# IOANNIS LAVRENTII LYDI

# LIBER DE OSTENTIS

EX CODICIBVS ITALICIS AVCTVS

ET

# CALENDARIA GRAECA OMNIA

EDIDIT

## CVRTIVS WACHSMVTH

ACCEDVNT

ANECDOTA DVO

DE COMETIS ET DE TERRAE MOTIBVS

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXIII

LIPSIAE TYPIS B. G. TEVBNERI

RVDOLPHO · HERCHER

AMICO

S · P · D

CVRTIVS · WACHSMVTH

# PROLEGOMENA

IN

# LYDI LIBRVM DE OSTENTIS

Inopinato mihi et invito accidit, ut Lydi de ostentis nugas edendas curarem. casu vero cum primum, dein consulto quaerendo conplures codices repperissem, ex quibus Lydianus liber et emendatius scribi et magna ex parte suppleri posset, Lessingio assentiendum esse vidi, qui edendis Iuli Firmici supplementis ita praefetur (VIIII p. 425 ed. Lachmann.): „*Was die Welt einmal hat, muss sie so ganz als moeglich, so ganz als es ihr von Anfange bestimmt worden, haben. Was einmal zur Kenntniss der Welt gebracht worden, muss sie so genau, so zuverlaessig wissen koennen, als moeglich.*“

Lydiani de ostentis libelli usque ad initium huius saeculi tres tantum editae erant reliquiae. primum Ianus Rutgersius in variarum lectionum libro tertio c. 16 p. 247—260 ceteris Nigidi Figuli fragmentis tonitruale etiam adnexuit, quod Nigidi esse dicit et totum Graeca interpretatione redditum exhibet Lydus cap. 27 usque ad 38. edidit autem hoc fragmentum Rutgersius ex apographo Meursiano, ut ipse ait p. 289[1]), et Meursius ex codice Palatino Heidelbergae descripserat[2]). iste codex tum erat trecentesimus

1) quod fugit Hasium, qui in commentario de Laurentio Lydo eiusque scriptis p. XXX dicit, Rutgersium neque in ipso opere neque in libro de vita sua unde ephemeridem eam sumpserit indicasse.

2) cf. Meursi not. in Leon. tactic. Lugd. Batav. 1612 p. 447... *Nigidii Figuli de tonitruum per singulos menses et dies significatione librum, quem Lydus e latina lingua in Graecam transtulit, extat ipsum opus in bibliotheca Palatina, ubi nos ante quinquennium descripsimus et edendum dedimus Iano Rutgersio.*

duodecimus inter Palatinos bibliothecae electoralis (vide catalogum codicum Graecorum illius a Sylburgio confectum in Miegii monum. piet. et liter. Francof. 1701 p. 92 sq.), nunc inter Palatinos bibliothecae Vaticanae asservatur eodem numero signatus. dein fragmentum dissertationis Lydianae de terrae motibus (cap. 54 med. inde a verbis ταῦτα μὲν ἄν τις κτλ. — cap. 58) ex codice bibliothecae Angelicae, quae in coenobio S. Augustini *alla Sapienza* Romae est, expressum est in calce libri Lydiani de mensibus a Nicolao Schow Lips. 1794 editi p. 130—134. tertium calendarium Clodii Tusci (Lyd. c. 59—70) latine interpretatus est initio saeculi decimi sexti Nicolaus Leonicenus Thomaeus, professor Patavinus, cuius interpretatio sub titulo *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum significationes* saepe prodiit; namque et Ovidianorum fastorum editionibus priscis praemitti solita est, primum (ut videtur) Aldinae anni 1516 et ad calcem Iulii Firmici atque quadripartiti Ptolemaei latine versi Basil. 1533 p. 79—84 et in Petavi uranologio Lutet. Paris. 1630 p. 92—101 edita est.

Totum vero de ostentis librum anno 1823 Carolus Benedictus Hase ex codice Caseolino publicavit hac usus inscriptione: *Ioannis Laurentii Lydi de ostentis quae supersunt, una cum fragmento libri de mensibus eiusdem Lydi fragmentoque Manl. Boethii de diis et praesensionibus ex codd. Regiis edidit Graecaque supplevit et latine vertit Carolus Benedictus Hase. Parisiis MDCCCXXIII.* iste codex Caseolinus inventus erat circa a. 1785 prope Constantinopolim Curucismae (is suburbanus est ad fretum pagus) in villa Constantini Slutzaris patricii viri, ubi Ioannes B. C. d'Annse de Villoison libros pertractabat aliquammultos partim cusos partim manuscriptos, superstites eos ex magna bibliotheca, quam Nicolaus Maurocordatus librorum rariorum et veterum admodum studiosus cum a. 1722 sultani nomine in Valachia regnaret e Graecorum monasteriis conquisiverat. hunc igitur Lydi codicem cum Villoiso legato Gallico ad portam Othomanam Gabrieli Augusto de Choiseul-Gouffier indicasset et ille significasset se in desiderio esse eius codicis, dono accepit eum paulo post a Con-

stantino Bei Morusi principe Slutzari affini ipsique amicissimo. translatus autem post mortem legati in Regiam bibliothecam codex ex eo nomen Caseolini duxit; insignitus est in supplemento catal. cod. Graec. nondum expresso numero 257 (vide Kleini quaestion. Nigidian. p. 7). scriptus est codex Caseolinus nono saeculo vel decimo ineunte, versibus 31 in singulis paginis, in membrana folio minori (ut volgo dicimus). insignes in eo sunt itacismi, confunduntur enim ι et ει; ι et η; η et ει; β et υ; ε et αι; υ et ω; υ et οι; υ, οι et ι, ει, η; c et θ; ου et ω. accentus et spiritus neglegentius notati a manu recenti saeculi XVI vel XVII superscripti sunt; νῦ ἐφελκυcτικὸν multis vocibus adhibetur etiam sequente littera consonanti. is igitur codex continuit olim tria Lydi opera, librum de mensibus, de ostentis, de magistratibus Romanis; sed cum iam in bibliotheca Slutzaris inventus sit initio et fine truncus, supersunt hodie duntaxat folia 102, quorum 37 pertinent ad librum de ostentis. ex his 37 foliis 26 posteriora fuerunt consuta numerata adiuncta ad corpus codicis, 11 priora separata cum extra codicem tum inter se et adiecta in involucro quodam absque numerali nota ulla. ea 11 folia disiecta secundum conspectum operis in capite quarto expositum ordinavit et disposuit Hasius. quo facto apparuit, post folium quartum (post verba μέλανα μὲν ἢ ὑπόχλωρα φανέντα, cη in capite nono p. 17 v. 13) duo minimum folia intercidisse, atque pariter unum certe post folium sextum (post verba Πέρcαc τε in capite decimo quinto p. 38 v. 8), ceteroquin nihil deesse praeter paucissimos versus in exordio libri. accessit tamen gravius incommodum; decem priora folia misere sunt lacera madoreque vini et vetustate adeo affecta[3]), ut Villoisoni (proleg. ad Iliad. p. XLVI) in cella vinaria potius quam in bibliotheca codex asservatus esse videretur. incredibili autem accuratione et diligentia Hasius ex eis descripsit quae legere potuit sententiamque quandam

3) ceterum Klein l. s. narrat, litterarum ductus nunc denuo apparere, quod quibus de partibus codicis dictum esse velit nescio.

expiscatus verba restituit et ingentes lacunas spatii exactissima ratione habita explevit. quamquam in codice Caseolino prorsus certa coniectura de evanidarum litterarum numero ex areola vacua duci nequit. namque litterarum numerus in singulis versibus differt plurimum, in plerisque tamen habentur quadragenae octonae aut quinquagenae, sed eae et cursivae fere sunt et saepe in fine versuum paulo pressiores et intermistae hic illic compendiis scribendi. eis siglis denique eadem ipsa vox nunc exaratur nunc suis litteris, ut vel in lacuna trium litterarum explenda . . . difficile saepe sit dictu utrum KAI legendum an, quod spatium non maius occupet, SEN, hoc est καὶ (compendio scriptum) ἐν et sic centiens[4]). in ea quoque re editorem mira pressit fati iniquitas, quod in priori et ea maxime lacera parte libri usque ad vicesimum caput nullo omnino alio codice sublevatus est. ad recensendam autem reliquam libelli partem quibus praeterea usus sit codicibus ipse narrat praefat. p. XII his verbis: „institutio tonitrualis (c. 21—26) reperitur cum in codice Regio 2381 fol. 70 vers. tum in codice Veneto 324 (vide catal. bibl. Gr. Divi Marci, digest. praesid. Laur. Theupolo p. 149), qui per annos decem et sex penes nos in bibliotheca Regia identidem a me tractatus est, donec temporis flamma eum abripuit. Nigidii Figuli diarium tonitruale, quod proxime sequitur, editum iam extabat in Rutgersii variis lectionibus p. 247—260 mendose admodum, non ita tamen ut eius quoque comparatio cum codice nostro non usui mihi ad tollenda menda nonnulla nostri fuerit. tonitruale Fonteii, diario Nigidii subiunctum habetur in codice Regio 2381 fol. 70 vers — 71 rect. Labeonis observatio de fulminibus extat item in cod. Reg. 2381 fol. 71 rect.; alteraque commentatio eiusdem argumenti, quae continetur cap. 43—52, in Regio (nunc Veneto) 324, quem memoravi, disquisitio de causis terrae motuum (cap. 53 et 54) cum item in cod. 2381 fol. 70

4) quae de codice Caseolino narravi deprompsi ex Hasii commentar. de Lydo. LXXI sq. et praefat. edit. de ostent. p. V sq.

rect. tum in Regio 1991 fol. 1 rect., ita tamen ut is quem posterius nominavi verbis plurimis immutatis aut praetermissis, epitomen potius quam fragmentum Lydi continere videatur. sequentia inde a capite 54 non solum in duobus quos dixi codicibus extant, sed impressa quoque sunt in editione Schowiana opusculi de mensibus p. 130—134, vitiose admodum. postremo calendarium vetus Romanum cum ortu occasuque stellarum latine iam cusum erat in Petavii Vranologio (p. 94—101) sub nomine Ptolemaei per Nicolaum Leonicum e Graeco translatum. quam Leonici versionem passim retractavi; Graecum textum nunc primum edidi ex codicibus tribus, nempe Caseolino, Reg. 2381 fol. 74 rect. — 75 vers. et altero Regio 1991 fol. 17 vers. — 24 vers."

Interim Fridericus Osann ex codice Laurentiano plut. 58 n. 13 (quode statim accuratius disseram) descripserat Phurnuti quae ibi fertur de cometis disputatiunculam Lydique libro per Hasium evolgato eam non Phurnuti sed Lydi esse cognovit et explere aliqua ex parte lacunam posteriorem, quade supra dixi. eius frustula quaedam edidit in auctario lexic. Graec. et Roman. et, ut ipse in praefatione p. XVIII ait, nil prius, nil antiquius sibi haberi duxit, quam ut fragmentum illud de cometis editione principe auctius multo et integrius statim edendum curaret, quod supplementi instar editionem Hasianam tamquam comes perpetuus, sequatur.[5]) et exierunt (ita enim narrat praefat. ad Cornutum p. XXVI) revera folia tria quattuorve impressa prelo; tamen editio quominus absolveretur singulari nescio quo fato prohibita fuit. edidit praeterea Cramerus (anecd. Oxon. III p. 403—408) ex codice Canonic. 41[a] excerpta quaedam ex Lydiano libro, quibus prior illa lacuna (in capite nono et decimo) suppletur, valde tamen decurtata ea et corrupta, vel testium Varronis Nigidi Apulei nominibus omissis. utrumque Lydianum opus restaurandi subsidium fugit Immanuelem Bekker, qui anno 1837 tres Lydi libros de mensibus,

[5]) cf. idem in ephem. litt. Hal. 1832 supplem. 100, p. 798 sq.; ad Pompon. de orig. iur. p. 94.

de magistratibus, de ostentis edidit in corpore scriptorum historiae Byzantinae Bonnensi.

Ipse vero excussi codices Laurentianos quinque, Vaticanum Palatinum unum. Laurentianorum antiquissimus saeculi XI membranaceus (plut. 28, 34) continet collectionem uberrimam scriptorum astrologicorum Graecorum[6]), inter eos frustula quaedam Lydiani libri, caput nonum usque ad verba cελήνην παρατηρήcεις (p. 19 v. 2 vid. adnot. critic.), Labeonis dissertationem (cap. 42), disquisitionem de causis terrae motuum (cap. 53—54 med.) ubi fere consentientem habet alterum Laurentianum plut. 28, 14 fol. 146, calendarium Clodi Tusci (cap. 57—70). atque magnam optimarum scripturarum copiam cum in ceteris Lydi fragmentis tum in calendario exhibet, in quo etiam notationes singulorum dierum saepe inter se permutat ita ut fere semper collato Columella (qua de re infra) eius ordinem unice verum esse probari possit, et multa addit, quae omittunt ceteri praeter Leoniceni interpretationem sine dubio ex codice persimili profectam et plerumque ab Hasio neglectam. ea igitur additamenta propter praestantiam codicis malui in contextum recipere, quam reicere in adnotationem; fortasse perperam, cum interdum non bona Graecitate sint conscripta et exhibeant inauditum verbum παχνήτηc ita ut facile interpolationis suspitio exoriatur. dein in codice Laurentiano plut. 80, 23 chartac. saeculi XV post Theophrasti characteres teterrime scriptae leguntur astrologicae disputationes haece 1) περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ cεληνιακῶν διοcημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεcμάτων (fol. 12 rect. — fol. 16 vers.), 2) περὶ κεραυνῶν (fol. 16 vers. — fol. 18 vers.), 3) περὶ cειcμῶν (fol. 19 rect. — fol. 22 rect.), 4) τὰ μέρη τῆc cφαίραc οἰκήματα, 5) πῶc δυνάμεθα εὑρεῖν τὸ ζῴδιον καὶ τὴν

6) permulta in ea sunt inedita, ex eis ego quae ad rem nostram faciant Lydo adnexui dissertationem de cometis et alteram de terrae motibus; unum addo, disputationem περὶ τῆc τοῦ κυνὸc ἐπιτολῆc καὶ προγνώcεωc τῶν ἐξ αὐτῆc cυμβαινόντων, quae in Geoponic. Graec. I c. 10 legitur, multo ampliorem exhiberi ibidem.

μοῖραν ἔνθα ἐστὶν ὁ ἥλιος alia similia earum disputationum quarta (epitome vulgaris Chaldaicae doctrinae) et quinta (in qua παραδείγματος ἕνεκα dies quidam anni 936. post Augustum Caesarem ponitur) nihil ad nos pertinent; tertia est Lydiana disquisitio de terrae motibus (cap. 53—58), secunda eiusdem dissertatio de fulminibus (cap. 43—52), prima denique exhibet Lydi capita 9—$15^b$ (p. 40 v. 21) ita, ut et prior lacuna codicis Caseolini tota expleatur, altera maxima ex parte. quod ad priorem lacunam attinet ne hic quidem codex Lydi ipsius verba referre videtur, epitome tamen certe est multo amplior quam ista Crameriana; in postrema parte saltem in eo verba Lydiana valde decurtata esse docetur non solum paucis eis, quae servavit Caseolinus ex Campestri de cometis dissertatiuncula, sed etiam duobus aliis codicibus Laurentianis plut. 31, 37 et 58, 13, quorum ille chartaceus scriptus est saeculo XIIII, hic membranaceus anno 1491 ab Ioanne Rhoso (ut testatur subscriptio: μετεγράφησαν καὶ τὰ παρόντα ἤτοι φρουνούτου περὶ θεῶν καὶ κομητῶν διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰωάννου πρεσβυτέρου ῥώσου τοῦ κρητὸς $\overline{\alpha}^{\omega}$ $\overline{\upsilon}^{\omega}$ $\overline{\text{ϙα}}^{\omega}$ μηνὸς ἰουνίου $\overline{\kappa\eta}^{\eta}$ οὐενετίαις.). in utroque, in illo (fol. 386 r.) περὶ κομητῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀστεροειδῶν, in hoc (fol. 31 r.) περὶ κομητῶν inscripta[7]) eadem Lydiana legitur de cometis disputatio (in cap. 10 usque ad cap. $15^b$, p. 40 v. 21), qua ultima pars prioris lacunae codicis Caseo-

7) in hoc codice ea dissertatio Cornuto tribuitur idcirco tantum, quod φρουνούτου ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν ἑλληνικὴν θεωρίαν praecedit. ceterum uterque codex ita incipit: τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ τῶν καθ' ἑτέρων συμβαινόντων παθῶν. χωρητέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν πρώτην καὶ σχεδὸν ἡμῖν γινομένην τοῦ συγγράμματος πρόφασιν, φαμὲν δὴ τὸ τοὺς κομήτας ἀστέρας ἐπεξιόντας τοῖς ἀπ' αὐτῶν δηλουμένοις καθάπερ ἡμῖν ἐκ τῶν προειρημένων βίβλων γέγονε δῆλον. γινόμενοι γὰρ κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς κτλ. secuntur ea quae in cap. 10 p. 23 v. 14 leguntur. dein post verba ἡ σύστασις γίνηται p. 24 v. 12 addunt ea quae p. 22 v. 11 — p. 23 v. 11 scripta sunt.

lini, plerumque certe posterior lacuna expletur, Campestri verba, quae inter utramque media in Caseolini folio quinto et sexto servata sed valde mutila leguntur (p. 35—58 ed. Hase), plena omnia scribuntur. qua in re nefas duco non palam contestari, Hasium ita sese insinuasse in Lydi ingenium et stilum, ut in supplendis verbis maxime laceris, quae expiscatus est ex Caseolino (in cap. 9—15), semel tantum a veritate omnino aberraverit, ceteroquin semper sententiam rectam, plerumque ipsa verba scriptoris assecutus sit; etiam ingeniosa coniectura[8]) ultima ea verba, quae ante folium quintum Caseolini interciderunt, restituerit fere ad litteram congruenter eis quae nunc ex codicibus addi possunt. in codice autem Vaticano Palatino 312 fol. 183 v. rubre scriptum est: προοίμιον ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ φιλαδελφέως ἐπὶ τῆς βασιλείας ὑπάρχοντος ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναστασίου περὶ βροντῶν et continentur cap. 21 et 22, tum praemissa inscriptione βροντοσκοπία ἐκ τῶν φωτίου (sic!) τοῦ ῥωμαίου κατ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ; μηνὶ ἰανουαρίῳ περὶ βροντῶν ἐκ τοῦ ἡλίου secuntur cap. 23—26 et fol. 185 r. inscripta περὶ βροντῶν ἀπὸ σελήνης capita 39—41. dispositionem hanc falsissimam neque Fonteio sed Vicellio cap. 23—26 tribuenda esse, infra docebo; tenere tamen eandem videntur codices Regius 2381 et Venetus 324, id quod colligo ex verbis Hasi in commentar. de Lydo p. XLVI: „quartum fragmentum libri de ostentis, de tonitribus generatim, aeque ineditum illud quidem, in codicibus inscriptum esse solet: Ἰωάννου Λαυρεντίου Λυδοῦ Φιλαδελφέως, ἐπὶ τῆς βασιλείας ὄντος Ἰουστιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Ἀναστασίου, περὶ βροντῶν. inc. πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων ὅσα τοῖς φυσικοῖς περὶ βροντῶν ἐδόκει (i. e. exordium capitis 21.) des. ἀνὴρ δυνατὸς καὶ βαρὺς τοῖς πράγμασιν (i. e. finis capitis 41.). invenitur in codicibus duobus 1) in nostro Regio 2381 fol. 70 v. — 71 r. 2) in

8) quam non debuit Bekkero tribuere Hertz de Nigido Figulo p. 41.

Veneto fol. 282 vers — 284 vers.“ postea fol. 186 r. Palatinus exhibet Nigidi tonitruale: atque incohata collatione cognovi, ex hoc codice tunc Heidelbergensi Meursianum apographum a Rutgersio editum fluxisse. itaque nolui per totam dissertationem codicem iterum excutere; sed hic illic, praecipue eis in locis, ubi de veritate scripturae dubitarem eum inspexi et nonnullos errores Meursi correxi. quodsi discrepat mea lectio a Meursiana, scias codicem a me consultum esse; ceteroquin Meursiano apographo credidi. potuit vero Nigidianum tonitruale ex hoc codice non tantum saepe corrigi, sed etiam suppleri, id quod aliquotiens editores non animadverterunt. denique in eodem codice fol. 190 v. leguntur capita 54 med. — 58.

Codicum igitur horum omnium quinam in singulis adhibiti fuerint capitibus, ut uno conspectu appareat, usus notis eisdem atque in adnotatione critica (quarum recensum vide in membrana sive ϲιλλύβῳ) addo hanc tabulam ex capitum dispositione Hasiana institutam:

c a p. 1—8: *C* (fol. 1 r. — 4 r.).

c a p. 9—10: *C* (f. 4 v. usque ad capitis 9. verba μέλανα μὲν p. 17 v. 13; f. 5 r. inde a capitis 10. verbis ϲανεὶ τόξον p. 30 v. 1), *F* (f. 156 r. usque ad capitis 9. verba ϲελήνην παρατηρήϲειϲ p. 19 v. 2), *L* (f. 12 r. — 15 r.), *M* (f. 31 r. sq. inde ab initio capitis 10; vide adnot. 7), *N* (f. 368 r. sq. = *M*), *O* (f. 84 r. inde a capitis 9. verbis μέλανα μὲν κτλ. p. 17 v. 13).

c a p. 11—15ᵇ: *C* (f. 5 r. — 6 v. usque ad capitis 15. verba Πέρϲαϲ τε p. 38 v. 8), *L*, *M*, *N*.

c a p. 16—20: *C* (f. 7 r. — 9 v.).

c a p. 21—26: *C* (f. 9 v. — 11 v.), *P* (f. 183 v. — 185 r.), *R* (f. 70 v.), *V* (f. 282 v. — 284 v.).

c a p. 27—38: *C* (f. 11 v. — 19 r.), *P* (f. 186 r. — 190 v.).

c a p. 39—41: *C* (f. 19 r. — 20 v.), *P* (f. 185 r. — 186 r.), *R* (f. 71 r.).

c a p. 42: *C* (f. 20 v. — 21 r.), *F* (f. 153 r. et v.), *R* (f. 71 r.).

c a p. 43—52: *C* (f. 21 r. — 25 r.), *L* (f. 16 v. sq.), *V*.

c a p. 53—54 m e d. (usque ad verba ἀρκτούρου ἐπιτολήν):

*C* (f. 25 r. et v.), *F* (f. 110 r.), *G* (f. 146 r.), *L* (f. 19 r. — 20 r.), *R* (f. 70 r.), *S* (f. 1 r.).

cap. 54 med. (inde a verbis ταῦτα μὲν ἄν τις) — 58: *A*, *C* (f. 25 v. — 27 v.), *L* (f. 20 r. — 22 r.), *P* (f. 190 v. — 192 r.), *RS*.

cap. 59 — 70: *C* (f. 28 r. — 35 r.), *F* (f. 124 r. sq.), *R* f. 74 r. — 75 v.), *S* (f. 17 v. — 24 v.).

cap. 71 init. usque ad med. (ad verba οὐ φεύξεται): *C* (f. 35 v.), *R* (f. 75 v.).

cap. 71 med. (inde a verbis κριῷ Βρεττανία) usque ad fin.: *C* (f. 35 v.).

Praeterea in codice Veneto 234 (f. 284 v. — 287 v. et 287 v. — 288 v.) reperiuntur nondum excussae Nigidiana de tonitruis et Vicelliana de terrae motibus disputationes (cap. 27 — 38 et 54 med. — 58), et pariter nondum collatum calendarium Clodi Tusci in codice 177 bibliothecae Barberinae saeculi XV, ex quo codice descripti sunt et Parisiensis n. 3084 olim Regius a Bigoto exaratus et Marinianus (vide Hasium commentar. p. XLIII, XLV sq. XXXVIII). codex denique Leidensis, ex quo a Creuzero lacunam capitis 71 pag. 157 v. 1—3 expletam esse Bekkerus adnotat, quisnam fuerit, prorsus nescio, vel id quod etiam Bekkerus reticet ignorans ubi Creuzerus ea de re dixerit. neque minus me fugit unde Creuzerus in meletem. p. 91 n. 73 deprompserit quae ex codice Leidensi publicavit Ioannis Lydi (?) fragmenta geographica; atque frustra Lydi codicem in catalogis Leidensibus quaesivi. postremo, ut ne quid omittam, in codice Vaticano 1202 chartaceo f. 22 v. misere lacera et paucissima quippe ex codice, in quo plurimae litterae evanuerint, descripta extant frustula capitis 71 med. inscripto ἐκ τῆς τοῦ λυδοῦ ἰωάννου.

Vnum etiam ut addam necesse est. in eis partibus, quae in solo Caseolino servatae sunt, cancellis inclusi supplementa coniectura addita; quae, nisi alia expressis verbis monentur, tenendum est profecta esse omnia ex mente Hasi. accuratissima semper ratio spatii vacui in codice Caseolino habita est. quodsi illud Caseolini spatium iuste expletum est eis quae nunc in aliis codicibus repperi (quod

fere fit in cap. 9—15), superfluum credidi lacunam Caseolini enotare. capitum ordinem ab Hasio institutum turbare nolui, quamvis male cum illo congruit magnum quod ex codicibus accessit incrementum.

Misit autem Ioannes Lydus hunc de ostentis librum ad duos pluresve (cf. p. 12 C πειράcομαι ταῦτα πρὸc ὑμᾶc διελθεῖν), par fratrum (opinari licet) aut coniugum, quorum alterum Gabrielem praefectum fuisse Hasius animadv. in libr. de ostent. p. 293 suspicatur ex Suidae verbis quae (I 2 p. 1028 ed. Bernhardy.) ita se habent: Ἰωάννηc Φιλαδελφεὺc Λυδόc· οὗτοc ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α' καὶ περὶ διοcημειῶν ἕτερον καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέcεων μαθηματικῶν. προcομιλεῖ δὲ ταῦτα Γαβριηλίῳ τινὶ ὑπάρχῳ. quibus de verbis audi Hasium rectissime me iudice in comment. p. XXVIII disserentem: „suspicor primo scriptum fuisse καὶ περὶ διοcημειῶν ἕτερον nec quicquam amplius; postea ut sunt glossae istae multis e centunculis consutis natae, respicientem aliquem ad argumentum multiplex libri de ostentis supra verba περὶ διοcημειῶν adscripsisse καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέcεων μαθηματικῶν; ea posthac annexa glossulae esse.“ ceterum Gabrielis istius mentio fit in anthologia Planudea lib. IIII epigr. 32 (Λεοντίου cχολαcτικοῦ εἰc εἰκόνα Γαβριηλίου ἐν Βυζαντίῳ) et Γαβριηλίου ὑπάρχου ipsius epigramma extat in eadem lib. IIII epigr. 208.

Iam nova exoritur quaestio, quis fructus ex hoc libro Lydiano percipi possit; in qua cum videam viros doctissimos et diligentissimos non satis circumspecte iudicare, paullo altius repetenda ea est et primum de fontibus Lydi agendum.

Scriptores astrologos Graecos Lydus in capite secundo enumerat hosce: Zoroastrem, Petosirin, Antigonum, Aristotelem, Heliodorum, Asclationem, Dapsum Thebanum, Polletem Aegiensem, θειότατον Ptolemaeum[9]). eorum

9) eorum quae servata sint vel ferantur scripta magnam partem inedita videre licet in volumine quarto Harlesianae Fabrici bibliothecae Graecae; ibi tamen neque Asclatio neque Dapsus conmemoratur, uterquecetero quin igno-

Aristotelem raro, Ptolemaeum saepissime sequitur; utriusque locos usurpatos in adnotatione adscripsi plenos. ceteros in usum suum convertisse Lydum, probari nequit. contra ipse in fine eiusdem capitis ait se potius Italos sequi velle, quorum astrologos principes recenset Tagetem, Tarchontem, Tarquitium, Capitonem. mira vero de Tagetis et Tarchontis scriptis in capite tertio Ioannes narrat. exponit in eis primum Tarchon, quis ipse fuerit (Τάρχων γέγονε μὲν θυοσκόπος, ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῆς γραφῆς εἰσενήνεκται, εἷς τῶν ὑπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Λυδοῦ διδαχθέντων); tum narrat quodam die cum araret, extitisse e sulco puerum Tagetem[10]; eum se in sacris locis deposuisse et petiisse, ut ipsum quid arcani edoceret, illumque vota sua explesse. conscripsit igitur Tarchon hoc colloquium sacrum, in quo ipse τῇ τῶν Ἰταλῶν ταύτῃ τῇ συνήθει φωνῇ Tagetem interrogat, ille respondet γράμμασιν ἀρχαίοις τε καὶ οὐ σφόδρα γνωρίμοις ἡμῖν γε ἐμμένων; et hoc scriptum εἶναί τινες Τάγητος ὑποπτεύουσιν, ἐπειδήπερ ἐκεῖ κατά τινα διαλογικὴν ὁμιλίαν ἐρωτᾷ μὲν δῆθεν ὁ Τάρχων, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγης. quae omnia ita conparata sunt, ut ne de suppositicio quidem quodam libro quem Lydus genuinum habuerit et legerit cogitandum sit, sed de ridicula confusione priscarum de Tagete fabularum et Ta-

tus. illum Ascletarionem esse coniecit Hasius animadv. p. 292 (vid. Fabric. l. s. p. 163), hunc repperi in dissertatiuncula inedita codicis Laurent. plut. 28, 34 f. 153 v. (αἱ χῶραι συνοικειούμεναι τοῖς δώδεκα ζῳδίοις), ex qua excerpsi quaedam p. 156 in adnotatione ad caput 71; ibi igitur praeter Ptolemaeum, Dorotheum, Aegyptios, Valentem, alios laudatur etiam ωδαψός (sic!). Antigonus vero procul dubio Nicaenus est, cuius apotelesmatica in bibliotheca Caesarea latent; idemque laudatur a Demophilo in schol. ad Ptolem. tetrab. p. 221; perperam enim Reinholdus Koepke de Antigono Carystio (Berol. 1862) p. 32 ex Lydo conlegit, Antigonum antiquiorem esse Aristotele et a Nicaeno distinxit mathematicum.

10) quem Graecorum Ἑρμῆν χθόνιον esse credit Proclo diadocho (ὥς που καὶ Πρόκλος φησὶν ὁ διάδοχος), ex cuius theologia Platonica et commentariis in Platonis Alcibiadem permulta in librum de mensibus transtulit.

geticorum librorum mentionis (de quibus cf. Müller. Etrusc. II p. 24 sq.) cum narratiunculis recentissimis ipsiusque stultitia. dein Tarquiti Tusci famam usque ad Lydi aures percrebruisse, non est cur miremur, quippe scriptoris facile omnium qui de Etrusca disciplina scripserint celeberrimi, cuius scripta et Plinius et Macrobius excusserit, cuius liber transcriptus ex ostentario Tusco insertus fuerit corpori librorum Etruscorum, ex quo hauserit Servius in Vergil. eclog. IIII 43 (= Macrob. III 7), cuius librorum de rebus divinis auctoritate vel Iuliano imperatore haruspices nisi sint (Ammian. Marcell. XXV 2); sed praeter famam nihil ex illo cognovit. de Capitone statim dicendum est. fundamentum enim totius huius disquisitionis positum est verbis quae profert Lydus in capite tertio extremo: ὅϲον μοι γέγονε δυνατὸν ἔκ τε τῶν Θούϲκων[11]), ἔκ τε τῶν ἄλλων, ὅϲοι τούτουϲ ἡρμήνευϲαν, Καπίτωνόϲ τέ φημι καὶ Φοντηίου καὶ Ἀπουληίου Βικελλίου τε καὶ Λαβεῶνοϲ καὶ Φιγούλου Πλινίου τε τοῦ φυϲικοῦ.

Capito et Fonteius pariter iunctim laudantur a Lydo de magistrat. prooem. τὰ ἐπίϲημα τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Θούϲκων λαβὼν ὁ βαϲιλεὺϲ Νουμᾶϲ τῇ πολιτείᾳ εἰϲήγαγεν, ὥϲπερ καὶ τῶν ὅπλων τὸ δύϲμαχον ἀπὸ Γαλατῶν. καὶ μάρτυρεϲ μὲν τούτων ὅ τε Καπίτων καὶ Φοντήιοϲ ἐξ ὧν καὶ ὁ διδαϲκαλικώτατοϲ Οὐάρρων, Ῥωμαῖοι πάντεϲ μεθ' οὓϲ Ϲαλούϲτιοϲ οὗτοϲ ὁ ἱϲτορικὸϲ ἐπὶ τῆϲ πρώτηϲ ἱϲτορίαϲ ϲαφῶϲ ἀναδιδάϲκει. ex quo loco colligi posset, Capitonem Fonteiumque fontes fuisse Varronis, ex eo hausisse Sallustium, nisi scriptor esset Lydus, cuius errores in historia litterarum Romanarum haud rari sunt sed immanes. neutiquam praeterea ex Sallustio[12]) ea scriptorum nomina mutuari potuit, immo ea

11) Θούϲκων pro πεύϲεων haud ita facili sed necessaria correctione scripsi, cum et πεύϲεων ineptum sit et τούτουϲ ad quod referatur substantivum flagitet; Θούϲκουϲ intellege Tagetem et Tarchontem.

12) sive eius rei memoriam cum Linkero ad primum historiarum librum, sive cum Kritzio et Gerlachio ad orationem Caesaris in Catilinae libro referas; alterum si po-

omnia hausit ex unico eo fonte, ex quo tacito nomine deprompsit confusam et perversam neque a quoquam traditam narrationem, sed ut assolet pro suo stupore et ridicula vanitate cunctos quasi optime sibi cognitos enumerat. Capitonem autem quominus Ateium esse[13]) concedatur, id obstat, quod eius temporis puri puti fuerunt iuris consulti, longe remoti a grammaticorum doctrina. Sinnium contra Capitonem[14]) huc quam maxime quadrare, clamant fragmenta talia, qualia leguntur apud Fest. s. v. sinistrae aves p. 339 Müller. *a deorum sede cum in meridiem spectes, ad sinistram sunt partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes. eo factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia quam dextera esse existimentur;* ap. eund. s. v. monstrum p. 138 Müller. atque idem cum non minus publicas, quam sacras antiquitates Romanornm perscrutatus sit (cf. Hertz *Sinnius Capito* p. 25), admodum probabiliter creditur, eum esse laudatum in loco supra scripto. quod autem Capito ἱερεὺς a Lydo (cap. 2) appellatur, id tanti facio. ceterum Capitonis nomen et auctoritatem nulli dissertationi vel mentioni in toto libro Lydus adscripsit. quodsi id mire quem habet, quia reliqui omnes l. s. laudati scriptores identidem fontes proponuntur, poterit conicere, unicam illam disputationem, quae certo auctori nec nomine addito adsignatur nec aliunde adscita ratiocinatione cuiquam adsignari potest, dico eam, quae cap. 17—20 continetur, Capitoni esse tribuendam. res tamen me iudice nimis in lubrico posita est. Fontei Romani esse dicitur tonitruale[15])

nas, manifesti erroris convictus est Lydus, Caesar enim in Catilin. 51, 38 arma atque tela militaria a Samnitibus sumpta esse dicit. cf. Ioan. Frid. Schultze, quaestion. Lydian. partic. prior. dissert. inaug. 1862 Gryph. p. 37.

13) id censuerunt C. B. Hase, Müller Etrusc. II p. 37 adn. 70, Hertz, de Nigid. Fig. p. 32, Dirksen frgm. iur. cons. rom. p. 90, Osann ad Pomponium p. 54, Huschke Iurisprud. anteiusti. p. 44 sq. et dubitanter I. F. Schultze i. s. p. 39.

14) de quo cogitaverunt O. Iahn in act societ. Saxon. II p. 284 adn. et Linker Sallust. prooem. p. 79.

15) cur Müller Etrusc. II p. 175 n. 74 dixerit, hoc to-

capitum 39—41 (ἐκ τῶν Φωντηίου τοῦ Ῥωμαίου καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν). idem laudatur a Lydo de mens. IIII 2 (Φροντήιος) in libro περὶ ἀγαλμάτων; ibid. 52 (Φρωντήιος), de magistr. III 42 (Φωντήιος); recte enim ubique Bekker eiusdem Fontei nomen videtur reposuisse [16]). praeter Lydum nemo eum cognitum habet; de eius aetate tamen acute ita argumentatur I. F. Schultze quaestion. Lydian. part. pr. p. 38: „ea quae de magistr. III 42 de oraculo versibus concepto ad Romulum dato narrat faciunt, ut non nimiam dignitatem auctori tribuamus. haec narratio mihi quidem imperatorum romanorum aetatem videtur redolere, ut e contrario (de magistr. prooem.) Fonteium ex Varronis libris hausisse suspicer; nam quae apud Lydum de mens. IIII 2 de Iano temporum praeside et duodecim altaribus ei consecratis exponit, ea etiam apud Varronem lib. V rer. div. legebantur (cf. Macrob. sat. I 9).“

Apuleius etiam in capite 54 commemoratur his verbis: Βικέλλιος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν Τάγητος στίχων, περὶ οὗ καὶ Ἀπουλήιος ὕστερον πλατεῖ καὶ ἐλευθέρου ποδὸς ἀφηγήσατο λόγῳ, i. e. cum ad Etruscos eorumque libros Tageticos omnem divinationem Lydus referat, scripsisse dicitur Apuleius de disciplina augurali vel omnino de arte divinandi. ad eum et Varronem Nigidiumque disputatio refertur, quae, hausta hactenus per lacunam codicis Caseolini, nunc ex codicibus Laurentianis addita est. eius maxima pars Ptolemaei et Plini est, ut suo semper loco monitum est; Apulei enumerationem cometarum diversorum generum (p. 25 v. 19—p. 27 v. 2) esse eo efficitur, quod eandem κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήιον Lydus de mensib. IIII cap. 73 tradit diversamque eam ab Aristotelis opinione. denique ter laudatur in narrandis ostentis quae Romanis acciderunt cap. 4 (Ἀπουλήιος περὶ τῶν τοιούτων, i. e. de ostentis, γράφων) de tribus solibus

nitruale plerumque consentire cum interpretatione primi post Siri ortum tonitrus quae in Geopon. Gr. I c. 10 legitur, me fugit; consensus enim nullus est.

16) debuit tamen non Φωντήιος, sed Φοντήιος scribere, cf. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299.

Claudio Caesare simul visis totidemque lunis Domitio et Fannio consulibus, cap. 7 de lapide ad Abydum Cyzicumque caelo delapso, cap. 44 (ὁ μέγας Ἀπουλήιος) de Marcia gravida fulmine icta[17]). quae omnia tam ad ingenium philosophi Madaurensis magicarum artium peritissimi (Augustin. ep. 138) sunt facta, ut dubitare nequeas ab eo ipso omnia esse profecta[18]).

Vicellius Romanus homo est prorsus ignotus, confusus olim male cum Nigidio Figulo[19]). eius ῥήμασιν αὐτοῖς, ut ait Lydus, translata dissertatio extat in cap. 54—58, in qua fuse exponit, in quas regiones terrae motuum significationes valeant secundum solis posituram in singulis zodiaci signis. in hac distributione cum anxie Ptolemaei auctoritatem sequatur (fuit autem magna astrologorum in ea re dissensio), post Ptolemaeum vixerit necesse est, siquidem revera huius scripti auctor est, Vicellius. ab eo etiam tonitruale in cap. 23—26 sine auctore propositum et perperam in Palatino codice Fonteio tributum ut repetas, cogeris eo, quod cum ceteris in rebus Vicellio simillimum tum eidem zonarum distributioni superstructum est.

Etiam Labeonem multi fuerunt, qui Antistium esse opinarentur, vel eo seducti quod cum Capitone, quem Ateium esse sibi persuaserint, consociatus est[20]). verum cum Cornelius Labeo Λαβεῶνος nomine laudatus a Lydo de mensibus IIII 1 et 20 usurpatus sit (Cornelii enim Labeonis fasti haud dubie ibi intellegendi sunt, cf. Merkel proleg. Ovid. p. LXXVI), hic quoque Labeonem Cornelium

17) quae accuratius et ornatius hic Apuleius narrat, brevem eorum mentionem etiam Plinius II 99. 100; 150; 137 facit.

18) cf. Müller. Etrusc. II p. 38 et potissimum O. Iahn. in act. societ. Lips. 1850. II p. 284—286, qui his quoque locis nisus Apuleium ponit in numero eorum Romanorum, qui de toto orbe doctrinae scripserunt.

19) a Creuzero symbolic. vol. II p. 927 adn. 132 et Schneidero ind. ad script. rei rustic. p. 358.

20) C. B. Hase, Hertz de Nigid. p. 32, Huschke l. s. p. 43, C. F. Schultze l. s. p. 39.

esse, per se probabile est[21]; iuris consulto certe hic nihil est negoti. de Corneli aetate nihil accurati dici potest. Merkeli enim[22] et Muelleri[23] suspitiones sunt parum stabiles. ego ne Cornelium quidem a Lydo laudari pro certo affirmaverim; eundem tamen Labeonem affert nebulo Fulgentius expos. serm. ant. s. v. manales p. 769 Staver.: *Labeo qui disciplinas Etruscas Tagetis et Bacchetidis XV voluminibus explicavit.* ad Labeonem a Lydo refertur cap. 42, in quo disquiritur, quidnam portendatur lunae positione ea, quam tempore solstiti aestivi occupat. cui disquisitioni mire ita inscribitur: καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνην περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων ἐκ τῶν Λαβεῶνος καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς. vides enim partem tantum huius tituli cum argumento disputationis congruere; reliqua autem pars optime quadrat in eam, quae praemissis generalibus quibusdam animadversionibus statim subsequitur, dissertationem de fulminibus sine nomine auctoris exhibitam (cap. 47—52), in utraque autem eadem tenetur ratio, qua ex natura signi zodiacalis, in quo sol lunave positi sint, efficitur quid praemonstretur; ut exemplum afferam, sole vel luna libram ingressis iniquitas significatur et pernicies eis frugibus, quae trutina pensantur, sin virginem, virginibus castis et feminis periculum inminet et agris sterilitas, alia. dein in utraque continetur καθολικὴ ἐπιτήρησις (quod praeterea in nulla inde a cap. 23—58 reperitur); in utraque denique observatio incipitur ab ariete, id quod Aegyptiaci moris est[24]. Labeoni igitur etiam capita 47—52 adsignanda sunt.

21) id censuerunt Müller. Etrusc. II p. 36, Merkel proleg. p. LXXVII.

22) namque et Festus p. 134 et Labeo ap. Macrob. I 12 ex eodem fonte, Verrio Flacco hauserunt.

23) credit ille l. s., Cornelium secundo p. Chr. saeculo vixisse, quod ab Augustino de civ. dei II 14 laudatus Labeo quidam, quem Cornelium esse probari nequit, Platonem semideis adnumerat.

24) cf. schol. Arat. v. 544. οἱ Αἰγύπτιοι εἰκότως ἀπὸ τοῦ κριοῦ ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, πάντα τὰ ζῴδια κατὰ ἀναλογίαν λαμβάνοντες τῶν μελῶν καὶ δὴ τὸν μὲν κριὸν

Nigidius Figulus citatur cap. 45 ἐν τῇ τῶν ὀνείρων ἐπισκέψει, in qua praedicat fulminis per somnium visi faustum omen; videtur igitur Hertzio (de Nigid. Fig. p. 35) iudice divinationem quae somniis nititur singulari libello exposuisse. dein in cap. 27—38 proponitur ἐφήμερος βροντοσκοπία τοπικὴ πρὸς τὴν σελήνην κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Φίγουλον ἐκ τῶν Τάγητος καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν. tertium post ea, quae in priore lacuna codicis Caseolini interciderunt et nunc ex Laurentianis accesserunt, legitur τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρρωνα, Νιγίδιόν τε καὶ Ἀπουλήιον προύθηκαν[25]. huius autem supplementi maximam partem ex Ptolemaeo et Plinio fluxisse, in adnotatione demonstratum est; neque pauca Campestri esse infra docebo; denique quae Apuleio tribuenda sint, supra dixi. restant igitur praeter paucissima quaedam Chaldaica astrologica (p. 18 v. 1—9 et p. 24 v. 12 — p. 25 v. 19) solae observationes de signis tempestatis eae, quae leguntur p. 19 v. 16 — p. 20 v. 7: πρόδηλόν ἐστιν, ὡς ὅταν ἀνίσχων (ὁ ἥλιος) ὥσπερ ὑπολανθάνει κτλ. usque ad verba λαμπροτέραν ποιῶν. quae a Nigidio profecta esse multis probari potest argumentis. primum hae observationes, quae solae ex omnibus eis ad quas referri potest Nigidi nomen supersunt, optime conveniunt cum eius libris de ventis (de quibus cf. Hertz de Nigid. p. 41, Breysig de Nigid. fragm. p. 43); in eis enim solis et lunae habitum ad praedictiones de ventis futuris adhibuit[26].

κεφαλὴν εἶναί φασιν, ἐν ᾗ τὸ ἡγεμονικόν, ἐπειδὴ ὁ κριὸς τῶν προβάτων ἡγεμὼν καὶ πρόοδός ἐστιν, καὶ ὅτι ἐν τῷ κριῷ ὁ ἥλιος ἰσημερίαν ποιεῖται, ταῦρον δὲ τὸν αὐχένα ἄχρι τῶν ποδῶν, οἵ εἰσιν οἱ ἰχθύες. Vicellius (cap. 55) etiam ab ariete incipit, Nigidius a cancro, ceteri a capricorno. ceterum utramque disputationem non Etruscae disciplinae, sed Chaldaicae astrologiae prae se ferre naturam, non opus est ut moneam.

25) superfluum duco multis refutare, quae olim de hoc testimonio opinati sunt Hertz Nigid. p. 41, Merkel prol. fast. p. LXXXVII, cf. p. 319.

26) Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici p. 112: *Nigidius ait luna si summo in circulo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis imbres fore; si in medio tunc cum*

dein nisus est saepe Nigidianis his libris vel, si mavis, secutus est eosdem atque ille fontes Vergilius, qui haec tempestatum signa „in georgicis divino paene conprehendit ingenio" (Vegetius de re milit. V 11); conferas enim quaeso argumentum fragmenti quod prius infra scripsi cum Vergil. georg. I 427:

„luna, revertentes quom primum colligit ignis,
si nigrum obscuro conprendit aera cornu,
maximus agricolis pelagoque parabitur imber:
at si virgineum suffuderit orbe ruborem,
ventus erit; vento semper rubet aurea Phoebe."[27])

pariter observationes Lydianae, quas conieci Nigidi esse, stabiliuntur consensu Vergili, qui georg. I 446:

.. „ubi sub lucem" inquit, „densa inter nubila sese
divorsi rumpent radii ...
.. multa in tectis crepitans salit horrida grando."

et ibid. 458:

„at si cum referetque diem condetque relatum,
lucidus orbis erit; frustra terrebere nimbis,
et claro silvas cernes aquilone moveri."

denique aquilonem, qui a Lydo l. s. αἰθρηγενέτης nuncupatur, eodem Homerico epitheto a Nigidio esse explicatum, Gellius II 22, 9 docet: „qui ab aestiva et solstitialis orientis meta venit, latine aquilo, βορέας graece dicitur, eumque propterea quidam dicunt ab Homero αἰθρηγενέτην appellatum"; namque summam Favorini disputationis (II 22, 3—26), egregie eam cum Ampeli capite quinto consentientem, ex Nigidianis libris deprомptam esse, vix dubitare licet[28]). duarum enim opinionum quae omnino inter Ro-

*plena sint in ea cornicula, serenitatem. certe si rubet quasi aurum ventos ostendit. fit enim ventus ex aeris densitate, densitate obducta sol et luna nubescunt; item si cornua eius obtecta fuerint nebula, tempestas futura est.* Isidor. ibid. et schol. German. p. 108: *si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonem ventum significat.*

27) cf. Arat. 803:

πάντα δ' ἐρευθομένη δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους,
ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη δοκέειν ὑετοῖο.

28) quamvis in medio hanc quaestionem reliquerit Woelfflin de L. Ampelii libro memoriali p. 28. cf. L. Mercklin *d. Citiermeth. d. Gell.* p. 677.

manos extiterunt cum auctorem unius, quam Seneca natur. quaest. V 16, 17, Vegetius de re milit. V 8, Suetonius ap. Isidor. de natur. rer. c. 37 amplexi sunt, Varronem esse constet (cf. Reifferscheid. Suetoni reliq. p. 428), alteram eamque simpliciorem, quam Gellius l. s., Plinius II 47, Ampelius l. s. secuntur, profecto consentaneum est referri ad Nigidium, alterum iuxta Varronem doctrinae Romanae columen. atque exposuit is singulari scripto sat amplo, quippe cuius quartus liber a Servio cod. Guelferb. in Georg. I 432 laudetur, de ventis ipsiusque huius scriptionis liber secundus a Gellio l. s. in fine capitis conmemoratur. accedit denique, quod constat, Nigidium ab Ampelio persaepe adhibitum esse[29]). nullus igitur dubito, quin Nigidio verba supra significata vindicem.

Contra dubius haereo, quid Varroni adsignem. quod enim ei soli tribui possit, iam nihil superest. itaque necesse est, statuamus vel eius nomen ab alio auctore adscriptum fuisse vel ab ipso alterum usurpatum. atque mihi quidem haud absonum videtur, in illo quem modo tractavi loco etiam Varronis navales libros (sive ephemeridem navalem) in partes vocatos esse. nam his libris summo iure adscribi possunt Varronis meteorologicae quae hic illic traduntur animadversiones. cf. Vegetius de re milit. V 11 *quae* (signa tempestatum) *Varro in navalibus libris diligenter excoluit.* in eis autem saepe easdem quas Nigidius in libro de ventis notat significationes, velut ea quae Nigidius ap. schol. German. p. 112 (vid. adnot. 26) ponit, repetit Varro apud Plinium XVIII 349: „nascens luna si cornu superiore obatrato surget, pluvias decrescens dabit, si inferiore, ante plenilunium, si in media nigritia illa fuerit, sincerum diem[30]) plenilunio"[31]); et ibid. 348: „si rutila (erit), ven-

29) cf. Woelfflin p. 24, Buecheler in nov. mus. Rhen. XIII p. 177 sq., Reifferscheid l. s. p, 445 et addend. p. XVIII.

30) *sincerum diem* scripsi pro *imbrem in* collato Nigidio l. s.

31) Nigidi testimonium mancum esse convincitur Varronis loco; tria enim debebant distincta esse: si luna summo in corniculo, si in imo, si in medio nigras haberet maculas; apud Isidorum et scholiastam Germanici me-

tos (significabit)." potuit igitur hic quoque Varro laudari sive a Nigidio ipso, quod pro temporis ratione certe licuit, cum ephemeris navalis conscripta sit c. a. a. Chr. 77 (cf. Bergk in nov. mus. Rhenan. I p. 369), sive una cum Nigidio ab eo, ex quo hausit Lydus. ceterum nolo celare, posse etiam credi Varronis nomen appositum fuisse in Ptolemaei quibusdam locis si perpensitas, in eisdem libris saepe Arati opiniones redditas esse a Varrone[32]), Arato etiam Ptolemaei doctrinam de signis tempestatum esse superstructam (cf. Buhlei commentarium in Arati diosemeia).

Ex Plinio denique fere omnia ostenta deprompta sunt, quae Lydus ex historia Romana affert, plerumque ad verbum expressa neque unquam addito auctoris nomine; semel tantum (cap. 7) laudatur in enarranda re, quam ipse se vidisse narrat Plinius II 150: ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος λίθον ἑωρακέναι φησὶν ἐν Βοκοντίῳ ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμένον.

Praeterea Campester (Campester nimirum, non Campestrius nuncupandus est) a Lydo bis in partes vocatur p. 20 v. 7: ὁ δέ γε Ῥωμαῖος Καμπέστριος ταῖς Πετοσιριακαῖς ἀκολουθῶν παραδόσεσι[33]) et p. 30 v. 4 auctor longae de cometis disputationis, quae nunc plena ex codicibus Laurentianis edita est. hanc quoque disputationem

dium membrum intercidit, contra ultimum apud Servium georg. I 432: *Nigidius de ventis IIII, si summum corniculum maculas nigras habuerit, in primis partibus imbres ait fore, si in imo cornu, serenitatem.* videtur etiam in Isidori codice A (cf. Sueton. ed. Reifferscheid p. 235) vestigium harum turbarum superesse.

32) ut exemplum afferam, Isidor. de nat. rer. c. 38 et schol. Germanici p. 112. *Varro ait: si exoriens concavus videbitur ita ut in medio fulgeat et radios faciat partim ad austrum partim ad aquilonem tempestatem humidam et ventosam fore significant.* egregie conspirant cum Arato v. 828 sq.:

ἀλλ᾽ οὐχ ὁππότε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλῃ
οὐδ᾽ ὁπότ᾽ ἀκτίνων αἱ μὲν νότον αἱ δὲ βορῆα
σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ᾽ αὖ περὶ μέσσα φαείνῃ·
ἀλλά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.

33) ab eo repetendum esse credo totum locum inde a p. 20 v. 7 usque ad p. 21 v. 11.

ex Petosiriacis copiis derivatam esse arguitur per Servium, qui in Aen. X 273 (quem locum in epimetro de cometis adnexui) eadem fere proponit et in fine addit: „plena vel pleniores differentias vel in Campestro vel in Petosiri si quem delectaverit quaerat"[34]. etiam apud Fulgentium alleg. Vergil. p. 742 Staver. Campester in catabolicis infernalibusque cecinit. aetas eius ignoratur neque est cur cum Muellero Etrusc. II p. 38 eum aequalem Apulei esse putes.

Quis postremo fuerit Fulvius defensor divinationis astrologicae in cap. 16 (΄(Φούλβιος ἐκ τῶν τοῦ Νουμᾶ ἱστορήσας), prorsus nescitur; opinati quidem sunt Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXXV alii, esse Fulvium illum Nobiliorem qui teste Charisio I p. 112 Putsch. fastos scripsit i. e. calendarium conposuit non dissimile Verri Flacci Praenestino[35]; sed me iudice audacius quam verius.

Iam vero quaeritur, num ratio et natura Etruscae et Romanae disciplinae sacrae in libro Lydiano recte possit perspici, num vera illius divinationis imago sit proposita. incorruptae quidem colorem antiquitatis in eo desiderari nemo inventus est qui negaret. atque primo obtutu vides, imperatorem Caesarem eiusque aulam saepe commemorari, controversias dogmaticas tangi, vel ieiunium Christianorum respici[36], fere unicam gentem cuius irruptio semper immineat Persas esse, qui tempore Iustinianeo regni Byzantini fuerint hostes perniciosi[37], tantum non omnia moribus illius aevi adaptata esse. cui malo ita mederi studet C. B. Hase ut sumat, fortasse Lydum e libris haruspicinis ritualibusque selegisse ea potissimum, quae ad sua quoque tempora regionesque sibi propinquas accommodari quodam-

34) ex eodem fonte apparet hausisse anonymum, cuius dissertationem in epimetro de cometis tertio loco posui.

35) cf. Mommsen *roemische Chronologie* p. 41 n. 51 edit. alt.

36) cf. Hase praefat. p. XVII, Hertz Nigid. p. 33 not. 3; de ieiunio cf. p. 72 v. 3, de controversiis dogmaticis p. 84 v. 13.

37) eorum scilicet irruptione statim post cometae apparitionem facta Lydus ipse, qui eo usque temporis divinationem astrologicam anile et ineptum esse inventum crediderat, sibi persuasit, eam verissimam ac paene divinam esse artem, cf. prooem.

modo posse existimaret; praetermisisse autem consulto vetera illa spectantia vel ad gentes Italiae Aequos Latinos Samnites Picentes Tuscos, vel ad administrationem rei publicae de comitiis auspicato edicendis obeundis dimittendis vel ad loca augurata Latii agrique Romani, Albanum montem, lucum Maricae, armilustrum, aedes urbanas, quae omnia Graecis hominibus saeculi sexti rerum Italicarum incredibiliter rudibus fastidia ac monstra deberent videri, interdum quoque res priscas vocabulis novis suoque tempore usitatis obscurasse; denique illo tempore impium reputatum fuisse proferre in lucem, quae ex pontificum libris eruta essent de auspiciis cliviis, sacris novendialibus, lectisterniis faciundis, supplicationibus circa templa fana pulvinaria decernendis; quamobrem haud sine gravi causa non nisi pauca[38]) eaque obscura antiquae persuasionis vestigia in excerptis suis reliquisse Lydum[39]). ipse autem Hasius in conficienda interpretatione Latina coniectura sagaciter saepe et feliciter assequi conatus est eam sententiam, quae olim fuerit sed a Lydo inscite perversa[40]). Hasius igitur quamquam concedit a Lydo multa novata esse et mutata, tamen cum cetera scripta manasse credit ex optimo fonte tum fulgurum interpretationes cap. 47—52 si pauca exceperis sumptas esse ex libro vetere pontificio rituali fulgurali (p. XX). O. Müller Etrusc. II p. 42 opinatur, scripta Romanorum Labeonis Nigidi aliorum de disciplina Etrusca a haruspicibus recentioribus temporibus sola esse usurpata, pedetemptim corrupta et perversa inmixtis superstitionibus Chaldaicis et Aegyptiacis doctrinaque Graeca meteorologica; neque aliter Hertzius indicat, qui omnia quae de Etrusca disciplina tradat Lydus genuino alicui fundamento esse passim superstructa dicit (p. 32) atque Nigidi Figuli tonitruale foede interpolatum, tamen Nigidi esse putat (p. 33). contra ego censeo. nihil enim genuini, nihil Etruscae vel Romanae disciplinae auguralis et ritualis inesse Lydi libris, sub-

38) reliquisse tamen p. 46 B de populi victi caeremoniis ad Romanos transferendis bene monet Hase.

39) Hase praefat. p. XVIII sq.

40) cf. praefat. p. XVI.

diticium Nigidi tonitruale esse, contendo et certissimis argumentis evincam. unum quod video afferri potest vestigium Etruscorum disciplinae, tangi in cap. 47 doctrinam a Tuscis de fulmine regali prolatam[41]; quod quam nullius momenti sit, docetur eo, quod vel in codice Theodosiano XVI 10, 1 decretum est: „si quid de palatio nostro aut ceteris operibus publicis degustatum fulgore esse constiterit retento more veteris observantiae quid portendat ab haruspicibus requiratur." tritum igitur hoc fuit ut quod maxime, ceterum omnia divinationis genera quae in Lydiano libro exercentur non Etrusca sunt, sed Chaldaica, Aegyptiaca, Graeca. Campestrum ex Petosiri, Vicellium ex Ptolemaeo pendere totum, Labeonem prorsus Chaldaicae et Aegyptiacae astrologiae se addixisse iam supra demonstravi. dein ab Etruscis alienum fuit ex solo tonitru vaticinari, quod rectissime iam Müller Etrusc. II p. 175 affirmavit. quam sententiam ut refutaret, unicum testimonium Hertzius Nigid. p. 33 potuit afferre Ciceronis de divin. I 33, 72; atque id nunc manibus eius detortum est editione a Christio ad optimos codices redacta. ibi enim cum olim volgo legeretur *et tonitruales libri*, nunc scriptum est *et rituales libri* secundum optimos libros[42]) recteque editor amicus animadvertit, rituales libros cum Festo auctore de urbibus condendis, de aedibus sacrandis deque aliis id genus rebus agerent, multa ex disciplina haruspicina petita continere potuisse. neque unquam Etrusci frequentaverunt totum id genus divinationis, quod nititur observando signo zodiacali, quod sol vel luna occupet, quale fere per totum librum usurpatum est. in capitibus 17—20 praeterea origo proditur re parva sed manifesta, quod vigiliae numerantur non quattuor Romanae (cf. Censorin. 23, 9) sed tres Graecae

41) cf. Müller Etrusc. II p. 164.

42) *et rituales* legitur in Vossiano A, Vindobonensi man. sec. *et trituales* in Vossiano B, Heinsiano, Vindobonensi man. prim. (?, Christ scribit $V^2$), in deterioribus nonnullis *et tonitruales; tonitruales* igitur librarius ex *trituales* correxit, ut sibi visus est, seductus antecedentibus libris fulguralibus.

(cf. Pollux I 70). ceterum facile a me impetro ut credam, Lydum ipsum finxisse, haec scripta Etruscam disciplinam repraesentare neque ullum eorum auctorem unquam Etruscam speciem prae se ferre voluisse; miro enim Etruscorum amore captus est Lydus, fere omnia ab eis repetit; credidit scilicet Etruscos eosdem atque Tyrrhenos i. e. Lydos fuisse, itaque proavos ipsius. concedo igitur, credi posse Nigidium quoque non Etruscam sed Chaldaicam doctrinam proponere voluisse[43]; nihilo setius certum est, totum tonitruale, quod Nigidi fertur, esse suppositum. exordium capit hoc tonitruale a mense Iunio, non quod eo tempore tonare incipit, ut voluit Burinius[44], sed quod Iunio sol cancrum ingreditur, atque a cancro, quod lunae domicilium sit, incipere decet in observatione lunari, ut ipse auctor ait, καλῶϲ ἄν τιϲ ἄρα καὶ τὸν ϲελήνηϲ οἶκον ἐπιλέξαιτο, ὥϲτε ἀπὸ τοῦ καρκίνου καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐφήμερον ἀπὸ τῆϲ ϲεληνιακῆϲ νουμηνίαϲ κατὰ τοὺϲ ϲεληνιακοὺϲ μῆναϲ ληψόμεθα τῶν βροντῶν ἐπίϲκεψιν. de domiciliis zodiaci doctrinam, quae imperatorum aetate immane quantum propagata est, iam Nigidi aetate Romae receptam esse, non modo ignoratur sed veri est dissimillimum. alterum accedit multo gravius. observatio instituitur secundum menses synodicos, cuius semper triginta dies enumerantur, quamvis revera 29 dies et fere 13 horas contineant. atque hi menses synodici triginta dierum semper exaequantur ita mensibus anni civilis[45], ut novus mensis

43) Chaldaiceae astrologiae operam dedisse Hertzius Nigid. p. 28 sq. certis argumentis evicit.

44) acad. des inscript. et belles lettres 1764 p. 197: „apparement parceque c'est vers ce temps de l'année, que le tonnerre commence a se faire entendre“ quod ei credit Hertz p. 33; sed res ipsa falsissima est, cum in Italia Graeciave mensibus aestivis Iunio Iulio Augusto rarissime tonet, contra frequentissime vere et autumno.

45) nolo urgere nomina Iuli et Augusti nondum Nigidi aetate (qui mortuus est a. 45 a. Chr.) extitisse; talia enim facillime postea poterant mutari. neque necesse est, immo vix licet, in libro Nigidiano de anno Iuliano cogitare. fac igitur ponas veterem annum Romanum 378, 377, 355 dierum. quousque te vertis eaedem te manent ineptiae.

semper initium capiat a novilunio; quem conputum non recentiore interpolatione tonitruali obtrusum esse eo arguitur, quod primo Martio annus novus[46]) positus est (cf. p. 77 v. 24: εἰ βροντήσῃ, ἅπαν τὸ ἔτος ἀψιμαχίαι καὶ διχόνοιαι ἔσονται). quae omnia tam sunt ridicula tam supra modum inepta, ut ea Nigidio astronomiae peritissimo attribuere vesani sit. potuit talia conscribillare profecto nemo nisi homo, qui prorsus deditus altae astrologicae sapientiae astronomiae ne prima quidem elementa extremis digitis attigit[47]).

Ne multa, omnia quae in Lydo extant scripta conposita sunt aetate, in qua Romae omnium gentium superstitiones absurdissimae inter se confusae sunt et pavor stuporque animi lubentissime maxime miris artibus delectatus est, tertio quartove p. Chr. saeculo. huic igitur aetati adscribas Vicellium, Campestrum, Fonteium. Latine quidem scriptae erant illae disputationes sed versae minime a Lydo, homine Latini sermonis misere gnaro[48]), contra excerptae mutatae accomodatae ad ipsius temporis mores, religionem, statum publicum,

Nihil ergo valent omnes quae in Lydo reperiuntur disputationes astrologicae ad illustrandas Romanorum Etruscorumve antiquitates sacras; habent tamen aliquid momenti, si Byzantinorum spectas tempora, quod primitiae sunt studiorum in eis mirum in modum excultorum et propagatorum. Nam per tota Byzantinorum saecula superstitiosa summis in delitiis tales disquisitiones astrologicas habuerunt cum alias tum βροντολόγια et σεισμολόγια, ita ut ne imperatores quidem aspernarentur, talia conponere, velut imperatoris Heraclii in codice Regio 2267 extat tonitruale, βροντολόγιον τῶν ιβ′ ζῳδίων συνταχθὲν ὑπὸ

46) is vel imperatorum aetate in usu fuit, cf. Ideler chronol. II p. 56 et Mommsen chronol. Roman. p. 107.

47) ceterum Hertz p. 32 recte monuit legem observationis soli Romae destinatae violatam esse ad d. 30 mens. August. et ad d. 10 Septemb.

48) cf. I. F. Schultze quaest. Lydian. § 2 *quam peritus linguae Latinae Lydus fuerit* p. 6 sq.

Ἡρακλείου βασιλέως ἐκ τῆς ἀστρῴας κινήσεως (cf. Du Cange in append. ad glossar. Graec. p. 44). coniuncta quidem erant haec studia pariter atque in Lydi libro cum disquisitionibus de causis physicis tonitrus, terrae motus, de signis tempestatum, meteorologicis et prognosticis cuiusque generis. neque eas dedignati sunt imperatores. nam Constantinus Porphyrogennetus in append. ad libr. I de caeremon. p. 467 inter libros qui ipsi vel in castris prae manibus fuerint enumerat: βιβλίον τὸ περιέχον περὶ εὐδίας καὶ χειμῶνος καὶ ζάλης ὑετοῦ τε καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν καὶ ἀνέμων ἐπιφορᾶς, πρὸς τούτοις βροντολόγιον καὶ σεισμολόγιον καὶ ἕτερα ὅσα παρατηροῦνται οἱ πλευστικοί· ἰστέον δὲ ὅτι τοιοῦτον βιβλίον ἐφιλοπονήθη καὶ ἐκ πολλῶν βιβλίων ἠρανίσθη παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου ... βασιλέως.[49]) et quo usque processerit vesana in istis vaticiniis collocata fiducia Nicetas Choniates tibi narrabit, qui in Manuel. Commen. VII 5 p. 233 ed. Genev. 1593 haece refert: λέγεται ὡς τοῦ δόγματος τούτου (de oblatione incarnati dei) ὑποκινουμένου

49) quam late patuerint haec studia quaevis Graecis codicibus paullo instructior bibliotheca demonstrat: tam ingens est silva Byzantinarum disputationum „de ostentis"; non minus ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου καὶ τοῦ σεισμολογίου, ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου τῶν δώδεκα ζῳδίων, βροντολόγιον τῶν ιβ̄ μηνῶν alia reperiuntur, quam παρασημειώσεις προγνωστικαὶ περὶ τῆς μελλούσης τοῦ ἀέρος καταστάσεως similia, in quibus omnes veterum observationes meteorologicae non solum quae apud Aratum, Theophrastum, Plinium leguntur, sed aliae permultae ineditae coacervatae sunt. quid quod etiam in Britanniam haec studia utriusque generis transmigraverunt? inter scripta Bedae Venerabilis legitur etiam *libellus de tonitruis ad Herenfridum* (vol. VI p. 343 sq. ed. Giles), translatus, ut scriptor ipse ait in praefatione, ex sermone Graeco in Latinum, neque minus eius feruntur *pronostica temporum* et *de praecognitione copiae aut paupertatis futurae* (edit. Basil. 1563 vol. I p. 462 sq.). falso tamen has disputationes ex Lydo manasse dicit Hase comment. p. XV sq., fere nullus enim est consensus. ceterum unum ex his seismologiis ineditis in epimetro secundo de terrae motibus adnexui.

καὶ εἰς κοινὴν ἐπικρινομένου προτεθῆναι βάσανον, ἐξώρως ἐκραγῆναι βροντὴν ἐξαισίαν, ὑφ' ἧς καὶ περικτυπηθῆναι τὰς ἀκοὰς τὸ συνὸν ἅπαν τῷ βασιλεῖ κατὰ Πελαγονίαν διατρίβοντι τότε, ὡς ἀπὸ τοῦ κτύπου πολλοὺς εἰς γῆν καταπίπτειν. καί τινα τῶν τροφίμων, Ἠλίαν τοὔνομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τοὺς πολλούς, τοῦ στρατοῦ φύλακα, βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιοῦσαν καὶ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον καθ' ὃν ἐβρόντησεν ἐπελθόντα, φάσκοντα εὑρεῖν οὑτωσί· πτῶσις σοφῶν[50]). οὐ μόνον τοίνυν οἱ ῥηθέντες ἄνδρες τῶν τηνικαῦτα ὄντες σοφῶν οἱ κράτιστοι τῆς ἐκκλησίας ἀπεσφενδονήθησαν καὶ πάσης ἱερᾶς ὑπηρεσίας ἐξωστρακίσθησαν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς καὶ ἕτεροι τῶν ἱερῶν καὶ θείων περιβόλων ἀποσηκασθέντες ἠλάθησαν[51]). quae res cum ita se habeant, Lydi librum de ostentis a Byzantinis lectitatum esse iure suspicari licet neque raro ab eis commemoratur. Theophylactus Simocatta hist. eccl. Reg. p. 186 B inquit περὶ τῶν ἀνθρωπομόρφων καὶ Νειλῴων ζῴων καὶ τοῖς πάλαι ἱστόρηται. τίνος δὲ σημαντικὸν ἡ τούτων ἐνδημία καθέστηκεν εἰπεῖν ἐθάρρησεν ὁ Λυδὸς τῶν ἄλλων λίαν νεώτερος καθεστὼς ὃς κατὰ τοὺς χρόνους ἐγνωρίζετο Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος[52]), ad quem locum teste Hasio in comment. de Lydo p. XV in codice Vatic. Gr. 971 haec adscripta sunt: σημείωσαι ὅτι ὁ Λυδὸς ὁ περὶ κομητῶν καὶ ἴριδος καὶ λοιπῶν περὶ τὸν ἀέρα παθῶν ἑρμηνεύσας ἐν τοῖς χρόνοις ἦν Ἰουστινιανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. Leo Tactic. constit. in epit. § 67 (ed. Lami ex cod. Laurent. in oper. Meurs. vol. VI Florent.

50) plane similia leguntur apud Lydum p. 75, 19: εἰ βροντήσῃ . . πτῶσιν ἀνδρῶν εὐπόρων ἀπειλεῖ multis aliis locis.

51) perraro auditur vox hominis sani, velut Nicephori Homologetae in Corp. iur. Graec. Roman. p. 196 τὰ λεγόμενα βροντολόγια καὶ σεληνοδρόμια ἢ καλανδολόγια οὐ χρὴ δέχεσθαι· βέβηλα γὰρ πάντα.

52) sententia hodie non legitur in libro Lydiano; eam in initio mutilato positam fuisse haud inprobabiliter suspicatur Gutschmid in indice Lydiano.

1745) col. 917 celeberrima astronomica scripta recenset Ptolemaei canonem et quadripartitum, Arati phaenomena, Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ καθημερινήν τε καὶ μηνιαίαν ἐπιτήρησιν. mirum in modum Lydi librum in usum suum convertit Byzantinus quidam, de quo Gaulmin ad Psellum de operat. daemon. (p. 199 ed. Boissonade) ex codice Regio adnotat haece: σεισμοὺς *immittit* (*Satan*) *sed per* ἀγγέλους σεισμῶν *ut credebant illi syderati quos magi quinque esse agnoscunt, puto, ob quinque* σεισμῶν εἴδη, *quia sunt* ἐπικλινίαι (sic! idem error in omnibus Lydi codicibus extat) βράσται, ῥῆκται, σεισταὶ, ἰζηματίαι. *astrologus msc. plura disserit*; *inde et veteribus Persarum, si nebuloni Graeculo adhibenda fides est*, οἱ μάγοι τῶν σεισμῶν. contra minus Lydi opus probat, ut est severior in diiudicandis scriptis, Photius cod. 180 p. 125ª 30 sq. Bekker. ἀνεγνώσθησαν Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως τοῦ Λυδοῦ πραγματεῖαι τρεῖς· περὶ διοσημειῶν, περὶ μηνῶν, περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν. ἀλλ' ἡ μὲν περὶ διοσημειῶν ὅσα γε κατ' ἐμὴν κρίσιν καὶ πεῖραν οὐδὲν ἢ ἐπ' ὀλίγον διενήνοχε μύθων. neque clementior est anonymus quidam grammaticus Byzantinus, qui Alexio Comneno regnante vixit. is amico cuidam ita scribit ap. Cramer. anecd. Oxon. III p. 187 v. 4 sq.: ταῖς Λυδοῦ μαντείαις, ἃς ἐκεῖνος ἔκ τε Φοντηίου (cod. φώντου) καὶ Φιγούλου (cod. φηγούλου) καὶ τοῦ μυθολογουμένου παρὰ Ῥωμαίοις Τάγητος συναγήοχε, μὴ πάνυ τι πρόσεχε· τερατολόγος γὰρ ὁ ἀνὴρ οὗτος καὶ πολυφόρητος... καὶ εἴγε πιστεύεις τῷ Λυδῷ Ἰωάννῃ πρὸς τὰ ἐκείνου σε πέμποιμι βροντολόγια.

Restat ut pauca addam de ultima parte libri Lydiani, de calendario Clodi Tusci. Clodium Tuscum nullo iure Merkel proleg. ad Ovid. fast. p. LXVI contendit Tuscum esse de cuius poematis loquitur Ovidius Pont. IIII 16, 20: *quique sua nomen Phyllide Tuscus habet*. sed induxit Merkelium in hanc opinionem perversa quam de calendario Clodi sibi induit persuasio. id nimirum censet Ovidio suppeditatum a Clodio amico, quem ipse fastos conpositurus rogasset, ut de rebus astronomicis quas rectius calleret

librum in ipsius usum conscriberet, atque ab Ovidio in elaborandis fastis usurpatum esse. quam tamen persuasionem ipse evertit, cum concedat multis locis Ovidium ab amici calendario non solum discessisse, sed saepe errores amici rerum astronomicarum scilicet peritissimi ab Ovidio earum rerum paene ignaro prudenter correctos esse. atque multo maior inter Ovidi et Tusci notationes evadit discrepantia, si spectas omnia ea, quae transponendo supplendo corrigendo Merkelius tantum eo animo tollere conatur ut consensum inter amicos restituat[53]; qua in re quam male provinciam susceptam administraverit, luculenter exposuit Hertzbergius in diariis antiquit. 1846 p. 241 sq. apage igitur opinionem praeiudicatam, cui quid veri insit, statim explicabitur. Müllerus Etrusc. II p. 39 Clodium aequalem Appulei esse putat, quod ea demum aetate talia scripta tamquam Etrusca perhiberi potuerint. verum Lydi ipsius stupori, fortasse coniecturae, quam recte ex nomine Clodii Tusci capere sibi visus est, debentur eius verba cap. 71 καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν. mihi equidem maxime videtur probabile, auctorem calendari esse Clodium Tuscum, ad quem Sinnius Capito litteras dedit (cf. Gell. V 20, 2), cuius commentarii grammatici laudantur identidem a Servio[54]. quae opinio stabiliri etiam potest natura calendari ipsius. non nego equidem, calendarium, quale nunc legitur, vix ac ne vix quidem a Clodio illo potuisse scribi, immo concedo videri interpolatum et hic illic assutis pannis deformatum esse; tamen genuinum superest fundamentum, quod optimo iure repetas a Clodio Tusco aequali Capitonis Sinni. namque ut statim dicam

53) falsam Merkeli sententiam etiam falsiorem reddidit I. F. Schultze quaest. Lydian. p. 25: „. . quod permulta quae ad mythologiam et festa Romanorum pertinent, libris de mensibus cum Ovidi fastis conveniunt. uterque enim tractatus diario Clodii Tusci ad Ovidii usum conscripto (cf. Merkel prol. ad Ovid. fast. p. LXVI) fundatus est".

54) in Aen. I 52; II 229; XII 657; quartus liber laudatur in Aen. I 176.

quod sentio, primarius fons, ex quibus rivolos suos irrigaverit iste Clodius, vetus est calendarium rusticum Romanum, *Eudoxi et Metonis antiquorumque fastis astrologorum* (Colum. VIIII 14, 12) fundatum, quode post Ponte-derae[55] quasdam opiniones certissimam excogitavit sententiam Theodorus Mommsen chronol. Rom. p. 54 sq. contuli enim calendarium Clodi cum ceteris quae extant omnibus astronomorum notationibus atque adscripsi semper in adnotatione critica congruas ceterorum opiniones, eas tamen tantum, quae plene vereque suapte sponte consentiunt; omisi omnes, quarum consensus ut probaretur vel longiore disputatione vel probabili opus esset correctione. prorsus autem neglexi quas Ptolemaeus affert tempestatum significationes; nondum enim satis perspectum habeo, qua ratione has Ptolemaeus observationibus suis astronomicis adaptaverit[56]). contra ne quid omitterem, addidi, si quid inter Ptolemaei notationes astronomicas et calendarium Clodianum conveniret; qua in re superfluum duxi addere dies Aegyptiacos, quippe quorum cum fastis Iulianis comparatio simplex et certa esset. has igitur collationes si perlustraveris, hanc videbis prodire summam: plenus fere et absolutus consensus est Clodium inter et Columellam, qui priscum calendarium rusticum se sequi ipse l. s. testatur. deinde plerumque egregie cum Clodio conspirant Varronis pauca huius generis a Lydo de mensibus servata testimonia, quae ad eius ephemeridem rusticam referenda esse probavit Bergk in nov. mus. Rhen. I p. 370. atque in ea ephemeride potuitne omnino Varro aliud proponere calendarium quam Eudoxi Italicum? siquidem id ut faceret coactus est Columella, *quia notior est ista vetus agricolis*

55) antiquit. p. 244 sq. (epist. 24 de antiquissimo anno solari quo Graeci Latinique usi sunt) et p. 338 sq. (ep. 39 de dieteride Romana Eudoxi fastis exornata).

56) Boeckhium vero in libro nuperrimo *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten* p. 232 sq. de hac re haud probabiliter disputasse, iam ipsius tabulae (p. 393—411) docent. — de Gemini calendario vide ea quae infra dicam.

*concepta opinio.* denique haud raro concordant inter se Clodius et Ovidius, quem ex eodem fonte atque Columellam et eo diverso ab observatione Caesaris (cui prorsus se dedit Plinius XVIII 57) hausisse, conputatione instituta docuit Idelerus, in dissertatione inserta actis academ. Berol. 1822. 1823 p. 137 sq. *ueber den astronomischen Theil der Fasti des Ovid.* accurate autem omnia, quae Clodius Columella Varro Ovidius communia proferunt, consideranti et inter se conferenti apparebit, opinor, una eademque omnes niti auctoritate, sed diversa ea a fastis Iulianis, ita tamen, ut passim pro arbitrio vel iudicio adderent, omitterent, mutarent. communis vero ista auctoritas quae potest esse nisi calendarium vetus rusticum, quod etiam ab hominibus litteratis ad doctas disquisitiones velut a Varrone in octavo antiquitatum rerum divinarum libro de feriis 57) adhibitum esse constat? accedit postremo, quod saepe cum Clodio congruunt Eudoxus et Euctemon (i. e. Meton), siquidem sat recte eorum notationes a Pseudo-Gemino servatas contuli (de qua re ipse nunc valde dubito), Eudoxi et Metonis fastis fundatum est calendarium quod dixi rusticum; contra id quod gravissimum est inter notationes Clodi et Iuli Caesaris (a Plinio l. s. exhibitas eas) fere nunquam convenit.

Quorum omnium argumentorum coniuncta vi id certe effectum iri spero, ne prorsus absona videatur ea, quam supra tuli de Clodi calendario, sententia. confidentius tamen de ea re ut loqui liceret, opus esset disputatione enucleatiore atque paullo altius repetenda, quam nunc differo, non solum quod video iam iustum modum excessuram esse hanc praefationem, sed magis etiam quod obstricta est tota quaestio multis difficultatibus et scrupulis, quos tolli posse

57) cf. Mommsen chronol. Roman. p. 69. apud Plinium XVIII 284 et 286 quod trium dierum spatium inter Robigalia (25. April.) et Floralia (28. April.) interpositum est, vereor ne id debeatur per Plini quandam confusionem Caesaris fastorum correctioni, ex qua inter 25. et 28. Aprilem priscorum fastorum unus dies interiectus est (*26. Aprilis* fastorum Iulianorum).

omnes olim credidi, nunc adscitis secundis curis negare coepi[58]).

Distributio denique quam in fine libri Lydus addit singularum terrae regionum inter singula zodiaci signa, quibus obnoxia sint, ea tota exscripta est ex Ptolemaei tetrabiblo (vid. adnotat. critic.).

Postremo in indice auctorum a Lydo conmemoratorum conficiendo praesto mihi fuit index totius Lydi accuratissime ab Alfredo Gutschmid elaboratus, quem scriptor liberaliter mihi utendum concessit.

58) ceterum tacere nolo, quamquam intellego id mali ominis esse, Salmasium Plinian. exerc. p. 748 hoc calendarium aureolum libellum vocasse, tumultuariam contra quandam miscellam variis ex parapegmatis sine ordine ac iudicio confectam atque ad Salmasi genium factam. Petavium auctar. op. de doctr. temp. p. 267.

# PROLEGOMENA

IN

# CALENDARIA GRAECA

Liber Lydianus quo paullo commendabilior prodeat, addidi calendaria Graeca quae extant omnia, anonymi in fine Geminiani libri adnexum, Ptolemaei, Aeti Amideni, Quinctiliorum; denique ex Lydi libro de mensibus et Eudoxi qui fertur papyro Parisino excerpsi ea quae ad calendaria spectant.

Calendarium, quod nunc in ultimo capite (XVI) Gemini isagoges exhibetur, non a Gemino ipso summario suo astronomico additum esse sed ab homine sciolo aliunde depromptum et hic sine ratione adglutinatum Boeckhius nuper evicit quattuor argumentis nixus in libro cui inscripsit: *ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise der Alten, vorzüglich den Eudoxischen. Berlin* 1863. p. 22 sq. primum enim offendit in eo, quod calendarium istud adnectitur ne uno quidem verbo de naturae eius ratione addito. deinde Geminus ipse totam prognosticorum doctrinam longe abiecit verbis hisce (cap. XIV p. 72 ed. Halma): τὰ περὶ τὰς ἐπισημασίας οὔτ' ἐπιτυγχανόμενα ὁλοσχερῆ τὸν ἔπαινον ἔχει οὔτ' ἀποτυγχανόμενα κατηγορίαν. ἄτεχνον γάρ τι μέρος ἐστὶ τοῦτο τῆς ἀστρολογίας καὶ οὐκ ἄξιον προφορᾶς. porro Geminus per totum librum (cf. Boeckh. p. 10 sq.) sequitur Hipparchi placita, cum in aliis rebus tum in constituendis spatiis trimestribus, quae in capite primo ita exponit, ut primum inde ab ariete usque ad cancrum $94^1/_2$ dies efficeret, secundum a cancro ad libram $92^1/_2$, tertium a libra ad capricornum $88^1/_8$, quartum a capricorno ad arietem $90^1/_8$; nullo autem modo convenit inter hos numeros et eos, quos in parapegmate observatos esse videmus (potius Callippeos eos, ut statim exponam):

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| cancri | 31 dies | 92 dies | librae | 30 dies | 89 dies |
| leonis | 31 — | | scorpionis | 30 — | |
| virginis | 30 — | | sagittari | 29 — | |
| capricorni | 29 dies | 89 dies | arietis | 31 dies | 95 dies |
| aquari | 30 — | | tauri | 32 — | |
| piscium | 30 — | | geminorum | 32 — | |

denique in calendario saepe Euctemo et Callippus commemorantur astronomi, nusquam Philippus, nusquam Hipparchus, quorum alterum prorsus omissum esse a Gemino, qui eum una cum Euctemone et Callippo laudet cap. VII p. 47 Halm.[1]), veri videtur dissimile, alterum, cui totus se dediderit, credi omnino nequit (cf. Boeckh. p. 28 et 29).

Calendarium ipsum miro errore Halma astronomus in editione Gemini p. 88 ad Eudoxum referre conatur. Theodorus vero Mommsen in chronol. Roman. p. 57 not. 78 edit. alt. Hipparchi id esse dicit fretus Idelero, qui (*astronom. Beobacht. d. Alten* p. 267 et in enchiridio chronolog vol. I p. 358) contendit, in eo Hipparchicam doctrinam inaequalitatis motus solis observatam esse. accurate contra nunc Boeckhius l. s. p. 24 sq. enucleat, spatia trimestria quae in calendario Pseudo-Gemineo exhibentur Callippea esse (quae per papyrum Eudoxi colum. XXII et XXIII nunc sat cognita sunt). quae opinio egregie eo stabilitur, quod revera in hoc calendario a Callippo solstitia et aequinoctia primis signorum zodiaci diebus adscribuntur, primo cancri solstitium aestivum (ἐν τῇ α ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. τροπαὶ θεριναί), primo librae aequinoctium autumnale (ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ .. ἰσημερία μετοπωρινή), primo capricorni brumale solstitium (ἐν τῇ α ἡμέρᾳ .. Καλλίππῳ τροπαὶ χειμεριναί), primo arietis aequinoctium vernum (ἐν τῇ πρώτῃ Καλλίππῳ .. ἰσημερία ἐαρινή). consideranti igitur neque Hipparchum in hoc calendario neque ullum Hipparcho posteriorem astronomum laudari

1) ἀστρόλογοι ἑτέραν περίοδον συνεστήσαντο τὴν τῆς ἐννεακαιδεκαετηρίδος οἱ περὶ Εὐκτήμονα καὶ Φίλιππον καὶ Κάλλιππον.

persuadebit Boeckhius p. 25 sq., esse id conpositum ante Hipparchum (i. e. ante alteram partem secundi a. Chr. saeculi), neque tamen prius fine saeculi terti propter aetatem Dosithei aliquotiens commemorati (de qua infra).

Argumenta rationis, ex qua huic calendario adaptaverim *dies civiles qui nunc sunt* (in adnotatione a me subiectos), si quis quaerit, ei respondebit Boeckhius l. s. p. 42—58. de codicibus dixi in „sillybo“ verso; Scaliger autem de emend. rat. temp. IV p. 248 sq. edit. 1629 idem παράπηγμα hic illic non ex codicum auctoritate sed ex suo arbitrio mutatum exhibuit.

Ptolemaei calendarium si cum duabus quae hactenus prodierunt editionibus Petavi et Halmae contuleris quasi novum, omnibus ex partibus emendatius et multo amplius ex mea recensione nunc editur, id quod non mea culpa evenit sed per mira quae huic libello acciderunt fata. primus hunc librum Graece edidit Petavius in uranologio p. 71 sq., qui in praefatione haec narrat: „Ptolemaei nobis copiam amicus quidam fecit, qui ex antiquo codice eum descripsit, eundemque post invenimus in Regia bibliotheca et a N. Rigaltio utendum aecepimus, ex quo etiam non pauca castigavimus.“ valde manca autem haec princeps erat editio; nam non solum permultae apparitiones et significationes omissae crant, sed etiam tota praefatio deerat. quae omnia supplevit I. A. Fabricius bibl. Gr. vol. III p. 420 sq. prim. edit. ex codice Saviliano Oxoniensi, cuius apographum ab I. Fr. Winckléro Oxoniae confectum nanctus erat, ex quo etiam reliquam scripturae discrepantiam enotavit. ex plane simili codice, qui a Vincentio Pinelli editori missus est, itaque probabiliter nunc in bibliotheca Ambrosiana latet, fluxisse primo obtutu apparet interpretationem latinam, quae iam 38 annis ante editionem principem Graecam Vrbini prodiit 1592 per Federicum Bonaventuram Vrbinatem ita inscripta: *Claudii Ptolemaei inerrantium stellarum apparitiones ac significationum collectio. libellus mire elegans atque ad aeris praevidendas mutationes omnino necessarius, antehac nunquam impressus. a Federico Bonaventura Vrbinate latinitate donatus scholiisque non-*

*nullis illustratus. item libelli duo, alter ex Columella, alter ex Plinio excerpti de inerrantium stellarum significationibus*[2]. ex Petavio et Fabricio atque in appendice ex Bonaventura omnes congessit stellarum apparitiones et secundum conputum astronomicum recensuit Idelerus *ueber den Kalender des Ptolemaeus* in act. acad. Berol. 1816. 1817 p. 163 sq. perutili opera, qua egregie de Ptolemaeo meritus est. contra plane nihil, immo nihilo etiam minus nuperus editor Gallus Halma (in libro Κλαυδίου Πτολεμαίου, Θέωνος κ. τ. λ. κανὼν βασιλειῶν καὶ φάσεις ἀπλανῶν καὶ Γεμίνου εἰσαγωγὴ εἰς τὰ φαινόμενα, *table chronologique des règnes* etc. Paris 1819 p. 13 sq.) assecutus est.[3] Petavi enim contextum cum Ideleri tabula sine ratione et contra rationem confudit, Fabrici collationem temerarie prorsus neglexit, Bonaventuram ignoravit; praefationem libri ex Fabrici editione repetitam[4] multis mendis typographicis deformavit (inter quae vel omissiones conplurium versuum sibi indulsit); codicis Parisini Regi n. 2390, quem accurate se excussisse praefat. p. 12 et *discours prélimin. s. l. chronolog. et partic. s. celle de Ptolemée* p. XI[5] iactavit, unam attulit scripturam (p. 54 *notes*). ceteras autem paucas, quas diligenter in adnotatione critica apposui, scripturas a contextu Petaviano et Ideleriano discrepantes non codici sed ipsius et typographi Parisini neglegen-

2) qui liber cum duobus alteris efficit Bonaventurae anemologiae partem priorem. ceterum huius libri perrari exemplari eo quod asservatur in bibliotheca Gottingensi per praefectorum liberalitatem uti mihi licuit.

3) taceo autem ridiculam rationem, qua accentus et spiritus prorsus pro arbitrio tanquam ornamenti instar distribuerit, quamvis eos prorsus omittere prudentius et profecto modestius fuisset.

4) cf. *discours etc.* p. XII: *un préambule, qu'on ne lit pas dans le ms. 2930 du Roi, mais qui est imprimé dans le 3ᵉ volume de la bibliothèque grecque de Fabricius.*

5) ibi narrat codicem Regium 2393 saeculo XIIII conscriptum esse et addit: *l'écriture du texte est en caractères courants mais liés entr' eux par des crochets et surchargés d'accents, qui la rendent très peu lisible.*

ae tribuendas esse, earum naturam consideranti apparebit[6]. aque ingens silva et bonarum lectionum (praecipue in khibendis horis regionum) et supplementorum (in significationibus) nunc primum in suum quaeque locum recepta st, quamquam ne nunc quidem perfectus est liber. namue et 35 apparitiones etiamnunc deesse docet Idelerus . 211 et secundum tantum huius scripti librum servatum sse ex praefatione et Suida s. v. Πτολεμαῖος arguo. in raefatione enim Ptolemaeus ita loquitur: ὁπόσαι μὲν ὖν συνίστανται περὶ τὰς φάσεις τῶν ἀπλανῶν διαφοραὶ καὶ περὶ τίνας αἰτίας, ἔτι δὲ κτλ. διὰ μακροτέρου ἐν τῇ κατ' ἰδίαν συντάξει τῇσδε τῆς πραγματείας ἐφωδεύσαμεν. ait igitur omnia ista in sinulari huius scripti libro a se iam esse exposita; atque incipere non prorsus novum scriptum sed partem solum maioris cripti ipsa particula οὖν in exordio posita docet. quocum ene congruit Suidas l. s. περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν στέρων ἀπλανῶν βιβλία β'. apparet ergo primum librum uius scripti, in quo Ptolemaeus ex artis legibus rationem pparitionum stellarum demonstraverit, deperditum esse. m vero hoc calendarium non legitimum sed fraudem nebulonis cuiusdam esse, Pontedera *antiquitatum Latinarum raecarumque enarrationes atque emendationes praecipue d veteris anni rationem attinentes* (*Patav.* 1740) in pist. 48, *de Ptolemaei libro falso hoc nomine prodito, qui scribitur* φάσις (sic!) ἀπλάνων (sic!) ἐπισημαίων (sic!) p. 412 sq. amico persuadere studet causis tam erversis, tam praeposteris, tam deviis, ut non possit sura[7]. duas solum non ita absurdas profert offensiones et

6) superfluum igitur duxi ubique enotare, si mea scriura ab Halma differt; nam codicis auctoritatem eius litioni a me detractam esse confido.

7) ut duo certe exempla afferam, p. 414: *praeclare oster* τῇ θ' τοῦ Παυνὶ Δημοκρίτῳ ὕδωρ ἐπὶ γῆν. *nebat ne pluvia dum astris vacabat, sibi pallium madefaceet; ideo in humum descendere iussit;* tu vide adnotationem iticam. et p. 415: τῇ ιζ' τοῦ Ἀθὺρ χειμῶνος ἀρχὴ αὶ σημαίνει Εὐδόξῳ . . . *quid vero illud „Eudoxo signiat"? si ab inferis excitaretur Eudoxus, diceret sibi non*

easdem iam commemoravit Petavius not. in uranolog. p. 415 circumspecto iudicio ita locutus: „duo sunt quae falsi suspicionem movent. alterum quod aequinoctium autumnale cum Ptolemaei observatione non convenit. nam Thoth Actiaci XXVIII i. e. Septembr. XXV adscribit aequinoctium. Ptolemaeus a. Chr. 139 observavit idem aequinoctium Septembris XXVI, hora fere VII matutina, tardius uno die. congruit parapegma nostrum cum vero ingressu solis in libram anno primo Iuliano. sed huic opponi potest consensus utriusque in aequinoctio verno. nam Ptolemaeus a. Chr. CXL observavit aequinoctium Martii XXII hora I post meridiem, qui est Phamenoth Actiaci XXIII, quem in diem nostrum quoque parapegma contulit; in quo a Iuliano cardine ambo discrepant. aestivum solstitium in nostro librariorum fortasse neglegentia excidit, quod Ptolemaeus observavit anno eodem Chr. CXL Iunii XXV. hibernum porro solstitium Choeac XXVI sive Decembris XXII affigitur in parapegmate, quod a Iuliano solstitio distat. itaque prior ista ratio non satis idonea est ob quam a Ptolemaeo librum hunc abiudicemus.“ addo in codice Saviliano et Bonaventurae interpretatione aestivum solstitium primo Epiphi notari i. e. XXV Iun., itaque eodem die, quo id observavit Ptolemaeus. plenus ergo est consensus excepto XXVIII Thoth; atque ei ipsi diei non perperam adscriptum est aequinoctium autumnale, cum revera eo die acciderit anno $13^7/_8$ p. Chr., quo tempore Ptolemaei calendarium conpositum esse, haud inprobabiliter videtur statui posse. certe Bonaventura p. 65 hoc parapegma post librum magnae constructionis confectum esse ex Almagest. VIII 6 fin. acute arguit; ibi enim dicit Ptolemaeus nunc operam molestam de episemasiis accuratius agendi sibi seponendam esse. „alterum argumentum“, pergit Petavius, „sumere ex eo possumus quod cum mensibus Aegyptiis, Augusteis et Actiacis sive fixis Iulianos haud

*aquilones non frigora, sed impudentiam vecordiam mendacium significare. quod mihi sine* νεκρομαντίᾳ *non significant tantum, sed aperte demonstrant.* mihi quidem haec non significant sed aperte demonstrant Pontederae temeritatem haud volgarem.

ae tribuendas esse, earum naturam consideranti apparebit[6]. aque ingens silva et bonarum lectionum (praecipue in khibendis horis regionum) et supplementorum (in significationibus) nunc primum in suum quaeque locum recepta st, quamquam ne nunc quidem perfectus est liber. namue et 35 apparitiones etiamnunc deesse docet Idelerus . 211 et secundum tantum huius scripti librum servatum sse ex praefatione et Suida s. v. Πτολεμαῖος arguo. in raefatione enim Ptolemaeus ita loquitur: ὁπόσαι μὲν ὖν συνίστανται περὶ τὰς φάσεις τῶν ἀπλανῶν διαοραὶ καὶ περὶ τίνας αἰτίας, ἔτι δὲ κτλ. διὰ μακροτέου ἐν τῇ κατ' ἰδίαν συντάξει τῆσδε τῆς πραγατείας ἐφωδεύσαμεν. ait igitur omnia ista in sinulari huius scripti libro a se iam esse exposita; atque incire non prorsus novum scriptum sed partem solum maioris ripti ipsa particula οὖν in exordio posita docet. quocum ene congruit Suidas l. s. περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν στέρων ἀπλανῶν βιβλία β'. apparet ergo primum librum uius scripti, in quo Ptolemaeus ex artis legibus rationem pparitionum stellarum demonstraverit, deperditum esse. m vero hoc calendarium non legitimum sed fraudem neulonis cuiusdam esse, Pontedera *antiquitatum Latinarum raecarumque enarrationes atque emendationes praecipue d veteris anni rationem attinentes* (*Patav.* 1740) in pist. 48, *de Ptolemaei libro falso hoc nomine prodito, qui scribitur* φάσις (sic!) ἀπλάνων (sic!) ἐπισημαίων (sic!) p. 412 sq. amico persuadere studet causis tam erversis, tam praeposteris, tam deviis, ut non possit sura[7]. duas solum non ita absurdas profert offensiones et

6) superfluum igitur duxi ubique enotare, si mea scriura ab Halma differt; nam codicis auctoritatem eius litioni a me detractam esse confido.

7) ut duo certe exempla afferam, p. 414: *praeclare ster* τῇ θ' τοῦ Παυνὶ Δημοκρίτῳ ὕδωρ ἐπὶ γῆν. *nebat ne pluvia dum astris vacabat, sibi pallium madefacet; ideo in humum descendere iussit;* tu vide adnotationem iticam. et p. 415: τῇ ιζ' τοῦ Ἀθὺρ χειμῶνος ἀρχὴ αὶ σημαίνει Εὐδόξῳ . . . *quid vero illud „Eudoxo signicat"? si ab inferis excitaretur Eudoxus, diceret sibi non*

Metone[9]), Callippo[10]), Eudoxo[11]), Hipparcho[12]), Iulio Caesare[13]).

Democriti παράπηγμα in catalogo librorum philosophi apud Laertium Diogenem VIIII 48 ponitur post librum cui inscribitur μέγας ἐνιαυτὸς ἢ ἀστρονομίη, cui libro parapegma adnexum fuisse[14]) ut per se probabile est, ita

9) cf. Ideler chronolog. I p. 313 sq., Redlich *Meton und sein Cyclus, Hamburg 1854,* Aug. Mommsen in nov. mus. Rhen. XIII (1858) p. 428 sq. *Meton und sein Cyclus nach den Zeugnissen,* Aemil. Müller in eodem mus. XIIII (1859) p. 41 sq. *der Cyclus Metons und seine Geltung zu Athen.*

10) cf. Ideler *astron. Beobacht.* p. 214 sq., chronol. I p. 344 sq., Krische theologumena p. 288 sq., Boeckh *Sonnenkreise* p. 146 sq., 399 sq. ceterum notum est in cyclum Metoneum et Callippium nuper accuratius inquisitum esse a Boeckhio *zur Geschichte der Mondcyklen der Hellenen* 1855 et *epigraphisch-chronolog. Studien* 1857, ab Augusto Mommsen *Beitraege zur griechischen Zeitrechnung* in Iahni annal. philolog. supplement. I p. 201 sq., *die alte Chronologie* in philologo Gotting. XII p. 329 sq., in nov. mus. Rhen. XIII l. s. et p. 497 sq. *Reformen und Neubildungen der Kalender bei den Alten*, denique ab Aemilio Müller in diar. antiqu. XV (1857) num. 56 sq. et in nov. mus. Rhen. l. s.

11) quode post Idelerum *über Eudoxus* in actis academ. Berolin. 1828 et 1830 et Letronnium *sur les écrits et les travaux d'Eudoxe* in *journal des savants* 1841 p. 742 sq. Boeckhius egregie disputavit *Sonnenkreise* p. 141 sq., p. 393 sq. et p. 11 sq., quo loco Brandesi opiniones in Iahni annal. vol. XIII (1847) p. 199 sq. prolatas de geographo Eudoxó refellit; atque multis praeterea locis per totum librum de eius doctrina egit. cf. etiam Krische theologum. p. 289 sq., Mommsen chronol. Rom. p. 56 sq., Lepsius in act. acad. Berol. 1859 *ueber einige Berührungspunkte der aegyptischen, griechischen und roemischen Chronologie*, in tertia parte *ueber die Epoche und die Schaltung des Eudoxischen Kalenders* p. 61 sq.

12) cf. Ideler *astronom. Beobacht.* p. 219 sq., chronol. I p. 352 sq.

13) cf. Ideler chronol. II p. 117 sq., Mommsen chronol. Rom. p. 74 sq., 276 sq., 309 sq., Boeckh *Sonnenkreise* p. 340 sq.

14) nullam tamen video idoneam causam, cur cum Salmasio ad Solin. p. 524 ed. Vltrai. scripturam, quam omnes libri (etiam optimi ei quos ipse nuper excussi Lau-

ıbilitur eo, quod a scholiasta Apolloni Rhodi II v. 1098 442, 27 Keil. laudantur Democriti ἐν τῷ περὶ ἀστρο-ιμίας animadversiones, quae non possunt esse petitae ıi ex calendario ipso[15]). fragmenta eius calendari prae-ˑea a Gemino et Ptolemaeo servata sunt et habes ea sat glegenter collecta a Mullachio Democriti fragm. p. 231—5. accedunt nunc paucae eae animadversiones, quae in pyro Eudoxi colum. XXII et XXIII leguntur (cf. Boeckh. *nnenkreise* p. 89, 91 sq., 197 sq.).

Euctemonem[16]) autem Metonis socium fuisse per con-ıres testes constat, Ptolemaeum almag. III 2 p. 162 Halma ̓ν ὑπὸ τῶν περὶ Μέτωνά τε καὶ Εὐκτήμονα τετηρη-νην θερινὴν τροπήν), eundem in calendario p. 259 v. 21, ɑmian. Marcellin. XXVI 1, Simplic. in Aristot. de caelo f. 121ᵃ *Philological Mus.* II p. 617. idem laudatur ab Avieno de a maritima v. 47 „popularis urbis Atticae" (cf. v. 350), v. 337 ntra civis Amphipolitanus[17]); quocum bene congruit quod olemaeus l. s. Metonem et Euctemonem Athenis, in cycla-ɔus, in Macedonia et Thracia observationes astronomicas stituisse dicit, neque Metonem scimus in eas terras pro-ːtum esse (cf. Redlich l. s. p. 26). videntur autem in ca-ıdario conficiendo Euctemonis partes primariae fuisse; ıius enim persaepe in parapegmatis laudantur notationes, rraro Metonis. Euctemoneae reliquiae, quas debemus Ge-no, Ptolemaeo, denique papyro Eudoxi col. XXII et XXIII

ıtiani et Burbonicus) tuentur, mutemus conflando duo-n librorum titulos hoc modo: μέγας ἐνιαυτὸς ἢ ἀστρονο-ις παράπηγμα, quod ipsum et contra Graecitatem et ntra rationem pugnet.

15) legitur ibi: κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου οδροὶ καταχέονται ὄμβροι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ ρὶ ἀστρονομίας, quem locum Mullachium inter fragmenta ːronomica referre noluisse miror praesertim cum p. 145 m laudaverit.

16) inter eos qui *siderum ortus et occasus tempestatum-e significatus* observarunt laudatur a Vitruvio VIIII 4, in-ˑ enneakaidekaëteridos inventores a Gemino isag. c. VII.

17) quamobcausam Osannus in diar. antiquit. 1841 640 suspicatur eum participem fuisse coloniae, quae ʼmp. 86, 1 ab Atheniensibus Amphipolin deducta est.

aliqua ex parte collectae sunt apud Boeckhium l. s. p. 405 sq. (cf. praeterea p. 80 sq., p. 95 sq., p. XIII).

Philippum vero a Vitruvio (VIIII 4), a Plinio (XVIII 312 et in indice auctorum eiusdem libri), a Gemino (isagog. cap. XII p. 47 Halma), ab Hipparcho (in Arat. phaenom. I 5 p. 101 Petav.), ab Ioanne Lydo (de mensibus IIII 13 et 43), persaepe denique in Ptolemaei calendario tamquam auctorem parapegmatis laudatum eundem esse atque Opuntium illum clarissimum mathematicum Platonisque discipulum nuper certa statuit coniectura Boeckhius *Sonnenkreise* p. 35 sq. convenit enim inter illos et de genere studiorum in litteris positorum et de aetate, cum astronomum ante Callippum vixisse probabile sit, et de patria; namque Ptolemaeus de apparent. p. 259 v. 19 Philippum ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Λοκρίδι καὶ Φωκίδι siderum ortus et occasus observasse dicit.

Conon deinde mathematicus Samius genere[18]), Archimedi fuit amicus, ad quem ille assoleret mittere scripta sua mathematica. quod testatur ipse Archimedes de quadrat. parabol. p. 17 ed. Torell. his verbis: ἀκούσας Κόνωνα μὲν τετελευτηκέναι, ὃς ἦν ἔτι λοιπὸς ἡμῖν ἐν φίλοις et: τοῦ μὲν τετελευτηκότος εἵνεκεν ἐλυπήθημεν ὡς καὶ φίλου τοῦ ἀνδρὸς γενομένου καὶ ἐν τοῖς μαθήμασι θαυμαστοῦ τινος; atque addit, se mittere nunc hoc scriptum mathematicum ad Dositheum, ὡς Κόνωνι γράφειν εἰωθότες ἦμεν[19]). unde eum praeceptorem quoque Archi-

18) Apollonius conic. sect. lib. IIII init. Κόνων ὁ Σάμιος ἐξέθηκε κτλ. schol. Bernens. in Vergil. bucol. III 40 (I p. 16 ed. Müller. Rudolphop. 1847). *Conon Samius genere mathematicus stellarum peritissimus velut quidam, Alexandrinus.* Probus in Vergil. bucol. III 40 (p. 8, 15 ed. Keil). *Conon Samius mathematicus, Aegyptius natione.* cum temporum conputo instituto appareat, Cononem Samium mathematicum Aristarchi Sami mathematici aequalem fuisse iuniorem, iam enascitur suspitio, Cononem Aristarchi disciplina usum esse.

19) cf. Archimed. de sphaer. et cylindr. II p. 131 Torell. prooem. τῶν προβλημάτων τὰς ἀποδείξεις, ὧν αὐτὸς τὰς προτάσεις ἀπέστειλα Κόνωνι, id. de helicib. p. 217 τῶν ποτὶ Κόνωνα ἀποσταλέντων θεωρημάτων.

medis fuisse, non recte effecit Probus l. s. instituit autem Conon observationes astronomicas in Sicilia et Italia (Ptolem. de appar. p. 259 v. 22)[20]), eiusque multae episemasiae exhibentur in Ptolemaei parapegmate. postea Alexandriae vixit, atque ibi procul dubio *defectiones solis servatas ab Aegyptiis collegit* (Senec. l. s.). videtur etiam a rege Ptolemaeo tertio Euergete I in aulicorum numerum[21]) receptus esse; certe hominem aulae ingenio admodum accomodatum eum fuisse, docetur historia notissima quae de crine Berenices narratur. Berenices enim crines cum in templo Veneris Zephyritidis post felicem Ptolemaei victoris ex Asia reditum (c. a. 243 a. Chr.) ex voto dedicati essent sed postero die disparuissent, Conon *cupiens inire gratiam regis dixit crinem inter sidera videri conlocatum et quasdam vacuas a figura septem stellas ostendit, quas esse crinem fingeret*[22]). quae valde placuerunt Alexandrinis hominibus aulicis ita ut vel Callimachus de ea re amplum et magnificum conponeret carmen, cuius duo qui ad Cononem spectant versus servati sunt in scholiis Arati v. 146 hice:

ἦ με[23]) Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἠέρι[24]) τὸν Βερενίκης
βόϲτρυχον ὃν κείνη πᾶϲιν ἔθηκε θεοῖϲ[25]).

20) nihil igitur obstat, quominus cum Boeckhio l. s. p. 30 hunc eundem putemus esse atque Cononem, quode loquitur Servius in Aen. VII 738: *Conon in eo libro quem de Italia scripsit quosdam Pelasgos aliosque ex Peloponneso convenas ad eum locum Italiae venisse dicit, cui nullum antea nomen fuerit et fluvio (flumini* libri) *quem incoluerunt Sarno nomen inposuisse ex appellatione patrii fluminis et se Sarrhastes appellasse: hi inter multa oppida Nuceriam condiderunt.*

21) cf. Probus l. s. *Conon .. Ptolemaeo adsiduus.* schol. Bernens. l. s. *Conon .. qui cum Ptolemaeo fuit.*

22) sic hanc narratiunculam exhibet Hyginus poet. astron. II 24, breviter eam tangit Hesych. v. Βερενίκηϲ πλόκαμοϲ, explicatius tradit Nonnus abbas in enarrat. fabul. in Gregor. Nazianz. stelieut. II n. 2 (in Westermanni mythogr. p. 363, 26). cf. etiam Achilles Tatius isag. in Arat. p. 134 C. D. τοῦτον τὸν πλόκαμον οὐκ οἶδεν Ἄρατοϲ, παρετήρηϲε δὲ Κόνων ὁ μαθηματικόϲ.

23) ἦ με, quod coniecit Valckenarius Callimach. eleg. fragm. p. 81, legitur in ipso codice Matritensi (ap. Iriart.

quos ita interpretatur Catullus LXVI v. 7 sq.:

idem me ille Conon caelesti numine[26]) vidit
e Beroniceo vertice caesariem
fulgentem clare, quam cunctis illa deorum[27])
levia protendens brachia pollicitast[28]).

atque poetis Augusteae aetatis per Callimachum, quem mirum quantum in delitiis haberent, Conon ita innotuit, ut eum hominem non paucis astronomis et mathematicis Graecis inferiorem quasi exemplar astronomiae et astrologiae Graecae proponerent, velut Vergilius eclog. III 40 et Propertius V 1, 78. erat ceteroquin *diligens et ipse inquisitor* (Seneca quaest. natur. VII 3, 3) neque volgaribus laudibus saepe [29]) eius acumen extollit Archimedes. scriptorum

catal. bibl. Matrit. p. 500); ἡ δὲ inpressum est in schol. Theonis in Arat. v. 146 ed. Morel. Paris 1559, ἥ δὲ in ceteris. Muretus in Catulli comment. p. 101 coniecit: ἠδὲ Κόνων μ' ἔβλεψεν.

24) ἐν αἰθέρι coni. Meineke in Callimachi hymn. p. 195; cf. tamen O. Schneider in philolog. VI (1851) p. 522.

25) codices hunc versum in hexametri formam redigunt: βόcτρυχον, ὅν τ' ἄρα κείνη πᾶcιν ἔθηκε θεοῖcιν; quae corrupta esse iam caesura perversa evincitur. pentametrum, qui flagitetur, effecit Muretus l. s.

26) *caelesti in lumine* coni. Isaacus Vossius cf. Haupt quaest. Catull. p. 80.

27) *cunctis illa deorum* corr. Haupt l. s. p. 81 collat. v. 33 sq. pro *multis illa dearum*.

28) atque Catullum iterum imitatus est anonymus poeta epigrammatis n. 1565 in antholog. Latin. v. 8 sq.

E Beronicaeo detonsum vertice crinem
rettulit esuriens Graecus in astra Conon.

iam igitur mathematicus clarus in „Graeculum esurientem“ (Iuvenal. III 78) transformatus est.

29) Archimedes de helicibus prooem. p. 217 Torell. Κόνων μὲν οὐχ ἱκανὸν λαβὼν ἐc τὰν μάcτευcιν αὐτῶν (problematum Archimedis) χρόνων μετάλλαξεν τὸν βίον καὶ ἄδηλα ἐποίηcεν· καὶ ταῦτα πάντα εὑρὼν καὶ ἄλλα πολλὰ ἐξευρὼν καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖον προάγαγε γεωμετρίαν. ἐπιcτάμεθα γὰρ ὑπάρξουcαν αὐτῷ cύνεcιν οὐ τὰν τυχοῦcαν περὶ τὸ μάθημα καὶ φιλοπονίαν ὑπερβάλλουcαν. idem de sphaer. et cylind. lib. I prooem. p. 64. ὤφειλε μὲν οὖν Κόνωνος ζῶντος ἐκδίδοcθαι ταῦτα. τῆνον γὰρ ὑπολαμβά-

medis fuisse, non recte effecit Probus l. s. instituit autem Conon observationes astronomicas in Sicilia et Italia (Ptolem. de appar. p. 259 v. 22)[20]), eiusque multae episemasiae exhibentur in Ptolemaei parapegmate. postea Alexandriae vixit, atque ibi procul dubio *defectiones solis servatas ab Aegyptiis collegit* (Senec. l. s.). videtur etiam a rege Ptolemaeo tertio Euergete I in aulicorum numerum[21]) receptus esse; certe hominem aulae ingenio admodum accomodatum eum fuisse, docetur historia notissima quae de crine Berenices narratur. Berenices enim crines cum in templo Veneris Zephyritidis post felicem Ptolemaei victoris ex Asia reditum (c. a. 243 a. Chr.) ex voto dedicati essent sed postero die disparuissent, Conon *cupiens inire gratiam regis dixit crinem inter sidera videri conlocatum et quasdam vacuas a figura septem stellas ostendit, quas esse crinem fingeret*[22]). quae valde placuerunt Alexandrinis hominibus aulicis ita ut vel Callimachus de ea re amplum et magnificum conponeret carmen, cuius duo qui ad Cononem spectant versus servati sunt in scholiis Arati v. 146 hice:

ἦ με[23]) Κόνων ἔβλεψεν ἐν ἠέρι[24]) τὸν Βερενίκης
βόςτρυχον ὃν κείνη πᾶςιν ἔθηκε θεοῖς[25]).

20) nihil igitur obstat, quominus cum Boeckhio l. s. p. 30 hunc eundem putemus esse atque Cononem, quode loquitur Servius in Aen. VII 738: *Conon in eo libro quem de Italia scripsit quosdam Pelasgos aliosque ex Peloponneso convenas ad eum locum Italiae venisse dicit, cui nullum antea nomen fuerit et fluvio (flumini* libri) *quem incoluerunt Sarno nomen inposuisse ex appellatione patrii fluminis et se Sarrhastes appellasse: hi inter multa oppida Nuceriam condiderunt.*

21) cf. Probus l. s. *Conon .. Ptolemaeo adsiduus.* schol. Bernens. l. s. *Conon .. qui cum Ptolemaeo fuit.*

22) sic hanc narratiunculam exhibet Hyginus poet. astron. II 24, breviter eam tangit Hesych. v. Βερενίκης πλόκαμος, explicatius tradit Nonnus abbas in enarrat. fabul. in Gregor. Nazianz. stelieut. II n. 2 (in Westermanni mythogr. p. 363, 26). cf. etiam Achilles Tatius isag. in Arat. p. 134 C. D. τοῦτον τὸν πλόκαμον οὐκ οἶδεν Ἄρατος, παρετήρηςε δὲ Κόνων ὁ μαθηματικός.

23) ἦ με, quod coniecit Valckenarius Callimach. eleg. fragm. p. 81, legitur in ipso codice Matritensi (ap. Iriart.

Dositheus Pelusiotes[36]), qui in libro πρὸς Διόδωρον de Arati vita quaedam narravit[37]), ego non audeo diiudicare.

Restat Metrodorus qui pariter atque Conon in Italia et Sicilia observasse dicitur a Ptolemaeo p. 259 v. 23. eius parapegmatis notitia debetur et Ptolemaeo et Lydo de mensib. IIII c. 43, c. 79, c. 89, de ostent. c. 71. praeterea idem Lydus de mensib. IIII c. 36 haec narrat: ταύτην (idus Martias) τὴν ἡμέραν ὁ Μητρόδωρος κακὴν παραδίδωσι. unde efficitur Metrodorum non solum astronomiae verum etiam dierum fastorum et nefastorum in calendario rationem habuisse atque eum post Caesarem vixisse. namque post Caesaris necem placuit eum diem ἀποφράδα esse ne unquam idibus Martiis senatus ageretur[38]). atque hac ratiocinatione nixus lubenter credo astronomum non alium esse atque Metrodorum philosophum a Servio in Vergil. georgic. I 230[39]) astronomicarum animadversionum auctorem laudatum. neque absonum videtur eundem in partes vocari a Probo

36) vita Arati p. 58, 24 ed. Westermann. Δοσίθεος ὁ Πηλουσιακὸς ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν αὐτὸν (Aratum) καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου καὶ διατρῖψαι παρ' αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ceterum Πηλουσιακὸς vel Πηλούσιος coni. Boeckhius l. s. p. 30, codices exhibent πολιτικὸς, *pelusinus* interpret. latin. ap. Suringarem de mythogr. astron. p. 9, ποντικὸς coni. Hecker in philolog. V p. 421 et C. Müller frgm. hist. Gr. IIII p. 400, Πηλουσιώτης Osann l. s.

37) id quod affirmaverunt Osannus l. s. et Boeckhius l. s. p. 28.

38) videtur id placitum ex eis decretis triumvirorum fuisse, quae Augustus Octavianus a. u. 726 antiquavit (cf. Merkel proleg. Ovid. fast. p. VII); qua tamen re ad aetatem Metrodori arctioribus finibus determinandam uti non conor.

39) Servius l. s. *adeo ut sequentem rationem zonarum Metrodorus philosophus vix quinque expresserit libris insertis tam astronomiae quam geometriae partibus, sine cuius lineis haud facile deprehenditur ratio. idem etiam Metrodorus asserit, frustra culpari a plerisque Vergilium quasi ignarum astrologiae, cum eum constet operis lege conpulsum ut quaedam excerperet quae obscura videntur ideo, quia a naturali ordine sunt remota.*

in Vergil. georg. II 224 p. 50, 22 ed. Keil. et in schol. Veronens. in Vergil. Aen. II 299 p. 87, 17[40]). misere vero cum hoc Metrodoro confuderunt Lampsacenum clarissimum Epicureum Roether adn. in Lyd. p. 179, Teuber de Servii vita et comment. I p. 50 alii; Lampsacenus enim procul dubio laudatur a Philargyrio in Vergil. georg. II 336.

Ceterum de ratione et institutione Graecorum parapegmatum in universum disserentem adi Idelerum chronol. I p. 309 sq. 325 sq. 346 sq. 353 sq.[41]). unum est, quod hic breviter tangam, iam primos qui talia calendaria conderent non solum addidisse prognostica tempestatis (ἐπισημασίας), quod praedictionis genus sat certum veteribus visum est[42]), sed etiam animadversiones quasdam, quae ad civiles usus spectarent. id quod luculento testimonio de Metone affirmat schol. Arati v. 752: οἱ περὶ (sic corr. pro μετὰ Ideler l. s. p. 316 not. 4) Μέτωνα ἀστρονόμοι καὶ πίνακας ἐν ταῖς πόλεσιν ἔθηκαν περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν ἐννεακαιδεκαετηρίδων, ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τοιόσδε ἔσται χειμὼν καὶ τοιόνδε ἔαρ καὶ τοιόνδε θέρος καὶ τοιόνδε φθινόπωρον καὶ τοιοίδε ἄνεμοι καὶ πολλὰ πρὸς βιωφελεῖς χρείας τοῖς ἀνθρώποις. quas βιωφελεῖς χρείας cum

40) Probus l. s. *eiusdem est Campaniae flumen Clanius iuxta Acerras, et* (*et* coni. Keil pro *nomine sed*) *gigantis nomine Clanius dictus est, qui non* (*non* add. Keil) *ab eo dicitur, ut Metrodorus ait.* schol. Veron. l. s. *cum Me[tro]dorus referat Anchisae aedes in lo[co abscondito] Troianae urbis fuisse.*

41) nuperrime Edwardus Greswell *origines kalendariae Hellenicae.* Oxon. 1862 sex (!) voluminibus hanc doctrinam pertractavit; mihi librum sat amplum neque videre neque usurpare licuit.

42) cf. Diodor. Sicul. XII 36. δοκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ οὗτος (Meton) ἐν τῇ προρρήσει καὶ προγραφῇ ταύτῃ θαυμαστῶς ἐπιτετευχέναι. τὰ γὰρ ἄστρα τήν τε κίνησιν καὶ τὰς ἐπισημασίας ποιεῖται συμφώνως τῇ γραφῇ. pariter Columella I praef. Metonis providentiam in motibus astrorum ventorumque laudat. neque infitias eundum est, nulla in terra tam stricto ordine teneri vices easdem non modo ventorum sed etiam tempestatum ventis ibi semper effectarum. cf. Ross *griech. Inselr.* II p. 27 n. 6.

res navales tum rusticas fuisse et sponte patet et pauca quae praecipue in Pseudo-Gemineo calendario adsunt vestigia docent, neque abhorret usus calendariorum Romanorum rusticorum in lapidibus incisorum, quae nunc omnia collecta habes a Theodoro Mommsen in primo volumine inscriptionum Latinarum. hos igitur agricolarum usui adaptatos „Eudoxi et Metonis antiquorumque fastus astrologorum" etiam ab Italis rusticis adhibitos esse profecto non est cur mireris.

Ceterum si quem delectat hariolationes interdum non sine ingenio, semper sine arte et ratione iactas legere, Pontedera antiqu. p. 182 sq. et p. 245 sq. Aeti et Quinctiliorum calendaria, quae in fine libri adnexui, ad Chaldaeorum observationes astronomicas referre studuit. Aetium autem vides memorem fuisse praecepti sani, quod dedit dux atque princeps artis medicinae Hippocrates in libello vere aureo *de aere*, *aquis*, *locis* cap. II vol. I p. 243 ed. Ermerins. εἰ δοκέοι τις ταῦτα μετεωρολόγα εἶναι εἰ μεταςταίη τῆς γνώμης, μάθοι ἄν, ὅτι οὐκ ἐλάχιστον μέρος ξυμβάλλεται ἀςτρονομίη εἰς ἰητρικὴν ἀλλὰ πάνυ πλεῖςτον· ἅμα γὰρ τῇςι ὥρῃςι καὶ αἱ κοιλίαι καὶ αἱ νόςοι μεταβάλλουςι τοῖςι ἀνθρώποιςι.

Eudoxi denique papyrus, ex quo nonnulla quae ad rem faciant ultimo loco excerpsi, adservatur Parisiis in museo *du Louvre*. iam anno 1839 Letronnius[43]), qui identidem notationes quasdam ex eo petiit, in eo se esse, ut papyrum ederet affirmavit. dein postquam Letronnius morte praematura abreptus est, provincia edendi omnes papyros Parisinos Brunetio de Presle demandata est, qui a. 1855 hunc papyrum exprimendum curavit in parte secunda voluminis XVIII libri utilissimi *notices et extraits de la bibliothèque du Roi etc.* sed hucusque nondum absolutum est illud volumen, certe non prodiit. mihi per Theodorum Mommsen licuit, illo exemplari uti, quod ipsi Bru-

43) in dissertatione *sur l'origine du zodiaque Grec et s. plus. points de l'astronomie Grecque* etc., quae inserta est eius anni diariis *journal des savants.*

netius ante aliquot annos misit. et Eudoxi quidem artem hic exhiberi dicit acrostichon duodecim versuum, qui medio in folio verso papyri leguntur, horum:

Ἐν τῷδε δείξω πᾶσιν ἐκμαθεῖν σοφὴν
Ὑμῖν πόλου σύνταξιν ἐν βραχεῖ λόγῳ
Δοὺς τῆσδε τέχνης εἰδέναι σαφῆ πέρι.
Οὐδεὶς γάρ ἐστιν ἐνδεὴς γνώμης, ὅτῳ
Ξένον φανεῖται, τῷδ' ἐὰν ξυνῇ καλῶς.
Ὁ μὲν στίχος μεὶς ἐστι, γράμμα δ' ἡμέρα.
Ὑμῖν ἀριθμὸν δ' ἴσον ἔχει τὰ γράμματα
Ταῖς ἡμέραισιν, ἃς ἄγει μέγας χρόνος,
Ἐνιαύσιον βροτοῖσι περίοδον τ' ἔχει
Χρόνος διοικῶν ἀστέρων γνωρίσματα.
Νικᾷ δὲ τούτων ἕτερον οὐθεὶς, ἀλλ' ἀεὶ
Ἥκει τὰ πάντ' ἐς ταὖτ' ὁπόταν ἔλθῃ χρόνος[44]).

horum enim versibus litteris initialibus titulum „Εὐδόξου τέχνη“ effici, iam Letronnius (*notices etc.* p. 28) perspexit. Eudoxi tamen non esse hanc dissertationem vel inde arguitur, quod Callippus in ea interdum laudatur; sed ne in eis quidem locis, in quibus nullus alius astronomus conmemoratur, credi potest perhiberi germanas Eudoxi sententias, immo plane plerumque et aperte demonstrari, disputationem superstructam quidem esse eius opinionibus verum propagatis eis et quam maxime confusis cum Callippeis. ceterum hic libellus sexcentis erroribus scatet ita ut

44) v. 5 τῷ δὲ ἂν codex, τῷ δ' ἐὰν correxit in margine exemplaris Mommseni manus quaedam, quam Boeckhianam esse opinor; eadem v. 11 ἕτερον οὐθεὶς scripsit pro οὐθεὶς ἕτερον et v. 12 πάντ', ἐς ταὖτ' ὁπόταν ἔλθῃ χρόνος pro πάντα ἐς τὸ αὐτὸ ὅτ' ἀνέλθῃ ὁ χρόνος. v. 6 γράμμα δ' ἡμέρα certissima coniectura Brunetius scripsit pro γράμμα δὴ μέγα, dicit igitur scriptor singulos versus esse menses, singulas litteras dies. atque revera 12 esse versus et unum quemque versum continere 30 litteras, ultimum 35 (verborum enim πάντα et ταὐτὸ ultimae litterae quamquam elisae in rationem ducuntur), itaque litteris horum 12 versuum annum solarem 12 mensium, 365 dierum (μέγαν χρόνον) repraesentari, vidit Brunetius *notices etc.* p. 45.

subscribendum sit iudicio Mommseni chronol. p *dies eben so alte als wunderlich verwirrte, ei geschriebenen aber von Missverstaendnissen un heiten wimmelnden Collegienheft nicht unaehnli stueck.* extant vero in folio verso papyri act quae post dissertationem scripta esse appareat. mum incipit: Ἡρώδης Θέωνι. Ἔρρωται μὲ Πτολεμαῖος καὶ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ ἀδε βασίλισσα Κλεοπάτρα ἡ ἀδελφὴ καὶ τὰ τέκ est mense Mesori anno VI. Iam cum Ptolemaei reges non esse possint nisi Philometor et Euer Soter II et Alexander I, Letronnius *notices et* de altero pari cogitavit, contra Brunetius p. 3 prius par dici, i. e. datam eam epistolam ess a. Chr.; itaque ante annum 165 dissertationem eam conpositam esse consectaneum est. etia bus finibus tempus circumscripsit Boeckhius *S* p. 197 sq. nisus verbis Εὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ τροπαὶ Ἀθὺρ ὁτὲ μὲν $\overline{K}$, ὁτὲ δὲ $\overline{I\Theta}$ (colum. namque docuit brumam ex calendario Aegypt mensis Athyr annis 197—194, die 20 eiusdem n 193—190 accidisse, et inde collegit, circa annc „Eudoxi artem" conscriptam esse.

Scribebam Bonnae mense Aprili anno ML

# IOANNIS LAVRENTII LYDI

LIBER

# DE OSTENTIS

**A** = cod. bibliothecae Angelicae
**C** = cod. Caseolinus, nunc Regius Parisinus (supplem. cat. cod. Gr. n. 257), saec. VIIII membr.
**F** = cod. Laurentianus plut. 28 n. 34 saec. XI membr.
**G** = cod. Laurentianus plut. 28 n. 14 saec. XIIII
**L** = cod. Laurentianus plut. 80 n. 23 saec. XV chartac.
**M** = cod. Laurentianus plut. 58 n. 13 membr. (scriptus ab Ioanne Rhoso anno 1492)
**N** = cod. Laurentianus plut. 31 n. 37 saec. XIIII chartac.
**O** = cod. Oxoniensis Canonic. 41[a]
**P** = cod. Vaticanus Palatinus n. 312 saec. XV chartac.
**R** = cod. Regius Parisinus n. 2381 saec. XIIII
**S** = cod. Regius Parisinus n. 1991
**V** = cod. Venetus Marcianus CCCXXIIII
H. = Carolus Benedictus Hase

# ΑΝΝΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΛΥΔΟΥ

# ΠΕΡΙ ΔΙΟΣΗΜΕΙΩΝ

(Ed. Hase)

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . p. 2 A
πράττειν ἐπαγγειλάμενοι. τῆς μὲν [οὖν τῶν
ὺν δόξης κἀγὼ πρῴην ἐτύγχανον ὤν, καὶ
χτα μό[να τὰ περὶ τού]των γεγραμμένα τοῖς
ις ἐνόμιζον. ἐπειδὴ [δὲ ἡ πεῖρα τ]ὴν περὶ
ἀλήθειαν ἔδειξε καὶ ἡ γενομένη τοῦ [κομήτου
ν ἐπιτολὴ (ἱππεὺς δὲ ἄρα ἦν τὸ λεγόμενον
:) καὶ ἡ δι]ὰ ταύτην συμβᾶσα τῶν κακοδαιμό-
ερσῶν ἔ[φοδος, μέ]χρι μὲν τῶν Ὀρόντου γε-
ι μερῶν, συντομωτάτην [δὲ τὴν ὑπ]οστροφὴν B
ὄν τε λαβοῦσα (ἐδήλου γὰρ δὴ καὶ τὴν τοῦ
ιοτάτου βασι]λέως νίκην), ὑπ' αὐτῶν λοιπὸν
ραγμάτων καὶ τῆς [ἐξ αὐτῶν] μαρτυρίας γρά-
ιερὶ τῶν τοιούτων προήχθην, ἅμα μὲν πρὸς
ιῆς ἔσεσθαι μνήμης τὸ πρᾶγμα νομίζων, ἅμα 4 A
ιπον καὶ φθόνου γέμον ἡγούμενος εἶναι τὸ
ς τοσούτους τοῖς ἀρχαίοις καταβεβλημένους εἰς
ιερὶ τούτων λόγους ἄχρι παντὸς μεῖναι λαν-
γας.

1 videntur, ut ait H., deesse hic pauca ab initio velut tres quattuorve versus. || v. 6 λεγόμενον coni. γενόμενον.

2. Ἁρμόδιον δὲ εἶναι νομίζω τῷ περὶ τῶν τοιού-
των γράφειν ἐθέλοντι, πόθεν τε ἡ τῶν τοιούτων κα-
τάληψις ἤρξ[ατο, λέγ]ειν, καὶ ὅθεν ἔςχε τὰς ἀφορ-
μάς, καὶ ὅπως ἐπὶ τοςοῦτον προ[ῆλθεν] ὡς καὶ
B αὐτούς, εἰ θέμις εἰπεῖν, Αἰγυπτίους ὑπερβαλεῖν. τού-
των [γὰρ δή, μετὰ] Ζωροάςτρην τὸν πολύν, Πετό-
ςιρις τοῖς εἰδικοῖς τὰ [ἐν γένει διαπλέ]ξας πολλὰ μὲν
κατ᾽ αὐτὸν παραδοῦναι βιάζεται, οὐ πᾶ[ςι δὲ παρα]-
6A δίδωςι ταῦτα, μόνοις δὲ τοῖς καθ᾽ αὐτόν, μᾶλλον δὲ
ὅςοι καὶ [αὐτῶν] πρὸς ςτοχαςμοὺς ἐπιτηδειότεροι.
Ἀντίγονος δὲ μετ᾽ ἐκεῖνον δι[έκριν]ε μὲν καὶ διήρ-
θρωςε τὴν παράδοςιν, πρὸς δὲ τὸ πυκνὸν [τῶν ἐν
τῇ ἀςτρ]ονομίᾳ γραμμῶν ἀποκλίνας ἀμύθητον ὄχλον
[καὶ ἀςαφείας πάςης ἀ]νάμεςτον τῇ γραφῇ ςυγκατέ-
θετο. τὰ γὰρ Ἀριςτοτέλει εἰρημένα γνωριμώτατα.
Ἡλιόδωρος δὲ καὶ Ἀςκλατίων, ἔτι καὶ Δαψὸς ὁ Θη-
β[αῖος καὶ ὁ Αἰγιεὺς] Πολλῆς καὶ ὁ θειότατος πρὸ
B αὐτῶν Πτολεμαῖος, οὐ μέχρι παντὸς ἴςχ[υς]αν τὴν
παλαιὰν ἀςάφειαν τοῦ πράγματος ἐκβαλεῖν, καίτοι
γε ςφόδρα καὶ τοῦτο ποιῆςαι ςπεύςαντες. ἐπειδὴ δὲ 275
ἡμῖν, τοὺς ἐξ Ἰταλίας φημί, Τάγης ἀρχηγὸς τοῦ
8A πράγματος γέγονεν, ἀκόλουθον τοῖς αὐτοῦ ῥήμαςι
χρήςαςθα[ι, μ]ᾶλλον δὲ τῇ τούτων ἐννοίᾳ· τοῖς γὰρ
ἀρχαιοτέροις ὀνόμαςιν ἐκεῖνα ςυγκείμενα δυςπαρακο-
λούθητά πώς ἐςτι καὶ οὐ ςφόδρα ςαφῆ. [χρηςόμεθα
δὲ καὶ τοῖς] λοιποῖς, Τάρχοντί τε τῷ θυοςκόπῳ καὶ
Ταρκύτῳ τῷ [τελεςτῇ καὶ Κα]πίτωνι ἱερεῖ, ὥςτε ἐκ

v. 7 ἰδικοῖς *C* || v. 16 pro Asclatione dubitanter H. proponit Ascletarionem, quode cf. Sueton. Domitian. c. 15 || v. 17 καὶ ὁ Αἰγιεὺς] supplevi e Suida et Eudocia s. v. || v. 21 τοῖς mavolt Bekker || v. 27 Ταρκυτίῳ τῷ Θύςκῳ coni. Müller, Etrusc. II p. 36 n. 66. ||

τῶν πᾶσι τούτοις εἰρημέ[νων γλαφυράν] τινα διαπλέξαι τοῦ πράγματος ἁρμονίαν. δεῖ [τοίνυν ἀφη]γήσασθαι πρῶτον τίς τε οὗτος ὁ Τάγης καὶ τίνες οἱ λοιπ[οί, καὶ ὅπως] γράμμασιν ἐνεπιστεύθη παρὰ τὸ B κρατοῦν ἐν τοῖς ἱερ[οῖς τὰ τοιαῦ]τα.

3. Τάρχων, ταύτῃ ἔχων τὴν προσηγορίαν, ἀνὴρ γ[έγονε μὲν] θυοσκόπος, ὡς αὐτὸς ἐπὶ τῆς γραφῆς 10A εἰσενήνεκται, εἷς [τῶν ὑπὸ] Τυρρηνοῦ τοῦ Λυδοῦ διδαχθέντων. καὶ γὰρ δὴ τοῖς Θύσκ[ων γράμμα]σι ταῦτα δηλοῦται, οὔπω τηνικαῦτα τοῖς τόποις ἐκείνοις Εὐάνδρου τοῦ Ἀρκάδος ἐπιφανέντος. ἦν δὲ ἀλλοῖός τις ὁ τῶν γραμμάτων τύπος, καὶ οὐδὲ ὅλως καθημαξευμένος ἡμῖν· ἢ γὰρ ἂν τῶν ἀπορρήτων τε καὶ ἀναγκαιοτέρων οὐδὲν ἔμεινεν ἄχρι τοῦ παρόντος λανθάνον. φησὶ τοίνυν ὁ Τάρχων ἐπὶ τοῦ συγγράμματος, ὅπερ εἶναί τινες Τάγητος ὑποπτεύουσιν, ἐπειδήπερ B ἐκεῖ κατά τινα διαλογικὴν ὁμιλίαν ἐρωτᾷ μὲν δῆθεν ὁ Τάρχων, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγης ὡς προσκαρτερῶν ἑκάστοτε τοῖς ἱεροῖς, ὡς [τυχὸν] συμβέβηκεν αὐτῷ κατά τινα χρόνον ἀροτριῶντι θαυμάσιόν τι, οἷον οὐδὲ ἀκήκοέ τις ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ γενόμε-
276 νον· ἀναδοθῆναι γὰρ τοῦ αὔλακος παιδίον, ἄρτι μὲν τεχθῆναι δοκοῦν, ὀδόντων δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν ἡλικίᾳ γνωρισμάτων ἀπροσδεές. ἦν δὲ ἄρα τὸ παι- C δίον ὁ Τάγης, ὃν δὴ καὶ χθόνιον Ἑ[ρμῆν] εἶναι τοῖς Ἕλλησιν ἔδοξεν, ὥς που καὶ Πρόκλος φησὶν ὁ διάδοχος. τοῦτο δὲ ἀλληγορικῶς παρὰ τὸν ἱερατικὸν 12A παρακεκάλυπται νόμον, ἐπεὶ οὐ προφανῶς ὁ περὶ

v. 6 ταύτης (ς man. prima expuncta) *C* || v. 13 κατημαξευμένος *C* || v. 22 ἀναδοθῆναι pro ἀνεδόθη coni. H. || v. 23 τετεχθῆναι *C* ||

θειοτέρων πραγμάτων λόγος διὰ τοὺς ἀνιέρους, ἀλλὰ νῦν μὲν μυθικῶς νῦν δὲ παραβολικῶς παραδέδοται· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ψυχὴν τελειοτάτην καὶ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἀπροσδεῆ ἐπὶ τὴν ὕλην ἐλθεῖν, βρέφος ἀρτιγενὲς ἐκ τοῦ αὔλακος ἀναδοθῆναί φησι. Τάρχων δὲ ὁ πρεσβύτερος (γέγονε γὰρ δὴ καὶ νεώτερος, B ἐπὶ τῶν Αἰνείου στρατευσάμενος χρόνων) τὸ παιδίον ἀναλαβὼν καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐναποθέμενος τόποις ἠξίου τι παρ' [αὐτοῦ] τῶν ἀπορρήτων μαθεῖν. τοῦ δὲ αἰτουμένου τυχὼν βι[βλίον] ἐκ τῶν εἰρημένων συνέγραψεν, ἐν ᾧ πυνθάνεται μὲν ὁ Τάρχων τῇ τῶν Ἰταλῶν ταύτῃ τῇ συνήθει φωνῇ, ἀποκρίνεται δὲ ὁ Τάγης γράμμασιν ἀρχαίοις τε καὶ οὐ σφόδρα γνωρίμοις ἡμῖν γε ἐμμένων τῶν ἀποκρίσεων. πλὴν ἀλλ' ὅσον μοι γέγονε δυνατόν, ἔκ τε τῶν Θούσκων ἔκ τε τῶν ἄλλων ὅσοι τούτους ἡρμήνευσαν, Καπίτωνός C τέ φημι καὶ Φοντηίου, καὶ Ἀπουληίου Βικελλίου τε καὶ Λαβεῶνος καὶ Φιγούλου, Πλινίου τε τοῦ φυσικοῦ, πειράσομαι ταῦτα πρὸς ὑμᾶς διελθεῖν.

4. Σπουδὴ δὲ ἡμῖν ἐστιν εἰπεῖν περί τε ἡλιακῶν 277 καὶ σεληνιακῶν ἐπισκιασμάτων (οὕτω γὰρ τὰς ἐκλειπτικὰς τῶν φώτων ὀλισθήσεις ἐκεῖνοι καλοῦσι), κομητῶν τε καὶ τῆς κατ' αὐτοὺς διαφορᾶς, αὐλακισμῶν τε καὶ διαττόντων, ἀστραπῶν τε καὶ βροντῶν καὶ κεραυνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀερίων τερατισμῶν, καὶ τὸ δὴ πέρας περὶ σεισμῶν καὶ ἐμπρησμῶν καὶ τῆς ἐκ 14A τούτων μαντείας, οὐχ ὥστε τὰς φυσικὰς αἰτίας ἢ τὰ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρήματα (φιλοσόφοις γὰρ δὴ

v. 15 Θούσκων scripsi pro πεύσεων cf. praef. not. 11 || v. 17 Φοντηίου corr. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299 pro Φωντηίου || βεκελλίου *C*; de Vicellio cf. praefat. || v. 24 διαταττόντων *C* ||

τὰ περὶ τούτων ἀνείcθω), ἀλλ᾿ εἴ πως οἷόν τέ ἐστιν
ἐκ τούτων δὴ τῶν διοcημειῶν τὴν τῶν ἐcομένων
ἴcωc προμανθάνειν ἀπόβασιν. ἔcτι γὰρ ἐκ τῆς πολυ-
μαθεστάτης ἱστορίας λαβεῖν ὡς ἥλιοί τε πλείους κατὰ
ταὐτὸν καὶ cελῆναι πεφήνασι, γινομένου ἐξ ἀνα-
κλάcεως τούτου. τοιγαροῦν οὐχ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἢ
τὴν cελήνην, ἀλλ᾿ ἐκ πλαγίου τὴν λεγομένην ἀν- B
τιδίcκωcιν θεωρεῖcθαι cυμβαίνει, ἀνιcχόντων αὐ-
τῶν ἢ δυομένων. βαcιλέων δὲ τοῦτο δυνατῶν κατ᾿
ἀλλήλων ἐπαναcτάcειc cημαίνει, ὡc ἐκ τῆc Καμβύ-
cου κατ᾿ Αἰγυπτίων ἐφόδου λαβεῖν ἔcτι, καὶ ἐπὶ
τῇ Νέρωνοc καταcτροφῇ, καθ᾿ ἣν ἐπὶ μὲν τῆc Ἰου-
δαίαc διάγων Οὐεcπαcιανὸc πρὸc τὴν Ῥωμαίων
ἀρχὴν ἀνεφέρετο, κατὰ δὲ τὴν ἑcπέραν Βιτέλλιοc,
Γάλβαc δὲ καὶ Ὄθων ἑτέρωθεν ἀντανίcταντο. Ἀπου-
λήιοc δὲ περὶ τῶν τοιούτων γράφων καὶ ὑπὸ Κλαυ- C
δίῳ Καίcαρι τρεῖc ἡλίουc ὀφθῆναί φηcιν, ὁμοίωc δὲ
καὶ cελήναc τοcαύταc ἐπὶ Γαίου καὶ Γναίου Δομιτίου
278 τῶν ὑπάτων· ᾧ ἄντικρυc ἐδηλοῦτο Γάλλουc τε καὶ
Cαυρομάταc τὰ Ῥωμαίων δῃώcειν· τὸ δὲ..........
................θῆναι. πολλά[κιc δὲ καὶ διάπυροc

v. 1 εἴπωc pro ὅπωc corr. H. || v. 3—10 Plin. nat. hist. II 99. *plures soles simul cernuntur, nec supra ipsum nec infra, sed ex obliquo, numquam iuxta nec contra terram nec noctu, sed aut oriente aut occidente.* || v. 5 μὲν ante ἐξ del. Hercher || v. 8 καὶ ante ἀνιcχόντων del. Hercher || v. 11 δυνατὸν post ἔcτι del. Hercher || v. 15 δὲ καὶ] τε καὶ coni. H. || ἀνθανίcταντο *C* || v. 16 cf. Plin. II 99. *et nostra aetas vidit (tres soles) divo Claudio principe.* || v. 17 φαcίν *C* || v. 18 cf. Plin. II 100. *lunae quoque trinae, ut Cn. Domitio C. Fannio consulibus adparuere.* vid. Iul. Obsequens 32 p. 122 Iahn. || Γαίου καὶ Γναίου Δομιτίου scripsi pro Γναίου καὶ Δομιτίου. || v. 19 ᾧ add. Bekker; δι᾿ ὧν addere voluit H. || v. 21 sq. cf. Plin. II 100.

ἀστήρ, ἀσπίδος ἀπομιμούμενος τύ]πον, ἐκ τῆς ἑῴας
ἐ[πὶ τὴν] δύσιν σπ[ινθῆρας ἐκπέμπων διατρέ]χει,
16 A [τῶν] Παρθυαίων [ἔφο]δον μαν[τευόμενος. καὶ τὰ
μὲν ἐκ τῶν πρω]τοτύπων κέντ[ρων], ἀνατο[λὴν
λέγω καὶ δύσιν, οὕτως ἔστ]ι λαβεῖν· ἀπὸ δέ γε ἄρ-
[κτου] καὶ μεσημ[βρίας, οὐκέτι ἐφόδους βαρβ]αρικὰς
ταῦ[τα ἡμῖν προ]δηλοῖ, ἀ[λλὰ βιαιοτέρας ἀνέμων
ἐκρήξεις. καὶ εἰ μὲν] ἐξ ἄρκτου διάτ[των ἐκτρέχει
αὔλακάς τε πυ]ρὸς ἐπὶ τὸν ἀέρα ποιεῖ, β[ρον]τώδεις
B λέ[γει διοσημείας, συστρο]φὴν ἀέρος καὶ [βορρᾶν]
βιαιότερον ἀν[αστήσεσθαι, ἐκ δὲ τοῦ ἐνα]ντίου φε-
ρόμενος νότον ἐπάγει. τῶ[ν] γὰρ πν[ευμ]άτων ἐκ
τῶν ἐσχάτων τοῦ κόσμου μερῶν διανισταμένων καὶ
τὸν ἀέρα πρῶτον πληττόντων, μηδενὸς σώματος
18 A ἀντιτυποῦντος, εἰκός ἐστι τοὺς ἐκ τῶν ἀστέρων
τούτων ἀφορίζεσθαι σπινθῆρας.

5. Ὁμοίως ἔστιν ἑτέρους ἀστέρας εὑρεῖν ποτὲ μὲν ἐν γῇ ποτὲ δὲ ἐν θαλάττῃ τὰς ἰδίας ἐνεργείας δεικνύντας· ἐπί τε γὰρ στρατιωτικῶν ἀκοντίων πολλάκις ὤφθησαν ἐφιζάνοντες ἐπί τε τῶν ἱστῶν τῶν νεῶν, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ μέρεσι, λιγυρόν τι σύριγμα προσηχοῦντες καὶ ὀρνέων δίκην εἰς τόπον ἐκ τόπου
B τῆς νεὼς μεθιστάμενοι, ὡς ἂν καταδύσωσι ταύτην.
ὅθεν καὶ τοῖς ξηροτέροις τῆς νεὼς ἐμπίπτουσι μέρε-

*clipeus ardens ab occasu ad ortum scintillans transcucurrit.* || v. 7 cf. Plin. l. s. || v. 10 λέγει suppl. Hercher || v. 11 ἀναστήσεσθαι suppl. Hercher || v. 17 — p. 9 v. 1 Plin. II 101 *existunt stellae et in mari terrisque. vidi nocturnis militum vigiliis inhaerere pilis pro vallo fulgorem effigie ea et antemnis navigantium aliisque navium partibus ceu vocali quodam sono insistunt ut volucres sedem ex sede mutantes, graves cum solitariae venere, mergentesque navigia et si in carinae ima deciderint exurentes.* || v. 20 ἱστῶν scripsi pro ἱστίων.

ν, ἐξ ὧν συντομωτέραν εἰκὸς γενέσθαι τὴν ἐκπύωσιν. τὸ δὲ τοιοῦτον σχῆμα ἤτοι κατάστημα οἱ τὴν θάλατταν πλέοντες Ἑλένην καλοῦσιν. ἀλλὰ κἀνταῦθα ·ὰ ἐξ αὐτῆς ἡ πρόνοια δείκνυσι· δύο γὰρ ἀστέρες ὐθὺς κατασκήπτουσι τῆς τοιαύτης φορᾶς, οὓς Κάστορα καὶ Πολυδεύκην καλοῦσιν, οἳ παραχρῆμα πρὸς φυγὴν τὴν λεγομένην Ἑλένην ἐλαύνουσι. τὰ δὲ τῶν ἱστοριῶν μὴ καὶ περιττὸν ἐν ὑμῖν λέγειν, ὡς ἐπὶ κεφαλῆς πολλάκις ἀνθρώπων διοσημεῖαι γεγόνασιν, C
ἐπί τε τῆς Ἀσκανίου καὶ Σερβίου Τύλλου τοῦ ῥηγὸς καὶ Κωνσταντίνου τοῦ τὴν μεγάλην ταύτην συστησαμένου πόλιν. οἷς ἅπασι τὸ μὲν τῆς βασιλείας ἐντεῦθεν κατεμηνύετο κράτος, οὐ μὴν εἰρηνικὸν οὐδὲ ἥσυχον, ἀλλὰ μυρίων γέ[μον κα]κῶν αὐτοῖς τε ἐκείνοις 20 A
καὶ [τοῖς] ὑπ' αὐτ[οὺς ἐσομένο]ις, μᾶλλον [δὲ καὶ] πλέον ἐκείνοις, ὅ[σῳ καὶ ἐλάττοσι] τύχαις πα[ρὰ το]ὺς βα[σιλεύ]οντας τὸ ὑπήκ[οον] χ[ρῆται. Ἀσ]κάνιος μ[ὲν] γὰρ ἐν [Ἄλβῃ τ]ὴν μητρ[υιὰν] ............ εν, ἡ δὲ ἐκαινοτό[μησε περὶ τ]ὸ Τρωικὸν .......... καὶ ἣν προσηγο[ρίαν] δὲ [ὁ.....λ.....Τ]ύλλος οὕτω πο-

v. 4—7 Plin. l. s. *geminae autem salutares et prosperi rsus nuntiae, quarum adventu fugari diram illam ac minacem pellatamque Helenam ferunt et ob id Polluci et Castori id men adsignant.* || v. 7 Ἑλένην coniect. add. H. || v. 8 ἐν ῖν corr. Bekker pro ἐν ἡμῖν coll. p. 12 C πρὸς ὑμᾶς; ἡμῖν coni. H. || v. 9 Plin. l. s. *hominum quoque capita pertinis magno praesagio circumfulgent.* cf. etiam II 241. || 19 ἡ δὲ ἐκαινοτόμησε περὶ τὸ Τρωικὸν] sic dubitanter pplevi; de sententia dubitari nequit, cf. Serv. in Aen. 760; adminiculo est etiam id quod litteris uncialibus nutis in margine cod. *C* prima manu scriptum est: ΚΑΝΙΟϹ ΤΗΙ ΜΗΤΡΥΙΑΙ ϹΥΝΗΛΘΕΝ ΕΙϹ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ, i tamen ΟΥ addas ante ϹΥΝΗΛΘΕΝ || v. 20 προσηγορίαν ς πόλεως. ὁ δέ γε coni. H. ||

λέμων τὴν [πόλιν] ἐπλ[ήρωcεν ὥ]cτε μὴ [δυ]νηθῆ-
ναι τῆc ὑπὸ Νουμᾶ κα[τα]cταθείcηc εἰρ[ήν]ηc Ῥω-
B μαίουc ἀπολ[αῦcαι]. περὶ δὲ Κων[cτ]αντίνου μακρη-
γορεῖν οὐκ ἀναγκαῖ[ον], ἐ[ν βιβ]λ[ίοιc] τὴν μνήμην
[τ]ῶν περὶ αὐτὸν cυμβ[εβηκότων] ἐχόντ[ων ὑμ]ῶν.
22 A 6. πολλάκιc δὲ καὶ [c]πινθὴρ βραχὺc ἐκ μετεώ-
[ρων κα]ταφ[έρεcθα]ι δόξαc ἐπὶ τὴν γῆν, εἶτα ἐξ ἐπι-
δόcεωc εἰ[c κύκ]λ[ον τι]νὰ cελήνηc ὅμοιον [ὤφθη]
δικκωθείc. τοῦτο, ὅπερ ἔναγχοc γέγονεν, οὐ μετρίων
προδοcιῶν τε καὶ τυχῶν παρεδήλωcε κίνδυνον. καὶ
ὄμβρων δέ τινας τεραcτίουc διοcημείαc ἐπὶ τῆc ἱcτο-
ρίαc εὑρίcκομεν. ἐπὶ μὲν γὰρ Ἀκελίου Μάρκου καὶ
Πορκίου τῶν ὑπάτων γάλα πρῶτον, [εἶ]τα δὲ καὶ
αἷμα κατενεχθῆναί φαcιν. καὶ κρέα δὲ παραδόξωc
B ἀνθ' ὑετοῦ κατὰ τὴν Βολουμνίου κατέπεcεν ὑπατείαν,
καὶ ἔμεινεν [οὕ]τωc· οὐ γὰρ ἂν θηρίον ἢ πτηνὸν ἤ
τι τῶν ἐμψύχων λιμῶξαν καθάψαιτο ἐκείνου τοῦ cώ-
ματοc. κατερρύη δὲ καὶ cίδηροc ἐπὶ Λευκανίαc ἀνθ'
ὑετοῦ, Κράccου τὴν ἐπὶ Πέρcαc [ὁρμῶντοc ἐπιcτρα-
τεί]αν. Μαρκέλλου δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν διανύοντοc
ἔριον κατενεχθῆναί φαcι περὶ Κάψαν τὸ φρούριον
ἐπὶ Μίλωνοc· ὃ τοῦ τὴν χώραν ἐπιτροπεύοντοc

v. 5 ὑμῶν coni. Bekker pro ἡμῶν || v. 6—9 Plin. II 100. *scintillam e stella cadere et augeri terrae adpropinquantem ac postquam lunae magnitudine facta sit, inluxisse ceu nubilo die, dein cum in caelum se reciperet, lampadem factam . . proditur.* || v. 7 τὴν γῆν] corr. Hercher pro τῆc γῆc || v. 12—18 Plin. II 147. *relatum in monumenta est lacte et sanguine pluvisse M'. Acilio C. Porcio coss. et saepe alias, sicut carne P. Volumnio Servio Sulpicio coss. exque ea non putruisse quod non diripuissent aves.* || v. 18—19 Plin. l. s. *item ferro in Lucanis anno antequam M. Crassus a Parthis interemptus est.* || v. 20 — p. 11 v. 1 Plin. l. s. *L. Paulo C. Marcello*

ἀναίρεσιν ἐμαντεύετο. κατηνέχθησαν δὲ πλίνθοι πολ-
λάκις ὀπταὶ καὶ κόνις, ὥσπερ ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ καθ' C
ἡμᾶς. ὅπλων δὲ καὶ σαλπίγγων ἀπ' οὐρανοῦ γενέ-
σθαι διαφόρως ἔδοξεν ἦχος, ὅπερ λέγεται συμβῆναι
κατὰ τὴν Κίμβρων ἐπιδρομήν, καὶ ἡνίκα τοῖς ἐμφυ-
λίοις ἐκείνοις πάθεσι τὸ Ῥωμαϊκὸν διεταράττετο. ἔστι
δὲ καὶ ὅτε κατ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἐκπύρωσις ἔδοξε
γίνεσθαι, καθάπερ καθ' ἡμᾶς, Ἀναστασίου ἓξ πρό-
σθεν ἐνιαυτοῖς [τῆς τελευτ]ῆς, ἡνίκα τοιαύτη μὲν
ἡλίου γέγονεν ἔκλειψις ὡς ἐ[ν ἡμέρᾳ μέσῃ καὶ τοὺς
ἀλαμπεστά]τους τῶν ἀστέρων διαφανῆναι, τὰ δὲ ἀε- 24 A
ροπόρα καθάπερ ἐν νυκτὶ μέσῃ κα[ταπεσεῖν]. εἶτα
τῆς ἐπιούσης νυκτὸς πῦρ ἀνεφλέχθη τοσοῦτον ὥστε
σπινθήρων τὸν ἀέρα γενέσθαι μεστόν. ἐδηλοῦτο δὲ
ἄρα ὁ μὲν δῆμος ἐπαναστησόμενος τῷ βασιλεύοντι,
ἡ δὲ πρὸς τῇ Μυσίᾳ στρατιὰ ἔργον τῆς Βιταλιανοῦ
γενησομένη χειρός· αὐτὸς δὲ μέχρι τῶν τῆς πόλεως
τειχῶν ἐλάσας παρὰ μικρὸν ἦλθε τῶν πραγμάτων
κρατῆσαι. καὶ τὸ δὴ πέρας, οὕτως ἀτιμοτάτης βαρ-
βάρων γενομένης ἐφόδου, μικροῦ προήκατο καὶ τὴν B
βασιλείαν ἑκὼν Ἀναστάσιος, καὶ φαῦλα δὲ συνέβη
πάντα, ὅσα ἐν εἰδόσι λέγειν ἀδολεσχίας ἐστίν.

7. Καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ προθεωροῦσιν ἄνθρω-
ποι τὰ ἐσόμενα, τῆς φύσεως αὐτῆς προδεικνυούσης
τὰ πράγματα. ὥς που καὶ Ἀναξαγόρας ἐπὶ τῆς ἑβδο-

*coss. lana pluvit circa castellum Capsanum* (sic Riccardian. man. sec.) *iuxta quod post annum T. Annius Milo occisus est.* || v. 1 cf. Plin. l. s. *eodem (Milone) causam dicente lateribus coctis pluvisse in acta eius anni relatum est.* || v. 3—6 Plin. II 148 *armorum crepitus et tubae sonitus auditos e caelo Cimbricis bellis accepimus crebroque et prius et postea.* || v. 3 δὲ corr. Hercher pro τε || v. 25 — p. 12 v. 5 Plin. II 149. *celebrant Graeci Anaxagoram*

μηκοστῆς καὶ ὀγδόης ὀλυμπιάδος λίθον μέγιστον ἐκ
τοῦ ἡλίου ἐκπεσεῖν ἐμαντεύσατο, ὅπερ καὶ συμβέβη-
C κεν ὕστερον ἐπὶ Θρ[ᾴκης]· καὶ μέχρι νῦν ἔστιν ὁ λί-
θος, καὶ ἐξ αὐτῆς εὐθὺς τῆς θέας περιπεφλέχθαι δο-
κῶν. ταὐτὸ δὲ τοῦτο κατά τε Ἄβυδον καὶ Κύζικον
συμβῆναί φησιν Ἀπουλήιος· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν λίθος
ἐστὶ παρ' αὐτοῖς, πυρώδης μὲν τὸ χρῶμα, σιδήρῳ
δὲ ἅπας κατασεσημασμένος· παραδεδόσθαι γὰρ λό-
γος Κυζικηνοῖς ὡς συναπολέσθαι τῷ λίθῳ τὴν πόλιν
ἀνάγκη. Ἵππαρχος δὲ ἑξακοσίοις ἔμπροσθεν ἐνιαυτοῖς
ἡλιακὴν προκατέλαβεν ἔκλειψιν. ἐπὶ δὲ τῆς φυσικῆς
ἱστορίας ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος λίθον ἑωρακέναι φησὶν
D ἐν Βοκοντίῳ τῆς Ἰταλίας ἐξ οὐρανοῦ κατενηνεγμέ-
νον· ὥστε πολλὴ κοινωνία ταῖς διοσημείαις πρὸς τὰ
26A γήινα, κἂν τοῖς ἀπὸ τῆς στοᾶς μὴ δοκῇ. ὥσπερ ἡ
μὲν ἐπιτολὴ τῶν ὑάδων ὄμβρον πολύν, ἡ δὲ τῶν
ἐρίφων καὶ τοῦ ἀρκτούρου χαλαζώδη τοῦτον ἀποτε-

*Clazomenium Olympiadis septuagesimae octavae secundo anno praedixisse caelestium litterarum scientia quibus diebus saxum casurum esset e sole, idque factum interdiu in Thraciae parte ad Aegos flumen, qui lapis etiamnunc ostenditur magnitudine vehis colore adusto.* || v. 5—7 cf. Plin. II 150. *in Abydi gymnasio ex ea causa colitur hodieque modicus quidem sed quem in media terrarum casurum idem Anaxagoras praedixisse narratur.* || v. 10 et 11 Plin. II 54. *utriusque sideris cursum in sexcentos annos praecinuit Hipparchus.* ceterum illa de Hipparcho vel a librario vel ab ipso auctore haud scit H. quam bene hic sint interposita. || v. 11—14 Plin. II 150. *ego ipse vidi in Vocontiorum agro paulo ante delatum.* || v. 15—17 Plin. II 106. *qualiter in suculis sentimus accidere, quas Graeci ob id pluvio nomine appellant. quin et sua sponte quaedam . . , ut haedorum exortus; arcturi vero sidus non ferme sine procellosa grandine emergit.* || v. 15 ἡ μὲν corr. H. pro ἡμῖν. ||

εἰ. περὶ δὲ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς μὴ καὶ περιτὸν ᾖ λέγειν ὡς τῆς ἡλιακῆς ἀναπτομένης θερμότηος λυττῶσιν οἱ κύνες, καὶ τοῦτο τῆς ἀναιρέσεως ὑτῶν γέγονεν αἴτιον, ὡς ἂν μὴ δάκνοντες ἀναιρῶιν. ἀναβλύζειν δὲ πέφυκε καὶ τὰ θαλάττια ὕδατα ἐν ιρισμέναις τισὶ [περιόδοις], ἄνθρωποί γε μὴν νεύροις B κεφαλῇ ἢ καὶ αὐτῇ τῇ δι[ανοίᾳ ἀ]σθενεῖν. αἴγειροι ἐν γὰρ καὶ πτελέαι περὶ [τὰς ἡλίου τροπὰς μετα]βάλιειν τὴν κό]μην πεφύκασιν, (8) ὁ δὲ λεγόμενος γλήων ὑπ' αὐτὴν τὴν [τοῦ ἡλίου] θάλλει τροπήν· ἡ δὲ λιότροπος καλουμένη βοτάνη [πρὸς τὴν ἡλι]ακὴν εταστρέφεται φοράν, ἀνίσχοντι αὐτῷ καὶ δυομέ[νῳ ιμμετα]τιθεῖσα τὸ σχῆμα. περὶ γὰρ τῶν ἐναλίων ούτων, ὀ[στρέων λέγω] καὶ χημῶν καὶ κτενῶν καὶ ῶν ἄλλων, οὐδεὶς ἀμφισβητή[σει ὅτι] αὔξεται καὶ C ιμφθίνει ταῖς σεληνιακαῖς φάσεσιν ὡ[ς καὶ τὰ τῶν] υῶν ἥπατα καὶ πλεῖστα ἕτερα, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ

v. 2 ᾖ corr. Hercher pro εἴη. || Plin. II 107. *caniculae* *ortu accendi solis vapores quis ignorat? . . canes quidem* *to eo spatio maxume in rabiem agi non est dubium.* || v. 3 ἰκνοντες — ἀναιρῶσιν] Herchero **videtur** esse glossema; ›d cf. Lyd. de mens. III 40 || v. 5 et 6 **Plin.** II l. s. *fervent* *aria exoriente eo (caniculae sidere).* || v. 6 et 7 Plin. II 108. *ii conmoventur statis temporibus alvo nervis capite mente.* || . 7—9 Plin. l. s. *olea et populus alba et salices solstitio* *lia circumagunt.* || v. 9 et 10 Plin. l. s. *floret ipso brumali die* *spensa in tectis arentis herba pulei.* || v. 10—13 Plin. II 109. *iretur hoc qui non observet cotidiano experimento herbam* *iam, quae vocatur heliotropium, abeuntem solem intueri sem-* *r omnibusque horis cum eo verti.* || v. 13—16 Plin. l. s. *m quidem lunari potestate ostrearum conchyliorumque et* *ncharum omnium corpora augeri ac rursus minui.* || v. 15 ιφισβητήσει] supplet Hercher. || v. 16 et 17 Plin. l. s. *in et soricum fibras respondere numero lunae exquisivere*

[μη]νῶν, γραφεῖςιν ἡμῖν διελάβομεν. πρὸς τούτοις
ἐμπρηςμοὺς γίνεςθαι ςυμβαίνει, ὅταν ἡ ςελήνη κατ'
ἔλλειψιν ὑπὸ Ἄρεος θεωρηθῇ. ὡς γὰρ αὐτὰ καθ'
ἑαυτὰ τὰ γήινα δηλωτικὰ τυγχάνει τῶν ἐςομένων,
περιττὸν ἂν εἴη μακρηγορεῖν. ὅταν μὲν γὰρ ἱδροῦν ἢ
δακρύειν δοκῇ ἀγάλματα ἢ εἰκόνες, ἢ ὅταν κάμινος
D ἢ ἰπνὸς περιπεφρυγμένος ἐκλάμψῃ, ςτάςεις ἐμφυ-
λίους ἀπειλεῖ. ἢ ὅταν ποταμοὶ τὰς ἑαυτῶν ὑπερχέωςι
28 A κοίτας, ἔφοδον πολεμίων φράζουςιν. αἱ γὰρ ἱδρώ-
ςεις προβατείων ςπλάγχνων τί ςημαίνουςιν, οὐδεὶς
ἀγνοεῖ. ἢ καὶ ὅταν ἐπίθολον ὕδωρ αἱ φρεατίαι ἀνα-
βλύζωςι, καθ' ἑαυτῆς ἡ πολιτεία*. ἢ καὶ ὅταν ἰκτῖ-
νος ἐν θεάτρῳ ςυνηγμένῳ τῷ πλήθει ἀναίδην περι-
ποτᾶται, ὁποῖον ἱπποδρομίας ἐπιτελουμένης εἴδομεν
ἐπὶ τῆς ἄρτι διελθούςης ἐνάτης ἐπινεμήςεως, ἧς ἀγο-
μένης ἰκτῖνος τὸ βέλος, τὴν λεγομένην ςαγίτταν, τῷ
B ῥέμφει φέρων, ὅλον ἐπικυκλώςας τὸν δῆμον, ἐπὶ
τοῦ ὀβελοῦ ταύτην διωλύγιον ςυρίττων ἀπέθετο. ὁ
δὲ δῆμος οὐδὲν βραδύνας, καθ' ἑαυτοῦ δὲ κινηθείς,
αὐτὸς μὲν ἀπώλλυτο, ἡ δὲ πόλις πυρὶ πᾶςα διεφθεί-
ρετο, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν βαςιλείαν, εἰ μὴ θεὸς ἀντέ-
πραττεν, οὐ πόρρω κινδύνων ἐλθεῖν. τὰ γὰρ περὶ
ἐπόπων καὶ νυκτικοράκων λύκων τε καὶ ἀλωπέκων,
ὅταν ἐν πόλεςι φαίνωνται, τὰ εἰρημένα τοῖς ἀρχαίοις

*diligentiores.* || v. 1 Lydus de mensibus III 8 || v. 5 γὰρ add. Hercher || v. 6 δοκεῖ *C* || τὰ post δοκῇ del. Hercher || v. 7 περιπεφρυγμένος coni. Bekker pro περιπεφραγμένος || v. 9 pro κοίτας apud H. κοίλας legitur sphalmate typograph. || v. 12 * id quod intercidit verbum potest suppleri scribendo κινηθεῖςα ἀπολεῖται quae propter homoeoteleuton omissa putes. || v. 13 περιποτᾶται corr. Hercher pro περιίπταται. cf. Heliodor. II 22 || v. 18 διαλύγιον *C* || v. 18 sq. loquitur de seditione Nica (a. 532 p. Chr.) ||

:τὰ Πόλλητα, καὶ τοὺς ἐξ ὧν αὐτοῖς διαλέγεται, :ριττὸν ἄντικρυς ἀναφέρειν.

Τοcαῦτα μὲν οὖν πρὸς τοὺς ταῖς διοσημείαις ἐνι- C
:αμένους καὶ Πτολεμαίῳ τολμῶντας ἀντιλέγειν ἐκ ολλῶν ὀλίγα λελέχθω. καιρὸς δὲ ἄρξασθαι τῆς ἐπαγ- :λίας, ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀποτελεσμάτων λαμβάνον- :ας τὰ προοίμια.

9. Ἰστέον ἐν πρώτοις ὡς μόνος ὁ ἥλιος καθολι- 30 A
:ὰς ἔχει ἐνεργείας, τῶν ἄλλων διοσημειῶν τοπικὰς ζουσῶν. δέδοται γὰρ ἅπαξ ἡλίῳ μὲν καλύπτεσθαι ῇ παρεμπτώσει τῆς σελήνης, αὐτῇ δὲ τῇ ἀντιπτώσει ῆς γῆς, καὶ τὸν μὲν ἐν συνόδῳ πάντων, [τὴν σελή- ην] δέ, ὅταν ᾖ πλησιφαής. καὶ τούτου χάριν οὐ- εὶς ἂν ἀμφισβητήσειε. προγνωσθῆναι δὲ τοῦτο λέ- εται παρὰ μὲν Ἕλλησι πρὸς Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου B
πὶ τῆς ἐνάτης καὶ τεσσαρακοστῆς ὀλυμπιάδος, ἔτει

v. 1 μεταπολλητα (sic!) *C*, μετὰ Πόλλητα correxit ι indice Gutschmid || v. 8 hic incipit in codice *F* ›l. 156 vers. tractatus, cui inscribitur περὶ τῶν ἡλια- ῶν καὶ σεληνιακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κα- ›λικῶν ἀποτελεσμάτων et in codice *L* fol. 12, in quo rubricatore scriptum est περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σελη- .ακῶν διοσημείων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀπο- :λεσμάτων ἐν συνόδῳ καὶ διαμέτρῳ σχηματισμῶν αὐτῶν ποτελουμένων (ἐν συνόδῳ usque ad ἀποτελουμένων de- :ta atramento) || ἐν πρώτοις ὡς] ὅτι ἐν πρώτοις *L* || v. 9 ost ἔχει add. τὰς *F* || διοσημειῶν] σημείων *F* || v. 10 μὲν dd. ante γάρ, om. post ἡλίῳ *F* || κατακαλύπτεσθαι (κατα el.) *L* || v. 11 περιπτώσει *L*, παρεμπώσει *F* || αὐτὴν *FL*, αὐτῇ malit H.; in *C* legitur αὐ . . . || ἀντιπτώσει] ἀντι- ράξει *L* || v. 12 τὸν om.; ὁ suprscr. *L* || πάντως *L* || τὴν ελήνην flagitat 10 litter. spatium in *C*, αὐτὴν *F*, ἐκείνην , || v. 13 ὅτε ἔστι *L* || εἴη *F* || v. 14 ἂν om. *F* || v. 14—16 Plin. [ 53. *apud Graecos investigavit primus omnium Thales Milesius*

cημαντικὰ γίνεται τῶν ἐπὶ τῆc τοῦ Κρόνου φύcεωc εἰρημένων, λευκὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆc τοῦ Διόc, ὑπόκιρρα δὲ τῶν ἐπὶ τῆc τοῦ Ἄρεοc, ξανθὰ δὲ τῶν ἐπὶ τῆc Ἀφροδίτηc, ποικίλα δὲ τῶν ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ· κἂν μὲν ἐν ὅλοιc τοῖc cώμα[illegible] τῶν φώτων ἢ ἐν ὅλοιc τοῖc περὶ αὐτὰ τόποιc τὸ γενόμενον ἰδίωμα φαίνηται τῆc χροιᾶc, περὶ τὰ πλεῖcτα μέρη τῶν χωρῶν ἔcται τὸ ἀποτέλεcμα· εἰ δὲ ἀπὸ μέρουc οἱουδήποτε, κατ' ἐκεῖνο μόνον τὸ μέροc καθ' ὃ ἂν καὶ ἡ πρόcνευcιc τοῦ ἰδιώματοc γένηται. χρήcιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸc τὰc κατὰ μέροc προγνώcειc

τελεcμάτων) edidit Cramer anecd. Oxon. III p. 403—408 || v. 1 post cη litter. vocis cημαντικὰ explic. in *C* fol. 4 vers., post quod tria quattuorve folia interciderunt: desunt igitur in *C* ea, quae inde a cημαντικὰ sequuntur usque ad ὡcανεὶ (p. 30 v. 1) || cημαντικά εἰcι *L* || τῆc om. *L* || post Κρόνου add. ἀcτέροc *L* || v. 3 τῶν ἐπὶ τῆc] add. Hercher || v. 4—9. Ptolem. l. s. κἂν μὲν ἐν ὅλοιc τοῖc cώμαcι τῶν φώτων ἢ ἐν ὅλοιc τοῖc περὶ αὐτὰ τόποιc τὸ γενόμενον ἰδίωμα τῆc χροιᾶc φαίνηται, περὶ τὰ πλεῖcτα μέρη τῶν χωρῶν ἔcται τὸ ἀποτελεcθηcόμενον· ἐὰν δὲ ἀπὸ μέρουc ὁποιουδήποτε, περὶ ἐκεῖνο μόνον (μόνον add. cod. Laurent. 28, 14 fol. 160 rect., quocum hunc locum contuli) τὸ μέροc, καθ' ὃ (sic cod. Laur. 28, 34 fol. 122 rect., edit. om.) ἂν (sic cod. Laur. 28, 14; edit. ἐὰν) καὶ ἡ πρόcνευcιc τοῦ ἰδιώματοc γίνηται. || v. 4 μὲν ἐν ὅλοιc τοῖc cώμαcι τῶν φώτων] om. *LO* || v. 5 ἢ addidi || v. 6 χρόαc *L O* || v. 7 τὸ om. *F* || εἰ δὲ] om. *F* || v. 9 καὶ om. *F* || πρόνευcιc *LO* || v. 10—p. 19 v. 15 Ptol. tetr. f. 25 vers. fin. χρήcιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸc τὰc τῶν κατὰ μέροc ἐπιcημαcιῶν προγνώcειc καὶ αἱ τῶν γινομένων cημείων περί τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν cελήνην καὶ τοὺc ἀcτέραc παρατηρήcειc. τὸν μὲν οὖν ἥλιον παρατηρητέον πρὸc μὲν τὰc ἡμερηcίουc καταcτάcειc ἀνατέλλοντα πρὸc δὲ τὰc νυκτερινὰc δύνοντα ... καθαρὸc μὲν γὰρ καὶ ἀνεπιcκότητοc καὶ εὐcταθὴc καὶ ἀνέφελοc ἀνατέλλων ἢ δύνων εὐδιεινῆc καταcτάcεώc ἐcτι δηλωτικόc, ποικίλον δὲ τὸν κύκλον ἔχων ἢ ὑπόπυρρον ἢ

αὶ αἱ τῶν γινομένων σημείων περί τε τὸν ἥλιον καὶ ἡν σελήνην παρατηρήσεις, πρός τε τὰς ἀνατολὰς ὐτῶν καὶ τὰς δύσεις. καθαρὸς μὲν γὰρ καὶ ἀνεπισότητος καὶ εὐσταθὴς καὶ ἀνέφελος ἀνατέλλων ὁ λιος ἢ καὶ δυόμενος εὐδιεινῆς καταστάσεως ἐστι δηωτικός· ποικίλον δὲ τὸν κύκλον ἔχων ἢ ὑπόπυρρον ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων εἰς τὰ ἔξω, ἢ τὰ λεγόενα παρήλια νέφη ἐξ ἑνὸς μέρους ἔχων, τὸ δὲ σχῆμα ῶν νεφῶν ὑπόκιρρον καὶ ὥσπερ μακρὰς ἀκτῖνας αποηκῦνον, ἀνέμων ἐστὶ δηλωτικὸς καὶ τοιούτων ἀφ' οὗ έρους τὰ προειρημένα σημεῖα συμβαίνει. μέλας δὲ ἢ πόχλωρος ἀνατέλλων ἢ δύνων μετὰ συννεφείας ἢ λω ἔχων καθ' ἓν μέρος ἢ ἐν ἀμφοῖν παρήλια νέφη αὶ ἀκτῖνας ἢ ὑποχλώρους ἢ μελαίνας, χειμῶνας δηοῖ καὶ ὑετούς. ἐκεῖνο δέ γε καὶ τοῖς εἰς δόμους ελοῦσι πρόδηλόν ἐστιν, ὡς ὅταν ἀνίσχων ὥσπερ πολανθάνει καὶ σκορπίζει δῆθεν ἐκδιδρασκούσας καὶ ιαρραινούσας τῶν νεφῶν τὰς ἀκτῖνας χαλάζῃ φράει τὸν ὄμβρον καταρραγήσεσθαι μεμιγμένον· καθαὸς δὲ ἀνίσχων βόρειον ἔσεσθαι καὶ αἴθριον τὸν ἀέρα

κτῖνας ἐρυθρὰς ἀποπέμπων ἤτοι εἰς τὰ ἔξω ἢ ὡς ἐφ' αυτὸν κλωμένας ἢ τὰ λεγόμενα παρήλια νέφη, ἐξ ἑνὸς έρους ἔχων ἢ σχήματα νεφῶν ὑπόκιρρα καὶ ὡσεὶ μακρὰς κτῖνας καταμηκύνων ἀνέμων σφοδρῶν ἐστι σημαντικὸς αὶ τοιούτων πρὸς ἃς ἂν γωνίας τὰ προειρημένα σημεῖα ίνηται, μέλας δὲ ἢ ὑπόχλωρος ἀνατέλλων ἢ δύνων μετὰ υννεφείας ἢ ἅλως (sic!) ἔχων περὶ αὐτὸν καθ' ἓν μέρος ἢ ξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρήλια νέφη καὶ ἀκτῖνας ὑπωρους ἢ μελαίνας χειμώνων καὶ ὑετῶν ἐστι δηλωτικός. ||
. 1 καὶ αἱ] om. *F* || v. 2 post παρατηρήσεις *F* add. Camestri verba (p. 20 v. 10—16) et explicit. || v. 4 ὁ om. *O* || . 5 δύνων *L* || v. 13 ἅλω coni. Hercher ἄλλων *L*, ἄλλως *)* || v. 14 post ἀκτῖνας add. *L* ἀμφ' οὗ (i. e. ἀμφοτέρου) ιέρους || v. 15 ἐκεῖνο — πρόδηλόν ἐστιν (v. 16)] om. *L* ||

προλέγει· 'βορέης' γὰρ 'αἰθρηγενέτης' κατὰ τὸν ποιητήν· τοῖς γὰρ ὑψηλοῖς τῶν μετεώρων ἐπιπνέων εἰς γῆν τε τὸ πυκνὸν καὶ ἀχλυῶδες ὠθῶν, καθαρὸν ποιεῖ τὸν ἥλιον καὶ ἀνεπισκότητον, ἐκδαπανῶν τὰ πυκνώματα καὶ τῷ λεπτῷ τοῦ πνεύματος τὴν ὑπήνεμον ζώνην καὶ μᾶλλον τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐκκαθαίρων καὶ λαμπροτέραν ποιῶν. ὁ δέ γε Ῥωμαῖος Καμπέστριος ταῖς Πετοσιριακαῖς ἀκολουθῶν παραδόσεσι λέγει, ὡς ἀργυροειδὴς καὶ ἀμβλυωχρὸς ὁ ἥλιος ἀνίσχων ἢ ὠχρός, πολέμους καὶ συμφορὰς καὶ διχονοίας καὶ θορύβους καὶ στάσεις ἀνδρῶν ἐνδόξων καὶ βασιλέων θρήνους καὶ συκοφαντῶν καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων εὐτυχήματα καὶ ἐπιεικῶν ἀστοχίας καὶ λογικῶν ὕβρεις καὶ δημεύσεις εὐπατριδῶν δηλοῖ καὶ καθολικὴν σπάνιν τῶν ἀναγκαίων, προσέτι τούτοις στάσεις τε καὶ

v. 1 αἴθρη (supr. η sprscr. ος) γένεται *L* ‖ τὸ ποιὸν *L* ‖ poeta est Homerus ε 296, Ο 171 ‖ v. 4 ἀνεπίσκοτον *L* ‖ v. 6 ζώνην scripsi pro ζωὴν ‖ v. 7—15 in cod. Barocc. 194 fol. 87 v. teste Cramero l. s. p. 404 not. b sic leguntur: ὁ δ' ἐκ Ῥώμης Καμπέστριος γράψας ἐκ Πετοσίρους ὅταν ἀνίσχων ἥλιος ἀργυρώδης κἂν ὁ λόγος (corr. ὠχρὸς) ἢ ἀμβλυόχρους ὀλίγους (ante ὀλίγους adde οὐχ) οὗτος (cod. οὕτως) ὑποσημαίνων πολέμους τε καὶ συμφορὰς διχονοίας θορύβους· στάσεις ἀνδρῶν ἐνδόξων τε καὶ βασιλέων θρήνους (cod. θρόους) καὶ συκοφάντας πονηροὺς καὶ ἀτυχήματά γε καὶ λογικῶν καὶ εὐσεβῶν ὕβρεις καὶ ἀτιμίας καὶ πατραλοίας τοὺς υἱούς, σπάνιν τῶν ἀναγκαίων ‖ v. 8 Καπέστριος *L* ‖ v. 10 ὅτι ὁ ἥλιος ὠχρὸς μὲν ἀνίσχων ὅλως δὲ ὑπομένων ὁρᾶσθαι πολέμους κτλ. *F* ‖ ἀμβλυωχρὸς Herchero suspectum, qui coni. ἀβληχρός ‖ ὁ om. *O* ‖ v. 10 καὶ θορύβους] add. *F* ‖ v. 12 συκοφαντῶν καὶ] add. *F* ἀνδρῶν *F* ‖ v. 14 καὶ δημεύσεις—ἀνάπαλιν (v. 17)] καὶ ἀτιμίας δηλοῖ καὶ σπάνιν τῶν ἐπιτηδείων καὶ τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπιβουλίας *F*, qui sic expl. ‖ v. 15 πρὸς τούτοις δὲ καὶ *L* ‖

ϲατράϲι πρὸϲ παῖδαϲ καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ἔϲται δὲ ταῦτα αθολικὰ μέν, ἐπειδὰν κατὰ παντὸϲ τοῦ δίϲκου τὸ ύμπτωμα ᾖ· μερικὰ δέ, εἰ καὶ τὸ ϲύμπτωμα μερικόν, αὶ καθ᾽ οὐϲ τόπουϲ ἀφορᾶν δοκεῖ τὸ ϲυμβεβηκόϲ· εἰ ἑ γε κατὰ τὴν λεγομένην ἀντιδίϲκωϲιν ὁ ἥλιοϲ ἐκ-ίποι, μόνοιϲ ἀπειλεῖ τοῖϲ βαϲιλεῦϲι τὰ κακά, ὥϲπερ αὶ ἐὰν ἐπὶ τοῦ βαϲιλικοῦ τριγώνου. εἰ δὲ περὶ τὴν ῴαν ἢ τὴν ἑϲπέραν μέλλει τοῦτο ϲυμβαίνειν, ἐξ αὐ-οῦ τοῦ πάϲχοντοϲ φωϲτῆροϲ γενήϲεται δῆλον τῷ ὸν μὲν ἥλιον ἐκ τῆϲ Ἀϲίαϲ διαπαντὸϲ ἀνίϲχειν, τὴν ὲ ϲελήνην ἀπὸ τῆϲ Εὐρώπηϲ. τὴν δὲ ϲελήνην τηρη-έον ἢ πρὸ τριῶν ἢ μετὰ τρεῖϲ ἡμέραϲ τῆϲ ϲυνόδου ε καὶ τῆϲ πανϲελήνου καὶ διχοτόμου. λεπτὴ γὰρ καὶ αθαρὰ φαινομένη εὐδίαν ϲημαίνει· εἰ δὲ καὶ ἐρυ-ραίνοιτο μετρίωϲ καὶ τὸ ἀφώτιϲτον τοῦ κύκλου δια-

v. 3 post μερικὸν add. ἔϲται *L* || v. 5 γε om. *O* || ἐκλείψει , || v. 6 ἀπειλεῖται *L* || v. 7 καὶ ἐν τῷ βαϲιλικῷ τριγώνῳ *L* || . 11 — p. 22 v. 12. Ptolem. tetrab. l. s. τὴν δὲ ϲελήνην ηρητέον ἐν ταῖϲ πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἢ μετὰ τρεῖϲ ἡμέραϲ 'αρόδοιϲ τῶν τε ϲυνόδων καὶ πανϲελήνων καὶ διχοτόμων. επτὴ μὲν γὰρ καὶ καθαρὰ φαινομένη καὶ μηδὲν ἔχουϲα ᾽ερὶ αὐτήν, εὐδιεινῆϲ καταϲτάϲεώϲ ἐϲτι δηλωτική. λεπτὴ ὲ καὶ ἐρυθρὰ καὶ ὅλον τὸν τοῦ ἀφωτίϲτου κύκλον ἔχουϲα ιαφανῆ καὶ ὑποκεκινημένον, ἀνέμων ἐπιϲημαντική, καθ᾽ μάλιϲτα ποιεῖται τὴν πρόϲνευϲιν. μέλαινα δὲ ἢ ὠχρὰ αὶ παχεῖα θεωρουμένη χειμώνων καὶ ὄμβρων ἐϲτὶ δηλω-ική. παρατηρητέον δὲ καὶ τὰϲ γινομέναϲ περὶ αὐτὴν λωϲ. εἰ μὲν γὰρ μία εἴη καὶ αὐτὴ καθαρὰ καὶ ἠρέμα ιομαραινομένη, εὐδίαν, εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖϲ εἶεν, χειμῶναϲ ηλοῦϲιν, ὑπόκιρροι μὲν οὖϲαι καὶ ὡϲεὶ ἐρρηγμέναι τοὺϲ ιὰ τῶν ϲφοδρῶν ἀνέμων, ἀχλυώδειϲ δὲ καὶ παχεῖαι τοὺϲ ιὰ νιφετῶν, ὑπόχλωροι δὲ καὶ μέλαιναι καὶ ῥηγνύμεναι οὺϲ δι᾽ ἀμφοτέρων. cf. Seneca quaest. natur. I 2, 8; Ide-r in edit. Aristot. meteor. vol. II p. 277 || v. 13 τῆϲ παν-ελήνου] πανϲεληνίου *L* || v. 15 μετρίωϲ] μέροϲ *L* ||

φανὲϲ καὶ ὑποκεκινημένον ἔχοι, ἀνέμων ἐϲτὶ δηλωτική, καθ' οὓϲ μάλιϲτα ποιεῖται τὴν πρόϲνευϲιν. εἰ δὲ ὠχρὰ καὶ παχεῖα δοκοίη, χειμώνων καὶ ὄμβρων ἐϲτὶ δηλωτική. παρατηρητέον δὲ καὶ τὰϲ περὶ αὐτὴν γινομέναϲ ἅλωϲ· εἰ μὲν γὰρ μία εἴη καὶ αὕτη καθαρὰ καὶ ἠρέμα ὑπομαραινομένη, εὐδίαν ϲημαίνει· εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖϲ εἶεν, χειμῶναϲ δηλοῦϲιν, τοὺϲ μὲν δι' ἀνέμων, εἰ ὑπόκιρροι εἶεν καὶ ὥϲπερ ὑπορρηγνύμεναι, τοὺϲ δὲ διὰ νιφετῶν, εἰ ἀχλυώδειϲ καὶ παχεῖαι, ἢ καὶ ὑπόχλωροι καὶ μέλαιναι καὶ ὥϲπερ ῥηγνύμεναι τοὺϲ δι' ἀμφοτέρων. αἱ δὲ διαδρομαὶ καὶ οἱ ἀκοντιϲμοὶ τῶν ἀϲτέρων εἰ μὲν ἀπὸ μιᾶϲ γίνοιντο γωνίαϲ, τὸν ἀπ' ἐκείνηϲ ἄνεμον δηλοῦϲι· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀκαταϲταϲίαν πνευμάτων, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεϲϲάρων παν-

v. 1 ὑποκεκινημένωϲ *L* || v. 2 πρόνευϲιν *O* || v. 3 δοκεῖ *L* || v. 4 παρ' *O* || v. 5 ἅλωϲ scripsi, ἄλλωϲ *L*, ἄλλαϲ *O* || v. 5 αὕτη —καὶ] corr. Hercher pro αὐτὴ καθαρὰ || v. 7 τρεῖϲ—δηλοῦϲιν] corr. Hercher pro καὶ τρεῖϲ χειμῶναϲ δηλοῖ || τὰϲ hic et in sequ. *O* || μὲν δι' ἀνέμων] corr. Hercher pro δι' ἀνέμων μὲν || v. 8 ὑπορρήγμεναι *L* || v. 9 ἢ hab. sed del. *L* || post ὑπόχλωροι add. ἔτι *L* || v. 11 — p. 23 v. 8 Ptolem. f. 26 vers. αἱ δὲ διεκδρομαὶ καὶ οἱ ἀκοντιϲταὶ (sic!) τῶν ἀϲτέρων, εἰ μὲν ἀπὸ μιᾶϲ γίνοιντο γωνίαϲ, τὸν ἀπ' ἐκείνηϲ ἄνεμον δηλοῦϲιν, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀκαταϲταϲίαν πνευμάτων, εἰ δὲ ἀπὸ τῶν τεϲϲάρων, παντοίουϲ χειμῶναϲ μέχριϲ ἀϲτραπῶν καὶ βροντῶν καὶ τῶν τοιούτων. ὡϲαύτωϲ δὲ καὶ νέφη, ὁποίοιϲ ἂν ὦϲιν ὁρίοιϲ, πόκοιϲ ἐρίων ὄντα παραπλήϲια προδηλωτικὰ ἐνίοτε γίνεται χειμώνων. αἵτε καθιϲτάμεναι κατὰ καιροὺϲ ἴριδεϲ χειμῶναϲ μὲν ἐξ εὐδίαϲ καὶ εὐδίαν ἐκ χειμώνων προϲημαίνουϲι. καὶ ὡϲ ἐπίπαν ϲυνελόντι (edit. ϲυνελόντα) εἰπεῖν αἱ καθόλου τοῦ ἀέροϲ ἐπιγινόμενοι ἰδιόχρονοι (sic edit. sed p. 39 notatur, Sarrac. interpretem videri ἰδιόχροιοι legisse) φανταϲίαι τά τε ὅμοια δηλοῦϲι τοῖϲ κτλ. || v. 12 γένοιντο *M* et *N* (de quibus cf. adn. ad p. 24 v. 10) || v. 13 ἀκαταϲταϲίαϲ *L* || v. 14 τῶν om. *MN* ||

οίους χειμῶνας μέχρι βροντῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ ῶν τοιούτων. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ νέφη πόκοις ρίων ὄντα παραπλήσια προδηλωτικὰ ἐνίοτε γίνεται ειμώνων· αἵ τε συνιστάμεναι κατὰ καιροὺς ἴριδες ειμῶνα μὲν ἐξ εὐδίας, εὐδίαν δ' ἐκ χειμῶνος προημαίνουσιν. καὶ ὡς ἐπίπαν συνελόντι εἰπεῖν αἱ αθόλου τοῦ ἀέρος ἐπιγινόμεναι ἰδιόχροοι φαντασίαι οιαῦτα δηλοῦσι. τὰ γὰρ τῶν καθολικῶν ἀποτελέματα ἤτοι διὰ τῶν ἐκλειπτικῶν ἐστιν ἢ διὰ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν κλιμάτων, περὶ ἃ καὶ τὰ αἴτια τῶν συμαινόντων ἀποτελεῖται.

10. οἱ δὲ συνιστάμενοι κομῆται καὶ τὰ ἄλλα στροειδῆ σημεῖα γενόμενα κατὰ τοὺς ἐκλειπτικοὺς αιροὺς ἢ καὶ καθ' οἱονδήποτε χρόνον τοῖς τὰ τοιῦτα ἐπιτηρεῖν ἐθέλουσι δῆλον ποιήσουσι διά τε τῶν

v. 1 μέχρι — τοιούτων] om. *LO* || v. 2 δὲ om. *LO* || v. 3 ειμώνων γίνονται καὶ αἱ *LO* || v. 4 κατὰ καιροὺς συνιστάμεαι *LO* || v. 5 ἐκ δὲ χειμῶνος εὐδίαν σημαίνουσιν *LO*, qui m. eum qui sequitur finem capitis || v. 6 συνελόντα *MN* || . 10 κλημάτων *MN* || v. 12 — p. 24 v. 10 Ptolem. f. 23 ers. τηρητέον δὲ ἔτι καὶ τὰς συνισταμένας ἤτοι κατὰ οὺς ἐκλειπτικοὺς καιροὺς ἢ καὶ ὁτεδήποτε κομητῶν ἐπιανείας πρὸς τὰς καθόλου περιστάσεις οἷον τῶν καλουμέων δοκίδων ἢ σαλπίγγων ἢ πίθων . . . δηλούσας δὲ διὰ ὲν τῶν τοῦ Ζωδιακοῦ μερῶν, καθ' ὧν ἂν αἱ συστάσεις ὐτῶν φαίνωνται καὶ τῶν κατὰ τὰ σχήματα τῆς κόμης ροσνεύσεων τοὺς τόπους οἷς ἐπισκήπτουσι τὰ συμπτώατα, διά τε τῶν αὐτῆς τῆς συστάσεως καὶ ὥσπερ μορώσεων τότε εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τὸ γένος περὶ τὸ πάθος ἀποβήσεται, διὰ δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιμονῆς ἣν παράτασιν τῶν συμπτωμάτων, διὰ δὲ τῆς πρὸς τὸν λιον σχέσεως τὴν καταρχήν, ἐπείπερ ἑῷοι μὲν ἐπιπολὺ αινόμενοιτάχιον ἐπισημαίνουσιν, ἑσπέριοι δὲβράδιον. || v. 14 αὶ om. *L* || τοῖς — ἐθέλουσι] om. *LO* || v. 15 θέλουσι *N* ||

τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου μερῶν, καθ' ὧν ἂν αἱ τοι γένωνται συστάσεις, διά τε τῶν κατὰ τὰ σχήματ κόμης προσνεύσεων ἢ τῶν τόπων, οἷς ἐπισκήπτ τὰ δι' αὐτοὺς ἐκβησόμενα, καὶ διὰ μὲν αὐτῆς τῆ στάσεως καὶ ὡσανεὶ μορφώσεως τό τε εἶδος τοῦ τελέσματος καὶ τὸ γένος περὶ ὃ τὸ πάθος συμβή διὰ δὲ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιμονῆς τὴν τῶν συμπτ των παράτασιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τῆς πρὸ ἥλιον σχέσεως τὴν καταρχήν· ἑῷοι μὲν γὰρ ἐπ φαινόμενοι τάχιον ἐπισημαίνουσι * καὶ τοσοῦτο ζονας ὅσον ἂν ἐκ πλειόνων μερῶν καὶ ἐπιπολὺ στασις γίνηται. ἀλλ' εἰ καί ποτέ τινα τῶν πλα νων ταῖς κόμαις ἐπικαλύπτουσι, σαφῶς σημα πρὸς τίνας ἔσται τὸ σύμπτωμα· τῷ μὲν γὰρ τοῦ ἐπιφέροντες τὰς κόμας, περὶ τοὺς βασιλικοὺς ς τὰς ταραχὰς ἀποτελοῦσι· τῷ δὲ τοῦ Ἄρεος

διά τε τῶν τοῦ ζωδιακοῦ — συστάσεις (p. 24 v. 2 *LO* || v. 2 γένωνται corr. Hercher pro γένοιντο || v. σκοπῶσι *MN* || v. 7 τὴν παράτασιν τῶν συμπτωμάτω v. 8 τῆς τοῦ ἡλίου *MN* || v. 9 ἑῷοι scripsi, σῶοι *MN* || v. 10 φαινόμενοι] λεγόμενοι *LO* || lacunam, q nullo codice indicata est, probabiliter ex Ptolem co, quem supra scripsi et eo, quem infra scriba explebis: ἑσπέριοι δὲ βράχιον. αἱ μὲν τῶν κομητῶ στροφαὶ πάντοτε αὐχμοὺς καὶ ἀνέμους προσημαίν v. 10—12 Ptolem. fol. 26 vers. αἱ μὲν τῶν κομητῶ τροφαὶ πάντοτε αὐχμοὺς καὶ ἀνέμους προσημαίνοι τοσοῦτον μείζονας, ὅσον ἂν ἐκ πλειόνων μερῶν κ πολὺ ἡ σύστασις ᾖ. || v. 10 τοσοῦτο *N*, τοσούτῳ *LO* τοσοῦτον add. δὲ *O* || v. 11 ὅσῳ *LO* || στάσις *M* || v. 12 γ *MNO* || ἀλλ' εἰ — πλανωμένων] διαφερόντως δὲ ὅτα qui antea add. ea quae p. 22 v. 12—p. 23 v. 11 legu v. 13 ἐπικαλύπτωσι *MN* || σαφῶς — σύμπτωμα] τῶν π μένων ἀστέρων *MN* || v. 15 ἐπιφέρειν *M* || v. 16 εἰ δὲ τ Ἄρεος (om. ὅταν — κόμας) *LO* || ὅταν ἐπενέγκωσι

ἐπενέγκωσι τὰς κόμας τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις νόσους τε καὶ θανάτους, ἔτι δὲ καὶ πολέμων στάσεις ἀποτελοῦσι· τῷ δὲ τῆς Ἀφροδίτης γυναικῶν φθορὰν σημαίνει καὶ βασιλίδων θανάτους καὶ διαστάσεις πολιτῶν· τῷ δὲ τοῦ Κρόνου καρπῶν ἐπισχέσεις, ἤτοι σπάνεις· τῷ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ταραχὰς τοῖς συναλλάγμασι παρέξουσι καὶ φήμας ἀηδεῖς τῷ πλήθει· τὸν γὰρ ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἀδύνατον περιλάμψαι κομήτην. εἰ δὲ φαίνεται, ἢ πρὸ ἀνατολῶν ἢ περὶ δυσμὰς περὶ τὸ διάφορον τῶν κλιμάτων τὴν κάκωσιν ποιήσει· ἐν μὲν ταῖς ἀνατολαῖς τὰ περὶ τὴν Ἀσίαν, πρὸς δὲ τῇ δύσει τὰ περὶ τὴν Εὐρώπην κακώσει· οὐ μέντοι τὸ τέλος οὔτε τὴν τομὴν τῶν χρόνων παρέστησαν ὑπόστασιν οἱ περὶ ταῦτα διατρίψαντες. γίνονται δὲ καὶ ἐκ τῶν κατὰ μῆνας συνόδων καὶ πανσελήνων, ὅταν οἱ λεγόμενοι κακοποιοὶ τούτοις μαρτυρῶσι τῶν ἀγαθῶν μὴ συσχηματιζομένων, ὀλίγαι τινὲς ἐναντιώσεις, αἳ ῥαδίως λύονται διὰ τὸ μὴ κατὰ τὰς ἐκλείψεις τῶν φώτων τὰ τοιαῦτα ἀποτελεῖσθαι. διάφοροι δὲ αἱ τῶν κομητῶν ὄψεις, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα. οὐ τὰ

νέγκειν *M* || v. 1 τῶν] τὰς *MN* || τε om. *LO* || v. 3 γυναικῶν hic om., post σημαίνει (v. 4) add. *MN* || φθορὰς *O* (om. σημαίνει) || v. 4 καὶ διαστάσεις πολιτῶν] om. *LO* || πολιτῶν conieci, ποιούντων *MN* || v. 5 ἐπίσχεσιν ἤτοι σπάνιν *LO* || v. 8 καὶ] ἢ *LO* || v. 9 φαίνοιτο *MN* || περὶ ἀνατολὰς *M* || v. 11 post μὲν add. γὰρ *M* || τῇ ἀνατολῇ τὴν Ἀσίαν *LO* || τὰ addidi || ἐν δὲ τῇ *LO* || v. 12 τὰ περὶ] om. *LO* || οὐ μέντοι — διατρίψαντες (v. 14) om. *LO* || v. 14] δὲ om. *MN* || v. 15 μῆνα *LO* || v. 16 μαρτυρῶσι om. *LO* || v. 17 ἀγαθοποιῶν *MN* || μὴ] οὐ *N* || v. 18 αἳ ῥαδίως λύονται] ἄρα ἀϊδίως δύνανται *MN* || v. 19 τὰ τοιαῦτα] τοιούτους *MN* || v. 19 — p. 27 v. 5 e cod. *M* edidit Osann auctar. lexic. Graec. p. 103 || v. 20 αἱ om. *MN* || ὡς καὶ — πάντες (p. 26 v. 1)] πυρρώδης, πωγωνίας, ἀκοντίας, ξιφίας, δίσκος, πίθος, κεράστης, λαμπαδίας, ἵππευς, σάλ-

αὐτὰ δὲ ἀποτελοῦϲι· κακὰ δὲ πάντεϲ. ὁ μὲν γὰρ κομήτηϲ ἐϲτὶ πυρώδηϲ καὶ ταῖϲ κόμαιϲ αἱματώδηϲ· ὁ δὲ πωγωνίαϲ ἐκ τῶν κάτωθεν δίκην πώγωνοϲ ἔχει τὰϲ κόμαϲ. ὁ δὲ ἀκοντίαϲ ὅμοιόϲ ἐϲτιν ἀκοντίῳ καὶ ὥϲπερ ϲίδηροϲ κραδαίνεται (οὗ φανέντοϲ ἡ Ἰουδαία ἥλω, ὡϲ καὶ Εὐϲεβίῳ τῷ Παμφίλου εἴρηται)· ὁ δὲ ξιφίαϲ βραδύτεροϲ μὲν ὠχρὸϲ δὲ καὶ ξιφήρειϲ ἔχων τὰϲ ἀκτῖναϲ· ὁ δὲ διϲκεὺϲ δίϲκῳ παρεμφερὴϲ καὶ τὸ εἶδοϲ ὡϲ ἤλεκτροϲ· ὁ δὲ πίθοϲ καπνώδουϲ μὲν φωτὸϲ πλήρηϲ, τὸ δὲ ϲχῆμα ὅμοιοϲ τῇ προϲηγορίᾳ· μεθ' οὗ ὁ κεράϲτηϲ κερατοειδεῖϲ ἔχων τοὺϲ πλοκάμουϲ· ὁ λαμπαδίαϲ πρὸϲ τούτοιϲ ὅμοιοϲ λάμπαδι καιομένῃ· ἔϲτι γε μὴν ὁ ἵπποϲ ὁ καὶ ἱππεὺϲ καλούμενοϲ δίκην λοφιᾶϲ ἵπ-

πιγξ, τράγοϲ, τυφών. ὁμοῦ ιβ' (εἰϲι δώδεκα *L*) *LO* ‖ v. 1 δὲ post αὐτὰ om. *N* ‖ ἀποτελεῖν *N* ‖ v. 1 — p. 27 v. 2 Apulei. ap. Lyd. de mens. IIII 71 et Plin. II 89. 90, quorum disputationes in epimetro adnexui. ‖ post μὲν in *N* spatium 5 litter. ‖ κομήτηϲ] τῶν κομητῶν *M* ‖ v. 2 πυρώδηϲ ἐϲτὶ *M* ‖ καὶ — αἱματώδηϲ] om. *LO* ‖ ante ὁ add. *N* β̄ ‖ post δὲ add. *M* δεύτεροϲ ‖ v. 3 ἐκ τῶν] om. *LO* ‖ ἔχων *MN* ‖ v. 4 ante ὁ add. γ̄ *N* ‖ post δὲ add. τρίτοϲ *M* ‖ ἐϲτιν om. *M* ‖ καὶ ὥϲπερ] ὥϲπερ δὲ *LO* ‖ v. 5 οὗ] οὐ *MN* ‖ post φανέντοϲ add. δὲ *L* ‖ ἡ Ἰουδαία ἥλω] ἡ Ἰουδαία ἥλω (sprscr. ἑάλω) *L*, ἡλίου *M*, ἡ ἰδαία εἵλω *N* ‖ v. 6 ὁ δὲ] τέταρτοϲ ὁ *M*, δ̄. ὁ δὲ *N* ‖ βραχύτεροϲ *MN* ‖ v. 7 post μὲν add. γὰρ *N* ‖ v. 8 ὁ δὲ] πέμπτοϲ ὁ *M*, ε̄. ὁ δὲ *N* ‖ διϲκεὺϲ δίϲκῳ] δίϲκοϲ *LO* ‖ παρεμφερὴϲ corr. Hercher pro περιφερὴϲ ‖ ἴλεκτρον *N* ‖ v. 9 ὁ δὲ] ἕκτοϲ ὁ *M*, ϛ̄. ὁ δὲ *N* ‖ καπνώδηϲ *LO*, καπνώδη *M* ‖ v. 10 ὅμοιον *LO* ‖ τῇ προϲηγορίᾳ] πίθῳ *M*, πίθῳ τῇ θεωρίᾳ *N* ‖ μεθ' οὗ] ἕβδομοϲ *M*, ζ̄. μεθ' οὓϲ *N* ‖ v. 11 τοὺϲ om. *MN* ‖ ὁ] ὄγδοοϲ ὁ *M*, η̄ *N*, om. *O* ‖ v. 12 πρὸϲ τούτοιϲ] om. *M*, ante ὁ λαμπαδίαϲ transpon. *L* ‖ v. 13 ἔϲτι — καλούμενοϲ] ἔϲτι γε μὴν ὁ ἱππεὺϲ *L*, ἔνατοϲ ὁ ἵπποϲ, ὁ καὶ ἱππεὺϲ καλούμενοϲ *M*, θ̄. ἵπποϲ ἔτι γε μὴν ἤτοι ἱππεὺϲ *N*, ἔϲτι γε μὴν ἱππεὺϲ *O* ‖

που διαρραίνων τὰς ἀκτῖνας, ὀξύτατος δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους (διὸ καὶ τοιαύτης ἔτυχε τῆς προσηγορίας). σάλπιγγος ἔτι μέμνηται ὁ Πτολεμαῖος ἐν τοῖς πρὸς Σύρον, περὶ οὗ εἰπεῖν τι οὐκ ἔχομεν· οὐδὲ γὰρ εὑρίσκομεν παρ᾽ ἑτέρῳ τοιοῦτόν τι κατάστημα. γίνονται δὲ καὶ ἕτεροι κομῆται οἱ λεγόμενοι τράγοι, δίκην μαλλῶν ἢ πόκων ἐρίων νεφέλας τινὰς περικείμενοι· καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω φαίνονται, εἰς δοράτων δὲ σχῆμα ἀποτελοῦνται. οὗτοι δὲ πάντες οὐ πλείω ἢ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας πεφύκασι φαίνεσθαι· ἀλλ᾽ οὐδὲ εἰκῇ ἐφ᾽ οἱουδήποτε κλίματος τοῦ οὐρανοῦ, περὶ δὲ μόνον τὸν γαλαξίαν κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην. οἵ γε μὴν τυφῶνες κατὰ τὸν νότιον πόλον, σφαῖραι δ᾽ εἰσὶν οὗ-

v. 3 et 4 cf. Lyd. de mens. IIII 73. ὁ δὲ Πτολεμαῖος προστίθησι καὶ ἕτερον εἶδος κομήτου καλούμενον σάλπιγγα. apud Ptolem. reperitur in tetrab. II 8 f. 23 v. loco quem supra attuli. || v. 2 σάλπιγγος ἔτι] δέκατος ὁ σάλπιγγος οὗ *M*, ι. σάλπιγγος οὗ *N* || v. 4 γὰρ om. *O* || v. 5 ἑτέρων *MN* || post τι add. κομήτου *MN* || v. 5—9 Plin. II 90. *fiunt et hirci* (sic recte cod. Chifflet. et man. Dalec. i. e. τράγοι) *villorum specie et nube aliqua circumdati. semel adhuc iubae effigies mutata in hastam est.* || v. 8 δὲ om. *O* || v. 9 σχήματα *LO* || πλείω] an μείω? cf. Plin. II 90. *brevissimum quo cernerentur spatium VII dierum adnotatum est, longissimum LXXX;* sed cf. Lyd. p. 48 *B* || v. 10—12 Plin. II 91. *omnes ferme sub ipso septentrione aliqua eius parte non certa, sed maxume in candida quae lactei circuli nonem accepit. Aristoteles tradit etc.* minus accurate reddidit Lydus sententiam Aristotel. meteorol. I 7, 11 || v. 12 — p. 28 v. 3 Plin. II 91 *fiunt . . et in austrino polo . . . diraque conperta Aethiopum et Aegypti populis, cui nomen aevi eius rex dedit Typhon, ignea specie ac spirae modo intorta, visu quoque torvo, nec stella verius quam quidam igneus nodus.* cf. Apulei. in epimetro et anonym. inedit. ibid. || v. 13 post κατὰ add. μόνον *N* || οὗτοι om. *MN* ||

τοι πυρώδειϲ καὶ ὡϲανεὶ ϲύνδεϲμοι πυρόϲ· οὗτοι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν καιρῶν οὐκ ἐφάνηϲαν, πρὸ δὲ αὐτῶν φανέντεϲ ἔϲειϲαν τὴν Αἴγυπτον. ὅθεν αὐτοὺϲ Ἀριϲτοτέληϲ ἐξ ὑποκειμένηϲ ὑγρᾶϲ οὐϲίαϲ ἀποτελεῖϲθαι βούλεται· καὶ διὰ τοῦτο ἀραίωϲ ἐπὶ τῆϲ Αἰγύπτου φαίνεται διὰ τὴν ὑποκειμένην ξηρότητα· οἱ δ' ἄλλοι πάντεϲ ἐπὶ τὸν βορέαν, κἂν ἢ πρὸϲ ἀνατολὰϲ ἢ δύϲειϲ ὁρῶϲι. περὶ δὲ τὸν ϲτέφανον ἄλλοϲ ἀναφύεται κομήτηϲ, ὅϲτιϲ ὅταν φαίνηται τὴν τῶν Περϲῶν ἀπειλεῖ κίνηϲιν. ἐφάνη δὲ καὶ ὅτε Νέρων τῆϲ μανίαϲ ἐνήρχετο. ἐκλάμπουϲι δὲ πρὸϲ τούτοιϲ καὶ λαμπάδεϲ ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ μᾶλλον ἐν τῷ ἀέρι (οὐδὲν γὰρ ἄϲτρον προϲπέπηγε τῷ οὐρανῷ) καὶ φαίνονται ὅταν ἐκπίπτωϲιν ὁποῖον γέγονε ἐπὶ Γερμανικοῦ Καίϲαροϲ ὅτε ἀγομένου θεάτρου ἐπὶ τῆϲ Ῥώμηϲ τοιοῦτόν τι ϲυμβέβηκεν, ὡϲ μηδένα ϲχεδὸν ἀγνοῆϲαι τῶν τότε. δύο δὲ ϲχήματα ἔϲτιν, ὧν τὰ μὲν λαμπάδεϲ καλοῦν-

v. 2 μὲν om. *M* || v. 3 his verbis si Aristoteles in meteorol. I 7 sententia significatur, hic eadem atque in toto hoc loco regnat confusio. || v. 4 ἀποτελεῖϲθαι] εἶναι *M* || v. 5 ἀραίωϲ scripsi, ἄρεωϲ *MN*, ϲπανίωϲ *LO* || v. 6 φαίνεϲθαι *LO* || v. 7 cf. Plin. II 91 loco supra allato | καὶ ἢ *MN* || v. 8 δύϲιν *MN* || v. 8—11 cf. Plin. II 92. *sed cometes nunquam in occasura parte caeli est terrificum magna ex parte sidus . . . ac deinde principatu eius (Domitii Neronis) adsiduom prope ac saevom.* || ἄλλοϲ] ἕτεροϲ *MN* || v. 9 τῶν om. *MN* || v. 10 καὶ om. *MN* || ὅτε — ἐνήρχετο] ὅτε ἐμάνη Νέρων *LO* || v. 11—16 Plin. II 96 *emicant et faces non nisi cum decidunt visae, qualis Germanico Caesare gladiatorum spectaculum edente praeter ora populi meridiano transcucurrit.* || v. 11 δὲ om. *MN* || τούτουϲ *MN* || v. 12 ἢ μᾶλλον—ἐκπίπτωϲιν (v. 14)] om. *LO* || v. 14 ὁποῖον γέγονε] οἱ φανέντεϲ *L*, οἱ φανέϲ *O* || τοῦ ante Καίϲαροϲ add. *O* || v. 16 ϲχεδὸν om. *LO* || ἀγνοεῖϲθαι *M*, ἀγνοῆϲθαι *N* ||

ται, τὰ δὲ βολίδες. ἀλλ᾽αἱ μὲν λαμπάδες ἐπὶ τῆς ἀρχῆς διακαίονται, αἱ δὲ βολίδες πυρώδεις καταφέρονται ἕλκουσαι αὔλακα μακράν. φαίνονται δὲ καὶ δοκοὶ καὶ οὕτως αὐτὰς οἱ Ἕλληνες καλοῦσιν. γίνεται δὲ καὶ χάσμα ἐν τῷ οὐρανῷ, οὗ συμβαίνοντος σάλοι καὶ ῥήξεις ἐξ αὐτῶν καὶ διαστάσεις τῆς γῆς γίνονται. καὶ ἕτερον δέ τι ἐμπρησμῷ παραπλήσιον πολλάκις φαίνεται· ὁποῖον ἐπὶ τῆς ἱστορίας εὑρίσκεται, ὅτε Φίλιππος ὁ Ἀμύντου ἐσάλευσε τὴν Ἑλλάδα. φαίνονται δὲ καὶ περὶ τὸν ἥλιον ἀστέρες διὰ πάσης τῆς ἡμέρας καὶ περὶ τὸν δίσκον αὐτὸν καθάπερ στέφανος καὶ ποικιλόχροοί τινες κύκλοι, ὁποῖοι ἐφάνησαν, ὅτε Αὔγουστος τοὺς ἐμφυλίους πολέμους ἐκδικῶν τὸν πατέρα πεποίηκεν. οὐδὲν δὲ ἧττον συμβαίνει φαίνεσθαι,

p. 28 v. 17 — p. 29 v. 3 Plin. l. s. *duo genera earum. lampadas vocant plane facis, alterum bolidas .. distant quod faces vestigia longa faciunt priore ardente parte, bolis vero perpetua ardens longiorem trahit limitem.* || v. 17 δὲ om. *MN* || εἰσὶν *LO* || καλοῦνται post βολίδες transponunt *LO* (*L* καλοῦσι) || v. 1 ἀλλ᾽ — μακρὰν] om. *LO* || v. 3 et 4 Plin. II 96 *emicant et trabes simili modo, quas* δοκοὺς *vocant.* || φαίνονται — καλοῦσι] om. *L* || v. 4 et 5 Plin. l. s. *fit et caeli ipsius hiatus quod vocant chasma.* || v. 7—9 Plin. II 97 *fit et sanguinea specie incendium ad terras cadens inde, sicut . . cum rex Philippus Graeciam quateret.* || v. 7 ἕτερα *MN* || τι om. *MN* || παραπλήσια φαίνεται πολλάκις *MN* || v. 9 φαίνονται — p. 30 v. 3 προύθηκαν] om. *LO* || v. 9—14 Plin. II 98. *cernuntur et stellae cum sole totis diebus plerumque et circa solis orbem ceu spiceae coronae et versicolores circuli, qualiter Augusto Caesare in prima iuventa urbem intrante post obitum patris ad nomen ingens capessendum.* || φαίνεται δὴ *N* || v. 12 ὅταν *M* || v. 14 πεποίηκεν] ἀνανεοῦν *N*, videtur gravius ulcus latere. || v. 14 — p. 30 v. 2 Plin. II 98. *circa solem arcus adparuit L. Opimio Q. Fabio . . circulus rubri coloris L. Iulio P. Rutilio coss.* || v. 14 φαίνεσθαι συμβαίνει *N* ||

36 A ὠς ἔφαμεν, περὶ τὸν ἥλιον ὡςανεὶ τόξον καὶ μανιακῶς πυρῶδες. τοιαῦτά τινα οἱ περὶ τὸν Ῥωμαῖον Βάρρωνα Νιγίδιόν τε καὶ Ἀπουλήιον προύθηκαν. ὁ μέντοι Καμπέςτριος, ἐξειλεγμένην τινὰ περὶ τούτων συντάξας πραγματείαν, αὐταῖς λέξεσι καθ' ἑρμηνείαν περὶ κομητῶν, καὶ ὅ τι ἀπειλοῦςι, ταῦτα λέγει.

## ΚΟΜΗΤΗΣ ΙΠΠΕΥΣ

11. Ὁ λεγόμενος ἱππεύς ἐστι μὲν Ἀφροδίτης,
B ἐκ δὲ τῆς ὀξύτητος οὕτως [ὠνόμ]ασται· πλαγίους δὲ ἕλκει καὶ πυρώδεις πλοκάμους, αὔλακά τέ τινα φωτὸς ἀποτείνει, καὶ πάλιν εἰς βραχύν τινα κύκλον
38 A συνάγεται, ἀπείρῳ τινὶ συντομίᾳ καὶ ὀξύτητι ποτὲ μὲν περιρραίνων ποτὲ δὲ συνάγων τοὺς λεγομένους αὐλακισμούς. οὗτος ὅταν πυρώδης ἀνίσχων ἀπὸ δύσεως πρὸς ἀνατολὰς ἀκοντίζῃ τοὺς ἑαυτοῦ πλοκάμους, τὴν Περσῶν ἀπειλεῖ ἐπανάστασιν, ὥστε [δεῖν]

**v. 1 post ἥλιον add. τὰ *M* || v. 3 cανεὶ legitur in *C* fol. 5 rect. in. post lacunam, de qua dixi || τόξα *M* || μανιάκας πυρώδεις *M* || v. 2 βαρβάρωνα *MN* || v. 3. ἀπούλιον *MN* || v. 4 καμπετροῖος *M* || τούτων] κομητῶν *LO* || v. 5 αὐταῖς — λέγει (v. 6)] τοιαῦτα διέξεισι *LO* et hucusque edid. Cramer l. s. || v. 7 sq. cum tota hac Campestri doctrina conferas et anonymi dissertationem inedit. et Avieni expositionem, quas in epimetro posui; vid. praefat. || v. 7 κομήτης ἱππεὺς] περὶ κομήτου τοῦ λεγομένου ἱππέως *M*, om. *L* || v. 8 ante ὁ λεγόμενος add. κομήτης *LMN* || ἔστι μὲν Ἀφροδίτης] Ἀφροδίτης ἐστὶν *LMN* || v. 9 ὠνόμασται] .... ασται *C*, ὀνομάζεται *LMN* || v. 10 αὔλακας *MN* || τινας *MN* || v. 11 φωτὸς] ἔρωτος *MN* || v. 12 συνάγει *M* || v. 14 ὅταν om. *L* || ἀνίσχει *C*, ἀνίσχῃ καὶ coni H. || v. 15 ἀκοντίζον *L*, ἀκοντίζει *N* || v. 16 ante Περσῶν add. τε *C*, τῶν coni. H. || ἀπολεῖ *N*, δηλοῖ *L* || ὥστε—στρατολογίαν (p. 31 v. 5)]**

δυνάμεις πολλὰς στρατευμάτων ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν συνδραμεῖν, τάς τε Συρίας πληρῶσαι τὸν ὁποιδήποτε γῆς ἀπῳκισμένον στρατιώτην, καὶ ὡς οὐκ ἀρκούσης τῆς παρασκευῆς πρὸς τὸ πολεμίων κίνημα καὶ B νεωτέραν γενέσθαι στρατολογίαν. ἡγήσεται δὲ λοιμός, καὶ διαφερόντως τοῖς ἵπποις ἐνσκήψει, οὐ τοῖς Περσῶν ἀλλὰ τοῖς ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐπ' ἐκείνους φερομένοις. καὶ τοῦτο ἐλάττωσις ἔσται πρώτη τοῖς λοιμώττουσιν. ἀλλ' οὐ μέχρι παντὸς τὰ Περσῶν εὐτυχήσει· μεγάλης γὰρ συντρεχούσης κατ' αὐτῶν πα- 40 A ρασκευῆς φεύξονται, καὶ αἱ ληφθεῖσαι παρ' αὐτῶν πόλεις ἀφεθήσονται, ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν φεύγων ἀπολεῖται ταῖς [τῶν ἰδίων χερσίν]. εἶτα καὶ διαρπαγήσεται ὁ πλοῦτος Περσῶν. τὰ δὲ λήια ἄχρηστα, τῶν γεωργῶν ἀναιρεθέντων ἢ καὶ λοιμῷ διαφθαρέντων

om. *L* || ὥστε δεῖν] sic scripsi, ὥστε ... *C*, δι' ἣν ἀνάγκη *MN* || v. 2 τάς τε] τότε *MN* || ante Συρίας add. καὶ ἐκ *M* || πληρῶσαι] συνάγειν *M* || ὅπου δήποτε *MN* || v. 3 ἀποκισμένον *N*, ἀπο . . . . . . . *C* || ὡς om. *MN* || v. 4 τὸ πολεμίων] in *C* spat. 10 litter. || τὸ] τὴν *M* || ante πολεμίων add. τῶν *MN* || κίνησιν *MN* || v. 5 ἡγήσεται — λοιμώττουσιν (v. 9)] λοιμὸς δὲ ἐπισκέψει διαφερόντως τοῖς ἀλόγοις (i. e. ex demotica Graecorum lingua = equis) τῶν ἀπὸ τῆς εὐρώπης πρὸς πέρσας ἐκστρατευσαμένων *L* || v. 7 Περσῶν] τῶν περάτων *MN* || τοῖς ἐκ τῆς] spat. 6 litt. in *C*. quod τοῖς ἐκ τῆς explet, si τοῖς compendio eodem scribitur, quo fol. 5 v. 26 || post τῆς add. γῆς *MN* || v. 10 μεγάλης — ἀνίσχῃ (p. 32 v. 3)] τραπήσονται γὰρ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀναιρηθήσεται *L*, cuius scripturas omnes afferre abhinc supersedeo, cum misere contractam epitomen praebere pergat || v. 10 γὰρ] δὲ *MN* || v. 13 ταῖν *C* || τῶν ἰδίων χερσίν] in *C* spat. 12 litt., τῶν ἰδίων χερσὶν *MN* || καὶ om. *MN* || v. 14 ante Περσῶν add. τῶν *MN* || v. 15 καὶ om. *MN* || λιμῷ *MN* || φθαρέντων *MN* ||

γενήσεται. οὐ μὴν ἐμμενοῦσι τοῖς Περσῶν οὐδὲ ἐμβραδυνοῦσι τοῖς αὐτῶν οἱ ἀπὸ [τῆς] Εὐρώπης, ἀλλ'
B ἑκάτερον ἔθνος ὥσπερ τετελεσμένης τῆς μάχης ἐν τοῖς οἰκείοις ἐπανήξει. ταῦτα μὲν οὖν ἀπειλεῖ, ὅταν πυρώδης ἀνίσχῃ· εἰ δὲ ὠχρός, πολέμους μέν τινας, ἀλλ' οὐ Περσικούς, σημαίνει, σεισμοὶ δὲ πάντως καὶ
42 A πένθη τινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐνσκήψουσι. λοιμὸς δὲ τοῖς βοσκήμασιν ἐπιπεσεῖται καὶ λιμὸς κάρτα βίαιος.

12. Εἰ δὲ ὁ τοιοῦτος κομήτης ἐπὶ μεσημβρίαν ὁρᾷ, ὠχροὺς καὶ ὀξεῖς ἐπ' ἐκείνην βάλλων τοὺς πυρσούς, περὶ τὴν θερινὴν τροπὴν [λοιμ]ὸς βαρὺς ἐπιπεσεῖται τῇ Λιβύῃ καὶ πλῆθος ποικίλων κακῶν. ὅταν δὲ ἐπὶ τὴν ἄρκτον ἴδῃ, ἐκ τοῦ ἐναντίου [ἡ Λιβύη] κατὰ τῶν βορείων στρατεύσεται, μεγίστης αὐτῇ συμμαχούσης
B δυνάμεως. ἐλαττωθεῖσα δὲ εἶτα καὶ δύναμιν ξενικὴν συλλαβοῦσα τὴν μὲν ἀρχὴν οὐκ ἀγεννῶς καθοπλίσεται τῶν ἐναντίων, οὐ μετὰ πολὺ δὲ εἰς παντελῆ κακοδαιμονίαν πεσεῖται, ὥστε μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι ἐγγὺς ἅπαντας καὶ αὐτὸν ἀνδραποδισθῆναι καὶ δ[ε-
44 A θῆναι] τὸν ἡγεμόνα τοῦ ἔθνους. ἰστέον δὲ ὡς Λιβύην τὴν ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἄχρι Γαδείρων ἢ Ταρτησσοῦ ἢ τῆς λεγομένης [τοῖς Μαυρου]σίοις Γάδεως

v. 1 ἐμμείνωσι *MN* || ἐμβραδύνωσι *MN* || v. 2 τοῖς] τῶν *N* | τῆς om. *MN*, ut addatur flagitat spat. in *C* || v. 4 οὖν om. *N* || ὅταν] ὅτε *MN* || v. 5 ἀνίσχῃ] in *C* spat. 6 litter., ἀνίσχει *M*, ἀνίσχοι *N* || v. 6 πάντων *MN* || v. 7 πάθη *MN* || v. 10 ἐκείνους *N* || v. 11 λοιμὸς] .... ὸς in *C*, λιμὸς *MN* || v. 12 λιβύῃ] ἑλλάδι *MN* || v. 13 ἴδῃ] ἤτοι *MN* || ἡ Λιβύη] 7 litter. spat. in *C*, νεύῃ *M*, νεύει *N* || v. 14 στρατεύεται *N* || v. 15 εἶτα] ἤτοι *N*, om. *M* || v. 17 μετὰ] μετ' οὐ *N* || v. 19 καὶ δεθῆναι] om. *MN*, καὶ δ ...... *C* || v. 21 γαδήρων *C* | ταρτησοῦ *C*, ταρτίσου *M* || v. 22 ἢ ante τῆς om. *MN* || τοῖς Μαυρουσίοις scripsi, in *C* ........ στοις, in *MN* παρὰ

λαμβάνειν χρεών. οὐδὲ γὰρ περὶ Αἴγυ[πτον μόνην τὸ ἀποτέλεςμα] ἀλλ' ἀπολύτως περὶ τὴν Λιβυκὴν [ἅ]π[αcαν ζώνην καλῶς ἂν λα]μβάνοιτο, καὶ διαφερόντως τὴν Μαυρουςίων, οἳ καὶ προσεχεῖς εἰςὶ τῇ [πρὸς δυςμὰς] Εὐρώπῃ, μόνῳ τῷ λεγομένῳ [κατὰ] τοὺς ἐπι- B
χωρίους φρέτῳ οἱονεὶ πορθμῷ ἀπ' αὐτῆς δια[κεχωρισμένοι]. πέρας δὲ λοιμ[ώξουςι] νικήσαντες, ὡς α[ἱρετὴν αὐτοῖς] γεν[έσθαι καὶ] τὴν ἐν πολέμῳ ἀπώλειαν, αὐχμὸς δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ λιμὸς [ἔσται καὶ] διαφερόντως· [τῇ Αἰγύπτῳ], ὡς ἐλεεινὴν τὴν ζωὴν τοῖς περιλει- 46 A

μαυρουςίοις, H. coni. τοῖς πλείςτοις || p. 32 v. 22 γάνδεως *C* (secunda littera prope iam deleta), γῆς δέους *M*, γῆν δεος *N* || v. 1 post Αἴγυ in *C* spat. 19 litt., quod supplevi secundum *MN* || μόνον *N* || v. 2 ἅπαςαν — ἂν λαμβάνοιτο] sic scripsi ex *MN*, .π 20 litt. spat. μβάνοντο *C* || v. 3 ζώνην om. *M* || ἂν λαμβάνοιτο corr. Hercher pro ἀναλαμβάνοιτο || v. 4 τὴν] H. malit περὶ τὴν || τῇ πρὸς δυςμάς] sic scripsi ex *MN*, in *C* spat. 7 litt. cδ spat. 3 litt. c || v. 5 μόνῳ τῷ λεγομένῳ] λέγεται δὲ (haec duo rubr.) καὶ *M*, μόνα λεγόμενα *N* || κατὰ] spatium 9 litter. in *C*, φρέτα κατὰ *M*, κατὰ *N*, qui φρέτα post ἐπιχωρίους add., quod in φρέτῳ mutavi; Σεπτῷ supplevit H. || v. 6 αὐτῶν *MN* || διακεχωριςμένοι] διεςτῶτες *MN* || totum hunc locum inde a pag. 32 v. 20 (ἰςτέον) usque ad v. 6 (διακεχωριςμένοι) H. ab ipso Lydo interposita arbitratus est, postquam lacera *C* codicis verba male ita supplevit: v. 22 p. 32 τοῖς πλείςτοις, v. 1 et 2 Αἴγυπτον τὴν λέξιν ταύτην, v. 2 et 3, Λιβυκὴν ἐπαρχίαν οἱ παλαιοὶ ἀπελαμβάνοντο, v. 4 et 5 Μαυρουςίαν καί, ὅςαι προσεχεῖς εἰςὶ πρὸς τὰς δύςεις || v. 7 λοιμώξουςι scripsi, λοιμ . . . . *C*, πρὸς δὲ λιμώξουςιν οἱ *M*, λιμώξουςι δὲ οὕτως οἱ *N*, λοιμοὶ ἐκνικήσαντες suppl. H. || αἱρετὴν — καὶ] sic supplevi, in *C* α spat. 12 litt. γεν spat. 8 litt., αἱρετὴν αὐτοῖς γενέςθαι *MN* || v. 9 λοιμὸς *MN* || ἔσται καὶ supplevi, εςα . . . . *C*, ἔσται *MN* || v. 10 τῇ Αἰγύπτῳ] sic supplevi spatium 7 litt. in *C* ex *MN* || ζωὴν]

φθεῖcι [νομιcθῆναι]· νόcoc γὰρ βαρεῖα ἐπιπεcεῖται τῇ νέᾳ ἡλικίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλος ἀποστραφήσεται, καὶ ἀνομβρία λοιμώδης ἔσται. εἰ δὲ ἐπὶ δύσιν ἀπίδοι, ἕως τῶν Ἡρα- 280
κλέους στηλῶν πόλεμος καὶ ἀπώλεια ἔσται στρατευμάτων καὶ λιμὸς καὶ πτώσεις τῶν βοσκημάτων. εἰ δὲ ἐπὶ τὸν Βοώτην νεύοι, κρύος ἀπηνὲς ἄχρι Εὐξείνου, καὶ χειμῶνες ἀήθεις ἐπιχεθήσονται, καὶ πολέμιοι καταδρα-
B μοῦνται τὴν χώραν. καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἐλαττωθήσονται οἱ ἐγχώριοι, δυνάμεως δ' ὕστερον συντρεχούσης οὐ μόνον ἡττηθήσονται οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ καὶ αἰχμάλωτοι οἱ ἡγεμόνες αὐτῶν ἐν δεσμοῖς ἔσονται. εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ μεσημβρίαν μετελεύσονται ὁ νικήσας στρατός, καὶ τῶν ἐ[κεῖ ἀνθέξεται πό]λεων, καὶ ἐν ἐπαίνοις
48 A ἔσται· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ θεῖα καταλείψουσι τοὺς πολεμίους ὥστε ἐκ περι[σσοῦ] προστεθῆναι τοῖς νικηταῖς. τοσαῦτα τὰ σημαινόμενα, ὅταν ὠχρὸς φαίνηται ὁ ἱππεὺς μετρίως· ὅταν δὲ καθ' ὁμαλοῦ ὠχρότα[τος], ἐξωτικὸν μὲν οὐκ ἀπειλεῖ, ἐμφυλίους δὲ φράζει πολέμους, οὐκ ἐλάττους τῶν πρὸς τοὺς ἔξωθεν ἀπειλοῦν[τας τὰς] συμφοράς, καὶ οὐ τοῦτο μόνον ἀλλὰ

νόσον *M*, ζώνην *N* || περιληφθεῖσι *M*, περιφθεῖσι *N* || v. 1 νομισθῆναι] sic *MN*, spat. 5 litter. in *C* || v. 2 Νεῖλος supplevi ex *MN*, . . . ος *C*, ἥλιος suppl. H. || v. 3 ἀφίδοι *MN* || post ἀπίδοι add. ὁ τοιοῦτος κομήτης *MN* || v. 4 post ἔσται add. τῶν *N* || v. 5 πτῶσις *M* || οἰκημάτων *MN* || v. 6 βοώτην] βορᾶν *M* (rubre) || νεύοι] sic *L*, νεύει (rubre) *M*, νέοι *C*, νευοῖ *N* || v. 7 ἐπειχθήσονται *MN* || v. 8 μὲν om. *MN* || v. 9 οἱ ἐγχώριοι — ἔσονται (v. 11)] om. *MN* || v. 12 μετελεύσεται *MN* || v. 13 ἐκεῖ ἀνθέξεται πόλεων] ε spat. 12 litt. λεων *C*, ἐκεῖ ἀνθέξεται *MN* || v. 15 περισσοῦ] περιστάσεως *MN* || v. 16 τοσαῦτα τὰ] τὰ τοιαῦτα *N* || v. 17 καθόλου ὠχρότητα *MN* || v. 18 ἐξωτικοὺς *MN* || v. 19 τῶν om. *MN* || ἀπειλοῦντας] ἐναπειλοῦν *N* || v. 20 τὰς om. *M* ||

καὶ ἐλάττωσιν *. ἐ[κείνῳ] δὲ μάλιστα προσεκτέον, ὡς
ἐπὶ χρόνον φαινόμενος, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τὸν γαλα- B
ξίαν (οὐδὲ γὰρ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ φανή-
σεται ἡμέ[ρας ὁ τοιοῦ]τος ἀστήρ), χρόνια τὰ κακά,
πρὸς βραχὺν δὲ καιρόν, ἐπίκαιρ[α] σημαίνει.

## ΚΟΜΗΤΗΣ ΞΙΦΙΑΣ 50 A

13. Οὗτος ὁ ἀστὴρ ἀναφέρεται μὲν Ἑρμῇ, οὐχ ἥτ-
τονας δὲ τοῦ προτέρου, δολιωτέρας μέντοι ἐνεργείας
ποιεῖ. ἂν μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν βλέπῃ, οἱ δυνα-
τοὶ Περσῶν καὶ Αἰθιόπων τοὺς ἑαυτῶν βασιλεῖς φαρ-
μάκῳ διαφθεροῦσι. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ Φοινίκης πρός
τινων [τοῦ πλήθ]ους κατὰ τῶν ἐν τέλει ἁμαρτηθήσε-
ται. φῆμαι δὲ ἔσονται οὐκ ἀληθεῖς, ἐκδειματοῦσαι
τοὺς ἁπανταχοῦ. εἰ δὲ ἐπὶ μεσημβρίας ἀνίσχοι, Αἰγυ- B
πτίοις καὶ τοῖς ἄλλοις Λιβυκοῖς ἔθνεσι δόλους ὡσαύ-
τως θανατηφόρους ἐπιφέρει, καὶ Αἰγύπτιοι μὲν ἕξουσι
μεταβολὴν τῶν κακῶν, Λίβυες δὲ ἐμφυλίοις πολέμοις
δαπανηθήσονται. ὅτε δὲ ἐπὶ τὴν δύσιν ὁρᾷ, τοῖς ἐκεῖσε 52 A
δυνατοῖς τὰ ὅμοια ἀπειλεῖ, ὡς ἐξ ὑπονοίας κατ᾿
ἀλλήλων ἐξενεχθῆναι εἰς φανερὸν πόλεμον. ὅτε δὲ

v. 1 ἐλάττωσιν] ἕτερα πλείονα *M* || post ἐλάττωσιν Hasio videtur vox praetermissa esse a librario codicis *C* || ἐκεῖνο *MN* || v. 2 ante ἐπὶ add. ὁ *M* || χρόνου *M* || v. 3 οὐδὲ] ἐστὶν· εἰ (εἰ rubr.) *M*, εἰ *N* || v. 4 ἡμέρας ὁ τοιοῦτος ἀστήρ] ἐπιπλέον οὖν ὢν *M*, τοιοῦτος γὰρ ἡμέρας *N* || v. 5 βραχὺ *MN* || καιρὸν — σημαίνει] ἐπ᾿ ἔλαττον *M* || ἐπίκαιρα om. *N* || v. 6 κομήτης ξιφίας] περὶ ξιφίου *M* || v. 7 οὗτος ὁ ἀστὴρ] ὁ δέ γε ξιφίας *M* || ἑρμοῦ *MN* || ἥττονας coni. Hercher pro ἧττον || v. 8 μέντοι] τὰς *MN* || v. 9 ποιεῖ coni. Hercher pro ποιεῖται || v. 11 διαφθεροῦσι scripsi, διαφθειρουσι *C*, διαφεροῦσι *M*, διαφθειροῦσιν *N* || πρός τινων] προστείνων *M* || v. 12 τοῦ πλήθους] τὸ πάθος *MN* || v. 14 μεσημβρίαν *MN* ||

ἐπὶ τὴν ἄρκτον ὁρᾷ, ἐπιμιξίαν δηλοῖ τῶν ἀρκτῴων καὶ Λιβυκῶν ἐθνῶν, ὥcτε θυγατέρα Λίβυοc δυνάcτου δοθῆναι πρὸc γάμον ἀρκτῴῳ τυράννῳ, καὶ ἐπιβουλεῦcαι τῷ πατρὶ τὴν παῖδα, καὶ προδοῦναι αὐτόν, ἔρωτι ἀcεβεῖ περὶ τὸν ἄνδρα κρατουμένην.

## ΚΟΜΗΤΗC ΛΑΜΠΑΔΙΑC

B 14. Λαμπαδίαc [κομήτηc, οὕτω προcαγορευόμενοc] ἐκ τοῦ cχήματοc, ἔcτι μὲν Ἑρμοῦ καὶ αὐτόc· ὅταν δὲ ἐπὶ ἀνατολὰc ἴδῃ, ἀχλυώδη τὸν ἀέρα καὶ ἐξ αὐτοῦ βλάβην τῇ ἀμπέλῳ μαντεύεται· ἐκ γὰρ τῆc
54 A ἀχλύοc τίκτονται cκώληκεc οἱ λεγόμενοι ἶπεc. καὶ ἡ βλάβη καθολική, μάλιcτα δὲ τοῖc περὶ τὴν ἄνω Ἀρμενίαν, Εὐφρατηcίαν [τε καὶ Φοι]νίκην καὶ Ταυροκιλικίαν γεν[ήcε]ται. καὶ οὐ μόνον ἐν ἡμέρᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτὶ οὕτωc ἡ ἀχλὺc πυκνωθήcεται ὡc καὶ λαμπάδαc ἀνημμέναc ἀποcβέννυcθαι. τοῖc δὲ καρποῖc ἐμφυήcεται ἡ λεγομένη αἶρα καὶ ὑγραcία τιc cηπτικὴ
B καὶ βλαπτικὴ τοῖc ἀμητοῖc· ἐκτροπαί τε ποταμῶν καὶ ὄμβρων ῥήξειc βιαιοτέρων καὶ κεραυνῶν βολαὶ ἔcονται, καὶ οὐδὲν ἧττον ὁ αὐχμὸc ἐπιτείνῃ, ὡc καὶ τοὺc ἀενάουc τῶν ποταμῶν ἀναφρυγῆναι. εἰ δὲ ἐπὶ νό-

v. 6 κομήτηc λαμπαδίαc] περὶ λαμπαδίου (rubr.) *M* || v. 7 ante λαμπαδίαc add. ὁ δὲ *M* || κομήτηc — προcαγορευόμενοc] om. *M*, κομήτηc, καὶ οὕτω προcαγορευόμενοc *N* || v. 8 post cχήματοc add. *M* οὕτω προcηγορεύθη || μὲν] δὲ *MN* || v. 10 ταῖc ἀμπέλοιc *M* || v. 11 τίκτοντεc *N* || v. 12 δὲ τοῖc] sic *MN*, μέντοι *C* || v. 13 τε—γενήcεται (v. 14)] om. *MN* || v. 16 ἡμμέναc *M*, cυνημμέναc *N* || ἐναποcβέννυcθαι *C* || v. 17 ἠέρα *M*, ἡ ἔρα *N* || τιc — βλαπτική] cηπτικὴ *MN* || v. 18 τε] τῶν *MN* || καὶ ὄμβρων—τῶν ποταμῶν (v. 21)] om. *MN* || v. 21 ante ἀναφρυγῆναι add. ὥcτε *MN* || εἰ — ἔτι] ἐπὶ δὲ (ἐπὶ δὲ rubr.) τῶν *M* || νότον] τὸν *N* ||

τον, ἔτι μᾶλλον ξηρότερον ἔσται καὶ λοιμωδέστερον τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα, τοῦ Νείλου ὑποξηρανθέντος, ὥστε ἑρπετῶν πάντα πληρωθῆναι. εἰ δὲ ἐπὶ τὴν ἄρκτον, ὁ μὲν αὐχμὸς τῷ ψυχρῷ τοῦ κέντρου ἡττηθήσεται, πῦρ δὲ ταῖς ὕλαις ἀδοκήτως καὶ τοῖς ὄρεσιν ἐμπεσεῖται, ὡς μηδὲ τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς ἢ φρουρίοις διατρίβοντας ἔξω τῆς βλάβης γενέσθαι· θάνατός τε C πολὺς ἔσται, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου. ὅταν δὲ 56A ἀνίσχων πρὸς δυσμὰς ὁρᾷ, κεραυνοὺς μὲν τῇ χώρᾳ, πτῶσιν δὲ τοῖς βοσκήμασι μαντεύεται, ἐμπρησμοί τε ἔσονται βαρεῖς.

## ΚΟΜΗΤΗΣ

15. Οὗτος ὁ ἀστὴρ Διός μέν ἐστιν, οὕτω δέ ἐστιν ἐπίσημος ὡς ἐξ αὐτοῦ πάντας τοὺς ἄλλους διοσημειακοὺς ἀστέρας κομήτας προσαγορεύεσθαι. οὗτος δὲ ἡνίκα λαμπροὺς καὶ ἀργυροειδεῖς τοὺς πλοκάμους ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀκοντίσῃ, Διὸς καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ ἢ ἰχθύσιν ὄντος, Πέρσαις ἀγαθὰ μεγάλα μαντεύεται. B ἀναστήσονται γάρ, καὶ ἐπὶ τὰ Ῥωμαίων ἐκχυθέντες πόλεις τε καὶ φρούρια καθέξουσιν, αἰχμαλώτων τε ἄπειρον πλῆθος καὶ πλοῦτον πολὺν λαβόντες νικηταὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν ἀναζεύξουσι, μηδὲ συμβαλεῖν ὅλως

v. 1 ξηρότερων *N*, ξηροτέρων *M* || ἔσται om. *C* || v. 2 ὁ (rubr.) δὲ Νεῖλος ξηρανθῇ *M* || ὑποξηρανθέντος coni. Hercher pro ὑποξηραίνοντος || v. 4 τοῦ κέντρου] om. *M* || v. 6 τοὺς] τοῖς *N* || v. 7 διατριβόντων *N* || v. 8 τὴν *M*, τοῖς *N* || Αἴγυπτον *M* || ὅταν δὲ ἀνίσχων] εἰ δὲ (rubr.) *M* || v. 9 μὲν om. *MN* || v. 12 κομήτης] Διὸς κομήτης *N*, περὶ κομήτου τοῦ Διὸς *M* || v. 13 μὲν — ἐπίσημος (v. 14)] κομήτης ἐστίν. ἔστι δὲ ἐπίσημος· ἐπίσημος δὲ ἐστιν *M* || οὕτω] αὐτὸς *N* || v. 14 ante ὡς add. ἐπίσημος δέ ἐστιν *N* || v. 15 ante ἡνίκα om. δὲ *C* || v. 17 Διὶ *M* || v. 20 φρούριά τε καὶ πόλεις *M* || τε] δὲ *N* || ἀπείρων *C* || v. 22 ἀναζεύξωσιν *N* || μήτε *C* ||

τινὸς θαρροῦντος αὐτοῖς. ὅταν δὲ ἀποστρόφως ἀνίσχῃ ὁ κομήτης οὗτος, τοῖ[ς ἀφ' ὧ]ν ἀποστρέφεται 58A τὰς ἀστοχίας ἐπιφέρει. εἰ δὲ ἐπὶ τὸν νότον ἴ[δοι], ἐπιδώσει ὁ Νεῖλος ἀφθονώτερον, εἰρήνη τε καὶ εὐετηρία ἔσται ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, ὁμόνοιά τε καὶ εἰλικρινὴς τοῖς πᾶσιν ἡσυχία. εἰ δὲ ἀποστρεφόμενος καὶ κατὰ νῶτα ἔχων τὴν ἀνατολὴν ἐπὶ τὴν δύσιν ὁρᾷ, ἄπειρος ἔσται τοῖς Ῥωμαίοις εὐδαιμονία· Πέρσας τε γὰρ καταπολεμήσουσι καὶ αὐτοῦ ἀναιρεθέντος τοῦ Περσῶν βασιλέως· πάντων τε ὁμοῦ τῶν ἀγαθῶν ἀφθονία τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ ἔσται· θέαι τε ἄφθονοι καὶ δωρεαὶ φιλότιμοι καὶ ἱππικοὶ ἀγῶνες σπουδαιότεροι μετὰ ψυχαγωγίας τοῦ πλήθους ἐπιτελεσθήσονται καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν τοῖς πράγμασι καθολικὴ ἔσται ἱλαρότης. εἰ δὲ ἐπὶ τὴν ἄρκτον ἴδοι κατὰ νῶτα τὸν νότον ἀφείς, καταδραμοῦνται Λιβύην οἱ ἀπὸ τῆς Εὐρώπης νόμῳ πολέμου καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ βορείου κατὰ τῶν νοτίων δυτικῶν. τοῖς δὲ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον νοτίοις οἱ πρὸς βοήθειαν καὶ φυλακὴν τῶν ὅρων ἐνιδρύμενοι στρατιῶται τὰ χείριστα ἐπάξουσιν.

v. 1 ἀνάσχοι *L MN* || v. 2 οὗτος om. *M*, οὕτως *N* || τοῖς ἀφ' ὧν] sic scripsi ex *L*, τοι . . . . . ν *C*, τοῖς καρποῖς *M*, το καρποῖς *N*, τοῖς καθ' ὧν suppl. H. || v. 3 ante τὰς add. καὶ *MN* || ἐπιφέρειν *N* || ἴδοι supplevi, ι . . *C*, ἀπίδοι *MN* || v. 4 ἀφθονώτερον] εὐτονώτερον *M* || v. 5 τὴν Αἴγυπτον *MN* || v. 7 νῶτα] .οτο. *C*, i. e. νότον et sic *N* || v. 8 inde a τε incipit lacuna in cod. *C*, in quo explicit fol. 6 vers. et desideratur unum certe folium || v. 9 ἀναιρουμένου *N* || v. 14 ἱλαρία *N* || v. 15 νῶτα] νότου *N* || v. 18 δυτικῶν νοτίων *N* ||

## ΚΟΜΗΤΗϹ ΔΙϹΚΕΥϹ

15ª. ὁ λεγόμενος δισκεὺς ὡς εἴρηται ἀπὸ τοῦ σχήματος οὕτω προσηγορεύθη, ὥστε κυκλοτερὴς ὢν οὐκ ἔστι δῆλος ἐπὶ ποῖον μέρος ἀφορᾷ· ἀνίσχων δὲ κοινὰ πᾶσι μαντεύεται κακά· καὶ οὐδενὶ τῶν πλανητῶν ἀνάκειται, ἀλλ' ἐξ ἀνταυγείας τοῦ ἡλίου γίνεται. ἀπειλεῖ τοίνυν θορύβους καθολικοὺς καὶ πολέμους ἀπὸ τῆς ἄρκτου καὶ μεγάλων προσώπων ἀπώλειαν καὶ εὐτελῶν καὶ ἀγενῶν εὐπραγίαν, κίνδυνον δὲ καὶ αὐταῖς ταῖς πρώταις τύχαις ἐπάγει. ἐλαττωθήσεται δὲ πανταχοῦ τὰ Ῥωμαίων στρατεύματα, ὡς ἐγγὺς παντελοῦς ἀπωλείας ἐλθεῖν.

## ΚΟΜΗΤΗϹ ΤΥΦΩΝ

15ᵇ. οὗτος γίνεται ἐξ ἀντανακλάσεως τοῦ ἀέρος· ἔστι δὲ δρεπανοειδής, ἀργός, καπνώδης, στυγνός. ὅπου δ' ἂν βλέπῃ, καθολικὰ ἔσται κακά. πόλεμοί τε ἐξωτικοὶ καὶ ἐμφύλιοι βαρεῖς καὶ στάσεις δημοτικαὶ καὶ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων. ἀναιρεθήσονται δὲ καὶ ἡγεμόνες ἔνδοξοι ἐν πολέμοις καὶ μάλιστα εἰ ἐπὶ τρεῖς

v. 1 περὶ δισκέως *M* || v. 2 post ὁ add. δὲ *M* || δοκεὺς *N* || v. 4 μέρος ἀφορᾷ] μέρος τοῦ κόσμου δοκεῖ ἀφορᾶν *L*, ἰὼν δὲ ἀφορᾷ ἀνίσχων *N* || ἀνίσχων δὲ κοινὰ] sic *L*, κοινὰ δὲ *MN* || v. 5 καὶ οὐδενί] ἀλλ' οὐδέ τινι *L* || πλανητῶν] sic *L*, πλαγίων *MN* || v. 6 ἀλλ'] γίγνεται δὲ *M*, qui om. γίγνεται post ἡλίου || v. 10 ἐλαττωθήσεται δὲ] ὡς ἐλαττωθῆναι *L* || v. 11 τῷ ante Ῥωμαίων add. *L* || ὡς] καὶ *L* || v. 13 κομήτης τυφών] om. *L*, περὶ τυφῶνος *M* || v. 14 οὗτος scripsi, οὕτως *N*, ὁ τυφὼν δὲ *L*, ὁ δὲ τυφὼν *M* || ἀνακλάσεως *L* || v. 15 ἔστι δὲ] sic L, om. *MN* || ἀραιὸς coni. Hercher || v. 16 δ' ἂν] sic *L*, γὰρ *MN* || βλέπῃ corr. Hercher pro βλέπει || v. 17 ἐμφύλιοι — στάσεις] sic *L*, βαρεῖς ἐμφύλιοι στάσεις *MN* || v. 18 καὶ post δημοτικαὶ om. *M* ||

ἢ τέccαραc ἡμέραc φαίνεται. εἰ δὲ πλέον φανῇ, τοῦ παντὸc ἀπώλειαν καὶ ἀνατροπὴν ἀπειλεῖ καὶ πέραc τῶν κακῶν οὐδαμοῦ. ἀπολοῦνται δὲ πλεῖcτοι ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ cτρατεύματοc ἐν πολέμῳ, ληφθήcονται δὲ καὶ παρεμβολαὶ καὶ φρούρια Ῥωμαίοιc προcήκοντα· καὶ αὐτοῖc δὲ τοῖc ἄρχουcι cταcιάζων ὁ δῆμοc ἐπελεύcεται. καὶ λοιμὸc ἔcται καὶ οὐδεὶc εὐχόμενοc ἀκουcθήcεται· καὶ διαδοχαὶ κατάλληλοι τῶν ἀρχόντων ἐξ ἀβελτηρίαc τῶν κρατούντων ἔcονται. ἐμπρηcμοὶ δὲ διαφερόντωc κάρτα βίαιοι καὶ φονικοὶ ὅλαc πόλειc ἀποτεφροῦντεc cυμβήcονται. καὶ καθολικὰ μὲν ἔcται καὶ ἀνυπόcτατα πανταχοῦ δεινά, τοῖc δὲ δυτικοῖc χείρονα. πόλεμοc γὰρ αὐτοῖc ἐκ τῆc ἀνατολῆc δυνατὸc ἐπιπεcεῖται, διχονοούντων δὲ τῶν κινουμένων ἐκ τῆc ἀνατολῆc τὸ πλεῖcτον τῆc cτρατιᾶc ἀποφθαρήcεται. καὶ cτάcειc ἐγερθήcονται τοῖc cτρατεύμαcι καὶ ἀλλήλοιc τὰc ποινὰc ἐπικλώcουcιν αἱ cτρατεῖαι. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ αὖθιc οἱ νικηταὶ δυcτυχήcουcι καὶ διοχθήcονται καὶ ἁπλῶc τοῖc ἁπανταχοῦ κακὰ ἔcται ἐπὶ τοcούτουc ἐνιαυτούc, ἐφ᾽ ὅcαc ἡμέραc ἡ τοιαύτη διοcημεία φανήcεται.

16. ........[γενεc]ίαν τῷ παν[τὶ παρ]έχουc[α· καὶ
60A ὅcα ἁ]πλῶ[c ἐν] τῷ περ[ὶ] γενέc[εωc καὶ] φθ[ορᾶc ὁ

v. 1 φανῇ] sic *L*, om. *MN* || v. 2 ἀπειλεῖ] sic *L*, om. *MN* || v. 6 τοῖc] τῶν *N* || v. 7 λοιμὸc scripsi pro λιμὸc || v. 10 φοινικοὶ *M* || v. 11 post ἔcται add. ἡ *N* || v. 13 χείρονα] sic explic. *L* || v. 17 ἐπικλώcωcι τὰc cτρατείαc *N* || v. 19 διοφχθήcονται *N* || v. 21 φανήcεται] sic explic. *MN* || v. 22 in eo folio, quod in *C* desideratur, probabile est post finitam Campestri de cometis dissertationem, cuius finem ex codd. *LMN* supra scripsi, Lydum transiisse ad observationes lunares. ibi Hase ex peroratione capitis 16

ριλόσοφος ἀνα]φ[έρει. ὥστε ἀν]άγκη π[ᾶ]σα τῶν
ιπὸ σ[ελήν]ην πάντων [μὴ] μίαν [μ]ηδὲ τὴν αὐτὴν
:ἶναι φύσιν. εἰ γὰρ ἀρχὴ γενέσεως καὶ φθορᾶς σε-
ι[ήνη, εἰκός ἐστι] μὴ ἀεὶ [ὡσ]αύτως θεωρεῖσθαι τὰ
ιπ' [αὐ]τὴν φυ[όμενα συμβά]ντα. εἰ γὰρ ἔκκ[εντρ]ος
ταρὰ τ[οὺς ἄλλους τ]ῶν [π]λανωμένων αὕτη, λοξῶς
:αὶ οὐ πρὸς ὀξὺ τὰ τῶν ἀποτελεσμά[τ]ων γίνεται.
οἱ μὲν γὰρ κατὰ τοὺς διαπλόκο[υς] πόλους [τὴν ἐπὶ B
:αῖς] διοσημείαις μαντείαν ἀπευθύνους[ιν, ἄ]λ[λοι δὲ
ιατὰ] τὰς [ἐπιτο]λὰς ἢ κατὰ τὰς φάσεις· καὶ οὗτοι
ιὲν π[ρὸς τὰ ζ]ῴδια τὸν ἥλι[ον ἐ]πιτηρήσαντες, ἐκεῖ-
ιοι δὲ πρὸς τ[ὰς σεληνια]κὰς συνόδους [καὶ ἀπο]στά- 62 A
:εις, ἄλλοι κατὰ φυσικ[άς τι]νας ἐπιτηρήσεις. κῆ[ρυξ
δὲ τῶν ἀπορρήτω]ν ἡ φύσις. ὥσ[τ' οὐκ ἔ]ξω φρενο-
βλαβείας [μέμφον]ται [ταῖς μεθό]δοις δι' ὧν τοῦ
μ[έλλοντος στοχάζ]εσθαι εἰσαγό[μεθα]· οὐδὲ [τὸ] περὶ
τὴν τ[ῶν ἀστέρων θεωρίαν ἀ]πασχολοῦν [ἔξω θεοσε-
β]είας [ποι]εῖ· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον τὴν [πάνσο]φον ἔστι
διὰ [τῶν ἔργ]ων αὐτῶν θεωρῆσαι πρόνοιαν τ[οῦ
πάντ]ων ἀρρήτου [πατρ]ός, [καὶ θ]αυμάσ[αι τὴν ψυ]- B
χὴν ἀνθρώπου δύνασθαι ἡγουμένου θεο[ῦ καὶ] περὶ
τῶν οὐρανίων, ὡς δυνατόν, διαλέγ[εσθαι. ταῦ]τα

suspicatur auctorem suscepisse defensionem disciplinae auguralis contra voces quorundam negantium consociari eam posse cum pietate rectaque persuasione de numine ac mente dei. cui opinioni opposuisse videtur ratiunculas e libris Aristotelis de caelo deque generatione et corruptione conquisitas: tempestatum vicissitudines rerumque humanarum commutationes, modo leges a providentia fixas noveris, non minus a mortalibus sciri praedicique posse quam siderum cursum impetumque caeli. qua ex argumentatione supersunt quae secuntur. || incipit fol. 7 in *C* ||
v. 5 εἰ γὰρ] εἴ γε suspicatur H. ||

μὲν οὖν Φούλβιός φ[ηcιν, ἐκ τ]ῶν τοῦ Νουμᾶ ἱ[cτορήcαc. ἡμεῖc δ]ὲ μετὰ [τὰc ἐκ δια]φόρων cυνειλεγμέ-
64 A ναc δόξαc [καὶ τὰc ἐξ ὁ]μαλοῦ τοῖc πα[λαιοῖc γραφ]είcαc ὑποθήcομεν, ἐκ τῶν περὶ [cε]λήνηc cχηματι[cμῶν κατὰ τὰ ζ]ῴδια τῆc θεωρίαc λαμβάνοντεc.

17. [Cελήνη] αἰγόκερῳ. [εἰ κατὰ τὴν διχομηνίαν ἡ cελή]νη ἀμυδρὰ φανῇ, εὐθηνία ἔcται. [εἰ δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ ὁμο]ίωc ἀμυδρὰ φαίνηται, ἔφοδον πολε[μίων cημαίνει. εἰ] ..................αc τεκμήριον. εἰ δὲ ........................ [ἀ]πειλεῖ. εἰ δὲ ἄcτρον διαδρά[μῃ, ἀπώλειαν ἀνθρώπων cημαίνει.
B εἰ δὲ ὁμί]χλη γένηται, χάλαζα [πεcεῖται. εἰ δὲ ἄνεμοι βιαιοτέρωc] πν[εύcου]cιν, ἐφόδουc πολεμίων [φράζουcιν].

[Cελήνη ὑδρο]χόῳ. [εἰ κατὰ τὴν πρώτην ἢ
66 A δευτέραν φυλ]ακὴν ἡ cελήνη ἀμυδρὰ φαίνοιτο, πόλεμοc ἔcται· εἰ δὲ κατὰ τὴ[ν ἑωθι]νήν, εἰρήνην μετ[ὰ ἐλλεί]ψεωc τῶν ἐπι[τηδ]είων δηλοῖ. εἰ δὲ cειcμὸc ἢ ἦχοc ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, νόcουc cημαίνει. εἰ δὲ ὁμίχλη γένηται, cίτου κα[ὶ ο]ἴνου δαψίλειαν δηλοῖ. εἰ δὲ παρ' ὅλον τὸν μῆνα ἐπιτείνουcι πνεύματα, [ὑε]τὸc ἥ[ξει. εἰ ὁ] ἕcπεροc ἐν τῇ cελήνῃ εἰcέλθῃ, [ἴδιοι ἰ]δίοιc δυνατοὶ ἐπ[ιβουλεύcο]υcιν. εἰ δὲ δ[όξ]ῃ
B ἐκλιπεῖν ἡ cελήνη ** cελήνηc cυνέλθωcι, cίτου ἀφθονία ἔcται. εἰ δὲ ἄcτρον ἐκτρέχον ἐπὶ τὸν [οὐ]ρανὸν αὐλακίζει, κίνδυνον τοῖc παραλίοιc ἀπειλεῖ.

Cελήνη ἰχθύcιν. εἰ ὁ ἥλιοc φαύλωc ἐκλάμπειν

v. 2 cυνειλιγμεναc *C* || v. 4 ὑποθήcωμεν *C* || v. 24 ** om. librarius clausulam prioris et initium sequentis sententiae; hoc cum H. supple: εἰ δὲ αἱ κεραῖαι τῆc || v. 27 φαυλοc *C* ||

δόξῃ, φθορὰ ἔσται ἀνθρώπων. [εἰ δὲ] ἐν τῇ πρώτῃ 68 A
φυλακῇ ἡ σελήνη τὰς κεραίας συνάγῃ, εἰρήνη [ἔσται].
εἰ δὲ σ[εισ]μὸς γένηται, ἀπορίαν σημαίνει τοῖς συναλ-
λάγμασιν. ἐὰ[ν] ἄστρον ἐν ἡμέρᾳ φανῇ, ἀνάγκη τὰ
κοινὰ περ[ιστήσετ]αι. ἐὰν [κε]ραυνὸς [εἰς] γῆν [πέσῃ,
π]αῦλα τῶν κακ[ῶν. ἐὰν] ὁμί[χλη εἰς τὴν] γῆν πέσῃ,
συνοίσει τοῖς καρποῖς.

18. [Σελήνη κριῷ]. εἰ ἡ σελήνη ταρ[αχώ]δης
φανῇ, πόλεμοι ἔσονται καὶ ἐπ[αναστάσεις]. εἰ δὲ B
κατὰ τὴν [δευ]τέραν φυλακὴν ἡ σελήνη αἱματώδ[ης
φανῇ, ὁ] σῖτος ἔσται ἀφθονώτατος. ἐὰν ὁ ἕσπερος ἐγ-
γίζῃ τῇ σελ[ήνῃ, πό]λεις π[όλεσι συρ]ραγήσονται καὶ
λιμὸς ἔσται. εἰ νυκτὸς πρηστὴρ κατ[εν]εχθείη, βασι-
λ[εὺς τοῖς] ἑαυτοῦ ἐπιβουλεύσει. εἰ δὲ σεισμὸς γ[ένηται],
ἔνδειαν σί[του ση]μαίνει. εἰ δὲ ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 170 A
γ[ένηται, οἱ τῆς] Εὐρώπης τοῖς τῆς ἄνω Ἀσίας πο-
λεμήσουσιν. ἐὰν ἡ ἀ[ριστερὰ κεραία] τῆς σελήνης
δόξῃ ὑπερβάλλειν τὴν ἄλλ[ην, αὐχμὸς ἔσται καὶ σίτου]
ἀπορία. ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς φων[ῆς ...........
...... ἄ]νεμοι τὸν μῆνα καταπν[εύσουσιν].

Σελήνη ταύρῳ. εἰ ἐκλίπῃ ἥλιος, ἐρήμωσιν
ἀπ[ειλεῖ τοῖς ἀνθρώποις. εἰ ἡ σελήνη] ἐπὶ τῆς δευτέ-
ρας φυλακῆς τα[ραχώδης φανῇ, φθορὰ ἀνθρώπων] B
ἔσται. εἰ ἡ σελήνη ἐξ ἴσου τὰς κε[ραίας ἀνίσχουσα
ἔχῃ, θόρυβον] τῇ βασιλείᾳ ἀπειλεῖ· εἰ δὲ κατ[ὰ τὴν]
μί[αν μόνον ἐξέχῃ, θό]ρυβοι ἔσονται καὶ φυγαί. εἰ δὲ
σει[σμὸς γένηται ἀπὸ πρώτης τοῦ] μηνὸς ἕως δωδε- 72 A

v. 9 φανῇ corr. Hercher pro φανῆται || v. 13 κατ-..εχεθειη *C* || v. 18 ἄλλην] H. malit τὴν ἑτέραν || v. 27 τοῦ addidi, quod permittit spatium in *C* || μηνὸς scripsi pro μαίου ||

κάτης, ἀφαίρεςιν τῆς ἀρχῆς τῷ ἡγουμένῳ τοῦ τόπου,
ἐφ᾽ οὗ γενήςεται, καὶ φόβον οὐκ ἀκίνδυνον ἀπειλεῖ.
εἰ δὲ ἀπὸ δωδεκάτης γένηται, οὐ μόνον ἀποκινεῖται
ὁ ἐπιτροπεύων τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ἀπόλλυται. καθο-
λικῶς δέ, ὅποι ἂν ςειςμὸς ἀπὸ δεκάτης ἕως τριακο-
ςτῆς τοῦδε τοῦ μηνὸς ςυμβῇ, θορύβους καὶ πολέμους
ἀποτελεῖ. εἰ ἀπὸ πρώτης φυλακῆς ἕως ἕκτης ςειςμὸς
B γένηται, πολέμου ἐθνικοῦ κίνηςις ἔςται, ὁ δὲ ἡγού-
μενος τοῦ κινήματος ἀναιρεθήςεται.

Σελήνη διδύμοις. εἰ ἔκλειψις γένηται ἡλιακή,
μεταβολὴ ἔςται καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων [ἕτ]εροι
ἔςονται. εἰ δὲ τῆς πρώτης φυλακῆς ἐκλίπῃ ἡ ςελήνη,
ἀκρίδες ἔςονται· εἰ δὲ ταραχώδης φανῇ, πόλεις πρὸς
πόλεις καταφεύξονται. ἐὰν ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀςτὴρ
ταραχώδης γένηται, ἀνθρώπων φθορὰ ἔςται. ἐὰν
νυκτὸς ἀςτὴρ πέςῃ, κακῶν c■μεῖον, ὥςπερ εἰ ἐν
ἡ[μέρᾳ] ὀφθῇ. ἐὰν πρηςτὴρ πέςῃ, θόρυβος ἔςται
C ταῖς πόλεςι ταῖς πρὸς τὴν ἀνατολήν. εἰ ςειςμὸς γέ-
νηται, χάςματα τοπικὰ ἔςται. ἐὰν ὁμίχλη πυκνωθεῖςα
εἰς γῆν πέςῃ, ςῖτος ἔςται πολύς. εἰ ὁ ἥλιος αἱματώ-
δης γένηται, ἀποβολὴ ἔςται ἀνθρώπων. ἐὰν πνεῦμα
ἐξαίςιον πνεύςῃ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ςῖτος ἔςται πολύς.
ἐὰν ἀπὸ νεομηνίας ἕως ἐννάτης τοῦ μηνὸς τούτου
74A ςειςμὸς γένηται, φθορὰν ἀνθρώπων ἀπειλεῖ. εἰ δὲ
ἀπὸ ἐννάτης ἕως δεκαεννάτης ςειςμὸς γένηται, ὁ
κρατῶν τῶν πραγμάτων κάκιςτα διαγενήςεται, ἔςτα
δὲ καὶ λιμὸς τοῖς κτήνεςι καὶ ὕδατος λεῖψις. εἰ ἀπ
εἰκοςτῆς ςειςμὸς γένηται, ταπείνωςιν τοῖς διὰ λόγω

v. 2 γενήςεται] corr. Hercher pro γένηται || v. 3 μονο
ουκ *C* || v. 7 post ἕκτης intercidisse ὥρας H. suspicatu
perperam, opinor; sed corruptum esse locum liquet. || v. 1
ante τῆς addi mavolt H. ἐπὶ ||

ἀπειλεῖ, τῷ δὲ τόπῳ ἐναλλαγὴν ἄρχοντος. εἰ ἀπὸ
εἰκοστῆς πέμπτης ἕως τριακοστῆς σεισμὸς γένηται,
χειμῶνας μεγάλους σημαίνει, [καὶ] πόλεμος ἔσται καὶ
ἀπόπτωσις ἄρχον[το]ς κλεινοῦ. εἰ ἐπὶ τῆς τριακάδος B
[σει]σμὸς γένηται, χειμῶνας μεγάλους σημαίνει.

19. [Σελήνη κα]ρκίνῳ. [εἰ] ἡ σελ[ήνη ἀμυδ]ρὰ
ὀφθείη, στράτευμα ἀλλότριον ἐπὶ τὴν βασιλέως ἥ[ξει
χώραν. ἐ]ὰν ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, τύραννος ἀναι-
ρεθήσεται. [ἐὰν κε]ραυνὸς πέσῃ εἰς γῆν, πόλεις πα-
ράλιοι ἐρημωθήσον[ται καὶ ἀπ]ορία ἔσται ἀνθρώπων.
ἐὰν ἡ σελήνη αἱματώδης φανῇ, ἄνδρες δυνατοὶ κα- 76 A
κοδαιμονήσουσιν· ἐὰν ἡ [σελήνη ἐξ ἴ]σου ἔχῃ τὰς κε-
ραίας, εἰρήνη ἔσται καὶ εὐθηνία· εἰ δὲ ὑπερέχῃ ἡ ἑτέ-
ρ[α] τὴν ἑτέραν, ὕδατος ἔσται λεῖψις. εἰ σεισμὸς γέ-
νηται ἀπὸ πρωῒ ἕως μεσημβρίας, θεοχολωσίαν ἀπει-
λεῖ· εἰ ἀπὸ ἕκτης ἡμέρας ἕως τριακάδος σεισμὸς γέ-
νηται, τοῖς μὲν πρωτεύουσι τῆς χώρας μετανάστασιν,
τοῖς δὲ λοιποῖς θόρυβον ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἀπὸ πρώτης
φυλακῆς τῆς νυκτὸς ἕως τρίτης ἀρχομένης σεισμὸς B
γένηται, τοῖς μὲν διὰ λόγων ὀφθεῖσιν ἀτιμίαν ἀπειλεῖ,
τοῖς δὲ βιβλίοις φθορὰν καὶ [τοῖς] περὶ τὴν ἀνατολὴν
πολέμους.

Σελήνη λέοντι. εἰ ὁ ἥλιος ἀμαυρὸς γενήσεται,
μέγας ἀνὴρ ἀπολεῖται, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἕτερος
ἔσται ἀρχικώτερος. εἰ ἡ σελήνη ἀμαυρὰ γέ[νηται] τῇ
ἑωθινῇ φυλακῇ, στράτευμα ἀλλότριον ἐπελεύ[σεται
τῇ τοῦ βασι]λέως χώρᾳ. ἐὰν σεισ[μὸς] γένηται, θόρυβος

v. 1 ἀπὸ εἰκοστῆς πέμπτης corr. H. pro ἀπο ιε || v. 4 κλεινοῦ H. coni. pro καινοῦ, cf. p. 130 A || v. 13 ἡ add. Bekker || v. 16 ἡμέρας scripsi pro ὥρας || v. 18 pro λοιποῖς H. coni. κοινοῖς, quod opponatur τοῖς πρωτεύουσιν || v. 26 H. restituit ex phrasi simili supr. v. 7 ||

C ἔcτ[αι καὶ ἀ]νδρὸc δυ[να]τοῦ ἀναίρεcιc. εἰ κεραυνὸc 78 A πεcεῖται, πόλει[c πα]ράλ[ιοι ἐρημω]θήcονται. εἰ ἡ cελήνη αἱματοειδὴc φανῇ, ἀπώ[λειαν δ]υνατ[ῶν δη]λοῖ. εἰ ἄνεμοc cφοδρὸc πνεύcῃ, τῇ χώρᾳ cυνοίcει. ἐὰν ὁμίχλη [πέcῃ, ἀ]νάγκη cυμπεcεῖται ἀνδρὶ μεγάλῳ. ἐὰν cειcμὸc γένη[ται ἀπὸ] νου[μηνίαc ἕ]ωc δεκάτηc, φόνουc καὶ cτενώcειc καὶ φθορὰν τῶν κτηνῶν ἀπειλεῖ [ἢ λι]μόν, [με]ταλλάξει δὲ καὶ ὁ ἡγούμενοc τῆc B χώραc. εἰ ἀπὸ δεκάτηc ἕωc τριακοcτῆc cειcμὸc [γένηται], cημαίνει μὲν ταραχὰc καὶ φυγάc, ἐλπίδα δὲ ἀγαθῶν. εἰ cειcμὸc γένηται „νύκτα παρ' ἀμφιλύκην", πρὸc μὲν βραχὺ ἀγα[θὰ ἔcται], ἀκολουθήcει δὲ τὰ πάντων ἀλγεινότατα.

Cελήνη παρθένῳ. εἰ ὁ ἥλιοc ἐρυθρὸc γένηται, [cύμ]μαχοι ἀποcτήcονται. εἰ ἡ cελήνη ἀμαυρὰ γένη-80 A ται τῇ πρώτῃ φυλ[ακῇ, φ]θορὰ κτηνῶν ἔcται. εἰ τῇ ἑωθινῇ φυλακῇ τὸ αὐτὸ γένητ[αι, μέγαc ἀνὴ]ρ ἀπολεῖται. εἰ ὁ τῆc [Ἀ]φρο[δί]τηc ἀcτὴρ πληcίον τῇ cε[λήνῃ γένηται, πολέμ]ουc ἐμφ[υλίουc ἀ]πειλεῖ. εἰ πρηcτὴρ πέ[cῃ, αἱ]παράλιοι πόλειc ἀφ[ανιcθήcονται. εἰ ἀπὸ γ]ῆc ἦχοc γένηται, πόλεμον τοῖc παραλίοιc [ἀπει]λεῖ. [εἰ cελήν]ηc ἀνιcχούcηc αἱ κεραῖαι [αὐτῆ]c ἀλλήλαιc πληcιάcωcι, κατο[μβρίαν δηλοῖ] εἰc ἀπώ-B λειαν καρπῶν. εἰ ἐκλίπῃ ἡ cελήνη, μέγαc ἀ[νὴρ ἀ]πολεῖται. εἰ cειcμὸc γένηται, ἀνθρώπων φθορὰν ἀπειλεῖ. εἰ ἐν ἡμέρᾳ ἀcτέρεc φανῶcιν, ἀναίρεcιc ἔcται ἀνθρώπων. εἰ ἄνεμοc βίαιοc πνεύcῃ, εἰρήνην παρ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν δηλοῖ. εἰ cειcμὸc γένηται ἀπὸ 82 A νουμηνίαc ἕωc ἑβδόμηc, εὐθηνίαν, ἅμα δὲ καὶ βίαιον θάνατον προcδοκητέον καὶ Περcῶν ἔφοδον. εἰ ἀπὸ

v. 11 νύκτα παρ' ἀμφιλύκην] corr. Hercher pro νυκτὸc παρ' ἀμφιλύκῃ coll. Homer. H 433 ||

ὀγδόης ἕως δεκάτης σεισμὸς γένηται, ἔνδειαν σίτου
ἀπειλεῖ. εἰ σεισμὸς γένηται νυκτός, φθορὰν τῶν
πρωτευόντων τοῦ ἔθνους καὶ ἀλλοίωσιν τῶν πραγ-
μάτων ἀπειλεῖ. εἰ πολλάκις γένηται σάλος, ταραχὰς
καθολικὰς προλέγει καὶ τῶν δυναστῶν μετάπτωσιν.

20. Σελήνη ζυγῷ. εἰ ὁ οὐρανὸς ταραχώδης
γένηται ἐπὶ τῆς πρώτης φυλακῆς τῆς νυκτός, λιμὸν
ἀπειλεῖ· εἰ δὲ ἐπὶ δευτέρας, δυτικαὶ πόλεις αἰχμαλω- B
τισθήσονται· εἰ δὲ ἐπὶ τῆς ἑωθινῆς, λικμητὸν ἀνθρώ-
ποις ἀπειλεῖ. εἰ ἦχος ἀπὸ τῆς γῆς γένηται, φθόνους
298 ἀπειλεῖ. εἰ πρηστὴρ πέσῃ, παλαιαὶ πόλεις ἐρημωθή-
σονται. εἰ ὁ ἕσπερος ὑπὸ τῆς σελήνης διέλθῃ, ἀνὴρ
δυνατὸς ἀναιρεθήσεται. εἰ παρὰ πάντα τὸν μῆνα
βίαιος ἄνεμος ῥεύσῃ, ταραχὰς ἀπειλεῖ. εἰ σεισμὸς
ἀπὸ νουμηνίας ἕως δεκάτης γένηται, φθορὰ κτηνῶν
ἔσται καὶ πτῶσις τοῦ ἡγουμ[ένου τῆς] χώρ[ας]· εἰ δὲ
ἀπὸ ἑνδεκάτης ἕως $\overline{λ}$, προνομὴν ἀπειλεῖ τῆ[ς χ]ώρας. C

Σελήνη σκορπίῳ. [εἰ κατὰ τὴν] πρώτην τῆς
νυκτὸς φυλακὴν αἱματώδ[ης ἡ σελήνη φανῇ, ἀν]ταρ-
σίαν καὶ ἑτέρου προαγωγὴν δηλοῖ. εἰ ὁμιχλ[άνῃ ὁ
ἀὴρ ἢ ἐπὶ γῆ]ς ῥίψῃ τὴν ἀχλύν, φθορὰ ἔσται σίτου. 84 A
εἰ δὲ διάττῃ ἀστήρ, [φθορ]ὰν σίτου καὶ ἀνθρώπω[ν
ἀπειλε]ῖ, ὅταν μέντοι ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς ἐκ-
τρέχοι. εἰ δὲ ἦ[χος ἐκ τῆς γ]ῆς γένηται, φυγὴν
ἀπ[ειλεῖ]. εἰ δὲ αἱ κεραῖαι τῆς σελ[ήνης σ]υμ[πέ-
σωσι], σῖτος μὲν ἔσ[ται πολύς, τετρα]πόδων δὲ θά-
[νατος καὶ θηρ]ίων ἔσται. εἰ σεισμὸς γέ[νηται, ἀνὴρ
ἀ]πολεῖ[ται μέγας. εἰ δ' ὁ ἕ]σπ[ερο]ς ἐγγίσῃ τῆς σε-
λήνης, θόρυβοι ἔσονται. B

v. 10 φόνους coni. H. || v. 17 ἀπὸ ἑνδεκάτης corr. H. pro απο $\overline{ιε}$ || v. 21 ῥήξῃ coni. H. pro ῥίψῃ || v. 24 φυγειν *C* ||

Cελήνη [τοξό]τῃ. [εἰ ἡ cελήνη αἱματώδηc φα-
νῇ, πόλ]ει[c μ]εγάλαι ἀνάcτατοι ἔcονται. εἰ ἡ [cελήνη
ἀμαυρὰ γένηται κα]τὰ τὴν πρώτην φυλακὴν ἢ κατὰ
τὴν [μεc]ομ[ηνίαν, οἱ περὶ τὰ βαcί]λεια ταραχθήcον-
86 A ται· εἰ δὲ κ[ατὰ τὴν] δευτέραν φυλακήν, τοῖc ἐν θα-
λάccαιc πόλεμον δηλοῖ· εἰ δὲ τῇ ἑ[ωθι]νῇ, ἀνὴρ δυ-
νατὸc ὑπὸ βαcιλέωc ταραχθήcεται. εἰ κατὰ τὸν αὐ-
τὸν καιρὸν ἡ cελήνη αἱματώδηc φανῇ, cφαγὰc ἀπει-
λεῖ. εἰ πνεῦμα βίαιον παρ' ὅλον πνεύcῃ τὸν μῆνα,
ἄνδρεc μεγάλοι ἀπολοῦνται. εἰ ἀcτὴρ διάττοι ἀπὸ
τοῦ νότου ἐπὶ τὸν βορρᾶν, οὐ μόνον αὐτὸν πνεῦcαι
τὸν νότον ἀλλὰ καὶ πόλεμον τοῖc ἐπιθαλαccίοιc δη-
B λοῖ. εἰ ὁμίχλη πέcῃ εἰc τὴν γῆν, βλαβερὸν τῷ cπό-
ρῳ. εἰ ἐκλείψῃ ἡ cελήνη, φθορὰ ὑποζυγίων ἔcται.
εἰ ἦχοc ἐκ τῆc γῆc γένηται, ἀνθρώπων φυγὴ ἔcται.
εἰ αἱ κεραῖαι τῆc cελήνηc cυμπέcωcι, cῖτοc ἔcται πο-
λὺc καὶ θάνατοc τετραπόδων καὶ φθίcιc ἀνθρώπων.

## ΠΕΡΙ ΒΡΟΝΤΩΝ

C 21. Πολλῶν καὶ ὑπὲρ ἀριθμὸν ὄντων ὅcα τοῖc
φυcικοῖc περὶ βροντῶν ἐδόκει, κέκριται cυμβαίνειν
αὐτὰc ἀπορρηγνυμένων τῶν νεφῶν καὶ ἐπικυλιομέ-
νων ἑαυτοῖc κινήcει cφοδρᾷ, τῇ τε προcρήξει ἐξα-
πτομένων εἰc ἀcτραπὰc καὶ ἤχουc κάρτα βιαίουc, ἀλ-

v. 18 institutio tonitrualis (cap. 21 usque ad 26) extat etiam in *R* fol. 70 vers. et *V*, praeterea in *P*, fol. 183 vers. in quibus inscribitur: προοίμιον (προοίμιον om. *RV*) ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ φιλαδελφέωc ἐπὶ τῆc βαcιλείαc ὑπάρχοντοc (ὄντοc *RV*) ἰουcτινιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἀναcταcίου περὶ βροντῶν || v. 20 — p. 49 v. 2 cf. Lyd. de mens. III 53, ubi omnia deprompta sunt ex Aristot. de mundo p. 395ᵃ 11—14 Bekker. || v. 22 προρρήξει *P* || v. 23 βιαίαc *P* ||

οιοῦςθαι δὲ τὸν ἀνάμεςον τῆς ὑπηνέμου ζώνης καὶ ῆς γῆς ἀέρα. Χαλδαῖοί γε μὴν δυνάμεων ἀερίων ἶναι φωνὰς μὲν τὰς βροντάς φαςι, δρόμους δὲ τὰς στραπάς. τῷ δὲ Ἐπικούρῳ ἀπὸ ξηρᾶς ὀγκώςεως ἐκ 88 A ῆς γῆς, εἶτα ςυγκλειομένης τοῖς ὄρεςι, δίκην τῶν ν τοῖς ςώμαςιν ὄγκων, οὔπω διεξόδων τυχόντων, ῖ ςτρόφους καὶ τροχώςεις ἐμποιοῦςι τῷ κατ' αὐτὸν εγομένῳ κενῷ. οὐδὲ γὰρ δυνάμεων εἶναι πλήρη ὸν ἀνάμεςον οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δίδωςι χῶρον ατὰ τοὺς Πυθαγορείους. καὶ ἀληθῆ ἀξιοῖ λέγειν τῷ ἢ καθ' ἑτέραν ἢ κατὰ τὴν θερινὸν ὡς ἐκ τοῦ πλείο- B ος ὥραν βροντὰς ἐπιρρήγνυςθαι, καὶ διαφερόντως κδίδοςθαι ξηροτέρας, ἡνίκα βαθείας οὔςης τῆς ἐν τῷ έςῳ χώρας ὄρεςιν ὑψηλοῖς ὁ τόπος ἐκκλείοιτο. καὶ μα μὲν οὖν αὐτοῖν ἑκάτερον γίνεται, ἦτε βροντὴ ἤ ε ἀςτραπή· ἐπειδὴ δὲ ὀξυτέρα τῆς ἀκοῆς ἡ ὄψις τῷ ᾶττον ἐπὶ πᾶν ἐκτείνεςθαι, πρώτην ὁρᾶςθαι πολλάις ςυμβαίνει τὴν ἀςτραπήν.

22. Πᾶςα δὲ βροντή, καὶ τούτων αἱ μετέωροι C αἳ διηχέςταται μάλιςτα, ςημαίνουςί τι, καὶ διαφε-

v. 1 ἐπηνέμου *P* || v. 3 φαςι om. *P* || δρόμον *P* || v. 4 ῶν δ' ἐπικούρων *P* || v. 4—8 cf. Laert. Diog. X 100 et 03 || v. 5 ἐγκλειομένης *C* || v. 6 διεξόδου *P* || v. 7 οἳ om. ' || αὐτῶν *C*, αὐτοὺς *R* || v. 9 τῆς om. *P* || v. 10 ἀληθῆ m. *C* || τῷ] τὸ *C* || v. 11 θερινὴν *P* || v. 12 ὁρᾶν *PRV* || . 14 ἐγκλείοιτο malit H. || v. 15 αὐτοῖν] sic *P*, αὐτὸν ceari || ἦτε βροντὴ] corr. Hercher, ἡ βροντὴ *C*, ἦτε βροντὴ *P* || τε ἀςτραπή *P* || v. 14—18 Plin. II 142. *fulgetrum prius cerni uam tonitrum audiri, cum simul fiant, certum est nec mirum, uoniam lux sonitu velocior.* cf. Aristot. meteor. II 9, 9. || . 17 ἐπανεκτείνεςθαι *P* || v. 19 Plin. II 142. *laeva prospera xistumantur, quoniam laevaparte mundi ortus est.* || ἔρωροι *C* ||

ρόντως ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ κόσμου· τοῦτο δ' ἂν εἴη τὸ νότιον. αἱ γὰρ πρὸς νότου εἰσὶ θειότεραι κατὰ τὸν ποιητήν, ἐπεὶ καὶ πρὸς τοῦ τῆς γῆς ἐφόρου ἐπιτροπεύεται, ὡς Αἰγυπτίοις δοκεῖ, τοῦ Κρόνου λέγω, ὥσπερ τὸ βόρειον ὑπὸ τοῦ τῆς γενέσεως αἰτίου· ὅθεν καὶ πρὸς νότον τὰ ἱερὰ ἀπευθύνεσθαι

D σθαι Ἑβραίοις καὶ Αἰγυπτίοις δοκεῖ. τὰ δὴ οὖν χρησιμώτατα τῶν περὶ τούτου θεωρημάτων καταμαθὼν καὶ τῶν κιβδήλων ἐκκαθάρας τὴν θεωρίαν ὑποθήσω τῷ λόγῳ· ποικίλης γε μὴν οὔσης καὶ πολυσχιδοῦς τῆς θεωρίας, τέως χρειῶδες διαρθρῶσαι τὴν παράδοσιν.

90 A οἱ μὲν δὴ παλαιοὶ τῶν περὶ ταῦτα σπουδαίων πρὸς τὴν σελήνην καὶ τὰς ἐν αὐτῇ φάσεις τὸν περὶ βροντῶν σκοπὸν ἀπευθύνουσιν, ἐπεὶ καὶ μᾶλλον ἐπιβέβηκεν αὕτη τῷ γένει τῷ παντὶ καὶ πάντα προσεχῶς διοικεῖται δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ τύχη πρός τινων καὶ πρόνοια λέγεται· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι πρὸς ἥλιον καὶ τοὺς τῶν ἐν οὐρανῷ ζῳδίων οἴκους τὸν στοχασμὸν ἁρμόζειν

B ζειν διισχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ ἡλιακοῦ μηνός, οἱ δὲ ὡσαύτως ἐφήμερον τὸν σεληνιακὸν μῆνα διαλαμβάνουσι. καὶ οὗτοι μὲν πρὸς τὰ ζῴδια τὸν ἥλιον, ἐκεῖνοι δὲ τὴν σελήνην ἀνιχνεύουσιν. ὥστε χρειῶδες πάντων ἀνὰ μέρος καὶ μὴ ὑφ' ἓν ἐπιμνησθῆναι, καὶ πρῶτον τῶν ἡλιακῶν σημείων· δεῖ γὰρ ἥλιον κάλλει καὶ δυνάμει τὴν πᾶσαν διακόσμησιν ἀναβεβηκότα, καὶ τοσούτῳ κρείττονα τῶν

v. 1 ante ἐκ H. αἱ addi mavolt. || v. 2 νότου scripsi ex Homero pro νότον || v. 3 κατὰ] καὶ *C* || verba sunt Homeri ν 111 „αἱ δ' αὖ πρὸς νότου εἰσὶ θεώτεραι." || v. 10 ποικίλης *P*, ceteri ποικίλως || v. 12 μὲν δὴ om. *CP* || v. 13 τὴν σελήνην καὶ] om. *C* || αὐτοῖς *P* || τὸν] τῶν *C* || v. 14 σκοπῶν *C* || v. 23 πάντων om. *P* || μὴ add. *P* || v. 26 τοσοῦτον *P*

αἰϲθητῶν ὅϲῳ τἀγαθὸν τῶν νοητῶν, κἀνταῦθα τὰ
πρῶτα λαβεῖν.

23. Ὁ ἥλιοϲ αἰγοκέρωτι μηνὶ Ἰανουαρίῳ. C
ἡλίου πρὸϲ αἰγόκερων παριόντοϲ, εἰ βροντὴν ἐπιρρα-
γῆναι ϲυμβαίη, ἀχλὺϲ ἔϲται παχεῖα καὶ καπνώδηϲ,
ὡϲ ἀώρουϲ τοὺϲ καρποὺϲ ἐναπομαρανθῆναι τοῖϲ φυ-
τοῖϲ, καὶ ἄποιοϲ ὁ οἶνοϲ. εἰ δὲ μέχρι τῆϲ ἐπιτολῆϲ
τοῦ κυνὸϲ ἡ ἀχλὺϲ ἐπιμένοι, ἐπίνοϲοϲ ὁ ἐνιαυτὸϲ D
ἔϲται καὶ ϲίτου ἐνδεήϲ. διαφερόντωϲ δὲ ταῦτα ϲυμ-
βήϲεται ἐπί τε Μακεδονίαϲ Θρᾴκηϲ Ἰλλυρίδοϲ καὶ τῆϲ
ἄνω Ἰνδικῆϲ Ἀριανῆϲ τε καὶ Γεδρωϲίαϲ· καὶ γὰρ αὗ-
ται ὑπὸ τὸν αἰγόκερων. ταραχαὶ δὲ καὶ φόβοι τοῖϲ
θήλεϲι τῶν ζῴων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων, ἐπιγενή- 92A
ϲονται, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ αἰγόκερωϲ.

Ὁ ἥλιοϲ ὑδροχόῳ μηνὶ Φεβρουαρίῳ. ἡλίου
ἐπὶ ὑδροχόον ἰόντοϲ εἰ βροντὴν γενέϲθαι ϲυμβαίη,
Cαυρομάταιϲ Ὀξιανοῖϲ Cογδιανοῖϲ, Ἀραβίᾳ μικρᾷ,
Ἀζανίᾳ μέϲῃ, Αἰθιοπίᾳ (ὑδροχόῳ δὲ ἀνάκεινται αὗται
αἱ χῶραι) ἀφθονίαν μὲν τοῦ ϲίτου διαϲημαίνει, πτῶ-
ϲιν δὲ ἀνδρῶν ἐνδόξων ἐν ταῖϲ εἰρημέναιϲ διαφαινο- B
μένων χώραιϲ, καὶ οὐκ ἀνδρῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν
ἐν τοῖϲ ἄλλοιϲ ζῴοιϲ ἀρϲενικῶν, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ
ὑδροχόοϲ.

v. 1 ὅϲον *P* || κἀνταῦθα πρῶτον *PV* || ante v. 3 add. rubr. *P:* βροντοϲκοπία ἐκ τῶν φωτίου (corrige φοντηίου) τοῦ ῥωμαίου κατ' ἑρμηνείαν πρὸϲ λέξιν ἰωάννου λαυρεντίου λυδοῦ. || v. 3 ὁ ἥλιοϲ — Ἰανουαρίῳ] μηνὶ ἰανουαρίω περὶ βροντῶν ἐκ τοῦ ἡλίου *P* || ante ἡλίου add. rubr. τοῦ *P* || v. 4 πρὸϲ] τὸν *P* || v. 8 ἐπιμένει *P* || v. 10 ante Θρᾴκηϲ add. καὶ *P* || v. 11 ἀδριανῆϲ *P* || γεδρουϲίαϲ *P* || v. 15 ante ἡλίου add. τοῦ *P* || v. 16 βροχὴν *C* || v. 17 ϲουγδιανοῖϲ *P* || ἀραβία μικρά, ἀζανία, μέϲη αἰθιοπία *P* ||

Ὁ ἥλιος ἰχθύσι μηνὶ Μαρτίῳ. ἡλίου ἰχθύσι γενομένου εἰ τυχὸν ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται, ὁ ἄμητος ἔσται γεννημάτων ἀφθονώτατος, οἵ τε ὑγροὶ καρποὶ οὐχ ἥκιστα ἐπιδώσουσιν ἐπί τε τῆς καθ' ἡμᾶς Λυδίας Κιλικίας Παμφυλίας Φαζανίας Νασαμωνίτιδος C καὶ Γαραμαντικῆς (καὶ γὰρ ὑπὸ τοῖς ἰχθύσιν αἱ χῶραι). τὰ δὲ θήλεα τῶν ζῴων ἀπὸ λογικῶν ἕως ἀλόγων σκυθρωπάσει ὅτι θῆλυ ζῴδιον οἱ ἰχθύες.

24. Ὁ ἥλιος κριῷ μηνὶ Ἀπριλίῳ. ἡλίου ἐπὶ τὸν κριὸν ἀνιόντος εἰ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη ἀλλὰ μὴ βροχὴν ἐπακολουθῆσαι, ἐπὶ Βρεταννίας, Γαλατίας, D Γερμανίας, Βασταρνῶν, Συρίας κοίλης, Ἰουδαίας, Ἰδουμαίας πτῶσις ἀνθρώπων ἔσται θόρυβοί τε κατὰ πόλεις καὶ πνιγμοὶ καὶ αὐχμοὶ καὶ τῶν φυτῶν ἀκαρπία, καὶ διαφερόντως τῶν ἀρρενωπῶν, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ κριός.

Ὁ ἥλιος ταύρῳ μηνὶ Μαΐῳ. κατὰ τοῦτο τοῦ 94 A καιροῦ εἰ βροντὴν ἐπιτροχάσαι συμβαίη, ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων προσδοκητέον, οὐχ ἥκιστα δὲ τὰ ἀκρόδρυα ἀποτεύξεται· καὶ γὰρ ἁπαλὰ καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους καρποὺς μαλακώτατα. οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ

v. 1 post Μαρτίῳ add. *P* rubr. ἔτι καὶ φεβρ. || ante ἡλίου add. rubr. *P* τοῦ || v. 2 τύχοι *P* || βροντὴν γενέσθαι *P* || ὁ om. || v. 6. 7 ita interpunxi et τὰ δὲ ex *P* scripsi; ceteri post ἐπιδώσουσιν (v. 4) interpungunt et τὰ δὲ omitt. || θηλυκὰ *P* || v. 8 σκυθρωπάζει *C*, σκυθρωπάσῃ *P* || v. 9 Ἀπριλίῳ] μαρτί. καὶ ἀπριλλ. rubr. *P* || ante ἡλίου add. τοῦ rubr. *P* || v. 12 Βασταρνῶν corr. H. p. 325 pro Βαστάρνων || v. 12 κοίλης Συρίας *P* || v. 14 καὶ ante τῶν om. *P* || v. 16 ζῴδιον ἄρρεν *P* || v. 17 Μαΐῳ] ἀπριλλ. καὶ μάιος rubr. *P* || κατὰ τοῦτα τοῦ καιροῦ] τοῦ (rubr.) ἡλίου ταύρῳ ὄντος *P* || v. 18 ἐπιτροχάσαι] γενέσθαι *P* || v. 20 ἐπιτεύξεται *PR* ||

:όλεις αἱ πρὸς τῇ θαλάττῃ πολεμίοις παραστήσονται, πί τε τῶν Κυκλάδων καὶ τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας (καὶ γὰρ Ἀφροδίτης ἡ θάλαττα), Κύπρου Μηδίας τε καὶ Περσίδος αὐτῆς, ἐπεὶ καὶ μαλακώτερα τὰ B θνη, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ ταῦρος. ταύτῃ γὰρ καὶ ταῦρος Εὐρώπης ἐρασθῆναι λέγεται, ὅτι τοῦ ἀνατολικοῦ έντρου κριῷ, ἔστι δ' ὅπου καὶ πρὸ αὐτοῦ, νέους ρῶντος καρποὺς μόλις Εὐρώπη ὑπὸ τῷ ταύρῳ λέπει.

Μηνὶ Ἰουνίῳ. εἰ ἐν διδύμοις ἡλίου ὄντος ροντὴν γενέσθαι συμβαίη, ὑγρῶν μὲν καὶ ξηρῶν αρπῶν ἀφθονίαν ἐλπιστέον, ἀνδρὸς δὲ δυνατοῦ θρόαν ἀπόπτωσιν. Ὑρκανία δὲ καὶ Ἀρμενίαι δύο, Ἀμαδιανή, Μαρμαρική, Αἴγυπτος ἡ κάτω, παρὰ τὰς C λλας χώρας ἀτυχήσουσι, καὶ διαφερόντως περὶ τοὺς νδρας· καὶ γὰρ ἀρσενικὸν ζῴδιον οἱ δίδυμοι καὶ ἀνρωποειδὲς καὶ φίλιον.

25. Μηνὶ Ἰουλίῳ. ὅτι μὲν ὁ μὴν Κουϊντίλιος ὗτος τὸ πρὶν ὠνομάζετο, πρὸς δὲ τιμῆς Ἰουλίου Καίσαρος εἰς ταύτην μετετέθη τὴν προσηγορίαν, εἰς :λάτος ἡμῖν εἴρηται ἐν τῇ περὶ Μηνῶν πραγματείᾳ. D ἰ τοίνυν καρκίνῳ ἡλίου γενομένου βροντὴν γενέσθαι υμβαίη, οἴνου μὲν δαψίλεια, τοῦ δὲ ἀέρος ξηρότης σται. νόσοι τε φρικώδεις καὶ πυρεκτικοὶ καὶ κινδύ-

v. 3 θάλασσα, κύπρου τε, μηδίας καὶ *P* || v. 8 ὁρῶν οὺς *P* || τῷ om. *P* || v. 9 βλέπει] ὁρᾷ *PR* || v. 10 Ἰουνίῳ - βροντὴν] μάιος καὶ ἰουν. τοῦ (huousque rubr.) ἡλίου ιδύμοις ὄντος εἰ βροντὴν *P* || v. 13 ὑρκανίαι *P* || v. 15 ἄλας] ἄκρας *PV* || v. 18 Ἰουλίῳ — οὗτος] ἰουν. καὶ ἰουλ. ὁ iucusque rubr.) μὴν οὗτος κυντίλιος *P* || v. 20 εἰς πλάτος — ραγματείᾳ] om. *P* || v. 21 legitur ap. Lyd. de mens. IIII 63 || . 22 ἡλίου τοίνυν γινομένου ἐν καρκίνῳ εἰ βροντὴν *P* ||

νων ἐγγὺς ἐπί τε Βιθυνίας καὶ Φρυγίας ὅλης, Κολχι-
90 λκῆς, Νουμιδίας, Καρχηδόνος καὶ Ἀφρικῆς ταῖς θη-
λείαις διαφερόντως προσπεσοῦνται. φθαρήσεται δὲ καὶ τὰ ἐνάλια τὰ ὀστρακώδη μάλιστα· καὶ γὰρ θῆλυ ζῴδιον καὶ σελήνης οἶκος ὁ καρκίνος.

Μηνὶ Αὐγούστῳ. Σεξτίλιος τὸ πάλαι καὶ οὗτος ὁ μήν· Αὔγουστος δὲ τῷ ἴσῳ τρόπῳ πρὸς μνήμης Αὐγούστου Καίσαρος μετεκλήθη, ὡς ἡ ἱστορία λέγει. ἐφ' οὗ ἡ βροντὴ γενομένη ἡλίου ὄντος ἐν λέοντι θόρυβον ἐξαίσιον τοῖς πράγμασι καὶ φθο-
B ρὰν τοῖς καρποῖς ἐκ θηρίων ἀπειλεῖ ἐπί τε Ἰταλίας Γαλλιῶν Σικελίας Φοινίκης Ὀρχηνίας ἤτοι Ἀντορχηνίας. οὐχ ἥκιστα δὲ ταραχθήσονται οἱ ἄνδρες τῶν ἐθνῶν τούτων· καὶ γὰρ ἄρρεν ζῴδιον ὁ λέων.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. ἡλίου παρθένῳ γενομένου εἰ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, φθορὰν ζῴων εὐλαβητέον, ἁρπαγάς τε πολεμίων καὶ ἀνδραποδισμοὺς ἀνήβων, καὶ διαφερόντως τῶν παρθένων, ἐπειδὴ

v. 1 ἐπί τε] ἐπὶ τῆς *P* || v. 2 Καρχηδόνος scripsi pro Καρτάπων coll. Lyd. p. 258 *B* et Ptolem. tetrab. II 2, Carteiam vel Cartennam dubitanter proposuit H. || v. 3 φθαρήσεται corr. Hercher pro φθαρήσονται || v. 4 τὰ ante ὀστρακώδη om. *C* || θηλυκὸν *P* || v. 5 ὁ om. *P* || v. 6 ἰουλ. καὶ αὐγουστ. (rubre) *P* || ante Σεξτίλιος transponit καὶ οὗτος ὁ μὴν *P* || πάλαι] πρὶν ὠνομάζετο *P* || v. 7 Αὔγουστος δὲ]-πρὸς δὲ μνήμης Αὐγύστου Καίσαρος *P* || πρὸς—Καίσαρος] om. *P* || v. 8 ὡς—λέγει] αὔγουστος *P* || v. 9 ἡ — γενομένη] εἰ βροντὴ γένοιτο *P* || ἡλίου ὄντος ἐν λέοντι] ex *P* addidi, qui praeterea ante ἡλίου add. τοῦ || v. 11 θηρίων] τῶν θηρείων *P* || v. 12 ἤτοι ἀντορχηνίας om. *P* || v. 15 αὐγουστ. καὶ σεπτεμβρ. rubr. *P* || ante ἡλίου add. rubr. τοῦ *P* || v. 16 βροντὴ *P* || v. 18 τῶν om. *P* || ἐπεὶ καὶ *P* ||

ῆλυ ζῴδιον ἡ παρθένος. ἐπὶ Ἑλλάδος δὲ ταῦτα
ɔμβήσεται, Κρήτης Βαβυλωνίας Μεσοποταμίας καὶ C
οίλης Cυρίας.

26. Ἥλιος ζυγῷ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ. ἡλίου ζυ-
ῷ γενομένου ἐὰν βροντὴ γένηται, θορύβους καὶ
τάσεις σφαλερὰς μετὰ δυσμὰς ἡλίου ἀναφθῆναι προ-
έγει, καὶ τῇ ἀμπέλῳ τὴν ἐκ θηρίων βλάβην ἀπειλεῖ,
τί τε Βακτρίας, Κασπίας, Cηρικῆς, Θηβῶν τῶν ἄνω, D
)άσεως, Τρωγλοδυτικῆς. ἡ δὲ ἐκ τοῦ θορύβου βλάβη
ὺ γυναικῶν, ἀνδρῶν δὲ μᾶλλον καθάψεται, ἐπεὶ καὶ
ρρεν τὸ ζῴδιον.

Ἥλιος σκορπίῳ μηνὶ Νοεμβρίῳ. εἰ κατὰ τοῦτο
ɔῦ καιροῦ βροντὴν γενέσθαι συμβαίη, ἀνὴρ μὲν δυ-
ατὸς ἐκ τοῦ πολιτεύματος πεσεῖται, ὁ δὲ σῖτος 98 A
φθονος ἔσται ἐπί τε Κομμαγηνῆς Cυρίας, Κασπίας,
Ιαυριτανίας καὶ Γαιτουλίας. τὸ δὲ θῆλυ γένος τῶν
ῴων κακωθήσεται, καὶ διαφερόντως ἐπὶ τῶν χωρῶν
ɔύτων, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ σκορπίος.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ. ἡλίου ἐπὶ τοξότην ἰόντος
βροντὴν ἐπιρραγῆναι συμβαίη, τοῖς Περσῶν βασι-

v. 1 ἐπὶ Ἑλλάδος — συμβήσεται] sic scripsi ex *P*, οὐκ ιτ quattuor vocabula deleta ταῦτα συμβήσεται, ἀλλ' ἐπὶ λλάδος *C*, haec usque ad finem capitis teste Hasio om. *V*, quamquam ipse affert scripturam codicis *R* ad v. 3 || 2 βαβυλῶνος *P* || v. 3 κοίλης] ὅλης *PR*, malim ὅλης ιcσυρίας. || v. 4 σεπτρ. καὶ ὀκτρ. rubr. *P* || τοῦ ἡλίου ὄν-ɔc ἐν ζυγῷ *P* || v. 8 Κασίας *P*, fortasse recte || v. 9 θά-:ωc *CPR* || v. 12 σεπτρ. καὶ ὀκτρ. rubr. *P* || εἰ κατὰ τοῦτο ɔῦ καιροῦ] τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ *P* || v. 15 καὶ ιte Cυρίας delevi cum *P* cf. p. 258 B; ceteri habent || 16 καὶ ante Γαιτουλίας om. *P* || v. 17 καὶ διαφερόντως] αφερόντως δὲ *P* || v. 19 νοερ. καὶ δεκερ. rubr. *P* || τοῦ ιίου *P* || v. 20 βροντὴ (om. ἐπιρραγῆναι) *P* ||

λεῦϲι κίνδυνοϲ ἐπιπεϲεῖται τῷ τε ἔθνει παντί. ἡ δὲ
B Κελτικὴ πρὸϲ Ἱϲπανίαϲ καὶ Τυρρηνία καὶ ἡ εὐδαίμων Ἀραβία ϲφόδρα ταραχθήϲεται, καὶ διαφερόντωϲ τοῖϲ ὅπλοιϲ, ἐπεὶ καὶ ἄρρην ὁ τοξότηϲ.

v. 1 ἐπιπεϲεῖται] ἐπιϲεῖται *P* || παντί] τί παν *P* || v. 2 τυρρηνίαϲ *P* || τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ *C* || v. 3 καὶ διαφερόντωϲ] οἱ *P* || in *P* secuntur quae p. 156 [A] usque ad p. 168 [D] leguntur, postea Nigidi tonitruale ||

# ΕΦΗΜΕΡΟϹ ΒΡΟΝΤΟϹΚΟΠΙΑ 100

ΤΟΠΙΚΗ ΠΡΟϹ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ

## ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΡΩΜΑΙΟΝ ΦΙΓΟΥΛΟΝ

## ЄΚ ΤΩΝ ΤΑΓΗΤΟϹ

## ΚΑΘ' ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ

27. Εἰ ἐπὶ πάϲαιϲ ταῖϲ τῆϲ διοϲημείαϲ παραδό- A ϲεϲι τὴν ϲελήνην φαίνονται λαβόντεϲ οἱ ἀρχαῖοι (ὑπ' αὐτὴν γὰρ τά τε βροντῶν τά τε κεραυνῶν ἐκδέδοται ϲημεῖα), καλῶϲ ἄν τιϲ ἄρα καὶ τὸν ϲελήνηϲ οἶκον ἐπιλέξαιτο. ὥϲτε ἀπὸ τοῦ καρκίνου καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐφήμερον ἀπὸ τῆϲ ϲεληνιακῆϲ νουμηνίαϲ κατὰ τοὺϲ ϲεληνιακοὺϲ μῆναϲ ληψόμεθα τῶν βροντῶν ἐπίϲκεψιν· ἐξ ἧϲ τὰϲ τοπικάϲ, ἐφ' ὧν ῥήγνυνται χωρίων B αἱ βρονταί, παρατηρήϲειϲ οἱ Θοῦϲκοι παρέδοϲαν.

### 107 ΜΗΝΙ ΙΟΥΝΙΩ

Ϲελ. α'. ἐὰν βροντήϲῃ, τῶν καρπῶν εὐφορία ἔϲται, ἐξηρημένων κριθῶν· νοϲήματα δὲ ἐπιϲφαλῆ τοῖϲ ϲώμαϲιν ἐπιϲκήψει.

β'. ἐὰν βροντήϲῃ, ταῖϲ μὲν ὠδινούϲαιϲ ἀπαλλαγὴ μᾶλλον ῥᾳδία, τοῖϲ δὲ θρέμμαϲι φθορά, ἰχθύων γε C μὴν ἀφθονία ἔϲται.

**Nigidi tonitruale edidit Rutgers var. lection. p. 247—260 ex *P* (vid. praefat.) || v. 6 πάϲηϲ *P* || ταῖϲ add. Hercher || v. 9 τὴν ϲελήνην *P* || ἐπιλέξατο *P* || v. 11 post νουμηνίαϲ Hase in comm. de Lydi scriptis etc. p. LI διακοϲμήϲαντεϲ addi volt. || v. 12 λειψόμεθα *P* || v. 13 post τοπικὰϲ add. δὴ *P* || v. 16 ϲελ. om: *P* || ἐφορία *P* || v. 19 βροντῇ *P* || ὠδυνούϲαιϲ *P* ||**

102 A γ'. ἐὰν βροντήσῃ καύσων ἔσται ξηρότατος, ὥστε
μὴ τοὺς ξηροὺς μόνους ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑγροὺς καρ-
ποὺς διαφρυγέντας ἀποκαυθῆναι.
δ'. ἐὰν βροντήσῃ, νεφελώδης καὶ ὑετώδης ὁ
ἀὴρ ἔσται, ὡς ἐκ σηπτικῆς ὑγρότητος φθαρῆναι τοὺς
καρπούς.
ε'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπαίσιον τοῖς ἀγροῖς· οἱ δὲ
B χωρίοις ἢ πολίχναις ἐφεστῶτες ταραχθήσονται.
ϛ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀκμάσασι τοῖς καρποῖς ἐντε-
χθήσεταί τι θηρίον τὸ βλάπτον αὐτούς.
ζ'. ἐὰν βροντήσῃ, νοσήματα μὲν ἐνσκήψει, ἀλλ'
οὐ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τεθνήξονται· καὶ οἱ μὲν ξηροὶ
καρποὶ ἐπιτεύξονται, οἱ δὲ ὑγροὶ ξηρανθήσονται.
C η'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπομβρίαν καὶ φθορὰν σίτου
δηλοῖ.
θ'. ἐὰν βροντήσῃ, φθορὰ τοῖς θρέμμασιν ἔσται
ἐξ ἐπιδρομῆς λύκων.
ι'. ἐὰν βροντήσῃ, θάνατος μὲν ἔσται συχνός, εὐ-
θηνία δὲ ὅμως.
ια'. ἐὰν βροντήσῃ, καύματα μὲν ἀβλαβῆ, τὰ δὲ
πολιτικὰ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται.
ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ὁμοίως ὡς ἐπὶ τῇ πρὸ ταύτης.
D ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, δυνάστου πτῶσιν ἀπειλεῖ.
ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, καυσῶδες μὲν τὸ περιέχον
104 A ἔσται, εὐφορία δὲ τῶν καρπῶν καὶ εὔροια τῶν πο-

v. 1 ἐὰν βροντήσῃ] sic *P*, βροντῆς γενομένης *C* || v. 4 ἐὰν βροντήσῃ] om. *P* et ita semper usque ad finem mensis || v. 9 ἀκμάσασαι *P* || v. 11 μὲν om. *P* || v. 16 φθορὰ] θάνατος *P* || v. 20 τοῖς δὲ πολιτικοῖς *P* || v. 22 hic scribit ἐὰν βροντήσῃ *P* || τῇ πρὸ ταύτης] τῆς ἑνδεκάτης *P* || v. 25 εὔροια — οὐχ] sic corr. Hertz de Nigid. Figul. p. 33 not. 3; εὔροια τῶν ποταμῶν· οὐχ *P*, quod non displicuit Hasio,

μῶν καὶ ἀφθονία τῶν ποταμίων οὐχ ἥκιστα ἰχθύων. σώματά γε μὴν ἐξασθενήσει.

ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ μὲν πτηνὰ λυμανθήσεται ͅ θέρει, οἱ δὲ ἰχθύες φθαρήσονται.

ις'. ἐὰν βροντήσῃ, οὐκ ἐλάττωσιν μόνον τῶν ιτηδείων ἀλλὰ καὶ πόλεμον ἀπειλεῖ, ἀνὴρ δέ τις B τυχῆς ἀφανισθήσεται.

ιζ'. ἐὰν βροντήσῃ, καύματα ἔσται καὶ μυῶν καὶ φαλάκων καὶ ἀκρίδων φορά· εὐθηνίαν δὲ ὅμως ὶ φόνους τῷ δήμῳ φέρει.

ιη'. ἐὰν βροντήσῃ, φθορὰν τῶν καρπῶν ἀπειλεῖ.

ιθ'. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ λυμαινόμενα τοῖς καρποῖς C ρία φθαρήσεται.

κ'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοιαν ἀπειλεῖ τῷ δήμῳ.

κα'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐλάττωσιν μὲν οἴνου, ἐπίδοσιν τῶν ἄλλων καρπῶν δηλοῖ καὶ ἀφθονίαν ἰχθύων.

κβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπίφθορον ἔσται τὸ καῦμα.

κγ'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐφροσύνην καὶ κακῶν ἀπαλ-γὴν καὶ νόσων ἀφανισμὸν δηλοῖ.

κδ'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ. D

κε'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμοι καὶ μυρία ἔσονται κά.

ut lacunam statueret in phrasi sequenti; εὔροια τῶν ταμίων οὐχ *C* ||
v. 7 εὐτυχεῖς *P* || ἀφανισθήσεται coni. Hercher, ἀφανεῖται ἀναφανεῖται *P* || v. 8 καὶ post ἔσται om. *P* || μυῶν corr. pro μυιῶν coll. p. 120 *A*, 126 *C*, 140 *A*, 146 *A*, 150 *D* is || v. 9 φορά] sic *CP*; id quod Rutgers dedit, φθορά, epit H. || εὐθηνία *P* || ὁμῶς καὶ coni. male H. (coll. α καὶ p. 114 *A* et καὶ ὁμοῦ p. 112 *A*) || v. 10 φόνους suspitionem vocat Hercher || v. 11 φθορὰ *P* || v. 12 τοῖς ρποῖς] sic *P*, τοὺς καρποὺς *C* || v. 18 καὶ ante κακῶν ι. *P* || v. 19 καὶ ante νόσων om. *P* ||

106 A κϛʹ. ἐὰν βροντήσῃ, ὁ χειμὼν τοῖς καρποῖς ἐπιβλαβὴς ἔσται.

κζʹ. ἐὰν βροντήσῃ, κίνδυνος στρατιωτικὸς τοῖς κρατοῦσιν ἔσται.

κηʹ. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρία ἔσται καρπῶν.

κθʹ. ἐὰν βροντήσῃ, τὰ τῆς βασιλίδος πόλεως ἔσται κρείττονα.

B λʹ. ἐὰν βροντήσῃ, πρὸς βραχὺ θάνατος ἔσται συχνός.

## ΙΟΥΛΙΟΣ

28. αʹ Ἐπὶ τῆς σεληνιακῆς νουμηνίας ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, τῶν δὲ θρεμμάτων πτῶσις.

βʹ. ἐὰν βροντήσῃ, καλὸν τῷ φθινοπώρῳ.

γʹ. ἐὰν βροντήσῃ, χειμῶνα βαρὺν σημαίνει.

C δʹ. ἐὰν βροντήσῃ, ἀέριοι ἔσονται ταραχαί, ὡς ἐξ αὐτῶν σπάνιν γενέσθαι.

εʹ. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν σίτου, ἄρχοντος δὲ ἀγαθοῦ πτῶσις ἔσται.

ϛʹ. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους θανατηφόρους ταῖς δουλικαῖς τύχαις ἀπειλεῖ.

ζʹ. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρία ἔσται βλαβερὰ τοῖς 31H σπορίμοις.

ηʹ. ἐὰν βροντήσῃ, εἰρήνην μὲν τοῖς κοινοῖς, ὄλεθρον δὲ τοῖς βοσκήμασι καὶ βῆχα ξηρὸν ἐνσκῆψαι δηλοῖ.
D

v. 1 ὁ om. *P* || v. 3 στρατικὸς *C* || v. 5 εὐετηρία] sic etiam *P* || ante καρπῶν add. τῶν *P* || v. 10 μηνὶ Ἰουλίῳ rubre *P* || v. 11 ἐὰν βροντήσῃ (non βροντῇ) habet *P*, sed omittit in reliquis mensis diebus || v. 12 εὐθηνία] ἐλευθερία *P* || v. 15 ὡς — γενέσθαι (v. 16)] om. *P* || v. 20 ψυχαῖς coni. Meursius apud Rutgersium perperam pro τύχαις ||

θ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐποψίαν θεῶν καὶ ἀγαθῶν ›λλῶν πρόοδον δηλοῖ.

ι'. ἐὰν βροντήσῃ, σωτηριώδη ἔσται τὰ ποτάμια 108 A στα.

ια'. ἐὰν βροντήσῃ, καῦμα σημαίνει καὶ ὄμβρον ιιον καὶ σπάνιν σίτου.

ιβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ψῦχος τῷ θέρει ἔσται ἀδόκη-ν, δι' οὗ φθαρήσεται τὰ ἐπιτήδεια.

ιγ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἑρπετὰ φανεῖται βλαβερώτατα. B

ιδ'. ἐὰν βροντήσῃ, εἰς ἕνα τὴν πάντων δύναμιν θεῖν φράζει· οὗτος δὲ ἔσται τοῖς πράγμασιν ἀδικώ-τος.

ιε'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τοῦ δήμου καὶ ὑ σίτου ἔνδεια.

ις'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον ὁ τῆς ἀνατολῆς βα-ιεὺς ἐκδεχέσθαι καὶ νόσον ἀπὸ ξηροῦ καύματος.

ιζ'. ἐὰν βροντήσῃ, διαδοχὴν μεγάλου ἄρχοντος C λοῖ.

ιη'. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδειαν καρπῶν ἐξ ἐπομβρίας ;ειλεῖ.

ιθ'. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ ἀπώλειαν νατῶν· ἀφθονία δὲ ἔσται τῶν ξηρῶν καρπῶν.

κ'. ἐὰν βροντήσῃ, αὐχμὸν νοσώδη ἀπειλεῖ.

κα'. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια ἔσται τοῖς ὑπηκόοις, D λ' οὐκ εἰς μακράν.

v. 1 θείων *P* || v. 2 πρόσοδον coni. Hercher || v. 5 καὶ te ὄμβρον om. *P* || v. 6 καὶ ante σπάνιν om. *P* || v. 8 δι' οὗ] ὶ οὐ *P* || v. 10 τὴν] τῶν *P* || v. 13 καὶ om. *P* || v. 16 ἐκδεχέσθαι post locum laceratum in membrana; H. suspicatur inter-lisse μέλλει et in commate sequenti verbum aliud || v. 19 ομβρίας] sic etiam *P* || v. 20 ἀπειλεῖ] δηλοῖ *C* || v. 22 καρ-ῶν habet etiam *P* || v. 25 μακρὸν *C* ||

κβ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἀγαθὰ μὲν τοῖς κοινοῖς π γμασι, νόσους δὲ τοῖς σώμασι περὶ τὴν κεφαλὴν μαίνει.

110 A κγ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἡ διχόνοια τοῦ δήμου π θήσεται.

κδ'. ἐὰν βροντήσῃ, δυνατοῦ ἀνθρώπου δηλοῖ νατὸν ἀτύχημα.

κε'. ἐὰν βροντήσῃ, τῇ νεολαίᾳ κακῶς καὶ καρποῖς μετ' αὐτῆς, νοσώδης δὲ ὁ καιρὸς ἔσται.

B κϛ. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπὸ μεγάλης εὐθηνίας ἐν ἔσται.

κζ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἐκβρασμὸν τοῖς σώμ ἀπειλεῖ.

κη'. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδεια ὑδάτων καὶ ὄχ ἑρπετῶν ἐπιβλαβῶν ἔσται.

κθ'. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρίαν δηλοῖ.

λ'. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι ἐκ ποινηλα ἐπὶ τὰ χείριστα τῶν πταισμάτων ὀλισθήσουσιν.

C

## ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

29. α'. Ἐὰν βροντήσῃ, τὰ τῆς πολιτείας ἠρ πως καλλίονα καὶ εὐθηνία ἔσται.

β'. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους ἅμα καὶ ἔνδειαν ἐπιτηδείων ἀπειλεῖ.

γ'. ἐὰν βροντήσῃ, δίκας καὶ λέσχας τῷ δή ἀπειλεῖ.

D δ'. ἐὰν βροντήσῃ, ἔνδεια τροφῶν λογικοῖς καὶ ἀλόγοις ἔσται.

v. 4 ἡ om. *P* || v. 9 ὁ om. *P* || v. 10 ἔσται ἔνδεια v. 14 καὶ om. *P* || v. 18 ὀλισθήσονται *C* || v. 19 μηνὶ Αὐ στῳ rubr. *P* || v. 20 εἰ βροντήσῃ *P*, qui in ceteris me diebus om. || καὶ ante τὰ add. *C* || v. 26 post λογικοῖς add. τ

ε′. ἐὰν βροντήσῃ, τὰς γυναῖκας συνετωτέρας δηλοῖ.

ϛ′. ἐὰν βροντήσῃ, μέλιτος μὲν ἀφθονία ἔσται, 112 A ὕδατος δὲ καὶ τῶν λοιπῶν τροφίμων λεῖψις.

ζ′. ἐὰν βροντήσῃ, ἀνέμους τραχεῖς καὶ νόσους ὁμοῦ σημαίνει.

η′. ἐὰν βροντήσῃ, νόσον ἀκίνδυνον τοῖς τετραπόδοις ἀπειλεῖ.

θ′. ἐὰν βροντήσῃ, ὑγίειαν μὲν ἀνθρώποις ὡς ἐκ τοῦ πλείονος ἐπαγγέλλεται.

ι′. ἐὰν βροντήσῃ, λύπας καὶ μοχθηρίας τῷ πλήθει ἀπειλεῖ. B

ια′. ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρία μὲν ἔσται, πτῶσις δὲ ἑρπετῶν καὶ βλάβη τοῖς ἀνθρώποις.

ιβ′. ἐὰν βροντήσῃ, χόρτου καὶ βαλάνου ἀφθονία ἔσται, τῇ δὲ πρώτῃ ἡλικίᾳ κακῶς.

ιγ′. ἐὰν βροντήσῃ, ὄλεθρος ἔσται τοῖς σώμασι λογικῶν τε καὶ ἀλόγων.

ιδ′. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον μὲν τοῖς κοινοῖς, C ἀφθονίαν δὲ τοῖς καρποῖς δηλοῖ.

ιε′. ἐὰν βροντήσῃ, ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ πράγματα.

ιϛ′. ἐὰν βροντήσῃ, εἰρήνην βαθεῖαν ἐπαγγέλλεται.

ιζ′. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ χείρους τῶν ἀνθρώπων στυγνάσουσιν.

ιη′. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον ἐμφύλιον ἀπειλεῖ.

ιθ′. ἐὰν βροντήσῃ, φόνους αἱ γυναῖκες καὶ τὸ D δουλικὸν τολμήσει.

v. 1 post συνετωτέρας add. ἔσεσθαι *P* || v. 4 τροφίμων om. *P* || v. 6 ὁμοῦ om. *P* || v. 9 μὲν om. *P* || v. 10 ἐπαγγέλλει *C* || v. 15 post χόρτου add. μὲν *P* || v. 18 τε om. *P* || v. 23 αἱ] εἰ *P* || v. 24 στυγνάζουσιν *P* || v. 26 φονῶσιν coni. Hercher ||

κ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ὄλεθρον βοῶν καὶ ταρα) τοῖς πράγμασιν ἀπειλεῖ.

114 A *κα΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν ἅμα καὶ διχόνο τῷ δήμῳ ἀπειλεῖ.

κβ΄. ἐὰν βροντήσῃ, καλὰ μετρίως τὰ πράγμι ἀνὰ πάντα τὸν ἐνιαυτόν.

κγ΄. ἐὰν βροντήσῃ, κεραυνὸν πεσεῖσθαι δηλοῖ φόνους ἀπειλεῖ.

κδ΄. ἐὰν βροντήσῃ, ἀπώλειαν εὐγενῶν νέ ἀπειλεῖ.

B κε΄. ἐὰν βροντήσῃ, χειμῶνα καὶ σπάνιν ὀπωρ ἔσεσθαι προλέγει.

κς΄. ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον σημαίνει.

κζ΄. ἐὰν βροντήσῃ, πολέμους ἅμα καὶ δόλι ἀπειλεῖ.

κη΄. ἐὰν βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν τῶν καρπ φθορὰν δὲ τῶν βοῶν σημαίνει.

κθ΄. ἐὰν βροντήσῃ, οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν σημαί

C λ΄. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους τῇ πόλει, ἐφ᾽ ἧς ( γήσεται, ἀπειλεῖ.

## ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

30. α΄. Ἐὰν βροντήσῃ, εὐετηρίαν ἅμα καὶ ( φροσύνην δηλοῖ.

β΄. ἐὰν βροντήσῃ, διχόνοια τῷ δήμῳ ἔσται.

D γ΄. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ πόλεμ δηλοῖ.

v. 7 κεραυνοὺς *P* || καὶ φόνους] φόνους δὲ *C* || v. καὶ om. *P* || v. 12 προλέγει] δηλοῖ *P* || v. 19 νόσους τῇ οἷς *P* || v. 21 μηνὶ σεπτεμβρίῳ rubr. *P* || v. 22 ἐὰν βρ τήσῃ hic habet etiam *P*, qui in ceteris mensis die omitt. ||

δ′. ἐὰν βροντήσῃ, δυνατοῦ πτῶσιν καὶ πολέμου παρασκευὴν δηλοῖ.

114 ε′. ἐὰν βροντήσῃ, κριθῆς μὲν ἀφθονίαν, σίτου δὲ 116 A ἐλάττωσιν δηλοῖ.

ϛ′. ἐὰν βροντήσῃ, δύναμις ἔσται ταῖς γυναιξὶ κρείττων ἢ κατ᾽ αὐτάς.

ζ′. ἐὰν βροντήσῃ, νόσον καὶ πτῶσιν τῷ δουλικῷ ἀπειλεῖ.

η′. ἐὰν βροντήσῃ, τοὺς μάλιστα δυνατοὺς τοῦ πολιτεύματος σκολιὰ ἐννοεῖν, ἀποτεύξεσθαι δὲ τῶν B νοουμένων κατηγορεῖ.

θ′. ἐὰν βροντήσῃ, ἄνεμον πνεῦσαι ἐπίνοσον ἀπειλεῖ.

ι′. ἐὰν βροντήσῃ, ἔρις ἔσται τῷ τόπῳ ἐφ᾽ οὗ ῥαγήσεται πρὸς ἕτερον οὐκ ἄλογος.

ια′. ἐὰν βροντήσῃ, οἱ ὑπεξούσιοι τῶν εὐγενῶν σκέψονταί τι καινὸν ἐν τοῖς κοινοῖς.

ιβ′. ἐὰν βροντήσῃ, ἔπομβρον τὸν τοῦ ἀμητοῦ C καιρὸν καὶ λιμὸν ἔσεσθαι λέγει.

ιγ′. ἐὰν βροντήσῃ, λιμὸν βαρὺν ἀπειλεῖ.

ιδ′. ἐὰν βροντήσῃ, νόσους ἀπειλεῖ.

ιε′. ἐὰν βροντήσῃ, κατομβρίαν μὲν δηλοῖ, εὐθηνίαν δὲ ὅμως.

ιϛ′. ἐὰν βροντήσῃ, ὁ σπόρος πολύς, ἄκαρπος δὲ δηλοῦται.

ιζ′. εἰ βροντήσῃ, ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων ἀπειλεῖ. D

v. 2 δηλοῖ] δι᾽ αὐτὴν ἔσεσθαι *P* || v. 7 τῶν δουλικῶν *P* || v. 8 ἐξ αὐτῆς ante ἀπειλεῖ del. Hercher || v. 10 ἐυνοεῖ *P* || v. 11 νοουμένων coni. Hercher pro ἐσομένων || v. 14 ῥαγήσεται corr. Hercher pro ῥήγνυτο || v. 16 τι καινὸν corr. H., τι κοινὸν *C*, τὸ κοινὸν *P* || ἐπὶ τοῖς κοινοῖς *P*, ἐπὶ τοῖς κακοῖς coni. Rutgers || v. 17 ἔπομβρον *P*, ἐπομβρίαν *C* || v. 19 βαρεῖαν *C* || v. 25 ἀπειλῶν *P* ||

ιη'. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἅμα καὶ πολέμους σημαίν

118 A ιθ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν δενδρώδης καρπὸς ἐτ τεύξεται, νόσοι δὲ καὶ στάσεις δημοτικαὶ ἔσονται.

κ'. εἰ βροντήσῃ, ἀπώλειαν κλεινοῦ ἀνθρώπ καὶ πόλεμον ἀπειλεῖ.

κα'. εἰ βροντήσῃ, λύπας καὶ ζημίας τῷ δήμ ἀπειλεῖ.

κβ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μέν, χειμῶνα δὲ β ρὺν καὶ ὑγρὸν σημαίνει.

B κγ'. εἰ βροντήσῃ, τὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους ἐνδ προλέγει.

κδ'. εἰ βροντήσῃ, λειψυδρίαν ἀπειλεῖ. τῶν ἀκροδρύων εὐφορία ἔσται, περὶ δὲ τὸ φθινόπωρ θυέλλαις διαφθαρήσεται.

κε'. εἰ βροντήσῃ, ἐκ διχονοίας τοῦ πολιτεύματ τύραννος ἀναστήσεται, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπολεῖται, ζ

C μίαις δὲ ἀφορήτοις οἱ δυνατοὶ ὑποστήσονται.

κϛ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ κακὸς δυνάστης βουλῇ θε πεσεῖται.

κζ'. εἰ βροντήσῃ, δυνατοὶ πρὸς ἑαυτοὺς διενεχθ σονται καὶ ἀλλήλους διαβαλοῦσιν.

κη'. εἰ βροντήσῃ, σημεῖα ἔσται πραγμάτων μ γάλων μηνυτικά. εὐλαβητέον δὲ μὴ καὶ πῦρ ἐπο βρήσῃ ἐνιαχοῦ.

D κθ'. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν ἐπιβλαβῆ ἀπειλεῖ.

v. 5 ἀπειλεῖ] σημαίνει *P* || v. 10 ἐνδεῆ *P* || v. 12 λει δρίαν *P* || τῶν δὲ ἀκροδρύων] sic scripsit H., τῶν ἀκ δρύων *P*, τῶν δέκα ἀκροδρύων *C* || v. 14 διαφθαρήσεται co Hercher pro διαφθαρήσονται || v. 18 θεοῦ βουλῇ *P* || v. 21 δ βαλοῦσιν coni. H., διαλαβοῦσιν *P*, διαλάβωσιν *C* || v. 22 ἔσται *P*, ἐστι mavolt Rutgers || v. 23 πυρὶ ἐπομβρίσει *C* v. 24 ἐνιαχοῦ corr. H. pro ἰαχοῦ ||

λ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀπὸ χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω ὰ κοινά.

## ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

120 A

31. α΄. Εἰ βροντήσῃ, κακὸν τύραννον τοῖς πράμασιν ἀπειλεῖ.

β΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, φθορὰ δὲ ὧν χερσαίων μυῶν.

γ΄. εἰ βροντήσῃ, θυέλλας καὶ ταραχὰς δηλοῖ, δι᾽ ἰν τὰ μὲν δένδρα φθαρήσεται· μεγάλων δὲ ζαλῶν B σται τοῖς κοινοῖς μήνυμα.

δ΄. εἰ βροντήσῃ, οἱ ἐλάττους τὰ τῶν κρειττόνων αθέξουσιν, ὑγιεινὸν δὲ ἔσται τὸ τοῦ ἀέρος κατάτημα.

ε΄. εἰ βροντήσῃ, πάντων ἐπιδόσεις τῶν ἀναγαίων, ἐξῃρημένου σίτου.

ϛ΄. εἰ βροντήσῃ, ἡ ὄψις μὲν εὐθηνίας, ἀμητὸς C ὲ ἐλάττων, καὶ τὸ φθινόπωρον ἐγγὺς ἄκαρπον.

ζ΄. εἰ βροντήσῃ, ὄσπρια μὲν ἄφθονα, οἶνος δὲ λάττων ἔσται.

η΄. εἰ βροντήσῃ, σεισμὸν μετὰ μυκήματος προσδοητέον.

θ΄. εἰ βροντήσῃ, ὄλεθρον θηρίοις ἀπειλεῖ.

ι΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνδρὸς ἐπαινουμένου πτῶσιν ηλοῖ.

ια΄. εἰ βροντήσῃ, ἀλληλανεμίαν ἐπωφελῆ ταῖς D οτάναις δηλοῖ.

**v. 1 ἐπὶ τὰ κρείττονα κοινά *P* || v. 3 μηνὶ ὀκτωβρίῳ abr. *P* || v. 4 εἰ βροντήσῃ hic habet *P*, qui omitt. per eterum mensem || v. 7 μυῶν corr. H. pro μυιῶν, quod st in utroque cod. || v. 11 οἱ] εἰ *P* || τὰ add. H. || v. 12 γιεινόν τε *P* || ἔαρος *P* || v. 14 ἐπίδοσις *P* || v. 16 ἡ — εὐηνίας] om. *P* || v. 17 καὶ om. *P* ||**

ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, σκηπτοὶ δὲ ἐκθλιβήσονται.

122 A ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, καλὰ τὰ συναλλάγματα, καὶ εὐθηνία πρὸς αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ βαρὺς οὐκ ἐπὶ πλέον ἰσχύσει.

ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ φθορὰν βοσκημάτων ἀπειλεῖ.

ιε΄. εἰ βροντήσῃ, σπάνις ἔσται πνεύματος ξηροῦ
B καὶ καυστικοῦ ἐμπίπτοντος τοῖς καρποῖς.

ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐξασθενήσουσιν οὕτως ἄνθρωποι ὡς ἄγνωστοι εἶναι δοκεῖν.

ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, πλουσίου ἀνδρὸς καὶ εὐγενῶν εὐτυχήματα.

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

C ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, δυνάστου πτῶσιν ἢ βασιλέως ἐκβολὴν ἀπειλεῖ, διχόνοιάν τε τῷ δήμῳ καὶ ἀφθονίαν δηλοῖ.

κ΄. εἰ βροντήσῃ, ἕλκη ξένα ἀπειλεῖ, τῷ δὲ πλήθει ἐκ διχονοίας ἐσχάτην ἀτυχίαν.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, νόσοι βηχώδεις ἔσονται καὶ στηθῶν κακώσεις.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, μοχθηρίας τῷ δήμῳ καὶ νόσους ποικίλας ἀπειλεῖ.

D κγ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ δῆμος εὐφρανθήσεται παραδόξως.

v. 1 δὲ σκολιαὶ βήσονται *C* || v. 8 σπάνη *C* || v. 10 ἀσθενήσουσιν οὕτως οἱ *P* || v. 11 ἄγνωστοι coni. Hercher pro ἀγνώστους || v. 12 λουσίαν (αν corr. in ου) *P*, sed ante λ spatium pro rubric., οὐσίαν coni. Rutgers || v. 14 ιη΄ om. *P* et postea ιη΄ ponit pro ιθ΄, ιθ΄ pro κ΄ etc. usque ad finem mensis || πείσακτον *P*, sed ante π spatium pro rubr. || v. 15 δυνατοῦ *P* || v. 16 τε om. *P* || v. 17 δηλοῖ scripsi pro ἀπειλεῖ || v. 18 post ἀπειλεῖ add. τοῖς ἀνθρώποις *P* || v. 21 ante κακώσεις add. καὶ *P* ||

κδʹ. εἰ βροντήσῃ, ἐκ διχονοίας τῶν κρατούντων ›ῆμος περιέσται.

κεʹ. εἰ βροντήσῃ, βαρεῖα ἔσται ἀπὸ τῶν κακῶν 124A
.λία.

κϛʹ. εἰ βροντήσῃ, αὐξηθήσεται μὲν τὰ θηρία, λι- ›ξει δὲ ὅμως.

κζʹ. εἰ βροντήσῃ, ἐπομβρίαν δηλοῖ.

κηʹ. εἰ βροντήσῃ, ἔνδεια ἔσται τῶν ἀναγκαίων.

κθʹ. εἰ βροντήσῃ, ἐπίνοσος ὁ ἐνιαυτός.

λʹ. εἰ βροντήσῃ, οὐκ εὐθηνίαν μόνον ἀλλὰ καὶ B
ἥττωσιν τῶν πολεμίων καὶ εὐφροσύνην τοῖς πρά- ασι δηλοῖ.

## ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

32. αʹ. Εἰ βροντήσῃ, διχόνοιαν δηλοῖ τῇ πόλει.

βʹ. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν προλέγει.

γʹ. εἰ βροντήσῃ, πράγματα ἀναφύεται, δι᾽ ὧν C
ἐλάττους περιέσονται τῶν μειζόνων.

δʹ. εἰ βροντήσῃ, κρείττων ὁ σῖτος.

εʹ. εἰ βροντήσῃ, ζάλην τοῖς πράγμασι δηλοῖ, αἰ- ητοῖς τε καὶ ἀλόγοις νόσον.

ϛʹ. εἰ βροντήσῃ, σκώληκες τῷ σίτῳ λυμανοῦνται.

ζʹ. εἰ βροντήσῃ, τοῖς ὑπὸ τὴν δύσιν ἀνθρώποις D
καὶ ἀλόγοις νόσοι.

v. 2 ὁ δῆμος τῶν κρατούντων ἐκ διχονοίας περιέσεται || v. 5 εὐξυνθήσεται *P*, εὖ ξυνθήσεται coni. Rutgers || 7 ἐπομβρίαν etiam *P* || v. 8 ἔνδειαν τῶν *P* || v. 10 εὐ- ηνίαν, ἐλάττωσιν τῶν πολεμίων, εὐφροσύνην *P* || v. 13 ηνὶ νοεμβρίῳ rubr. *P* || v. 14 εἰ βροντήσῃ] abhinc semper n. sed hab. v. 18 *P* || v. 16 δι᾽ ὧν corr. Bekker pro δι᾽ οὗ || 19 δηλοῖ, αἰσθητοῖς τε] om. *P* || v. 20 δὲ pro τε coni. Bek- er || v. 21 τὸν σῖτον *P* || λοιμήνονται *C* || v. 28 τε om. *P* ||

η'. εἰ βροντήcῃ, ἀδδηφαγίας ἔcεcθαι δεῖ διὰ νόcους ἀπειλουμένας.

126 A θ'. εἰ βροντήcῃ, δημοτῶν ἀναcκολοπιcμοὶ ἔcονται, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀφθονία τῶν ἐπιτηδείων.

ι'. εἰ βροντήcῃ, πέρας ἔχει τὰ κακῶς βουλευθέντα τοῖς κρατοῦcιν, ἄνεμος δὲ καυcώδης τοῖς δένδροις λυμαίνεται.

ια'. εἰ βροντήcῃ, εὐχαριcτείτωcαν ἄνθρωποι τῷ B θεῷ· ἄνεμος γὰρ ἐξ ἀνατολῶν ῥεύcει.

ιβ'. εἰ βροντήcῃ, ἐνύπνια τοῖς ἀνθρώποις πλείονα δόξει.

ιγ'. εἰ βροντήcῃ, ἐπικερδῆ μὲν τὸν καιρὸν λοιμικὸν δὲ ἀπειλεῖ, ἕλμιcι δὲ ἐντοcθίοις κακοῖ τὰ cώματα.

ιδ'. εἰ βροντήcῃ, ἑρπετὰ τοῖς ἀνθρώποις ἠρέμα πως λυμαίνεται.

C ιε'. εἰ βροντήcῃ, ὁ μὲν ἰχθὺς ἀφθονώτατος, λοιμώξει δὲ τὰ ἔνυδρα θηρία, καὶ τὰ κοινὰ δῆθεν καλλίονα.

ιϛ'. εἰ βροντήcῃ, ἀκρίδες καὶ μυῶν ἀρουραίων γένεcις, τῷ δὲ βαcιλεῖ κίνδυνος, καὶ cίτου ἀφθονία ἔcται.

ιζ'. εἰ βροντήcῃ, νομὴν ἄφθονον τοῖς κτήνεcι δηλοῖ.

ιη'. εἰ βροντήcῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ τοῖς ἀcτειοτέροις λύπας.

v. 1 pro ἔcεcθαι H. proposuit εἴργεcθαι, ἔχεcθαι, ἀπέχεcθαι || v. 6 κρατοῦcι καὶ ἄνεμος *P* || v. 7 λυμήνεται *C* || v. 8 εὐχαριcτήτωcαν *P* || v. 13 ἔλμιξι *P* || κάκοι (sic!) *P* || v. 16 λυμήνεται *C* || v. 17 λιμώξει *P* || v. 20 ἀκρίδων καὶ μυιῶν *P* || v. 21 τῶν δὲ βαcιλέων *P* || καὶ cίτου] cίτου δὲ *P* || v. 23 τομὴν *P* (sed τ rubre) ||

ιθʹ. εἰ βροντήσῃ, γυναικῶν εὐπραγίας. D

κʹ. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν δηλοῖ.

καʹ. εἰ βροντήσῃ, οἱ μύες φθαρήσονται, εὐθηνία 128 A
οὐ σίτου μόνον ἀλλὰ καὶ νομῆς, καὶ ἰχθύων πλῆθος.

κβʹ. εἰ βροντήσῃ, εὐετηρίαν δηλοῖ.

κγʹ. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμος νοσώδης πνεύσει.

κδʹ. εἰ βροντήσῃ, φρούριον τῇ πολιτείᾳ χρηστὸν
ὸ πολεμίοις τελέσει.

κεʹ. εἰ βροντήσῃ, πόλεμος ἐπικίνδυνος ἔσται·
ὶ ἄνεμος νοσώδης πνεύσει.

κϛʹ. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον ἐμφύλιον καὶ πτῶσιν B
λλῶν δηλοῖ· ὄμβροι τε ἔσονται λοιμώδεις.

κζʹ. εἰ βροντήσῃ, τὰ αὐτὰ ἀπειλεῖ.

κηʹ. εἰ βροντήσῃ, τῆς συγκλήτου πολλοὶ ἀθυμίᾳ
αρήσονται.

κθʹ. εἰ βροντήσῃ, οἱ μὲν χείρους κάλλιον πρά-
ξουσιν, αἱ δὲ ἐσόμεναι ὀπῶραι φθαρήσονται.

λʹ. εἰ βροντήσῃ, θεοφιλέστερον οἱ ἄνθρωποι ζή-
νται· καὶ εἰκότως σύμμετρα τὰ κακά. C

## ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

33. αʹ. Εἰ βροντήσῃ, εὐετηρίαν μεθ' ὁμονοίας
λοῖ.

v. 2—6 ad κʹ et καʹ *P* transponit, quae ad κγʹ et κδʹ
runtur, ad κβʹ, κγʹ, κδʹ, quae ad κʹ, καʹ, κβʹ. || v. 2 ἀλλ'
κ εἰς μακρὰν] scripsi ex *P*, οὐ μακρὸν *C* || v. 3 μυῖες *P* ||
θηνία σίτου, πλῆθος ἰχθύων *P* || v. 8 πολεμίοις etiam *P* ||
10 καὶ ἄνεμος — πνεύσει] sic scripsi; ἄνεμον νοσώδη
ιήσει *P*, om. haec *C* || v. 12 ὄμβροι τε ἔσονται λοιμώδεις]
didi ex *P* || v. 17 ἐσόμεναι] ἐλπιζόμεναι coni. H. || v. 19
ὶ εἰκότως σύμμετρα scripsi ex coniectura Hasii pro εἰ-
τως συμμέτρια || v. 20 μηνὶ δεκεμβρίῳ rubr. *P* ||

β΄. εἰ βροντήσῃ, ἀφθονία ἰχθύων καὶ καρπῶν διαφερόντως.

γ΄. εἰ βροντήσῃ, τοῖς θρέμμασιν ἄνθρωποι καταχρήσονται δι᾽ ἔνδειαν ἰχθύων.

D δ΄. εἰ βροντήσῃ, βαρὺς ἔσται χειμών, εὐθηνία δὲ ὅμως.

ε΄. εἰ βροντήσῃ, νόσους ψωρώδεις ἀπειλεῖ.

ϛ΄. εἰ βροντήσῃ, θείους ὀνείρους οἱ ἄνθρωποι 130 A ἐνυπνιασθήσονται, οἳ κακὸν πέρας ἕξουσιν.

ζ΄. εἰ βροντήσῃ, τὸ αὐτὸ δηλοῖ πᾶσιν.

η΄. εἰ βροντήσῃ, νότος ἐπικρατήσει· ἐξ οὗ εὐθηνία μὲν καρπῶν ἔσται, ὄλεθρος δὲ θρεμμάτων.

θ΄. εἰ βροντήσῃ, κλεινοῦ ἀνδρὸς πτῶσις ἔσται.

B ι΄. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν ἀνθρώποις ἐκ νοσημάτων ἀπειλεῖ, οἱ δὲ ἰχθύες ἐπιδώσουσιν.

ια΄. εἰ βροντήσῃ, καυσώδης ἡ θερινὴ ἔσται τροπή, καὶ ἀφθονία ἐπείσακτος.

ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐκ γαστρορροίας νόσους ἀπειλεῖ.

ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν, νόσους δὲ ἀπειλεῖ. 321

C ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιον ἅμα πόλεμον καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

ιε΄. εἰ βροντήσῃ, πολλοὶ ἐπὶ πόλεμον πορεύσονται, ὀλίγοι δὲ ἀναστρέψουσιν.

ιϛ΄. εἰ βροντήσῃ, καινοπρεπῆ πράγματα ἐπὶ τῆς πολιτείας.

ιζ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδας φύσεσθαι λεπτὰς ἀπειλεῖ, εὐθηνίαν δὲ ὅμως.

v. 1 ἀφθονίαν *P* ‖ v. 7 ψωρώδεις corr. Hercher pro ψωριώδεις ‖ ἀπειλεῖ] δηλοῖ *P* ‖ v. 8 θείους ὀνείρους corr. Hercher pro ὁσίοις ὀνείροις ‖ v. 10 πεῦσιν *P* ‖ v. 11 νότος ἐπικρατήσει] scripsi ex *P*, νόσος ἐπικρατής *C* ‖ v. 15 δὲ om. *P* ‖ v. 19 εὐθηνία *P* ‖ v. 26 φύεσθαι *C* ‖

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμος ἔσται βαρύς.

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπίτασιν τοῦ πολέμου ἀπειλεῖ. D

κ΄. εἰ βροντήσῃ, ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων λέγει.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμον θερμὸν καὶ νοσοποιὸν 132 A ῥεῦσαι ἀπειλεῖ.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, καυσῶδες ἔσται τὸ θέρος καὶ πολύκαρπον.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις νόσον δηλοῖ, ἀλλ' ἀκίνδυνον.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐμφυλίους πολέμους τῇ πόλει καὶ ὄλεθρον τοῖς ὑλαίοις θηρίοις ἀπειλεῖ. B

κε΄. εἰ βροντήσῃ, ἐκστρατείας κίνησις ἐπὶ πόλεμον, ἀλλ' εὐτυχήσει.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, νόσους τοῖς θεράπουσιν ἀπειλεῖ.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁ βασιλεὺς πολλοὺς ὠφελήσει.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, ἀκρίδων γένεσις.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, ἰσχνότητα τοῖς σώμασιν ὑγιεινὴν δηλοῖ. C

λ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνταρσίαν κατὰ τῆς βασιλείας δηλοῖ καὶ εἰκότως πόλεμον.

322

## ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

34. α΄. Εἰ βροντήσῃ, ἐλαφρὸς ἄνεμος ῥεύσει, ἀλλ' ἀκίνδυνος.

β΄. εἰ βροντήσῃ, ἀδόκητος ἔσται πόλεμος. D

γ΄. εἰ βροντήσῃ, μετὰ νίκην ἧτταν τοῖς ἐν πολέμῳ φράζει· εὐθηνία δὲ ἔσται.

δ΄. εἰ βροντήσῃ, ὁμονοήσει ὁ δῆμος πρὸς εἰρήνην. 134 A

v. 10 ἐμφύλιον πόλεμον *P* || v. 11 τῶν ὑλαίων θηρίων *P* || v. 13 εὐτυχῆς *P* || v. 17 ἰσχυότητα *C* || ὑγιεινὴν etiam *P* || v. 21 μηνὶ Ἰανουαρίῳ rubr. *P* || v. 22 ἄνεμος] κίνδυνος *P* || v. 27 ὁ om. *P* ||

ε'. εἰ βροντήσῃ, ὑγίειαν τοῖς κτήνεσι σημαίνει.

ϛ'. εἰ βροντήσῃ, βηχώδη νόσον ἀπειλεῖ, ἀφθονίαν δὲ ἰχθύων καὶ καρπῶν δηλοῖ.

B ζ'. εἰ βροντήσῃ, δουλομαχία ἔσται καὶ νόσος συχνή.

η'. εἰ βροντήσῃ, ὁ δυνάστης τῆς πολιτείας πρὸς τοῦ δήμου κινδυνεύσει.

θ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ τῆς ἀνατολῆς βασιλεὺς κινδυνεύσει.

ι'. εἰ βροντήσῃ, ἀνέμου κίνησιν σφοδρὰν καὶ σίτου μὲν εὐφορίαν τῶν δ' ἄλλων καρπῶν ἀφορίαν δηλοῖ.

ια'. εἰ βροντήσῃ, λιμὸν σημαίνει καὶ μέχρις
C ἀλόγων.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι τὰς ὄψεις νοσήσουσιν, ἔσται δὲ πολὺς χόρτος καὶ ἰχθύων ἐπίδοσις.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀπειλεῖ.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, σπάνιν καὶ μυῶν γένεσιν καὶ ὄλεθρον τετραπόδων ἀπειλεῖ.

D ιε'. εἰ βροντήσῃ, στάσιν δουλικὴν καὶ τιμωρίαν αὐτοῖς καὶ εὐθηνίαν καρπῶν.

ιϛ'. εἰ βροντήσῃ, ὁ δῆμος ὑπὸ τοῦ βασιλέως ταραχθήσεται.

136A ιζ'. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀκινδύνους ἀπειλεῖ. 323

ιη'. εἰ βροντήσῃ, πράγματα ἐκδειματοῦντα τὸν δῆμον ἀναστήσεται.

ιθ'. εἰ βροντήσῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς νικήσει καὶ ὁ δῆμος τὴν κρείττονα ἕξει τάξιν.

v. 2 ἀφθονίαν etiam *P* || v. 5 ὁ om. *P* || v. 7—11 ad θ' refert *P*, quod ad ι' legitur et vice versa || v. 9 καὶ om. *P* || v. 10 δηλοῖ om. *P* || v. 14 καὶ om. *P* || v. 15 εἰ βροντήσῃ] hic add. *P* || v. 16 μυιῶν *P* || v. 20 ὁ om. *P* || v. 22 ἀπειλεῖ] δηλοῖ *P* || v. 24 ἀναστήσεται corr. Hercher pro ἀναστήσονται || v. 25 καὶ ante ὁ βασιλεὺς om. *P* || v. 26 τάξιν ἕξει *C* ||

κʹ. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἐπείσακτος ἔσται, B βηχώδης δὲ νόσος ἐνοχλήσει τοῖς σώμασιν.

καʹ. εἰ βροντήσῃ, ὁ βασιλεὺς πολλοῖς ἐπιβουλεύσας τέλος ἐπιβουλεύεται.

κβʹ. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, μυῶν δὲ καὶ ἐλάφων πλῆθος.

κγʹ. εἰ βροντήσῃ, εὐταξίαν τῇ πόλει δηλοῖ.

κδʹ. εἰ βροντήσῃ, νόσον μετὰ ἐνδείας δηλοῖ. C

κεʹ. εἰ βροντήσῃ, δουλομαχία ἔσται.

κϛʹ. εἰ βροντήσῃ, πολλοὶ πρὸς τοῦ κρατοῦντος ἀναιρεθήσονται, τέλος δὲ καὶ αὐτός.

κζʹ. εἰ βροντήσῃ, νόσους ἀκινδύνους δηλοῖ.

κηʹ. εἰ βροντήσῃ, οἱ μὲν ἐνάλιοι ἰχθύες ἐπιδώ- D σουσι, τὰ δὲ θρέμματα φθαρήσεται.

κθʹ. εἰ βροντήσῃ, λοιμικὸν καὶ νοσῶδες ἐπὶ πᾶσι τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα.

λʹ. εἰ βροντήσῃ, θάνατον συχνὸν ἀπειλεῖ.

## 324 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 138 A

35. αʹ. Εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ πτῶσιν ἀνδρῶν εὐπόρων ἀπειλεῖ.

βʹ. εἰ βροντήσῃ, ὁ μὲν σῖτος ἐλάττων, ἡ δὲ κριθὴ κρείττων, καὶ θηρίων μὲν αὔξησις, φθίσις δὲ ἀνθρώπων ἔσται.

γʹ. εἰ βροντήσῃ, ἐμφύλιος ἔσται στάσις.

v. 1 εὐθηνία ἐπείσακτος, βηχώδης νόσος τοῖς σώμασιν *P* || v. 3 ἐπιβουλεύσας] βασιλεύσας *P* || v. 5 μυιῶν *P* || v. 6 πληθύς *P* || v. 11 post αὐτός Rutgers ἕξει vel tale quid addi iubet; debuit certe ἀναιρεθήσεται. || v. 14 φθαρήσεται corr. H., φθαρήεται *C*, φθαρήσονται *P* || v. 18 μηνὶ φεβρουαρίῳ *P* rubr. || v. 22 καὶ et μὲν et δὲ om. *P* || v. 23 ἔσται om. *P* || v. 24 στάσις ἔσται *P* ||

δ'. εἰ βροντήσῃ, οἱ ἄνθρωποι οὐ προσώποις μόνον ἀλλὰ καὶ διανοίαις αὐταῖς ταραχθήσονται.

B ε'. εἰ βροντήσῃ, ἄμητος πολὺς καὶ ἀνθρώπων ἀπώλεια ἔσται.

ς'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ τῶν ξηρῶν καρπῶν, καὶ διαφερόντως τῶν κριθῶν.

ζ'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν οὐκ εἰς μακρὰν ἀνθρώποις ἀπειλεῖ.

η'. εἰ βροντήσῃ, πρᾶγμα μέγιστον ἀναφυήσεται τῇ πολιτείᾳ, καὶ οἱ μὲν ἰχθύες ἐπιδώσουσι, τὰ δὲ θηρία φθαρήσεται.

C θ'. εἰ βροντήσῃ, ἐλάττων ἡ κριθή.

ι'. εἰ βροντήσῃ, τὰ θηρία τοῖς ἀνθρώποις λυμανεῖται.

ια'. εἰ βροντήσῃ, εὐτοκία γυναικῶν.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, θάνατον συχνὸν ἀπειλεῖ καὶ ἀνέμους ἀήθεις.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία μὲν ἔσται, στάσις δὲ ὅμως πολιτική.

140 A ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἀποβολὴν τέκνων καὶ ἔφοδον ἑρπετῶν ἐπιβλαβῆ ἀπειλεῖ.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, λοιμικὸς ἀὴρ ἔσται, θηρίων τε 325 καὶ μυῶν γένεσις.

ις'. εἰ βροντήσῃ, τῷ μὲν δήμῳ αἴσιον, τῶν δὲ δυνατῶν ἐκ διχονοίας κακόν.

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, θέρος ἔσται ἀφθονώτατον.

v. 1 οἱ om. *P* || v. 4 ἔσται om. *P* || v. 5 καὶ om. *P* || v. 9 γέγιστον *P* || ἀναφύσεται coni. H. coll. p. 146 *A* || v. 11 φαρήσεται *P* || v. 13 λοιμανεῖται *C* || v. 20 καὶ om. *P* || v. 21 ἀπειλὴν *C* || v. 22 ἔσται om. *P* || θηρίων καὶ μυιῶν *P* || v. 24 αἴσιος *P* || v. 26 ἀέρος *P* (sed ἀ rubr.) ||

ιη΄. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμον βαρὺν καὶ φλυκτίδων B ἀνάστημα τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, ἑρπετῶν καὶ ἑλμίνθων πρὸς αὐτοῖς ὄχλος ἔσται.

κ΄. εἰ βροντήσῃ, καλοὺς ἀέρας δηλοῖ.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, ἐπίνοσος ὁ ἀὴρ ἀλλ' οὐ φθαρτικὸς ἔσται.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνθρώποις μὲν δυσμορφίαν, C ὀρνέοις δὲ φθορὰν ἀπειλεῖ.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, ὑγίειαν μὲν ἀνθρώποις, ἰχθύσι δὲ καὶ ἑρπετοῖς ὄλεθρον ἀπειλεῖ.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, τοῖς τρυφῶσιν ἐναντίον· πόλεμοι γὰρ ἔσονται, καὶ ζάλη βαρεῖα.

κϛ΄. εἰ βροντήσῃ, αὐχμὸν καὶ λειψυδρίαν καὶ D ψώρωσιν τοῖς σώμασιν ἀπειλεῖ.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, στάσιν τῷ δήμῳ δηλοῖ.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μέν, ἄνεμον δὲ νο- 142 A σοποιὸν ῥεῦσαι μαντεύεται.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

326 λ΄. εἰ βροντήσῃ, ἀγαθὰ σημαίνει μετὰ μακρᾶς τινος τοῦ δήμου διχοστασίας.

## ΜΑΡΤΙΟΣ

36. α΄. Εἰ βροντήσῃ, ἅπαν τὸ ἔτος ἀψιμαχίαι καὶ B διχόνοιαι ἔσονται.

v. 1 φλυκτήνων *C*, φλυκταινῶν coni. H. || v. 3 καὶ om. *C* || πρὸς αὐτοῖς] om. *P* || v. 6 εὐθηνίαν etiam *P* || v. 11 ὑγείαν *P* || v. 15 αὐχμόν, λιψυδρίαν, ψωρίωσιν τοῖς σώμασιν (om. ἀπειλεῖ) *P* || v. 20 πόλεμον, εὐθηνίαν (om. δηλοῖ) *P* || v. 21 μικρᾶς coni. Bekker || v. 23 μηνὶ μαρτίῳ rubr. *P* ||

β΄. εἰ βροντήσῃ, παύσει τὰ προαπειλούμενα.

γ΄. εἰ βροντήσῃ, κακοδαιμονία μετὰ ἐνδείας τοῖς πράγμασιν.

δ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία ἀφθονωτάτη ἔσται.

ε΄. εἰ βροντήσῃ, εὐήλιον τὸ ἔαρ καὶ εὔκαρπον τὸ θέρος ἔσται.

C ς΄. εἰ βροντήσῃ, ὅμοια τοῖς πρὸ ταύτης.

ζ΄. εἰ βροντήσῃ, ἄνεμος βαρὺς ἀναστήσεται, ὁ δὲ κρατῶν τὰ πράγματα κινήσει.

η΄. εἰ βροντήσῃ, βροχὰς σημαίνει.

θ΄. εἰ βροντήσῃ, φθορὰν μὲν ἀνθρώπων γένεσιν δὲ θηρίων ἀπειλεῖ.

ι΄. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ τοῖς τετραπόδοις.

D ια΄. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ ἀκρίδων γένεσιν δηλοῖ.

144 A ιβ΄. εἰ βροντήσῃ, δυνατὸς τοῦ πολιτεύματος ἢ στρατηγὸς κινδυνεύσει, διὸ μάχαι συρραγήσονται, καὶ τὰ θηρία τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλθῃ.

ιγ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνία ἔσται, τὰ δὲ θηρία φθαρήσεται, καὶ οἱ ἰχθύες ἐπιδώσουσι· καὶ ἑρπετὰ τοῖς οἰκήμασιν ἐνοχλήσει, οὐ μὴν βλάψει.

ιδ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν μὲν σημαίνει, θάνα- 327
B τον δὲ ἀνθρώπων καὶ γένεσιν θηρίων ἀπειλεῖ.

ιε΄. εἰ βροντήσῃ, καύματα σημαίνει καὶ λειψυδρίαν καὶ μυῶν ὄχλον καὶ ἰχθύων πολύν.

v. 1 παύσεται coni. Hercher pro παύσει || v. 5 εὔκαρπον etiam *P* || v. 8 στήσεται *C* || ὁ δὲ τῶν πραγμάτων κρατῶν ἀποκινηθήσεται *P* || v. 10 βροχὴν *P* || v. 13 φθορὰν *P* || v. 14 κατομβρία· ἀκρίδων γένεσις *P* || v. 18 ἐπέλθει *P* || v. 19 δὲ om. *P* || v. 20 καὶ ante οἱ om. *P* || καὶ ante ἑρπετὰ om. *P* || v. 24 καύματα, λιψυδρίαν, μυιῶν καὶ ἰχθύων ὄχλον *P* || v. 25 μυῶν corr. H. pro μυιῶν ||

ιϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὑγιεινὸν μὲν τὸ ἔτοϲ, ἀλλ᾽ ἐνδεὲϲ τῶν ἐπιτηδείων.

ιζ΄. εἰ βροντήϲῃ, πρᾶγμα παράδοξον τῷ δήμῳ ϲυμβήϲεται, ϲυχνὴ δὲ φθορὰ ἀνθρώποιϲ τε καὶ θηρίοιϲ τετράποϲιν.

ιη΄. εἰ βροντήϲῃ, κατομβρίαν καὶ νόϲον καὶ ἀκρί- C
δων γένεϲιν καὶ ἐγγὺϲ ἀκαρπίαν δηλοῖ.

ιθ΄. εἰ βροντήϲῃ, αὐχμὸϲ ξηρότατοϲ καὶ φθοροποιόϲ.

κ΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐπορώτερον οἱ ἄνθρωποι ἅμα καὶ ἀφθονώτερον ζήϲονται.

κα΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνίαν μετὰ πολέμουϲ καὶ φθορώδειϲ αὐχμοὺϲ δηλοῖ.

κβ΄. εἰ βροντήϲῃ, φθορὰν μὲν ὀρνέων, ἐπίδοϲιν D
δὲ τῶν ἐπιτηδείων.

κγ΄. εἰ βροντήϲῃ, ϲτάϲειϲ δηλοῖ.

κδ΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνίαν ϲημαίνει. 146 A

κε΄. εἰ βροντήϲῃ, καινὰ πράγματα τῷ δήμῳ ἀναφύεται.

κϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, κτῆϲιν ἐπειϲάκτων ἀνδραπόδων δηλοῖ.

κζ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἐπείϲακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

κη΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀφθονία ἰχθύων θαλαττίων ἔϲται.

κθ΄. εἰ βροντήϲῃ, αἱ γυναῖκεϲ τῆϲ κρείττονοϲ B
δόξηϲ ἀνθέξονται.

328 λ΄. εἰ βροντήϲῃ, δυνατόϲ τιϲ τῆϲ βαϲιλείαϲ ἐγκρατὴϲ ἔϲται, δι᾽ οὗ εὐφροϲύνη.

v. 1 ἐνδεὲϲ etiam *P* || v. 3 δήμῳ om. *P* || v. 4 τε om. *P* || v. 6 καὶ utrumque om. *P* || v. 10 εὐπορώτερον corr. Hercher pro εὐτροπώτερον || v. 12 εὐθηνίαν etiam *P* || πολέμου *P* || v. 20 ἐπειϲάκτων corr. Hercher pro ἐπείϲακτον || v. 23 ἔϲται om. *P* || v. 25 ἀνθέξονται etiam *P* ||

## ΑΠΡΙΛΙΟϹ

37. α΄. Εἰ βροντήϲῃ, ἐμφύλιον ϲτάϲιν καὶ ἀπο-
C πτώϲειϲ οὐϲιῶν ἀπειλεῖ.

β΄. εἰ βροντήϲῃ, δίκηϲ ϲημεῖον, ἐϲθλοῖϲ ἐϲθλὰ φερούϲηϲ καὶ φαύλοιϲ φαῦλα.

γ΄. εἰ βροντήϲῃ, κέρδη ἐξ ἐπειϲάκτου εὐθηνίαϲ δηλοῖ.

δ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὀργὴν τῶν κρειττόνων ἀπειλεῖ τοῖϲ ἀξίοιϲ.

ε΄. εἰ βροντήϲῃ, αὐχμὸν μὲν τῷ ἦρι, ὑγιεινὸν δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ϲημαίνει.

D ϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, πόλεμοι ἐμφύλιοι ἀναϲτήϲονται.

ζ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀγαθὰ πάντα καὶ ἄφθονον εὐετηρίαν δηλοῖ.

148 A η΄. εἰ βροντήϲῃ, κατομβρίαν δηλοῖ ἐπίνοϲον.

θ΄. εἰ βροντήϲῃ, νίκην τῇ βαϲιλείᾳ δηλοῖ καὶ τοῖϲ δυνατοῖϲ εὐφροϲύνην.

ι΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀνδρῶν ἀγαθῶν προκοπαὶ ἔϲονται.

ια΄. εἰ βροντήϲῃ, τὰ αὐτὰ ϲημαίνει.

B ιβ΄. εἰ βροντήϲῃ, βροχὰϲ καὶ εὐθηνίαϲ καὶ φθορὰν ἰχθύων δηλοῖ.

ιγ΄. εἰ βροντήϲῃ, ἀνθρώποιϲ καὶ κτήνεϲι φθορὰν ἀπειλεῖ.

ιδ΄. εἰ βροντήϲῃ, ὑγίειαν καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ.

ιε΄. εἰ βροντήϲῃ, λοιμὸν ϲημαίνει.

ιϛ΄. εἰ βροντήϲῃ, εὐθηνίαν μέν, μυῶν δὲ ἀρου- 329
ραίων γένεϲιν δηλοῖ.

v. 1 μηνὶ ἀπριλλίῳ rubr. *P* || v. 5 φερούϲηϲ corr. H. pro φέρουϲα || v. 10 τὸ ἔαρ *P* || v. 13 φθόνου *C* || v. 16 δίκην (δ rubr.) *P* || τῇ βαϲιλείᾳ etiam *P* || v. 24 ὑγείαν *P* || εὐθηνίαν etiam *P* || v. 26 εὐθηνίαν etiam *P* || μυιῶν *P* ||

ιζ′. εἰ βροντήςῃ, ἀφθονίαν τῶν ἐπιτηδείων cημαίνει. C

ιη′. εἰ βροντήςῃ, διχόνοιαν καὶ ἀνδρῶν ἀςτοχίαν cημαίνει.

ιθ′. εἰ βροντήςῃ, δυνατὸς ἀνὴρ τῆς πολιτείας οὐςίας ἅμα καὶ δόξης ἀφαιρεθήςεται.

κ′. εἰ βροντήςῃ, θεοχολωςίαν cημαίνει.

κα′. εἰ βροντήςῃ, τοῖς μὲν καρποῖς δεξιόν, τῇ δὲ πολιτείᾳ πόλεμον cημαίνει. D

κβ′. εἰ βροντήςῃ, φθορὰ τῶν μυῶν ἔςται.

κγ′. εἰ βροντήςῃ, βροχὴν ὠφέλιμον τοῖς ςπορίμοις δηλοῖ. 150 A

κδ′. εἰ βροντήςῃ, διχόνοια ἔςται τῶν δυνατῶν, τὰ δὲ ςκέμματα αὐτῶν ἀναφανήςεται.

κε′. εἰ βροντήςῃ, εἰρήνη ἀνὰ πάντα τὸν ἐνιαυτόν.

κϛ′. εἰ βροντήςῃ, ἐλπίδα καρπῶν μεγάλην καὶ ἀμήτων ςπάνιν δηλοῖ.

κζ′. εἰ βροντήςῃ, διοςημία παράδοξος ὀφθήςεται. B

κη′. εἰ βροντήςῃ, ὅπλοις ὁ δῆμος ἀναζώςεται.

κθ′. εἰ βροντήςῃ, ἐπικρατήςει ὁ Ζέφυρος.

λ′. εἰ βροντήςῃ, πραγμάτων καλῶν ἐπομβρία.

## ΜΑΙΟΣ

38. α′. Εἰ βροντήςῃ, φυγὴν τῷ δήμῳ καὶ ἀτιμίαν δηλοῖ. C

β′. εἰ βροντήςῃ, λιμὸν ἀπειλεῖ.

v. 1 ἀφθονίαν etiam *P* || v. 3 ἀςτοχίαν etiam *P* || v. 8 δεξιὰν *C* || v. 10 μυῶν] sic *P*, μυιῶν *C* || v. 14 ἀναφανήςονται *P* || v. 15 εἰρήνη] sic corr. H., εἰρήνην *P*, om. *C* || v. 16 μεγάλων *P* || v. 17 ἀμήτων etiam *P* || v. 18 διοςημία corr. Hercher pro διοςημεῖα || παραδόξως *C* || v. 21 πράγματα κακά· ἐπομβρία *P* || v. 22 μηνὶ μαΐω rubr. *P* || v. 23 αὐγὴν (α rubr.) *P* || ἀτιμίαν etiam *P* ||

γ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπείσακτον εὐθηνίαν δηλοῖ.

δ'. εἰ βροντήσῃ, εὔκρατος ἀήρ, καὶ οἱ καρποὶ 330 εὔθηνοὶ ἔσονται.

ε'. εἰ βροντήσῃ, ἐναλλαγὴ τῶν λυπηρῶν τοῖς D πράγμασιν ἔσται, καὶ πλείων ὁ σῖτος ἤπερ ἡ κριθή· τὰ δὲ ὄσπρια φθαρήσεται.

ς'. εἰ βροντήσῃ, θᾶττον ἀκμάσαι τοὺς καρποὺς καὶ φθαρῆναι δηλοῖ.

152 A ζ'. εἰ βροντήσῃ, ὀρνέων καὶ ἰχθύων ἀφθονία ἔσται.

η'. εἰ βροντήσῃ, ἀπαίσιον τῷ δήμῳ.

θ'. εἰ βροντήσῃ, λοιμὸν σημαίνει, ἀλλὰ μετρίως ἐπικίνδυνον.

ι'. εἰ βροντήσῃ, ταραχὰς κατομβρίας καὶ ὑπερχύσεις ποταμῶν ἐπιβλαβεῖς δηλοῖ, σαυρῶν τε καὶ ἑρπετῶν πλῆθος.

B ια'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν κατά τε τὴν γῆν κατά τε τὴν θάλασσαν ἐλπιστέον.

ιβ'. εἰ βροντήσῃ, φθορὰ ἰχθύων ἔσται.

ιγ'. εἰ βροντήσῃ, ἐπίδοσιν ποταμίων ὑδάτων δηλοῖ, νόσους δὲ τοῖς ἀνθρώποις.

ιδ'. εἰ βροντήσῃ, ἀνατολικὸς ἔσται πόλεμος καὶ φθορὰ πολλή.

ιε'. εἰ βροντήσῃ, εὐθηνίαν δηλοῖ.

C ις'. εἰ βροντήσῃ, εὔχεσθαι δεῖ διὰ τὰ ἀπειλούμενα.

ιζ'. εἰ βροντήσῃ, ὑετὸν σημαίνει.

ιη'. εἰ βροντήσῃ, στάσιν καὶ ἐξ αὐτῆς πόλεμον καὶ ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων.

v. 4 ἐναλλαγὴ etiam *P* (ἐ rubr. corr. ex α) ‖ v. 11 ἀναίσιον *C* ‖ v. 14 ταραχαὶ *P* ‖ v. 15 δηλοῖ om. *P* ‖ v. 23 πολλῶν *P* ‖

ιθ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐνοίᾳ τοῦ δήμου ἀνήρ τις εἰς ἄκρον εὐδαιμονίας ἀρθήσεται.

331 κ΄. εἰ βροντήσῃ, τοῖς μὲν περὶ τὴν ἀνατολὴν εὐ- D θηνία, τοῖς δὲ ἐπὶ δύσιν οὐχ οὕτως.

κα΄. εἰ βροντήσῃ, εὐχῶν δεῖ διὰ τὰ ἀπειλούμενα.

κβ΄. εἰ βροντήσῃ, κατομβρίαν καὶ φθορὰν τῶν 154A θαλαττίων ἰχθύων σημαίνει.

κγ΄. εἰ βροντήσῃ, εὐομβρίαν καρποφόρον δηλοῖ.

κδ΄. εἰ βροντήσῃ, μεγάλα κακά, ὡς ἐξ ἀθυμίας λειποθυμῆσαι τοὺς ὑπηκόους.

κε΄. εἰ βροντήσῃ, ἀνάπαυλαν καὶ ὕφεσιν τῶν B κακῶν ἐλπιστέον.

κς΄. εἰ βροντήσῃ, καλὸν τοῖς περὶ γεωργίαν ἔχουσιν.

κζ΄. εἰ βροντήσῃ, διοσημία ἔσται καὶ κομήτης ἐξαφθήσεται.

κη΄. εἰ βροντήσῃ, ὡσαύτως ἔσται.

κθ΄. εἰ βροντήσῃ, πόλεμον ἀρκτῷον σημαίνει, ἀλλ᾽ ἀκίνδυνον τοῖς πράγμασιν.

λ΄. εἰ βροντήσῃ, τὰ φυτὰ τῷ ἀνέμῳ συντρι- C βήσεται.

Ταύτην τὴν ἐφήμερον βροντοσκοπίαν ὁ Νιγίδιος οὐ καθολικὴν ἀλλὰ μόνης εἶναι τῆς Ῥώμης ἔκρινεν.

v. 1 τις delet Hercher || v. 5 εὐχῶν] εὔχεσθαι *P* || v. 8 σημαίνει] δηλοῖ *P* || v. 9 ἀνομβρίαν (ἀ rubr.) *P* || καρποφθόρον coni. Rutgers || v. 10 ἀτιμίας *P* || v. 12 ὕφεσιν etiam *P* || v. 16 διοσημία corr. Hercher pro διοσημεῖα || διοσημία — ἐξαφθήσεται] *C* iterat id quod ad κς΄ legitur || v. 21 τῷ ἀνέμῳ scripsi ex *P*, qui sic habet correct. ex τῶν ἀνέμων, *C* τῶν ἀνέμων ||

156 ΒΡΟΝΤΟϹΚΟΠΙΑ 332

## ΕΚ ΤΩΝ ΦΟΝΤΗΙΟΥ ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ

### ΚΑΘ' ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛΕΞΙΝ

A 39. Ϲελήνης ἐχούϲης τὸν αἰγόκερων εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται, τύραννον ἐπαναϲτήϲεϲθαι ἀπειλεῖ τοῖϲ ἀπὸ τῆϲ ϲτενῆϲ θαλάϲϲηϲ ἄχρι Νείλου χωρίοιϲ, ἐκπεϲεῖν δὲ ὅμωϲ αὐτὸν τῆϲ ἐγχειρήϲεωϲ. οὐχ ἥκιϲτα δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἔϲται ἐλάττωϲιϲ. ὑπονοϲτήϲει δὲ καὶ ὁ Νεῖλοϲ, καὶ διχόνοια ἔϲται τέκνοιϲ πρὸϲ γονεῖϲ, καὶ ταραχαὶ τῶν ἀρχόντων ἐνίοιϲ. Πέρϲαι δὲ καὶ οἱ τῆϲ Εὐρώπηϲ τὸ δυτικὸν ἔχοντεϲ ἠρεμήϲουϲιν. εἰ δὲ νυκτόϲ, ἔθνη βάρβαρα
B κατ' ἀλλήλων ἐξενεχθήϲεται, καὶ δογμάτων ἕνεκα τὰ τῆϲ Ῥωμαϊκῆϲ εἰρήνηϲ ϲαλευθήϲεται, καὶ τόπουϲ δέ τιναϲ τοῦ πολιτεύματοϲ πολέμιοι πρὸϲ βραχὺ καθέξουϲιν. ἄρχοντεϲ ἐκ τῶν δυτικῶν ὁρμώμενοι ἡγήϲονται παρανόμωϲ τῶν κοινῶν. δυϲδαίμονεϲ δὲ ἔϲονται οἱ τῶν ἀνθρώπων πλείουϲ, καὶ χειμῶνεϲ πικροί, καὶ ναυάγια, καὶ ϲάλοι ϲφαλεροί.

Ϲελήνης ὑδροχόῳ οὔϲηϲ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήϲῃ,
C κλεινῶν ἀνθρώπων καταλύϲειϲ ἐμπρηϲμούϲ τε βαρεῖϲ. καὶ ὁ μὲν ἄμητοϲ ἱλαρόϲ, ἀκρίϲι δὲ καὶ θη-

Fontei tonitruale reperitur etiam in *P* fol. 185 rect. et *R* fol. 70 vers., in *P* sequitur statim post cap. 26 omittiturque inscriptio generalis, quae hic v. 1—3 legitur, quam librarius iam supra (v. cap. 23) posuerat, sed inscribitur tantum περὶ βροντῶν ἀπὸ ϲελήνηϲ || v. 2 Φοντηίου corr. Schmitz in nov. mus. Rhen. XI p. 299 pro Φωντηίου || v. 4 ante ϲελήνηϲ *P* rubr. add. τῆϲ et sic semper || v. 8 καὶ τῶν] ἢ τῶν *C*, καὶ ἡ τῶν *P* || v. 16 δυτικῶν] ναυτικῶν *PR* || v. 20 οὔϲηϲ om. *P* ||

133 ρίοις ἐκδοθήσεται, ἡ δὲ σταφυλὴ σφηξί. καὶ τὸ πάντων σχετλιώτατον, φάσματα τοῖς σώμασιν ἐνοχλήσει μετὰ νόσων, καὶ τῶν ὑδάτων διαμαρτήσει τὸ νόστιμον. καὶ οἱ μὲν ἐλάττονες τὰς τύχας ἐπὶ τὸ βέλτιον 158 A ἀνασπασθήσονται, οἱ δὲ μείζους ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκπεσοῦνται. ἀμετρία τε τῶν νόμων τὴν εἰρήνην ταράξει, καὶ ἐθνικῶν ἔσται ἐπὶ τῆς πολιτείας πάροδος. εἰ δὲ νυκτὸς βροντήσῃ, ἀπολεγέτω μὲν τῇ εἰρήνῃ τὸ δυτικόν, ὁ δὲ ἄμητος τῆς Ἀσίας εὐκταιότατος, καὶ οἱ ἄρχοντες παρὰ τὸ κρατοῦν ἐν αὐτοῖς οὐ σφόδρα τοὺς ὑπηκόους λυπήσουσι.

Σελήνης ἰχθύσιν οὔσης ἐὰν βροντὴ ἐν ἡμέρᾳ γένηται, ὑδάτων ἐπίδοσιν δηλοῖ οὐ ποταμίων μόνον ἀλλὰ καὶ θαλαττίων, ἀχλύν τε τῷ ἀέρι, ἀλλὰ καὶ ἀφανισμὸν τοῖς ἰχθύσιν ἀπειλεῖ. τὰ δὲ θηρία πρὸς τὰς παγίδας αὐτομολήσει· φυτεύειν δ᾽ ὅμως φυτὰ ἐπευκταῖον. καὶ νοσῶδες μὲν τὸ κατάστημα, οἱ δὲ ἄρχοντες ἀνωμάλως διακείσονται. εἰ δὲ νυκτὸς...... B

40. Σελήνης οὔσης κριῷ ἐὰν βροντὴ γένηται C ἐν ἡμέρᾳ, φυγὴν μὲν Ἀραβίοις, λοιμὸν δὲ Πέρσαις ἀπειλεῖ. εἰ δὲ νυκτί, Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην ταράξουσι πολέμιοι, οἵ τε ναυτιλλόμενοι οὐκ ἔξω κινδύνων ἔσονται. καὶ ἀφθονία μὲν τῶν καρπῶν ἔσται, δυνατοῦ δὲ προσώπου πτῶσις· καὶ τὰ κοινὰ ἐγγὺς εὐθηνίας ἔσται.

v. 1 εὐδοθήσεται *C* || σφηξί corr. Hercher pro σφιγξί || v. 2 σχετλιώτατον corr. Hercher pro σχετλιώτερον coll. p. 94, 3 || v. 5 ἀνασπασθήσονται] ἁρπασθήσονται *PR* || v. 10 παρὰ] ἄρα *C* || v. 12 οὔσης om. *P* || εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ *P* || v. 18 εἰ δὲ νυκτὸς] add. *P* et duorum versuum spatium relinquit; ceteri omitt. || v. 19 οὔσης — γένηται] ἐὰν βροντήσῃ *P* || v. 22 πόλεμον *P*, πόλεμοι *R* ||

Σελήνης οὔσης ταύρῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, ἐπομβρίαν δηλοῖ καὶ χαλαζώδη τὸν ἀέρα, καὶ ποτα-
D μῶν προχεύματα. καὶ ὁ μὲν ἰχθὺς ἄφθονος, οἱ δὲ περὶ τοὺς θαλαττίους πόρους ἀγρυπνοῦντες λυπη- 334
ρότατοι. καὶ ὁ μὲν ἄμητος ἀγαθός, τοῖς δὲ κτήνεσι λοιμός. εἰ δὲ νύκτωρ, καρπῶν μὲν ἔνδειαν, ὑετῶδες δὲ καὶ χαλαζῶδες τὸ θερινὸν κατάστημα. ἀμβλωσίς
160 A τε γυναικῶν συμβήσεται, καὶ τὸ νόστιμον ὕδωρ ἐπιλείψει· καὶ κινήσεις μὲν στρατευμάτων λυπηραί, τῇ δὲ ἀνατολῇ τύραννος οὐκ εὐτυχὴς ἐνοχλήσει.

Σελήνης οὔσης διδύμοις εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, θεοσεβέστατα ἔσται τὰ κοινά· εἰ δὲ ἐν νυκτί, τὰ ἐναντία.

Σελήνης οὔσης καρκίνῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντὴ γένηται καὶ νεκρὰ συμβαίη, ταραχαὶ τοῖς κοινοῖς πράγμασιν ἔσονται καινοτομίαι τε τοῖς πράγμασιν ἐπὶ
B τὸ χεῖρον· οἱ δὲ καρποὶ ψεύσονται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ θάλασσα τοῖς ναυτιλλομένοις ὀλεθρία ἔσται, καὶ φθορὰ μὲν ἀνθρώπων, ἀφθονία δὲ ἰχθύων. εἰ δὲ ἐν νυκτί, Αἰθίοψι καὶ Πέρσαις ὄλεθρος ἐνσκήψει· τὰ δὲ δυτικὰ οὕτως λιμώξει ὡς καὶ εἰς Αἴγυπτον δι' ἔνδειαν καταφυγεῖν.

Σελήνης οὔσης λέοντι ἐὰν βροντὴν ἐν ἡμέρᾳ γενέσθαι σύμβαίη, δόλον κατὰ τῆς βασιλείας μελετᾶσθαι δηλοῖ. καινισμοί τε νόσων ἔσονται, καὶ θάνα-

v. 1 οὔσης] ἐν *P* || v. 3 προχεύματα corr. Hercher pro παροχεύματα || v. 11 οὔσης] ἐν *P* || v. 12 εἰ δὲ νυκτί, τοὐναντίον *P* || v. 14 οὔσης] ἐν *P* || βροντὴ γένηται] βροντήσῃ *P* || v. 15 καὶ νεκρὰ συμβαίη] om. *PR* || v. 19 δὲ νυκτὶ *CP* || v. 21 καταφυγεῖν] sic *P*, καταφυγὴν *C*, φυγεῖν *R* || v. 23 οὔσης] ἐν *P* et sic semper || ἐὰν βροντήσῃ, δόλον *P* || v. 25 pro νόσων coni. νόμων H. || ἔσονται om. *C*

τοι τοῦ πλήθους ἐκ τιμωριῶν. καὶ ὁ μὲν ἄμητος C ἄφθονος ἔσται, ὑπὸ δὲ πολεμίων διαρπαγήσεται, καὶ διαφερόντως κατὰ τὸ δυτικόν. κατισχύσουσί τε καὶ ἀδικήσουσιν οἱ ὑπερέχοντες τὸ ὑπήκοον. εἰ δὲ νυκτός, καὶ οὕτως ἡ βασιλεία ἐπιβουλευθήσεται, καὶ 135 μέρος τῆς ἀνατολῆς ὑπὸ βαρβάροις τελέσει. κατόμβρισις δὲ τοῖς ὑγροῖς καρποῖς λυμανεῖται. ἐπισυρήσονται δὲ τοῖς κτήνεσιν ἑρπετὰ θανατηφόρα· δυνατοὶ δὲ τῆς πολιτείας πεσοῦνται.

41. Σελήνης οὔσης παρθένῳ εἰ ἐν ἡμέρᾳ D βροντήσῃ, ὑγρότερον ἔσται τὸ τοῦ ἀέρος κατάστημα, ἀφθονία δὲ τῶν ξηρῶν καρπῶν, ὡς ἠρέμα πως ἐπιρρεπεστέρους γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὰ πταί- 162 A σματα. ἔσται δὲ καὶ φθορὰ τοῦ γυναικείου ἔθνους. εἰ δὲ νυκτός, λοιμὸς ἐνσκήψει τοῖς δυτικοῖς· τὰ δὲ θηρία οὕτως ἐπελεύσεται τοῖς ἀνθρώποις ὡς φωλεοῖς αὐτοὺς ἐγκατακρύπτεσθαι· καὶ δυνατῶν δὲ ἀνδρῶν ἔσται πτῶσις, καὶ ἔνδεια ξηρῶν καρπῶν.

Σελήνης οὔσης ζυγῷ εἰ ἐν ἡμέρᾳ βροντήσῃ, ἀγαθὰ ἐκδεχέσθωσαν ἄνθρωποι, ἐξῃρημένων Αἰγυπτίων. εἰ δὲ νυκτός, ἡ μὲν νεολαία ἐν ὅπλοις τελέ- B σει καὶ ἐν πολέμοις φθαρήσεται, ἀφθονία γε μὴν τῶν καρπῶν ἔσται, ὑπὸ δὲ βαρβάρων δαπανηθήσεται.

Σελήνης οὔσης σκορπίῳ ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ βροντὴν ἢ ἀστραπὴν γενέσθαι συμβαίη, Ἀράβιοι ταραχθήσονται, ἔνδεια δὲ τῶν καρπῶν ἔσται, καὶ οἱ ἄνθρωποι κατ' ἀλλήλων χωρήσουσιν. Ἀσσυρία γε μὴν πιε-

v. 2 διαρπαγήσεται corr. Hercher pro διαρπαγήσονται || v. 6 κατόμβρησις malit Hercher || v. 7 post δὲ add. καὶ *R* || v. 11 βροντήσῃ transponit *P* ante ἐν ἡμέρᾳ || v. 19 βροντήσῃ transponit *P* ante ἐν ἡμέρᾳ || v. 24 εἰ βροντήσῃ ἐν ἡμέρᾳ ἢ *P* ||

cθήcεται λιμῷ. εἰ δὲ νυκτόc, πυρκαϊαὶ μὲν ἔcονται,
C πτώcειc δὲ πόλεων παραλίων καὶ διαφθορὰ καρπῶν
καὶ τετραπόδων, θηρίων δὲ παντοίων ἐπιδρομή· ὅθεν
εὔχεcθαι δεῖ, ὅπωc μὴ καὶ κεραυνῶν ἐνcκήψεcιν ἀνα-
λωθῶcι.

Cελήνηc οὔcηc τοξότῃ ἐὰν ἐν ἡμέρᾳ βρον- 336
τήcῃ, Πέρcαιc ἀφανιcμὸν ἀπειλεῖ, καὶ ὁ βαcιλεὺc δὲ
αὐτῶν δολοφονηθήcεται, εὐκαρπία δὲ ἔcται καὶ χει-
μῶνεc εὔδιοι ἔcονται, καὶ φθορὰ μὲν ἀνθρώπων, ἀν-
δραποδιcμοὶ δὲ πόλεων. εἰ δὲ ἐν νυκτί, ἐπομβρίαν
D δηλοῖ, καὶ κάματον δὲ τοῖc ἐγκύμοcι καὶ νόcουc καὶ
θανάτουc αἰφνιδίουc, ὡc περιττεύειν μὲν τοὺc καρ-
πούc, ἀπολείπεcθαι δὲ τοὺc δαπανῶνταc. ἔcονται
δὲ cάλοι καὶ ἄνεμοι βίαιοι, καὶ ἀφανιcθήcεται ἀνὴρ
δυνατὸc καὶ βαρὺc τοῖc πράγμαcιν.

v. 1 λοιμῷ *C* || v. 4 ἀναλωθήcονται *P* || v. 6 ἐὰν] εἰ *P* || v. 9 καὶ add. Hercher || v. 10 ἐν om. *P* ||

# ΚΑΘΟΛΙΚΗ ЄΠΙΤΗΡΗϹΙϹ 164
## ΠΡΟϹ ϹЄΛΗΝΗΝ
### ΠЄΡΙ ΚЄΡΑΥΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΚΑΤΑϹΤΗΜΑΤΩΝ,
#### ЄΚ ΤΩΝ ΛΑΒЄΩΝΟϹ ΚΑΘ' ЄΡΜΗΝЄΙΑΝ ΠΡΟϹ ΛЄΞΙΝ, ΑΠΟ ΤΗϹ ΘЄΡΙΝΗϹ ΤΡΟΠΗϹ

42. Εἰ κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ καρκίνου μοῖραν A
cελήνη εἴη κριῷ, ἔcονται ἀχλύες καὶ βρονταὶ καὶ χάλαζαι, ταραχαὶ δὲ τοῖc δένδροιc ἐκ βιαιοτέρων πνευμάτων, καὶ ζάλη ἀερία, τίμιοί τε οἱ καρποί, καὶ αὐχμηρὸν τὸ περιέχον ἐκ λοιμικῆc θερμαcίαc. εἰ δὲ ταύρῳ, ἔνδεια μὲν ἔcται τῶν ἐπιτηδείων, ἐλαίου δὲ
337 διαφερόντωc, τὰ μέντοι cταθμῷ ἀποδιδόμενα εὐτελῆ ἔcται. διδύμοιc γε μὴν οὔcηc τῆc cελήνηc ἐπὶ τῆc θε- B
ρινῆc τροπῆc ἀμφίβολοc ἔcται ὁ ἐνιαυτόc· ἡγήcεται μὲν γὰρ ὑγρότηc, ἕψεται δὲ ξηρότηc, καὶ ὁ μὲν cῖτοc ἐλάccων, κρείττων δὲ ὁ οἶνοc, καὶ οὐχ ἥκιcτα τὸ ἔλαιον ἀφθονώτατα διαρκέcει. καρκίνῳ δὲ οὔcηc cελήνηc ἐπὶ τῆc θερινῆc τροπῆc, ὡc προϋποδέδεικται, εὔφοροc ὁ ἐνιαυτὸc ἔcται περὶ πάνταc τοὺc καρπούc, ξηρούc τε καὶ ὑγρούc· εἰκότωc οὖν εὐθηνίαν προcδοκητέον. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ λέοντοc cελήνηc οὔcηc ἡ θε- C
ρινὴ cυνέλθοι τροπή, βροντώδη καὶ θυελλώδη ἄν τιc ἐκδέξαιτο τὸν ἀέρα· νεφώδηc γὰρ ἔcται καὶ ἀχλυώδηc, ὡc περιττευούcηc τῆc ἐξ ὑπερῴων ὑγραcίαc τοὺc μὲν ξηροὺc καρποὺc ἐλαττωθῆναι, τοὺc δὲ ὑγροὺc

v. 1 Labeonis dissertatio extat etiam in *R* fol. 71 et *F* fol. 153 || v. 6 ἑνδεκάτην] α̅ *F* || v. 7 cελήνη] καὶ *C* || v. 8 πνευμάτων] ἀνέμων *R* || v. 19 εὔφρονοc *C* || v. 22 θελλώδη *C* || v. 23 ἐκδέξοιτο *CF* ||

166 A λέπιδοῦναι. ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς θερινῆς τροπῆς σελήνη τὴν παρθένον ἔχοι, στεῖρος μὲν καὶ ἐγγὺς ἄκαρπος ὁ ἐνιαυτός, ἐκ δὲ ἀδοκήτου περί τε τοὺς ξηροὺς καρποὺς καὶ ὑγροὺς ἔσται τις παραψυχή. ζυγῷ οὖσα ἡ σελήνη εἰ τὴν θερινὴν καταλάβοι τροπήν, εὔφορον μὲν καὶ αὐτάρκη τὸν ἐνιαυτὸν ἐμφαίνει περὶ τοὺς ξηροὺς καρπούς, ὑγρὸν δὲ ὅμως καὶ ἔπομβρον· καὶ
B τὰ σταθμῷ διδόμενα τίμια ἔσται, τὸ δὲ ἔλαιον σὺν καὶ τῷ οἴνῳ ἔσται τιμιώτατον. σκορπίῳ σελήνης ἐπὶ τῆς μὲν θερινῆς τροπῆς τυγχανούσης ξηρὸς καὶ ὄψιμος ὁ ἐνιαυτὸς ἐπὶ τοῖς καρποῖς ἔσται, χαλαζώδης δὲ οὐχ ἥκιστα καὶ ταρακτικός· ὅ γε μὴν σπόρος, καὶ εἴ τι ὑπὸ γῆν, ἔξω ἐλπίδος· λιμὸς οὖν ἔσται πάντως καὶ φθορὰ τῶν ἀνθρώπων. τοξότην ἐχούσης σελήνης ἐπὶ τῆς τοῦ θερινοῦ κέντρου τροπῆς, πλημμύρα ἔσται 339
C ὑδάτων ἀτμοί τε καὶ χαλαζώδεις ὄμβροι, καὶ φθορὰ τῶν πτηνῶν, καὶ ναυάγια οὐ μικρά, καὶ ἐλαττώσεις μὲν τῶν ὑγρῶν καρπῶν, ἀφθονία δὲ τῶν ξηρῶν. ὅταν γε μὴν τὸν αἰγόκερων ἔχῃ σελήνη ἐπὶ τῆς ἐν θέρει τροπῆς, οὕτως ἐπομβρήσει ὁ ἀὴρ ὡς ἐμποδὼν γενέσθαι τῇ συναγωγῇ τῶν καρπῶν καὶ μεταμελῆσαι τοῖς γεωργοῖς τῆς ἐπὶ τῷ σπόρῳ σπουδῆς· ἐκ παραδόξου δὲ οἱονεὶ τῆς προνοίας οἴνου μὲν καὶ ἐλαίου ἀφθονία, ἥκιστα δὲ λοιμῶδες τὸ τοῦ ἀέρος κατάστη-

v. 2 ἀκαρπίας *F* || v. 4 παραψυχή] παρατροπὴ *F* || οὖσα ἡ σελήνη] scripsi ex *F*, ceteri οὔσης σελήνης || v. 5 εὔφορος μὲν καὶ αὐτάρκης ἔσται ὁ ἐνιαυτὸς περὶ *F* || v. 7 ὑγρὸς *F* || ἔπομβρος *F* || v. 8 post τίμια ἔσται *R* add. πάνυ || v. 9 ἔσται om. *F* || τιμιώτατα *CR* || post σελήνης *F* add. οὔσης || v. 10 μὲν θερινῆς] ἐν θέρει *F* || v. 11 ζαλαζώδης *C* || v. 14 τῶν om. *F* || v. 19 τὸν om. *F* || v. 20 ἐπομβρίσει *F* || ἐμποτίδ' *F* || v. 23 δὲ ante οἱονεὶ om. *F* || οἶνος *F* ||

ια. τῷ δ' ὑδροχόῳ ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἐνδιατριβούσης D
ελήνης τὰ αὐτὰ μὲν ἔσται σχεδὸν περὶ τὴν τῶν
αρπῶν ἐκδοχήν, ἐλάττους δὲ ἔσονται οἱ ἰχθύες
ρὸς αὐτοῖς, καὶ διαφερόντως οἱ ποτάμιοι καὶ ὅσοι
αλάσσης ἔξω μειωθήσονται.

## ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΥΝΩΝ

163 A

43. Τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων λέγειν, καὶ
πως γίνεσθαι κεραυνοὺς ἡ παλαιότης ὑπολαμβάνει,
οῖς ἀρχαιοτέροις ἀποχρώντως τῆς περὶ τῶν τοιού-
ων θεωρίας διαληφθείσης οὐ τούτου καιρός, οὐδὲ
ὸ ἐπάγγελμα τουτὶ προύθηκεν, ἀλλ' ὅπως κατὰ
ὴν Θούσκων παράδοσιν ἐπιγνωσθεῖεν οἱ κεραυνοί, B
ί ἄρα παραδηλοῦσιν ἐκπίπτοντες. ἐν τούτοις μὲν
ἰδέναι χρὴ ὡς οὐ κατὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν κεραυνοὶ
ποθλίβονται· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ θέρους ἢ ἐπὶ χειμῶνος
οῦτο συμβαίνειν πέφυκε καθόλου, ἀλλ' ἐν ἦρι ἢ
ετοπώρῳ, περὶ τὴν πλειάδος καὶ ἀρκτούρου ἐπι-

v. 1 ἢ] ἤτοι *CR* || v. 2 τὰ αὐτὰ] ταῦτα *F* || v. 3 δὲ corr. [ercher pro γὰρ || οἱ om. *F* || v. 5 ἔξω μειωθήσονται] sic *F*, ξωμιωθησονται *C*, ἔξω μαιωθήσονται *R* || v. 6 c. 43—52 repe- itur etiam in *V* et *L* fol. 16 v. || v. 7 τὰς φύσεις] τὸ τῆς φύ- εως *L* || v. 8 ὅπως] οὕτως *C* || ὑπολαμβάνειν *C* || post ὑπολαμ- άνει *L* add. περιττὸν || v. 9 ἀρχαίοις *CL* || τῶν τοιούτων] ούτων *L* || v. 10 οὐ] οὐδὲν γὰρ *L* || οὐδὲ — προύθηκεν] m. *L* || v. 13 προδηλοῦσιν *L* || v. 14 οὐ κατὰ πάντα] οὐκ παντα *C*, οὐκ ἀνὰ πάντα coni. Bekker || v. 15—16 Plin. [ 135 *hieme et aestate rara fulmina* || ἐν θέρει ἢ χειμῶνι ; || ἢ ἐπὶ] οὐδὲ ἐπὶ *CV* || v. 16 πέφυκε συμβαίνειν *L* || Plin. [ 136. *vere autem et autumno crebriora fulmina* Arrhian. ap. tob. ecl. phys. I 29 p. 610 Heeren. πλεῖστοι δὲ ἦρος καὶ ετοπώρου . . περί τε πλειάδος καὶ ἀρκτούρου ἐπιτολήν. || v] ἐπὶ *L* || v. 17 τὴν] τῆς *L* ||

τολήν. ὅθεν οὐδὲ ἐν Ϲκυθίᾳ ἢ ϲυνελόντι εἰπεῖν ἐπὶ τὸ ἀρκτῷον κέντρον κεραυνοὺϲ βάλλεϲθαι, ἤγουν ἐπὶ C τὸ νότιον, κέκριται, διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ θερμὸν τοῦ κατὰ τοὺϲ χώρουϲ ἐκείνουϲ καταϲτήματοϲ. ἐπὶ δὲ τῆϲ Ἰταλίαϲ ὡϲ μάλιϲτα· εὔκρατοϲ γὰρ ϲχεδὸν παρὰ πᾶν χωρίον ὁ κατ' ἐκείνην ἀήρ, ἀπὸ μὲν νότου πλευρᾶϲ ἑκατέραϲ τῷ βορρᾷ ἰάπυγί τε κώρῳ τε ἐξ Ἄλπεων καταπνεομένηϲ πάϲηϲ τῆϲ ὑποκειμένηϲ τῷ Ἀπεννίνῳ βαθείαϲ, ἀπὸ δὲ τοῦ πρὸϲ λίβα νεύματοϲ τῷ νότῳ, καὶ νότῳ οὐ τῷ ξηρῷ καὶ βαρεῖ ἀλλὰ τῷ γονιμω- D τάτῳ πάντων, οἷον εἶναι τοιοῦτον ἡ παρήκουϲα πρὸϲ Γάδειρα ἐπὶ τὸ Ἀτλαντικὸν μεγάλη παραϲκευάζει θάλαϲϲα, κιρνῶϲα ταῖϲ ψυχραῖϲ ἀναθυμιάϲεϲι τὴν ἀτμώδη καὶ λοιμικὴν τοῦ μεϲημβρινοῦ νότου θερμότητα. 170 A καὶ τὸ δὴ πάντων τῇ χώρᾳ τῆϲ εὐκραϲίαϲ αἰτιώτατον, ἄνωθεν τῷ Ἰονίῳ, κάτωθεν δὲ τῷ Τυρϲηνικῷ παρακλύζεται πελάγει. ὅθεν δίϲ τε τὰ θρέμματα τοῦ ἔτουϲ ἀπογεννᾶν πέφυκε, τυρόϲ τε οὐ λείπει „οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ.“ τοιαῦτα μὲν ἄν τιϲ περὶ Ἰταλίαϲ εἴποι.

v. 1—4 Plin. II 135. *quae ratio inmunem Scythiam et circa rigentia a fulminum casu praestat et e diverso nimius ardor Aegyptum.* || v. 1 ϲυνελόντι corr. H. pro ϲυνελόντα || v. 2 κεραυνὸϲ βάλλεται *L* || ἤγουν sequ. corrupta sunt; H. mavolt οὐδὲ || v. 3 κέκριται om. *L* || τοῦ om. *L* || v. 4 κατάϲτημα *L* || v. 4—6 Plin. II 136. *qua ratione crebra in Italia, quia mobilior aer mitiore hieme et aestate nimbosa semper quodammodo vernat vel autumnat.* || v. 6 ἀπὸ μὲν νότου — πελάγει (v. 17)] om. *L* || v. 7 κώρῳ τε] corr. H., χώρω δὲ *C*, χώρα καὶ *V* || v. 11 οἷον εἶναι τοῦτον vel ὃν εἶναι τοιοῦτον mavolt H. || v. 17 post τὰ add. *L* ἐν αὐτῇ || τοῦ ἔτουϲ om. *L* || v. 18 ὑπογεννᾶν *L* || τυρόϲ τε] corr. H. pro τυρὸϲ δὲ || „οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ“ sunt verba Homeri μ 76 || v. 19 τοιαῦτα—εἴποι (v. 20)] om. *L* ||

44. Διάφορος δὲ καὶ οὐ μονοειδὴς ἡ τῶν κεραυ-
ῶν φύσις. τοὺς μὲν γὰρ ψολόεντας ἡ παλαιότης B
ιλεῖ, τοὺς δὲ ἀργῆτας, σκηπτούς τε καὶ πρηστῆρας.
ὐδὲ γὰρ πάντες ταὐτὸ πράττουσιν. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ
ναστρέφουσι πρὸς τὰς ῥήξεις τῶν νεφῶν, ὅθεν καὶ
ἐθλίβησαν. καὶ οἱ μὲν διάπυροι πρηστῆρες, οἱ δὲ
ἡ πυρώδεις τυφῶνες, οἱ δ' ἔτι μᾶλλον ἀνειμένοι
νεφίαι. αἰγίδες γε μὴν λέγονται οἱ ἐν συστροφῇ
υρὸς φερόμενοι. ταύτῃ αἰγίδα Διὶ περιτίθησιν ὁ λό-
ος, οἱονεὶ τὸν ἀέρα καταιγίδος καὶ συσσεισμοῦ αἴτιον
αραινιττόμενος. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα σχήματα κεραυ- C
ῶν· ἑλικίας αὐτοὺς τὰ βιβλία καλεῖ, ὅτι ἑλικοειδῆ
ραμμὴν ἐν τῷ καταφέρεσθαι παραδεικνῦσιν. ἔστι δὲ
αυμάσαι κἀν τούτῳ τὴν φύσιν καὶ τὸ ἄβατον τῶν
ν αὐτῇ θεωρημάτων. οὐδὲ γὰρ πάντες (καίτοι πάν-
ες ἐξ ἀέρος καὶ συστροφῆς νεφῶν φερόμενοι) τὰ αὐτὰ
λλήλοις δρῶσιν. ὁ γὰρ ἐν αὐτοῖς λεγόμενος ἀργής,
ν καὶ λαμπρὸν ἐξαιρέτως καλοῦσιν οἱ ἀρχαῖοι, πολ- D
άκις ἐμπεσὼν ἐπὶ πίθον ἢ ἄγγος ἁπλῶς ἢ οἴνου ἢ
δατος, τὸ μὲν περιέχον ἀπήμαντον τὸ δὲ ἐμπεριε-
όμενον ἄφαντον ἐποίησεν. οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐν

v. 1—15 similia narrat de mensib. III 15 et IIII
3, cf. Aristotel. meteor. III 1, 9 sq. et quos laudat in
ommentar. ad l. s. Ideler vol. II p. 259 sq., praeter-
a Plin. II 133. 134; Apulei. de mundo cap. 12 et 15 ||
. 1 καὶ om. *C* || v. 6 εἰ μὲν *L* || v. 7 μὴ om. *L* || ἀνι-
ένοι *C* || v. 8 γε] δὲ *L* || v. 9 ταύτῃ — παραινιττόμενος
v. 11)] om. *L* || v. 11 παραινιττόμενοι *C* || v. 16 φερόμενοι]
τρεφόμενοι *C* || v. 17—21 Plin. II 137. *tertium est quod
'arum vocant mirificae maxume naturae, quo dolia exhau-
iuntur intactis operimentis nulloque alio vestigio relicto*, cf.
rrhian. ap. Stobaeum ecl. phys. I 29 p. 608 || v. 19 ἢ ante
ἴνου om. *CL* || v. 20 ἀπήμαντος *C* || περιεχόμενον *V* || v. 20

cκεύεcι χρυcίον ἢ ἀργύριον φέρουcιν ἐμπεcὼν τῷ
172A ἴcῳ τρόπῳ τὰ μὲν ἔνδον ἔτηξε, τὰ δὲ ἔξωθεν ἔcω-
cε. καὶ τὸ δὴ πάντων θαυμαcιώτατον ἐπὶ γυναικὸc
ἐγκύμονοc cυμβῆναί φηcιν ὁ μέγαc Ἀπουλήϊοc, καὶ
γυναικὸc οὐκ ἠγνοημένηc, Μαρκίαc δὲ ἐκείνηc τῆc
Κάτωνι τῷ τελευταίῳ cυνοικηcάcηc. ἐμπεcὼν γὰρ
αὐτῇ κεραυνὸc ὁ λεγόμενοc ἀργῆc ἤτοι λαμπρὸc αὐ-
τὴν μὲν παντελῶc ἐφύλαξεν ἀβλαβῆ, τὸ δὲ ἐν αὐτῇ
B διεφόρηcεν οὕτωc ἀνεπαιcθήτωc ὡc μηδὲ αὐτὴν cυν-
ιδεῖν ὅ τι γέγονε τὸ ἐν αὐτῇ, καίτοι πρὸc ἔξοδον
ἔχον. τοιαύτην μὲν κατ' ἐξαίρετον ἐνέργειαν ἡ τοῦ
ἀργῆτοc εἴληχε φύcιc.

45. Γενικῶc δ' εἰπεῖν, ἀβλαβῶc φυλάττεται ἀπὸ 341
κεραυνῶν καὶ οὐδὲ βάλλεται τὴν ἀρχὴν ἐν μὲν φυτοῖc
δάφνη καὶ cυκῆ· καὶ γὰρ ἡλίου ταῦτα. ὅθεν καὶ δά-
φνην φιλεῖν Ἀπόλλων μυθεύεται, οἷον ὁ ἥλιοc· καὶ
C εἰc λέοντα μεταβαλλόμενοc, ἀντὶ τοῦ εἰc πῦρ, οὐ

— v. 2 Plin. l. s. *aurum et aes et argentum liquatur intus sacculis ipsis nullo modo ambustis ac ne confuso quidem signo cerae*, cf. Arrhian. l. s.

v. 2 ἔνδοθεν *L* || ἐκτὸc *L* || v. 3—11 Plin. l. s. *Marcia princeps Romanarum icta gravida partu exanimato ipsa citra ullum aliud incommodum vixit.* || v. 3 τὸ δὴ] om. *L* || πάντωc *L* || καὶ ante ἐπὶ add. *CV* || ἐπὶ—μέγαc] cυμβῆναι ἐπὶ ἐγγυμονούcηc γυναικὸc φηcὶν *L*, qui saepe immutatis et praetermissis verbis epitomes speciem prae se fert ita ut discrepantias eius non nisi ad rem facientes afferam. || v. 4 pro Ἀπουλήϊοc perperam H. Πλίνιοc suspicatur || v. 11 ἐνέργειαν om. *V* || v. 13— p. 95 v. 6 eadem fere narrat Lydus de mensib. III 52 || v. 13—15 Plin. II 146. *ex eis quae terra gignuntur lauri fruticem non icit.* Plutarch. symp. V 9, 4 ὡc φαcιν, οὐ κεραυνοῦται (ἡ cυκῆ). cf. IIII 2, 5 et Geoponic. VII 11 et XI 2 || v. 13 ἀβλαβῆ *L* || v. 15—p. 95 v. 1 Plin. XV 134. *(laurus) grata Apollini .... quia manu satarum receptarumque*

φθείρει τὴν δάφνην. ἐν δὲ πτηνοῖς ἀετός, ἐν δὲ ὑγροῖς φώκη· ὅθεν καὶ κεραυνοφόρος ὁ ἀετὸς καὶ Διὸς εἶναι νενόμισται. ἡ δὲ φώκη ὡς ἀπήμαντος ἐπιβολῇ κεραυνοῦ, μάρτυς ἡ πεῖρα ἀποδέδωκε· τῶν γὰρ νεῶν τὰ ἱστία, ἐν αἷς οἱ βασιλεῖς πλέουσι, φωκείοις εἴθισται ἀποδιφθεροῦσθαι δέρμασιν. οὐ πλέον δὲ πέντε ποδῶν κατακρύπτεσθαι κεραυνὸς πέφυκεν εἰς γῆν, ἐξωθούμενος ἄνωθεν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς γηϊνώτατος. ἔστι D
δ' ὅτε καὶ ὑπ' αἰθρίῳ τῷ ἀέρι πίπτουσι κεραυνοί· ὅπερ εἰ συμβαίη, οὐκέτι τὸν ἐπὶ τοῖς ζῳδίοις ἥλιον ἢ ἑτέραν γοῦν τῶν ἐγνωσμένων δέοι ἑρμηνείαν τοῦ ἐσομένου θηρᾶσθαι, ἀλλ' αὐτόθεν ἀποφήνασθαι ἀνα- 174 A
τροπὴν μὲν τοῖς κοινοῖς, ἀπώλειαν δὲ τῷ παντελεῖ χωρίῳ, ἐν ᾧ τοιοῦτό τι συμβήσεται. ἄλλην δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Νιγίδιος ἐν τῇ τῶν Ὀνείρων ἐπισκέψει παραδίδωσιν ἐπὶ τοῖς κεραυνοῖς ἑρμηνείαν. φησὶ γὰρ πᾶσι μὲν καθόλου ἀπευκταίαν εἶναι τὴν τῶν σκηπτῶν

*in domos fulmine sola non icitur.* 135. *laurus quidem manifesto abdicat ignis crepitu et quadam detestatione.* ||

v. 1—2 Plin. II 146. *nec e volucribus (percutit fulmen) aquilam, quae ob hoc armigera huius teli fingitur.* || v. 3—6 Plin. l. s. *pavidi . . tabernacula pellibus beluarum, quas vitulos appellant (tutissima putant), quoniam hoc solum animal ex marinis non percutiat.* cf. Nonnus de morb. curat. c. 260. ταῦτα ἀποτρέπουσι κεραυνούς . . . φώκης δέρμα ἢ ὑαίνης· τούτων δὲ τῶν ζῴων τὰς δορὰς περιφέρουσι καὶ τὰ τῶν αὐτοκρατόρων πλοῖα. Plutarch. symp. III 2, 5. διαφεύγει τὸν κεραυνὸν . . . ἡ συκῆ καὶ τὸ δέρμα τῆς φώκης, ὥς φασι καὶ τὸ τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων οἱ ναυκληροὶ καταδιφθεροῦσιν. || v. 3 ἐπιβουλῇ *C* || v. 5 ἐν οἷς *C* || φωκίοις ἤθισται *C* || v. 6—8 Plin. l. s. *nec unquam quinque altius pedibus descendit in terram.* || v. 7 κεραυνοὺς *C* || v. 12 ἀποφήβασθαι *C*, ἀποφοιβάσαι coni. Bekker || v. 15 ἐπισκίψει *C* || v. 17 cf. Müller Etrusc. II p. 170 ||

φοράν, κἂν εἰ μὴ τυχὸν βλάπτοιεν, τοῖς δ' ὄναρ
B τουτὶ πάσχειν φανταζομένοις αἰσιώτατον καὶ λαμ-
πρᾶς τύχης προμάντευμα.

46. Ἄξιον δὲ ζητῆσαι τίνος χάριν ἐπὶ μὲν τῶν
ἄλλων διοσημειῶν τὴν σελήνην, ἐπὶ δὲ μόνων τῶν
κεραυνῶν τὸν ἥλιον ἡ ἀρχαιότης ἐπετήρησεν. εἴρη- 32
ται τοίνυν πολλαχοῦ ὡς πάσης τῆς ὁποιδήποτε τυγ-
χανούσης θερμῆς φύσεως καὶ πυρὸς ταμίας καὶ αἴτιος
ἥλιός ἐστι, καὶ διαφερόντως ἐκείνου τοῦ πυρὸς λέγω
τοῦ κατ' ἐνέργειαν δραστικοῦ, καὶ ἐν ᾧ οὐδεμίαν ἡ
C σελήνη μετουσίαν ἔχειν φαίνεται. τί γὰρ κεραυνοῦ
δραστικώτερον ἢ πυρωδέστερον; ἐν ᾧ τοσαύτη τίς
ἐστιν ἡ κατὰ φύσιν ὀξύτης ὡς μηδὲ ἓν σῶμα παντελῶς
ὑπομένειν αὐτόν· ὥστε ἐπειδὴ μὴ μόνον ἐστὶν ὑγρό-
τητος ἔξω, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς ὁπωσδήποτε ὑποπι-
πτούσης αὐτῷ φύσεως σκεδαστής, δῆλον ὅτι ἡ σελήνη
ἀλλοτρία κεραυνῶν ἐστί. καὶ γὰρ ὑγρὰ τὴν φύσιν καὶ
ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς τεταγμένη ζώνης, εἰκότως τε οὐ δυνα-
D μένη τὰ διὰ τῶν κεραυνῶν προλεγόμενα δηλῶσαι,
ὥστε ἥλιος αἴτιος κεραυνῶν. ταύτῃ Ζεὺς ὁ αὐτὸς
καὶ Ἥλιος τοῖς μυθικοῖς λέγεται, καὶ κεραυνὸν ἐπι-
φέρεται, καὶ ἀετὸς ὑπηρέτης αὐτῷ. καὶ ὅσα κατὰ

v. 5 τῆς σελήνης *C* || v. 6—10 cf. Ptolem. tetrab. fol. 5 || v. 7 πολλαχοῦ] sic *L*, πολλαχῶς *CV* || ὁπουδήποτε coni. H. || v. 8 καὶ πυρὸς] κἂν πυρὸς *C* || v. 9—22 cf. Plin. II 82 *latet plerosque magna caeli adsectatione conpertum a principibus doctrinae viris* (i. e. Babyloniis cf. II 191) *superiorum trium siderum ignis esse qui decidui ad terras fulminum nomen habeant, sed maxume ex his medio loco siti, fortassis quoniam contagium nimii umoris ex superiori circulo atque ardoris ex subiecto per hunc modum egerat, ideoque dictum Iovem fulmina iaculari.* || v. 17 cf. Ptolem. tetrab. fol. 5 || v. 18 ὑγρῆς *C* || v. 19 δηλώσει *C* ||

φύϲιν θερμά, καὶ ἡλίῳ προϲφυῆ. ὀρθῶϲ οὖν τὸν ἥλιον οἱ ἀρχαῖοι, καὶ οὐ τὴν ϲελήνην, ἐπὶ τῆϲ τῶν κε- 176 A ραυνῶν θεωρίαϲ ἐπετήρηϲαν. ἐκείνοιϲ τοίνυν ἀκολουθοῦντεϲ τὰ εἰρημένα αὐτοῖϲ καθ' ἑρμηνείαν ἐροῦμεν.

47. Ἥλιοϲ κριῷ. κεραυνὸϲ ἐνϲκήπτων ἐπὶ γῆϲ εἰ μὲν δένδρῳ ἐμπέϲοι, τηρεῖν δεῖ ποίῳ τούτῳ· οὐδὲ γὰρ πλανᾶϲθαι πέφυκε καταφερόμενοϲ, ἀλλὰ ῥοιζηδὸν καὶ κατ' εὐθεῖαν καὶ οὕτωϲ ἀπλανῶϲ κατα- B φέρεται. καὶ εἰ μὲν ἀμπέλου καθάψεται, ἐλάττωϲιϲ ἔϲται τοῦ οἴνου, εἰ δὲ ἑτέρου τινὸϲ τῶν δένδρων, 343 τὴν ἐξ ἐκείνου καρπῶν ἔνδειαν παραδηλοῖ. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμὸν κατενεχθείη, ἐνδεὴϲ μὲν ὁ ποταμὸϲ ὑδάτων ἔϲται, ὅϲον πρὸϲ αὐτόν, ὄλεθροϲ δὲ τοῖϲ ἐν αὐτῷ νηχομένοιϲ ἐπιγενήϲεται. εἰ δὲ ἐπὶ θαλάϲϲῃ, τὸν τόπον ἐπιτηρεῖν δεῖ καθ' οὗ φέρεται ἡ φλόξ· πάντωϲ γὰρ ἐκεῖνοϲ ὁ τόποϲ, καὶ οὐκ αὐτὸϲ μόνοϲ ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ C αὐτὸν κλῖμα, ἢ πολέμῳ ἢ πειρατῶν δόλοιϲ ταραχθήϲεται. εἰ δὲ ἐν πολιτικῷ ἢ δημοϲίῳ κατενεχθείη τόπῳ, ἐμφυλίουϲ τε πολέμουϲ καὶ ϲτάϲειϲ καὶ τοῦ πολιτεύματοϲ ἀνατροπὴν δηλοῖ· αὐτὸν δὲ τὸν τόπον, καθ' οὗ ἐξαιρέτωϲ φέρεται, οὐκ ἀλλοιώϲει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τύχην παντελῶϲ ἀναβάλῃ. εἰ δὲ ἐπὶ τείχουϲ πέϲῃ, βλάψῃ δὲ μηδέν, πολεμίων ἔφοδον ϲημαίνει· εἰ δὲ διαφθείρῃ τοῦ τείχουϲ μέροϲ τι, ϲκο- D πητέον κατὰ ποίου τινὸϲ μέρουϲ καὶ πρὸϲ ποῖον ἀφορῶντοϲ κέντρον τὸ τῆϲ διοϲημαϲίαϲ γένοιτο· ἐξ ἐκείνου γὰρ πάντωϲ τοῦ κλίματοϲ πολεμίουϲ ἀναμένειν δεῖ κατὰ τοῦ τείχουϲ. εἰ δὲ καθ' ἱεροῦ πέϲῃ κεραυνόϲ, τοῖϲ ἐνδόξοιϲ τοῦ πολιτεύματοϲ καὶ τοῖϲ περὶ τὴν βα- 178 A

v. 8 ῥυζηδὸν *C* || v. 11 ἐκείνων *C* || v. 15 φέρηται *C* || v. 21 φέρηται *C* || v. 23 πέϲει *C* || πολέμων *C* || μὲν ante ἔφοδον del. Hercher || v. 24—28 cf. Müller Etrusc. II p. 165 ||

cιλείαν αὐλὴν ὁ κίνδυνος ἐνσκήψει. εἰ δὲ κατ' ἀγαλ-
μάτων κατενεχθῇ, ποικίλας καὶ ἐπαλλήλους τὰς συμφο-
ρὰς τοῖς πράγμασιν ἀπειλεῖ· εἰ γὰρ χαρακτῆρες ἰδεῶν
τινῶν καὶ κόσμια πόλεων τὰ ἀγάλματα ὑπωπτεύθη
τοῖς παλαιοῖς, ἀρὰ τοῖς πράγμασιν ἡ περὶ αὐτὰ ὕβρις.
B 48. Ἥλιος ταύρῳ. ἐὰν κεραυνὸς κατενεχθῇ
ἐπὶ καρποφόρον δένδρον, εὐκαρπίαν τοῖς κατ' αὐτὸ
καρποῖς σημαίνει· τῷ δὲ γένει τῶν βοῶν ἐπιβλαβὲς 341
τὸ σημεῖον τοῦτο. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμὸν κατενεχθείη ὁ
κεραυνός, λοιμώξει τὸ ὕδωρ καὶ τρόμος ἐπιγενήσεται
τοῖς σώμασι τῶν ἀνθρώπων, ἀνατροπὴ δὲ τῶν πο-
ταμίων ἰχθύων γενήσεται. εἰ δὲ εἰς θάλασσαν κατὰ
τόδε καιροῦ κατενεχθείη ὁ κεραυνός, ἀγαθὰ σημαίνει
τοῖς πλησιοχώροις· οἱ γὰρ πειρατεύοντες χείρω πρά-
C ξουσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατενεχθείη, οὐ καλὸν τοῖς
βοσκήμασιν· ἢ γὰρ διαφθαρήσονται ἢ ὑπὸ πολεμίων
διαρπαγήσονται. εἰ δὲ καὶ μέρος τοῦ τείχους τῇ βολῇ
τοῦ κεραυνοῦ καταφθαρείη, ταῖς νομαῖς τῶν χωρίων
ἔσται λοιμὸς καὶ ἔφοδος πολεμίων οὐκ εὐχερὴς εἰς
ἄμυναν, καὶ ἄλλαι δέ τινες βλάβαι κάρτα σφαλεραὶ
προσγενήσονται. εἰ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐπὶ
ἱερὸν ὁ κεραυνὸς κατενεχθείη, χωρίων δημοσίας ζη-
D μίας ἀπειλεῖ· δεῖ δὲ ὅμως τοὺς ἐφόρους τῶν τοιού-
των ἱερῶν θεραπεύειν εἰς τὸ ἀποστρέψαι τὰ ἀπειλού-
μενα. εἰ δὲ κατ' ἰδιωτικῆς ἢ βασιλικῆς οἰκίας κατε-
νεχθείη κεραυνός, συμφορὰς ἀναισίους παραδηλοῖ
τοῖς κεκτημένοις.

49. Ἥλιος διδύμοις. κατὰ τὴν ἐπιτολὴν ταύ-
180 A την εἰ κεραυνὸς ἐπὶ δένδρου καρπίμου κατενεχθείη,

v. 1 αὐλὴν corr. Hercher pro αὐτὴν || v. 3 ἰδεῶν corr. Hercher pro εἰδεῶν || v. 6 κατενεχθείη *V* || v. 7 ἢ ἐπὶ *CL* || v. 14 οὐ χειρωπράξουσιν *C* || v. 17 βουλῇ *C* ||

βλάψει τοὺς γεωργικοὺς καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα, οὐχ ἥκιστα δὲ ποταμοὺς καὶ πηγάς· λοιμώξει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς πᾶσαν καταφθεῖραι ἡλικίαν. εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσης, πολεμίων ἔφοδον ἀπειλεῖ· τὸ δὲ πολὺ μέρος ἢ νόσῳ φθαρήσεται ἢ πολεμίοις παραδοθήσεται, ὡς σφόδρα μετρίους ἀπολειφθῆναι. εἰ δὲ νότου πνέον-
345 τος κατὰ δημοσίου χωρίου κατενεχθείη κεραυνός, B
παντελῆ φθορὰν ἀνθρώποις ἀπειλεῖ· δύο δέ τινες κατὰ τῆς βασιλείας ἐπαναστήσονται, ὡς μερισθῆναι τὴν βουλὴν καθ᾽ ἑαυτήν· μικρὸν δὲ ὕστερον ἑκάτερος αὐτῶν ἀποφθαρήσεται, πολλοὶ δὲ χάριν ἐκείνων κινδυνεύσουσιν. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατὰ τόδε καιροῦ σκηπτὸς ἐκπέσῃ, τὰ αὐτὰ σημαίνει· πόλεμοι γὰρ ἔσονται, ἀλλ᾽ οὐκ εὐτυχεῖς τοῖς πολεμίοις. ἐπισημήνασθαι δὲ χρεὼν ἐκ ποίου κλίματος τοῦ ἀέρος ἐκπί- C
πτοι ἡ φλόξ· ἐπ᾽ ἐκείνου γὰρ φυλακῆς καὶ ἀσφαλείας δέον· καὶ γὰρ ἐξ αὐτοῦ πολεμίων ἔφοδος ἔσται.

Ἥλιος καρκίνῳ. εἰ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ καρκίνου κεραυνὸς ἐπὶ ὕλην κατενεχθείη, μετριώτερον ἔσται τὸ καυσῶδες τοῦ καιροῦ, λειψυδρία δὲ ἔσται. εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσης κατενεχθείη, στόλοις πολεμίων καὶ ναυμαχίαις ταραχθήσεται τὸ κλῖμα, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπιμενεῖ χρόνῳ, ἔσται δὲ κρείττονα τὰ πράγμα- D
τα, καὶ οἱ πολέμιοι ἡττηθήσονται, καὶ ὁ στόλος αὐτῶν καταβυθισθήσεται. εἰ δὲ κατὰ δημοσίου τόπου κατενεχθείη τὸ πῦρ, θηρία ἑρπετὰ τοῖς κτήνεσιν ἐνοχλήσουσι, καὶ οὐχ ἥκιστα ἀνθρώποις· βιαιοτέρα δὲ ἔσται ἡ ἐξ αὐτῶν βλάβη τῷ τοῦ ἀέρος βαρεῖ κατα- 182 A
στήματι θερμαινομένη. εἰ δὲ ἐπὶ τείχους κατενεχθείη,

v. 18 εἰ] ἡ *C* || v. 25 δημοσίου τόπου] δημοσίου *L*, δημοσίους τόπους *CV* || v. 28 αὐτῷ *C* ||

ἐμπρησμοὺς σημαίνει· καὶ πόλεμος δὲ κινηθήσεται οὐκ εὐτυχὴς τοῖς πράγμασιν. εἰ δὲ παντελῶς καταφθαρείη τῷ σκηπτῷ τὸ τεῖχος, ἐμπρησμοὺς κατὰ τῶν ἀναγκαίων τῆς πόλεως μερῶν προσδοκητέον, δόλοις δὲ οὗτοι καὶ ἐπιβουλαῖς γενήσονται, ἕψεται 346 δὲ καὶ πόλεμος οὐ μικρός, καὶ βλάβη γενήσεται τοῖς τόποις.

B 50. Ἥλιος λέοντι. κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν εἰ κατενεχθείη κεραυνὸς καθ' οἵου δήποτε τόπου ἢ μέρους ἢ ποταμοῦ ἢ θαλάσσης, ὄλεθρον τοῖς βασιλεῦσι καὶ τοῖς ἐν δυναστείαις σημαίνει· καὶ οὐκ ἔστι τις διαφορὰ περὶ τούτου. εἰκότως τε κοιναὶ συμφοραὶ τοῖς δημοσίοις βλαστήσουσι· συγκινδυνεύσειν γὰρ εἰκὸς αὐτοὺς τοῖς βασιλεῦσι. καὶ οὐκ ἔσται ὁ νικῶν ἐν τοῖς μαχομένοις, ἀλλὰ καθολικὴ φθορὰ αὐτῶν τε τῶν ἐν C δυνάμει καὶ οὐχ ἥκιστα τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐνισταμένων ταῖς μάχαις. καὶ τὸ δὴ πάντων σχετλιώτερον, καταφθαρήσονται καὶ αἱ περιουσίαι τῶν πολλῶν, καὶ αἱ πόλεις πυρίφλεκτοι ἔσονται.

Ἥλιος παρθένῳ. ἡλίου δὲ ἐπὶ τὴν παρθένον ἰόντος εἰ κατενεχθείη κεραυνός, φθορὰν γυναικῶν ἀπειλεῖ σωφρόνων, πτῶσιν δὲ καὶ αὐτῇ τῇ βασιλίδι καὶ τοῖς αὐτῆς τέκνοις. ἐλάττωσις δὲ ἔσται τῶν δήμων, ἀποτεύξεται δὲ καὶ ἡ ἄμπελος· ταῖς δὲ παρθέ-D νοις καὶ γυναιξὶ γενήσονται συμφοραὶ ὡς καὶ ὑπὸ πολεμίων ἁλῶναι.

Ἥλιος ζυγῷ. ἐὰν δὲ ζυγῷ ὁ ἥλιος γένηται,

v. 5 δόλοις δὲ οὗτοι] καὶ ἐμπρησμοὶ δόλοις *CL* || v. 11 ἔσται *LV* || v. 13 δημίοις *C*, δήμοις suspicatur H. || βλαστήσουσι corr. Hercher pro βλασθήσονται || v. 17 σχεταιότερον *C* || v. 22 ἀποτελεῖ *L* || v. 23 αὐτῆς] αὐτοῖς *C* ||

εἰ cυμβῇ κεραυνὸν καταβληθῆναι, πᾶcα ἀδικία καὶ
ἀπληcτία καὶ φιλαρχία κατακρατήcει τῶν πραγμά- 184 A
των, ὡc καὶ περὶ τὰ θεῖα αὐτὰ τὰ τῆc ὕβρεωc ἀνε-
νεχθῆναι. ἀπορριφήcονται δὲ ὑπὸ τῶν βαcιλέων οἱ
χρηcτοὶ τοῦ πολιτεύματοc. τὰ δὲ μέτρῳ ἢ cταθμῷ
ἀποδιδόμενα οὐχ ἕξει τὸ δίκαιον. πάντων δὲ βαρυ-
τέρα ἔcται ἡ περὶ τὰ δημόcια τελέcματα cπουδή, οἵ
τε νόμοι καταφρονηθήcονται, καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἀλογίαc
ταραχθήcονται, καὶ ἐκ παντὸc τρόπου καὶ ἡ τοῦ θεοῦ
δειχθήcεται ὀργή.

51. Ἥλιοc cκορπίῳ. ὅταν δὲ cκορπίῳ γένη- B
ται, εἰ κατὰ δένδρου κατενεχθείη κεραυνόc, πλοῦτον
μὲν τοῖc κυρίοιc τοῦ δένδρου ἐπαγγέλλεται, τὸ δὲ
γεωργικὸν ἐλαττωθήcεται. ἐπικίνδυνοc δὲ καὶ ὁ
πλοῦc ἔcται, καὶ cυχνοὶ ἐπὶ τῆc θαλάccηc ἐκπεcοῦν-
ται κεραυνοί, ναυάγιά τε πολλὰ cυμβήcεται. εἰ δὲ
κατὰ δημοcίου τόπου ἐνcκήψει κεραυνόc, νεανίαc
ἀναιδὴc τῆc βαcιλείαc ἐπιλάβηται, ἀcώτων καὶ διε-
φθορότων cυντρεχόντων αὐτῷ. εἰ δὲ κατὰ τειχῶν C
κατενεχθείη κεραυνόc, πολέμουc ἐκ τῶν πληcιοχώ-
ρων καὶ φθορὰν τῇ νεολαίᾳ δεδιέναι χρή. οἱ δὲ πο-
λέμιοι μυρίοιc εἰcπεcοῦνται κακοῖc, ὡc εὐκταῖον αὐ-
τοῖc νομιcθῆναι τὸν θάνατον.

Ἥλιοc τοξότῃ. ὅταν δὲ ἥλιοc ἐπὶ τοξότην
γένηται, εἰ κατενεχθείη κεραυνὸc ἐπὶ ὕλην, ἐμπρη-
cμοὺc ταῖc ναυcὶν ἀπειλεῖ. εἰ δὲ ἐπὶ ποταμοῦ κατε-
νεχθείη, πολέμουc καὶ ναυμαχίαc cημαίνει, ὡc ἐρή-
μουc πολλοὺc ἐκ τῆc τοιαύτηc ἐφόδου γενέcθαι. κί- D

v. 3 pro περὶ H. mavolt πρὸc || v. 4 ὑπὸ corr. H. pro ἀπὸ || v. 14 ὁ πλοῦc] ἄπλοῦc *C* || v. 22 εὐκτέον *C* || v. 26 ἀποτελεῖ *L* ||

νηcιν δὲ οὐχ ἥκιστα ἀπειλεῖ Περcῶν, καὶ ἔνδειαν ταῖc πολιορκουμέναιc ὑπὸ πολεμίων πόλεcιν. εἰ δὲ πρὸc ταῖc ἡλίου δυcμαῖc cκηπτὸc κατενεχθείη, ἐμφυλίουc
186 A cημαίνει μάχαc· ἀλλ' οὐκ εἰc χρόνον ἐκταθήcεται τὰ τῆc διχονοίαc, κρείττονα δὲ ἔcται τὰ πράγματα, αὐτῶν τῶν αἰτίων τῆc cτάcεωc ἀπολλυμένων, ὥcτε τὸ πολίτευμα εἰρήνηc ἀπολαῦcαι.

52. Ἥλιοc αἰγόκερῳ. κατὰ τόδε καιροῦ κεραυνὸc καταφερόμενοc ἐφ' ὃν ἂν κατενεχθείη τόπον, γενικὴν ἱλαρίαν cημαίνει, εἰρήνην τε ταῖc πόλεcι καὶ
B εὐκαρπίαν τοῖc ἀγροῖc ἔπαινόν τε τοῖc βαcιλεῦcι τῆc πολιτείαc.

Ἥλιοc ὑδροχόῳ. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰ κεραυνὸc κατενεχθείη, ἐκδρομὰc τῶν ποταμῶν ἀπειλεῖ καὶ ἀφανιcμοὺc τῶν χωρίων. τὸ δὲ θέροc καυcῶδεc ἔcται, καὶ ἐλάττωcιc οἴνου καὶ ἐλαίου, ὡc πολλοὺc ἐκ τῆc ἐνδείαc μετανάcταc γενέcθαι.

Ἥλιοc ἰχθύcιν. ὅταν δὲ ἰχθύcιν ἥλιοc γένηται, εἰ κεραυνὸc κατενεχθείη, ζάλην τῇ θαλάccῃ ἀπειλεῖ, ναυαγία δὲ ἔcται βαρεῖα, καὶ ἀνατροπὴ μὲν
C τῶν ἰχθύων, ὀχληθήcεται δὲ οὐδὲν ἧττον ἡ θάλαccα ὑπὸ πειρατῶν. νέοc δέ τιc εὐγενὴc cτρατευcάμενοc ἀπολέcει τὸ πειρατικὸν καὶ ἔνδοξοc ἐπὶ τῇ νίκῃ γενήcεται. καὶ εἴρηται μὲν πρότερον ὡc οὔτε ἐν Cκυθίᾳ οὔτε ἐν Αἰγύπτῳ κεραυνοὶ καταφέρονται· εἰ δὲ τυχὸν κατενεχθείη κατὰ τόδε καιροῦ ἐπὶ τὰ εἰρημένα κλίματα κεραυνόc, ἀγαθὰ τοῖc ἐκεῖ cημαίνει.

v. 11 ὑγροῖc *L* || τῆc πολιτείαc] καὶ τοῖc μεγιcτάνοιc αὐτῶν *L* || v. 22 ὑπὸ] sic *L*, ἀπὸ *CV* || v. 23 τῇ νίκῃ coni. H. pro τὴν νίκην || v. 27 ἐκεῖcε *L* ||

## ΠΕΡΙ CΕΙCΜΩΝ D

53. Δήλων οὐcῶν τῶν εἰρημένων τοῖc πάλαι
φιλοcοφήcαcιν αἰτιῶν ἐπὶ τοῖc περὶ τὴν γῆν πάθεcι,
349 μίαν ἐκ παcῶν, τὴν περὶ τοῦ καταγείου πυρόc, τέωc
ἀποδεχόμενοc, ἐπεὶ καὶ τοῖc τόποιc, ἐν οἷc cυνεχῶc 188 A
cάλοι cυμβαίνουcιν, οἶδα γενόμενον ἐμαυτόν, ὀλίγα
ἄττα περὶ τῶν ὄψεcιν αὐταῖc ὑποπεcόντων ἡμῖν
ἀφηγηcόμεθα. καὶ γὰρ τὸ πῦρ, διεργαζόμενον καὶ
ἐξαραιοῦν τὴν ἐν βάθει γῆν, τουτὶ παραcκευάζει cυμ-
βαίνειν. ἀμέλει τὰ πληcιάζοντα τοῖc ἀναφυcήμαcι
καὶ ταῖc τῶν θερμῶν ἀναβολαῖc ὑδάτων πυκνότερον
cείεται, οἷα τὰ περὶ τὴν Φρυγίαν Λαοδίκειαν καὶ τὴν B
παρ' αὐτῇ Ἱερὰν πόλιν καὶ τὴν καθ' ἡμᾶc Φιλαδέλ-
φειαν, καὶ καθ' ὅλου τὴν ἐπὶ τάδε Ἀcίαν, καὶ τὰ
πλεῖcτα δὲ τῆc πρὸc δύνοντα ἥλιον Εὐρώπηc, Cικε-
λίαν λέγω καὶ Ἰταλίαν. καὶ γὰρ ἡ τῶν cειcμῶν γένε-

v. 1 dissertatio de terrae motibus (cap. 53—58 extr.) extat etiam in *R* fol. 70, in cod. Regio 1991 fol. 1 (in quo cum epitome tantum reperiatur, nullas eius scripturas enotavit Hase) in *L*, in quo inscribitur rubr. περὶ cειcμῶν καὶ τί τὸ αἴτιον τούτων ὧδε διαλεχθήcεται κατὰ φυcικὴν δύναμιν || cap. 53 cf. Aristot. meteor. II 8 || v. 5 pro καὶ H. mavolt κἀν || inde a v. 8 usque ad p. 105 v. 9 reperitur etiam in *F* et *G* de quibus vide epimetrum de terrae motibus || v. 9 ἐξηρετῶν *F* || v. 10 ante ἀμέλει *CR* ἢ add. quod H. mutat in ᾗ || v. 11 ἀναβολαῖc ὑδάτων] ὑδάτων ἀναδόcεcιν *G* || v. 12 αἴεται *C*, περιcείεται *G* || cf. Aristot. d. mund. p. 395b 26 sq. Bekker. || οἷα] om. *F*, ταῦτα δ' εἰcὶ *G* || τὴν om. *G* || Φρυγίαc *CGR* || post Φρυγίαc add. *G* καὶ || τὴν παρ' αὐτῇ] om. *FG*, τὴν παρ' αὐτὴν *L* || v. 13 τὴν καθ' ἡμᾶc] om. *FG* || v. 14 τὴν ἐπὶ τάδε] τὰ ἐπὶ τὴν *L* || v. 15 πρὸc] κατὰ τὸν *L* || v. 16 cf. Aristot. meteor. II 8, 9; Plin. II 194 || λέγω om. *F* ||

cιc πνευμάτων ἐcτὶ ξηρῶν διὰ cηράγγων ἰόντων· τοῦ δὲ πλεοναcμοῦ αἰτίαι πλείουc. πρώτη μὲν καὶ μεγίcτη ἡ τοῦ καταγείου πυρὸc ἐξαραίωcιc, δευτέρα δὲ ἡ τῆc θαλάccηc εἰc τοὺc cηραγγώδειc τόπουc ἐπιδρομή. C cυνεργεῖ δὲ καὶ πολυομβρία χειμῶνοc, καὶ θέρουc ἀνομβρία· ἡ μὲν γὰρ πιλοῦcα τὴν γῆν καὶ εἰc τὸ βάθοc ἀπωθουμένη τὸ πνεῦμα ἀρχὴν αὐτῷ θλίψεωc παραcκευάζει, ἡ δὲ ἐπιcπωμένη καὶ cύρουcα. (54). τῶν δὲ cειcμῶν οἱ μέν εἰcιν ἐπικλίνται οἱ δὲ βράcται, καὶ ἐπικλίνται μὲν οἱ κυματηδὸν ἐπὶ τὰ πλάγια cείοντεc, βράcται δὲ οἱ τινάccοντεc καὶ cείοντεc ἄνω καὶ κάτω. εἰcὶ δ' αὐτῶν οἱ μὲν ῥῆκται, οἱ δὲ cειcταὶ μόνον, οἱ D δὲ ἰζηματίαι, καὶ cειcταὶ μὲν οἱ τρόμον τινὰ τῆc γῆc ἢ καὶ cύμπτωcιν τῶν δεδονημένων ἐργαζόμενοι, ἰζη- 30 ματίαι δὲ οἳ τοῖc κοιλώμαcι τὴν ὑπερκειμένην εἰcκαθίζουcι γῆν, ῥῆκται δὲ οἱ τὰc καταπόcειc καὶ τὰ χά-

v. 1 πνευμάτων — πλείουc (v. 2)] sic scripsi ex *FG*, πνεύματόc ἐcτι ξηροῦ διὰ cηραγγώδουc φθαρτοῦ *CR*, πνεύματόc ἐcτι ξηροῦ *L* || v. 2 post μὲν add. οὖν *G* || post μεγίcτη add. αἰτία *G* || v. 3 post ἐξαραίωcιc add. ἐcτὶ *G* || v. 5 post δὲ add. ταύτῃ *G* || κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ αὖ κατὰ τὸ θέροc *G* || v. 6 ἡ] εἰ *FL* || πηλοῦcα *CF* || v. 7 πνεῦμα καὶ ἀρχὴν *C* || ἐκθλίψεωc *FG* || v. 8 cείουcα *L* || v. 9— p. 105 v. 1 Aristot. de mundo p. 395 [b] 36 Bkk. τῶν cειcμῶν οἱ μὲν εἰc πλάγια cείοντεc κατ' ὀξείαc γωνίαc ἐπικλίνται καλοῦνται, οἱ δὲ ἄνω ῥιπτοῦντεc καὶ κάτω κατ' ὀρθὰc γωνίαc βράcται, οἱ δὲ cυνιζήcειc ποιοῦντεc εἰc τὰ κοῖλα χαcματίαι· οἱ δὲ χάcματα ἀνοίγοντεc καὶ γῆν ἀναρρηγνύντεc ῥῆκται καλοῦνται. || v. 9 ἐπικλίνται corr. H. ex Aristotele pro ἐπικλινίαι, quod semper omnes codices exhibent. || v. 10 ante ἐπικλίνται om. καὶ *CLR* || post μὲν add. εἰcιν *L* || v. 12 μόνον om. *F* || v. 13 εἰcζηματίαι *C*, ζηματίαι *L* || v. 14 ἢ] οἱ *C*, om. *FGL* || ζηματίαι *L* || v. 15 οἱ *GL* || κυκλώμαcι *CF GL* || εἰκαθίζουcι *C*, ἐγκαθίζουcι *FL*, ἐγκαθίζοντεc *G* || v. 16 δὲ om. *L* || καταπτώcειc *FG* || χάcματα] cχήcματα *L* ||

cματα διαπηδώcηc τῆc γῆc ἀποcχίζοντεc. ἔτι τῶν 190 A
ῥηκτῶν οἱ μὲν πνεύματα ἀναβάλλουcιν, οἱ δὲ ὑγρὰ καὶ πηλόν, οἱ δὲ μυκήματα, ἐνίοτε μὲν cὺν cειcμῷ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄνευ τούτου πιλούμενον τὸ πνεῦμα καὶ μετεμπῖπτον βρόμον τε καὶ ψόφον ῥηγνυμένων τινῶν, (ὡc εἰκὸc) ὑπὸ γῆν πετρῶν ποιεῖ. cυμβαίνουcι δ' ὡc ἐκ πλείονοc ἐν ἔαρι ἢ ἐν μετοπώρῳ, καὶ νηνεμίᾳ μᾶλλον ἢ ἀνέμων φορᾷ, περὶ πλειάδοc καὶ ἀρκτ- B
ούρου ἐπιτολήν.

Ταῦτα μὲν ἄν τιc πρὸc τὰc φυcικὰc ἐννοίαc ἀφορῶν εἰκονίcειε· προνοίᾳ δὲ ὅμωc καὶ ἐπιcκοπῇ τῆc δίκηc πάντα γίνεται. οὐ γὰρ εἰκῇ, ἐπεὶ τόδε τὸ πᾶν νόμοιc μὲν φυcικοῖc cυγκροτεῖται, προνοίᾳ δὲ θεοῦ καὶ λόγῳ cιγῆc ἐπέκεινα διοικεῖται. ὅθεν οὐ μό-

v. 1—3 Aristot. l. s. p. 396ª 5. τούτων δὲ οἱ μὲν καὶ πνεῦμα προcαναβάλλουcιν, οἱ δὲ πέτραc, οἱ δὲ πηλόν, οἱ δὲ πηγὰc φαίνουcι τὰc πρότερον οὐκ οὔcαc . . . γίνονται δὲ καὶ μυκητίαι cειcμοὶ cείοντεc τὴν γῆν μετὰ βρόμου. || v. 2 πνεύμα *F* || v. 3 ἐνίοτε — cειcμῷ] om. *L* || post cὺν add. τῷ *FG* || v. 4—6 Aristot. l. s. πολλάκιc δὲ χωρὶc cειcμοῦ γίνεται μύκημα γῆc, ὅταν τὸ πνεῦμα cείειν μὲν μὴ ᾖ αὔταρκεc, ἐνειλούμενον δ' ἐν αὐτῇ κόπτηται μετὰ ῥοθίου βίαc. cf. meteor. II 8, 38 || v. 4 πιλούμενον] πειλούμενον *C*, πηλούμενον γὰρ *F* || v. 5 μεταπίπτον *FGR* || v. 6—9 Aristot. meteor. II 8, 11 et 4 || v. 7 ὡc ἐπὶ τὸ πλεῖcτον *G* || v. 8 φθορᾷ *C* || inde a v. 10 usque ad finem capitis 58 extat etiam in *A*, ex quo edidit Schow in editione Lydi de mensibus p. 130—134 et in *P* fol. 186 rect., in quo rubre inscribitur Ἰωάννου Λαυρεντίου φιλαδελφέωc περὶ cειcμῶν μετὰ τὸ τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ βιβλίῳ γεγραμμένα ἀναγνῶcθαι καὶ ταῦτα. || v. 11 εἰκονίcειε] corr. Hercher, εἰκονίζεται *A*, εἰκονιcοι *L*, εἰκονίcῃ ceteri || v. 12 καὶ post ἐπεὶ add. *ALP* || v. 13 νόμοιc] sic *L*, μόνοιc *ACP*, λόγοιc *R* || v. 14 pro cιγῆc H. suspicatur τύχηc vel δίκηc ||

νον αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ σεισμοὶ βλάπτουσι τοὺς καθ' ὧν συμβαίνουσιν, ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλων πόρρω
C που τόπῳ τε καὶ χρόνῳ μεριζομένων γίνονται μηνυταὶ οὐ μετρίων κακῶν. ὅτι δὲ οὕτω καὶ οὐκ ἄλλως τὴν τυχηρὰν ὁ περὶ αὐτῶν λόγος φεύξεται σύμβασιν, ἐκ τῶν ὑποκειμένων γνῶναι δυνατόν. αὐτὸς γὰρ Βικέλλιος ὁ Ῥωμαῖος ἐκ τῶν Τάγητος στίχων (περὶ οὗ καὶ Ἀπουλήϊος ὕστερον πλατεῖ καὶ ἐλευθέρου ποδὸς 351
ἀφηγήσατο λόγῳ) ταῦτα ῥήμασιν αὐτοῖς καθ' ἑρμηνείαν φησίν.

D 55. Ἥλιος κριῷ. ἐὰν γένηται σεισμὸς ἐπὶ μὲν τῆς Ἀσίας, κακὸν τῇ Συρίᾳ τῇ κοίλῃ καὶ τῇ Παλαιστίνῃ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπειλεῖ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης
192 A Βρετανníαις, Γαλατίαις, Γερμανίαις, Βαστάρναις. οἱ δὲ βασιλεῖς στρατεύσονται κατὰ τῶν πολεμίων, ἀλλ' οὐκ εὐτυχῶς· ἐλαττωθέντων γὰρ αὐτοῖς τῶν στρατευμάτων οἱ στρατηγοὶ ἄπρακτοι ἀναζεύξουσι. πλείων

v. 3 τόπῳ τε καὶ χρόνῳ] sic *L*, τρόπων τε καὶ χρόνων *P*, τόπων τε καὶ χρόνων ceteri || ante γίνονται *L* add. κακῶν et om. postea οὐ μετρίων κακῶν || v. 4 μετρίων] μικρῶν *A* || v. 5 αὐτὴν *AP*, αὐτὸν *L* || v. 6 βικέλιος *AP*, βεκέλλιος *L* || v. 8 ante πλατεῖ in *P* spatium 7 litterarum || ποδὸς transponit *L* ante καὶ || ἐλευθέρῳ *ACLP* || πόδες *C* || v. 9 ἀφηγήσαντο *CP* || v. 10 φασὶν *P* || v. 11 ἥλιος — σεισμὸς] ἡλίου ἐν τῷ κριῷ. ὁπόταν ἡλίου ὄντος ἐν τῷ κριῷ σεισμὸς γένηται *A*, ὁπόταν ἡλίου ὄντος ἐν κριῷ σεισμὸς γένηται. ἥλιος κριῷ rubr. *P* || ante κριῷ *L* add. ἐν et sic semper || v. 12 τῇ κοίλῃ Συρίᾳ *A*, τῇ κοιλίᾳ Συρίᾳ *P* || v. 14 βρετανία, γαλατία, καὶ βαστέρνα, γερμανία *L* || Βαστάρναις corr. H. coll. p. 52 v. 12 et titulo Plauti Silvani ap. Gruterum p. CCCCLIII, in quo est BASTARNARVM, βασταρνίαις *AP*, βαστέρναις *CR* || v. 17 ἐπαναζεύξουσι *L* || πλεῖον *L* ||

δὲ ἔσται ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς ἡ τῶν ἀνδρῶν βλάβη παρὰ τὰς γυναῖκας, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ κριός.

Ἥλιος ταύρῳ. εἰ σάλον συμβαίη γενέσθαι ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Πέρσαις, καὶ Αἰθίοψι τοῖς παρ' B Ἰνδὸν ποταμὸν τῇ τε παραλίᾳ τῆς μικρᾶς Κυκλάσι τε καὶ Κύπρῳ ταῖς νήσοις ὄλεθρος ἐπικείσεται λοιμώδης, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ὑποζύγια τῶν εἰρημένων χωρίων φθαρῆναι· ἐκπύρωσίς τε αὐτοῖς βαρεῖα καὶ λοιμώδης, ἐκτροπαί τε ποταμῶν ἄσχετοι συμβήσονται, καὶ ἐπὶ τοῦ θέρους λεῖψις τῶν ποταμίων ὑδάτων. ταῖς δὲ θήλεσι τῶν ζῴων, λογικῶν τε καὶ ἀλόγων, πλείων ἡ βλάβη, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ ταῦρος.

Ἥλιος διδύμοις. εἰ κίνημα γῆς ὁπουδήποτε C συμβήσεται, ἐπὶ μὲν τῆς μεγάλης Ἀσίας Ὑρκανίαν, 352 Ἀρμενίαν ἑκατέραν, Ἀμαδιανήν, ἐπὶ δὲ Λιβύης ἢ μᾶλλον Εὐρώπης (ὅτι μέρος Εὐρώπης Λιβύη) Μαρμαρικὴν καὶ Νασαμωνίτιδα καὶ ἁπλῶς τὴν παρατετα-

v. 1 ἔσται om. *A*, ἔσεσθαι *L* || ἡ τῶν] sic *L*, κατ' ceteri || βλαβὴ ἡ γυναίων *R* || παρὰ] ἐπὶ *L* || v. 2 post κριὸς *L* add. ἐστὶ || v. 3 ἡλίου ἐν τῷ ταύρῳ *A* et sic semper, ἥλιος ἐν ταύρῳ *L* et sic semper || εἰ — γενέσθαι] om. *AP* || γενέσθαι συμβήσεται *L* || v. 4 Πέρσαις addidi ex *L* || v. 5 τῇ τε παραλίᾳ τῆς μικρᾶς] om. *L* || v. 6 Κύπρῳ ταῖς] πρώταις *L* || v. 8 ἔσται add. ante αὐτοῖς *L* et om. βαρεῖα || v. 9 συμβήσονται add. *R* || v. 10 ἐν θέρει λείψεις *L* || v. 11 θηλυίαις *L* || v. 12 πλείων ἡ] om. *L* || post βλάβη *L* add. γενήσεται || post ταῦρος add. ἐστίν *L* || v. 13 εἰ — συμβήσεται] om. *AP* || ὁπουδήποτε corr. H. pro ὁποιδήποτε || v. 14 συμβῇ γενέσθαι *L* || v. 15 ἑκατέραν ante Ἀδιαβηνὴν repetit *P* || Ἀμαδιανήν scripsi coll. p. 53 v. 14 et p. 258 [A], Ἀδιαβινήν *AP*, Ἀδιαβηνήν *C*, om. *L* || v. 16 Μαρμαρικὴν om. *P* || v. 17 ἀσαμωνίτιδα *AP*, νασαμονιτίδα *L*, ἀμμωνίτιδα *R* ||

μένην ταῖς μεγάλαις Σύρτεσι ξηρὰν ἔσχατος περιστή-
σεται λιμός, ὥστ᾽ ἐξ ἀνάγκης τοῖς λογάσι τῶν χωρῶν
ἐπαναστήσεται τὸ πλῆθος ἐξωθῆσαι αὐτούς. ἐκ δὲ τῶν
D συμφορῶν οὐδεὶς οὐδενὶ ἔσται πιστός, οὐδὲ μητέρες
τέκνοις. πτώσεις τε καὶ ἀφανισμοὶ οἴκων, ἐμπρησμοί
τε βαρεῖς. τύραννος πρὸς τούτοις ὠμότατος ταράξει
τοὺς νόμους, ὡς μηδὲ αὐτῶν τῶν ἱερῶν φείσασθαι.
τὰ δὲ τῶν συμφορῶν τοῖς ἄρρεσι τῶν ζῴων, καὶ λο-
194 A γικῶν διαφερόντως, πλέον ἐπιπεσεῖται, ὅτι ἄρρεν
καὶ ἀνθρωποειδὲς τὸ ζῷον οἱ δίδυμοι.

56. Ἥλιος καρκίνῳ. εἰ σάλον ἐπιγενέσθαι
συμβαίη καθ᾽ ὅντινα οὖν τόπον, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω
B Ἀσίας τὰ προσεχῆ Πέρσαις ταραχθήσεται, νόσοι τε
λοιμώδεις ἐμπεσοῦνται τοῖς σώμασι τῶν ἐν αὐτοῖς
ἐνδόξων, ὡς ἐρήμους ἀρχόντων γενέσθαι τὰς πόλεις
αὐτῶν. οἱ δὲ μετ᾽ αὐτοὺς τῶν πραγμάτων ἀνθεξό-
μενοι, ψήφῳ τοῦ πλήθους καὶ αὐτῶν ἀρίστων ἀφελ-
κύσουσι τὰ τέκνα τῶν γονέων, καὶ ἀποδῶνται μα-
κράν. ἐπὶ δὲ τῆς κάτω Ἀσίας Βιθυνία Φρυγία τε
πᾶσα, καὶ Εὐρώπης μὲν ἡ Κολχική, ἣν νῦν προσα-
γορεύουσι Λαζικήν, Λιβύης δὲ ἡ μέχρι Νουμιδίας

v. 1 Σύρτισι *A*, σύρταισι *P* || v. 2 ὥστ᾽ corr. Hercher pro ὡς || v. 3 ἐπαναστῆναι *CPR* || v. 4 hinc *L* exhibet formam contractam || ante οὐδὲ H. addidit ἀλλ᾽ || μητράσι τέκνα *A* || v. 5 καὶ add. ante ἐμπρησμοί *A* || v. 6 ὠμότατα *A* || v. 8 pro τὰ H. suspicatur τὸ || v. 12 συμβαίνει *A* || v. 13 ταραχθήσεται corr. Hercher pro ταραχθήσονται || v. 17 ψόφῳ *CP* || H. post αὐτῶν addi mavolt τῶν || ἀφελκύσωσιν *CP*, ἀφελκύσαντες *R* || v. 18 καὶ om. *R* || μακρὰν transponit *R* ante ἀποδῶνται || ἀποδῶνται] sic corr. H., ἀποδόνται *P*, ἀπόδονται *C*, ἀπολοῦνται *A*, ἀποδώσουσιν *R* || v. 19 τῆς κάτω Ἀσίας] sic scripsi ex *A*, τῇ κάτω Ἀσίᾳ *PR*, τῇ κάτω *CL* || v. 20 Εὐρώπη *A* || v. 21 Λιβύη δὲ καὶ ἡ *APR* || ἡ ante μέχρι om. *L* || Νουμηδίαν *A* ||

Ἀφρικὴ τοῖς αὐτοῖς ὁμιλήσει κακοῖς. ἐκλείψεις τε C
σεληνιακαὶ ἔσονται, ὅτι σελήνης οἶκος ὁ καρκίνος. πλείων δὲ ὕβρις γυναιξὶ γενήσεται, καὶ διαφερόντως ταῖς ἑταιριζομέναις, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ὁ καρκίνος, καὶ Ἀφροδίτης, ὅτι ταὐτὸν Ἀφροδίτη σελήνη.

Ἥλιος λέοντι. ἐὰν σάλος γένηται, οὐκ ἀγαθὸν ἐπὶ μὲν τῆς Ἀσίας Φοινίκῃ πάσῃ καὶ Ὀρχηνίᾳ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Ἰταλοῖς τε καὶ Σικελοῖς καὶ Γάλλοις, ἔτι γε μὴν καὶ Λιβύῃ πάσῃ οὐκ ἀγαθόν· τὰ γὰρ D
βοσκήματα λιμῷ φθαρήσεται, ἐπομβρία δὲ ἔσται καὶ ἀκρίδων νέφη. ὁ δὲ λεγόμενος βροῦχος τοῖς καρποῖς λυμανεῖται, φθοραὶ δὲ ἔσονται ἀνδρῶν, ὡς πάντα ἐγγὺς μονωθῆναι τὰ συνοικέσια. οἱ δὲ λέοντες ἐν οἷς γίνονται χωρίοις φονικωτέρως κατ' ἀνδρῶν ὁρμή- 196 A
σουσι· τοῖς δὲ ἐν οἷς οὐ πεφύκασι φαίνεσθαι, πυρετὸς ὀξὺς ἐπιπεσεῖται. οἱ δὲ ἄρρενες πλεῖον αἰσθήσονται βλάβης, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ὅτι ἄρρεν καὶ ἡλιακὸν ζῴδιον ὁ λέων.

Ἥλιος παρθένῳ. ἡλίου ἐπὶ τὴν παρθένον

v. 1 ἔκλειψις τε σεληνικὴ ἔσεσθαι *L* ‖ τε] δὲ *A* ‖ v. 2 σελήνη οἶκος καρκίνου *A* ‖ post καρκίνος *L* add. ἔστιν ‖ v. 3 πλεῖον δὲ αἱ ὕβρεις ταῖς γυναιξὶ γενήσονται *L* ‖ v. 5 Ἀφροδίτης] Ἄρης *A* ‖ ὅτι] καὶ *L* ‖ σελήνῃ] καὶ σελήνη *L*, σελήνης *R* ‖ v. 6 ἐὰν — ἀγαθὸν] om. *AP* ‖ post σάλος *L* add. γῆς ‖ v. 7 φοινίκη πᾶσα καὶ ὀρχηνία *LP* ‖ v. 8 τε om. *L* ‖ καὶ Γάλλοις] γάλοις *LP* ‖ v. 9 λιβύη πᾶσα *L* ‖ γὰρ] δὲ *L* ‖ v. 10 λοιμῷ *P* ‖ φθαρήσονται *AP* ‖ v. 11 ὁ δέ γε βροῦχος *AP* ‖ τοὺς καρποὺς *L* ‖ v. 12 πάντων ἐγγυμνωθῆναι *PRS* ‖ v. 13 τοῖς add. ante ἐν *P* ‖ v. 14 φονικώτεροι *L* ‖ v. 15 φαίνεσθαι om. *L* ‖ πυρὸς *C* ‖ v. 16 πλείονος αἴσθονται *L* ‖ v. 17 μάλιστα] μᾶλλον *L* ‖ προσανίσχοντες ἡλίῳ *A* ‖ v. 18 post λέων *L* add. ἐστίν ‖ v. 19 ἡλίου — ἰόντος] om. *ALP* ‖

ἰόντος εἰ cάλος γένηται, Ἑλλὰς Ἀχαΐα Κρήτη Βαβυ-
B λὼν Μεcοποταμία Ἀccυρία τε καὶ Κυκλάδες νῆcοι οὐ
μετρίαις περιπεcοῦνται cυμφοραῖc· χάcματα γὰρ κατ'
αὐτὰc γενήcεται, οἵ τε γονεῖc θρηνήcονται τοὺc ἑαυ-
τῶν παῖδαc· οὐχ ἥκιcτα δὲ χειμῶνεc ξηροὶ καὶ παρ-
θένων ἀνδραποδιcμοί. ἡ δὲ ἐλαία πρὸc τοῖc ἄλλοιc
τοῦ φθινοπώρου καρποῖc ἐπιτεύξεται. τὰ δὲ κακὰ 354
ταῖc θηλείαιc μᾶλλον τῶν ζῴων ἢ τοῖc ἄρρεcι cυμ-
βήcεται, ὅτι θῆλυ ζῴδιον ἡ παρθένοc.
C 57. Ἥλιοc Ζυγῷ. εἰ κατὰ τόδε καιροῦ cειcμὸc
γένηται, ἐπὶ μὲν τῆc ἄνω Ἀcίαc Βακτρία Καcπία
Cηρική, ἐπὶ δὲ Λιβύηc Τρωγλοδυτικὴ Θῆβαί τε Αἰγύ-
πτιαι καὶ πρὸc αὐταῖc Ὄαcιc οὐ μετρίωc cτυγνάcου-
cιν. οἱ γὰρ κρατοῦντεc καταπράξονται τῶν εἰρημέ-
νων χωρίων, ὡc ἐξ ἀπογνώcεωc τὸ πλῆθοc ἐπανα-
cτῆναι αὐτοῖc. τὰ δὲ ἱερὰ παραβαθήcεται οὕτω βε-
βήλωc ὡc μηδένα τυχεῖν τῶν εὐχῶν. καὶ οἱ μὲν αὐ-
τόχθονεc πόρρω που τῶν ἐνεγκουcῶν ἐλαθήcονται,
D cτρατεύμαcι δὲ βαρβαρικοῖc οἱ εἰρημένοι ταραχθήcον-
ται τόποι. λιμὸc ἄρα· πῶc γὰρ οὐχί; καὶ ἐλαττου-
μένηc πανταχοῦ τῆc ἀνδρικῆc φύcεωc, ὅτι ἄρρεν
ζῴδιον ὁ Ζυγόc.

v. 1 εἰ — γένηται] om. *A* || βαβυλωνία *L* || v. 2 τε καὶ] om. *ALP* || v. 3 μετρίοιc *A*, μετρίωc *L* || πεcεῖται *L* || v. 4 γενήcονται *L* || οἵ τε] καὶ οἱ *L* || θρηνήcουcι *ALPR* || v. 9 post ζῴδιον *L* add. ἐcτὶν || v. 10 εἰ — γένηται (v. 11)] om. *AP* || v. 11 βακτριανὴ *L* || Καcπία] fortasse Καcία cf. p. 96[C] || v. 12 Cιρική *A*, cυρικὴ *L*, cερικὴ *P*, Cυρία *R* || v. 13 αὐτὰc *L* || v. 14 καταπράξωνται *P* || v. 15 ὡc ἐξ] ὥcτε *L* || ἐπαναcτήcεται *A* || v. 16 παραβαθήcονται *A*, παραβλαβήcονται *L* || v. 19 γράμμαcί (corr. ex κάμμαcί) τε βαcιλικοῖc *L* || v. 20 λοιμὸc *AP* || οὖν ante ἄρα add. *CLR* || ἐλαττωθήcεται πανταχοῦ ἡ ἀνδρικὴ φύcιc *L* || v. 22 post ζῴδιον *L* add. ἐcτὶν ||

Ἥλιος σκορπίῳ. ἐπὶ τὸν σκορπίον ἡλίου δια-
βαίνοντος εἰ σάλον γενέσθαι συμβαίη, ἐπὶ μὲν τῆς 198 A
ἄνω Ἀσίας Συρία μέση ἤτοι Κομμαγηνὴ καὶ Κασπία,
ἐπὶ δὲ Εὐρώπης Ἰταλία καὶ Τυρσηνία καὶ ἕως δύνον-
τος ἡλίου Μαυρουσία τε καὶ Γαιτουλία ἐμπρησμοῖς
ἀσχέτοις ἐκτεφρωθήσονται, οὐδ᾽ αὐτῶν τῶν ἱερῶν
περισωζομένων τοῖς τόποις. πόλεμοί τε ἔσονται ἀτυ-
χεῖς τῇ νεολαίᾳ, ἐπικερδεῖς δὲ τοῖς στρατηγοῖς· βάρ-
βαροι δὲ καθέξουσι Ῥωμαίοις ἀνήκοντα χωρία. πλείων B
δὲ ἡ κατὰ γυναικῶν τοῖς πράγμασι ζημία, ὅτι θῆλυ
ζῴδιον ὁ σκορπίος.

355 Ἥλιος τοξότῃ. ὅταν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὸν τοξό-
την ἔλθῃ, εἰ σεισμὸν συμβαίη γενέσθαι, ἐπὶ μὲν τῆς
μεγάλης Ἀσίας τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐ-
ρώπης Τυρσηνίᾳ Κελτικῇ καὶ Ἱσπανίᾳ βλάβαι οὐχ αἱ
τυχοῦσαι συμβήσονται. φθαρήσεται γὰρ λιμῷ τὰ βο-
σκήματα, ὁ δὲ ὠκεανὸς παρὰ τὸ πεφυκὸς ἐκχυθήσε-
ται ὡς καὶ αὐτὴν Κάλπην ἐπικλυσθῆναι, πόλεις τε C
κατομβρίᾳ κινδυνεύσουσιν. ἡ δὲ ἀνδρεία φύσις ἐξ ἐν-

v. 1 ἐπὶ — συμβαίη (v. 2)] om. *AP*, εἰ σάλος γῆς γενήσεται *L* || v. 3 ἄνω om. *L* || ἤτοι] ἡ *A* || κώμης ἀγίνη *C* || v. 4 τυρνησία *R* || v. 5 γετουλία *AL* || v. 6 ἐκτεφρωθήσεται *P* || v. 9 καθέξωσιν *C* || post ἀνήκοντα χωρία transponunt Ῥωμαίοις *AP* || προσανήκοντα *L* || πλεῖον δὲ κατὰ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἡ ζημία ἔσεσθαι *L* || v. 11 ante ζῴδιον *P* add. τὸ || post ζῴδιον *L* add. ἐστὶν || v. 12—13 ὅταν — γενέσθαι] om. *AP* || ὅταν — ἔλθῃ] om. *L* || εἰ — γενέσθαι] om. *C*, ἐὰν σεισμὸς γεννήσεται *L* || v. 14 μεγάλης] μέσης *L* || ἡ εὐδαίμων ἀραβία *LP* || v. 15 τυρσηνία, κελτικὴ καὶ ἱσπανία *LP* || βλάβαις ἐν αὐταῖς οὐ ταῖς τυχούσαις περιπεσεῖται *L* || v. 16 φθαρήσονται *L* || v. 18 Κάσπιν *R*, Κάλπιν *AP* || v. 19 ἥ τε *ALP* || ἀνδρῶα *AP* ||

δείας τῶν ἀναγκαίων πανταχοῦ φθαρήσεται, ὅτι ἄρρεν ζῴδιον ὁ τοξότης.

58. Ἥλιος αἰγόκερῳ. ὅταν δὲ ἥλιος ἀποστρέφων ἀπὸ τοῦ νοτίου καμπτῆρος ἐπὶ τὸν αἰγόκερων ἔλθῃ, εἰ σεισμὸν συμβαίη γενέσθαι, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ Ἀριανή τε καὶ Γεδρωσία,
D ἐπὶ δὲ τῆς κάτω Φρυγία τε πᾶσα καὶ Ἑλλήσποντος, ἐπὶ δὲ τῆς Εὐρώπης Μακεδονία καὶ Θρᾴκη πρὸς τῷ Ἰλλυρικῷ ἕως Ἴστρου ποταμοῦ οὐ μετρίως ταραχθήσονται πρὸς τῶν πλησιοχώρων, καὶ οἱ χείμαρροι τὰ λήϊα καταχώσουσι, προσεπιλοιμωττόντων τῶν βο-
200 A σκημάτων. ἐμφύλιοί τε πόλεμοι ἔσονται, ὀνείρων δὲ καὶ μαντευμάτων ψευδὴς ὄχλος· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πόλεις ἀθρόως καταποντισθήσονται.

Ἥλιος ὑδροχόῳ. ἡλίου ἐπὶ ὑδροχόον ἰόντος εἰ γένηται σεισμός, ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω Ἀσίας Ὀξιανὴ Σογδιανὴ Ἀραβία μικρὰ καὶ Ἀζανία, ἐπὶ δὲ τῆς Λιβύης Αἰθιοπία μικρά, τῆς δὲ Εὐρώπης ἡ Θρᾴκη ἕως Ἰλλυ-

v. 2 τὸ add. *C* ante ζῴδιον || post τοξότης add. *L* ἐστίν || v. 3 ὅταν — γενέσθαι (v. 5)] om. *AP* || ὅτε *L* || ὁ ἥλιος *L* || v. 5 σεισμὸς γέννηται *L* || v. 6 ἡ Ἰνδικὴ] ἰδικὴ *L* || ἀδριανή *AP*, ἀνδριανή *L* || καὶ post τε om. *LP* || γεδρουσία *APR*, γερουσία *L* || v. 7 τε ante πᾶσα om. *AP* || v. 8 τῆς om. *L* || Θράκη καὶ Μακεδονία *L* || καὶ ante Θρᾴκη om. *AP*ᵢ || v. 9 ταραχθήσονται post πλησιοχώρων transponit *L* || v. 10 πρὸς] παρὰ *L* || v. 11 προσεπιλιμωττόντων *AP* || v. 13 ὁ add. *C* ante ὄχλος || καὶ ante πόλεις om. *AP* || v. 15 ἡλίου — ἰόντος] om. *ALP* || v. 16 εἰ — σεισμὸς] om. *AP*, εἰ σεισμὸς γένηται *L* || ὀξιανὴ] sic corr. H. coll. p. 258 C, ὀξινι *C*, ὀξίνη *ALPR* || v. 17 Σογδιανὴ] sic corr. H. coll. p. 258 C, σουβδιανη *C*, σουγδιανὴ *APR*, om. *L* || καὶ Ἀζανία] om. *L* || ἀζονία *AP* || ἐπὶ — μικρὰ (v. 18)] addidi ex *P* et *L* (qui tamen habet αἰθιοπίαι μικραί) ||

ρικοῦ cφόδρα ταραχθήcονται· πόλεμοι γὰρ βαρεῖc
356 ἐπιπεcοῦνται ταῖc χώραιc. τῇ δὲ Μακεδόνων χώρᾳ B
τὰ χείριcτα cυμβήcεται, ὡc ἐγγὺc ἀφανιcμοῦ γενέcθαι.

Ἥλιοc ἰχθύcιν. ὅταν δὲ ἰχθύcι γένηται ἥλιοc, ἐὰν cυμβῇ cάλοc, ἐπὶ μὲν τῆc κάτω Ἀcίαc ἡ καθ᾽ ἡμᾶc Λυδία Κιλικία τε καὶ Παμφυλία, ἐπὶ δὲ ΛιβύηcΝαcαμωνῖτιc καὶ Γαραμαντικὴ ὑπὸ πολεμίων ξένων τε καὶ ἐμφυλίων δῃωθήcονται. αἱ δὲ πρὸc τῷ Πόντῳ κείμεναι πόλειc καὶ τὰ ἐπίνεια πειρατικαῖc ἐφόδοιc ταραχθήcονται, οἱ δὲ δῆμοι τῶν εἰρημένων χωρῶν μηδε- C
μιᾶc ὑποκειμένηc αἰτίαc κατ᾽ ἀλλήλων ἐξενεχθήcονται· κατομβρίαι τε ἔcονται οὐχ ἥττουc κατακλυcμοῦ, καὶ εὐχαὶ ἄπρακτοι καὶ ἔνδεια τροφίμων καρπῶν. ἐκ δὲ τῆc περὶ τὴν γῆν ὑγρότητοc ὁ cπόροc ἄχρηcτοc, ἡ δὲ θάλαccα ταραχώδηc καὶ ἐγγὺc ἄπλουc. ἐκ δὲ παραδόξου μετ᾽ οὐ πολὺ τὰ πράγματα ἐπὶ τὸ βέλτιον ἔcται, καὶ cυντόμωc εἰπεῖν ἀναλόγωc τοῖc κακοῖc εὐφροcύνη.

v. 3 χείρονα *L* || γενέcθαι] ἔcται *APR* || v. 4 ὅταν — ἥλιοc] om. *ALP* || v. 5 ἐὰν cάλοc γῆc γένηται *L* || ἐὰν] εἰ *CPR* || v. 6 post ἐπὶ addidi δὲ cum *ALP* || Ναcαμωνίτιc *A*, ναcαμωνίτηc *R*, ναcαμονίτιc *P*, ναcαμανίτηc *L* || v. 7 τε ante ξένων transponunt *AP* || ξένων om. *L* || v. 8 διωχθείcονται *L* || τῷ om. *L* || Πόντῳ] πόντον γαλατία *L* || v. 9 ante ἐπίνεια cum *L* addidi τὰ || v. 11 ἐπικειμένηc *R* || v. 13 καὶ ante ἔνδεια om. *AP* || τροφῶν *L* || ante καρπῶν *A* add. τε καί, *L* καί, *P* τε || v. 14 ὑγρότηc *C* || v. 15 ἄπλουc] sic etiam *R*, sed prim. man. superscr. ἄπλωτοc || v. 16 μεθ᾽ οὗ *P* || βέλτερον *A* ||

# 202 ΕΦΗΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΟΥ 357

## ΗΓΟΥΝ CΗΜΕΙΩCΙC ΕΠΙΤΟΛΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΔΥCΜΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΤΟΥ ΘΟΥCΚΟΥ ΚΑΘ' ΕΡΜΗΝΕΙΑΝ ΠΡΟC ΛΕΞΙΝ

A

### ΙΑΝΟΥΑΡΙΟC

59. α'. Καλένδαις μακραὶ ἡμέραι ἄρχονται· ὁ ἥλιος ὑψοῦται, ὁ δ' ἀετὸς cὺν τῷ cτεφάνῳ δύεται καὶ ποιεῖ χειμῶνας.

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Ἰανουαρίων ὁ μὲν ἥλιος

Clodi Tusci calendarium extat etiam in *F* (fol. 124 rect.), *R* (fol. 74 rect.), *S* (fol. 17 vers.), latina praeterea extat interpretatio per Nicolaum Leonicenum Thomaeum facta, praemissa Ovidi fastorum editionibus, primum (ut videtur cf. Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXVII) in editione Aldina 1516, postea repetita in Petavi Vranologio p. 92 sq. (Lutet. Paris. 1630) || v. 1—5] περὶ ἐπιτελλόντων καὶ δυόντων ἀcτέρων καὶ ἐφημερίδων καλουμένων καὶ ἐν ταῖc ἀνατολαῖc καὶ δύcεcιν αὐτῶν ποιούντων ἀνέμους, ταραχὰc καὶ βίαc θαλάccηc, ὄμβρουc τε καὶ εὐδίαc καὶ ὅcα ἄλλα τοιαῦτα· γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινομένων ἀcτέρων *F* || v. 6 Ἰανουάριοc] μηνὶ Ἰαννουαρίῳ *F* et sic semper; semper etiam pro Καλενδ. formis habet καλανδ. || v. 7 Lyd. de mens. IIII 8 ἰcτέον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν καλανδῶν τὸν ἥλιον ἐφ' ὕψουc γίνεcθαι, τὸν δὲ cτέφανον δύcεθαι ὄρθρου. || μακραὶ — ἄρχονται] addidi ex *F*, *longiusculi fiunt dies* add. Leonicus || v. 9 καὶ — χειμῶνας] addidi ex *F*, *tempestatemque efficiunt* add. Leon. || v. 10 Ovidio fast. I 311 cancri brachia occidunt vid. diar. antiqu. 1846 p. 250 ||

τηδᾷ, τὸ δὲ μέcον τοῦ καρκίνου δύεται, καὶ οἱ ἄνε-
ιοι ἐναλλάττονται.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ λοιπὸν τοῦ καρκίνου
ύεται, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος ποικίλη.

δ'. τῇ πρὸ α' τὸ μέcον τοῦ χειμῶνος καὶ νότος B
τολύς, εἶτα καὶ βορραῖ cυνεχεῖς. καὶ ὁ δελφὶν ἀνί-
χει ἅμα τῷ κυνὶ περὶ τὸν ὄρθρον.

ε'. νώναις Ἰανουαρίαις ἡ λύρα ἀνίσχει, καὶ ὁ 204 A
ιὲν ἀετὸς δύεται, ὁ δὲ δελφὶν ὅλος ἐπιτέλλει. καὶ
ἰκότως ἀνεμομαχία.

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰανουαρίων ἐν μὲν ἑσπέρᾳ
ὁ ἀετὸς δύεται, νότος δὲ πνεῖ.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀπαρκτίας καὶ βορέας κατ'
ἀλλήλων μάχονται.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν οἶκος Ἄρεως· νότος ἅμα
ιαὶ ζέφυρος· ὁ δὲ αἰγόκερως ἄρχεται ἀνατέλλειν.
βροχή τε ἅμα καὶ ἐν ἑσπέρᾳ νότος πυκνός. B

v. 1 ὁ δὲ μέcος *F* || v. 2 ἐναλλάττονται] ἐλαττοῦνται *F*, *ponunt* Leon. || v. 3 et 4 Columella XI 2, 97. *III non. Ianuar. cancer occidit; tempestas varia.* || v. 5—7 Columella l. s. *pridie non. Ian. media hiems, auster multus, interdum pluvia.* || v. 6 βορραῖ cυνεχεῖς] βορρεῖς cυνεχεῖς *F* || v. 6 Plin. XVIII 234. *pridie nonas Ianuarias Caesari delphinus matutino exoritur.* || καὶ ὁ] ὁ δὲ *F* || δελφὶν corr. Hercher pro δελφίς, qua forma ceteroquin non usus sit Lydus || v. 7 ἅμα] cὺν *F* || τὸν ὄρθρον] τῶν βορρῶν *F* || v. 8—10 Columella l. s. *non. Ian. fidis exoritur mane, tempestas varia.* Caesari (Plin. l. s.) et Ovidio I 315 fidicula mane exoritur. || v. 9 δελφίς *F* || v. 10 εἰκότως] γίγνονται *F* || v. 13 ἄπαρκτος *C* || κατ' ἀλλήλων μάχονται] sic scripsi ex *F*, *vehementer flantes concurrunt* Leon., κατ' ἀλλήλων *R*, κατάλληλος *CS* || v. 15 Columella l. s. *VI id. Ian. auster, interdum favonius.* || v. 16 Gemin. ἐν τῇ ιε (τοῦ αἰγοκέρωτος) Καλλίππῳ αἰγόκερως ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότος ||

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν νότος φυςᾷ cύνομβρος.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ὁμοίωc· ὁ δὲ νότος βιαιότερος.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ἀπαρκτίας μετὰ βροχῆς καὶ χιόνος.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν νότος πνεῖ.

ιγ'. εἰδοῖς Ἰανουαρίαις ἄςτρον κρυπτόν. καὶ
C πρῶτον μὲν λόγος τὸν ὀϊςτὸν δύεςθαι, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ βρέχειν.

ιδ', τῇ πρὸ ιθ' καλενδῶν Φεβρουαρίων ἄςτρον κρυπτόν, καὶ ποικίλη τροπὴ βορέου ἅμα καὶ ἀπαρκτίου. καὶ ὁ μὲν λέων ἄρχεται δύεςθαι, ἔςθ' ὅτε δὲ βρέχει.

ιε'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν ἀπαρκτίας καὶ βορρᾶς ςφοδρός.

D ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ὁ μὲν ἥλιος ὑδροχόῳ, εὖρος δὲ μετὰ βροχῆς.

ἀνατέλλειν addidi, Leon. add. *emergere* || v. 17 βροχή τε] om. *F* || νότος πυκνός] *caligo* Leon. ||

v. 1 Columella l. s. *V id. Ian. auster, interdum imber.* Gemin. ἐν τῇ ις (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐκτήμονι νότος χειμέριος κατὰ θάλαςςαν. || φυςᾷ cύνομβρος] sic scripsi ex *F*, *flat cum pluvia* Leon., καὶ ὄμβρος ceteri. || v. 2 ὁμοίως — βιαιότερος] νότος cύνομβρος πλεῖος *F*, *pluvius flat auster violentior* Leon. || v. 4 βροχῆς καὶ χιόνος] πολλῶν βροχῶν καὶ χειμῶνος φυςᾷ *F*, *multo imbre et aspera tempestate flat.* Leon. || v. 7 καὶ — δύεςθαι (v. 8)] *prima mali pars occidit* Leon. || v. 8 λόγος om. *F* || ὀϊςτὸν corr. H. pro ἱςτὸν || v. 12 ἔςθ' — βρέχει (v. 13)] καὶ βρέχειν *F*, *pluviae fiunt* Leon. || v. 14 Lyd. de mens. IIII 13. ἀνεμομαχίαν ὁ Βάρρων λέγει γίνεςθαι. || v. 15 ςφοδρός] corr. pro ςφοδρῶς H., *vehementes flant* Leon. || v. 16 Colum. XI 2, 4. *XVII cal. Febr. sol in aquarium transit; leo mane incipit occidere; Africus, interdum auster cum pluvia.* ||

ιζ′. τῇ πρὸ ις′ καλενδῶν ἡ μὲν λύρα ἄρχεται δύεςθαι, περὶ δὲ τὸν ὄρθρον ἀνεμομαχία.

ιη′. τῇ πρὸ ιε′ καλενδῶν ἕωθεν μὲν δύεται ὁ 206 A
λέων. βορέου ἅμα καὶ νότου καὶ ἀπαρκτίου διαφορά, καὶ βροχή. ὁ δὲ δελφὶν μετὰ λέοντα δύεται.

ιθ′. τῇ πρὸ ιδ′ καλενδῶν τροπή, καὶ τὸ μεςαίτατον τοῦ χειμῶνος.

κ′. τῇ πρὸ ιγ′ καλενδῶν βορρᾶς καὶ νότος. καὶ τὸ μέςον [μὲν τοῦ καρκίνου δύεται, ὁ δὲ ὑδροχόος ἄρχεται ἀνίςχειν.

359 κα′. τῇ πρὸ ιβ′ καλενδῶν ὁ ὑδροχόος παντελὴς B
ἀνίςχει, πνεῖ δὲ ὁ λίψ, καὶ ὕει.

κβ′. τῇ πρὸ ια′ καλενδῶν ἡ λύρα δύεται cὺν τῷ καρκίνῳ, καὶ πρὸς ἑςπέραν ὕει.

κγ′. τῇ πρὸ ι′ καλενδῶν βορρᾶς πνεύςει μετὰ βροχῆς.

κδ′. τῇ πρὸ θ′ καλενδῶν χειμὼν καὶ βορέου ἐπίταςις ἅμα καὶ εὔρου.

v. 1 μὲν om. *F* || v. 2 δὲ om. *F* || v. 5 καὶ βροχή] corr. Hercher pro καὶ βροχῆς, μετὰ βροχῆς coni. H. || v. 5 Lyd. de mens. IIII 14. ὁ Δημόκριτος λέγει δύεςθαι τὸν δελφῖνα. || λέοντα] τοῦ λέοντος *F* || v. 6 μεςότατον *F* || v. 8—10 Lyd. de mens. IIII 14. ὁ μὲν Εὐκτήμων τὸν καρκῖνον δύεςθαι, ὁ δὲ Κάλλιππος τὸν ὑδροχόον ἀνίςχειν λέγει . . βήςςαις καὶ χαράδραις τῶν ὀρῶν. || Gemin. ἐν τῇ κζ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Καλλίππῳ καρκίνος λήγει δύνων. || v. 11 Colum. l. s. *XII* (sic. cod. Sang. pro *XV*) *cal. Febr. aquarius incipit oriri, ventus Africus* . . . Lyd. de mens. IIII 14. Εὔδοξος τὸν ὑδροχόον ἀνίςχειν λέγει. || παντελῶς *F* || v. 12 δὲ om. *F* || v. 13 et 14 Colum. l. s. *XI cal. Febr. fidicula vespere occidit, dies pluvius.* lyrae occasus vespertinus apud Ovid. I 653. || v. 14 cf. Lyd. de mens. IIII 14. ὁ Εὔδοξος ἀνίςχειν αὐτὸν (τὸν ὑδροχόον) καὶ βροχὰς ςημαίνειν. || v. 17 Gemin. ἐν τῇ β̅ (τοῦ ὑδροχόου) Δημοκρίτῳ . .

C κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὡcαύτωc.

κς΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν χειμάζει, πνεῖ δὲ ὁ βορρᾶc cὺν τῷ εὔρῳ, καὶ ἄρχεται δύεcθαι ἡ λύρα.

κζ΄. τῇ πρὸ ς΄ καλενδῶν ἄcτρον λαμπρὸν ἐν τῷ cτήθει τοῦ λέοντοc ἄρχεται δύεcθαι, ἡ δὲ λύρα ἐν ἑcπέρᾳ. καὶ βορρᾶc πνεῖ, ἔcτι δ' ὅτε καὶ ὕει.

D κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν ἀνεμομαχία μετὰ χιόνοc.

κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ὁ δελφὶν δύεcθαι μελετᾷ.

208 A λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ἡ λύρα περὶ τὴν πρώτην φυλακὴν τῆc νυκτὸc ἄρχεται δύεcθαι ἐκ μέρουc. καὶ cυννέφεια ἔcται, καὶ cφοδρὸc βορρᾶc μετὰ βροχῆc.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Φεβρουαρίων ὑετὸc χιόνι μεμιγμένοc.

## ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟC

B 60. α΄. καλένδαιc Φεβρουαρίαιc κρυπτὸν ἄcτρον, νότοc καὶ εὖροc· καὶ ἡ λύρα ἄρχεται δύεcθαι.

ἄλοχοc (?) χειμών. Colum. XI 2, 5. *VIIII (VIII* I. B. R.) *cal. Febr. . . interdum etiam tempestas.* || εὔρου] sic *FR*, εὖροc *CS* ||

v. 1 ὡcαύτωc] *tempestas turbidior; eidem flant venti* Leon. || v. 2 et 3 post lacunam χειμάζει βορρᾶc et spatium c. 30 litter. in *F* || v. 4—6 Colum. l. s. *VI cal. Febr. leonis quae est in pectore clara stella occidit.* || v. 6 καὶ βορρᾶc] om. *C* || ὅτι *C* || v. 7 ἀνεμομαχίαν *C* || v. 10 Colum. l. s. *III cal. Febr. . . fidicula occidit.* || v. 12 cυννέφεια corr. Hercher pro cυννεφία hic et semper infra || καὶ cφοδρὸc] cφοδρῶc τε *F* || v. 16 Colum. 14. *cal. Febr. fidis incipit occidere, ventus eurinus et interdum auster cum grandine est.* || v. 17 post ἄcτρον *F* add. φαίνεται, Leon. add. *apparet* || v. 18 post νότοc *F* add. τε || post εὖροc *F* add. πνεῖ, Leon. add. *flant* ||

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Φεβρουαρίων θυελλώδης ὁ ἀήρ, καὶ παραπνεύσει ὁ Ζέφυρος.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ λέοντος σὺν τῇ λύρᾳ δύεται. ἀπαρκτίας δὲ ἅμα καὶ βορρᾶς.

360 δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν δύεται ὁ δελφίν· καὶ ἐν ἑσπέρᾳ νότος ἐπιτείνει μετὰ βροχῆς.

ε'. νώναις Φεβρουαρίαις τοῦ ὑδροχόου τὰ μέσα C
ἀνίσχει· ταραχώδης δὲ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ Ζεφύρου.

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Φεβρουαρίων δύεται ἡ λύρα, καὶ ὁ Ζέφυρος ἀπὸ δυσμῶν πνεῖ.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ἀρχὴ ἔαρος, καθ' ὃ Ζέφυρος πνεῖ.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν Ζέφυρος σὺν τῷ βορρᾷ πνεῖ.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ἄστρον κρυπτόν· καὶ ἀνί- D
σχει ὁ ὑδροχόος.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ἀπαρκτίας μετὰ Ζεφύρου· ἔστι δ' ὅτε καὶ βροχαί.

v. 3 et 4 Colum. l. s. *III non. Febr. fidis tota et leo medius occidit; corus aut septentrio, nonnunquam favonius.* || v. 4 λύρᾳ] λιβύῃ *C* || v. 5 delphini occasus vespertinus ap. Ovid. II 79. || ὁ addidi ex *F* || v. 6 ἐπιτείνει] ἐπιπνεῖ *R* || βροχῆς] βροντῆς *C* || v. 7 et 8 Colum. l. s. *non. Febr. mediae partes aquarii oriuntur; ventosa tempestas.* Ovid. II 145: *iam puer Idaeus media tenus eminet alvo.* || v. 7 τοῦ — ἀνίσχει (v. 8)] *zona Orionis emergit* Leon. || v. 8 Gemin. ἐν τῇ ιδ̄ (τοῦ ὑδροχόου) Εὐδόξῳ . . ἐνίοτε καὶ Ζέφυρος πνεῖ. || v. 9 et 10 Ptolem. ὥρᾳ ιε̄ ϛ'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ ιϛ̄ (τοῦ ὑδροχόου) Δημοκρίτῳ Ζέφυρος πνεῖν ἄρχεται καὶ παραμένει ἡμέρας γ̄ καὶ μ̄ ἀπὸ τροπῶν. Colum. 15. *VII id. Febr. favonii spirare incipiunt.* || καθ' ὃ] καὶ *F* || v. 12 πνεῖ] addidi ex *F*, *spirat* add. Leon. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιζ̄ (του ὑδροχόου) . . Καλλίππῳ . . Ζέφυρος πνεῖ. Colum. l. s. *VI id. Febr. ventosa tempestas.* || πνεῖ] addidi ex *F*, *spirant* add. Leon. ||

210 A ια΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν ἀπηλιώτης πνεῖ, καὶ ἀνί-
σχει ὁ ἀρκτοῦρός.

ιβ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν Φεβρουαρίων ἀνεμομαχία.

ιγ΄. εἰδοῖς Φεβρουαρίαις ὁ τοξότης ἐν ἑσπέρᾳ δύεται, καὶ σφοδρὸς χειμών.

ιδ΄. τῇ πρὸ ις΄ καλενδῶν Μαρτίων ὁ κρατὴρ ἀνί-
B σχει ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ ἐναλλαγέντων τῶν ἀνέμων ὁ
νότος ἐπικρατεῖ.

ιε΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος ἰχθύσιν, καὶ ὁ ἀὴρ χειμάζει.

ις΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας πνεύσει μετὰ τοῦ νότου· νέος δὲ ἥλιος.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν δύεται ἡ παρθένος· ῥεύσει δὲ νότος μετὰ ζεφύρου καὶ βορρᾶς.

ιη΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν δύεται ὁ λεγόμενος
C ὀϊστός. ἐν ἑσπέρᾳ δὲ ζέφυρος πνεῖ, καὶ ἄρχεται ἡ
παρθένος δύεσθαι.

ιθ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ἀπαρκτίας ῥεύσει μετὰ 361
νότου· τὸν δὲ ὀϊστόν φασι δύεσθαι.

v. 1 arcturi ortus vespertinus apud Ovid. II 153 || v. 4 et 5 Colum. 20. *id. Febr. sagittarius vespere occidit; vehementer hiemat.* || v. 6—8 Colum. l. s. *XVI cal. Mart. vespere crater oritur; venti mutatio.* apud Ovid. II 243 crateris ortus vespertinus. || v. 9 et 10 Colum. l. s. *XV cal. Mart. sol in pisces transitum facit; nonnunquam ventosa tempestas.* || v. 10 χειμάζει] sic scripsi pro χειμών; *hiemat* Leon. || v. 13 δύεται ἡ παρθένος] *virgo occidit iuxta geminos* Leon. || Colum. 21. *XIII et XII cal. Mart. favonius vel auster cum grandine et nimbis.* || v. 15 ὁ λεγόμενος ἱστὸς ἐν ἑσπέρᾳ· ζέφυρος πνεῖ *F*, *malus vesperi occidit; favonius spirat* Leon. || v. 18 ῥεύσει] πνεύσει *F*, *flant* Leon. || v. 19 ἱστὸν *F*, *malus* Leon. ||

κ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν βορρᾶς μετὰ βροχῆς. καὶ λέων δύεται· ἄρχονται δὲ οἱ βορραῖ οἱ λεγόμενοι :λιδόνιοι, οἳ πεφύκασιν ἐπὶ τριάκοντα ἡμέρας πνεῖν, ιὶ φαίνεται χελιδών.

κα'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος τῇ πρώτῃ D υλακῇ τῆς νυκτὸς ἄρχεται δύεσθαι, καὶ πνεῖ Ζέφυ- )ς. ἡ δὲ νὺξ συννεφής.

κβ'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν τὰ λεγόμενα Ἀλκυό- 212 A :ια.

κγ'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ ὑδροχόος ἄρχεται ιίσχειν, ἡ δὲ πρωϊνὴ χειμάζει.

κδ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν ἀργέστης πνεῖ ἅμα καὶ )ρρᾶς.

κε'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει, ιὶ ὕει.

κϛ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει ἐν B ιέρᾳ.

κζ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν δύεται ἐν ἑσπέρᾳ ὁ παρ' :λλησι λεγόμενος ὀϊστός.

v. 1—4 Colum. l. s. *X cal. Mart. leo desinit occidere; nti septentrionales, qui vocantur ornithiae, per dies triginta se solent; tum et hirundo advenit.* || v. 3 ἐπὶ τέσσαρας ἡμέ- ιc *F*, *per quatriduum* Leon. || v. 4 ἀναφαίνεται *R* || v. 5—7 )lum. l. s. *VIIII cal. Mart. arcturus prima nocte oritur; igidus dies aquilone vel coro, interdum pluvia.* || v. 7 εἰ δὲ ιξ ἀνεφής *F* || v. 8 et 9 Colum. l. s. *VIII cal. Mart. alcyonei dies vocantur.* || v. 11 ἡ] εἰ *F* || προεινῇ *C*, προινή || v. 12 ἐργάτης *C*, ἐργαστής *F* || v. 14 et 15 Gemin. ἐν ι δ̅ (τῶν ἰχθύων) . . Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος ἐπι- λλει καὶ ὑετὸς γίνεται. Ptolem. ὥρᾳ ι̅ε̅ ἀρκτοῦρος ἑσπέ- οc ἀνατέλλει || v. 18 ὁ — ὀϊστός (v. 19)] ὁ λεγόμενος παρ' λλησιν ἱστός *F*, *malus* Leon. ||

κη′. τῇ πρὸ α′ καλενδῶν Μαρτίων ὁ Ζέφυρος πλατύς, καὶ ἡ ἡμέρα πᾶσα ἐαρινή.

## ΜΑΡΤΙΟΣ

61. α′. καλένδαις Μαρτίαις νότος καὶ λίψ.

C β′. τῇ πρὸ ϛ′ νωνῶν Μαρτίων λίψ, καὶ ὁ τρυγητὴς ἄρχεται φαίνεσθαι. βορέας δὲ ψυχρὸς πνεῖ ἕως τῆς ἑωθινῆς δύσεως τοῦ ἀρκτούρου.

γ′. τῇ πρὸ ε′ νωνῶν δυσαερία καὶ βροχή· καὶ ὁ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει ἡλίου ἐγειρομένου, καὶ βορρᾶς πνεῖ.

δ′. τῇ πρὸ δ′ νωνῶν ὁ ἀρκτοῦρος ἐν ἡμέρᾳ ἀνίσχει.

D ε′. τῇ πρὸ γ′ νωνῶν ὡσαύτως.

ϛ′. τῇ πρὸ α′ νωνῶν ὑετὸς χιόνι μεμιγμένος.

214 A ζ′. νώναις Μαρτίαις δύεται ὁ ἵππος ἀπὸ πρωΐ, 362
καὶ βορρᾶς φυσᾷ. δύεται δὲ καὶ ὁ στέφανος ὄρθρου.

v. 4 Colum. 23. *cal. Mart. africus, interdum auster cum grandine.* || λίψ] λίβας πνεύσει *F*, *africus simul spirant* Leon. || v. 5 et 6 Colum. 24. *IIII non. Mart. vindemiator apparet, quem Graeci* τρυγητῆρα *dicunt; septentrionales venti.* || v. 5 λίψ, καὶ] om. *F* et Leon. || v. 11 et 12 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ϛ′ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ὁ — ἀνίσχει] ὡσαύτως ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει *F*, *arcturus similiter emergit.* Leon. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιβ (τῶν ἰχθύων) Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει. || ὡσαύτως] ὁ ἀρκτοῦρος ἐν ἡμέρᾳ ἀνίσχει *F*, *arcturus interdiu emergit.* Leon. || v. 14 ὑετὸς — μεμιγμένος] βορρᾶς καὶ συννεφία *F*, *aquilo flat, nubilosum caelum* Leon. || ὁ ante ὑετὸς del. Hercher coll. p. 118, 14 || v. 15 et 16 Colum. l. s. *non. Mart. equus mane oritur; flatus aquilonis.* Gemin. ἐν τῇ ιδ (τῶν ἰχθύων) . . Εὐκτήμονι ἵππος ἑῷος δύνει· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός. Lyd. de mens. IIII 35. ὁ Βάρρων ὄρθρου τὸν στέφανον δύεσθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν βορρᾶν. ortus vespertinus equi apud Ovid. III 449; ortus vespertinus co-

η΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Μαρτίων ἄρχεται τὰ ὄρνεα φαίνεσθαι ἐπὶ τῆς θαλάσσης, βορρᾶς δὲ καὶ ἀπαρκτίας φυσᾷ, καὶ προοίμιον τοῦ ἔαρος. καὶ ὁ μὲν ἥλιος περὶ τὸ μέσον τῶν ἰχθύων, ὁ δὲ ἵππος δύεται.

θ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν ἰκτῖνος ἄρχεται φαίνεσθαι, B
νότος δὲ πνεῖ, καὶ ὄρθρου ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ νότου ἄρχεται κρύπτεσθαι.

ι΄. τῇ πρὸ ς΄ εἰδῶν ὁ ἵππος δύεται ὄρθρου, ὁ δὲ ἰκτῖνος ἀπὸ ὑψηλῶν ἐπὶ τὰ χθαμαλὰ καθίπταται· καὶ ὁ μὲν τρυγητὴς δύεται, ὁ δὲ ἀρκτοῦρος ἀνίσχει. βορρᾶς δὲ ψυχρὸς ῥεύσει.

ια΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν χωρισμὸς μὲν τοῦ χειμῶνος, τροπὴ δὲ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπαρκτίου. C

ιβ΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν παύεται μὲν ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ νότου ἀνίσχειν, ἀπαρκτίας δ' ἢ νότος φυσᾷ.

ιγ΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν ἡ μὲν Ἀργὼ ἀνίσχει ἐν ἑσπέ-

ronae apud eund. III 459 || p. 122 v. 15 pro δύεται Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXX φαίνεται perperam scribi volt. || v. 16 pro δύεται Merkel l. s. coni. φαίνεται et pro ὄρθρου idem ἑσπέρᾳ || ὄρθρος *C* || post ὄρθρου add. *F* καὶ οἰδάτων ἐπομβρᾶ, Leon. *aquarum de caelo pluvies.* ||

v. 1 ἄρχονται *CF* || v. 3 ἀέρος *C* || v. 5—7 Plin. XVIII 237. *postero die* (i. e. VII id.) . . . *in Attica milvom adparere servatur.* || v. 6 δὲ] τε *F* || νότου] *tergore* Leon. i. e. νώτου, quod probant H. et Hertzberg in diar. antiqu. 1846 p. 245 || v. 7 pro κρύπτεσθαι H. coni. φαίνεσθαι cf. v. 14 || v. 8 Gemin. ἐν τῇ ιζ (τῶν ἰχθύων) Εὐδόξῳ . . ἰκτῖνος φαίνεται. || v. 9 ἐπὶ τὰ χαμαὶ καθίσταται *F* || v. 13 ἀπὸ add. *F* etiam ante ἀπαρκτίου || ἀπαρκτία codices || v. 14 Colum. l. s. *III id. Mart. piscis aquilonius desinit oriri, septentrionales venti.* || παύσεται *F* || ὁ ante ἰχθὺς *F* add. || v. 15 νότου] *tergore* Leon. || v. 16 Colum. l. s. *pridie id. Mart. Argo navis exoritur; favonius aut auster, interdum aquilo.* || ἐν ἑσπέρᾳ δὲ ζέφυρος καὶ *F* ||

ρᾳ, Ζέφυρος δὲ καὶ νότος πνεύσει καὶ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος δύεται· χειμάζει.

ιδʹ. τῇ πρὸ αʹ εἰδῶν βορρᾶς δι' ὅλης τῆς
D ἡμέρας.

ιεʹ. εἰδοῖς Μαρτίαις ὁ ἵππος δύεται, βορέας δὲ ψυχρὸς πνεῖ.

ιϛʹ. τῇ πρὸ ιζʹ καλενδῶν Ἀπριλίων......

216 A ιζʹ. τῇ πρὸ ιϛʹ καλενδῶν ἥλιος κριῷ γίνεται· ὁ δὲ Ζέφυρος κατὰ πλάτος πνεῖ. πέλαργος φαίνεται καὶ μέγα πέλαγος πλέεται.

ιηʹ. τῇ πρὸ ιεʹ καλενδῶν ἀνεμομαχία, ὁ δὲ βορρᾶς ἐπικρατεῖ.

D ιθʹ. τῇ πρὸ ιδʹ καλενδῶν νότος πνεῖ, ὁ δὲ ἰκτῖ- 363
νος φαίνεται ἕως τῆς ἰσημερίας.

κʹ. τῇ πρὸ ιγʹ καλενδῶν βορέας πνεῖ εὔδιος.

v. 1 καὶ ὁ ἐπὶ — χειμάζει] addidi ex *F*; *et in leonis cauda hiemat dies* add. Leon. || v. 2 δύεται ex coniectura addidi || v. 3 Gemin. ἐν τῇ κα̅ (τῶν ἰχθύων) Εὐδόξῳ .. ἄρχονται ὀρνιθίαι πνέοντες. || v. 4 post ἡμέρας *F* add. πνεύσει. || v. 7 ad 15. Mart. *F* (qui praeterea, ut assolet, scribit πρὸ ιϛʹ pro ιζʹ et sic semper, postremo πρὸ βʹ pro πρὸ γʹ) refert quae in ceteris codicibus diei 16. Mart. adscripta sunt, ad 16. quae diei 17. et sic semper usque ad finem mensis, 31 Mart. vero deest; idemque facit Leonic., sed ad 31 Mart. apud eum legitur: *ventorum procellae et saepe pluit.* in ceteris codicibus ad 15. Mart. omissus est status caeli, quem ex Columella 31 et Ovidio III 711 Merkel proleg. Ovid. fast. p. LXXI supplet σκορπίος δύεται. || v. 8 Colum. 31. *XVI cal. April. sol in arietem transitum facit; favonius vel corus.* || v. 9 πνεῖ — πλέεται] addidi ex *F*; *spirat, ciconia apparet et mare transmittit* add. Leon. || v. 11 Lyd. de mens. IIII 39. Εὐκτήμων ποικίλους ἀνέμους πνέειν λέγει. || v. 14 ἕως — ἰσημερίας] ἐπὶ τῆς ἡμέρας *FS*, *diliculo* Leon. ||

κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ὁ μὲν ἵππος ἕωθεν B δύεται, βορέας δὲ ἢ ἀπαρκτίας πνεῖ.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ κριὸς εἰς πλάτος ἀνίσχει, ἔστι δ' ὅτε ἢ βρέχει ἢ νίφει.

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὡσαύτως.

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν ἰσημερία ἐαρινή, καὶ βροχὴ ἢ βροντώδης τροπή.

κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ἀπαρκτίας ἢ βορρᾶς, C καὶ ὁ ἵππος ἕωθεν δύεται.

κϛ'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν οἱ ἰχθύες ἀνίσχουσι, καὶ ἐκ τοῦ νότου βρέχει μετὰ χιόνος· ὁ δὲ κριὸς ἕωθεν ἀνίσχει κατὰ θάλασσαν ταραχὴ ἀέρος.

κζ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν ἰσημερία ἐαρινή. ἔστι δ' ὅτε βρέχει καὶ βροντᾷ.

κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἐξισοῦται ἡ ἡμέρα τῇ D νυκτί.

v. 1 Colum. l. s. *XII cal. April. equus occidit mane; septentrionales venti.* Plin. XVIII 237. *(Caesar sibi notavit) XII Kalend. equm occidere matutino.* || v. 4 ἔσται δὲ τότε βροχὴ ἢ νιφετὸς *F* || v. 5 Colum. l. s. *X cal. April. aries incipit exoriri, pluvius dies; interdum ningit.* || ὡσαύτως] in *F* spat. c. 8 litter., in Leon. *cancer tergore oritur; auster flat.* || v. 6 Colum. l. s. *VIIII et VIII cal. Apriles aequinoctium vernum, tempestatem significat.* Gemin. ἐν τῇ πρώτῃ (τοῦ κριοῦ) Καλλίππῳ .. ἰσημερία ἐαρινὴ καὶ ψεκὰς λεπτή. || ἐαρινή] ἰσημερινή *C*, om. *F* || v. 7 ἢ] καὶ *F*, om. *R* || τροπή om. *FR* || v. 8 post βορρᾶς *F* add. πνεῖ, Leon. add. *flant* || v. 11 Gemin. ἐν τῇ γ̄ (τοῦ κριοῦ) Καλλίππῳ κριὸς ἄρχεται ἐπιτέλλειν· ὑετὸς ἢ νιφετός. || v. 12 κατὰ θάλασσαν — ἀέρος] sic scripsi, μετὰ θαλάσσης· ταραχὴ θέρος *F*, *cum mari, turbatio aeris* Leon., ceteri omittunt. || v. 13 ἔστιν δὲ ὅτι καὶ *F* || v. 15 ἐξισοῦνται ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ *F* ||

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ μὲν σκορπίος δύεται, μέγας δὲ ῥέων ἄνεμος βροχὰς βροντώδεις συστρέφει.

218 A λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὁ μὲν σκορπίος δύεται, ἀπαρκτίας δὲ φυσᾷ μετὰ βροχῆς.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν βρέχειν πέφυκε, καὶ ἐκ τοῦ νότου βροντᾷ.

## ΑΠΡΙΛΙΟΣ

62. α'. καλένδαις Ἀπριλίαις ὁ μὲν σκορπίος δύεται, B καὶ ὁ ἥλιος μίαν ἡμέρᾳ προστίθησι μοῖραν, καὶ συννέφεια γίνεται ἐκ τοῦ βορρᾶ, καὶ αἱ πλειάδες ἄρχονται ἐπιτέλλειν καὶ ἐπισημαίνειν.

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Ἀπριλίων συννέφεια καθ' 364 ὅλην τὴν ἡμέραν.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν ἐν ἑσπέρᾳ αἱ πλειάδες δύονται.

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν ῥεύσει ὁ λίψ.

ε'. νώναις Ἀπριλίαις καταπνεῖ ὁ ζέφυρος.

v. 2 βροχαὶ βροντώδη *C*, βροχὴν βροντώδη *F* || v. 5 βρέχειν — βροντᾷ (v. 6)] *auster flat et pluit* Leon. || v. 6 βροντῇ *F* || v. 8—10 Colum. 34 *cal. April. nepa occidit mane, tempestatem significat.* nepae occasus ap. Ovid. IIII 163 || v. 9 ἡμέρᾳ] addidi, ἡμέραν add. *F*, *diei* add. Leon. || v. 10 καὶ — ἐπισημαίνειν (v. 11)] addidi ex *F* (αἱ om. et ἐπιπλεῖν scribit *F*), *vergiliae oriri et praesignificari incipiunt* add. Leon. || v. 12 καθ' ὅλην τὴν γῆν *F*, *per omnes terras* Leon. || v. 14 et 15 Plin. XVIII 246. *III non. April. in Attica vergiliae vesperi occultantur.* || v. 15 δύνουσιν *R* || v. 16 et 17 Colum. 34. *non. April. favonius aut auster cum grandine, nonnumquam hoc idem pridie.* || v. 17 καταπνεῖ ὁ ζέφυρος] αἱ ὑάδες ἀνίσχουσι, καὶ βροχαὶ ἐκ τοῦ νότου ἐπιτείνουσιν *CRS* ||

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσι, καὶ βρο- C
χαὶ ἐκ τοῦ νότου ἐπιτείνουσιν.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν νότος φυσᾷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν ὑάδων δύεται.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν ὁ ζέφυρος· ὄρθρου ἄρχεται δύεσθαι ζυγόν.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ζάλη ἐκ τοῦ νότου.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν βορρᾶς μὲν πᾶσαν καταπνεῖ
τὴν ἡμέραν, ἡ δὲ ἑσπέρα ἔσται ἐπίβροχος. D

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ψυχροὶ ἄνεμοι καὶ βροχαί.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν αἱ ὑάδες κρύπτονται.

ιγ'. εἰδοῖς Ἀπριλίαις βορρᾶς ῥεύσει· μικροῦ 220 A
παχνήτου ἀνατολή.

ιδ'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν Μαΐων κρύφιον ἄστρον καὶ ἄνεμοι καὶ ὄμβροι.

v. 1 αἱ — ἐπιτείνουσιν (v. 2)] καταπνεῖ ὁ ζέφυρος *CRS* || Colum. l. s. *VIII id. April. vergiliae vespere celantur, interdum hiemat.* || v. 3—6 Colum. l. s. *VII id. April. VI et V austri et africi tempestatem significant.* || v. 3 φυσᾷ] πνεῖ *F* || v. 4 ὑάδων] πλειάδων *FR* || apud Ovid. IIII 904 canis ortus (cf. Ideler *ueber die Fasti des Ovid* p. 163) || v. 5 et 6 post δύεσθαι addidi ζυγὸν, collato Colum. l. s. *IIII id. April. sole oriente libra occidere incipit* et ante ὄρθρου interpunxi quod cum Herchero credo post ζέφυρος intercidisse ῥεύσει; Merkel prol. Ovid. fast. p. LXXI addi volt ζυγὸν καὶ Ὠρίων (coll. Plin. XVIII 66, Callipp. ap. Gemin. p. 67 B) vel scribi ὁ ζυγὸς καὶ Ὠρίων ἄρχεται δύεσθαι; Leon. vertit: *favonius flare incipit matutino; vergiliae occidunt.* || v. 7 ζάλαι *F* || v. 9 τὴν ἡμέραν] om. *F* || v. 11 Col. l. s. *pridie id. April. suculae celantur, hiemat.* || v. 12 post ῥεύσει addidi ex *F* μικροῦ παχνήτου ἀνατολή, quod non assequor; *parvum praesepe* (i. e. φάτνη quae ex volgari lingua πάθνη cf. Geopon. XV 4, 1, apud hodiernos Graecos παχνί) *exoritur* add. Leon. || v. 14 Col. 36. *XVIII cal. Mai. ventosa tempe stas et imbres nec hoc constanter.* || κρύφιον—ὄμβροι] ἡ υἱὰς δύεται *F* || v. 15 ὄμβρος *R* ||

ιε. τῇ πρὸ ιζ′ καλενδῶν ἡ ὑὰς δύεται καὶ ἄνεμοι ψυχροὶ πνέουσιν· ὁ δὲ Περσεὺς ἐπιτέλλει.

ις′. τῇ πρὸ ις′ καλενδῶν αἱ ὑάδες δύονται καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

B ιζ′. τῇ πρὸ ιε′ καλενδῶν ὁ μὲν ἥλιος ταύρῳ, ἡ δὲ ὑὰς δύεται.

ιη′. τῇ πρὸ ιδ′ καλενδῶν λὶψ καταπνεύσει.

ιθ′. τῇ πρὸ ιγ′ καλενδῶν καθόλου δύονται αἱ ὑάδες, ὁ δὲ λὶψ ἐν ἑσπέρᾳ ἐπέρχεται.

κ′. τῇ πρὸ ιβ′ καλενδῶν ὁ Ζέφυρος καταπνεῖ. 365

κα′. τῇ πρὸ ια′ καλενδῶν ἡ κεφαλὴ τοῦ ταύρου δύεται, καὶ οὐχ ἥκιστα ὕει.

C κβ′. τῇ πρὸ ι′ καλενδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

κγ′. τῇ πρὸ θ′ καλενδῶν ἡ λύρα τῇ πρώτῃ φυλακῇ τῆς νυκτὸς φαίνεται, καὶ ἔσται τροπή.

κδ′. τῇ πρὸ η′ καλενδῶν φαίνεται ἡ λύρα, καὶ

v. 1 Gemin. ἐν τῇ κγ (τοῦ κριοῦ) Εὐκτήμονι ὑάδες κρύπτονται. || v. 2 post πνέουσι addidi ex *F* ὁ δὲ Περσεὺς ἐπιτέλλει (ἐπιτελεῖ *F*), *Perseus oritur* add. Leon. || v. 3 Ptolem. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Plin. XVIII 247. *XVI (kal. Mai.) Atticae (suculae occidunt vesperi).* apud Ovid. IIII 677 sucularum occasus vespertinus. || v. 5 Colum. l. s. *XV cal. Mai. sol in taurum transitum facit.* Plin. l. s. *XV (kal. Mai.) Caesari (suculae occidunt vesperi).* || v. 8 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. || v. 9 ἀπέρχεται *F* || v. 11 Col. l. s. *XI cal. Mai. ver bipartitur, pluvia et nonnumquam grando.* || v. 13 Col. l. s. *X cal. Mai. vergiliae cum sole occidunt, africus vel auster.* || v. 15 Col. 37. *VIIII cal. Mai. prima nocte fidicula apparet, tempestatem significat.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ἡ — φυλακῇ] δευτέρα φυλακὴ *F* || v. 16 καὶ — τροπὴ] om. Leon. || ἔστιν *F* ||

βροχῶν cημαcία· ἀρχὴ παχνήτου καὶ ἔαροc· νότοc πνεῖ.

κε΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν ὁ cκορπίοc δύεται καὶ ὁ κύων κρύπτεται· καὶ ὁ ἐπὶ τῆc ζώνηc τοῦ Ὠρίωνοc, νότοc τε πνεῖ. ἀρχή τε παχνήτου καὶ ἔαροc.

κϛ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν δύεται καθόλου ἡ ὑάc, D
καὶ ἀέροc ἔcται τροπή.

κζ΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν νότοc καταπνεῖ.

κη΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ὕει ἐκ τοῦ νότου.

κθ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν οἱ ἔριφοι ἀνίcχουcι, καὶ 222 A
ἐξ ἑωθινῆc ὁ νότοc πνεῖ.

λ΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν κρύπτεται ὁ κύων ἐν ἑcπέρᾳ, καὶ τροπὴ ἐκ τοῦ νότου· ἅμα δὲ καὶ βορρᾶc ταράττει.

## ΜΑΙΟϹ

63. α΄. καλένδαιc Μαΐαιc ὁ μὲν κύων κρύπτεται,
δρόcοc δὲ καταφέρεται. B

v. 1 βροχῆc cημεῖα *F* || ἀρχὴ — πνεῖ (v. 2)] addidi ex *F* || v. 3—5 Gemin. ἐν τῇ β̄ (τοῦ ταύρου) Εὐκτήμονι κύων κρύπτεται. || ὁ cκορπίοc — κρύπτεται (v. 4)] *praesepe emergit: desinit ver* Leon. || v. 4 καὶ ὁ — ἔαροc] addidi ex *F* || v. 6 apud Ovid. V 734 hyadum occasus. || δυὰc *C*, υἱὰc *F* || v. 7 ἀέροc] *veris* (i. e. ἔαροc) Leon., εὔρου *F* || v. 8 Gemin. τῇ δ̄ (τοῦ ταύρου) Καλλίππῳ . . νοτία. || v. 9 Colum. l. s. *IIII cal. Mai. auster fere cum pluvia.* || v. 10 et 11 Colum. l. s. *III cal. Mai. mane capra exoritur, austrinus dies.* || οἱ — πνεῖ (v. 11)] sic *F* et Leon., ceteri huc referunt, quae ad diem sequentem adscripta sunt. || v. 12—14 Colum. l. s. *pridie cal. Mai. canis se vespere celat; tempestatem significat.* || κρύπτεται — ταράττει (v. 14)] sic *F* et Leon., ceteri huc referunt quae ad diem antecedentem adscripta sunt. || v. 17 δρόcοc — καταφέρεται] ἔριφοc δὲ ἀναφαίνεται coni. Merkel p. LXXII; sed cf. Hertzberg l. s. p. 251 adn. || δὲ] τε *F* || καταφαίνεται *C* ||

β΄. τῇ πρὸ ς΄ νωνῶν ἡ ὑὰς μετὰ τοῦ ἡλίου ἀνίσχει.

γ΄. τῇ πρὸ ε΄ νωνῶν ὁ κένταυρος ὅλος φαίνεται καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

δ΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν ὁ σκορπίος ἕωθεν ἀνίσχει, καὶ βορρᾶς πνεῖ, καὶ δρόσος καταφέρεται.

ε΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν ἡ λύρα ἕωθεν ἀνίσχει.

C ς΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν τὸ μέσον τοῦ σκορπίου 366
δύεται.

ζ΄. νώναις Μαΐαις αἱ πλειάδες ἀνίσχουσιν ἕωθεν, Ζέφυρος δὲ πνεῖ.

η΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Μαΐων προοίμιον θέρους, καὶ Ζέφυρος ἐπικρατεῖ.

θ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν Μαΐων ὡσαύτως.

ι΄. τῇ πρὸ ς΄ εἰδῶν ἡ μὲν λύρα ἀνίσχει, ἡ δὲ ὑὰς
D δύεται, καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ταύρου ἀναφαίνεται.

ια΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν αἱ πλειάδες ἀναφαίνονται.

ιβ΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν ἀνίσχουσιν αἱ πλειάδες, καὶ νότος πνεῖ.

v. 1 Plin. XVIII 248. *VI nonas Maias Caesari suculae matutino exoriuntur.* Colum. 39. *VI non. Mai. sucula cum sole exoritur, septentrionales venti.* apud Ovid. V 165 hyadum ortus *vespertinus.* || v. 2 Colum. l. s. *V non. Mai. centaurus totus apparet, tempestatem significat.* centauri ortus vespertinus apud Ovid. V 379. || v. 4 Gemin. ἐν τῇ ια (τοῦ ταύρου) Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος δύνειν ἄρχεται. || v. 6 apud Ovid. V 415 lyrae ortus matutinus. || v. 7 Colum. l. s. *pridie non. Mai. nepa medius occidit.* *ortus* nepae apud Ovidium V 417 (cf. Ideler *ueber die Fasti des Ovid* p. 160; de occasu cogitat Merkel p. LXX). || πρὸ α΄] πρὸ β΄ *C* || v. 9 Colum. l. s. *non. Mai. vergiliae exoriuntur mane, favonius.* || v. 10 καὶ Ζέφυρος πνεῖ *F*, *et spirat favonius* Leon. || v. 13 Colum. l. s. *VII id. Mai. aestatis initium favonius aut corus.* || v. 14 διὰς *C* || v. 15 ἅμα φαίνεται *F* || v. 17 ἀνίσχει *F* || v. 18 πνεῖ om. *F* ||

ιγ'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσιν καὶ νότος πνεῖ. 224 A

ιδ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ὁ σκορπίος δύεται, ἡ δὲ λύρα ὄρθρου ἀνίσχει.

ιε.'· εἰδοῖς Μαΐαις ὁ καρκίνος ἀνίσχει καὶ νότος πνεῖ.

ις'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν Ἰουνίων· τὸ θέρος ἄρχεται.

ιζ'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν δύεται ὁ κύων. B

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ὁ ἥλιος διδύμοις.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν νότος ἐν ἑσπέρᾳ πνεῖ.

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν αἱ ὑάδες ἀνίσχουσι καὶ βορρᾶς πνεῖ.

κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν δύεται ὁ ἀρκτοῦρος καὶ ταράττεται ὁ ἀήρ.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ τοξότης δύεται καὶ νότος πνεῖ. C

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν οἱ δίδυμοι ἀνίσχουσιν καὶ ὁ ἀετός.

v. 1 αἱ ὑάδες ἀνίσχουσιν] sic scripsi ex *F*, αἱ διάδες λύονται *C*, αἱ ὑάδες δύονται ceteri, ὁ Ὠρίων δύεται coni. perperam Merkel p. LXXI || v. 3 Gemin. ἐν τῇ μιᾷ καὶ εἰκάδι (τοῦ ταύρου) Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος ὅλος δύνει. || v. 5 Colum. 43. *id. Mai. auster aut euronotus.* || v. 6 καταπνεῖ *R* || v. 7 Ἰουνίων addidi ex *F* || τὸ — ἄρχεται] sic *F*, *initium aestatis* Leon., δύεται ὁ κύων ceteri || v. 9 δύεται ὁ κύων] sic scripsi ex *F*, *procyon quam quidam caniculam vocant occidit* Leon., ὡσαύτως ceteri || v. 10 apud Colum. l. s. postridie *sol introitum in geminos facit.* || v. 12 Colum. l. s. *XIII* (sic coni. Ponteder. pro *XII) cal. Iun. suculae exoriuntur, septentrionales venti.* || v. 14 Colum. l. s. *duodecimo* (sic I. B. R pro *XI et X) cal. Iun., arcturus mane occidit, tempestatem significat.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. arcturi occasus matutinus apud Ovid. V 733 ||

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ἄρχονται ἀνίσχειν αἱ ὑάδες, καὶ εἰκότως βροχή.

κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὁ ἔριφος ἀνίσχει ἕωθεν 367 καὶ βορρᾶς πνεῖ.

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν δύεται ὁ ταῦρος, καὶ νότος μετὰ βορέου πνεῖ.

D κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν ἀνίσχει ὡσαύτως.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν νότος πνεῖ, καὶ ἡ λύρα ἕωθεν ἀνίσχει.

κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν νότος πολύς.

226 A λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι, καὶ βροχὴ μετὰ βροντῶν.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Ἰουνίων χειμάζει ὁ ἀὴρ καὶ βροντᾷ, περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν σφοδρότερον ταράττει.

## ΙΟΥΝΙΟΣ

64. α΄. καλένδαις Ἰουνίαις αἱ ὑάδες ὅλαι ἀνίσχουσι καὶ νότος πνεῖ.

B β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Ἰουνίων ὁ ἀετὸς ἀνίσχει, ταραχή τε τοῦ ἀέρος, καὶ ζέφυρος πνεῖ.

v. 3 sq. Colum. l. s. *VIII*, *VII et VI cal. Iunias capra mane exoritur; septentrionales venti.* || v. 5 δύεται in suspitionem vocat Merkel prol. p. LXVIII || v. 7 ἀνίσχει ὡσαύτως] ἀνίσχει ὁ νότος *FRS*, *auster spirat* Leon., num ἀνίσχει ὁ ἔριφος?, an cum Herchero ἀνίσχει delendum? || v. 12 βροχὴ μετὰ βροντῶν] βροχὴν ποιοῦσι *F* || v. 14 βρονταὶ περὶ τὴν ἑσπέραν σφοδρότερον ταράττη *F*, *ingentia vesperi tonitrua commoventur* Leon. || v. 17 Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. || v. 1 Colum. 45. *cal. Iun. et IIII non. aquila exoritur, tempestas ventosa et interdum pluvia.* Plin. XVIII 355. *IIII* (sic corr. Pontedera antiq. p. 184. 390 coll. § 288 pro *III*) *Caesari et Assyriae aquila vesperi oritur.*

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν βρονταὶ νότιοι.

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν νότος πνεῖ, καὶ ὡς εἰκὸς βροχαί.

ε'. νώναις Ἰουνίαις ὁ ἀετὸς ἀνίσχει, καὶ ὕει τε ἅμα καὶ νότος πνεῖ.

ς'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰουνίων ὁ ὦμος τοῦ Ὠρίω- C νος ἀνίσχει.

ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν βορρᾶς πνεῖ καὶ ὕει.

η'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν ὁ ἀρκτοῦρος ὄρθρου δύεται καὶ ζέφυρος πνεῖ.

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν ὁ δελφὶν ἄρχεται ἀνίσχειν, ὁ δὲ ἀρκτοῦρος δύεται.

368 ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ὡσαύτως· βορρᾶς δὲ πνεῖ, καὶ ἠρέμα ὕει.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν βροντώδης ὁ ἀὴρ καὶ ὑετώ- D δης ἐκ τοῦ νότου.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν ταραχώδης ὁ ἀὴρ μετὰ βροχῆς.

v. 2 ὡς εἰκός] ωεικότ (supra τ suprascr. ο) *F* || v. 4 Ptolem. ὥρᾳ ιγ ς'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. || ὕεται ἅμα *C* || v. 6 ὁ — ἀνίσχει (v. 7)] sic scripsi ex *F*, ceteri βορρᾶς πνεῖ καὶ ὕει, *aquilo flat et pluit* Leon. || v. 8 βορρᾶς — ὕει] scripsi ex *F*, ceteri ὁ ὦμος τοῦ Ὠρίωνος ἀνίσχει. Leon. huc refert, quae ad 8 Iun. adscripta sunt, ad 8 Iun., quae ad 9. et ita semper usque ad finem mensis, ad 30 Iun. denique sic legit: *arcturus occidit matutino et aeris intemperies.* || v. 9 Colum. l. s. *VII id. Iun. arcturus occidit; favonius aut corus.* apud Ovid. VI 235 arcturi occasus matutinus VI id. Iuń. (cf. Merkel p. LXVII) || v. 13 Colum. l. s. *IIII id. Iun. delphinus vespere exoritur. favonius interdum rorat.* Plin. XVIII 255. *IIII idus Iunias delphinus vesperi exoritur.* apud Ovid. VI 471 delphini ortus vespertinus. || ὡσαύτως om. Leon. || δὲ om. *F* ||

228 A ιγ΄. εἰδοῖς Ἰουνίαις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης πνεύσει· εἰκότως δὲ καὶ βροντήσει.

ιδ΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν Ἰουλίων ὁ δελφὶν ἀνίσχει, καὶ νότος πνεῖ.

ιε΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος ἀνίσχουσι, καὶ προοίμια καυμάτων.

ιϛ΄. τῇ πρὸ ιϛ΄ καλενδῶν ἄστρον κρύφιον καὶ
B Ζέφυρος σὺν τῷ νότῳ.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν Ζάλη μετρία τοῦ ἀέρος καὶ πνοὴ τοῦ βορέου.

ιη΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν Ζέφυρος μετὰ νότου, καὶ οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος φαίνονται.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος καρκίνῳ, καὶ ὁ Ὠρίων ἀνίσχει ἕωθεν.

κ΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν νότος ἅμα καὶ Ζέφυρος, καὶ βροντώδης ὑετός.

v. 1 ἐργάτης *C*, ἐργαστής *FS* || v. 2 εἰκότως] sic scripsi, εἰκῶς *F*, εἰκός ceteri || v. 3 δελφίς *F* || v. 4 πνεῖ] πολλύς *F* || v. 5 Plin. XVIII 256. *XVII kal. Iul. gladius Orionis exoritur.* Ptolem. ὥρᾳ ῑγ̄ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || οἱ ὦμοι τοῦ Ὠρίωνος] om. *F* || v. 9 Ζάλη — βορέου (v. 10)] *F* hic ea praebet quae ad diem sequentem in ceteris referuntur. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ κδ̄ (τῶν διδύμων) Εὐκτήμονι ὠρίωνος ὦμος ἐπιτέλλει, Εὐδόξῳ ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν. apud Ovidium VI 471 Orionis ortus (cf. Merkel p. LXVIIII) || Ζέφυρος — φαίνονται (v. 12)] *F* huc ea refert, quae in ceteris diei antecedenti adscripta sunt. || v. 13 Colum. 49. *XIII cal. Iul. sol introitum in cancro facit.* Plin. XVIII 256. *XVII kal. Iulias gladius Orionis exoritur, quod in Aegypto post quatriduum.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || v. 14 ἕωθεν om. *F* || v. 15 νότοι *C* ||

κα΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ὁ ὀφιοῦχος ὄρθρου C δύεται.

κβ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν νότος ἅμα καὶ βορέας.

κγ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ἐπιτολὴ τοῦ Ὠρίωνος.

κδ΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν κρυφίου ἄστρου ἐπιτολὴ καὶ ἐπίτασις καυμάτων.

369 κε΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν ἡ θερινὴ τροπή, αἰφνίδιός τε ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

κϛ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν λὶψ ἅμα καὶ ζέφυρος. D

κζ΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν βραχεῖα ἡ νύξ, καὶ ὁ μὲν Ὠρίων ἀνίσχει, νότος δὲ ῥεύσει.

κη΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ἐν μὲν ἑσπέρᾳ βρέχει, 230 A ὁ δὲ κύων ἀνίσχειν ἄρχεται.

κθ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ἀνεμομαχία.

λ΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν ἕωθεν μὲν ὁ κύων ἀνίσχει, ἡ δὲ ζώνη τοῦ Ὠρίωνος ἀναφαίνεται.

## ΙΟΥΛΙΟΣ

65. α΄. καλένδαις Ἰουλίαις ταράττεται ὁ ἀὴρ ἐκ B τοῦ βορρᾶ.

β΄. τῇ πρὸ ϛ΄ νωνῶν Ἰουλίων κρύφιον ἄστρον καὶ ζέφυρος ἢ νότος.

γ΄. τῇ πρὸ ε΄ νωνῶν ταραχαὶ τοῦ ἀέρος ἐκ τοῦ νότου.

v. 1 Colum. l. s. *XI cal. Iul. angnifer qui a Graecis dicitur* ὀφιοῦχος *mane occidit.* ophiuchi *ortus* apud Ovid. VI 733. || v. 7 Colum. l. s. *VIII*, *VII et VI Cal. Iuli. solstitium*, *favonius et calor.* Ptolem. θερινὴ τροπή. || αἰφνιδίου *F* || v. 11 νότος δὲ ῥεύσει] om. Leon. || v. 14 Colum. l. s. *III cal. Iul. ventosa tempestas.* || v. 14 post v. 15 et 16 ponit *F* || v. 15 Ptolem. ὥρᾳ ιδ῾ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ Ὠρίωνος ἐπιτέλλει. || v. 22 ταραχή *F* || v. 23 πόντου *F* ||

δ'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν ὁ Ὠρίων ἀνίcχει καὶ cτέφανος δύεται, καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

ε'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ μέcον τοῦ καρκίνου
C ἀνίcχει.

ς'. τῇ πρὸ α' νωνῶν οἱ ἐτηcίαι καὶ μετὰ νότον βορρᾶc.

ζ'. νώναιc Ἰουλίαιc δύεται ὄρθρου ὁ cτέφανοc, καὶ νότοc πνεῖ.

η'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Ἰουλίων ὁ Κηφεὺc ἀνίcχει, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέροc νοτία.

θ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν ὁ Ὠρίων ὅλοc ἀνίcχει καὶ νότοc πνεῖ.

D ι'. τῇ πρὸ ς' εἰδῶν οἱ πρόδρομοι τῶν ἐτηcίων πνέουcιν.

ια'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν βροχὴ μετὰ βροντῶν καὶ βορρᾶc βίαιοc.

232 A ιβ'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν ὁ Ὠρίων ὅλοc ὄρθρου ἀνί- 370
cχει, καὶ ἐπιτείνουcιν οἱ λεγόμενοι πρόδρομοι.

v. 1 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ς'' ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ Ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. Plin. XVIII 269. *IIII nonas Chaldaeis corona occidit matutino, Atticae Orion totus eo die exoritur.* Colum. 51. *IIII non. Iul. corona occidit mane.* || v. 2 cτέφανοc] *ciconia* (i. e. πέλαργοc) Leon. || v. 3 Colum. l. s. *pridie non. Iul. cancer medius occidit; calor.* || v. 5 οἱ ἐτήcιοι *R* hic et semper, υἱετέcιοι *F* || μετὰ νότον] *cum austro* (i.e. μετὰ νότου) Leon. || v. 7 ὄρθρου om. *F* || v. 9 Colum. l. s. *VII id. Iul. cepheus vespere exoritur, tempestatem significat.* || v. 11 Gemin. ἐν δὲ τῇ ιγ ἡμέρᾳ (τοῦ καρκίνου) Εὐκτήμονι ὠρίων ὅλοc ἐπιτέλλει. Ptolem. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ὤμου τοῦ ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. || v. 13 Colum. l. s. *VI id. Iul. prodromi flare incipiunt.* || v. 15 βροχαὶ *F* || βροντῆc *F* || v. 16 βίαιοc om. *F* et Leon. || v. 17 Ptolem. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸc ποταμοῦ καὶ ποδὸc ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. || ὅλωc *F* || ὄρθρου om. *R* ||

ιγ΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν λὶψ ταραχώδης.

ιδ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν ἀνίσχει * καὶ πνεῖ ὁ βορρᾶς.

ιε΄. εἰδοῖς Ἰουλίαις ὁ προκύων ἀνίσχει.

ις΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν Αὐγούστων ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ βορρᾶς βίαιος πνεῖ.

ιζ΄. τῇ πρὸ ις΄ καλενδῶν τὸ μεσαίτατον τοῦ θέ- B
ρους, καὶ ψυχροτέρα ἡ ἡμέρα ἐκ τοῦ βορρᾶ.

ιη΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν Ζέφυρος, ἴσως δὲ καὶ νότος. καὶ ὁ μὲν κύων ὄρθρου ἀνίσχει, οἱ δὲ ἐτησίαι ἐπιτείνουσιν.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ ἀργέστης φυσᾷ, καὶ ὅλος ὁ Ὠρίων φαίνεται.

κ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος λέοντι, ἀργέ- C
στης τε φυσᾷ, καὶ οἱ πρόδρομοι τῶν ἐτησίων.

κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας οἱ ἐτησίαι σὺν καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνέμοις ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας πνέουσιν.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν οἱ πρόδρομοι καταφυσῶσιν.

κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν ὅλος ὁ καρκίνος μετὰ
τοῦ κυνὸς ἀνίσχει, καὶ ὁ ἀετὸς δύεται. D

v. 2 ἀνίσχει om. Leon. || lacunam indicat *R* || καὶ — βορρᾶς] om. *C* || v. 3 Colum. 52. *id. Iul. procyon exoritur mane.* || post ἀνίσχει Leon. add. *etesiae invalescunt.* || v. 6 ad 17. Iul. *F* refert ea quae àd 18. adscripta sunt, ad 18. ea quae ad 17. || v. 8 δὲ] τε *C* || v. 12 ἐργάτης (ut semper) *C*, ἐργαστῆς (ut semper) *F* || καὶ — φαίνεται] om. *F* || ὅλως *C* || v. 13 Colum. l. s. *XIII cal. Aug. sol in leonem transit.* || v. 14 τε om. *F* || καὶ οἱ — ἐτησίων] τῶν δὲ προδρόμων τὸ ἐτησίων *F*, *et canis exoritur* Leon. || v. 16 ἐπὶ — ἡμέρας] ἐπὶ μῆνα ἡμερῶν *F*, *per unum et viginti dies* Leon. || v. 20 Gemin. ἐν τῇ κζ΄ (τοῦ καρκίνου) Εὐκτήμονι κύων ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει .. Καλλίππῳ καρκίνος

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ὁ λέων cὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίcχει μετὰ τοῦ κυνόc, ὁ δὲ καρκίνοc λήγει.

234 A κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὁ ὑδροχόοc ἄρχεται δύεcθαι, ὁ δὲ κύων περὶ ἀμφιλύκην ἀνίcχει, καὶ νότοc φυcᾷ.

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν ἀχλὺc καυcώδηc. ὁ δὲ 371 ἀετὸc δύεται, ὁ δὲ λέων ἀνίcχει, καὶ νότοc πνεῖ.

κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν καῦμα ἐκ τοῦ κυνόc·
B ἡ δὲ cταφυλὴ ἄρχεται περκάζειν.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν καύcων βαρὺc καὶ οἱ ἐτηcίαι cφοδρότεροι.

κθ.΄ τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ἐν τῷ cτήθει τοῦ λέοντοc ἄcτρον λαμπρὸν ἀνατέλλει, καὶ χλιαρὸc ὥcπερ ὁ βορρᾶc ἐκ τοῦ καύματοc.

λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ἄρχονται ὀπῶραι φαί-
C νεcθαι, ὁ δὲ ἀετὸc ἕωθεν δύεται, καὶ ταραχώδηc ὁ ἀήρ.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν Αὐγουcτῶν νότοc μετὰ λιβὸc πνεῖ.

. . ἀνατέλλων. Plin. XVIII 271. *aquila Atticae matutino occidit.* || μετὰ τοῦ κυνὸc] *cum leone* Leon. ||

v. 1 Colum. l. s. *VIIII cal. Aug. leonis in pectore clara stella exoritur.* || v. 3 Colum. l. s. *VIII cal. Aug. aquarius incipit occidere, favonius vel auster.* || ὁ ὑδροχόοc] *gemini* Leon. || v. 5 φυcᾷ om. *F* || v. 6 Colum. 53. *VII cal. Aug. canicula apparet, caligo aestuosa.* Gemin. ἐν τῇ $\overline{λ}$ (τοῦ καρκίνου) Καλλίππῳ λέων ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότοc πνεῖ. Ptolem. ὥρᾳ $\overline{ιδ}$ ὁ λαμπρὸc τοῦ ἀετοῦ ἑῷοc δύνει. || ὁ δὲ ἀετόc] H. mavolt καὶ ὁ μὲν ἀετόc || v. 8 καύματα *F* || v. 9 ἡ — περκάζειν] om. Leon. || v. 10 Gemin. ἐν τῇ $\overline{α}$ ἡμέρᾳ (τοῦ λέοντοc) Εὐκτήμονι πνῖγοc . . ἐπιγίνεται. || v. 12 Colum. l. s. *IIII cal. August. leonis in pectore clara stella exoritur.* || v. 15 Colum. l. s. *III cal. August. aquila occidit; significat tempestatem.* Ptolem. ὥρᾳ $\overline{ιδ}$ ϛ″ ὁ λαμπρὸc τοῦ ἀετοῦ ἑῷοc δύνει. || v. 16 ἕωθεν] ἔνθεν *F* || ταράccει *F* ||

## ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ

66. α'. καλένδαις Αὐγούσταις ὁ ἀετὸς δύεται ὄρθρου· λὶψ πνεύσει, καὶ καῦμα ξηρόν.

β'. τῇ πρὸ δ' νωνῶν Αὐγούστων ἔτι δύεται ὁ ἀετός, καὶ ὁ ἀὴρ νότιος.

γ'. τῇ πρὸ γ' νωνῶν τὸ αὐτὸ σημαίνει. D

δ'. τῇ πρὸ α' νωνῶν τὸ μέσον τοῦ λέοντος ἀνίσχει, φαίνεται δὲ καὶ τὸ δένδρον. ἐν τῷ διημέρῳ τούτῳ ὁ ἥλιος μίαν μοῖραν κρατεῖ· ὁ νότος δὲ ἀχλυώ- 236 A δης [κρατεῖ καὶ] πνεῖ.

ε'. νώναις Αὐγούσταις δύεται μὲν ὁ στέφανος, τὸ δὲ μέσον τοῦ λέοντος ἀνίσχει καὶ γέρανοι φαίνονται, καὶ νότος πυκνὸς πνεῖ.

ϛ'. τῇ πρὸ η' εἰδῶν Αὐγούστων ἡ λύρα συστέλλεται, καὶ ἐκ τοῦ νότου καύσων.

372 ζ'. τῇ πρὸ ζ' εἰδῶν τὸ μέσον τοῦ ὑδροχόου δύε- B ται, καὶ ἐκ τοῦ νότου καῦμα ἀχλυῶδες.

η'. τῇ πρὸ ϛ' εἰδῶν ὁ λέων ἀνίσχει, καὶ καῦμα βαρύ. ἐπινεφὴς ὁ ἀήρ, καὶ τὸ μέσον τοῦ ὑδροχόου ἀνίσχει.

v. 2 Gemin. ἐν τῇ ε̅ (τοῦ λέοντος) Εὐδόξῳ ἀετὸς ἑῷος δύνει. || v. 4 ἐπιδύεται *F* || v. 5 νότος *F* || v. 6 Ptolem. ὥρᾳ ιε̅ ϛ'' ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. || τῶ αὐτῶ *F* || v. 7 Colum. 56. *pridie non. August. leo medius exoritur.* || v. 8 φαίνεται — μοῖραν κρατεῖ (v. 10)] *arbor in hoc biduo apparet* Leon. || v. 9 μοῖραν om. *F* || v. 10 κρατεῖ καὶ] cancellis inclusit Bekker || v. 14 Ptolem. ὥρᾳ ιδ̅ ϛ'' ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. || v. 16 Colum. 57. *VII id. Aug. aquarius occidit medius. nebulosus aestus.* || τοῦ ὑδροχόου] *Orionis* Leon. || v. 18 Gemin. ἐν τῇ ιβ̅ (τοῦ λέοντος) Καλλίππῳ λέων μέσος ἀνατέλλων πνίγη μάλιστα ποιεῖ. || v. 19 καὶ — ἀνίσχει (v. 20)] om. *F* || τοῦ ὑδροχόου] *Orionis* Leon. ||

θʹ. τῇ πρὸ εʹ εἰδῶν ἄστρον κρυπτόν, ἀπαρκτίας πρᾶος καὶ μέτριον καῦμα.

ιʹ. τῇ πρὸ δʹ εἰδῶν. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔκλει- C ψις σεληνιακή, καὶ νότου ἅμα καὶ βορέου διαφορὰ καὶ καύματα.

ιαʹ. τῇ πρὸ γʹ εἰδῶν δύεται ἡ λύρα ὄρθρου. τὸ φθινόπωρον ἄρχεται, καὶ ἀνεμομαχία.

ιβʹ. τῇ πρὸ αʹ εἰδῶν ὡσαύτως.

ιγʹ. εἰδοῖς Αὐγούσταις ὁ δελφὶν δύεται σὺν τῷ λαγωῷ.

ιδʹ. τῇ πρὸ ιθʹ καλενδῶν Σεπτεμβρίων αὐχμὸς καυσώδης.

D ιεʹ. τῇ πρὸ ιηʹ καλενδῶν ἄστρον κρυπτόν. Ζέφυρος σὺν τῷ νότῳ πνεῖ.

ιϛʹ. τῇ πρὸ ιζʹ καλενδῶν ὄρθρου ὁ δελφὶν δύεται, καὶ νότος πνεῖ.

238 A ιζʹ. τῇ πρὸ ιϛʹ καλενδῶν ἀρχὴ φθινοπώρου.

ιηʹ. τῇ πρὸ ιεʹ καλενδῶν δύεται ἡ λύρα, καὶ νότος πνεῖ.

ιθʹ. τῇ πρὸ ιδʹ καλενδῶν μέτριον τὸ καῦμα, καὶ δύεται ὁ δελφίν.

v. 2 πράον *F* || v. 4 νότου coni. H. pro νότος || βορέου διαφορὰ] βορᾶς *F* || v. 5 Gemin. ἐν τῇ ιδ (τοῦ λέοντος) Εὐκτήμονι πνίγη μάλιστα γίνεται. || v. 6 Plin. XVIII 271. *III idus Aug. fidicula occasu suo autumnum inchoat, uti is (Caesar) adnotat.* || post ὄρθρου add. δὲ *F* || v. 8 Colum. l. s. *pridie id. Aug. fidis occidit mane et autumnus incipit.* Ptolem. φθινοπώρου ἀρχή. || v. 9 Colum. l. s. *idib. Aug. delphini occasus tempestatem significat.* || v. 13 κρυπτὸν καὶ *F* || v. 16 καὶ νότος πνεῖ] om. Leon. || v. 18 Gemin. ἐν τῇ κβ (τοῦ λέοντος) Εὐδόξῳ λύρα ἑῷος δύνει. || δύεται] corr. Hercher, δύνει *F*, δύει ceteri || νότος om. *CF* || v. 20 μέτριον—δελφίν (v. 21)] huc refert *F* ea quae ad diem sequentem adscripta sunt, ad illum vero nihil praeter κʹ spatio vacuo unius versus relicto. ||

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ἡ μὲν λύρα δύεται ὄρθρου, ὁ δὲ ἥλιος παρθένῳ. νότος ἄνεμος, καὶ βροντώδης ὑετός.

κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐφ' ὅλης παρ- B
θένου.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ἀνίσχει ἡ παρθένος.

73 κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ἀπαρκτίας πνεύσει μέτριος, καὶ ὁλικὴ ἡ παρθένος ἀνίσχει καὶ ἀὴρ καθαρός.

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν τὸ μὲν αὐτὸ ζῴδιον, ἄνεμος δὲ βορρᾶς.

κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν παύονται οἱ ἐτησίαι, καὶ ψυχρότερος ἄρχεται πνεῖν βορρᾶς. C

κϛ'. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν ὁ μὲν δελφὶν ἀνίσχει, νότος δὲ πνεῖ.

κζ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν ὁ τρυγητὴς ἀνίσχει, νότος δὲ πνεῖ καὶ ζέφυρος ἅμα.

κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ἡ παρθένος ἄρχεται φαίνεσθαι.

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν μέτριος ὁ ζέφυρος.

λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὁμοίως, τῆς παρθένου D
ἀνισχούσης.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Σεπτεμβρίων ἡ Ἀνδρο-

v. 1 Colum. 58. *XIII cal. Sept. sol in virginem transitum facit, hoc et sequenti die tempestatem significat, interdum tonat; hoc eodem die fidis occidit.* || v. 7 ὀνεύσει *C* || v. 8 ἀνίσχει καὶ ἀὴρ καθαρός] addidi ex *F*, *exoritur, aeris est serenitas* add. Leon. || v. 10 πνεῖ post βορρᾶς add. *F* || v. 15 Colum. l. s. *VII* (sic pro *VI* cod. Sangerm.) *cal. Septemb. vindemiator exoritur mane.* || τρυγητός *C* || καὶ νότος καὶ ζέφυρος ἀναπνεῖ *F* || v. 20 Colum. l. s. *III cal. Sept. humeri virginis exoriuntur.* || ante ὁμοίως *F* add. μέτριος ζέφυρος || v. 22 Colum. l. s. *pridie cal. Sept. Andromeda vesperi exoritur.* ||

μέδα ἀνίσχει· εὖρος πνεῖ, καὶ ἐναλλάττονται οἱ ἄνεμοι.

## ϹΕΠΤΕΜΒΡΙΟϹ

240 A 67. α΄. καλένδαις Σεπτεμβρίαις βροντώδης ὑετός, καὶ ἡ Ἀνδρομέδα ἀνίσχει. εὖρος πνεῖ, καὶ ἐναλλάττονται οἱ ἄνεμοι.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωτῶν Σεπτεμβρίων ὁ ἰχθὺς ἀπὸ τοῦ νότου παύεται δύεσθαι.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν βροντᾷ καὶ ὕει.

B δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν ἀρκτοῦρος ἀνίσχει σὺν τῷ τρυγητῇ, καὶ τὸν μὲν ὀϊστὸν ἀποκρύπτει.

ε΄. νώναις Σεπτεμβρίαις οἶκος Ἑρμοῦ. Ζέφυρος δὲ πνεῖ, καὶ ἐκ τῆς τῶν ἀνέμων ἐναλλαγῆς ὑετός.

ϛ΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Σεπτεμβρίων ἀνίσχει ὁ ἵππος.

ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν ἀνίσχει ἡ αἴξ· ἐν δὲ τῇ ἑσπέ- 374 ρᾳ λὶψ μετὰ ὑετοῦ.

η΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ἀναφαίνεται ὁ ἀρκτοῦρος,
C βορρᾶς δὲ φυσᾷ· ἔσθ᾽ ὅτε καὶ βροντᾷ.

v. 1 εὖρος — ἄνεμοι] καὶ οἱ ἐτήσιοι *F*, om. Leon. || v. 4 Lyd. IIII 79. τῇ νεομηνίᾳ ὁ Μητρόδωρος λέγει τὴν Ἀνδρομέδαν ἀνίσχειν, τῶν τε ἄλλων παυομένων ἀνέμων τὸν εὖρον ἐπικρατεῖν. Gemin. ἐν τῇ ε̄ ἡμέρᾳ (τῆς παρθένου) Εὐδόξῳ . . . ἐπιβροντᾷ. || v. 7 Colum. 63. *IIII non. Sept. piscis austrinus desinit occidere.* || ὁ ἰχθὺς ἀπὸ] om. *F* || v. 8 post νότου add. οὐ *F* || v. 10 Colum. l. s. *non. Sept. arcturus exoritur.* || v. 11 μὲν cum Herchero delendum est, nisi quid intercidit in fine enuntiati || καὶ—ἀποκρύπτει] *malus coccultatur* Leon. || ἰστὸν *F* || v. 14 ἀνίσχει ὁ ἵππος] si scripsi ex *F*, *equus exoritur* Leon., ὡσαύτως ceteri || Lyd. de mens. IIII 82. τῇ πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν Σεπτεμβρίων Εὔδοξος τὸν ἵππον δύεσθαι . . σημειοῦται. || v. 15 Colum. l. s. *VII id. Sept. capra exoritur, tempestatem significat.* || ἀνίσχει om. *F* || ἡ βὶξ *C* || v. 17 δὲ om. *F* || v. 18 ἔσθ᾽ ὅτε] om. *F* ||

θ'. τῇ πρὸ ε' εἰδῶν τὸ μέσον τῆς παρθένου ἀνί-
;ει, Ζέφυρος δὲ μετὰ λιβὸς πνεῖ.

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν τὰ αὐτὰ σημαίνει.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν ὡσαύτως.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν Σεπτεμβρίων ὁ ἀρκτοῦρος
ίσχει.

ιγ'. εἰδοῖς Σεπτεμβρίαις ὕει διὰ τῆς ἐπιτολῆς
ιῦ ἀρκτούρου.

ιδ'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν Ὀκτωβρίων αἱ πλειά- D
:ς ἀνίσχουσι σὺν τῷ ἵππῳ.

ιε'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ἡ χελιδὼν οὐδαμοῦ·
ίσχει δὲ καὶ ἡ αἶξ, καὶ ὕει.

ις'. τῇ πρὸ ις' καλενδῶν τὸ δωδεκατημόριον 242 A
ιχεται τοῦ μετοπώρου.

ιζ'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν Ζέφυρος μετὰ λιβὸς
ιὶ εὖρος πλατύς.

ιη'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ὁ ἰχθὺς ἀνίσχει, καὶ
ιέμα ἀπαρκτίας.

ιθ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἥλιος ζυγῷ· ὁ κρα-
ρ φαίνεται· νότος πνεῖ. τὸ μέσον τοῦ ἀρκτούρου B
ιθρου φαίνεται.

**v. 2** Ζέφυρος πνεῖ μετὰ λιβός *F* || δέ μου λιβός *C* || **v. 3** μαίνει] addidi ex *F* || **v. 4** Colum. l. s. *III id. Sept. fa- nius aut africus, virgo media exoritur.* || **v. 5** Plin. XVIII ). *(Caesari oritur) arcturus medius pridie idus* || **v. 7** Ge- n. ἐν τῇ ιζ (τῆς παρθένου) Καλλίππῳ . . . ἀρκτοῦρος ατέλλων φανερός. || **v. 9** Καλ. Σεπτεμβρίων *C* || **v. 12** :, καί] εξεῖς *F* || **v. 13** Gemin. ἐν τῇ κ (τῆς παρθένου) κτήμονι . . μετοπώρου ἀρχή. || **v. 15** Colum. l. s. *XV . Octob. favonius aut africus, interdum eurus, quem qui- n vulturnum appellant.* || **v. 16** καὶ εὖρος] om. *F* et Leon. || 19 Colum. l. s. *XIII cal. Oct. sol in libram transitum fa- , crater matutino tempore apparet.* || ὁ ἥλιος — φαίνεται

κ΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ἐπιτολὴ τοῦ ἀρκτούρου καὶ ὑετὸς πολύς.

κα΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν ἡ μετοπωρινὴ ἰσημερία, καὶ οἱ ἰχθύες δύονται.

κβ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν δύεται ἡ Ἀργώ, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος ὑετώδης.

κγ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν δύονται οἱ ἰχθύες, καὶ 375
C ὑετὸς ἐκ τοῦ νότου, καὶ γίνονται βροχαὶ καὶ ταραχαὶ ἀνέμων καὶ θαλάσσης.

κδ΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ἔκλειψις σεληνιακὴ καὶ ἐπιτολὴ τοῦ κενταύρου.

κε΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν συννεφὴς ὁ ἀὴρ καὶ ταραχώδης.

κϛ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν οἱ ἔριφοι ἀνίσχουσι, καὶ νότος ψυχρός.

κζ΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν παύεται ἡ παρθένος
D ἀνίσχειν, αἱ δὲ πλειάδες ἐν ἑσπέρᾳ φαίνονται, καὶ οἱ

(v. 20)] *F* huc refert quae ad 20. Iul. adscripta sunt et viceversa. || p. 143 v. 20 νότος πνεῖ] om. Leon. || v. 21 ὄρθος *F* ||

v. 1 Ptolem. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει. || τῆς ἐπιτολῆς *F* || v. 2 καὶ om. *F* || πολὺς addidi ex *F*, *copiosi* add. Leon. || v. 3 Colum. l. s. *XI cal. Oct. pisces occidunt mane.* Plin. XVIII 311. *XI calendas Caesari commissura piscium occidens.* || v. 5 Colum. 66. *X cal. Oct. Argo navis occidit, tempestatem significat interdum et pluviam.* || v. 6 ὑετώδης om. *F* || v. 7 Colum. l. s. *VIIII cal. Oct. tempestatem significat, interdum et pluviam.* || καὶ — θαλάσσης (v. 9)] *austrinae fiunt pluviae, aeris ventorumque conturbationes et maris tempestates* Leon. || v. 8 ὑετὸς scripsi ex *F* pro ὑετοί || καὶ γίνονται — θαλάσσης] addidi ex *F* || v. 11 τοῦ κέντρου *C* || v. 15 ψυχρὸς] ἰσχυρὸς *FS*, *vehemens* Leon. || v. 16 παύεται — καὶ οἱ (v. 17)] sic *FS* Leon.; παύεται ἡ παρθένος, ἀνίσχει ἡ πλειὰς ἐν ἑσπέρᾳ, φαίνονται καὶ οἱ *CR* || v. 17 ἀνίσχει *F* || ἐν ἑσπέρᾳ] *matutino et vesperi* Leon. ||

ἔριφοι ϲὺν τῷ ἡλίῳ ἀνίϲχουϲιν καὶ γίνονται βροχαὶ καὶ ταραχαὶ ἀνέμων καὶ θαλάϲϲηϲ.

κη΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ἔτι μᾶλλον ὁ νότοϲ.

κθ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν αἱ πλειάδεϲ ὄρθρου 244 A
φαίνονται, καὶ πνεῖ νότοϲ ὑετώδηϲ.

λ΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν ἡ αἲξ ἀνίϲχει μέχρι τῆϲ ἑϲπερινῆϲ δύϲεωϲ τῶν πλειάδων.

## ΟΚΤΩΒΡΙΟϹ

68. α΄. καλένδαιϲ Ὀκτωβρίαιϲ αἱ πλειάδεϲ ἀπὸ τῆϲ ἀνατολῆϲ ἄρχονται φαίνεϲθαι, καὶ νότοϲ ὄρθρου B
πνεῖ.

β΄. τῇ πρὸ ϛ΄ νωνῶν Ὀκτωβρίων ὡϲαύτωϲ ὅ τε ἀὴρ αἵ τε πλειάδεϲ.

γ΄. τῇ πρὸ ε΄ νωνῶν ὁ ἡνίοχοϲ δύεται, καὶ ἀπὸ βορέου βροντᾷ.

δ΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν οἱ ἔριφοι ἀνίϲχουϲι καὶ ὕει.

Colum. l. s. *V cal. Oct. haedi exoriuntur; favonius, nonnunquam auster cum pluvia.* || οἱ om. *F* ante ἔριφοι ||

v. 1 καὶ γίνονται — θαλάϲϲηϲ (v. 2)] addidi ex *F*, *ventorum et maris procellae validae fiunt* Leon. || v. 3 ἔτι — νότοϲ] *auster vehemens flat, tempestates horridae* Leon. || v. 6 Gemin. ἐν τῇ δ̄ (τοῦ Ζυγοῦ) Εὐδόξῳ αἲξ ἀκρόνυχοϲ ἐπιτέλλει. || v. 9 Lyd. de mens. IIII 84. καλάνδαιϲ Ὀκτωβρίαιϲ φηϲὶν ὁ Βάρρων τὰϲ πλειάδαϲ ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίϲχειν. Gemin. ἐν τῇ ε̄ (τοῦ Ζυγοῦ) Εὐκτήμονι πλειάδεϲ ἑϲπέριαι φαίνονται ἐκ τοῦ πρὸϲ ἕω. || ἀπὸ] εἴϲω *FS* || v. 10 ἄρχεται *F* || v. 12 ὅ τε — πλειάδεϲ (v. 13)] om. *F* || v. 14 Colum. 73. *IIII non. Oct. auriga occidit mane . . significat nonnunquam tempestatem.* Plin. XVIII 312. *Asiae et Caesari V non.* (sic Pint., vet. cod. Dalec. schol. German.) *Octobr. heniochus occidit matutino.* || v. 16 ἀνίϲχουϲι καὶ νότοϲ πνεῖ *FS* ||

ε΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν ὁ στέφανος ἀνίσχει καὶ τροπὴ βορεινή.

C ϛ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν τὸ μέσον τοῦ κριοῦ δύεται, καὶ ὁ σκορπίος σὺν αὐτῷ.

ζ΄. νωνῶν Ὀκτωβρίων ὡσαύτως. 376

η΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ στέφανος σὺν τοῖς ἐρίφοις ἀνίσχων τρέπει τὸν ἀέρα.

θ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν οἱ ἔριφοι σὺν ταῖς πλειάσιν ἀνίσχουσι, καὶ πνεῖ ἄνεμος λίψ.

ι΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ὁ ζυγὸς ἄρχεται ἀνίσχειν, καὶ ζέφυρος πνεῖ.

D ια΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν ὁ στέφανος ὄρθρου ἀνίσχων ἐναλλάττει τοὺς ἀνέμους.

ιβ΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν αἱ πλειάδες ἀνίσχουσι, καὶ νότος πνεῖ.

246 A ιγ΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν ὁ στέφανος ἀνίσχων ἐναλλάττει τοὺς ἀνέμους, καὶ θαλάσσης ταραχὴ γίνεται.

v. 1 Colum. l. s. *III non. Oct. corona incipit exoriri, significat tempestatem.* Plin. XVIII 312. *tertio nonas* (sic Pint. vet. cod. Dalec.) *Octobr. Caesari corona incipit exoriri.* || ὁ στέφανος — βορεινή] scripsi ex *F*, *corona emergit et conversio est aestatis* (i. e. τροπὴ θερινή) Leon., ὡσαύτως ceteri || v. 3 Colum. l. s. *pridie non. Oct. aries medius occidit.* Lyd. de mens. IIII 87. ὁ Εὔδοξος δύεσθαι τὸ μέσον τοῦ κριοῦ λέγει. || v. 6 Plin. XVIII 313. *VIII idus Octobr. Caesari fulgens in corona stella exoritur.* Colum. l. s. *VIII id. Octobr. coronae clara stella exoritur.* || v. 10 Colum. 74. *VI id. Octob. . . favonius.* || v. 11 πνεῖ om. *C* || v. 13 post ἀνέμους Leon. add. *asperaque in mari fiet hiems.* || v. 16 Colum. l. s. *III et pridie id. Octob. corona tota mane exoritur.* Ptolem. ὥρᾳ ιδ̅ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. || ἀλλάττεται *C* || v. 17 καὶ — γίνεται] addidi ex *F*, *et tumultus fit* add. Leon. ||

ιδ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν βορρᾶς πλατὺς πνεῖ.

ιε΄. εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις τὸ μέσον τοῦ φθινοπώρου καὶ ἄνεμος νότος.

ις΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Ὠρίων ἀνίσχει, καὶ δροσώδης ὁ ἀήρ.

ιζ΄. τῇ πρὸ ις΄ καλενδῶν ὡσαύτως.

ιη΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν ἡ πᾶσα ἡμέρα συν- B νεφής.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος σκορπίῳ, καὶ Ζέφυρος πνεῖ.

κ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν δύονται αἱ πλειάδες, καὶ τροπὴ τοῦ ἀέρος.

κα΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ὡσαύτως· ἀλλὰ καὶ ὕει.

κβ΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν δύεται ἡ οὐρὰ τοῦ ταύρου, καὶ νότος πνεῖ ὑετώδης. C

κγ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν δύεται ὁ σκορπίος, καὶ βορρᾶς πνεῖ καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

κδ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν δύονται αἱ πλειάδες.

v. 3 Gemin. ἐν τῇ ιθ (τοῦ Ζυγοῦ) .. νότοι πνέουσιν. || v. 4 Colum. 76. *id. Oct. et sequenti biduo interdum tempestas, nonnunquam rorat.* || Νοεμβρίων] sic scripsi, Νοεμβρίου *F*, ceteri om. || v. 7 συννεφής] *tristis et nubilus* Leon. || v. 9 Colum. 77. *XIIII* (sic cod. Lips. et Sang. pro *XIII*) *cal. Nov. sol in scorpionem transitum facit.* || v. 11 Colum. l. s. *XIII et XII cal. Nov. solis exortu vergiliae incipiunt occidere; tempestatem significat.* || v. 15 Colum. l. s. *XI cal. Nov. tauri cauda occidit; auster, interdum pluvia.* || δύεται supplevi cum Hasio; Leon. add. *occidit.* || v. 16 καὶ πνεῖ νότος ὑετώδης *F* || v. 17 δύεται — θάλασσαν (v. 18)] ὡσαύτως. ἀλλὰ καὶ ὕει *C* || v. 18 καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν] addidi ex *F*, *in mari tempestas horrida* add. Leon. ||

κε΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν ὁ κένταυρος ὄρθρου δύεται.

κϛ΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν τὸ μέτωπον τοῦ σκορπίου δύεται.

D κζ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν αἱ ὑάδες δύονται, καὶ βορρᾶς ψυχρός καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

κη΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων παντελῶς δύονται.

248 A κθ΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ὁ ἀρκτοῦρος δύεται, καὶ οἱ ἄνεμοι βιαιότεροι.

λ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ἡ Κασσιόπεια ἄρχεται δύεσθαι.

λα΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν ὁ Ὠρίων ὅλος ἀποκρύπτεται, καὶ ὁ μὲν ἀετὸς ἐν ἑσπέρᾳ, ἡ δὲ λύρα ἀνίσχει.

B

## ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

69. α΄. καλένδαις Νοεμβρίαις αἱ πλειάδες δύονται. ἕωθεν πάχνη, καὶ τοῦ ἀρκτούρου δυομένου τροπὴ τοῦ ἀέρος ἐπὶ τὸ ψυχρότερον.

v. 1 Colum. l. s. *VIII cal. Nov. centaurus excoriri mane desinit.* || v. 3 Colum. 78. *VII cal. Nov. nepae frons exoritur.* || τὸ μέτωπον] τὸ μετόπωρον *C*, *dimidia cauda* Leon. || v. 6 καὶ χειμὼν κατὰ θάλασσαν] addidi ex *F*, *et aspera in mari hiems* add. Leon. || v. 7 Colum. l. s. *V cal. Nov. vergiliae occidunt.* || v. 8 post Ὠρίων *F* add. πᾶσαι || v. 9 Colum. l. s. *IIII cal. Nov. arcturus vespere occidit, ventosus dies.* || v. 11 Colum. l. s. *III cal. Nov. et pridie cal. Nov. Cassiope incipit occidere.* || v. 14 Lyd. de mens. IIII 91. τῇ πρὸ μιᾶς καλανδῶν Νοεμβρίων ὁ Βάρρων τὴν λύραν ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχειν λέγει. || v. 19 τροπὴ om. *F* || τὸ ψυχρὸν *CFS*, *frigora* Leon. ||

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Νοεμβρίων ἄνεμοι ψυχροὶ καὶ βροχαί.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν ἡ λύρα ὄρθρου ἀνίσχει, καὶ πρῶτα βορρᾶς, εἶτα καὶ νότος.

δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν νότος σὺν τῷ ζεφύρῳ καὶ C ὑετός.

ε΄. νώναις Νοεμβρίαις ἡ λύρα σὺν ἀνίσχοντι ἡλίῳ φαίνεται, καὶ ἄνεμος βορέας.

ς΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Νοεμβρίων ὄρθρου ὁ ἀρκτοῦρος δύεται, καὶ συννέφεια.

ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων δύονται, καὶ πνεῖ ὁ βορρᾶς.

378 η΄. τῇ πρὸ ς΄ εἰδῶν στυγνὸς ὁ ἀήρ.

θ΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν λαμπρὸν ἄστρον τοῦ σκορπίου, D καὶ χειμερινὴ τροπή.

ι΄. τῇ πρὸ δ΄ εἰδῶν ἄρχεται ὁ χειμών.

ια΄. τῇ πρὸ γ΄ εἰδῶν αἱ πλειάδες ὑποκρύπτονται.

v. 2 καὶ βροχαί] om. *F* || v. 3 Colum. 84. *III non Nov. fidicula mane exoritur; hiemat et pluit.* || v. 4 πρῶτα om. Leon. || εἶτα καὶ νότος] πνεῖ *F*, *flat* Leon. || v. 6 ἀετός *C* || v. 7 Gemin. ἐν τῇ ῑ (τοῦ σκορπίου) Εὐκτήμονι λύρα ἑῴος ἐπιτέλλει. || σὺν ἀνίσχοντι ἡλίῳ] sic scripsi; *fidicula sole exoriente apparet* Leon. vertit; ἀνίσχει· ἥλιος *FRS*, ἀνίσχει· ἡλίου *C* || v. 8 ἄνεμος βορέας] βορᾶς πνεῖ *F*, *aquilo flat* Leon. || v. 11 Gemin. ἐν τῇ ιβ (τοῦ σκορπίου) Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος ἄρχεται ἐπιτέλλειν. || v. 13 Gemin. ἐν τῇ ιγ (τοῦ σκορπίου) Δημοκρίτῳ . . ὁ ἀὴρ χειμέριος γίνεται ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. || στυγνὸς] *turbidus et molestus* Leon. || v. 14 Colum. 84. *V id. Nov. stella clara scorpionis exoritur* (sic P. L. Sang.; ceteri haec ad VIII id. referunt) || post σκορπίου *S* add. ἐπιτέλλει. || v. 16 Colum. l. s. *IIII id. hiemis initium* (sic P. L. Sang.; ceteri haec ad V id. referunt) || ὁ χειμών] ὁ ἀὴρ *FS* || v. 17 Gemin. ἐν τῇ ις (τοῦ σκορπίου) Καλλίππῳ . . πλειάδες δύνουσι φανεραί.

250 A ιβ΄. τῇ πρὸ α΄ εἰδῶν τοῦ σκορπίου μέσον ἄστρον ἀνίσχει.

ιγ΄. εἰδοῖς Νοεμβρίαις αἱ πλειάδες καὶ ὁ Ὠρίων ὄρθρου δύονται.

ιδ΄. τῇ πρὸ ιη΄ καλενδῶν Δεκεμβρίων ὄρθρου ὁ σκορπίος δύεται.

ιε΄. τῇ πρὸ ιζ΄ καλενδῶν ἡ λύρα ἀνίσχει ἕωθεν,
B εὗρός τε πνεῖ ἅμα καὶ νότος σὺν τῷ βορρᾷ.

ιϛ΄. τῇ πρὸ ιϛ΄ καλενδῶν τὸ αὐτό.

ιζ΄. τῇ πρὸ ιε΄ καλενδῶν χειμάζει, καὶ νότος ἕπεται.

ιη΄. τῇ πρὸ ιδ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος τοξότῃ. καὶ ὁ Ὠρίων ἀνίσχει σὺν τῇ λύρᾳ, καὶ ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

ιθ΄. τῇ πρὸ ιγ΄ καλενδῶν τὸ κέρας τοῦ ταύρου
C σὺν τῷ ἡλίῳ δύεται, καὶ πνεῖ βορρᾶς.

κ΄. τῇ πρὸ ιβ΄ καλενδῶν ἀηδὴς χειμών.

κα΄. τῇ πρὸ ια΄ καλενδῶν αἱ ὑάδες σὺν τῷ λαγωῷ ὄρθρου δύονται.

Plin. XVIII 313 *III idus (Novemb.) vergiliae occidunt.* || v. 1 ante μέσον Bekker τὸ addi volt || v. 3 Ptolem. ὥρᾳ $\overline{\text{ιδ}}$ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῴος δύνει. || v. 7 Colum. 88. *XVII cal. Decemb. aquilo, interdum auster cum pluvia.* Ptolem. ὥρᾳ $\overline{\text{ιδ}}$ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει. || v. 8 ἅμα om. *F* || v. 9 Gemin. ἐν τῇ $\overline{\text{κα}}$ (τοῦ σκορπίου) Εὐδόξῳ λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει. Colum. l. s. *XVI cal. Dec. fidis exoritur mane; auster, interdum aquilo magnus.* || τὸ αὐτὸ] ὡσαύτως *F* || v. 10 Colum. l. s. *XV cal. Dec. . . interdum auster cum pluvia.* || χειμάζει — ἕπεται (v. 11)] τῷ αὐτῷ *F* || χειμών *R* || v. 12 Colum. l. s. *XIIII cal. Dec. sol in sagittarium transitum facit.* Ptolem. ὥρᾳ $\overline{\text{ιδ}}$ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. || v. 14 Colum. l. s. *XII cal. Dec. tauri cornua vesperi occidunt; aquilo frigidus.* || v. 15 τῷ] addidi ex *F* || v. 17 Colum. 89. *XI cal. Dec. sucula mane occidit . . lepus occidit mane.* ||

κβ΄. τῇ πρὸ ι΄ καλενδῶν ὑετὸς ψυχρός.

κγ΄. τῇ πρὸ θ΄ καλενδῶν ὁ Ὠρίων καὶ τὰ κέρατα τοῦ ταύρου δύονται.

κδ΄. τῇ πρὸ η΄ καλενδῶν προοίμια τῆς χειμερινῆς τροπῆς. δύεται ὁ κύων, καὶ δρόσος φέρεται ψυχρά. D

379 κε΄. τῇ πρὸ ζ΄ καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐπὶ τῆς πρώτης μοίρας τοῦ τοξότου.

κϛ΄. τῇ πρὸ ϛ΄ καλενδῶν ὡσαύτως.

κζ΄. τῇ πρὸ ε΄ καλενδῶν δύεται ὁ κύων, καὶ 252 βροχὴ ἔσται νοτία.

κη΄. τῇ πρὸ δ΄ καλενδῶν ἄρχεται ὁ κύων δύεσθαι, καὶ νεφώδης ὁ ἀήρ.

κθ΄. τῇ πρὸ γ΄ καλενδῶν ὄρθρου δύεται ὁ κύων, καὶ ἐκ τοῦ λιβὸς ὕει.

λ΄. τῇ πρὸ α΄ καλενδῶν δύεται ὁ Ὠρίων, καὶ ζέφυρος καὶ μετὰ νότου βροχή.

v. 1 Gemin. ἐν τῇ κζ (τοῦ σκορπίου) Εὐκτήμονι . . ὕει. || ὁ ante ὑετὸς add. *F* || v. 2 Gemin. ἐν τῇ κη (τοῦ σκορπίου) Καλλίππῳ τοῦ ταύρου τὰ κέρατα δύεται. Ptolem. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. || ὁ Ὠρίων καὶ] om. Leon. || v. 4 Colum. l. s. *VII cal. Dec. canicula occidit solis ortu.* || προοίμια — κύων (v. 5)] *initium hiemis*, *frigora incipiunt* Leon. || v. 5 τροπῆς· δύεται] ἄρχεται *F* || φαίνεται *FS*, Hercher mavolt καταφέρεται || v. 6 Lyd. de mens. IIII c. 93. τῇ πρὸ ἑπτὰ καλανδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δημόκριτος λέγει τὸν ἥλιον [ἐν] τοξότῃ γίνεσθαι. || πρώτης] μιᾶς *F* || v. 9 Ptolem. ὥρᾳ ιδ ϛ″ κύων ἑῷος δύνει. || v. 10 νοτίαια *F* || v. 12 νεφελώδης *F* || v. 15 Colum. l. s. *pridie cal. Dec. favonius aut auster; interdum pluvia.* || Ὠρίων] sic scripsi ex *F* et Leon.; κύων ceteri || v. 16 ζέφυρος — βροχή] sic scripsi ex *F*, *favonius spirat et austro flante pluit* Leon., ζέφυρος μετὰ νότου καὶ βροχῆς ceteri ||

B

## ΔΕΚΕΜΒΡΙΟC

70. α΄. καλένδαιc Δεκεμβρίαιc cύγχυcιc τοῦ ἀέροc· ἀπαρκτίαc φυcᾷ, καὶ ὁ Ὠρίων ὅλοc ὄρθρου δύεται.

β΄. τῇ πρὸ δ΄ νωνῶν Δεκεμβρίων ὁ κύων δύεται ἐν ἑcπέρᾳ· ἀπαρκτίαc ἐπιτείνει.

γ΄. τῇ πρὸ γ΄ νωνῶν χειμάζει cὺν ὑετῷ.

C δ΄. τῇ πρὸ α΄ νωνῶν δύεται ὁ τοξότηc καὶ βορρᾶc πνεῖ.

ε΄. νώναιc Δεκεμβρίαιc δι' ὅληc τῆc ἡμέραc βροχὴ καὶ πολὺc βορρᾶc.

ϛ΄. τῇ πρὸ η΄ εἰδῶν Δεκεμβρίων τὸ μέcον τοῦ τοξότου ἀνίcχει.

ζ΄. τῇ πρὸ ζ΄ εἰδῶν ἀνίcχει ὁ ἀετόc, καὶ πνεῖ ὁ λίψ.

η΄. τῇ πρὸ ϛ΄ εἰδῶν ὁ cκορπίοc ὅλοc ἀνίcχει.

D θ΄. τῇ πρὸ ε΄ εἰδῶν ὁ κύων ἐν ἑcπέρᾳ ἀνίcχει, καὶ ὁ νότοc πνεῖ.

v. 5 Gemin. ἐν τῇ ἑβδόμῃ (τοῦ τοξότου) Εὐκτήμονι κύων δύεται καὶ ἐπιχειμάζει. || ὁ κύων] om. *C* || v. 6 ἐν ἑcπέρᾳ] ad sequentia refert Leon. || ἐν om. *F* || v. 7 χειμάζει cὺν ὑετῷ] *tempestuosa cum nubibus dies* Leon. || νώναιc *C* || τῷ add. ante ὑετῷ *F* || v. 10 δι' ὅληc — βορρᾶc (v. 11)] sic scripsi ex *F*, *per totam diem pluit et flat aquilo* Leon., βροχὴ καὶ πολυομβρία ceteri || hoc die explic. *F* et *S*; in *F* duo folia desunt et ea media quaternionis (quaternionibus enim ceteroquin constat codex); recenti man. infra scriptum: λείπει φύλλα β΄; ex hoc igitur codice *S* probabiliter derivatus est. || v. 12 Colum. 93. *VIII id. Dec. sagittarius medius* *occidit.* || τοῦ τοξότου] *scorpii* Leon. || v. 14 Colum. l. s. *VII id. Dec. aquila mane oritur; africus.* ||

ι'. τῇ πρὸ δ' εἰδῶν βορέας cυχνός, καὶ ὁ οὐρανὸc μέλας ἐκ τοῦ χειμῶνος.

ια'. τῇ πρὸ γ' εἰδῶν κρύφιον ἄcτρον· ἀπαρκτίας 254 A
ἅμα καὶ καικίας.

ιβ'. τῇ πρὸ α' εἰδῶν βορρᾶς πρῶτα, ἔπειτα δὲ νότος βαρύς.

ιγ'. εἰδοῖς Δεκεμβρίαις ὅλος ὁ cκορπίος ἀνίcχει· βορρᾶς δὲ καὶ νότος ὑετὸν ἐπιcπώμενοι.

ιδ'. τῇ πρὸ ιθ' καλενδῶν Ἰανουαρίων δύεται ἡ B
αἴξ.

ιε'. τῇ πρὸ ιη' καλενδῶν νότος ἅμα καὶ βορρᾶς, καὶ cύγχυcις τοῦ ἀέρος.

ιϛ'. τῇ πρὸ ιζ' καλενδῶν ὡcαύτως.

ιζ'. τῇ πρὸ ιϛ' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὸν αἰγοκέρωτα.

ιη'. τῇ πρὸ ιε' καλενδῶν ἄcτρον κρυπτὸν καὶ ἀνεμομαχία.

ιθ'. τῇ πρὸ ιδ' καλενδῶν ἡ αἴξ ἀνίcχει.

κ'. τῇ πρὸ ιγ' καλενδῶν ὁ ἀετὸc ἀνίcχει καὶ ὁ C
αἰγόκερως.

v. 2 ἐκ τοῦ χειμῶνος] sic scripsi cum *F*, *tempestatibus* Leon. || ἐκ τοῦ χιόνος *C*, ἐκ τῆς χιόνος *R* || v. 3 Colum. l. s. *III id. Dec. corus vel septentrio.* || v. 4 καὶ οὐ κεκίας *C* || v. 5 πρῶτα coni. H. pro πρώτως || ἔπειτα δὲ] ἐπὶ τάδε *C* || v. 6 post βαρὺς Leon. add. *et pluvius.* || v. 7 Colum. l. s. *id. Dec. scorpio totus mane exoritur; hiemat.* || Δεκεμβρίων *C* || v. 9 Gemin. ἐν τῇ ιθ (τοῦ τοξότου) Εὐκτήμονι αἴξ ἑῴα (sic corr. Pontedera pro Εὐδόξῳ) δύνει. || v. 14 Colum. 94. *XVI cal. Iun. sol in capricornum transitum facit.* || αἰγοκέρωτον *C* || v. 16 Colum. l. s. *XV cal. Iun. ventorum commutationem significat.* || v. 18 ἡ αἴξ ἀνίcχει *C* a manu secunda. || v. 19 Plin. XVIII 283. *aquilam diximus in Italia exoriri a. d. XIII Kal. Ianuarias.* || ante καὶ *R* add. ἅμα ||

κα'. τῇ πρὸ ιβ' καλενδῶν βορέας μὲν κατάρχεται, νότος δὲ τὴν πᾶσαν ἡμέραν ἐπικρατεῖ.

κβ'. τῇ πρὸ ια' καλενδῶν ὁ ἀετὸς ἐν ἑσπέρᾳ ἀνίσχει.

κγ'. τῇ πρὸ ι' καλενδῶν ὄρθρου ἡ αἴξ δύεται·
D καὶ συμπληροῦται ἡ βροῦμα, οἱονεὶ ἡ χειμερινὴ τροπή.

κδ'. τῇ πρὸ θ' καλενδῶν χειμέριος ὁ ἀήρ.

κε'. τῇ πρὸ η' καλενδῶν ὄρθρου ἡ αἴξ δύεται.

256A κϛ. τῇ πρὸ ζ' καλενδῶν δύεται ἐν ἑσπέρᾳ ἡ αἴξ, καὶ χειμάζει.

κζ'. τῇ πρὸ ϛ' καλενδῶν ὁ δελφὶν ἕωθεν ἀνίσχει, ἔχων τὸν ἀέρα.

κη'. τῇ πρὸ ε' καλενδῶν ὁ ἥλιος ἀποστρέφεται 381
ἀπὸ τοῦ νοτιαίου καμπτῆρος.

κθ'. τῇ πρὸ δ' καλενδῶν ὁ ἥλιος λαμπρός, ὁ δὲ ἀετὸς δύεται, καὶ ὕει.

B λ'. τῇ πρὸ γ' καλενδῶν ὁ μὲν δελφὶν ἀνίσχει, ὁ δὲ κύων δύεται.

λα'. τῇ πρὸ α' καλενδῶν Ἰανουαρίων κρυφία

v. 2 ante νότος Leon. add. *superveniens* || ἐπικρατῇ *C* || v. 5 Colum. l. s. *X cal. Ian. capra occidit mane; VIIII cal. Ian. brumale solstitium, sicut Chaldaei observant.* || δύεται] sequentia desunt in versione Leonici. || v. 9 ὄρθρου post αἴξ transponit *R* || v. 11 Gemin. ἐν τῇ β̄ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐκτήμονι .. χειμαίνει. || v. 12 Colum. l. s. *VI cal. Ian. delphinus incipit oriri mane, tempestatem significat.* || δέλφιος *C* || v. 13 ἔχων] τρέπων coni. Hercher || v. 14 Gemin. ἐν τῇ δ̄ (τοῦ αἰγοκέρωτος) Εὐδόξῳ τροπαὶ χειμεριναί. || v. 16 Colum. l. s. *IIII cal. Ian. aquila vespere occidit, hiemat.* || v. 18 Colum. l. s. *III cal. Ian. canicula vespere occidit.* || v. 20 Col. lum. 95. *pridie cal. Ian. tempestas ventosa.* || Ἰανουαρίου *C* ||

ταραχὴ καὶ ἀνεμώδης. ἄρχεται ἀνίσχειν ὁ δελφίν, καὶ ὁ ἥλιος εἰς ὕψος.

71. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλώδιος ἐκ τῶν παρὰ Θούσκοις ἱερῶν πρὸς λέξιν· καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ C μὴν καὶ Εὔδοξός τε ὁ πολύς, Δημόκριτος πρῶτος αὐτῶν, Βάρρων τε ὁ Ῥωμαῖος, Ἵππαρχος, Μητρόδωρος, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Καῖσαρ, περὶ τῆς ἐφημέρου τῶν φαινομένων ἐπιτολῆς τε καὶ δυσμῶν. ἐπειδὴ δέ τινες ἀπαιδεύτως φερόμενοι φάσκουσι μὴ ἐπὶ παντὸς τόπου τὰ αὐτὰ πρὸς τῶν ἐπιτολῶν ἢ δύσεων τῶν ἄστρων ἐνεργεῖσθαι, φέρε τῆς πλάνης αὐτοὺς καίπερ D ἀντιμαχομένους ἀπαλλάξωμεν. καὶ τάχα διὰ βραχέων τοῦτο παρασχεῖν αὐτοῖς δυνατόν. τῶν τοίνυν ζῳδίων ὑφ' ἓν μὲν τὸν ὅλον τῶν πλανωμένων οὐρανὸν διειληφότων, οὐκ ἐξ ὅλου δὲ τὰ αὐτὰ ἀλλήλοις ἐπὶ γῆν ἐνεργούντων, ἐπιτηρεῖν δεῖ ποῖά τινα τῶν ἐπὶ γῆς κλιμάτων ὑπὸ ποίῳ ζῳδίῳ τέτακται τελεῖν· οὕτω 258 A γὰρ ἂν τἀληθὲς τοὺς μὴ πρὸς ἀπέχθειαν ζητοῦντας οὐ φεύξεται.

382 κριῷ Βρεταννία, Γαλατία, Γερμανία, Βαστάρναι, Κοίλη Συρία, Ἰδουμαία.

v. 1 ἀνίσχειν· ὁ δὲ δελφίν *C* || v. 3—19 extant etiam in *R* || v. 3 Κλαύδιος *R* || v. 5 πρῶτος] τε πρότερος mavolt H. || v. 6 αὐτῶ *C* || βόρρων *C* || v. 7 μετ' αὐτοὺς] sic *R*, μετ' αὐτοῦ *C* || v. 8 δὲ] add. *R* || v. 9 ἀπαιδεύτως — φάσκουσι] τὴν ἀπαιδευσίαν νομίζοντες φασὶ *C* || v. 14 τὸν ὅλον τῶν corr. H. pro τῶν ὅλων || v. 15 οὐκ — τὰ αὐτὰ] οὐκ ἔξω δὲ τῶν αὐτῶν *R* || v. 17 οὕτω γὰρ ἂν] καὶ οὕτω *R* || v. 18 ζηλοῦντας coni. H. || v. 20—21 et p. 156—158] in *C* supersunt et codice Leidensi, ex quo Creuzerus lacunam in p. 157 v. 1—4 supplevit. deprompta autem sunt ex Ptolem. tetrab. lib. II cap. 2 fin., in cuius editione Norimbergensi

ταύρῳ Κυκλάδες, τῆς μικρᾶς Ἀσίας τὰ παράλια, Κύπρος, Πάρθοι, Μῆδοι, Περσίς.

(1535) desunt in contextu sed fol. 38 in adnotationibus Ioachimi Camerarii posita et ita se habent: κριῷ ἐστι βρεττανία, γαλατία, γερμανία, βασταρνία, κοίλη συρία, παλαιστίνη, ἰδουμαία, ἰουδαία. ταύρῳ παρθία, μηδική, περσίς, κυκλάδες νῆσοι, κύπρος νῆσος, παράλια τῆς μικρᾶς ἀσίας. διδύμοις ὑρκανία, ἀρμενία, ματτιάνη, κυρηναϊκή, μαρμαρική, ἡ κάτω χώρα τῆς αἰγύπτου. καρκίνῳ νουμιδία, καρχηδονία, ἀφρική, βιθυνία, φρυγία, κολχίς. λέοντι ἰταλία, γαλλία, σικελία, ἀπουλία, φοινίκη, χαλδαϊκή, ὀρχενία. παρθένῳ μεσοποταμία, βαβυλονία, ἀσσυρία, ἑλλὰς, ἀχαΐα, κρήτη. ζυγῷ βακτριανή, κασπηρία, σηρική, θηβαΐς, ὄασις, τρωγλοδυτική. σκορπίῳ μεταγωνῖτις, μαυριτανία, γαιτουλία, συρία, κομμαγήνη, καππαδοκία. τοξότῃ τυρσηνία, κελτική, ἱσπανία καὶ ἀραβία ἡ εὐδαίμων. αἰγοκέρωτι ἰνδική, ἀρριανή, γεδρωσία, θράκη, μακεδονία, ἰλλυρίς. ὑδροχόῳ σαυρωματική, ὀξειανή, σογδιανή, ἀραβία, ἀζανία μέση, αἰθιοπία. ἰχθύσι φαζανία, νασαμωνῖτις, γαραμαντική, λυδία, κιλικία, παμφυλία. praeterea in codice Laurent. 28, 34 fol. 153 vers. extat dissertatiuncula quae inscribitur αἱ χῶραι συνοικειούμεναι τοῖς ιβ ζωδίοις: κριός. κατὰ μὲν πτολεμαῖον βρετανία· γαλατία· γερμανία· παλαιστίνη· ἰδουμαία· ἰουδαία· κατὰ δὲ παῦλον . . . ὡς δὲ αἰγύπτιοι . . . ταῦρος· ὡς μὲν πτολεμαῖος παρθία· μηδία· περσίς· κυκλάδες· κύπρος· μικρὰ ἀσία· κατὰ δὲ παῦλον . . . ὡς ὁ δωρόθεος . . . ὡς δέ τινες . . . δίδυμοι. ὡς μὲν πτολεμαῖος ὑρκανία· ἀρμενία· μαντιανή· κυριναϊκή· μαρμαρική· αἴγυπτος ἡ κάτω χώρα· ὡς δὲ παῦλος . . . ὡς δὲ δωρόθεος . . . ὡς δὲ αἰγύπτιοι . . . ὡς δὲ οὐάλης . . . καρκῖνος. ὡς μὲν πτολεμαῖος νουμηδία· καρχηδονία· ἀφρική· βιθυνία· φρυγία· κολχική· ὡς δὲ παῦλος . . . ὡς δὲ δωρόθεος . . . ὡς δὲ ωδαψος (sic!) . . . λέων ὡς μὲν πτολεμαῖος ἰταλία· γαλλία· σικελία· ἀπουλία· φοινίκη· χαλδία· ὀρχηνία· ὡς δὲ . . . . παρθένος. . ὡς μὲν πτολεμαῖος μεσοποταμία· βαβυλωνία· ἀσσυρίας· ἑλλάς· ἀχαΐα· κρήτη· ὡς δὲ . . . .

διδύμοις Ὑρκανία, Ἀρμενίαι δύο, Ἀμαδιανή, Μαρμαρική, Αἴγυπτος ἡ κάτω.

καρκίνῳ Βιθυνία, Φρυγίαι δύο, Κολχική, Νου- B
μιδία, Καρχηδών, Ἀφρική.

λέοντι Ἰταλία, Ἀπουλία, Γαλλία, Cικελία, Φοινίκη, Ὀρχηνία ἤτοι Ἀντορχηνία.

παρθένῳ Ἑλλάς, Ἀχαΐα, Κρήτη, Βαβυλών, Μεcοποταμία, Ἀccυρία.

cκορπίῳ Cυρία ἡ μέcη ἢ Κομμαγηνή, Καcπία, Μαυριτανία, Γαιτουλία.

Ζυγῷ Βακτρία, Καcπία, Cηρική, Θῆβαι, Ὀάcειc, Τρωγλοδυτική.

τοξότῃ Τυρρηνία καὶ Κελτική, Ἱcπανία, Ἀραβία C
εὐδαίμων ἡ μεγάλη.

cκορπίοc. ὡc μὲν πτολεμαῖοc μεταγωνίτιc· μαυριτανία· γαιτουλία· cυρία· κομμαγηνή· καππαδοκία· ὡc δὲ . . . . (Ζυγὸc om.) τοξότηc ὡc μὲν πτολεμαῖοc τυρηννία· κελτική· cπανία (sic!)· ἀραβία εὐδαίμων· ὡc δὲ . . . . αἰγοκέρωc. ὡc μὲν πτολεμαῖοc ἰνδική· ἀρειανή· γεδρουcία· θρᾴκη· μακεδονία· ἰλλυρίc· ὡc δὲ . . . . ὑδροχόοc. ὑπόκειται αὐτῷ κλίμα τῆc αἰγύπτου καὶ ἡ μέcη τῶν ποταμῶν cαυροματική· ὀξειανή· coυγδιανή· ἀραβία· ἀζανία· γερμανική· κατὰ μέροc δὲ . . . . ἰχθύεc. ὑπόκειται ἡ ἐρυθρὰ θάλαccα ἕωc τῶν ὠκεανοῦ ῥοῶν· φαζανία· ναccαμωνῖτηc (sic!) λυδία· κικλία· παμφυλία· κατὰ μέροc δὲ . . . . cf. praeterea cap. 55—58 et c. 23—26. || p. 155 v. 20 Βαcτάρναι scripsi pro Βαcτέρναι || p. 156 v. 1 κυλάδεc *C* || v. 2 κύπρων *C* ||

v. 1 Ἀμαδιανή — Φρυγίαι δύο (v. 3)] om. *C*, Creuzer supplevit ex cod. Leidensi, in quo pro Ἀμαδιανή legitur μαθίαι, et cιθονία pro Βιθυνία || v. 6 ὀρχηνιαcητη ἀντορχηνιαc *C* || v. 8 Ἀccυρία scripsi pro Cυρία || v. 9 cυρια ἡμενειc κομαγενῆ *C*, corr. H. coll. p. 198[A] || v. 11 fortasse Καcία coll. p. 96[C] || Cυρικὴ *C* || Θάcειc *C* || v. 13 ταυρινή· καὶ βελτική. cπανία *C*, corr. H. ex p. 98[B] ||

αἰγοκέρωτι Μακεδονία, Θρᾴκη, Ἰλλυρίς, Ἰνδική, Ἀριανή, Γεδρωσία.

ὑδροχόῳ Σαυρομάται, Ὀξιανή, Σογδιανή, Ἀραβία ἡ μικρά, Ἀζανία μέση, Αἰθιοπία.

ἰχθύσι Λυδία, Κιλικία, Παμφυλία, Φαζανία, Νασαμῶνες, Γαραμαντική.

v. 2 γερουσίας *C* ‖ v. 3 Σουβδιανή *C* ‖ v. 5 Νασαμῶν *C* ‖

# EPIMETRA DVO

## DE COMETIS

ET

## DE TERRAE MOTIBVS

# I SVPPLEMENTVM DISPVTATIONIS LYDIANAE DE COMETIS

## 1 APVLEI APVD LYDVM DE MENSIBVS IIII 7 1

Κομητῶν εἴδη .. κατὰ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήιον δέκα, ἱππίας, ξιφίας, πωγωνίας, δοκίας, πίθος, λαμπαδίας, κομήτης, δισκεύς, τυφών (cod. τύφων), κεράστης. καὶ ὁ μὲν ἱππίας ἐκ τοῦ δρόμου καὶ τῆς ὀξύτητος οὕτως ὠνομάσθη, πλαγίας δὲ καὶ ἀμυδρὰς ἀκτῖνας διαρραίνει. ὁ δὲ ξιφίας δίκην ξίφους ἢ λόγχης μακρᾶς ἐκτεινόμενος φαίνεται, ὠχρὸς δὲ καὶ νεφελοειδής· ὁ δὲ πωγωνίας τὴν λοφιὰν οὐ κατὰ κεφαλῆς, ἀλλ' ὑποκάτω διαρραίνει δίκην πώγωνος· ὁ δὲ δοκίας[1]) ὅμοιος ἐγγύς ἐστι τῷ ξιφίᾳ, ἀλλ' οὐκ ὀξείας ἔχει, ἀμβλείας δὲ τὰς ἀρχάς (σειράς coni. Hercher, ἀκτῖνας Roether; num τρίχας?). ὁ δὲ πίθος ἐκ τοῦ σχήματος· ὁ δὲ λαμπαδίας πυρώδης καὶ δίκην πυρώπιδος λίθου ἢ δένδρου καιομένου πέφυκε διαλάμπειν· ὁ δὲ κομήητς πλατύς ἐστι τὸ εἶδος καὶ ὥσπερ ὑδαρός (sic corr. Hercher pro ἱλαρός), ἀργυροειδεῖς τινας πλοκάμους ἕλκων· ὁ δὲ δισκεὺς ἐξ αὐτῆς τῆς προσηγορίας δίκην δίσκου φαίνεται, οὐ λαμπρὸς οὐδὲ ἐρυθρός, ἀλλ' ὥσπερ ἤλεκτρον· ὁ δὲ τυφὼν (cod.

1) quam formam ab Osanno auctar. lexic. p. 104 in suspitionem vocatam tuentur Olympiodor. in Aristotel. meteorol. fol. 14[b] καλεῖται δοκίας· τοιοῦτοι γὰρ οἱ δοκοί, Philopon. in eund. fol. 98[a] alii.

τύφων) πυρώδης καὶ αἱματώδης φαίνεται καὶ λεπτούς τινας διαρραίνων πλοκάμους· ὁ δὲ κεράστης δίκην σελήνης κερατοειδής, ὃς ἡνίκα Ξέρξης κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἦλθεν, λέγεται φανῆναι.

## 2 PLINI NAT. HIST. II 89. 90

Plura earum (*stellarum*) genera. cometas Graeci vocant, nostri crinitas, horrentis crine sanguineo et comarum modo in verticem hispidas. idem pogonias quibus inferiore ex parte in speciem barbae longae promittitur iuba. acontiae iaculi modo vibrantur. ocissimo significatu haec fuit, de qua quinto consulatu suo Titus imperator Caesar praeclaro carmine perscripsit ad hunc diem novissime visa. easdem breviores et in mucronem fastigatas xiphias vocavere, quae sunt omnium pallidissimae et quodam gladi nitore ac sine ullis radiis, quos et disceus nomini similis, colore autem electro raros e margine emittit. pitheus doliorum cernitur figura in concavo fumidae lucis. ceratias cornus speciem habet, qualis fuit, cum Graecia apud Salamina depugnavit. lampadias ardentis imitatur facis, hippeus equinas iubas, celerrimi motus atque in orbem circa se euntis. fit et candidus cometes argenteo crine ita refulgens ut vix contueri liceat, specieque humana dei effigiem in se ostendens (*i. e.* ὁ κομήτης τοῦ Διός).

## 3 ANONYMI TRACTATVS INEDITVS EX CODICE LAVRENTIANO 28, 34 FOL. 122 RECT. (SAEC. XI)

Dissertatio, quae inscripta est περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι χρωμάτων καὶ κομητῶν, continet Ptolemaei tetrab. II cap. 8 totum, postea haec: Τῶν δὲ κομητῶν

ὁ μὲν καλεῖται ἱππεὺς καὶ ἱερὸς ἀςτὴρ τῆς Ἀφροδίτης μέγεθος ἔχων σελήνης ὅλης πληθούσης (cod. πλιθούσης, post ι eras. ν), ὀξύτατος τὴν κίνησιν, ἐν ἑαυτῷ στίλβουσαν ἔχων τὴν χαίτην καὶ ἀπολήγουσαν εἰς τὸ ὀπίσω, φέρεταί τε ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῷ κόσμῳ διὰ τῶν ιβ ζωδίων. φανεὶς δὲ βασιλέων καὶ τυράννων πτώσεις ταχείας ἀπεργάζεται καὶ μεταβολὰς πραγμάτων τῶν χωρῶν τούτων, ἐφ' ἃς ἐκπέμπει (cod. ἐκπέμψει) τὴν κόμην. ὁ δὲ ξιφίας τῷ τοῦ Ἑρμοῦ προσήκων, φαίνεται δὲ ἰσχυρὸς καὶ χλωρότερος, παραμήκεις μᾶλλον ἀκτῖνας ἔχων περὶ αὐτόν. φανεὶς δὲ πρὸς ἀνατολὰς τῷ Περσῶν βασιλεῖ καὶ Ἀσσυρίων σημαίνει ἐπιβουλὴν καὶ φαρμακείας παρὰ σατραπῶν, πρὸς δὲ δυσμὰς φανεὶς ὁμοίως τοῖς πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦσι μηνύει. ὁ δὲ λαμπαδίας διαφερόντως (cod. διαφέρον τῷ) τοῦ Ἄρεος μακρότερός ἐστι καὶ πυρώδης, παραπλήσιος (Hercher mavolt παραπλησίως) ταῖς διασειομέναις λαμπάσι. φανεὶς δὲ πρὸς μὲν ἀνατολὰς ἐστραμμένος σημαίνει Περσίδι καὶ Συρίᾳ αὐχμόν, κεραυνούς, καρπῶν φθορὰν καὶ ἐμπρησμοὺς βασιλικῶν αὐλῶν· πρὸς δὲ μεσημβρίαν ἐστραμμένος τοῖς ἐν Λιβύῃ καὶ Αἰγύπτῳ κακὰ ὁμοίως καὶ ἀσπίδων πλῆθος σημαίνει· πρὸς δὲ δυσμὰς πάλιν τοῖς ἐνοικοῦσι ταὐτὰ (cod. ταυτα) δηλοῖ. ὁ δὲ φύσει κομήτης λέγεται τοῦ Διός, πραΰτερος φαίνεται καὶ μόνος στίλβει τῇ χαίτῃ καὶ ἐναργυρίζει καὶ μακρὰ πάλλει, ὥστε μὴ ἀντωπεῖν. ἔχει (cod. ἔχειν) δὲ ἐν ἑαυτῷ ἀνδρεῖον πρόσωπον ὡς δοκεῖν θεοῦ, ὅθεν ὅπου ἂν (ἂν add. Hercher) ἀνατείλῃ καὶ νεύσῃ (cod. νεύσει), ἀγαθὰ σημαίνει τοῦ Διὸς ἐν καρκίνῳ ἢ σκορπίῳ ἢ ἰχθύσιν ὄντος. ὁ δὲ δισκεὺς ὀνομαζόμενος τοῦ Κρόνου ἐστί, στρογγύλος καὶ ὅμοιον ἔχει χρῶμα τῷ κρόνῳ, ἤλεκτρον ἀμφότε-

ρος· περὶ δὲ τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἀκτῖνες περικέχυνται. ἔστι (cod. ἔσται) δὲ μονοπρόσωπος (cod. μονοπρόσωπον) καὶ πρὸς πᾶν κλῖμα (cod. κλήμα) ὁμοίως διακείμενος. κινεῖ γὰρ παντοίους πολέμους ἐν πάσῃ χώρᾳ καὶ θάνατον μεγάλου βασιλέως ἀπειλεῖ (ἀπεῖλει addidi) καὶ τοὺς ἐν ἀρχαῖς καὶ δόξῃ (cod. δόξει) ταπεινοῖ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος κομήτης ῥοδοειδὴς καὶ μέγας, κυκλοτερής (cod. κυκλωτερεῖς), ὃς καλεῖται Εἰληθυίας, κόρης ἔχων (cod. ἔχον) πρόσωπον, χρυσοειδεῖς (cod. χρυσοειδῆς) ἔχων τὰς (cod. ἔχοντας) ἀκτῖνας κύκλῳ τῆς κεφαλῆς, ἡδύς τε τῇ προσόψει, τῷ (cod. τό) τε χρώματι ὅμοιος (cod. ὁμοίως) ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κράματι. σημαίνει δὲ ἀνθρώπων κακῶν (κακῶν addidi) κατακοπὰς καὶ μεταβολὴν πραγμάτων ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ τοῖς συγκατακλῃμένοις (sic corr. Hercher pro συγκατακεκλιμένοις) ἄφεσιν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος κομήτης τιτὰν (num τιτᾶνος? an cum Herchero γίγας?), ὃς καλεῖται τυφών (sic!), χαλεπὸς (cod. χαλαιπῶς) λίαν καὶ πυρώδης, ἄμορφος καὶ βραδυκίνητος· ἔχει δὲ τὴν χαίτην ὡς μαλλὸν (sic corr. Hercher pro μᾶλλον) ὀπίσω· ἐπικαταφέρεσθαι δὲ εἴωθεν τῷ ἡλίῳ ἐν τοῖς πέρασι τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου. φανεὶς δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιος ἔσται. καρπῶν ἀπώλειαν καὶ βασιλέων * (nullum lacunae signum in cod.) ἔν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ δύσει. αἱ δὲ δοκίδες καὶ πωγωνίαι μετὰ τῶν ἄλλων ἐκτὸς τοῦ ζωδιακοῦ συνίστανται ἐν τῷ ἀρκτικῷ μέρει.

## 4 AVIENI APVD SERVIVM IN AENEID. X 272 p. 589 ED. DANIEL.

Sane Avienus cometarum has differentias dicit: Stella quae obliquam facem post (*edit. add.* quae) se trahens quasi crinem facit Hippius vocatur: ista si

ab occasu solis in ortum veniat mala Persidi et Syriae ostendit; si ad meridiem attenderit, Africam et Aegyptum a malis relevat (*edit.* revelat) solis pecoribus pestem denuntians; si septentrionem respexerit, Aegyptum bellis et miseriis premit; si occidentem attenderit, gravat Italiam et quidquid ab Italia usque ad Hispanias tendit: si a meridie in septentrionem ierit a bellis quidem externis securitatem denuntiat, sed seditiones domesticas significat. Alter cometes est, cui ex gladio nomen est, nam Graece ξιφίας (*edit.* ξίφος) appellatur, cuius tractus est longior et pallidus color, neque comas habere dicitur et hebetior eius flamma est, qui si orientem attenderit, regem Persidis dolis significat appetendum, denuntiat (*edit.* denuntiavit) et bella, etiam Syrios pari conditione involvit et Libyam atque Aegyptum fraude et insidiis nuntiat (*edit.* nuntiet) posse laborare (*edit.* laborem). Quod si occidentem attenderit foedera nova regionis eius regi significat, quae dicit per puellam congregatam in nuptias posse dissolvi. Alter cometes est, qui Lampadias (*edit.* Lampas) appellatur, et quasi fax lucet; hic cum orientem attenderit, omnes illas orientis partes dicit nebulis posse laborare frugesque eorum caliginoso (*edit.* caligoso) aere corrumpi; si meridiem attenderit, Africam dicit siccitate et serpentibus posse laborare; si occidentem spectaverit, Italiam dicit adsiduis fluminum inundationibus laborare; si septentrionem viderit, famem gentibus septentrionalibus significat. Est etiam alter cometes, qui vere Cometes appellatur. nam comis hinc inde cingitur; hic blandus esse dicitur. qui si orientem attenderit, laetas res ipsi parti significat; si meridiem, Africae aut Aegypto gau-

dia; si occidentem inspexerit, terra Italiae voti sui compos erit; hic dicitur apparuisse eo tempore, quo est Augustus sortitus imperium, tunc denique gaudia omnibus gentibus futura sunt nuntiata. si septentrionem attenderit prospera universa significat. Est alter cometes in tympani modum, qui (*edit.* quia) et valde lucet et electri colorem habet, quem Disceum vocant, quoniam iste ex uno loco (*edit.* locon) solet gigni (*edit.* gignit); orbi terrarum caedes, rapinas, bella et cetera mala significat. Sextum cometen appellari ex regis Typhonis nomine Typhonem dicunt, qui semel in Aegypto sit visus, qui non igneo sed sanguineo rubore fuisse narratur, globus ei modicus dicitur et tumens, crinem eius tenui lumine apparere fertur, qui in septentrionis parte aliquando fuisse dicitur. hunc Aethiopes dicuntur et Persae vidisse et omnium (*edit.* omni) malorum et famis necessitates (*edit.* fames necessitatis) pertulisse. Quarum plenas (*edit.* plena) vel (*edit. add.* in) pleniores differentias vel in Campestro vel in Petosiri, si quem (*edit.* inpetussirisiq) delectaverit, quaerat.

# II ANONYMI DISSERTATIO DE TERRAE MOTIBVS

IN CODICE LAVRENTIANO 28, 34 (SAEC. XI)
FOL. 110 SQ.

## ΦΥCΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ CΕΙCΜΩΝ ΩC ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ

Καθόλου τοίνυν περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ γινομένων σεισμῶν καὶ τῆς τούτων αἰτίας, καθὰ τοῖς παλαιοῖς διείληπται, ῥητέον δυσεπηβόλου[1]) τε καὶ σχεδὸν ἀτεκμάρτου[2]) αὐτοῖς τοῦ τοιούτου εἴδους καταληφθέντος· ἐπεὶ τοίνυν τοῖς περὶ τὴν γῆν πάθεσιν μίαν ἐκ πασῶν τὴν περὶ τοῦ καταγείου[3]) πυρὸς αἰτίαν τέως ἀποδεχομένους ὁρῶμεν, ἐπεὶ καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς συνεχῶς σάλοι συμβαίνουσιν, ἐπετήρησαν. καὶ γὰρ τὸ πῦρ διεργαζόμενον cetera quae apud Lydum cap. 53 p. 103 v. 8 usque ad p. 105 v. 9 leguntur.

οἱ δέ γε τῶν φυσικῶν ἀκριβέστερον περὶ σεισμῶν ἀναλαβόντες τὴν αὐτῶν γένεσιν οὕτως πώς φασιν. ἔστι φανερὸν ὅτι ἀναγκαῖον καὶ ἀπὸ ὑγροῦ καὶ ἀπὸ ξηροῦ γίνεσθαι ἀναθυμίασιν cetera quae leguntur per totum caput octavum Aristotelis meteorologic. lib. II; et explicit: περὶ μὲν οὖν σεισμῶν καὶ ὅντινα τρόπον γίγνονται τὰ παρὰ τῶν παλαιῶν εὑρήματα τοσαῦτα.

1) sic *G* i. e. cod. Laurent. 28, 14 (saec. XIIII) fol. 146, in quo extat brevior epitome huius tractatus; δυσεπιβούλου *F* (cod. Laur. 28, 34). 2) sic scripsi, ατ᾽ ἐκμαρτυρίας *F*, ἄνευ μαρτυρείας *G*. 3) ὑπογείου *G*.

## ΠΕΡΙ ϹΕΙϹΜΩΝ ΠΡΟϹΗΜΕΙΩϹΕΙϹ

Ἃ δὲ καὶ περὶ τοῦ προγνῶναι τὴν αὐτῶν γένεϲιν, ὅϲον κατὰ δύναμιν ἀνθρώποιϲ ἐϲημειώθη, ϲυναγαγόντεϲ εἰϲ ἓν ϲύνοπτον[1]) παραθεῖναι διέγνωμεν. λέγεται τοίνυν ϲημαίνειν ϲειϲμὸϲ τῶν κακοποιῶν ἀϲτέρων ἐν τοῖϲ ἐπιϲήμοιϲ τῷ πάθει ζωδίοιϲ γιγνομένων. Κρόνοϲ ταύρῳ. Κρόνοϲ μὲν γὰρ εἰϲ τὸν ταῦρον τὴν μετάβαϲιν ποιούμενοϲ ϲειϲμὸν ὡϲ ἐπὶ τὸ πλεῖϲτον ποιεῖ κατὰ τόπουϲ καὶ μάλιϲτα ἐν ταῖϲ χώραιϲ καὶ πόλεϲιν, ἐν αἷϲ ὑπάρχει ἡ τοῦ ταύρου δεϲποτία. ὁ δ' αὐτὸϲ ἀϲτὴρ τοῦ Κρόνου καὶ φάϲιν ποιούμενοϲ ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῷ τοῦ ταύρου ϲειϲμοὺϲ κατὰ τόπουϲ ποιεῖ. Κρόνοϲ διδύμοιϲ. ἐν δὲ τοῖϲ διδύμοιϲ ὁ Κρόνοϲ γενόμενοϲ καὶ ἐν τοῖϲ βορείοιϲ ἐλθὼν τούτου τοῦ ζωδίου μέρεϲι ϲειϲμοὺϲ κατὰ τόπουϲ ποιεῖ. Κρόνοϲ καρκίνῳ· ἔτι δ' ἐν καρκίνῳ τὴν μετάβαϲιν ὁ Κρόνοϲ ποιούμενοϲ ϲειϲμοὺϲ ποιεῖ. Κρόνοϲ ϲκορπίῳ. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δεκανῷ τοῦ ϲκορπίου φάϲιν ὁ Κρόνοϲ ποιούμενοϲ ϲειϲμὸν γενέϲθαι ϲημαίνει. Ἄρηϲ ταύρῳ. Ἄρηϲ δ' ἐν ταύρῳ διὰ μέϲου τοῦ ζωδίου γινόμενοϲ ϲειϲμῶν ἐϲτι κινητικόϲ. ἐν δὲ τοῖϲ διδύμοιϲ ὁ αὐτὸϲ ἀϲτὴρ γινόμενοϲ καὶ ἐν τοῖϲ βορείοιϲ τοῦ ζωδίου μέρεϲιν ἐλθὼν ϲειϲμὸν ποιεῖ. ἐν καρκίνῳ δὲ Ἄρηϲ φάϲιν ποιούμενοϲ ἐν τῷ πρώτῳ δεκανῷ ϲειϲμὸν ϲημαίνει. ἥλιοϲ ὑδροχόῳ. (cod. add. καὶ) ἥλιοϲ δὲ ἐκλείπων ἐν τῷ δευτέρῳ δεκανῷ τοῦ ὑδροχόου ϲειϲμοὺϲ ϲημαίνει. ἥλιοϲ ἰχθύϲιν. ἔτι δὲ ἐκλείπων ὁ ἥλιοϲ ἐν τῇ πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τῶν ἰχθύων ϲειϲμὸν ἐν ταῖϲ παραλίαιϲ ϲημαίνει. ϲελήνη ϲκορπίῳ. ϲελήνη δὲ ἐκλείπουϲα ἐν τῇ

1) ϲύνοπτον] ἐνϲύνοπτον cod., num εὖ ϲύνοπτον?

πρώτῃ δεκαμοιρίᾳ τοῦ σκορπίου ἐνίοτε σεισμὸν σημαίνει. καθόλου δὲ αἱ ὑπὸ γῆν ἐκλείψεις ἡλίου ἢ σελήνης σεισμοὺς ἀποτελοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ἔτι τὰ προηγούμενα τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ ταύρου καὶ μάλιστα τὰ κατὰ τὴν πλειάδα σεισμώδη γίγνεται, εἰ μή (cod. εἰμί) τις τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων ἐπίδοι. καὶ τὰ βόρεια δὲ τοῦ δωδεκατημορίου τῶν διδύμων σεισμώδη καθίσταται καὶ τὰ τοῦ δωδεκατημορίου τοῦ σκορπίου ἑπόμενα σεισμώδη φασίν. ὁ δὲ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστὴρ τὴν οἰκοδεσποτίαν λαβὼν σεισμῶν ἀποτελεστικὸς περὶ τὸ κατάστημα. περὶ δὲ τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις ἐνίοτε προσδοκᾶν χρὴ εὐθὺς γενέσθαι σεισμόν [1]). ἐὰν δὲ μεθ᾽ ἡμέραν (cod. ἡμέρας) ἢ μικρὸν μετὰ δυσμὰς αἰθρίας οὔσης νεφέλιον λεπτὸν φαίνηται (cod. φαίνεται) διατεῖνον καὶ μακρὸν οἷον γραμμῆς μῆκος εὐθύτητι διηκριβωμένον σεισμὸν σημαίνει παραυτίκα [2]). καὶ ψόφος δὲ γιγνόμενος ὑπὸ γῆς σεισμὸν σημαίνει [3]). ὅταν δὲ σεισμὸς μέγας γένηται, πρότερον μὲν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας σείει· ὕστερον δὲ καὶ ἐπ᾽ ἐνιαυτὸν καὶ δύο ἔτη πολλάκις σείει κατ᾽ αὐτοὺς τοὺς τόπους. τοσαῦτα μὲν οὖν καὶ περὶ τῆς τῶν σεισμῶν προγνώσεως ἐσημειώθη παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἡμῖν δὲ νόμος καὶ ὅρος ἑκάστοτε καὶ ἐφ᾽ ἑκάστῳ τῶν συμβαινόντων ἄνωθεν τὸ θεῖον πρόσταγμα πιστεύεται, ἀρρήτῳ τινὶ προνοίᾳ λόγῳ τοῦ πάντα πεποιηκότος θεοῦ κυβερνῶντος καὶ διοικοῦντος τὰ σύμπαντα.

Σχόλιον ἀπὸ φωνῆς Συμεὼν μονάχου τοῦ χρυσογράφου εἰς τὰ προκείμενα δύο κανόνια περὶ σει-

1) Aristot. meteor. II 8, 31. Plin. II 195. 2) Aristot. meteor. II 8, 28; Plin. II 196. 3) Aristot. meteor. II 8, 37; Plin. II 193.

cμῶν[1]). τὸν ἀcτέρα τὸν κύριον τῆc προγενομένηc cυνόδου ἢ πανcελήνου ἐπιcκόπει καὶ τὸ πλάτοc αὐτοῦ εἴτε βόρειόν ἐcτιν ἢ νότιον, καὶ ἐπὶ ποίου βαθμοῦ τοῦ πλάτουc ἕcτηκεν ὁ ἀcτὴρ, καὶ ταῦτα ἐφευρίcκων εἰcέρχου τὰ προκείμενα κανόνια καὶ ἀναψηλαφῶν τὸ ζώδιον ἐν ᾧ ὁ κύριοc τῆc cυζυγίαc ἔτυχεν, ἀποφαίνου.

1) cf. Leo Allatius de Symeonibus. Paris. 1664 p. 194; Fabric. bibl. Graec. vol. XI p. 296 ed. Harles; idem enim scholion extat in codicibus Regiis 1991 et 2137.

# CALENDARIA GRAECA

## QVAE EXTANT

## OMNIA

173

# ANONYMI CALENDARIVM

## GEMINI ISAGOGES LIBRO

### IN FINE ADNEXVM

Codicum discrepantiae, quas attuli, petitae sunt ex Vranologio Petavii, qui Geminum post Edonem Hildericum edidit „ad veterum manuscriptorum fidem exacte castigatum". de codicibus ipse narrat praefat. fol. IIII: „e codicibus unum penes nos habebamus haud adeo veterem, sed accuratum ac scriptum inprimis eleganter. alter in Oxoniensi bibliotheca reperitur, quocum editionem Hilderici diligenter contulit Henricus Briggius, Oxoniensis mathematicus, a quo id meo nomine postularat Lucas Holstenius . . . . utriusque ope ac beneficio variarum lectionum indiculum accepimus, quas paucis exceptis totidem in nostro codice deprehendimus. quamobrem quicquid in nova hac editione Gemini aliter atque in priore offenderis, id ex amborum auctoritate et consensu immutatum esse scias." Halma, qui tertius Geminum edidit, nullum codicem excussit in hoc calendario (cf. Halma, *discours préliminaire sur la chronologie* etc. p. X).

## [ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑ]

(ed. Petav.)

Χρόνοι τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἕκαστον αὐτῶν ὁ ἥλιος διαπορεύεται καὶ αἱ καθ᾽ ἕκαστον ζώδιον γινόμεναι ἐπισημασίαι αἱ ὑπογεγραμμέναι εἰσίν. ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ θερινῆς τροπῆς. p. 64 C

### ΚΑΡΚΙΝΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λα΄.

Ἐν δὲ τῇ α̅ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ καρκίνος ἄρχεται ἀνατέλλειν, τροπαὶ θεριναὶ καὶ ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ θ̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ νότος πνεῖ. D

ἐν δὲ τῇ ι̅α̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ὠρίων ἑῷος ὅλος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι̅γ̅ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι ὠρίων ὅλος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι̅ϛ̅ Δοσιθέῳ στέφανος ἑῷος ἄρχεται δύνειν.

ἐν δὲ τῇ κ̅γ̅ Δοσιθέῳ ἐν Αἰγύπτῳ κύων ἐκφανὴς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ κ̅ε̅ Μέτωνι κύων ἐπιτέλλει ἑῷος.

ἐν δὲ τῇ κ̅ζ̅ Εὐκτήμονι κύων ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας νε΄ E

v. 6 = 27 Iun. — 27 Iul. || v. 7 = 27 Iun. || v. 10 = 5 Iul. || v. 11 = 7 Iul. || ἑῷος ὅλος] sic edit. Hilder., ὅλος om. Petav., quo nisus ὅλος pro ἑῷος corrigi iubet Pontedera antiquit. p. 200. || v. 13 = 9 Iul. || v. 15 = 12 Iul. || v. 19 = 21 Iul. || v. 20 = 23 Iul. || v. 21 νε΄] sic edit. Hilder., ε΄ al. cod. ||

ἐτηϲίαι πνέουϲιν· αἱ δὲ πέντε αἱ πρῶται πρόδρομοι καλοῦνται. Καλλίππῳ καρκίνοϲ λήγει ἀνατέλλων πνευματώδηϲ.

ἐν δὲ τῇ κ̅η̅ Εὐκτήμονι ἀετὸϲ ἑῷοϲ δύνει· χειμὼν κατὰ θάλαϲϲαν ἐπιγίνεται.

ἐν δὲ τῇ λ̅ Καλλίππῳ λέων ἄρχεται ἀνατέλλειν· νότοϲ πνεῖ καὶ κύων ἀνατέλλων φανερὸϲ γίνεται.

ἐν δὲ τῇ λ̅α̅ Εὐδόξῳ νότοϲ πνεῖ.

## Ὁ ἥλιοϲ τὸν ΛΕΟΝΤΑ διαπορεύεται ἐν ἡμέραιϲ λα΄.

65 A Ἐν μὲν οὖν τῇ α̅ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι κύων μὲν ἐκφανήϲ, πνῖγοϲ δὲ ἐπιγίνεται, ἐπιϲημαίνει.

ἐν δὲ τῇ ε̅ Εὐδόξῳ ἀετὸϲ ἑῷοϲ δύνει.

ἐν δὲ τῇ ι̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ϲτέφανοϲ δύνει.

ἐν δὲ τῇ ι̅β̅ Καλλίππῳ λέων μέϲοϲ ἀνατέλλων πνίγη μάλιϲτα ποιεῖ.

ἐν δὲ τῇ ι̅δ̅ Εὐκτήμονι πνίγη μάλιϲτα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ι̅ϛ̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ἐπιϲημαίνει.

ἐν δὲ τῇ ι̅ζ̅ Εὐκτήμονι λύρα δύεται καὶ ἔτι ὕει καὶ ἐτηϲίαι παύονται καὶ ἵπποϲ ἐπιτέλλει.

B ἐν δὲ τῇ ι̅η̅ Εὐδόξῳ δελφὶϲ ἑῷοϲ δύνει. Δοϲιθέῳ προτυγητὴρ ἀκρόνυχοϲ ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κ̅β̅ Εὐδόξῳ λύρα ἑῷοϲ δύνει καὶ ἐπιϲημαίνει.

v. 2 λήγει] corr. Pontedera l. s. p. 258 et Pfaff de ort. et occas. sider. p. 81 not. pro δύνει || v. 4 = 24 Iul. || v. 6 = 26 Iul. || v. 8 = 27 Iul. || v. 9 = 28 Iul. — 27 August. || v. 11 = 28 Iul. || v. 13 = 1 August. || v. 14 = 6 August. || v. 15 = 8 August. || v. 17 = 10 August. || v. 18 = 12 August. || v. 19 = 13 August. || v. 21 = 14 August. || v. 23 = 18 August. ||

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ παρθένος ἐπιτέλλει, ἐπισημαίνει.

Τὴν δὲ ΠΑΡΘΕΝΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λ′.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ε ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ἄνεμος μέγας πνεῖ καὶ ἐπιβροντᾷ, Καλλίππῳ δὲ οἱ ὦμοι τῆς παρθένου ἐπιτέλλουσιν, καὶ ἐτησίαι παύονται.

ἐν δὲ τῇ ι ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι προτρυγητὴρ φαίνεται, C ἐπιτέλλει δὲ καὶ ἀρκτοῦρος, καὶ οἰστὸς δύεται ὄρθρου· χειμὼν κατὰ θάλασσαν. Εὐδόξῳ ὑετός, βρονταί, ἄνεμος μέγας πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιζ Καλλίππῳ παρθένος μέση ἐπιτέλλουσα ἐπισημαίνει καὶ ἀρκτοῦρος ἀνατέλλων φανερός.

ἐν δὲ τῇ ιθ Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας ζ′ ἄνεμοι πνέουσιν· εὐδία ὡς τὰ πολλά, λήγοντος δὲ τοῦ χρόνου ἀπ' ἠοῦς D πνεῦμα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ κ ἀρκτοῦρος Εὐκτήμονι ἐκφανής· μετοπώρου ἀρχή, καὶ αἲξ ἐπιτέλλει [[ἀστὴρ μέγας ἐπὶ τοῦ ἡνιόχου]] κἄπειτα ἐπισημαίνει· χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

ἐν δὲ τῇ κδ ἡμέρᾳ Καλλίππῳ στάχυς ἐπιτέλλει τῆς παρθένου.

v. 1 = 25 August. || v. 3 = 28 August. — 26 Septemb. || v. 5 = 1 Septemb. || v. 7 παύονται] sic corr. Boeckh *Sonnenkreise der Alten* p. 400, πνέουσι Petav., λήγονται ed. Hilderic. || v. 8 = 6 Septemb. || v. 10 βρονταί] βροντᾷ al. cod. || v. 12 = 13 Septemb. || v. 15 = 15 Septemb. || v. 19 = 16 Septemb. || v. 20 ἀστὴρ — ἡνιόχου (v. 21)] superfluum librarii additamentum (cf. Pontedera l. s. p. 215) uncis inclusi. || v. 22 = 20 Septemb. ||

## Τὸν δὲ ΖΥΓΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λ'.

Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι ἰcημερία μετοπωρινή, καὶ ἐπιcημαίνει. Καλλίππῳ ὁ κριὸc ἄρχεται δύνειν, ἰcημερία μετοπωρινή.

-E ἐν δὲ τῇ γ̄, Εὐκτήμονι ἔριφοι ἐπιτέλλουcιν ἑcπέριοι, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ̄, Εὐδόξῳ αἶξ ἀκρόνυχοc ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ε̄, Εὐκτήμονι πλειάδεc ἑcπέριαι φαίνονται ἐκ τοῦ πρὸc ἕω. Καλλίππῳ παρθένοc λήγει ἀνατέλλουcα.

ἐν δὲ τῇ ζ̄ ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι cτέφανοc ἀνατέλλει· χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ η̄, Εὐδόξῳ πλειάδεc ἐπιτέλλουcι.

ἐν δὲ τῇ ῑ Εὐδόξῳ * ἑῷοc ἐπιτέλλει.

66 A ἐν δὲ τῇ ιβ̄ ἡμέρα Εὐδόξῳ cκορπίοc ἀκρόνυχοc ἄρχεται δύνειν, καὶ χειμὼν ἐπιγίνεται· καὶ ἄνεμοc μέγαc πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ιζ̄ Εὐδόξῳ cκορπίοc ὅλοc ἀκρόνυχοc, αἶξ ὅλωc δύνει. Καλλίππῳ χηλαὶ ἄρχονται ἀνατέλλειν, ἐπιcημαίνουcιν.

ἐν δὲ τῇ ιθ̄ Εὐδόξῳ βορέαι καὶ νότοι πνέουcιν.

v. 1 = 27 Septemb. — 26 Octob. || v. 3 = 27 Septemb. || v. 6 = 29 Septemb. || v. 8 = 30 Septemb. || v. 9 = 1 Octob. || v. 12 = 3 Octob. || v. 14 = 4 Octob. || v. 15 = 6 Octob. || in lacuna Pontedera l. s. p. 202 cτέφανοc addi volt. || v. 16 = 8 Octob. || v. 19 = 13 Octob. || post ἀκρόνυχοc poni iubet Pontedera l. s. p. 202 id quod statim sequitur δύνει. || v. 20 vel αἶξ ὅλωc in ἡνίοχοc vel δύνει in ἐπιτέλλει mutandum esse putat Pontedera l. s. p. 202 || v. 22 = 15 Octob. ||

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐδόξῳ ὑάδες ἀκρόνυχοι ἐπιτέλλουσιν.

ἐν δὲ τῇ κη Καλλίππῳ τοῦ ταύρου ἡ κέρκος δύ- B νει, ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ βορέας καὶ νότος πνέουσιν.

ἐν δὲ τῇ λ Εὐκτήμονι χειμὼν κατὰ θάλασσαν πολύς.

## Τὸν δὲ ΣΚΟΡΠΙΟΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λ'.

Ἐν μὲν οὖν τῇ τρίτῃ Δοσιθέῳ χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ ἡμέρᾳ Δημοκρίτῳ πλειάδες δύνουσιν ἅμα ἠοῖ· ἄνεμοι χειμέριοι ὡς τὰ πολλά, καὶ ψύχη, ἤδη καὶ πάχνη. ἐπιπνεῖν φιλεῖ· φυλλορροεῖν ἄρχεται C τὰ δένδρα μάλιστα. Καλλίππῳ τοῦ σκορπίου τὸ μέτωπον ἐπιτέλλει πνευματῶδες.

ἐν δὲ τῇ ε Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύεται, καὶ ἄνεμοι μεγάλοι πνέουσιν.

ἐν δὲ τῇ η Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος δύνει, καὶ ἐπισημαίνει, καὶ ἄνεμος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ θ Καλλίππῳ τοῦ ταύρου δύνει κεφαλὴ ἑῴα, ὑετοί.

ἐν δὲ τῇ ι Εὐκτήμονι λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει, καὶ D ἐπιχειμάζεται ὑετῷ.

**v. 1 = 18 Octob. || v. 3 = 24 Octob. || ἡ add. Hercher coll. p. 186, 10 || v. 5 = 25 Octob. || v. 6 = 26 Octob. || v. 8 27 Octob. — 25 Novemb. || v. 10 = 29 Octob. || v. 11 = 30 Octob. || v. 15 πνευματώδη al. cod. || v. 16 = 31 Octob. || v. 18 = 3 Novemb. || post ἀκρόνυχος ed. Hilderic. πρωίας, Petav. πρῳίας addunt, quod Scaliger in πρώϊος mutavit sed optimo iure delevit Pfaff l. s. p. 81 (cf. Boeckh l. s. p. 215). || v. 20 = 4 Novemb. || v. 21 ἑῴα, ὑετοί] ὑετοσιᾶι al. cod. || v. 22 = 5 Novemb. ||**

ἐν δὲ τῇ ιβ Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος ἄρχεται ἐπιτέλλειν.

ἐν δὲ τῇ ιγ Δημοκρίτῳ λύρα ἐπιβάλλει ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι· καὶ ὁ ἀὴρ χειμέριος γίνεται ὡς ἐπὶ τὰ πολλά.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐδόξῳ ὑετία.

ἐν δὲ τῇ ιε Εὐκτήμονι πλειάδες δύνουσι, καὶ ἐπισημαίνει, καὶ ὠρίων ἄρχεται [δύνειν· καὶ ἀρχομένῳ] καὶ μεσοῦντι καὶ λήγοντι ἐπιχειμάζει.

E ἐν δὲ τῇ ις Καλλίππῳ ὁ ἐν τῷ σκορπίῳ λαμπρὸς ἀστὴρ ἀνατέλλει, ἐπισημαίνει· καὶ πλειάδες δύνουσι φανεραί.

ἐν δὲ τῇ ιη Εὐδόξῳ σκορπίος ἄρχεται ἐπιτέλλειν ἑῷος.

ἐν δὲ τῇ ιθ Εὐδόξῳ πλειάδες ἑῷαι δύνουσι, καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν, καὶ χειμάζει.

ἐν δὲ τῇ κα Εὐδόξῳ λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐκτήμονι ὑάδες δύνονται· καὶ ἔτι ὕει.

67 A ἐν δὲ τῇ κη Καλλίππῳ τοῦ ταύρου τὰ κέρατα δύεται· ὑετία.

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐδόξῳ ὑάδες δύνουσι, καὶ χειμαίνει σφόδρα.

v. 1 = 7 Novemb. || v. 3 = 8 Novemb. || v. 6 = 9 Novemb. || v. 7 = 10 Novemb. || v. 8 δύνειν καὶ ἀρχομένῳ] add. Boeckh l. s. p. 408 || v. 9 ἐπιχειμάζει corr. Boeckh l. s. pro ἐπιχειμάζειν || v. 10 = 11 Novemb. || v. 13 = 13 Novemb. || v. 15 = 14 Novemb. || v. 17 = 16 Novemb. || v. 18 = 22 Novemb. || v. 20 = 23 Novemb. || v. 22 = 24 Novemb. ||

Τὸν δὲ ΤΟΞΟΤΗΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις κθ΄.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ἑβδόμῃ Εὐκτήμονι κύων δύεται, καὶ ἐπιχειμάζει. Καλλίππῳ ὁ τοξότης ἄρχεται ἀνατέλλειν· καὶ ὠρίων δύνει φανερῶς· χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ η̅ Εὐδόξῳ ὠρίων ἑῷος δύνει.

ἐν δὲ τῇ ι̅ Εὐκτήμονι τοῦ σκορπίου τὸ κέντρον ἐπιτέλλει. B

ἐν δὲ τῇ ιβ̅ Εὐδόξῳ κύων ἑῷος δύνει, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ ιδ̅ Εὐδόξῳ ὑετός.

ἐν δὲ τῇ ιε̅ Εὐκτήμονι ἀετὸς ἐπιτέλλει, νότος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ ις̅ Δημοκρίτῳ ἀετὸς ἐπιτέλλει ἅμα ἡλίῳ, καὶ ἐπισημαίνειν φιλεῖ βροντῇ καὶ ἀστραπῇ καὶ ὕδατι ἢ ἀνέμῳ ἢ ἀμφότερα ὡς ἐπὶ τὰ πολλά. Εὐδόξῳ C κύων ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, καὶ ἔτι Καλλίππῳ οἱ δίδυμοι μετίασι δυόμενοι· νοτία.

ἐν δὲ τῇ ιθ̅ Εὐκτήμονι, Εὐδόξῳ * δύνει.

ἐν δὲ τῇ κα̅ Εὐδόξῳ σκορπίος ὅλος ἐπιτέλλει καὶ χειμαίνει.

v. 1 = 26 Novemb. — 24 Decemb. || v. 3 = 2 Decemb. || v. 5 δύνει] sic pro δύνειν corr. Boeckh l. s. p. XIII || v. 6 = 3 Decemb. || v. 7 = 5 Decemb. || v. 9 = 7 Decemb. || v. 10 = 9 Decemb. || v. 11 = 10 Decemb. || v. 13 = 11 Decemb. || v. 14 βροντῇ et ἀστραπῇ scripsi pro βροντὴν et ἀστραπὴν coll. Ptolem. calend. ad 26 Mesor. || καὶ] σὺν coni. Halma || v. 16 ἀκρόνυξ al. cod.; ea forma Eudoxum usum esse putat Boeckh l. s. p. 212 || ἔτι] sic corr. Halma pro ὅτι || v. 17 νότια al. cod. || v. 18 = 14 Decemb. || Εὐδόξῳ] αἶξ ἑῴα coni. Pontedera l. s. p. 217 || v. 19 = 16 Decemb. || ὅλος] corr. Pontedera l. s. p. 205 pro ἑῷος ||

ἐν δὲ τῇ κγ Εὐδόξῳ αἴξ ἑῴα δύνει.

ἐν δὲ τῇ κϛ Εὐδόξῳ ἀετὸς ἑῷος ἐπιτέλλει.

## Τὸν δὲ ΑΙΓΟΚΕΡΩΝ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις κθ΄.

D Ἐν μὲν οὖν τῇ α ἡμέρᾳ Εὐκτήμονι τροπαὶ χειμεριναὶ ἐπισημαίνουσι. Καλλίππῳ τοξότης λήγει ἀνατέλλων, τροπαὶ χειμεριναί, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ β Εὐκτήμονι δελφὶς ἐπιτέλλει, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ Εὐδόξῳ τροπαὶ χειμεριναί, χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ ζ Εὐκτήμονι ἀετὸς ἑσπέριος δύεται, καὶ χειμαίνει.

ἐν δὲ τῇ θ Εὐδόξῳ στέφανος ἀκρόνυχος δύνει.

E ἐν δὲ τῇ ιβ Δημοκρίτῳ νότος πνεῖ ὡς ἐπὶ τὰ πολλά.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐκτήμονι μέσος χειμών· νότος πολὺς ἐπιπνεῖ χειμερινὸς κατὰ θάλασσαν.

ἐν δὲ τῇ ιε Καλλίππῳ αἰγόκερως ἄρχεται ἀνατέλλειν, νότος.

ἐν δὲ τῇ ιϛ Εὐκτήμονι νότος χειμέριος κατὰ θάλασσαν.

v. 1 = 18 Decemb. || v. 2 = 21 Decemb. || v. 3 = 25 Decemb. — 22 Ianuar. || v. 5 = 25 Decemb. || v. 8 = 26 Decemb. || v. 10 = 28 Decemb. || v. 11 = 31 Decemb. || v. 13 = 2 Ianuar. || v. 14 = 5 Ianuar. || ὡς ἐπὶ τὰ πολλά] sic corr. Ascherson apud Boeckh. l. s. p. 251; ὡς ἐπιτέλλει edit. Hilderic., ***ως ἐπιτέλλει Petav., om. Halma; lacunam Petavii verbis δελφὶς ἑῷος explere conatur Pontedera l. s. p. 206. || v. 16 = 7 Ianuar. || v. 18 = 8 Ianuar. || v. 20 = 9 Ianuar. ||

ἐν δὲ τῇ ιη [Δοσιθέῳ] ἀκρόνυχος ἐπιδύνει ὁ 68A
:ρσεύς, καὶ νότος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐκτήμονι δελφὶς ἑσπέριος δύνει. ιλλίππῳ καρκίνος λήγει δύνων· χειμαίνει.

ὸν δὲ ΥΔΡΟΧΟΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λ΄.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β Καλλίππῳ λέων ἄρχεται δύ- ιν, ὑετία· Δημοκρίτῳ ἄλοχος χειμών.

ἐν δὲ τῇ δ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ δελφὶν ἀκρόνυχος B
ινει.

ἐν δὲ τῇ ια Εὐδόξῳ λύρα ἀκρόνυχος δύνει· τός.

ἐν δὲ τῇ ιδ Εὐδόξῳ εὐδία· ἐνίοτε καὶ ζέφυρος ιεῖ.

ἐν δὲ τῇ ις Δημοκρίτῳ ζέφυρος πνεῖν ἄρχεται, ὶ παραμένει ἡμέρας γ΄ καὶ μ΄ ἀπὸ τροπῶν.

ἐν δὲ τῇ ιζ Εὐκτήμονι ζέφυρον ὥρα πνεῖν. Καλ- ππῳ ὑδροχόος μέσος ἀνατέλλων, ζέφυρος πνεῖ.

ἐν δὲ τῇ κε Εὐκτήμονι * ἑσπέριος δύνει, καὶ C
ιόδρα ἐπιχειμάζει.

v. 1 = 11 Ianuar. || Δοσιθέῳ addidi, quod ἀκρόνυχος ce soli Eudoxus et Dositheus usi sunt, et Eudoxus ἐπι- νειν dixisse non videtur, cf. Boeckh l. s. p. 26 et 396 || 3 = 20 Ianuar. || v. 5 = 23 Ianuar. — 21 Februar. || 7 = 24 Ianuar. || v. 8 ἄλοχος] sic omnes codices; om. ılma; mutavit in γίνεται Mullach Democriti fragm. p. 2, in ἀλὸς Scaliger de emendat. tempor. IIII p. 255 edit. 1629, in ἄλογχος Boeckh l. s. p. 90 || v. 9 = 26 Ia- ar. || ἀκρόνυχος] Petav. in mrg. „γρ. ἀκρόνυξ ubique" || 11 = 2 Februar. || v. 13 = 5 Februar. || v. 15 = 7 Fe- ıar. || v. 17 = 8 Februar. || ζέφυρον ὥρα πνεῖν] sic edit. lder., ζέφυρος πνεῖ Petav. || v. 19 = 16 Februar. ||

## Τοὺς δὲ ΙΧΘΥΑΣ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λʹ.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β̅ [Εὐκτήμονι] χελιδόνα ὥρα φαίνεσθαι, καὶ ὀρνιθίαι πνέουσιν. Καλλίππῳ δὲ λέων δύνων λήγει, καὶ χελιδὼν φαίνεται, ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ δ̅ Δημοκρίτῳ ποικίλαι ἡμέραι γίνονται ἀλκυονίδες καλούμεναι. Εὐδόξῳ δὲ ἀρκτοῦρος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, καὶ ὑετὸς γίνεται, καὶ χελιδὼν φαί-
D νεται· καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας λʹ βορέαι πνέουσι, καὶ μάλιστα οἱ προορνιθίαι καλούμενοι.

ἐν δὲ τῇ ι̅β̅ Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ προτρυγητὴρ ἐκφανής· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός.

ἐν δὲ τῇ ι̅δ̅ Δημοκρίτῳ ἄνεμοι πνέουσι ψυχροί, οἱ ὀρνιθίαι καλούμενοι, ἡμέρας μάλιστα θʹ. Εὐκτήμονι δὲ ἵππος ἑῷος δύνει· ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός.

ἐν δὲ τῇ ι̅ζ̅ Εὐδόξῳ χειμαίνει, καὶ ἰκτῖνος φαί-
E νεται. Καλλίππῳ τῶν ἰχθύων ὁ νότιος ἐπιτέλλει, λήγει βορέας.

ἐν δὲ τῇ κ̅α̅ Εὐδόξῳ στέφανος ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει, ἄρχονται ὀρνιθίαι πνέοντες.

ἐν δὲ τῇ κ̅β̅ Εὐκτήμονι ἰκτῖνος φείνεται, ὀρνιθίαι πνέουσι μέχρις ἰσημερίας.

v. 1 = 22 Februar. — 23 Mart. || v. 3 = 23 Februar. || Εὐκτήμονι] add. Boeckh l. s. p. 409 || v. 6 = 25 Februar. || v. 11 = 5 Mart. || v. 14 = 7 Mart. || v. 16 ἑῷος δύνει] ἐπιτέλλει coni. Pontedera l. s. p. 218, ἑσπέριος δύνει coni. Pfaff l. s. p. 81 not. || v. 17 = 10 Mart. || χειμαίνει] ἐπισημαίνει coni. Boeckh l. s. p. 397 || v. 18 νότιος] sic corr. Petavius, νότος vel ἄλοπος libri || v. 20 = 14 Mart. || v. 22 = 15 Mart. ||

ἐν δὲ τῇ κθ Εὐκτήμονι τοῦ σκορπίου οἱ πρῶτοι ἀστέρες δύνουσιν, ἐπιπνεῖ βορέας ψυχρός.

ἐν δὲ τῇ λ Καλλίππῳ τῶν ἰχθύων ὁ βόρειος ἐπιτέλλων λήγει, ἰκτῖνος φαίνεται, βορέας πνεῖ.

Τὸν δὲ ΚΡΙΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν 69 A
ἡμέραις λα′.

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ Καλλίππῳ σύνδεσμος τῶν ἰχθύων ἀνατέλλει, ἰσημερία ἐαρινὴ καὶ ψεκὰς λεπτή· * χειμαίνει σφόδρα, ἐπισημαίνει.

ἐν δὲ τῇ γ Καλλίππῳ κριὸς ἄρχεται ἐπιτέλλειν· ὑετὸς ἢ νιφετός.

ἐν δὲ τῇ ς Εὐδόξῳ ἰσημερία, ὑετὸς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ι Εὐκτήμονι πλειάδες ἑσπέριοι κρύπτονται.

ἐν δὲ τῇ ιγ Εὐδόξῳ πλειάδες ἀκρόνυχοι δύνουσι, B
καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν ἀπὸ ἀκρονύχου· ὑετὸς γίνεται. Δημοκρίτῳ πλειάδες κρύπτονται ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι, καὶ ἀφανεῖς γίνονται νύκτας μ′.

ἐν δὲ τῇ κα Εὐδόξῳ ὑάδες ἀκρόνυχοι δύνουσιν.

ἐν δὲ τῇ κγ Εὐκτήμονι ὑάδες κρύπτονται, καὶ χάλαζα ἐπιγίνεται, καὶ ζέφυρος πνεῖ. Καλλίππῳ ζυγὸς ἄρχεται δύνειν, πολλαχῇ δὲ καὶ χάλαζα.

ἐν δὲ τῇ κζ Εὐδόξῳ λύρα ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει. C

**v. 1 = 22 Mart. || v. 3 = 23 Mart. || v. 5 = 24 Mart. — 23 April. || v. 7 = 4 Mart. || v. 9 ante χειμαίνει nomen intercidisse putat Boeckh l. s. p. 403 || v. 10 = 26 Mart. || v. 12 = 29 Mart. || v. 13 = 2 April. || v. 15 = 5 April. || v. 19 = 13 April. || v. 20 = 15 April. || v. 21 Boeckh l. s. p. 174 nescit an Callippus ipse potius χηλαὶ quam Ζυγὸς scripserit. || v. 22 ὑετία ante πολλαχῇ addi volt Boeckh l. s. p. 404 || v. 23 = 19 April. ||**

Τὸν δὲ ΤΑΥΡΟΝ διαπορεύεται ὁ ἥλιος ἐν ἡμέραις λβ′.

Ἐν μὲν οὖν τῇ α̅ ἡμέρᾳ Εὐδόξῳ ὠρίων ἀκρόνυχος δύνει, ὑετία. Καλλίππῳ ὁ κριὸς λήγει ἐπιτέλλων· ὑετία, πολλαχῇ δὲ καὶ χάλαζα.

ἐν δὲ τῇ β̅ Εὐκτήμονι κύων κρύπτεται, καὶ χάλαζα γίνεται.

ἐν δὲ τῇ δ̅ [Εὐκτήμονι] λύρα ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ κύων ἀκρόνυχος δύνει, καὶ ὑετὸς γίνεται. Καλλίππῳ τοῦ ταύρου ἡ κέρκος ἐπιτέλλει, νοτία.

D ἐν δὲ τῇ ζ̅ Εὐδόξῳ ὑετὸς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ η̅ Εὐκτήμονι αἲξ ἑῴα ἀνατέλλει· εὐδία· ὕει νοτίῳ ὕδατι.

ἐν δὲ τῇ θ̅ Εὐδόξῳ αἲξ ἑῴα ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι̅α̅ Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος δύνειν ἄρχεται, καὶ ὑετὸς γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ι̅γ̅ Εὐκτήμονι πλειὰς ἐπιτέλλει, θέρους ἀρχή, καὶ ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ ἡ τοῦ ταύρου κεφαλὴ ἐπιτέλλει, ἐπισημαίνει.

E ἐν δὲ τῇ μιᾷ καὶ εἰκάδι Εὐδόξῳ σκορπίος ἑῷος ὅλος δύνει.

v. 1 = 24 April. — 25 Mai. || v. 3 = 24 April. || v. 6 = 25 April. || v. 8 = 27 April. || ἐν δὲ τῇ δ̅ Εὐκτήμονι] sic scripsit Boeckh l. s. p. 219; τῇ δ' αὐτῇ Petav., καὶ αὐτὸ al. cod.; τῇ δ̅ αὐτοῦ coni. Pontedera p. 208 || v. 11 = 30 April. || v. 12 = 1 Mai. || v. 13 ὕει νοτίῳ ὕδατι] sic coni. Boeckh l. s. p. 411 pro ὕει νότῳ ὑδάτι; an σημαίνει νότῳ ὕδατι? cum constet σημαίνει et ὕει voces sexcentiens inter se permutata esse in codice Ptolemaei, quo Bonaventura usus est; ἢ ὕει νότῳ ὕδατι coni. Pontedera l. s. p. 219. || v. 14 = 2 Mai. || v. 15 = 4 Mai. || v. 17 = 6 Mai. || v. 20 = 14 Mai. ||

ἐν δὲ τῇ κβ Εὐδόξῳ πλειάδες ἐπιτέλλουσι, καὶ ιισημαίνουσι.

ἐν δὲ τῇ κε Εὐκτήμονι ἀετὸς ἑσπέριος δύνει.

ἐν δὲ τῇ λ Εὐκτήμονι * ἑσπέριος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ λα Εὐκτήμονι ἀετὸς ἑσπέριος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ λβ Εὐκτήμονι ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει, ισημαίνει. Καλλίππῳ ὁ ταῦρος λήγει ἀνατέλλων. ικτήμονι ὑάδες ἑῷαι ἐπιτέλλουσιν, ἐπισημαίνουσι.

οὺς δὲ ΔΙΔΥΜΟΥΣ ὁ ἥλιος διαπορεύεται ἐν ἡμέραις λβ'.

Ἐν μὲν οὖν τῇ β Καλλίππῳ οἱ δίδυμοι ἄρχονται ιτέλλειν· νοτία.

ἐν δὲ τῇ ε Εὐδόξῳ ὑάδες ἑῷαι ἐπιτέλλουσιν. 70 A

ἐν δὲ τῇ ζ Εὐδόξῳ ἀετὸς ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ ι Δημοκρίτῳ ὕδωρ γίνεται.

ἐν δὲ τῇ ιγ Εὐδόξῳ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

ἐν δὲ τῇ ιη Εὐδόξῳ δελφὶς ἀκρόνυχος ἐπιτέλλει.

ἐν δὲ τῇ κδ Εὐκτήμονι ὠρίωνος ὦμος ἐπιτέλλει. ιδόξῳ ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν.

ἐν δὲ τῇ κθ Δημοκρίτῳ ἄρχεται ὠρίων ἐπιτέλλιν, καὶ φιλεῖ ἐπισημαίνειν ἐπ' αὐτῷ.

v. 1 = 15 Mai. || v. 3 = 18 Mai. || v. 4 = 23 Mai. || 5 = 24 Mai. || v. 6 = 25 Mai. || v. 8 ἑῷαι] sic corr. Pevius auctar. op. de doctr. temp. p. 91 edit. 1630 pro πέριαι || v. 9 = 26 Mai. — 26 Iun. || v. 11 = 27 Mai. || 13 = 30 Mai. || v. 14 = 1 Iun. || v. 15 = 4 Iun. || v. 16 7 Iun. || v. 17 = 12 Iun. || v. 18 = 18 Iun. || v. 20 = Iun. ||

# CLAVDII PTOLEMAEI

## INERRANTIVM STELLARVM APPARITIONES

ET

## SIGNIFICATIONVM COLLECTIO

B = interpretatio latina Bonaventurae.
P = editio princeps Graeca in Petavii Vranologio.
R = codex Regius Parisinus 2390 ab Halma inspectus.
S = codex Savilianus Oxoniensis, cuius apographum ab Io. Frid. Wincklero descriptum nanctus Io. Al. Fabricius et ineditum prooemium edidit et lectionum discrepantias enotavit in bibliothecae Graecae (edit. pri.) volumine III p. 420 sq.
I. = Ideler in dissertatione „*ueber den Kalender des Ptolemaeus*" actis academ. Berolin. 1816/17 p. 163 sq. inserta.
H. = Halmae editio in libro „table chronologique des règnes etc." Paris. 1819.

---

Vt Ptolemaei descriptionem secundum Aegyptiorum morem institutam calendario Iuliano accomodes, hac utere computatione:

| | | | |
|---|---|---|---|
| 1. Thoth | = 29. Augustus | 1. September | = 4. Thoth |
| 1. Phaophi | = 28. September | 1. October | = 4. Phaophi |
| 1. Athyr | = 28. October | 1. November | = 5. Athyr |
| 1. Choeak | = 27. November | 1. December | = 5. Choeak |
| 1. Tybi | = 27. December | 1. Ianuarius | = 6. Tybi |
| 1. Mechir | = 26. Ianuarius | 1. Februarius | = 7. Mechir |
| 1. Phamenoth | = 25. Februarius | 1. Martius | = 5. Phamenoth |
| 1. Pharmuthi | = 27. Martius | 1. Aprilis | = 6. Pharmuthi |
| 1. Pachon | = 26. Aprilis | 1. Maius | = 6. Pachon |
| 1. Payni | = 26. Maius | 1. Iunius | = 7. Payni |
| 1. Epiphi | = 25. Iunius | 1. Iulius | = 7. Epiphi |
| 1. Mesori | = 25. Iulius | 1. Augustus | = 8. Mesori |
| 1. dies intercalaris | = 24. Augustus | | |

p. 421 (ed. Fabric.)

# ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ

# ΦΑϹΕΙϹ ΑΠΛΑΝΩΝ ΑϹΤΕΡΩΝ
# ΚΑΙ
# ϹΥΝΑΓΩΓΗ ΕΠΙϹΗΜΑϹΙΩΝ

## [ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ]

Ὁπόϲαι μὲν οὖν ϲυνίϲτανται περὶ τὰϲ φάϲειϲ ῶν ἀπλανῶν διαφοραί, καὶ περὶ τίναϲ αἰτίαϲ, ἔτι ὲ ποίαϲ ὀφείλομεν ὑποτίθεϲθαι τηρήϲειϲ πρὸϲ τὰϲ ῶν κατὰ μέροϲ ἀποδείξειϲ, καὶ διὰ τίνων θεωρημά- ων τὰ λοιπὰ μεθοδεύειν, τουτ' ἔϲτι ποίαιϲ τε τοῦ ιὰ μέϲων τῶν ζωδίων κύκλου μοίραιϲ ἕκαϲτοϲ τῶν πιζητουμένων ϲυμμεϲουρανούντων τε πανταχῇ καὶ υναντέλλει καὶ ϲυγκαταδύνει καθ' ἑκάϲτην τῶν οἰ- ήϲεων· ἔτι τε πηλίκαϲ τὸν ἥλιον ἐπὶ τῶν φάϲεων πέχειν ὑπὸ γῆν περιφερείαϲ ἐπί τε τοῦ γραφομέ- ου μεγίϲτου κύκλου καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ μέϲων, καὶ όϲαϲ ἀπέχειν αὐτοῦ μοίραϲ, ἀφ' ὧν οἱ καθ' ἕκα- τον χρόνοι ϲυνίϲτανται, διὰ μακροτέρου ἐν τῇ κατ' ίαν ϲυντάξει τῆϲδε τῆϲ πραγματείαϲ ἐφωδεύϲαμεν,

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ add. H. || v. 11 μέϲων H., μέϲον *S*, *me- ium B* || μοίραιϲ scripsi, μοιρῶν *S*, *partibus B*, μοίραϲ H. || . 12 ϲυμμεϲουρανοίων *S* || v. 13 ἕκαϲτον *S* || v. 14 διὰ ante ὸν add. *S* || v. 16 μέϲον *S*, *medium signorum B* || *omnesque ostus * partes B* i. e. καὶ ἁπάϲαϲ αὐτοῦ * μοίραϲ, et deesse erbum insolitis notis scriptum Bonaventura p. 73 dicit, robabiliter ἀπαριθμεῖν id quod Al. Lollinus coniecerit || . 18 κατ' ἰδίαν scripsi pro κατιδίᾳ || v. 19 cod. τῆϲ δὲ ||

προεκθέμενοι τὰς εἰρημένας πάσας καθ' ἕκαστον κλίμα τῶν διαφορῶν πηλικότητας τῶν ποιουμένων ἀνατολὰς καὶ δύσεις πρώτου καὶ δευτέρου μεγέθους ἀπλανῶν ἀστέρων ἐν τοῖς ὑποθεμένοις ἡμῖν ἐν κλίμασι τοῖς περὶ τὸν μέσον μάλιστα τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἡμιωρίῳ διαφέρουσιν ἀλλήλων. ὧν πρῶτον μὲν ὡς ἀπὸ μεσημβρίας λαμβάνομεν τὸν γραφόμενον διὰ Συήνης καὶ Βερενίκης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν
423 ὡρῶν ι̅γ̅ 𐅵″ ἐστιν ἰσημερινῶν. δεύτερον δὲ τὸν γραφόμενον διὰ τῆς κάτω Αἰγύπτου, τὸν καὶ μικρῷ νοτιώτερον Ἀλεξανδρείας τε καὶ Κυρήνης, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ι̅δ̅ ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν. τρίτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ Ῥόδου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ι̅δ̅ 𐅵″ ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν. τέταρτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ μέσου Ἑλλησπόντου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τόπων ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν ἰσημερινῶν ι̅ε̅. πέμπτον δὲ κλίμα τὸν γραφόμενον διὰ μέσου τοῦ πόντου, καὶ καθόλου διὰ τούτων τῶν τό-

v. 1 προεκθέμενοι] *addentes praeterea B* || v. 2 διαφόρων *S* || πηλικότητας H., πηλικοτέρας *S*, *modos B* || v. 5 περὶ τὸν μέσον μάλιστα] *circa partem B* || v. 8 καὶ Βερενίκης] om. *B* || v. 10 ἐστιν ἰσημερινῶν] om. *S* || v. 11 κάτω scripsi pro αἰλίου, *inferiorem B* || τὸν καὶ corr. Hercher pro καὶ τὸν coll. Ptolem. geogr. I 23, 4 || v. 12 Ἀλεξανδρείας τε καὶ] om. *B* || v. 14 ἐστὶν ὡρῶν *S* || v. 21 μέσου τοῦ πόντου] Κιλικίας καὶ Διέννης *S*, *per medium pontum B*, qui p. 65 dicit, adeo in hoc loco depravatum fuisse exemplum suum, ut nulla ratione locorum nomina intellegere potuerit; percensuisse tamen ea ex Almagest. lib. II c. 6; ex *B* Halma scripsit διὰ μέσου τοῦ πόντου. ||

πων, ἐν οἷς ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ιε' ϛ'' ἐστὶν ἰσημερινῶν. αὐτοὺς δὲ τοὺς χρόνους τῶν φάσεων τοὺς τὸ τέλος εἰληφότας τῆς χρήσεως ὧν ἕνεκεν ἀναγκαῖον κἀκείνων ἁπάντων προδιεργάσασθαι τοὺς ἐπιλογισμούς, καὶ μέχρι μόνων τῶν ἐπισημοτέρων λαμπρῶν ἀστέρων μετὰ τῶν τετηρημένων τοῖς πρὸ ἡμῶν ἐπὶ ταῖς φάσεσιν ἐπισημασιῶν, ἐνταῦθα τοῦ προχείρου χάριν ἐκθησόμεθα, μικρὰ προδιελθόντες περὶ τῶν φάσεων αὐτῶν καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐπὶ μέρους παρατηρήσεων.

2. Φάσιν μὲν δὴ καλοῦμεν ἀπλανοῦς ἀστέρος τὸν πρὸς ἥλιον καὶ τὸν ὁρίζοντα λαμβανόμενον αὐτοῦ σχηματισμὸν τὸν πρῶτον ἢ ἔσχατον τῶν φαινομένων, παρ' ὃ καὶ τοιαύτης ἔτυχε προσηγορίας. τῶν δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ὑποτιθεμένων σχηματισμῶν τέσσαρες αἱ γενικώτεραι συνίστανται διαφοραί, τοσαῦται γὰρ θέσεις μεταλαμβάνονται τοῦ τε ἡλίου καὶ τοῦ ἀστέρος πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τὰ δύο τοῦ ὁρίζοντος ἡμικύκλια, τό τε πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ πρὸς δυσμάς. σημαίνεται δὲ ἡ μὲν τῶν ἀστέρων καθ' ἑκάτερον τῶν ἡμικυκλίων θέσις κοινότερον ἀπό τε τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως· ἡ δὲ τοῦ ἡλίου κατὰ τὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεικνυμένων χρόνων, ἴδιον ἀπό τε τῆς ἑῴας καὶ τῆς ἑσπερίας. διόπερ ὅταν μὲν καὶ τὸν ἀστέρα καὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου λαμβάνωμεν, τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν καλοῦμεν κοινῶς ἑῴαν ἀνατολήν. ὅταν δὲ ἀμφοτέρους πάλιν ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμάς, καὶ τοῦτον τὸν σχηματισμὸν καλοῦμεν ἑσπερίαν δύσιν. ἐναλλὰξ δὲ ἐχόν-

v. 3 ἕνεκεν ὧν H. || v. 24 post ἑσπερίας *B* add. *ortu atque occasu.* ||

των ὅταν μὲν τὸν ἀςτέρα νοῶμεν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου, καὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ πρὸς δυςμάς, οὗτος ὁ σχηματιςμὸς καλεῖται ἑςπερία ἀνατολή· ὅταν δὲ τὸν ἥλιον νοοῦμεν ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἡμικυκλίου, καὶ τὸν ἀςτέρα ἐπὶ τοῦ πρὸς δυςμάς, καὶ τοῦτον τὸν σχηματιςμὸν καλοῦμεν ἑῴαν δύςιν.

3. Πάλιν δὴ καθ' ἕκαςτον τῶν ἐγκειμένων τεςςάρων σχηματιςμῶν δύο γίνονται πρῶται διαφοραί. τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν καλοῦμεν ἀληθινούς, τοὺς δὲ φαινομένους. καὶ κοινότερον ἀληθινοὶ μέν εἰςιν ὅςοι μὴ τὸν ἀςτέρα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον ἔχωςι κατ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν ὁρίζοντα· φαινόμενοι δὲ ὅςοι μὲν ἀςτέρα κατ' αὐτὸν τὸν ὁρίζοντα, τὸν δὲ ἥλιον ὑπὸ γῆν· οὐ μὴν οὕτως ἁπλῶς, ἀλλ' ἤτοι πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτῆς, ἢ μετ' αὐτὴν τὴν δύςιν. ἰδιαίτερα δὲ καθ' ἕκαςτον τῶν σχηματιςμῶν ἑῴαν μὲν ἀνατολὴν ἀληθινὴν λέγουςιν, ὅταν ςυνανατέλλουςιν ὅ τε ἀςτὴρ καὶ ὁ ἥλιος· ἑςπερίαν δὲ ἀνατολὴν ἀληθῆ,
425 ὅταν ἅμα τῷ ἡλίῳ δύνοντι ὁ ἀςτὴρ ἀνατέλλῃ, ἑῴαν δὲ δύςιν ἀληθῆ, ὅταν ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι ὁ ἀςτὴρ δύνῃ· ἑςπερίαν δὲ δύςιν ἀληθῆ, ὅταν ςυγκαταδύνωςιν ὅ τε ἀςτὴρ καὶ ὁ ἥλιος. πάλιν δ' αὖ ἑῴαν ἀνατολὴν φαινομένην, ὅταν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ἀςτὴρ ἀνατέλλων φαίνηται· ἑςπερίαν δὲ ἀνατολὴν φαινομένην, ὅταν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύςιν ὁ ἀςτὴρ ἀνατέλλων φαίνηται· ἑῴαν δὲ δύςιν φαινομένην, ὅταν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὁ ἀςτὴρ δύνων φαίνηται· ἑςπερίαν δὲ δύςιν φαινομένην, ὅταν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύςιν καὶ ὁ ἀςτὴρ δύνων φαίνηται.

v. 7 δὲ H. || v. 15 μετὰ ταύτην *S* ||

4. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀληθινῶν ϲχηματιϲμῶν οὐ μόνουϲ τοὺϲ τῶν ἀϲτέρων, ἀλλὰ καὶ τοὺϲ τοῦ ἡλίου τόπουϲ θεωρεῖϲθαι ϲυμβέβηκεν, ἐπειδὴ καὶ οὗτοϲ κατ᾽ αὐτὸν ϲυνίϲταται τὸν ὁρίζοντα· ἐπὶ δὲ τῶν φαινομένων ἐφ᾽ ὅϲον οὕτωϲ ἁπλῶϲ αὐτοὺϲ ἀκούομεν, οὐκέτι καὶ τοὺϲ τοῦ ἡλίου τόπουϲ πάντωϲ. δυνατὸν γὰρ γίνεται καὶ πλείοϲιν ἡμέραιϲ κατὰ διαφόρουϲ ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου διαϲτάϲειϲ, ἑωθινάϲ τε καὶ ἑϲπερινὰϲ τὰϲ ἀνατολὰϲ καὶ τὰϲ δύϲειϲ φαίνεϲθαι τῶν ἀϲτέρων, ὡϲ ἂν ὑποδεχομένων ϲχηματιϲμῶν ἤδη καὶ φάϲειϲ τινὰϲ παράπαϲιν τῶν ὑποκειμένων χρόνων. διόπερ οὐδ᾽ ἕτερον τῶν κατειλεγμένων ϲχεματιϲμῶν ἤδη καὶ φάϲειϲ ῥητέον. ἡ μὲν γὰρ φάϲιϲ δήλωϲίϲ ἐϲτιν ὡριϲμένου τε ἅμα καὶ φαινομένου ϲχηματιϲμοῦ. τῶν δὲ ἐκκειμένων οἱ μὲν ἀληθινοὶ τοὺϲ χρόνουϲ αὐτοὺϲ καθιϲτῶϲιν ἀφανεῖϲ, οἱ δὲ φαινόμενοι τοὺϲ τοῦ ἡλίου τόπουϲ. ὅταν οὖν τοὺϲ φαινομένουϲ μὴ καθαπλῶϲ οὕτωϲ εἰκεῖ καὶ ὡϲ ἔτυχεν ἐκδεχώμεθα, προϲδιοριζόμενοι δὲ τοὺϲ πρώτουϲ ἢ ἐϲχάτουϲ τῶν ἀνατολῶν καὶ τῶν δύϲεων, τότε καὶ τὸ τῆϲ φάϲεωϲ ἴδιον περιέξουϲιν, ἑνὸϲ ἤδη γινομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἥλιον τόπου, καθ᾽ ὃν ὄντοϲ αὐτοῦ πρῶτον καὶ ἔϲχατον οἱ ἀϲτέρεϲ ἀνατέλλοντεϲ καὶ δύνοντεϲ φαίνεϲθαι δύνανται· καὶ ϲυνίϲτανται κατὰ τὸν τοιοῦτον ἤδη διοριϲμένον, ἐπὶ μέν γε τῶν ἐκκειμένων * κλιμάτων, καὶ ὅλωϲ ἐφ᾽ ὅϲον τέμνει τοὺϲ τροπικοὺϲ ὁ ὁρίζων.

v. 1 ἐπὶ scripsi pro ἐπεί, *in B* || v. 6 τόπουϲ addidi ex *B*, qui *loca* add. || v. 9 τὰϲ ante ἀνατολὰϲ addidi || v. 20 περιέξουϲιν] *assequemur B* || v. 24 post τοιοῦτον *B* add. *aspectum* || v. 25 ἐπὶ — κλιμάτων] *in * expositis climatibus B*, qui p. 73 dicit deesse verbum et id ex Lollini suspitione παραλλήλων || κλιμάτων] τάζεων *S* ||

5. Ἑῴα μὲν ἀνατολικὴ φάcιc ἡ πρώτη τῶν φαινομένων ἀνατολή, ἑcπερία δὲ ἀνατολικὴ φάcιc ἡ ἐcχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀcτέροc ἀνατολή. καὶ πάλιν ἑῴα μὲν δυτικὴ φάcιc ἡ πρώτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀcτέροc δύcιc, ἑcπερία δὲ δυτικὴ φάcιc ἡ ἐcχάτη τῶν φαινομένων τοῦ ἀcτέροc δύcιc. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν περὶ αὐτὸν τὸν διὰ μέcων τῶν Ζωδίων κύκλον τὰc θέcειc ἐχόντων ἀπλανῶν ἡ τάξιc τῶν φάcεων τὸν ἐκκείμενον περιέχει τρόπον, κατὰ μὲν τὸν ἀπὸ τῆc ἑῴαc ἀνατολῆc ἕωc τῆc ἑcπερίαc ἀνατολῆc χρόνον οἱ ἀcτέρεc ἀνατέλλοντεc καὶ οὐ δύνοντεc φαίνονται· τὸν δὲ μεταξὺ τῆc ἑcπερίαc ἀνατολῆc καὶ τῆc ἑῴαc δύcεωc φαίνονται μὲν οὔτε ἀνατέλλοντεc οὔτε δύνοντεc· τὸν δὲ ἀπὸ τῆc ἑcπερίαc δύcεωc ἕωc τῆc ἑῴαc ἀνατολῆc ὅλωc οὐ φαίνονται. τούτουc δὲ ὅτε μὲν ἀφανίζονταί τινα χρόνον, καλοῦμεν ἐπιτέλλονταc καὶ κρυπτομένουc· καὶ τὴν μὲν ἑῴαν αὐτῶν ἀνατολὴν ἁπλῶc ἐπιτολὴν καλοῦμεν, τὴν δὲ ἑcπερίαν δύcιν ἁπλῶc κρύψιν. ὅτε δὲ φαίνονταί τινα χρόνον μήτε ἀνατέλλοντεc μήτε δύνοντεc, κολοβοδιεξόδουc καλοῦcιν.

427 6. Ἐπὶ δὲ τῶν ἱκανῶc ἀπεχόντων ἀcτέρων διάcταcιc τοῦ διὰ μέcων πρὸc ἄρκτουc ἢ μεcημβρίαν, ἐνίοτε μεταπίπτει τῆc ἐκκειμένηc τάξεωc κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν cυζυγιῶν· καὶ τὸ μὲν ἕτερον τῶν εἰρημένων ἰδιωμάτων μετὰ τῆc τάξεωc τηρεῖται, τὸ δὲ ἐναντίον cυμμεταπίπτει τῇ κατ᾿ αὐτὸ τάξει. τοῖc μὲν γὰρ νοτιωτέροιc ἔχουcι τοῦ διὰ μέcων τὴν θέcιν, ἡ

v. 4 πρώτου *S* || v. 8 ἀπλανῶc *H* || v. 9 κατὰ μὲν τὸν] *toto illo B* || v. 11 ante χρόνον *S* add. οἱ ἀcτέρεc || φαίνεται *S* || v. 24 ἑτέραν ante τῆc add. H. ||

μὲν ἑςπερία δύςις τηρεῖται προχρονοῦςα τῆς ἑῴας ἀνατολῆς· καὶ τὸ τῶν ἐπιτολῶν καὶ κρύψεων ἴδιον, ὅτι τὸν μεταξὺ πάλιν τῶν δύο τούτων φάςεων χρόνον ἀφανίζονται τέλειον. ἡ δὲ ἑῴα δύςις ἀνάπαλιν ἐνίοτε προχρονεῖ τῆς ἑςπερίας ἀνατολῆς, ὡς μηκέτι τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἴδιον αὐτοῖς ἐπιςυμπίπτειν, ἀλλὰ τὸ τῶν καλουμένων νυκτιδιεξόδων, ἐπειδὴ τὸν ἀπὸ τῆς ἑῴας δύςεως ἕως τῆς ἑςπερίας ἀνατολῆς χρόνον καὶ ἀνατέλλοντες καὶ δύνοντες καὶ ὅλον τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμιςφαίριον διεξιόντες φαίνονται, μετὰ μὲν τὴν τοῦ ἡλίου δύςιν ἀνατέλλοντες, πρὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ καταδύνοντες. τοῖς δὲ βορειοτέροις ἔχουςι τοῦ διὰ μέςων τὴν θέςιν ἀνάπαλιν ἡ μὲν ἑςπερία ἀνατολὴ τηρεῖται προχρονοῦςα τῆς ἑῴας δύςεως· καὶ τὸ τῶν κολοβοδιεξόδων ἴδιον, ὅτι πάλιν τὸν μεταξὺ τούτων τῶν δύο φάςεων χρόνον φαίνονται μὲν οὔτε ἀνατέλλοντες οὔτε δύνοντες· ἡ δὲ ἑῴα ἀνατολὴ προχρονεῖ πολλάκις τῆς ἑςπερίας δύςεως τῷ μηκέτι τὸ τῶν ἀφανιζομένων καὶ ἐπιτελλόντων καὶ κρυπτομένων ἴδιον αὐτοῖς παρακολουθεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν καλουμένων ἐνιαυτοφανῶν, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀπὸ τῆς ἑῴας ἀνατολῆς ἕως τῆς ἑςπερίας δύςεως χρόνον φαίνεςθαι δύνανται, δύνοντες μὲν μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου δύςιν, ἀνατέλλοντες δὲ πρὸ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ. καλοῦνται δὲ οἱ τοιοῦτοι καὶ ἀμφιφανεῖς. διὸ καὶ παρατηρητέον ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς, ὅτι τοὺς

v. 1 τηρεῖται emendavit Bonaventura p. 80 pro ςτηρίζεται || προχρονοῦςα corr. Bon. p. 80 et Fabricius p. 427 pro πολυχρονοῦςα, πολυπροχρονοῦςα H. || ἑῴας addidi ex *B*, qui *matutinum* add. || v. 7 post νυκτιδιεξόδων *B* add. *naturam imitentur* || v. 12 καταδύοντες *S* || v. 17 οὔτε δ' ἀνατέλλοντες *S* ||

ἐπιτέλλειν καὶ κρύπτεcθαι λεγομένους τῶν ἀφανιζομένων εἶναι cυμβέβηκε, τοὺc δ᾽ ἀνατέλλειν ἑῴαν ἁπλῶc καὶ δύνειν ἑcπερίαν, τῶν ἐνιαυτοφανῶν τε καὶ ἀμφιφανῶν· ὁμοίωc δὲ τοὺc μὲν τὴν ἑcπερίαν ἀνατολὴν τῆc ἑῴαc προχρονοῦcαν ἔχονταc, τῶν κολοβοδιεξόδων, τοὺc δὲ ἀνάπαλιν τὴν ἑῴαν δύcιν τῆc ἑcπερίαc ἀνατολῆc τῶν νυκτιδιεξόδων. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰc διαφορὰc καὶ τὰc τάξειc τῶν φάcεων ἁρμόζοντα τῇ παρούcῃ προθέcει cχεδὸν τοcαῦτα ἂν εἴη.

429 7. Κεχρήμεθα δὲ τῇ καθ᾽ ἡμᾶc τοῦ ἔτουc χρονογραφίᾳ διὰ τὸ τῆc κατὰ τὸ ἔτοc ἐπουcίαc ἐν ταῖc ἐμβολίμοιc διὰ τετραετηρίδοc ἡμέραιc ἀποδιδομένηc ἐπὶ πολὺν χρόνον δύναcθαι τὰc αὐτὰc φάcειc ταῖc ὁμωνύμοιc ἡμέραιc ὡc ἐπὶ πᾶν ἐκλαμβάνεcθαι. τῶν οὖν ἡμερῶν ἑκάcτην ἀπὸ τῶν ἐν τῷ θὼθ νεομηνιῶν ἐκτιθέμενοι κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὑπογράφομεν ἐφ᾽ ὅcον ἔνεcτι τὰc cυντελουμέναc ἐν αὐταῖc φάcειc κατά τιναc τῶν ὑποκειμένων κλιμάτων ὥραc, προτάccοντεc ἑκάcτηc φάcεωc πρὸc ἔνδειξιν τοῦ κλίματοc τὸ πλῆθοc τῶν cυνιcταμένων ἰcημερινῶν ὡρῶν τῆc μεγίcτηc ἡμέραc ἢ νυκτὸc ἐν ᾧ γίγνεται παραλλήλῳ, καὶ ἔτι προcυπογράφοντεc τὰc τετηρημέναc παρὰ τοῖc παλαιοῖc ἐν ταῖc κατὰ τὰc ἐκκειμέναc ἡμέραc τοῦ ἡλίου παρόδοιc τοῦ περιέχοντοc ἐπι-

v. 12 διὰ τὸ τῆc — ἐκλαμβάνεcθαι (v. 15)] *ne dierum aequivocatio ob intercalationem quarto quoque anno factam in notandis excipiendisque apparitionibus committeretur B* || διὰ τὸ τῆc] corr. Buttmann apud Ideler. chronolog. I p. 149 not. 3 pro διὰ τῆc || v. 13 ἡμέραιc] corr. Buttmann l. s. pro ἡμέραc. || v. 16 νεομηνίαν *S* || v. 18 φάcεcι H. || v. 19 κατά — ὥραc] *in acceptis a nobis climatibus B* ||

ϲημαϲίαϲ, οὐχ ὡϲ ἀπαραλλάκτωϲ μέντοι ταύταϲ τε καὶ ἐκ παντὸϲ ἀποβηϲομέναϲ, ἀλλ᾽ ὡϲ ἐπὶ πολὺ καὶ καθ᾽ ὅϲον οὐδὲν τῶν ἄλλων αἰτίων πολλῶν ὄντων ἀντιπίπτει· τρέπεϲθαι μὲν γάρ πωϲ οἰητέον τὰϲ τῶν ἀέρων καταϲτάϲειϲ καὶ περὶ τοὺϲ ἐκκειμένουϲ τῶν ἀπλανῶν πρὸϲ τὸν ἥλιον ϲχηματιϲμούϲ, ὥϲπερ καὶ παρ᾽ αὐτὴν μόνην τὴν ἐπὶ τὰϲ τροπὰϲ καὶ ἰϲημερίναϲ τοῦ ἡλίου πάροδον. οὐ μὴν ἐπὶ τούτοιϲ εἶναι τὴν πᾶϲαν αἰτίαν τοῦ ϲυμπτώματοϲ, ἀλλὰ καὶ ϲυμβάλλεϲθαι πλεῖϲτα εἰϲ τὴν ἔκβαϲιν τῶν ϲυντελεϲθηϲομένων τήν τε ϲελήνην καὶ τοὺϲ ε̅ πλανωμένουϲ, τὴν μὲν ϲελήνην αἰτίαν ἀναλαμβάνουϲαν ὡϲ ἐπὶ πολὺ τὰϲ ἐπιϲημαϲίαϲ ἀπὸ τῶν κατ᾽ αὐτὰϲ τὰϲ φάϲειϲ ἡμερῶν ἐπὶ τὰϲ τῶν ἰδίων πρὸϲ τὸν ἥλιον ϲχηματιϲμῶν· τοὺϲ δὲ ε̅ πλανωμένουϲ πάλιν ϲυνεργοῦνταϲ ταῖϲ ποιότηϲι τῶν προτελέϲεων ἀνάλογον ταῖϲ τῶν οἰκείων φύϲεων κράϲεϲι καὶ ϲυμμετρίαιϲ, καθάπερ καὶ τῶν ὡρῶν αὐτῶν ἔϲτιν ἰδεῖν καὶ τοὺϲ καιρούϲ, ποτὲ μὲν ϲυλληπτῶϲ, ποτὲ δὲ καθυϲτερικῶϲ ἀποβαίνονταϲ διὰ τὰϲ τῶν ϲυζυγιῶν ἡλίου καὶ ϲελήνηϲ διαϲτάϲειϲ καὶ τὰϲ ποιότηταϲ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον ἐπὶ πλεῖϲτον διατεινομέναϲ, ἕνεκεν τῆϲ τῶν πλανωμένων ταύτηϲ ἐπιπορεύϲεωϲ.

8. Καλῶϲ οὖν ἔχει προϲεῖναι ταῖϲ ἐπιϲκέψεϲι τῶν ἐπιϲημαϲιῶν, καὶ ὅλωϲ τῶν τοιούτων προρρήϲεων. πρῶτον μὲν ϲτοχαζομένουϲ τοῦ παρ᾽ αὐτὰϲ

v. 4 τρέπεϲθαι] *converti ac mutari B* || cod. γὰρ πῶϲ, *namque .. quodammodo B* || οἰητέον] οἰκεῖον H. || v. 7 τὴν om. H. || v. 10 cod. ϲυντελεϲτηϲομένων || v. 17 φάϲεων H. || v. 18 τῶν ὡρῶν αὐτῶν] om. *B* || v. 19 καθυϲτερικῶϲ] καὶ ὑϲτηρικῶϲ H. || v. 21 τὸ ante ἧττον om. *S* || v. 25 τῶν ante τοιούτων om. H. ||

αἰτίου, καὶ μὴ τὸ πᾶν ἐπὶ μόνῳ τούτῳ ποιουμένους καὶ προσκατανοοῦντας, ὅτι καὶ τῶν ἀναγραψάντων αὐτῶν τὰς ἐπισημασίας ἄλλοι κατ' ἄλλας χώρας τυγχάνουσιν ἐπιτηρήσαντες, καὶ πολλαχῇ μηδ' ὁμοίαις καταστάσεσι περιπεπτωκότες, ἤτοι δι' αὐτὸ τῶν χωρίων ἴδιον ἢ διὰ τὸ μηδὲ τὰς αὐτὰς φάσεις ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις συνίστασθαι πανταχῇ· ἔπειτα καθ' ὅσον ἐνδέχεται συνεπιλαμβανομένους καὶ τῶν ἄλλων αἰτιῶν καὶ συνεπισκεπτομένους τὰς διὰ τῶν ἡμερολογικῶν ἐκτεθειμένας τῶν πλανωμένων παρόδους, ἵνα τὰς μὲν ἡμέρας τῶν ἐπισημασιῶν ἐφαρμόζωμεν ταῖς τε τῶν ἔγγιστα διχοτόμων καὶ ταῖς πρὸ συνόδου μάλιστα καὶ πανσελήνου, καὶ προσέτι ταῖς τε τῶν παρ' 431 αὐτὰς τὰς φάσεις ἐπὶ τὰ δωδεκατημόρια μεταβάσεων τοῦ ἡλίου, τάς τε ποιότητας τῇ φύσει τοῦ μάλιστα συνεσχηματισμένου τῶν $\overline{\epsilon}$ πλανωμένων· τοῦ μὲν τῆς Ἀφροδίτης ἀστέρος πρὸς τὰ θερμὰ τῶν καταστημάτων συνεργήσαντος, τοῦ δὲ Κρόνου πρὸς τὰ ψυχρά, τοῦ δὲ Διὸς πρὸς τὰ ὑγρά, τοῦ δὲ Ἄρεως πρὸς τὰ ξηρά, τοῦ δὲ Ἑρμοῦ πρὸς τὰ ἔνικμα καὶ πνευματώδη, συνυπακουομένων πρὸς αὐτὴν τῆς πρὸς τὰς ἐναντίας τῶν κράσεων ἀποσυνεργήσεως.

9. Τὸ μέντοι τινὰς τῶν παρὰ τοῖς παλαιοτέροις κατωνομασμένων ἀστέρων μὴ προσεντετάχθαι παρ' ἡμῖν μήτε ἐν αὐτῇ τῆς πραγματείας συντάξει μήτε νῦν, οἷον οἰστόν, πλειάδας, ἐρίφους, προτρυγητῆρα,

v. 1 τὸ om. H. || v. 2 προσκατανοῦντας *S* || v. 3 τυγχάνουσιν ἐπιτηρήσαντες] sic scripsi pro τυγχάνουσι τετηρηθέντες, *observarunt B* || v. 4 μηδ' pro μηθ' corr. Hercher || v. 5 τῶν χωρίων] τὸ H. || v. 6 ταῖς om. H. || v. 10 ἐκτιθεμένας H. || v. 16 cod. πλανωμένον || v. 22 ἀποσυνεργήσεως scripsi pro ἀπὸ συνεργήσεως || v. 23 παρὰ] sic scripsi pro περί, *apud B* ||

δελφῖνα, καὶ εἴ τις τοιοῦτος, συγχωρητέον, εἰ μὴ βαρὺ τὸ αἴτημα, μάλιστα μὲν διὰ τὸ δυσδιακρίτους καὶ δυσκατανοήτους εἶναι παντάπασιν τὰς τῶν οὕτως μικρῶν ἀστέρον ἐσχάτας καὶ πρώτας φαντασίας· κεχρῆσθαι τε τοὺς πρὸ ἡμῶν αὐταῖς ἀπὸ στοχασμοῦ τινος μᾶλλον ἢ τηρήσεως ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων ἄν τις κατανοήσειεν. ἔπειθ' ὅτι τῆς πρώτης προθέσεως ἡμῖν μέχρι τῶν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου μεγέθους ἀπλανῶν διὰ τὴν ἐκκειμένην αἰτίαν ὑποβληθείσης τὸ τοιούτοις μόνοις τῶν ὑποκάτω τὰ μεγέθη καὶ μὴ πᾶσιν ἐπιβάλλειν, δυσπόριστον ἔμοιγε αἰτίαν ἔχειν καταφαίνεται τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἀναγεγραμμένων ἐπισημασιῶν ἄδηλον, ἐχουσῶν τὴν αἰτίαν διὰ τὸ τῶν ἡμερῶν ἄστατον, καὶ προσαναφθησομένων ἀνοικειότερον ταῖς τῶν πὲρι τὸν αὐτὸν χρόνον λαμπροτέρων ἀστέρων φάσεσιν, οἷον τῷ μὲν οἰστῷ καὶ δελφῖνι, ταῖς τῶν κατὰ τόνδε τὸν λαμπρόν, τῶν δὲ ἐπὶ προτρυγητῆρι καὶ ἐπὶ ἀρκτούρου καὶ στάχυος, τῶν δὲ ἐπὶ πλειάσι καὶ τοῖς ἐρίφοις, τὴν αἰγὸς καὶ τῶν ὑάδων ἑκάστου καὶ τὸ μέγεθος ἀξιόπιστον ἂν

v. 10 τὸ τοιούτοις — ἄδηλον (v. 13)] *tum etiam quia hae solae propter insignem magnitudinem (non quidem omnes) neque incertam neque explicatu difficilem causam significationum videntur habere, quae in illarum aspectibus annotantur B* || v. 13 ἐχουσῶν — ἑκάστου (v. 20)] *praeterquam quod et rationi magis consentaneum est ad stellas alias longe splendidiores, quarum apparitiones iisdem temporibus existunt, oculos convertere; videlicet pro Sagitta et Delphino fulgentes, quae proximae sunt, pro Vindemiatore Arcturum et Spicam, pro Vergiliis et Haedis Capram ac splendidam Hyadum observare B* || totum hunc locum et Bonaventura liberius interpretando quoddammodo restituere videtur voluisse neque ipse expedio. ||

εἴη πρὸς τὸ δύναςθαί τινα τροπὴν πρὸς τὸ περιέχον ἀπεργάςαςθαι, καὶ τῆς φάςεως ὁ χρόνος ςαφὴς καὶ μετὰ καταλήψεως ὡριςμένης· ἃ τοῖς ἀμαύροις, κἂν ἐκ πλειόνων τινὰ τυγχάνῃ ςυνεςτῶτα, τοῖς δὲ μὴ μυθοποιεῖν προαιρουμένοις οὐδαμῶς ἂν ὑπάρχοντα φαίνει, ἢ μᾶλλον δὲ οὐδ' ἑῴας ἢ ἑςπερίας κυρίως ἄν τις αὐτῶν ἐπικαλέςειε τὰς πρώτας ἢ τὰς ἐςχάτας τῶν φαντασιῶν μείζονας, πολλῷ τῆς ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα τοῦ ἡλίου διαςτάςεως ἐπ' αὐτῶν ςυνιςταμένης τῶν κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους τῆς ἑῴας καὶ τῆς ἑςπερίας ἐκβαλλομένων· προςπαραμεμυθημένων δὲ καὶ τούτων αὐτάρκως, ὑποτάξομεν ἤδη τὴν ἀναγραφὴν ἔχουςαν οὕτως.

v. 7 αὐτῷ H. || v. 12 ὑπετάξομεν H.

# [ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑ] p. 71 (ed. Petav.)

## ΘΩΘ A

α̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἐτησίαι παύονται. Εὐδόξῳ ὑετίαι, βρονταί, ἐτησίαι παύονται.

β̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει, καὶ στάχυς κρύπτεται. Ἱππάρχῳ ἐπισημαίνει.

γ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐτησίαι παύονται, Εὐδόξῳ ἄνεμοι μετα- B

v. 1 hic incipit calendarium Petavii, apud quem inscribitur ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ; apud H. inscribitur ΜΗΝΕΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΦΑΣΕΙΣ ΑΠΛΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΣΙΩΝ; deest lemma in *B* || v. 4 Θώθ] *Thot B* et sic semper; μὴν Θὼθ ἤτοι Σεπτέμβριος ceteri || v. 4 ante α´ *B* add. *Augustus 29* et sic per totum calendarium; an ex codice? || ante ὥρᾳ *S* add. καθ᾿ ἡμᾶς δὲ αὐγούστου κ̅θ̅ || ἐπιτέλλει Ἱππάρχῳ *P* || v. 6 ἐτησίαι παύονται] addidi ex *B*, qui *Etesiae ponunt* add. || v. 7 ἐπιτέλλει addidi ex *B (emergit)* || v. 8 καὶ] *hor. 14 B* || ἐπισημαίνει] *emergit B* || v. 9 ὥρᾳ ι̅γ̅ ς″] add. *S* || ὥρᾳ — ἐπιτέλλει] om. *B* || ἐπιτέλλει ὥρᾳ ι̅γ̅ *P* || v. 10 ι̅ε̅] sic *B* || v. 11 ἄνεμοι μεταπίπτοντες, Καίσαρι add. *F* et *B* (*venti varii sese alternatim collidentes. Caesari)* ||

πίπτοντες, Καίσαρι ἄνεμος, ὑετός, βρονταί· Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

δ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει. Καλλίππῳ χειμαίνει καὶ ἐτησίαι παύονται.

ε̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ στάχυς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ δυσαερία· Κόνωνι ἐτησίαι λήγουσι.

ς̄. ὥρᾳ ιε̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὁμίχλη καὶ καῦμα ἢ ὑετὸς ἢ βροντή· Εὐδόξῳ ἄνεμος, βροντή, δυσαερία. Ἱππάρχῳ ἄνεμος, νοτία.

72A ζ̄. Μητροδώρῳ δυσαερία, Καλλίππῳ, Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ δυσαερία καὶ ἀμιξία ἀέρος· Εὐδόξῳ ὑετός, βρονταί, ἄνεμος μεταπίπτων.

η̄. Αἰγυπτίοις ὑετία, χειμὼν κατὰ θάλασσαν ἢ νότος· Καίσαρι ἄνεμοι μεταπίπτοντες, ὑετία καὶ ἐτησίαι παύονται.

θ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης πνεῖ.

v. 1 βρονταὶ Ἱππάρχῳ *P* || v. 4 χειμαίνει] σημαίνει *P* || v. 5 ὥρᾳ ιγ̄ *P* || v. 8 ὥρᾳ ιε̄ ς″] sic *B*, ὥρᾳ ιε̄ *P*, ὥρᾳ ιγ̄ ς″ *S* || τῆς νοτίας χηλῆς] *quae in extrema austrina Chele duarum B* || κρύπεται Αἰγυπτίοις *P*, qui persaepe perperam interpungit. || v. 9 ἢ ante ὑετὸς addidi ex *B (vel)* || ὑετὸς om. *S* || ἢ βροντή] add. *S* et *B* (*vel tonitrua*) || v. 10 ἄνεμος add. *S* et *B* (*ventus*) || v. 12 Καλλίππῳ, Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ δυσαερία] add. *BS* || v. 13 ἀμιξία] sic coni. Boeckh *die vierjährigen Sonnenkreise* p. 244, ἀναμιξία *S varius aer B*, ἀταξία *P* || v. 16 Καίσαρι — παύονται] add. *BS* || v. 18 τοῦ ὄρνιθος] *quae in cauda Oloris seu Avis B* || v. 19 πνεῖ add. *BS* ||

ι. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος ἀνατέλλει. Φιλίππῳ δυσαερία, Δοσιθέῳ χειμαίνει.

ια. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει.

ιβ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύ- B πτεται.

ιγ. Δοσιθέῳ ἀκρασία ἀέρων.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος κάνωβος ἐπιτέλλει, Καίσαρι βορέαι παύονται πνέοντες.

ιε. Εὐδόξῳ ἄνεμοι νότιοι.

ιϛ. Καλλίππῳ καὶ Κόνωνι ἐπισημαίνει.

ιζ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος δύνει, ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς κρύπτεται, ὥρᾳ ιδ S″ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει. Εὐ- C δόξῳ βορέαι παύονται· Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει· Δημοκρίτῳ Ἀβδηρίτῃ ἐπισημαίνει καὶ χελιδὼν ἀφανίζεται.

ιη. ὥρᾳ ιε S″ ὁ κατὰ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὑετία, ἐπισημαίνει, φθινοπώρου ἀρχή, χελιδὼν ἀφανίζεται. Δοσιθέῳ νοτία· Εὐκτήμονι μετοπώρου ἀρχή.

v. 1 ὥρᾳ ιγ S″] sic *B*, ιγ *S*, ιδ *P* || τοῦ περσέως] *quae in dextro latere Persei B* || v. 3 ἐπισημαίνει] χειμάζει *P* || v. 4 τῆς νοτίου χηλῆς] *quae in extrema austrina Chele duarum B* et sic semper || v. 7 post ιδ H. add. S″ || v. 9 ἄνεμοι add. *BS* || v. 10 Κόνωνι] Κάνωβος *P* || v. 11 ὥρᾳ ιδ *P* || τοῦ ὄρνιθος] *quae in cauda avis B* || v. 12 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri καὶ || v. 13 ὥρᾳ ιδ S″] sic *B*, ceteri καὶ || Εὐδόξῳ βορέαι παύονται] add. *BS* || v. 15 Δημοκρίτῳ Ἀβδηρίτῃ] om. *S* || Ἀβδηρίτῃ — ἀφανίζεται] om. *P* || ante χελιδὼν addidi ἐπισημαίνει καὶ ex *B*, qui *significat et* add. || v. 17 ὥρᾳ ιε *P* || v. 18 ὑετία add. *BS* || ἐπισημαίνει φθινοπώρου ἀρχήν *P* || v. 19 χελιδὼν ἀφανίζεται] add. *BS* || Εὐκτήμονι μετοπώρου ἀρχή] add. *BS* ||

ιθ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑσπέριος ἀνατέλλει· Ἱππάρχῳ δυσαερία καὶ ὑετία κατὰ θάλασσαν καὶ φθινοπώρου ἀρχή.

κ. Καίσαρι μετοπώρου ἀρχὴ καὶ χελιδὼν ἀφανίζεται. Μητροδώρῳ ὑετία κατὰ θάλασσαν καὶ δυσαερία.

D κα. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται· ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ λίψ, ὀψὲ ἀπηλιώτης, Εὐδόξῳ μετόπωρον ἄρχεται.

κβ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης καὶ ψακάς· Εὐδόξῳ νοτία.

κγ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει· ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει, Αἰγυπτίοις ψακὰς καὶ ἄνεμος· ἐπισημαίνει. Καλλίππῳ καὶ Μητροδώρῳ ὑετία.

E κδ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει.

κε. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας χηλῆς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς ὄρνιθος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ νότος, καὶ δι᾽ ἡμέρας ὄμβρος.

v. 1 ὥρᾳ ιε ς″ *BS* || v. 2 δυσαερία καὶ] add. *BS* || κατὰ θάλασσαν καὶ φθινοπώρου ἀρχή] add. *BS* || v. 4 Καίσαρι— δυσαερία (v. 5)] ὑετία κατὰ θάλασσαν Μητροδώρῳ *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ] add. *BS* || τῆς νοτίας χηλῆς] *piscis austrini B* || v. 7 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 8 ὀψὲ — ἄρχεται (v. 9)] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιγ ς″ *BS* || v. 11 ἢ om. *B* || post ἀργέστης *B* add. καὶ ψακάς; ceteri eadem verba post νοτία add. || ψεκὰς *S* || v. 13 ὥρᾳ — ἀνατέλλει] om. *BS* || v. 14 ὥρᾳ ιδ ς″ *BS* || v. 15 ἐπισημαίνει addidi ex *B (significat)* || ἄνεμος Καλλίππῳ, *P* || v. 17 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 19 ὥρᾳ ιγ *P* || ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίας — ὥρᾳ ιε (v. 20)] om. *BS* || v. 20 ὥρᾳ ιε ς″ H. || τῆς ὄρνιθος] *quae in cauda avis B* || v. 21 δι᾽

κϛ. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει· Εὐδόξῳ
:τός. Ἱππάρχῳ ζέφυρος ἢ νότος.

κζ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος
ύνει· καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑῷος δύνει.

κη. μετοπωρίνη ἰσημερία. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδό- 73A
ῳ ἐπισημαίνει.

κθ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται.
ρᾳ ιδ ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι ἐπι-
μαίνει, Δημοκρίτῳ ὑετὸς καὶ ἀνέμων ἀταξία.

λ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας
ῷος δύνει· Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ, καὶ Κόνωνι ἐπιση-
:ίνει.

## ΦΑΩΦΙ B

α. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος· Ἱππάρχῳ ἐπι-
μαίνει.

β. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος
νει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς κρύ-
εται. Εὐδόξῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει. Ἱππάρχῳ
τος ἢ ζέφυρος.

γ. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″
λαμπρὸς τοῦ ὀρνίθος ἑῷος δύνει.

έρας] δ' ἡμέρας *S* et sic saepius, *per quatuor dies iuges B* ||
v. 1 ὥρᾳ ιε ς″ *BS* || v. 3 ὁ add. H. || v. 4 καὶ] *hora*
*B* || v. 5 ἰσημερία Αἰγυπτίοις (sic!) *S*, ἰσημερία καὶ Αἰ-
πτίοις *P* || v. 7 ὁ add. H. || v. 8 ὥρᾳ ιδ ς″ add. *B* || v. 9
ἀνέμων ἀταξία] add. *SB (ac venti inordinati)* || v. 10
ᾳ ιδ ς″] add. *BS* || v. 11 καὶ om. H. || v. 13 Φαωφὶ τουτ-
ι Ὀκτώβριος ceteri praeter *B*, τουτέστι om. H. || v. 14
τιος H. || v. 16 ὁ κοινὸς — ὥρᾳ ιε ς″ (v. 17)] om. *P* ||
17 τῆς βορείας χηλῆς] *in extrema borea Chele duarum*
et sic semper || v. 20 ὥρᾳ ιδ] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ,
. *P*, ὥρᾳ ιγ ς″ coni. Bonavent. p. 112 ||

δ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς κρύπτε-
C ται. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ χειμάζει· δυσαερία Εὐκτήμονι, καὶ Φιλίππῳ ὑετός.

ε̄. ὥρᾳ ιε̄ S″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος δύνει· Εὐδόξῳ ὑετός· Εὐκτήμονι χειμαίνει· Μητροδώρῳ ὑετός.

ς̄. ὥρᾳ ιγ̄ S″ ἀρκτοῦρος ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ταύρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̄ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς κρύπτεται, καὶ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. ὥρᾳ ιε̄ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμών, ὑετός, βρονταί, ἀστραπαί.

D ζ̄. ὥρᾳ ιγ̄ S″ στάχυς ἐπιτέλλει, ὥρᾳ ιδ̄ ὁ καλούμενος αἴξ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς κρύπτεται· Αἰγυπτίοις ὑετοί, χειμαίνει· Εὐδόξῳ ὑετὸς καὶ ἄνεμος μεταπίπτων· Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

η̄. ὥρᾳ ιδ̄ S″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει καὶ στάχυς ἐπιτέλλει. Δημοκρίτῳ χειμάζει· σπόρου ὥρα.

v. 1 ὥρᾳ ιε̄] om. *P* || v. 2 Αἰγυπτίοις — Εὐκτήμονι] χειμάζει. Εὐκτήμονι *P*, χειμάζει Εὐκτήμονι H. || v. 4 ὥρᾳ ιε̄ *P* || v. 5 Εὐδόξῳ ὑετός] om. *BS* || χειμαίνει] σημαίνει *P* || Μητροδώρῳ ὑετός] om. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιγ̄ *P* || καὶ] ὥρᾳ ιγ̄ S″ *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιδ̄ S″] καὶ *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 9 καὶ] ὥρᾳ ιδ̄ S″ *BS*, om. *P* || καλούμενος add. *S* || v. 10 ὥρᾳ ιε̄ S″] καὶ *P* || v. 11 καὶ om. *S* || v. 12 χειμὼν — ἀστραπαί] ὄμβρος *P* || v. 13 ὥρᾳ ιγ̄ S″] om. *P* || ὥρᾳ ιδ̄ — ἀνατέλλει (v. 14)] om. *P* || v. 14 τῆς βορείου χηλῆς] *in corona B* || v. 15 Αἰγυπτίοις — ἐπισημαίνει (v. 16)] ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος ἀνατέλλει *P* || v. 18 ante ὥρᾳ *BS* add. ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς (*in corona B*) κρύπτεται || ὥρᾳ ιδ̄ S″] om. *P* || ὁ ἐν τῷ — ἀνατέλλει καὶ]

θ. ὥρᾳ ιε ϛ″ στάχυς ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις βορ-ὶς πνεῖ.

ι. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου )ος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότος.

ια. ὥρᾳ ιε ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύ-:εται.

ιβ. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται· E. γυπτίοις ζέφυρος ἢ λίψ.

ιγ. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης.

ιδ. Δοσιθέῳ καὶ Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ιε. Αἰγυπτίοις ἀργέστης, ὑετός.

ις. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου )ος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ βορέαι ἢ νότοι· Δοσιθέῳ 'εμος μεταπίπτων· Καλλίππῳ ἐπισημαίνει· Καίσαρι 'εμος ἄτακτος, ὑετός, βρονταί.

ιζ. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ καλούμενος ἀντάρης κρύπτεται. γυπτίοις βορέας καὶ λίψ, Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ιη. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. 74 A

ιθ. Εὐδόξῳ ἀνέμων μετάβασις καὶ βρονταί.

ι. *P* || p. 208 v. 19 καὶ] ὥρᾳ ιδ ϛ″ καὶ *S*, *hora 14. 30* || ἐπιτέλλει] ἐπιτέλλων *P* || v. 20 σπόρου ὥρα] om. *B* || v. 1 ὥρᾳ ιε ϛ″] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιε] om. *P* || βορείου ι. *B* || v. 5 κατὰ τὸ γόνυ] *in dextro genu B* || τοῦ τοξό-υ] ἑῷος *P* || v. 9 ιγ] sic *S*, qui solus verba Εὐδόξῳ — :ηλιώτης huic diei adscribit, quae ceteri diei antece-nti adiciunt. || v. 10 ιδ — ἐπισημαίνει] add. *BS* || v. 11 — ὑετός] add. *BS* || v. 12 ις — βρονταί (v. 15)] om. *P* || ρείου om. *B* || v. 13 Εὐδόξῳ — βρονταί (v. 15)] om. H. || 16 ὥρᾳ ιε *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || v. 17 Εὐδόξῳ ισημαίνει] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιγ ϛ″] sic *B*, ὥρᾳ ιγ *S*, ι. *P* || ἑσπέριος] ἑῷος *BS* || v. 19 Εὐδόξῳ — βρονταί] *P* diem priorem trahit || καὶ om. *BS* ||

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑcπέριοc ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότοc ἢ βορέαc.

κα. ὥρᾳ ιγ ∠″ ὁ καλούμενοc αἴξ ἑcπέριοc ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸc τοῦ βορείου cτεφάνου ἑῷοc ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιc ζέφυροc ἢ νότοc· δι' ἡμέραc ὑετόc. Δοcιθέῳ ἐπιcημαίνει.

κβ. ὥρᾳ ιδ ∠″ ὁ καλούμενοc αἴξ ἑcπέριοc ἀνατέλλει.

B κγ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸc τοῦ βορείου cτεφάνου ἑῷοc ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιc ζέφυροc ἢ νότοc· δι' ἡμέραc ὑετόc· Δοcιθέῳ ἐπιcημαίνει.

κδ. ὥρᾳ ιδ ∠″ ὁ καλούμενοc κάνωβοc ἑῷοc δύνει.

κε. Αἰγυπτίοιc πνεύματα ἄτακτα.

κϛ. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦροc ἑcπέριοc δύνει. Εὐδόξῳ ἐπιcημαίνει· Καίcαρι βορέαc πνεῖ.

κζ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸc τοῦ βορείου cτεφάνου ἑῷοc ἀνατέλλει· ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου C κρύπτεται. Αἰγυπτίοιc καὶ Καλλίππῳ ἐπιcημαίνει· Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ ἀμιξία ἀέροc· κατὰ θάλαccαν χειμὼν πολύc.

κη. ὥρᾳ ιγ ∠″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑcπέριοc ἀνατέλλει. Μητροδώρῳ ἐπιcημαίνει.

v. 1 ὥρᾳ — βορέαc (v. 2)] add. *BS* || v. 3 ὥρᾳ ιγ ∠″] om. *P* || v. 4 καὶ — ἐπιcημαίνει (v. 6)] om. *BS* || v. 7 ὥρᾳ — ἀνατέλλει] om. *BS*, qui huic diei ea adscribunt, quae ad diem sequentem *P* refert || v. 9 ὥρᾳ ιδ add. *BS* || βορείου] νοτίου *S* || v. 10 δι'] δ' *S*, *quattuor B* || v. 12 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || v. 15 Καίcαρι — πνεῖ] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιγ *P* || βορείου] νοτίου *S* || v. 19 Εὐκτήμονι — πολύc (v. 20)] add. *BS* || ἀμιξία] *varius aer B* || v. 21 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 22)] om. *P* || v. 22 Μητροδώρῳ —

κτήμονι καὶ Καλλίππῳ ἀέρος ἀμιξία, καὶ κατὰ θά- :σαν χειμάζει.

κθ. *deest.*

λ. ὥρᾳ ιδ 𐅵″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιό- υ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις χειμάζει σφόδρα.

## ΑΘΥΡ

α. ὥρᾳ ιγ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐπι- D
λλει.

β. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἐπιτέλ- ι· ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει· Δοσι- ῳ χειμάζει· Δημοκρίτῳ ψύχη ἢ πάχνη, Ἱππάρχῳ τος πυκνός.

γ. ὥρᾳ ιγ 𐅵″ ἑῷος ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χη- ς ἐπιτέλλει, καὶ ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας. Εὐ- ήμονι καὶ Φιλίππῳ ἄνεμος μέγας πνεῖ.

δ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλ- ι, καὶ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος λίψ. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι πνεύματα σφοδρά. E
ιίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἄνεμοι· χειμάζει.

ατέλλει (v. 5)] om. *BS*, qui eidem diei adscribunt verba γυπτίοις χειμάζει σφόδρα (v. 5) ||

v. 1 ἀμιξία] corr. Boeckh l. s. p. 407 pro μίξις || v. 6 θύρ] sic *B*, μὴν Νοέμβριος, Ἀθύρ *P*, Ἀθύρ, Νοέμβριος || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || τῆς νοτίου χηλῆς] *quae in extrema strina Chele duarum B* et sic semper || v. 9 ὥρᾳ ιδ 𐅵″ || v. 10 ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό] add. *BS* || ἐπισημαίνει] σημαί- ι *P* || v. 12 νότος πυκνός] νοτία *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ 𐅵″ *P* || 14 καὶ — λύρας] om. *BS* || ὥρᾳ ιε 𐅵″ H. || post λύρας add. ἑῷος ἀνατέλλει || λύρας Εὐκτήμονι. *P* || v. 15 καὶ ld. *BS* || μέγας] μέσος *P* || v. 16 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιδ 𐅵″ H., ι. *B* || v. 17 καὶ] *hora 14 B* || ἑσπέριος] ἑῷος *P* || v. 18 καὶ om. ιd. || v. 19 καὶ] ἢ *P* || ἄνεμος χειμάζει *P*, ἄνεμος, χειμάξει H. ||

ε̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἐπιτέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Κόνωνι καὶ Εὐδόξῳ ἀκρασία πνευμάτων.

ϛ̅. Καλλίππῳ ἀκρασία ἀέρων· Καίσαρι καὶ Ἱππάρχῳ νότος ἢ βορρᾶς ψυχρός.

ζ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑσπέριος ἀνα-
75 A τέλλει. Αἰγυπτίοις νότος, ὄμβρος μεταξὺ ζεφύρου,
Εὐδόξῳ βορέας ἢ νότος, Μητροδώρῳ ἀκρασία ἀέρων,
Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Ἱππάρχῳ ὑετός.

η̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καλλίππῳ ὑετία, Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

θ̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ 𐅵″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμών, ὑετός.

ι̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος. Δοσιθέῳ χειμάζει.

ι̅α̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλ-
B λει. Μέτωνι ὑετός, θύελλαι· Ἱππάρχῳ ἀργέστης ψυχρός.

ι̅β̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει.

v. 1 ὥρᾳ ι̅γ̅ 𐅵″ *BS* || βορείου] νοτίου *S* || v. 2 καὶ] ὥρᾳ ι̅δ̅ *BS* || τὸ γόνυ] νώτου *S* || v. 3 ἀκρασίαι *S* || v. 4 Καλλίππῳ add. *BS* || ἀέρος *P* || Καίσαρι καὶ Ἱππάρχῳ] add. *BS* || v. 5 νότος — ψυχρός] βορρᾶς ἢ νότος ψυχρός *P*, βορρᾶς ψυχρὸς ἢ νότος H. || v. 7 ὄμβρος μεταξὺ ζεφύρου] λαμπρός. Μέτωνι ζέφυρος *P*, Μέτωνι ζέφυρος H. || Εὐδόξῳ βορέας ἢ νότος] add. *BS* || v. 8 Μητροδώρῳ add. *BS* || ἀέρος *S* || v. 9 Εὐκτήμονι — Ἱππάρχῳ] καὶ *P* || v. 10 ὥρᾳ ι̅γ̅ *P* || v. 11 Εὐκτήμονι add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ι̅ε̅ *P* || v. 13 ἑῷος δύνει] ἀνατέλλει *P* || χειμών add. *BS* || v. 15 χειμάζει] χειμών *S*, *tempestas B* || v. 16 ὥρᾳ ι̅ε̅ 𐅵″ H. || v. 17 ὑετός, θύελλαι] *imber cum procella B* || ψυχρός add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ι̅ε̅ 𐅵″ H. ||

ιγ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις νότος ἢ εὖρος, δι' ἡμέρας ψακάζει· Μητροδώρῳ χειμάζει, θύελλα· Εὐκτήμονι ὑετοί, χειμάζει.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Φιλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι χειμών, θύελλα· Ἱππάρχῳ βορέας ἢ νότος ψυχρὸς καὶ ὑετός.

ιε. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει, c καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἱππάρχῳ χειμῶνος ἀρχή. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ Κόνωνι ἐπισημασία.

ις. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιδ S″ τὸ αὐτό· ὥρᾳ ιε τὸ αὐτό. Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ χειμάζει.

ιζ. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χει-

v. 1 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 2 δ' ἡμέρας *S*, *diebus quattuor B* || v. 3 χειμάζει] χειμὼν *P* || θύελλαι *P* || Εὐκτήμονι — χειμάζει] add. *BS* || χειμάζει] *ac tempestas B* || v. 5 ὥρᾳ ια *P*, ὥρᾳ ια S″ H. || v. 6 ἑῷος om. *S* || χειμὼν — ὑετός (v. 7)] ὑετός, χειμάζει *P* || v. 8 ὥρᾳ ιγ *P*, ὥρᾳ ιγ S″ H. || ἑῷος om. *P* || v. 10 ὥρᾳ ιε S″] καὶ *P* || v. 11 Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ] add. *BS* || v. 12 ἐπισημαίνει *P* || v. 13 ὥρᾳ ις *P*, ὥρᾳ ις S″ H. || v. 14 ὥρᾳ ιδ S″ τὸ αὐτό] add. *SB (hor. 14. 30 idem sideris aspectus)* || ὥρᾳ ιε τὸ αὐτὸ] addidi ex *B*, qui *hor. 15 idem sideris aspectus* add. || Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || v. 16 ad hunc diem *P* praebet χειμῶνος ἀρχὴ καὶ σημαίνει Εὐδόξῳ, nihil aliud || ὥρᾳ — δύνει (v. 17)] add. *BS* || v. 17 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 18)] recte solus *B* huic diei attribuit (cf. Ideler p. 212); in ceteris ad diem sequentem referuntur || ὥρᾳ ιε S″] add. *BS* || v. 18 Εὐδόξῳ —

μῶνος ἀρχὴ καὶ ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ χειμὼν καὶ D κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

ιη. *deest.*

ιθ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ εὖρος δι' ἡμέρας. Καίσαρι χειμάζει.

κ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ιε ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. Καίσαρι χειμάζει.

E κα. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης αὐτοῦ ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις βορέας δι' ἡμέρας καὶ νυκτός· Εὐδόξῳ ὑετός· Καίσαρι χειμών.

κβ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει.

κγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέ-

θάλασσαν (v. 2)] *B* huic diei attribuit, ad diem 18. ceteri referunt, ad quem *B* nihil exhibet.

v. 1 ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 4 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 5 δι' ἡμέρας] addidi ex *SB*, qui sollemni errore δ' ἡμέρας et *diebus quattuor* add. || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 ἑῷος om. *S* || ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ὥρᾳ ιδ ς″ *S*, καὶ *P* || v. 9 καὶ — δύνει (v. 10)] om. *BS* || v. 10 ἑῷος add. I. || ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* || v. 11 δύνει ἑῷος *P* || v. 13 καὶ] *hor. 15 B* || v. 14 ὥρᾳ — δύνει] om. *P* || v. 15 δι'] δ' *S*, *quattuor B* || νυκτός· Εὐδόξῳ] om. *BS* || v. 16 Καίσαρι χειμών] add. *BS* || v. 17 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 19 ὥρᾳ ιγ ς″] sic corr. I., ὥρᾳ ιγ *P*, om. *B* || v. 20 ὥρᾳ ιδ add. *BS* || βορείου] νοτίου *S* ||

ριοϲ δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ 76 A ἡγουμένου διδύμου ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμέριοϲ περίϲταϲιϲ.

κδ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροϲθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε ϛ″ κύων ἑῷοϲ δύνει. Αἰγυπτίοιϲ χειμέριοϲ περίϲταϲιϲ· Εὐδόξῳ βορέαϲ ψυχρόϲ.

κε. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει, καὶ ὁ καλούμενοϲ ἀντάρηϲ ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ περϲέωϲ ἑῷοϲ δύνει. Εὐκτήμονι καὶ Δοϲιθέῳ χειμὼν καὶ ὑετία, Καί- B ϲαρι ἀκραϲία ἀέροϲ.

κϛ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔϲχατοϲ τοῦ ποταμοῦ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸϲ τῆϲ λύραϲ ἑῷοϲ ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει, καὶ ὁ καλούμενοϲ ἀντάρηϲ ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ χειμὼν ϲφοδρόϲ.

v. 1 καὶ] *hor. 13 B* || v. 2 ἑῷοϲ δύνει] add. *BS* || ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 3 ἑϲπερίου *P* || v. 5 ὥρᾳ ιγ *P* || βατραχίῳ] βραχίονι *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ ϛ″] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιε ϛ″] add. *BS* || κύων] sic *B*, Κόνωνι *P*, de *S* tacet Fabricius || v. 10 ὥρᾳ ιγ ϛ″] add. *BS* || v. 11 καὶ] ὥρᾳ ιγ ϛ″ *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ ϛ″] add. *BS* || v. 13 καὶ ante Δοϲιθέῳ add. *BS* || χειμὼν] χειμαίνει *P* || ὑετία] ὑετόϲ *P*, *pluvia B* || Καίϲαρι ἀκραϲία ἀέροϲ] add. *BS* || v. 16 ἑϲπέριοϲ] ἑῷοϲ *S* || καὶ ὁ ἔϲχατοϲ τοῦ ποταμοῦ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιγ ϛ″ καὶ *S*, *hor. 13. 30 B* || v. 18 καὶ ὁ μέϲοϲ — δύνει καὶ (v. 19)] om. *P* || καὶ ὁ μέϲοϲ] ὥρᾳ ιδ καὶ ὁ μέϲοϲ *S*, *hor. 14. media B* || v. 19 καλούμενοϲ add. *S* || v. 20 χειμὼν ϲφοδρὸϲ] ϲημαίνει ϲφόδρα *P* ||

κζ. ὥρᾳ ιδ 𐅵 ὁ καλούμενοϲ ἀντάρηϲ ἐπιτέλλει· κύων ἑῷοϲ δύνει· ὥρᾳ ιε 𐅵 ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὄρνιθοϲ ἑῷοϲ ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Ἱππάρχῳ νότοϲ C πυκνόϲ· Εὐδόξῳ καὶ Κόνωνι χειμέριοϲ ὁ ἀήρ· Καλλίππῳ ὑετία.

κη. ὥρᾳ ιδ 𐅵 ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἡγουμένου τῶν διδύμων ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε 𐅵 ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενοϲ ἀντάρηϲ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ ψακάζει.

κθ. ὥρᾳ ιγ 𐅵 ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε 𐅵 ὁ καλούμενοϲ ἀντάρηϲ ἐπιτέλλει.

λ. ὥρᾳ ιγ 𐅵 ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ D ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ 𐅵 καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει. ὥρᾳ ιε 𐅵 ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε 𐅵 ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει.

v. 1 ὥρᾳ ιδ 𐅵] om. *P* || καλούμενοϲ add. *S* || v. 2 ὥρᾳ ιε 𐅵] add. *BS* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 3 καὶ] *hor. 15. 30 B* || v. 5 καὶ add. *BS* || χειμέριοϲ — ὑετία (v. 6)] χειμάζει *P* || v. 7 ὥρᾳ ιδ 𐅵] om. *P* || v. 8 καὶ] ὥρᾳ ιδ 𐅵 *BS* || v. 9 ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει] om. *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε 𐅵 ὁ μέϲοϲ τῆϲ ζώνηϲ τοῦ ὠρίωνοϲ ἑῷοϲ δύνει] om. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 13 ψεκάϲ *S* || v. 15 ὥρᾳ ιε *P* || ἐπιτέλλει] sic *B (emergit)*, ἀνατέλλει ceteri || v. 17 ὥρᾳ ιγ 𐅵] om. *P* || v. 18 ἑϲπέριοϲ — ὠρίωνοϲ (v. 19)] om. *P* || ἑπομένῳ] ἡγουμένῳ H. || v. 19 ὥρᾳ ιδ *B* || ante ὁ *PS* add. καὶ || v. 21 ante ὁ add. *PS* καὶ ||

## ΧΟΙΑΚ

α̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ S″ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις νότος καὶ ὑετός· Εὐδόξῳ ἀκρασία ἀέρων· Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει· Δημοκρίτῳ ὁ οὐρανὸς ταραχώδης, καὶ ἡ θάλασσα ὡς τὰ πολλά. E

β̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ S″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅δ̅ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει.

γ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ S″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος 77A ἑῷος δύνει· ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

δ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος ἀνατέλλει· καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει· καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει· καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος, δι᾽ ἡμέρας ὕει. Κόνωνι χειμαίνει.

v. 1 Χοιάκ] sic *B*, μὴν Χοιάκ Δεκέμβριος ceteri et sic per ceteros anni menses || v. 2 ι̅δ̅ S″] ι̅δ̅ *P* || ἑῷος om. *P* || v. 3 ἑῷος om. *S* || v. 7 ὥρᾳ ι̅γ̅ *P* || v. 8 ante καὶ *P* add. ὥρᾳ ι̅γ̅ S″ || καὶ — ἀνατέλλει (v. 10)] om. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ι̅γ̅ S″ *PS* || ante ὁ *P* add. καὶ || v. 12 S″ om. *P* || v. 14 ὥρᾳ ι̅γ̅ S″ — δύνει (v. 15)] om. *P* || v. 15 ἐπὶ τοῦ ἡγομένου ὤμου τῶν διδύμων ἑῷος δύνει *P* || v. 17 *hor. 13 B* || v. 18 καὶ] *hor. 14 B* || ἡγουμένῳ *BS* || v. 19 καὶ ὁ μέσος — ἀνατέλλει (v. 21)] om. *B* || v. 22 ὕει om. *P* ||

ε̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ καλούμενος αἶξ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑςπέριος B ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̄ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̄ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει. Καίςαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμών.

ς̄. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροςθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει. Μητροδώρῳ χειμέριος περίςταςις· Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνέμων ἀταξία.

ζ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίω- C νος ἑςπέριος ἀνατέλλει, ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑςπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέςος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάζει· Καίςαρι καὶ Κόνωνι χειμών.

η̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἑςπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περςέως ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ψακάζει· Καίςαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ χειμών.

v. 1 ὥρᾳ ιγ̄ ς″] om. *P* || καὶ] *hor. 13. 30 B* || v. 3 ὥρᾳ ιδ̄] om. *P* || ὥρᾳ ιε̄ ς″ — ὠρίωνος (v. 4)] ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἡγουμένου διδύμου *P* || v. 5 καὶ utrumque add. *S* || Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιδ̄ ς″] om. *B* || v. 8 ante ὁ *B* add. *hor. 14. 30* || v. 9 ἑςπέριος om. *P* || χειμέριος corr. Hercher pro χειμερία coll. p. 215, 4; 219, 21 || v. 10 Φιλίππῳ καὶ] add. *BS* (*S* tamen Φίλωνι καὶ) || v. 12 ὥρᾳ ιδ̄ ς″] om. *B* || v. 13 ἡγουμένου *P* || v. 14 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 15 ἑςπέριος] corr. I. pro ἑῷος, om. *P* || ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 16)] om. *P* || v. 17 ψεκάζει *S*, *lenis imber B* || Καίςαρι καὶ Κόνωνι] καὶ *P* || χειμάζει *P* || v. 18 ὥρᾳ ιδ̄ ς″ *P* || v. 19 ὥρᾳ— δύνει (v. 20)] om. *P* || v. 20 ἑῷος add. *B* || ψεκάζει *S* et sic semper || Καίςαρι καὶ Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || v. 21 χειμαίνει *P* ||

θ̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ S″ κύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ καλούμενος αἴξ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Δοσιθέῳ καὶ Δημοκρίτῳ χειμών. D

ι̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει· ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος· Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ χειμέριος ἀήρ.

ι̅α̅. ὥρᾳ ι̅γ̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας πολύς, Εὐδόξῳ ὑετός.

ι̅β̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ S″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι νοτία· Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμέριος ἀὴρ καὶ ὑετία. E

ι̅γ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ι̅γ̅ S″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Καίσαρι νοτία· Εὐκτήμονι καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ χειμέριος ἀὴρ καὶ ὑετία.

ι̅δ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ S″ ὁ καλούμενος αἴξ ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ χειμέριος

v. 1 ὥρᾳ ι̅δ̅] om. *P* || v. 2 καὶ — ἀνατέλλει (v. 3)] om. *P* || v. 3 καὶ] ***hor. 14 B*** || v. 5 χειμών] σημαίνει *P* || v. 6 ὥρᾳ ι̅ε̅ S″] om. *B* || βορείου] νοτίου *S* (ut videtur) || v. 7 ὥρᾳ ι̅ε̅] sic *B*, ceteri καὶ || v. 9 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ι̅ε̅ *P* || v. 12 ὑετός] ***ingens imber B*** || v. 13 ὥρᾳ ι̅δ̅ *P* || v. 14 Καίσαρ — ὑετία (v. 15)] add. *BS* || v. 15 χειμέριος scripsi, χειμῶνος *S*, ***hiemalis B*** || καὶ ὑετία] ***cum imbre B*** || v. 16 ὥρᾳ ι̅δ̅ — δύνει (v. 17)] om. *BS* || v. 17 ὥρᾳ ι̅γ̅ S″] om. *P* || μέσος] μέσος (al. μέγας) *S* || v. 18 νοτία — Καλλίππῳ (v. 19)] add. *BS* || v. 19 ὑετός *P* || v. 20 ὥρᾳ ι̅δ̅ *P* || v. 21 καὶ Εὐκτήμονι καὶ Καλλίππῳ] add. *BS* || χειμέριος] χειμῶνος *S*, ***tempestas B*** ||

περίστασις· Δημοκρίτῳ βρονταί, ἀστραπαί, ὕδωρ, ἄνεμοι.

ιε̄. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ψυχρὸς ἢ νότος καὶ ὄμβρος· Καλλίππῳ νότος καὶ ἐπισημαίνει· Εὐδόξῳ χειμέριος ἀήρ.

78 A ιϛ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ∠″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει, ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις χειμάζει.

ιζ̄. Ἱππάρχῳ νότος καὶ πολὺς ὄμβρος.

ιη̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὑετία μετὰ πνευμάτων, Εὐδόξῳ χειμάζει.

ιθ̄. ὥρᾳ ιε̄ ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει, ὁ λαμ-
B πρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις βορέας ψυχρὸς ἢ νότος, ὑετία.

κ̄. ὥρᾳ ιε̄ ∠″ προκύων ἑῷος δύνει. Καίσαρι χειμάζει.

κᾱ. ὥρᾳ ιε̄ ∠″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κβ̄. ὥρᾳ ιε̄ προκύων ἑῷος δύνει. Ἱππάρχῳ νότος.

κγ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ∠″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ

v. 2 ἄνεμος *P* || v. 3 ἐργαστῆς *P* || v. 4 ἐπισημαίνει] *significatio B* || Εὐδόξῳ add. *BS* || χειμέριος] χειμῶνος *S* || v. 6 ἀνατέλλει] *occidit B* || v. 7 ante ὁ add. *hor. 14. 30 B* || v. 9 καὶ πολὺς ὄμβρος] πολὺς ἢ βορέας *BS* || v. 11 Εὐδόξῳ add. *BS* || v. 12 χειμών *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε̄ ∠″ *BS* || ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος δύνει] om. *B* || v. 14 βορείου] νοτίου *S* || στεφάνου] *Chele B* || v. 16 ὥρᾳ ιε̄ *P* || v. 18 ὥρᾳ ιε̄ *P* || v. 21 ante νότος *B* add. *flat* || v. 22 ὥρᾳ ιδ̄ *P* || v. 23 καὶ] *hor. 14. 30 B* ||

τοῦ κενταύρου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ λὶψ ἢ νότος.

κδ. ὥρᾳ ιδ προκύων ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμερινὸς ἀήρ.

κε. ὥρᾳ ιγ S″ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ προκύων ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει.

κϛ. χειμερινὴ τροπή. ὥρᾳ ιγ S″ προκύων ἑῷος D δύνει. ὥρᾳ ιδ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ αἶξ ἑῷος δύνει.

κζ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει.

κη. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμών· Ἱππάρχῳ καὶ Μέτωνι ἐπισημαίνει, ὄμβρος.

κθ. ὥρᾳ ιδ S″ προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰ-

v. 1 ὥρᾳ ιε] add. *BS* || v. 2 καὶ Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* || v. 4 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || v. 5 χειμερινὸς ἀήρ] χειμαίνει *P* || v. 7 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 8 ὥρᾳ ιδ] καὶ *P*, ὥρᾳ ιδ καὶ *S* || προκύων] προιστῶν *S* || ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 10 χειμερινὴ τροπή] om. *B* || ὥρᾳ ιγ S″] sic corr. I., ὥρᾳ ιγ *P*, ὥρᾳ ιδ *BS* || ἑῷος δύνει — κύων (v. 11)] om. *B* || v. 11 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ιγ S″] sic scripsi pro ὥρᾳ ιγ, om. *B* || v. 14 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὥρᾳ ιδ S″ — ἀνατέλλει (v. 15)] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιε] om. *P* || ἑπομένῳ] *dextro B* || v. 17 ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || v. 18 καὶ Καίσαρι] add. *BS* || χειμαίνει *P* || Ἱππάρχῳ καὶ] add. *BS* || v. 19 ἐπισημασία *S* || ὄμβρος add. *P* || v. 20 ὥρᾳ ιδ S″] om. *P* ||

γυπτίοις καὶ Κόνωνι καὶ Μέτωνι καὶ Καλλίππῳ χειμών.
E Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἐπισημαίνει· ἀκρασία ἀέρος.

λ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος ἀνατέλλει, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις λὶψ καὶ ἀκρασία ἀέρος· Εὐδόξῳ καὶ Μητροδώρῳ χειμέριος ἀήρ· Ἱππάρχῳ χειμὼν ἑσπέριος.

## ΤΥΒΙ

ᾱ. ὥρᾳ ιδ̄ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει, προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· Δημοκρίτῳ μέσος χειμών.

79 A β̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ χειμαίνει.

γ̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἐπιτέλλει, προκύων ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

δ̄. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ̄ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ

v. 1 Κόνωνι καὶ] add. *BS* || καὶ Καλλίππῳ — Μητροδώρῳ (v. 2)] add. *BS* || v. 2 ἐπισημασία *S*, *significationis B* || ἀέρος add. Hercher || v. 3 ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει] om. *P* || v. 4 ante ὁ *B* add. *hor. 14* || v. 5 Εὐδόξῳ — ἑσπέριος] add. *BS* || χειμέριος scripsi, χειμῶνος *S*, *hiemalis B* || v. 7 μὴν Τυβί, Ἰανουάριος H., μὴν Ἰανουάριος ἢ Τυβί *P* || v. 8 κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει] om. *B* || v. 9 Εὐδόξῳ — χειμών (v. 10)] Δημοκρίτῳ χειμὼν ἐπισημαίνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ιγ̄ ς″] om. *P* || v. 12 Δοσιθέῳ χειμαίνει] om. *B* || v. 13 ὥρᾳ ιγ̄ ς″] om. *BP* || v. 14 προκύων — ἀνατέλλει] om. *B* || Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || Φιλίππῳ] sic *B*, Φίλωνι *S*, Φιλήμονι *P* || v. 15 καὶ Δημοκρίτῳ] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιγ̄ *P* || v. 17 ante ὁ *B* add. *hor. 13. 30*, ceteri om. || ἑπομένου] *praecedentis B* || v. 18 ὥρᾳ ιδ̄ ς″] om. *P* ||

ἑcπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις χειμάζει κατὰ θάλασσαν· Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

ε. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος δύνει. B

ϛ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει.

ζ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. ἐπισημαίνει ὡς Δοσιθέῳ *.

η. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ποικίλη κατάστασις. C

θ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ νότος ὡς τὰ πολλά.

ι. ὥρᾳ ιε κύων ἑσπέριος ἀνατέλλει.

ια. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου δι-

v. 1 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 3 ἐπιχειμάζει *P* || v. 4 ὥρᾳ ιδ ϛ″ H. || v. 5 ὥρᾳ ιε — δύνει (v. 6)] om. *P* || v. 7 ὥρᾳ ιγ ϛ″] corr. I., ὥρᾳ ιγ *P*, ὥρᾳ ιε ϛ″ *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιδ — δύνει (v. 9)] om. *P* || v. 9 ὥρᾳ ιδ ϛ″] om. *P* || ἀνατέλλει] δύνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε ϛ″ H. || v. 12 ἐπισημαίνει ὡς Δοσιθέῳ] *Dositheo significat B* || v. 13 ὥρᾳ — δύνει (v. 14)] om. *P* || v. 14 ὥρᾳ ιδ ϛ″] om. *P* || v. 15 ante ὁ *PS* add. καὶ || v. 16 ποικίλη] πυκνὴ *P* || v. 18 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 19 ὁ λαμπρὸς — δύνει] om. *B* || v. 21 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 22 ἑπομένου] ἡγουμένου *P* ||

δύμου ἑῷος δύνει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ μέcοc χειμών.

ιβ. ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆc κεφαλῆc τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἑῷοc δύνει. Ἱππάρχῳ καὶ Εὐδόξῳ χειμαίνει.

D ιγ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸc τοῦ νοτίου ἰχθύοc κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ ἔcχατοc τοῦ ποταμοῦ ἑcπέριοc ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιc νότοc ἢ Ζέφυροc, χειμαίνει καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαccαν. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ νότοc.

ιδ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆc κεφαλῆc τοῦ ἑπομένου διδύμου ἑῷοc δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸc τοῦ ὕδρου ἑῷοc δύνει, κύων ἑcπέριοc ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιc καὶ Εὐδόξῳ νότοc cφοδρὸc καὶ ὑετόc.

ιε. ὥρᾳ ιε **. Αἰγυπτίοιc καὶ Καίcαρι νότοc
E πολύc, καὶ ἐπιcημαίνει· κατὰ θάλαccαν βροντὴ καὶ ψακάc.

ιϛ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸc τοῦ ὕδρου ἑῷοc δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆc κεφαλῆc τοῦ ἡγουμένου διδύμου

v. 1 Εὐκτήμονι—χειμών (v. 2)] add. *BS* || *B* vertit μέcοc χειμών *moderata tempestas* hic et in ceteris locis, interdum *mediocris t.* || v. 4 ὥρᾳ ιε — δύνει (v. 5)] add. *BS* || διδύμου om. *S* || v. 5 καὶ om. cod. || v. 6 ὥρᾳ ιδ ς″ *BS* || v. 8 ἀνατέλλεται *P* || χειμαίνει—θάλαccαν (v. 9)] χειμὼν κατὰ θάλαccαν *BS* || v. 9 Μητροδώρῳ — νότοc] add. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ιε] om. *B* || v. 12 ἑῷοc om. *P* || ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου ceteri || v. 13 ante κύων *B* add. *hor. 15. 30* || v. 14 καὶ Εὐδόξῳ] add. *BS* || cφόδρα *P* || v. 15 ὥρᾳ — Καίcαρι] om. *P* || lacunam indicavi || v. 16 πολύc] *multus et validus B* || v. 18 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 19 ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* ||

ἑῷος δύνει. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ νότος, ἐπισημαίνει.
Ἱππάρχῳ ἀνέμων ἀκρασία.

ιζ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος
κρύπτεται.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύ- 80A
νει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπι-
τέλλει.

ιθ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει.
Ἱππάρχῳ νότος ἢ βορέας, χειμάζει.

κ. Αἰγυπτίοις χειμέριος ἀήρ.

κα. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει.
ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνα-
τέλλει. Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

κβ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος
ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέ- B
ριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ καλούμενος κάνωβος
ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ
λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμ-
προσθίῳ βατραχίῳ δεξιῷ τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει.
ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνα-
τέλλει. Καίσαρι ἄνεμοι σφοδροί.

κγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑῷος δύνει.

v. 1 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || ἐπισημαίνει] ἐπὶ χειμῶνι *S*, *cum tempestate B* || v. 2 Ἱππάρχῳ add. *B* || ἀταξία *P* || v. 3 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ὁ ἐν τῷ γόνατι *P* || ἐπιτέλλει] ἑσπέριος δύνει *P* || v. 8 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 11 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 14 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || v. 15 καὶ ὁ — δύνει (v. 19)] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου *S* || v. 16 ante ὁ *S* add. καὶ || v. 18 ante ὁ ἐν *S* add. καὶ || v. 21 ἄνεμος σφόδρα *P* || v. 22 ὥρᾳ ιγ *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || ἑῷος — χειμὼν (p. 226 v. 1)] add. *BS* ||

Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ χειμών. Μητροδώρῳ ἀκαταστασία ἀέρος.

κδ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ὕει ἢ πνίγη γίνεται. Καίσαρι καὶ Εὐκτήμονι χειμών.

κε̅. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ χειμών, ὑετός. Ἱππάρχῳ βορρᾶς πνεῖ. Εὐκτήμονι καὶ Δημοκρίτῳ ἐφύει.

κϛ̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χειμὼν μέσος.

κζ̅. Αἰγυπτίοις εὖρος ἢ νότος ἐπισημαίνει.

C κη̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ὑετία· Ἱππάρχῳ ἐπισημασία.

κθ̅. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐφύει. Δημοκρίτῳ μέγας χειμών.

λ̅. Ἱππάρχῳ ἀπηλιώτης πνεῖ.

v. 1 ἀκαταστασία ἀέρος] ἀκατάστατος ὄμβρος *P* || v. 3 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 4 ὕει — χειμών (v. 5)] ἐπισημαίνει *BS* || v. 6 ὥρᾳ ιδ̅ *P* || v. 7 καὶ — ἐπιτέλλει (v. 8)] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιδ̅ ς″ καὶ *S*, *hor. 14. 30 B* || ὕδρου] sic *B*, ὑδροχόου *S* || v. 8 ἐπιτέλλει] sic *B*, om. *S* || v. 9 καὶ Καλλίππῳ — ἐφύει (v. 10)] ἐπισημαίνει *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε̅] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 12 Εὐδόξῳ] Αἰγυπτίοις *P* || v. 13 εὖρος ἢ νότος] om. *BS* || σημαίνει *P* || v. 14 ὥρᾳ ιε̅] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 15 Ἱππάρχῳ ἐπισημασία] add. *BS* || v. 16 Καλλίππῳ — ἐφύει] add. *BS* || v. 17 μέγας] add. *BS*, *mediocris B*, μέσος (al. μέγας) *S*, cf. Boeckh l. s. p. 88 || v. 18 πνεῖ add. *BS* ||

## ΜΕΧΙΡ

α̅. *ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὑετία. Μητροδώρῳ ὑετία, Δοσιθέῳ χειμαίνει.

β̅. Αἰγυπτίοις χειμὼν μέγας.

γ̅. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος· ἐπισημαίνει.

δ̅. ὥρᾳ ιγ̅ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος D δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος δύνει.

ε̅. Ἱππάρχῳ νότος ἢ ἀργέστης.

ϛ̅. ὥρᾳ ιγ̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ὑετός.

ζ̅. ὥρᾳ ιγ̅ S″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

η̅. ὥρᾳ ιδ̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέ-

v. 1 μὴν Φεβρουάριος, Μεχίρ *P* || v. 2 ὁ — Εὐδόξῳ ὑετία (v. 3)] om. *BS* || v. 3 Μετροδώρῳ — χειμαίνει] add. *BS* || v. 4 μέγας] μέσος *BS*, cf. Boeckh l. s. p. 89 || v. 5 Αἰγυπτίοις add. *BS* || ἐπισημαίνει] χειμούμενος *P*, χειμὼν μέγας H. || v. 7 ὥρᾳ ιε̅ — δύνει] solus *B* huic diei tribuit recte (cf. Ideler p. 212); ceteri ad diem sequentem referunt || v. 8 Ἱππάρχῳ — ἀργέστης] diei antecedenti tribuit *B* || v. 10 ὥρᾳ ιδ̅ — ὑετός (v. 13)] om. *P* || v. 11 ὥρᾳ ιε̅ S″ — ἀνατέλλει (v. 12)] om. *B* || ante ὁ ἐπὶ *S* add. καὶ || v. 13 Εὐδόξῳ ὑετός add. *BS* || v. 14 ὥρᾳ — ἀνατέλλει (v. 15)] om. *BS* || v. 15 ὥρᾳ ιδ̅ — δύνει (v. 16)] om. *P* || ὁ — τοῦ] καρδία H. || v. 16 ὥρᾳ ιε̅ — ἀνατέλλει] add. *BS* || ιε̅ scripsi pro ιγ̅ || v. 18 ὥρᾳ ιε̅ S″ *P* || οὐρᾶς] καρδίας *BS* ||

ριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος μεταξὺ χαλάζης.

E θ. ὥρᾳ ιε ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Εὐδόξῳ εὐδία, ἐνίοτε δὲ καὶ ζέφυρος πνεῖ.

ι. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

ια. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑσπέ-
81 A ριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις περίστασις χειμερινὴ ἢ ἔπομβρος καὶ ἀνέμων ἀκρασία. Δοσιθέῳ εὐδία, ἐνίοτε καὶ ζέφυρος πνεῖ.

ιβ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύ-

v. 1 Αἰγυπτίοις — χαλάζης (v. 2)] add. *BS* || μεταξὺ χαλάζης] sic scripsi, *cum imbre B*, μεταξὺ χάλαζα *S* || v. 3 ὥρᾳ — ἐπιτέλλει] om. *BS* || post ἐπιτέλλει *P* add. Εὐδόξῳ ὑετία || v. 4 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || v. 5 Εὐδόξῳ — πνεῖ] Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος, μεταξὺ χάλαζα *P* (vide diem antecedentem) || v. 6 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 7 ἑῷος δύνει] ἑσπέριος ἀνατέλλει *BS* || ὥρᾳ ιδ — ἀνατέλλει] *P* diei antecedenti tribuit, ubi post ἑῷος δύνει (v. 4) scribit || ὥρᾳ ιβ *P* || v. 8 post ἀνατέλλει *P* add. Εὐδόξῳ εὐδία (ὑετία H.), ἐνίοτε καὶ ζέφυρος (vide diem antecedentem) || v. 9 ὥρᾳ ιδ — ἀνατέλλει] om. *B* et *S* (opinor); an recte? || v. 10 ὥρᾳ ιε *P* || v. 12 ἢ — ἀκρασία] καὶ ἀνέμων ἀκρασία ἔπομβρος *P* || v. 13 ἐνίοτε] add. *BS* || καὶ om. *BS* || πνεῖ add. *BS* || v. 14 post δύνει omnia, quae in ceteris libris ad diem 13. referuntur, diei 12. *B* tribuit; contra omnia, quae illi diei 14. adsignant, ipse diei 13. adscribit, quam rationem semper diei antecedenti tribuendo ea quae in ceteris ad diem sequentem pertinent continuat *B* usque ad diem 16., cui nihil adscribit. hanc dispositionem veram esse videris, si Hipparchi fastos contuleris.

νει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἔcχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται, ὁ λαμπρὸς τοῦ περcέως ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑcπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Καίσαρι ὑετία. Δημοκρίτῳ Ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν.

ιγ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑcπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ἔαρος B
ἀρχή, Ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν καὶ ἐνίοτε χειμών.

ιδ̅. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ὑετία. Ἱππάρχῳ, Καλλίππῳ, Μητροδώρῳ Ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν.

ιε̅. Καίσαρι καὶ Μητροδώρῳ ἔαρος ἀρχή· Ζέφυρος ἄρχεται πνεῖν.

ις̅. *deest*.

ιζ̅. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ Ζέφυρος πνεῖ. Ἱππάρχῳ ἔαρος ἀρχή. Καλλίππῳ καὶ Μητροδώρῳ χειμαίνει.

ιη̅. Αἰγυπτίοις ἀπηλιώτης, Ἱππάρχῳ βορέας ἢ ἀπηλιώτης πνεῖ.

ιθ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ C
τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει.

κ̅. *deest*.

v. 1 ὥρᾳ ιε̅ ς″ *BS* || ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε̅ ς″] om. *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 4 κατάστασις] στάσις *P* || v. 6 ὥρᾳ ιγ̅ *P* || v. 8 Ζέφυρος — καὶ] add. *BS* || χειμών] χειμάζει *P* || v. 10 Μητροδώρῳ] Δημοκρίτῳ *P* || ἄρχεται πνεῖν] πνεῖ *P* || v. 14 καὶ om. cod. || πνεῖ — ἀρχή (v. 15)] add. *BS* || v. 15 καὶ om. cod. || χειμαίνει] *tempestas B* || v. 16 ἢ ἀπηλιώτης πνεῖ] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιδ̅ ς″ H. || v. 19 ὥρᾳ ιε̅ — ἀνατέλλει (v. 20)] solus *B* huic diei tribuit, ceteri diei sequenti, cui nihil adscribit *B*; sed recte *B* (cf. Ideler p. 212). || ὥρᾳ ιγ̅ ς″ *BS*, ὥρᾳ ιε̅ ς″ H. ||

κα. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἄνεμοι μεταπίπτοντες. Ἱππάρχῳ νότος πνεῖ. Εὐκτήμονι, Φιλίππῳ, Δοσιθέῳ χειμαίνει.

κβ. Αἰγυπτίοις ἀνέμων ἀκαταστασία καὶ ὄμβρος.

D κγ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ καλούμενος κάνωβος ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κδ. Αἰγυπτίοις ἢ ζέφυρος ἢ νότος καὶ χάλαζα, ὑετός.

κε. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἔσχατος ποταμοῦ κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

κϛ. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις.

κζ. *deest.*

E κη. Ἱππάρχῳ καὶ Εὐκτήμονι ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν ψυχροί. χελιδόνι ὥρα φαίνεσθαι.

κθ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ χελιδὼν φαίνεται, καὶ ἀνεμώδης κατάστασις. Κόνωνι βορέαι ἄρχονται πνεῖν ψυχροί. Εὐδόξῳ ὑετὸς ἐπὶ 82A χελιδόνι, καὶ ἐπὶ θ′ ἡμέρας βορέαι πνέουσιν οἱ καλούμενοι ὀρνιθίαι.

v. 1 ὥρᾳ ιδ] om. *B* || v. 2 μεταπίπτοντες] *ponunt B* || v. 3 χειμαίνει] *tempestas B* || v. 4 ἀκατάστασις H. || καὶ ὄμβροι *S*, *cum largo imbre B* || v. 5 ὥρᾳ ιγ ς″ H. || v. 7 καὶ χάλαζα] χειμάζει *P* || v. 9 ὥρᾳ ιε] add. *BS* || v. 12 ἀκαταστασία *P*, ἀκατάστασις H. || v. 14 καὶ om. cod. || v. 15 χελιδόνι — φαίνεσθαι] *hirundo advenit B* || φαίνεται *P* || v. 16 *hor. 13 B* || τοῦ ante ἵππου del. Hercher || v. 17 ante ὥρᾳ ιε *P* καὶ Καλίππῳ add. || v. 19 χελιδόνες φαίνεθαι *S*, *hirundines apparent B* || Κόνωνι add. *BS* || v. 20 ἐπὶ om. *P* || v. 21 χελιδόνιοι coni. Petavius et scripsit H. || ἐπὶ θ′ ἡμέρας] add. *BS* || θ′ scripsi pro δ′ coll. Plin. II 122 || οἱ om. *S* ||

λ. Αἰγυπτίοις ὀρνιθίαι βορέαι μεταξὺ ἀργέστου. Ἱππάρχῳ βορέαι ψυχροί. Μητροδώρῳ χελιδὼν φαίνεται, ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ ποικίλαι ἡμέραι καλούμεναι ἁλκυονίδες.

## ΦΑΜΕΝΩΘ

α. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλ- B
λει. Καίσαρι καὶ Δοσιθέῳ χειμών· ἐπισημαίνει.

β. ὥρᾳ ιε S″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας κρύπτεται.

γ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος ἀνατέλλει.

δ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει.

ε. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ βορέας ἢ νότος ψυχρός.

ϛ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται. C
Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ἢ χάλαζα. Ἱππάρχῳ βορέας ψυχρός.

ζ. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέ-

v. 1 βορέαι ψυχροί] βορέας ψυχρός H., *aquilones cum argeste B*, βορέας μεταξὺ ἀργέστου *S* (ut videtur). || v. 4 ἁλκυόνια *P* || v. 5 μὴν Μάρτιος, Φαμενώθ *P* || v. 6 ὥρᾳ ιδ *PS* || v. 7 ἑῷος add. I. || ὥρᾳ ιε — ἀνατέλλει] om. *B* || v. 8 χειμών· ἐπισημαίνει] sic *S*, ceteri χειμάζει || v. 9 ὥρᾳ ιε S″] om. *P* || v. 11 ἑῷος add. *BS* || v. 13 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 ἑσπέριος om. *B* || v. 15 ὥρᾳ ιβ *P* || v. 16 ὥρᾳ ιδ H. || v. 17 Ἱππάρχῳ add. *BS* || βορέας ψυχρὸς ἢ νότος H. || v. 18 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || v. 19 ἢ χάλαζα] *cum grandine B* ||

ριος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος δύνει.

η. ὥρᾳ ιδ ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

θ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου D ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμάζει. Καίσαρι χελιδονίαι πνέουσιν ἐπὶ ἡμέρας δέκα.

ι. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις χειμάζει· Καίσαρι χελιδονίαι.

ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ταραχώδεις καταστάσεις. Δημοκρίτῳ ἄνεμοι ψυχροί· ὀρνιθίαι ἐπὶ ἡμέρας θ′.

E ιβ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ χελιδὼν καὶ ἰκτῖνος φαίνονται καὶ ἐπισημαίνει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ. Ἱππάρχῳ ἔαρος ἀρχή.

ιγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος

v. 1 ὥρᾳ ιε] add. *B* || v. 3 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 5 ὥρᾳ ιε *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε ς″] add. *B* || v. 10 ἑσπέριος δύνει] ἐπιτέλλει *P* || Αἰγυπτίοις — χελιδονίαι] add. *BS* || χελιδονίαι scripsi, χελιδονίαν *S*, *chelidonii flatus B* || v. 12 ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἐπιτέλλει] add. *BS* || v. 13 ὁ λαμπρὸς — ἐπιτέλλει καὶ (v. 14)] om. *B* || v. 16 ὄρνιθος H. || v. 17 θ′] πέντε *P* || v. 19 ἴκτινοι *S* || φαίνεται *P* || ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 20 καὶ Εὐκτήμονι] add. *BS* || v. 22 ὥρᾳ ιγ ς″] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ, om. *B* || ἑῷος δύνει] om. *P* ||

δύνει. Αἰγυπτίοις ψακάζει. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι βορέας πνεῖ. Δοσιθέῳ ἰκτῖνος ἄρχεται φαίνεσθαι. Ἱππάρχῳ νότος πολύς.

ιδ̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου 83 A
ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

ιε̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καλλίππῳ βορέας ψυχρὸς πνεῖ.

ις̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ κρύπτεται. Καλλίππῳ βορέας σύμμετρος πνεῖ.

ιζ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ στάχυς ἑσπέριος ἀνατέλλει· ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ στάχυς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν, καὶ ἰκτίνῳ ὥρα φαίνεσθαι. B

ιη̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος πνεῖ· Εὐκτήμονι βορέας ψυχρὸς πνεῖ· Δοσιθέῳ ὀρνιθίαι ἄρχονται πνεῖν· Ἱππάρχῳ βορέας ἢ ἀργέστης.

ιθ̅. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐκτήμονι βορέας ψυχρός.

κ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλ-

v. 1 καὶ om. cod. || v. 4 ὥρᾳ ιε̅] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε̅ ς″ || βορείου] νοτίου *S* || v. 5 καὶ om. cod. || v. 6 ψυχρὸς add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιγ̅ ς″] om. *P* || ἑσπέριος] ἑῷος *BS* || ἀνατέλλει] sic *B (exoritur)*, ceteri ἐπιτέλλει || v. 8 Αἰγυπτίοις — πνεῖ] om. *BS* || καὶ om. cod. || v. 9 ante ὁ ἔσχατος *P* perperam add. ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει, καὶ || v. 10 σύμμετρος add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ̅ ς″ — ἀνατέλλει] add. solus *B* || ὥρᾳ ιδ̅ ς″] sic vel ὥρᾳ ιε̅ ς″ I. p. 211 coni. pro *hor. 13. 30* || v. 13 ἀνεμώδης κατάστασις] *venti dominantur B* || v. 14 ἰκτίνῳ] sic vel ἰκτῖνον coni. Boeckh l. s. p. 411 pro ἰκτίνων || v. 15 ὥρᾳ ιδ̅] sic *B* H., ceteri ὥρᾳ ιδ̅ ς″ || v. 16 ἢ νότος] om. *BS* || v. 17 ψυχρὸς om. *BS* || πνεῖ — πνεῖν (v. 18)] add. *BS* || v. 20 ὥρᾳ ιδ̅ ς″ *S* || νοτίου] βορείου *P* ||

λει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ βορείου ϲτεφάνου ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει.

κα. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ περϲέωϲ ἑῷοϲ C ἀνατέλλει. Καλλίππῳ βορέαϲ πνεῖ καὶ ἰκτῖνοϲ φαίνεται.

κβ. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Δημοκρίτῳ ἐπιϲημαίνει, ἄνεμοϲ ψυχρόϲ.

κγ. Αἰγυπτίοιϲ πνεῦμα ψυχρὸν ἐπὶ ἡμέραϲ δέκα. Ἱππάρχῳ βορρᾶϲ πνεῖ.

κδ. Καίϲαρι ἰκτῖνοϲ φαίνεται, βορέαϲ πνεῖ.

κε. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἑῷοϲ δύνει. Εὐδόξῳ ἰκτῖνοϲ φαίνεται καὶ βορέαϲ πνεῖ.

κς. ἐαρινὴ ἰϲημερία. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ βο-
D ρείου ϲτεφάνου ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει.

κζ. Καίϲαρι βορέαϲ πνεῖ. Ἱππάρχῳ ὑετία.

κη. Αἰγυπτίοιϲ βροντή, ἐπιϲημαϲία· Φιλίππῳ καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ὑετὸϲ ἢ ψακάϲ· Ἱππάρχῳ ἐπιϲημαϲία.

κθ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ καλούμενοϲ αἲξ ἑῷοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Κόνωνι καὶ Μέτωνι ἐπιϲημαίνει. Εὐδόξῳ βορέαϲ.

v. 1 ὥρᾳ ιδ ς″ — ἀνατέλλει (v. 2)] **diei sequenti tribuunt** *BS* || ὥρᾳ ιδ ς″] **om.** *B* || **v. 3** ὥρᾳ ιδ *P* || ἑῷοϲ **add. I.** || **v. 4** Καλλίππῳ] Φιλίππῳ *P* || **v. 6** Δημοκλεῖ *S* || ἐπιϲημαίνει] χειμών *BS* || **v. 8** ἐπὶ ἡμέραϲ δέκα] ***vernum aequinoctium*** *B* || **v. 9** Ἱππάρχῳ βορρᾶϲ πνεῖ] **add.** *BS* || **v. 11** ὥρᾳ ιδ *P* || **v. 14** ὥρᾳ ιδ] καὶ *P* || βορείου] νοτίου *S* || **v. 17** ἐπιϲημαϲία — Εὐκτήμονι (v. 18)] ἐπιϲημαίνει καὶ *P* || **v. 18** ἢ — ἐπιϲημαϲία (v. 19)] **add.** *BS* || **v. 20** ὥρᾳ ιε ς″] **om.** *B* || **v. 21** ἐπιϲημαίνει] ἰϲημερία *S*, ***aequinoctium*** *B* ||

λ̄. ὥρᾳ ῑγ̄ ς″ στάχυς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἄνεμος πνεῖ. Καλλίππῳ ὑετὸς νιφετός.

## ΦΑΡΜΟΥΘΙ E

ᾱ. ὥρᾳ ῑδ̄ στάχυς ἑῷος δύνει. Μέτωνι καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐδόξῳ ὑετός. Εὐκτήμονι καὶ Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

β̄. ὥρᾳ ῑγ̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ῑδ̄ ς″ στάχυς ἑῷος δύνει, καὶ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. ὥρᾳ ῑε̄ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ, Μέ- 84A τωνι, Καλλίππῳ ὑετία.

γ̄. ὥρᾳ ῑδ̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος ἀνατέλλει.

δ̄. ὥρᾳ ῑδ̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ῑε̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ ὑετία γίνεται.

ε̄. ὥρᾳ ῑε̄ ς″ στάχυς ἑῷος δύνει.

ϛ̄. ὥρᾳ ῑγ̄ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐδόξῳ ὑετός· ἐπισημαίνει.

v. 2 ἀργέστης ἄνεμος] νότος *P* || Καλλίππῳ] Ἱππάρχῳ H. || νιφετός] *nimbus B* || v. 3 μὴν Ἀπρίλιος ἢ Φαρμουθί *P* || v. 4 ὥρᾳ ῑδ̄] om. *B* || καὶ Καλλίππῳ καὶ Εὐδόξῳ] add. *BS* || v. 5 καὶ secundum om. cod. || Δημοκρίτῳ] Διοκλεῖ *S* || v. 7 ὥρᾳ ῑγ̄ *P* || v. 8 ὥρᾳ ῑδ̄ *P* || v. 9 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 10 Μέτωνι om. *P* || v. 11 Καλλίππῳ om. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ῑδ̄ ς″ — ἀνατέλλει] om. *BS* || v. 14 ὥρᾳ ῑδ̄ ς″ — ἐπιτέλλει] diei antecedenti tribuunt *BS* || v. 15 ὥρᾳ ῑε̄ ς″ — ὑετία γίνεται (v. 17)] add. *BS* || v. 16 ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 17 ὑετία γίνεται] *imbres triduani B* || v. 19 ὥρᾳ ῑε̄ ς″ *P* || v. 20 Εὐδόξῳ — ἐπισημαίνει] om. *BS* ||

ζ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς νοτίου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε στάχυς ἑῷος δύνει.

B η. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέψυρος καὶ χάλαζα. Κόνωνι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ ὑετός.

θ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι ζέφυρος ἢ νότος καὶ χάλαζα.

ι. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ νότος καὶ ἀνέμων συστροφαί.

C ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑσπέριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ καὶ Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

ιβ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος ἑῷος δύνει.

ιγ. ὥρᾳ ιγ * * Αἰγυπτίοις νότος ἢ λίψ. Εὐδόξῳ ὑετία.

ιδ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑῷος

v. 1 ὥρᾳ ιγ ς″ — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *B* || v. 2 ὥρᾳ ιε — δύνει] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || v. 4 ζέφυρος καὶ χάλαζα] add. *S*, *favonius grandinem affert* add. *B* || v. 5 Κόνωνι — ὑετός] om. *BS* || v. 6 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς″ || v. 7 καὶ om. cod. || Κόνωνι om. *BS* || ἢ νότος] om. *BS* || v. 8 post χάλαζα *S* repetit, quae diei sequenti adscribuntur ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας — συστροφαί || v. 9 ὥρᾳ ιδ ς″ *P*, ὥρᾳ ιγ *S* (pro quo ὥρᾳ ιγ ς″ coni. I.) sed fortasse duae apparitiones huius sideris una ὥρᾳ ιδ, altera ὥρᾳ ιδ ς″ statuendae sunt cf. Ideler p. 207 || βορείου] νοτίου *S* || v. 10 ὥρᾳ ιε ς″ H. || v. 13 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 16 ὥρᾳ ιγ ς″ *P* || v. 18 ὥρᾳ ιγ] add. *BS* || lacunam indicavi ||

ατέλλει. Αἰγυπτίοις ἀκρασία πνευμάτων. Ἱππάρ-
ȷ ὑετία.

ιε. Αἰγυπτίοις ἀέρος ἀκαταστασία καὶ ὑετός·
ικτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἀκρασία πνευμάτων. Ἱππάρ-
ȷ ὑετία.

ιϛ. Εὐδόξῳ ζέφυρος καὶ ἀκρασία ἀέρος, μεταξὺ
:κάζει.

ιζ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς D
)ίωνος κρύπτεται.

ιη. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος αἶξ ἑῷος ἀνατέλλει,
ὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. Δοσιθέῳ
ὶ Καίσαρι ὑετία.

ιθ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνα-
λλει. Αἰγυπτίοις λευκόνοτος, ψακάς.

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται.
γυπτίοις ἀνέμων ἀκρασία. Εὐδόξῳ καὶ Εὐκτήμονι
τία, χάλαζα. E

κα. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίω-
ς κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ϛ″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων
ύπτεται. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ χάλαζα. Εὐ-
ήμονι καὶ Φιλίππῳ ζέφυρος.

κβ. ὥρᾳ ιγ ϛ″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος

v. 1 Ἱππάρχῳ ὑετία] om. *BS* || v. 3 ὑετός· — Ἱππάρ- (v. 4)] om. *BS* || v. 6 ζέφυρος καὶ] add. *BS* || ἀέρος .. *BS* || μεταξὺ ψεκάζει] καὶ ὑετία *P*, *cum leni imbre B* || 8 ὥρᾳ ιδ *P*, ὥρᾳ ιγ ϛ″ H. || v. 11 καὶ] *hor. 15. B* || v. 12 ι om. cod. || v. 13 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε ϛ″ || v. 14 κάς] ψεκᾶς *S*, *molliter pluit B* || v. 15 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ᾳ ιδ ϛ″ || v. 16 καὶ Εὐκτήμονι] add. *BS* || v. 17 ὑετία, χά-ζα scripsi pro ὑετίαι, χάλαζαι, *cum grandine imbres B* || 18 ὥρᾳ ιε] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε ϛ″ || v. 19 ὥρᾳ ιε ϛ″] *B*, ceteri καὶ || v. 20 καὶ Καλλίππῳ add. *BS* || v. 21 ᾳ ιγ ϛ″] add. *BS* ||

δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Κόνωνι χάλαζα καὶ ζέφυρος. Καίσαρι καὶ Εὐδόξῳ ὑετία.

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης ψακάς.

85 A κδ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε S″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται.

κε. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος καὶ ἀργέστης, ἀκρασία ἀέρος.

κϛ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Ἱππάρχῳ νότος ἢ ἀπαρκτίας ψυχρός.

κζ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων κρύπτεται. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι χειμαίνει. Εὐδόξῳ ὑετός.

κη. ὥρᾳ ιδ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ὑετία.

v. 1 χάλαζα scripsi pro χάλαζαι, *grando B* || καὶ ante Κόνωνι om. cod. || καὶ] *vel B* || v. 2 καὶ om. cod. || v. 5 ὁ λαμπρὸς — κρύπτεται, καὶ] om. *B* || v. 7 μέσος] μετὰ *P* || v. 8 καὶ ἀργέστης] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ S″ || v. 11 ὥρᾳ ιδ S″] ὥρᾳ ιδ *B* || ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || v. 12 ὥρᾳ ιε S″] καὶ *P* || v. 14 Ἱππάρχῳ add. *BS* || ἢ] *et B* || v. 15 κρύπτεται] ἑῷος δύνει *P* || v. 16 ὥρᾳ ιγ S″ — δύνει] om. *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 17 μέσος] μετὰ *P* || v. 18 χειμαίνει] *tempestas B* || Εὐδόξῳ ὑετὸς] add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιγ S″ *P* || v. 20 ὥρᾳ ιδ S″] om. *P* || v. 21 ante ὑετία *B* add. *seu* ||

κθ'. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις λὶψ ἢ νότος, ὑετία· Μητροδώρῳ C καὶ Καλλίππῳ ἐνίοτε χάλαζα· Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

λ'. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ ψακάς, ὑετός.

## ΠΑΧΩΝ

α'. ὥρᾳ ιδ ς'' ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιδ ς'' ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται· καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος, ἐπισημαίνει· Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ὑετία ἢ χάλαζα.

β'. ὥρᾳ ιδ ς'' ὁ καλούμενος αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει, D καὶ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ νοτία.

γ'. ὥρᾳ ιγ ς'' ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος κρύπτεται, ὁ καλούμενος ἀντάρης ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε κύων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἄνεμος, Εὐδόξῳ ὑετός.

v. 1 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς'' || v. 4 καὶ Καλλίππῳ ἐνίοτε] add. *BS* || Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει] add. *BS* || ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 6 καὶ add. *BS* || ψακάς, ὑετός] *rorat, mox pluit B* || ὑετός] om. *P* || v. 7 μὴν Μάιος, Παχών *P* || v. 9 δύνει] corr. I. pro ἀνατέλλει || μέσος] μετὰ *P* || v. 10 καὶ] ὥρᾳ ιδ ς'' *BS* || ὁ λαμπρὸς — ἑῷος] *media cinguli Orionis B* || v. 11 ἐπισημαίνει] ὑετία *P*, *pluit B* || v. 12 καὶ Φιλίππῳ — ἢ] add. *BS* || v. 14 καὶ] *hor. 14. 30 B* || ἡγουμένῳ] ἑπομένῳ *P* || v. 15 Μητροδώρῳ καὶ] add. *BS* || v. 16 νοτίαι *P* || v. 17 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 18 ante ὁ *B* add. *hor. 13. 30* || v. 19 ὥρᾳ ιε ς'' coni. I. p. 198 ||

δ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης κρύπτεται, ὁ ἀντάρης ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ̄ 𐅵″ ** Αἰγυπτίοις νηνεμίαι E ἢ νοτία ἢ ὑετία· Καίσαρι χειμών.

ε̄. ὥρᾳ ιγ̄ 𐅵″ ὁ καλούμενος κάνωβος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ νηνεμία ἢ νότος, ψακάζει.

ς̄. ὥρᾳ ιγ̄ 𐅵″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε̄ 𐅵″ ὁ 86A ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ψακάς.

ζ̄. ὥρᾳ ιγ̄ 𐅵″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης κρύπτεται, καὶ κύων κρύπτεται.

v. 1 post ὠρίωνος *B* add. *occultatur* || v. 2 καὶ ὁ μέσος — ἀντάρης] *hor. 14. media cinguli Orionis et Antares B* || v. 3 ὥρᾳ ιε̄ *P* || lacunam indicavi, Ideler p. 208 supplet ὥρᾳ ιδ̄ 𐅵″ τὸ αὐτό. ὥρᾳ ιε̄ τὸ αὐτό. || v. 4 ἢ νοτία] νότος *PH*. || ἢ ὑετία] add. *BS* || χειμών] χειμαίνει *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε̄] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιε̄ 𐅵″ || v. 7 ἐπισημαίνει] σημαίνει *P*, *pluit B* || Εὐκτήμονι καὶ] add. *BS* || v. 8 ἢ νότος] om. *BS* || ψακάζει] ψεκάς *S*, *cum leni imbre B* || v. 11 ὥρᾳ ιε̄ 𐅵″] add. *BS* || v. 12 τοῦ ἡνιόχου — ὤμῳ (v. 13)] om. *B* || v. 15 *B* huic diei adscribit: *hor. 14 fulgida Lyrae vespere oritur. hor. 15 quae in sequenti humero Orionis occultatur*, quas apparationes ceteri diei sequenti tribuunt, *B* ibi omittit. sed in *S* rem similiter sese habere docent verba Fabricii p. 444: „ceterum diei huius rationes cum superiore vel in ms. vel in Petav. hoc loco sunt confusae“ || ὥρᾳ ιγ̄ 𐅵″ corr. I. pro ὥρᾳ ιγ̄ || ἡγουμένῳ] corr. I. pro ἑπομένῳ || v. 16 μέσος] μετὰ *P* ||

η. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης καὶ ψακὰς ἢ νότος καὶ βροντή.

θ. ὥρᾳ ιδ αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ λαμ- B
πρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάς. Εὐδόξῳ ὑετός.

ι. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείας χηλῆς ἑῷος δύνει. Δοσιθέῳ ὑετία.

ια. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις.

ιβ. ὥρᾳ ιγ ς″ αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ κύων κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. C

ιγ. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης, ὑετία. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ ὑετία.

ιδ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται, ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὄμβρος.

v. 1 ὥρᾳ ιδ — κρύπτεται (v. 3)] om. *B* || ὥρᾳ ιδ ς″ H. || v. 3 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || ante ὁ *S* add. καὶ || v. 4 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 5 ἢ — βροντή (v. 6)] add. *BS* || καὶ om. *S* || v. 7 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιδ ς″ *BS* || ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 9 Εὐδόξῳ ὑετός] add. *BS* || v. 10 βορείας] νοτίου *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιγ ς″] corr. I. pro ὥρᾳ ιγ || ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || v. 15 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || v. 16 ἑςπέριος] om. *P* || v. 17 ἢ om. *B* || Εὐδόξῳ — ὑετία (v. 18)] add. *BS* || v. 19 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *B* || v. 20 ante ὁ λαμπρὸς *B* add. *hor. 14 30* || v. 21 ὄμβρος] *imbres copiosi cadunt B* ||

ιε. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ὑετός· θέρους ἀρχή. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐπισημαίνει.

ις. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει, καὶ ὁ ἐν D τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος κρύπτεται. Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει.

ιζ. ὥρᾳ ιγ ς″ αἲξ ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ κύων κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ δεξιῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης. Καίσαρι ὑετία, Μητροδώρῳ, Ἱππάρχῳ, Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει· θέρους ἀρχή.

ιη. ὥρᾳ ιγ ς″ ἀντάρης ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει. E Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ λίψ· ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ καὶ Κόνωνι ὑετία.

v. 1 ὥρᾳ ιγ ς″ — δύνει] om. *B*, recte (cf. Ideler p. 212) || v. 2 καὶ Φιλίππῳ ἐπισημαίνει] ἄνεμος *P* || v. 4 ὥρᾳ ιγ ς″] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιγ || καὶ] *hor. 13. 30 B* || v. 6 ἐπισημαίνει] sic scripsi pro σημαίνει, *pluviae B* || v. 7 καὶ ὁ λαμπρὸς — κρύπτεται (v. 9)] om. *B*, qui perperam repetit ex die antecedenti: *hor. 13. 30 quae in sequenti humero Orionis occultatur.* || v. 9 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri καὶ || βατραχίῳ] ποδὶ *P* || v. 12 Εὐδόξῳ ante Ἱππάρχῳ transponit *B* || Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει] om. H. || θέρους ἀρχή] add. *BS* || v. 13 ὥρᾳ ιδ ς″— ὑετία (v. 17)] *BS* hic om., sed tribuunt diei 19 et 20, diei 19 apparationem primam, cetera diei 20. quae confusio ita continuatur, ut in *BS* diei 21 tribuantur ea, quae apud Petavium sint diei 19, et diei 22 quae diei 20, et diei 23 quae diei 21, denique diei 24 quae diei 22 sunt, quae autem apud Petavium diei 23 et 24 sint ea omnino omittantur. || v. 13 ὥρᾳ ιδ ς″] ὥρᾳ ιδ *P* || v. 14 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 16 *significatio B* || Εὐδόξῳ καὶ] add. *BS* ||

ιθ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ἀντάρης ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ ἐπισημαίνει.

κ. ὥρᾳ ιδ ὁ καλούμενος αἴξ ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε ὁ καλούμενος ἀντάρης ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει, ὑετία.

κα. ὥρᾳ ιε ϛ″ ἀντάρης ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει.

κβ. Αἰγυπτίοις ἀπηλιώτης ἢ νότος· Εὐδόξῳ 87 A ὑετία· Ἱππάρχῳ νότος ἢ ἀπαρκτίας.

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὄμβρος καὶ βροντή. Εὐδόξῳ θέρους ἀρχή· ὑετία.

κδ. ὥρᾳ ιδ ϛ″ αἴξ ἑσπέριος δύνει, καὶ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑῷος ἀνατέλλει. ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Ἱππάρχῳ ψακάζει· ἐπισημαίνει.

κε. ὥρᾳ ιδ ϛ″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς B ἑῷος δύνει.

κϛ. ὥρᾳ ιδ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος. Εὐδόξῳ νότος, Καίσαρι χειμάζει.

v. 1 ὥρᾳ ιδ ϛ″] om. *B* || v. 2 καὶ Εὐδόξῳ καὶ Καλλίππῳ] add. *BS* || ἐπισημαίνει] ἐπισημασία *S* || v. 3 ὥρᾳ ιδ] om. *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || δύνει] ἀνατέλλει *P* || v. 4 ὥρᾳ ιε] καὶ *P* || ὁ καλούμενος] add. *S* || v. 5 ἐπισημαίνει] *significatio B* || ὑετία om. *B* || v. 6 ὥρᾳ ιε *P* || ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 8 Εὐδόξῳ add. *BS* || v. 9 Ἱππάρχῳ — ἀπαρκτίας] add. *BS* || v. 11 καὶ ante Αἰγυπτίοις add. *P* || v. 14 ἑῷος add. I. || v. 15 ἑσπέριος ἀνατέλλει] coniectura add. Fabricius p. 444 || v. 17 ὥρᾳ ιγ *BS* || v. 18 ὥρᾳ ιε] add. *S*, *hor. 13*. add. *B* || v. 20 ὥρᾳ ιγ *P* || v. 21 Εὐδόξῳ] Δοσιθέῳ *BS* || Καίσαρι χειμάζει] add. *BS* ||

κζ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ προκύων κρύπτεται.

κη. ὥρᾳ ιδ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε αἲξ ἑσπέριος δύνει.

C κθ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐπισημασία.

λ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ καὶ Ἱππάρχῳ ἐπισημαίνει.

## ΠΑΥΝΙ

α. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε προκύων κρύπτεται.
D ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις βορέας σφοδρός. Καλλίππῳ καὶ Εὐκτήμονι ἐπισημαίνει.

β. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ἐπισημαίνει. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ νοτία.

γ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει.

v. 2 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 3 ὥρᾳ ιγ ς″ *P* || v. 4 ὥρᾳ ιε — δύνει] om. *B* || v. 5 ὥρᾳ ιε ς″] sic *B*, ὥρᾳ ιε *P*, ὥρᾳ ιγ ς″ *S* || v. 6 Εὐκτήμονι — ἐπισημασία (v. 7)] add. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ ς″ || v. 9 καὶ Φιλίππῳ καὶ] add. *BS* || ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 11 μὴν Ἰούνιος, Παυνί *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || ἑπομένῳ] *dextro B* || v. 13 ἑπομένῳ] *dextro B* || ὤμῳ om. *P* || v. 14 ἡνιόχου om. *P* || ὥρᾳ ιε] add. *B* || v. 15 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 16 σφοδρός] ψυχρός *P* || Καλλίππῳ — ἐπισημαίνει] add. *BS* || v. 19 Μητροδώρῳ καὶ] add. *BS* || v. 20 νότος *P* || v. 21 ἐπι-

ὥρᾳ ιδ S″ προκύων κρύπτεται. Αἰγυπτίοις καὶ Δημοκρίτῳ ὑετία.

δ. Ἱππάρχῳ νότος ἢ ζέφυρος.

ε. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ E
καλούμενος αἲξ ἑσπέριος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑσπέριος δύνει. Καίσαρι νότος πνεῖ.

ς. ὥρᾳ ιδ προκύων κρύπτεται, ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει.

ζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ S″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος· Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ νοτία.

η. ὥρᾳ ι * Αἰγυπτίοις ζέφυρος πνεῖ ἢ ἀργέστης. 88 A

θ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀργέστης καὶ ψακάς. Δημοκρίτῳ ὕδωρ ἐπιγίνεται.

τέλλει] sic *B (emergit)*, ceteri ἑσπέριος ἀνατέλλει, I. coni. ἑῷος ἀνατέλλει ||

v. 1 ὥρᾳ ιδ *P* || καὶ om. cod. || Δημοκρίτῳ] Μητροδώρῳ *P* || v. 4 ἐμπροσθίῳ δεξιῷ] sic corr. I. cui adsentitur *B (dextro)*, ceteri ἑπομένῳ || v. 5 ὥρᾳ ιε S″ — πνεῖ (v. 8)] *BS* hic omittunt, sed tribuunt diei sequenti. ei quae apud Petavium adscribuntur, omino in *BS* desunt || ὥρᾳ ιε S″] ὥρᾳ ιε *P*, ὥρᾳ ιγ H. || v. 6 ὥρᾳ ιε S″] add. *B* || v. 7 Καίσαρι — πνεῖ (v. 8)] add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ S″ || v. 13 ὥρᾳ ιδ S″] add. *B* || v. 14 Δοσιθέῳ] add. *BS* || νοτίαι *P* || v. 15 ὥρᾳ ι] om. *BS* || lacunam indicavi || v. 17 ὥρᾳ ιε *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 18 καὶ] *vel B* || ὕδωρ ἐπιγίνεται] sic scripsi, ὕδωρ γίνεται *S*, ὕδωρ ἐπὶ γῆν *P*, *pluvia B* ||

ι. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὄρνιθος ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. Καίσαρι βρονταὶ καὶ ὑετός.

ια. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου B διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ψακάζει. Καίσαρι βροντή, ὑετός.

ιβ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει.

ιγ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται, καὶ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται.

v. 1 ὥρᾳ ιγ ς″ — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *P* || v. 2 ὥρᾳ ιγ ς″ — κρύπτεται (v. 4)] priorem apparitionem om. *BS*, posteriorem om. *P*, utramque om. H. || v. 4 βρονταὶ καὶ ὑετός] ὑετία *BS* || v. 6 ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς — ἀνατέλλει (v. 7)] add. *BS* || v. 7 ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ — κρύπτεται (v. 8)] om. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιε — ὑετός (v. 10)] add. *BS* || v. 11 ὥρᾳ ιγ ς″ — κρύπτεται (v. 13)] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ] ὥρᾳ ιδ καὶ *S*, ὥρᾳ ιδ ς″ *P* || v. 14 post δύνει *P* add. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (v. 15) — κρύπτεται (v. 16) et καὶ ὁ λαμπρὸς (v. 17) — ἐπιτέλλει (v. 18) quae in *BS* recte diei sequenti adscribuntur. || v. 16 ante κρύπτεται *P* add. ἑῷος || καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 17 καὶ] *hor. 14. 30 B* || v. 18 ἀνατέλλει *P* || ὥρᾳ ιε — κρύπτεται (v. 19)] hic add. *B*, in initio diei sequentis *S*, om. *P* ||

ιδ̅. ὥρᾳ ιε̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται. ὥρᾳ ιε̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου κρύπτεται.

ιε̅. ὥρᾳ ιγ̅ S″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιγ̅ S″ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης, βροντή. C

ιϛ̅. ὥρᾳ ιγ̅ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει.

ιζ̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις δι' ἡμέρας ψακάζει.

ιη̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε̅ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

ιθ̅. Αἰγυπτίοις Ζέφυρος ἢ ἀργέστης, ψακάζει.

**v. 1 apud Petavium ea quam modo tetigi perturbatio ita propagata est per totum mensem, ut semper diei priori tribuantur ea quae diei sequenti tribuere debuerit, i. e. diei 13. quae diei 14., diei 14. quae diei 15., itaque diei 29. quae diei 30., dies 30. omnino desit. Halma Petavii perturbatione et Ideleri dispositione ex arbitrio astronomi paululum liberius instituta rursus inter se permistis deplorabilem calendarii speciem proposuit. || ὥρᾳ ιε̅ S″ — ἡγουμένου διδύμου κρύπτεται (v. 2)] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε̅ S″ — κρύπτεται (v. 3)] add. *BS* || ὥρᾳ ιε̅ S″] *hor. 13. 30 B* || v. 4 ὥρᾳ ιγ̅ S″ — ἀνατέλλει (v. 5)] om. *BS* || v. 5 ὥρᾳ ιγ̅ S″ — ὥρᾳ ιε̅ (v. 6)] add. *BS* || ὥρᾳ ιγ̅ S″] solus *B* add. || v. 6 ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 7 Αἰγυπτίοις — βροντή] add. *BS* || v. 8 ὥρᾳ ιγ̅ S″] om. *BS* || v. 9 ἑῷος add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιε̅ — ἐπιτέλλει] *BS* in fine diei antecedentis ponunt || ὥρᾳ ιε̅] om. *P* || ἐπιτέλλει] ἑῷος ἀνατέλλει *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε̅] add. solus *B* || v. 14 Αἰγυπτίοις — ψακάζει] om. *P*; inde altera iam orta est perturbatio; namque ad diem 18. referuntur apud eum quae diei 20. sunt in *BS*, ad diem 19. quae diei 21., ad diem 20. quae**

D κ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται, καὶ ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει.

κα. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει, καὶ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ψακάς.

κβ. ὥρᾳ ιε S″ ὁ λαμπρὸς τῶν ὑάδων ἐπιτέλλει.

κγ. * αἲξ ἑῷος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα· Δοσιθέῳ ἐπισημασία.

κδ. ὥρᾳ ιε ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος καὶ καῦμα.

E κε. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ὑετός.

κς. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος, βροχή, βροντή.

diei 22., ad diem 21 quae diei 23.; sed dies 22. omnino deest; et sic in eam quam supra explicavi rationem revertitur dispositio apud *P* ||

v. 1 ὥρᾳ ιδ *P* || ὕδρου] sic *B*, διδύμου *P*, ὑδροχόου *S* || v. 2 καί] *hor. 14. 30 B* || τοῦ τοξότου] om. *P* || v. 3 post ὥρᾳ ιγ S″ *B* male ex die sequenti repetit *fulgens hyadum emergit* || post ὁ *S* perperam add. λαμπρὸς ὁ || v. 4 ἐπιτέλλει] ἑσπέριος ἀνατέλλει *P* || καὶ ὁ ἔσχατος — ἐπιτέλλει] om. *BS* || v. 5 ψακάς] ψεκάζει *S*, *rorat B* || v. 7 αἲξ — ἀνατέλλει] om. *P* || ἀνατέλλει corr. I. pro ἐπιτέλλει || Αἰγυπτίοις — ἐπισημασία (v. 8)] add. *BS* || v. 10 καὶ καῦμα (v. 11)] add. *BS* || v. 12 ὥρᾳ ιδ] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ S″ || v. 13 ὥρᾳ ιδ S″] sic *B*, ceteri καὶ || ὕδρου] sic corr. I. *hyadum B*, ὑδροχόου *PS* || v. 15 ὥρᾳ ιγ S″—ἐπιτέλλει (v. 16)] om. hic *BS*, sed in initio diei sequentis ponunt || v. 16 Αἰγυπτίοις — βροντή (v. 17)] add. *BS* ||

κζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται.

κη. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει.

κθ. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κατὰ γόνυ τοῦ τοξότου ἑσπέ- 89 A ριος ἀνατέλλει. Ἱππάρχῳ ζέφυρος ἢ νότος πνεῖ.

λ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου κρύπτεται. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.

## ΕΠΙΦΙ

α. θερινὴ τροπή. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ζέφυρος καὶ καῦμα.

β. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος B ἀνατέλλει.

γ. Αἰγυπτίοις καὶ Δημοκρίτῳ ζέφυρος πνεῖ.

δ. Καλλίππῳ καὶ Δοσιθέῳ ἐπισημαίνει. Δημοκρίτῳ ζέφυρος καὶ ὕδωρ ἑῷον, εἶτα βορέαι πρόδρομοι ἐπὶ ἡμέρας ζ′.

v. 2 ὥρᾳ ιδ ς″] om. *P* || ἐμπροσθίῳ δεξιῷ] ἑπομένῳ *P* || v. 3 κρύπτεται om. *P* || v. 8 ὥρᾳ ιγ ς″] om. *P* || ὕδρου] sic *B*, ceteri ὑδροχόου || v. 9 ὥρᾳ ιδ ς″] sic *B*, ceteri καὶ || v. 10 ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 11 μὴν Ἰούλιος, Ἐπιφί *P* || v. 12 θερινὴ τροπή] om. *P* || ὥρᾳ ιγ ς″ — ἐπιτέλλει (v. 13)] om. *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ — ἐπιτέλλει (v. 14)] om. *BS* || v. 18 ante Αἰγυπτίοις *BS* ex die priori male repetunt ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος ἀνατέλλει || καὶ Δημοκρίτῳ] add. *BS* || v. 19 Καλλίππῳ καὶ] add. *BS* || ἐπισημασία *BS* || v. 20 ὕδωρ ἑῷον] *pluviae B* || πρόδρομοι om. *P* || v. 21 ἡμερῶν *S* || ζ′] *novem B* ||

ε̅. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου ὤμου τοῦ
C ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

ϛ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἔσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ἀνεμώδης κατάστασις καὶ ἀέρος ἀκρασία.

ζ̅. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει.

η̅. ὥρᾳ ιε̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε̅ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει.

θ̅. ὥρᾳ ιγ̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἡγουμένου
D διδύμου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Καίσαρι νότος καὶ καῦμα.

ι̅. ὥρᾳ ιδ̅ ς″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε̅ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἀργέστης καὶ ὑετία.

v. 1 ὥρᾳ ιδ̅] sic *B*, ceteri ὥρᾳ ιδ̅ ς″ || v. 2 ὥρᾳ ιε̅] καὶ *P* || v. 3 ἐπισημαίνει] *pluit* *B* || v. 5 ἐπιτέλλει add. *B* || ὥρᾳ ιδ̅] sic *B*, ceteri καὶ || v. 6 ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἔσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει] om. *B* || ὥρᾳ ιδ̅ ὁ] καὶ *P* || v. 7 ὥρᾳ ιδ̅ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς — ἐπιτέλλει (v. 8)] solus *B* add. || v. 8 ἀνεμώδης κατάστασις] sic scripsi, *ventus* *B*, ἀνεμώδης ceteri || v. 10 ὥρᾳ ιδ̅ *P* || v. 11 post δύνει *P* add. καὶ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς cetera quae in *BS* diei sequenti (8.) tribuuntur; contra diem 8. cum die 9. complectitur η̅. θ̅. scribens et huic pari ea adsignat, quae in *BS* diei 9. sunt || v. 12 ὥρᾳ ιε̅] καὶ *P* || v. 13 ὥρᾳ ιε̅ ς″] sic *B*, ὥρᾳ ιγ̅ ς″ *S*, καὶ *P* || τοῦ ante ἵππου del. Hercher cf. p. 253, 9; 254, 14; 255, 16 || v. 15 ὥρᾳ ιδ̅ *P*, ὥρᾳ ιδ̅ ς″ H. || v. 16 καὶ ante Καίσαρι om. cod. || v. 18 ὥρᾳ ιδ̅ ς″] om. *B* || v. 19 ὥρᾳ ιε̅ ς″] καὶ *P* || v. 20 Αἰγυπτίοις om. *B* ||

ι̅α̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ S″ ὁ μέcοc τῆc ζώνηc τοῦ ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ι̅ε̅ S″ ὁ ἐν τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιc ζέφυροc ἢ ἀργέcτηc καὶ βρονταί. Μητροδώρῳ ἀργέcτηc, Καλλίππῳ νό- E
τοc, Ἱππάρχῳ νότοc ἢ ζέφυροc.

ι̅β̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆc κεφαλῆc τοῦ ἑπομένου διδύμου ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ι̅δ̅ S″ ὁ κοινὸc ποταμοῦ καὶ ποδὸc ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. * ζέφυροc, ἀργέcτηc καὶ καῦμα.

ι̅γ̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐπὶ τῆc καρδίαc τοῦ λέοντοc κρύπτεται. Αἰγυπτίοιc ἐπιcημαίνει. Ἱππάρχῳ πρόδρομοι κυνόc.

ι̅δ̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐπὶ τῆc κεφαλῆc τοῦ ἑπομένου διδύμου ἐπιτέλλει. Μέτωνι νοτία.

ι̅ε̅. ὥρᾳ ι̅ε̅ ὁ ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ὤμου τοῦ ὠρίωνοc ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιc ἀργέcτηc καὶ ζέφυροc. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ νοτία καὶ προδρόμων ἀρχή.

ι̅ϛ̅. ὥρᾳ ι̅δ̅ S″ ὁ ἐπὶ τῆc καρδίαc τοῦ λέοντοc 90A
κρύπτεται. Αἰγυπτίοιc ἐπιcημαίνει· δυcαερία.

v. 1 ὥρᾳ ι̅δ̅ S″] om. H. || v. 2 ὥρᾳ ι̅ε̅ S″] ὥρᾳ ι̅ε̅ *P* || v. 3 ἢ] solus *B* add. *(vel)* || v. 4 post Μητροδώρῳ *BS* add. ἀργέcτηc || v. 5 Ἱππάρχῳ — ζέφυροc] add. *BS* || v. 6 quae diei 11. tribuuntur in *BS*, omittuntur apud Petavium, itaque ibi ad diem 11. referuntur ea quae sunt diei 12. in *BS*, ad diem 12. quae sunt diei 13. etc. usque ad finem mensis, ubi diei 29. tribuuntur quae sunt diei 30, dies 30. omnino deest || v. 7 ὥρᾳ ι̅δ̅ S″] sic *B*, ὥρᾳ ι̅δ̅ *S* || v. 8 lacunam indicavi || v. 10 ὥρᾳ ι̅ϛ̅ *P* || v. 11 Ἱππάρχῳ — κυνόc (v. 12)] om. *BS* || πρόδρομοι scripsi pro πρόδρομοc || v. 13 ὥρᾳ ι̅ε̅] om. *B* || v. 14 νοτία scripsi pro νοτίαι || v. 15 ὥρᾳ ι̅δ̅ *P*, ὥρᾳ ι̅γ̅ H. || v. 16 καὶ ζέφυροc] add. *BS* || v. 17 καὶ προδρόμων ἀρχή] add. *BS* || v. 18 ὥρᾳ ι̅ε̅ *P* || v. 19 ἐπιcημαίνει] add. *BS* || δυcαερία] δυcκραcία *P* ||

ιζ. ὥρᾳ ιε ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἑπομένου διδύμου ἐπιτέλλει.

ιη. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται. ὥρα ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει, καὶ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις πρόδρομοι. Μητροδώρῳ ζέφυρος ἢ ἀργέστης.

B ιθ. ὥρᾳ ιγ ς″ προκύων ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἀνέμων ἀκρασία.

κ. Αἰγυπτίοις καῦμα. Καίσαρι ἄνεμος πολὺς πνεῖ. Ἱππάρχῳ βορέαι ἄρχονται.

κα. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος κρύπτεται.

κβ. ὥρᾳ ιγ ς″ κύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ προκύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ ἔσχατος τοῦ ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις ἄνεμος πολὺς καὶ ὑετία ἐνίοτε. Δημοκρίτῳ ὕδωρ, καταιγίδες.

v. 1 ὥρᾳ ιδ *P* || τοῦ ante ἵππου delet Hercher cf. adn. ad p. 250, 13 || v. 2 καὶ] *hor. 15 B* || v. 3 ὥρᾳ ιε ς″— ἐπιτέλλει (v. 4)] add. *BS* || v. 5 ὥρᾳ ιε *P* || v. 6 ὥρᾳ ιε] om. *P* || v. 7 καὶ] *hor. 15 B* || v. 8 πρόδρομοι] ὥρ. α′ πνεῖ *S*, *prodromi flant B*, πρόδρομος κυνός H. || v. 9 ἢ ἀργέστης] add. *BS* || v. 10 ὥρᾳ ιδ *P* || v. 13 βορέαι ἄρχονται] *aquilo flare incipit B* || v. 15 κρύπτεται] ἐπιτέλλει H. || v. 16 ὥρᾳ ιγ ς″] *hor. 15. 30 B* (errato typographico cf. praefat. totius anemologiae fol. 25) || ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιδ] καὶ *P* || v. 17 ὥρᾳ ιδ ς″] καὶ *P* || τοῦ om. *P* || v. 18 πολὺς add. *BS* || ἐνίοτε — καταιγίδες (v. 19)] add. *BS* || Δημοκρίτῳ] *Metrodoro B* (errato typographico, cum in codice Δημοκρίτῳ legatur cf. Bonav. l. s. et p. 115) || v. 19 καταιγίδες] sic exemplum Graecum B (cf. Bonav. p. 115), κατ' αἰγίδος *S* ||

κγ. ὥρᾳ ιε ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος C ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ μέσος τῆς ζώνης τοῦ ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καὶ Δοσιθέῳ νότος καὶ καῦμα.

κδ. ὥρᾳ ιδ ς″ προκύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ κοινὸς ποταμοῦ καὶ ποδὸς ὠρίωνος ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἐτησίαι ἄρχονται πνεῖν.

κε. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ ἀργέστης καὶ καῦμα.

κϛ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιε προκύων ἐπιτέλλει. Αἰ- D γυπτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος.

κζ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος δύνεί. Μητροδώρῳ καὶ Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ ἐτησίαι πνέουσι, καὶ ὀπώρας ἀρχή. Καίσαρι πρόδρομοι πνέουσιν.

κη. ὥρᾳ ιδ κύων ἐπιτέλλει. ὥρᾳ ιε ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ βορείου στεφάνου ἑῷος δύνει, καὶ προκύων ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις δι᾽ ἡμέρας ζέφυρος καὶ καῦμα. Εὐκτήμονι καὶ Φιλίππῳ δυσαερία, πρόδρομοι πνέουσιν.

κθ. ὥρᾳ ιδ ὁ ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ δεξιῷ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται. Αἰγυπτίοις ἐτησίαι ἄρχον- E

v. 1 ὥρᾳ ιε — ἀνατέλλει (v. 2)] om. *BS* || v. 2 ὥρᾳ ιε ς″] add. *BS* || v. 3 νότος] *humidus dies* (i. e. νοτία) *B* || v. 4 καῦμα] *aestus ingens B* || v. 5 ὥρᾳ ιδ ς″] ὥρᾳ ιδ *P* || ὥρᾳ ιε ς″] om. *P* || v. 6 ποταμοῦ] ἵππου *P* || v. 8 ἢ et καὶ om. *B* || v. 9 ὥρᾳ ιδ ς″] ὥρᾳ ιδ *P* || v. 12 ὥρᾳ ιγ ς″] ὥρᾳ ιε ς″ *S* || v. 13 ὥρᾳ ιε ς″ — δύνει] om. *P* || ὥρᾳ ιε ς″] καὶ H. || v. 14 καὶ prius om. cod. || Εὐκτήμονι] om. *S* || καὶ Φιλίππῳ] add. *BS* || πνέουσι] πνεῖ H. || v. 15 καὶ ὀπώρας—πνέουσιν] add. *BS* || v. 16 ὥρᾳ ιε ς″] καὶ *P* || v. 17 ἑῷος δύνει] om. *P* || καὶ] ὥρᾳ ιε ς″ καὶ *S*, *hor. 15. 30 B* || v. 18 καὶ καῦμα] om. *BS* || v. 19 Εὐκτήμονι om. *BS* || καὶ addidi || Φιλίππῳ add. *BS* || πρόδρομι πνέουσιν] add. *BS* ||

ται. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνεμώδης κατάστασις. Εὐκτήμονι χειμὼν κατὰ θάλασσαν.

λ̄. Εὐδόξῳ ἐτησίαι πνέουσιν. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ ἀνεμώδης κατάστασις.

## ΜΕΣΟΡΙ

ᾱ. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἢ νότος. Εὐδόξῳ καὶ Καίσαρι νότος.

β̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιε̄ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος δύνει. Μητροδώρῳ, Κόνωνι, Δημοκρίτῳ, Ἱππάρχῳ νότος καὶ καῦμα.

91 A γ̄. Εὐκτήμονι καὶ Δοσιθέῳ νοτία καὶ πνίγη.

δ̄. ὥρᾳ ιδ̄ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει, κύων ἐπιτέλλει.

ε̄. Αἰγυπτίοις καῦμα. Εὐδόξῳ νοτία καὶ ὀπώρας ἀρχή. Δοσιθέῳ ἐτησίαι ἄρχονται.

ς̄. ὥρᾳ ιδ̄ 𐅵″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος δύνει. Αἰγυ-

v. 1 Μητροδώρῳ — κατάστασις] add. *BS* || v. 3 Μητροδώρῳ — κατάστασις (v. 4)] add. *BS* || v. 5 μὴν Αὔγουστος, Μεσορί *P* || v. 6 Εὐδόξῳ — νότος (v. 7)] add. *BS* || καὶ om. cod. || v. 8 ὥρᾳ ιδ̄] add. *B* || post δύνει *BS* add. Μητροδώρῳ καὶ Καλλίππῳ || v. 10 Μητροδώρῳ] om. *B* || καὶ ante Δημοκρίτῳ add. *S* || Δημοκρίτῳ] add. *BS* || v. 11 καὶ καῦμα] add. *BS* || v. 12 καὶ Δοσιθέῳ] Εὐδόξῳ *P* || νοτία καὶ πνίγη] νότος πνεῖ *P* || v. 13 ὥρᾳ ιδ̄ 𐅵″] ὥρᾳ ιδ̄ *P*, ὥρᾳ ιγ̄ H. || v. 14 ὥρᾳ ιδ̄ — ἐπιτέλλει (v. 15)] *BS* hic omittunt, sed in initio diei sequentis ponunt. || ὥρᾳ ιδ̄] add. *B* || v. 15 κύων ἐπιτέλλει] om. *B* || v. 16 νοτία καὶ] add. *BS* || v. 17 Δοσιθέῳ — ἄρχονται] add. *BS* || ἐτησίαι ἄρχονται] sic scripsi, ἔρχονται *S*, *etesiae incipiunt* *B* || v. 18 ὥρᾳ ιδ̄ *P* || v. 19 καὶ ὁ λαμπρὸς — δύνει] om. *B* ||

πτίοις ἀργέστης ἢ ζέφυρος καὶ καῦμα. Εὐδόξῳ ἐτησίαι πνέουσιν.

ζ. Καίσαρι νότος πνεῖ.

η. Ἱππάρχῳ καῦμα.

θ. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος B
δύνει, κύων ἐπιτέλλει.

ι. ὥρᾳ ιε ς″ αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει. Καίσαρι ἐπισημαίνει. Εὐδόξῳ καὶ Δοσιθέῳ νότος.

ια. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ περσέως ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὁ ἔσχατος ποταμοῦ ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ καῦμα μέγα.

ιβ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑῷος
δύνει. Αἰγυπτίοις καῦμα. Δοσιθέῳ πνίγη καὶ μετὰ C
ταῦτα ἐτησίαι.

ιγ. ὥρᾳ ιγ ς″ ὁ κοινὸς ἵππου καὶ ἀνδρομέδας ἑσπέριος ἀνατέλλει. ὥρᾳ ιδ ς″ ὁ λαμπρὸς τῆς λύρας ἑῷος δύνει.

ιδ. * κύων ἐπιτέλλει.

ιε. Αἰγυπτίοις ἀργέστης, καῦμα μέγα καὶ πνιγετός.

ις. Αἰγυπτίοις ἀργέστης ἢ νότος, ἀὴρ ὁμιχλώδης.

v. 1 Εὐδόξῳ—πνέουσιν] add. *BS* || v. 5 νοτίου ἰχθύος] *aquilae B* || ἑῷος δύνει] om. *P* || v. 7 αἲξ ἑσπέριος ἀνατέλλει] *P* post verba ὁ λαμπρὸς τοῦ ἀετοῦ ἑῷος δύνει ponit || καὶ ὁ λαμπρὸς — δύνει (v. 8)] *S* post νοτία (v. 9) transponit (ut videtur) || v. 8 ἑῷος] om. *P* || ἐπισημαίνει] *significatio B* || v. 9 καὶ Δοσιθέῳ] add. *BS* || νότος] νοτία *BS* || v. 13 ὥρᾳ ιγ ς″] corr. I. pro ὥρᾳ ιγ || v. 17 ὥρᾳ ιδ ς″ — δύνει (v. 18)] ad diem sequentem referunt *BS* || ὥρᾳ ιδ H. || v. 19 κύων ἐπιτέλλει] in initio diei sequentis ponunt *BS* || ἐπιτέλλει] sic corr. I. pro ἀνατέλλει || v. 22 ἀερομιχλώδης *P*, ἀερμιχλώδης H.

D ιζ. Αἰγυπτίοις καῦμα μέγα καὶ πνιγετός.

ιη. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις βρονταί. Εὐδόξῳ ἄνεμος μέγιστος. Ἱππάρχῳ ἀνέμων ταραχή.

ιθ. φθινοπώρου ἀρχή· * καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑσπέριος ἀνατέλλει, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα.

κ. ὥρᾳ ιε ὁ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. Καίσαρι ἐπισημαίνει.

E κα. Καίσαρι ἐπισημαίνει, πνιγετός.

κβ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύπτεται, καὶ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει.

κγ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου κρύπτεται, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύπτεται. Καίσαρι περίστασις.

κδ. ὥρᾳ ιδ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ ἐπισημαίνει.

92 A κε. ὥρᾳ ιε S″ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ λέοντος κρύπτεται.

κϛ. ὥρᾳ ιγ S″ ὁ λαμπρὸς τοῦ νοτίου ἰχθύος ἑσπέριος ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος. Δημοκρίτῳ ἐπισημαίνει ὕδασι καὶ ἀνέμοις.

κζ. ὥρᾳ ιδ ὁ λαμπρὸς τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοις καῦμα καὶ ὁμίχλη.

v. 2 ιγ S″] sic corr. I. pro ὥρᾳ ιγ || v. 5 lacunam indicavi || v. 7 ἐπιτέλλει add. *B* || v. 8 ὥρᾳ ιε] om. *P* || ἐπιτέλλει] ἀνατέλλει *P* || v. 9 ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 10 Καίσαρι—πνιγετός] *Caesari calor cum imbre suffocans B* || v. 11 ὥρᾳ ιγ H. || v. 12 καὶ add. *B* || ὕδρου] ὑδροχόου *P* || v. 13 ὥρᾳ ιγ S″] ὥρᾳ ιϛ *S* || v. 14 κρύπτεται om. H. || v. 16 ὑδροχόου *P* || v. 17 ἐπισημαίνει] *pluit B* || v. 23 ὑδροχόου *P* ||

κη̄. ὥρᾳ ιδ̄ S″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ περϲέωϲ ἑϲπέ- B
ριοϲ ἀνατέλλει.

κθ̄. *ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Αἰγυπτίοιϲ καὶ Καίϲαρι ἐπιϲημαίνει, δυϲαερία. Εὐδόξῳ βροντᾶν εἴωθεν.

λ̄. ὥρᾳ ιε̄ S″ ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ Ζέφυροϲ, ἀργέϲτηϲ.

## ΕΠΑΓΟΜΕΝΩΝ

ᾱ. ὥρᾳ ιε̄ S″ ὁ λαμπρὸϲ τῆϲ λύραϲ ἑῷοϲ δύνει, C
ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὕδρου ἐπιτέλλει. Εὐδόξῳ καὶ Μητροδώρῳ ἐπιϲημαίνει.

β̄. ὥρᾳ ιδ̄ S″ ὁ καλούμενοϲ κάνωβοϲ ἐπιτέλλει, ὁ λαμπρὸϲ τοῦ νοτίου ἰχθύοϲ ἑϲπέριοϲ ἀνατέλλει. Αἰγυπτίοιϲ καῦμα. Εὐδόξῳ καὶ Καίϲαρι ἐπιϲημαίνει. Ἱππάρχῳ νότοϲ καὶ ἐτηϲίαι παύονται.

γ̄. ὥρᾳ ιγ̄ S″ ϲτάχυϲ κρύπτεται. ὥρᾳ ιε̄ S″ ὁ
ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἐπιτέλλει. Ἱππάρχῳ ἀνέ- D
μων ϲυϲτροφή.

δ̄. ὥρᾳ ιδ̄ ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ ἐπιτέλλει. Καλλίππῳ ἐπιϲημαίνει.

ε̄. ὥρᾳ ιε̄ S″ ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὄρνιθοϲ ἑῷοϲ δύνει. Αἰγυπτίοιϲ Ζέφυροϲ, ἀργέϲτηϲ.

v. 1 ὥρᾳ ιδ̄ S″ — ἀνατέλλει (v. 2)] diei 28. tribuunt *BS*, diei 29. *P*, qui diei 28. nihil adsignat || v. 2 ἀνατέλλει] ἐπιτέλλει *S* || v. 3 ὕδρου] ὑδροχόου *P* || ἐπιτέλλει] ἀνατέλλει *P* || v. 4 καὶ om. cod. || βροντᾶν] sic corr. Fabricius p. 448, βροντῶν *S*, βρονταὶ *P*, *tonitrua esse B* || v. 5 εἴωθεν] ἔωθεν con. Petav. || v. 10 λαμπρὸϲ] sic *B* (*fulgida*), ceteri ἐπὶ || v. 15 καὶ om. cod. || v. 18 οὐρᾶϲ] sic *B*, ceteri κεφαλῆϲ || v. 20 ὥρᾳ ιδ̄ add. *B* ||

ἡ μὲν οὖν ἀναγραφὴ τοῦ προχείρου χάριν τοιαύτηϲ ἔτυχε τῆϲ κατὰ τὴν ἔκθεϲιν τάξεωϲ. οὐκ ἄτοπον δὲ ἴϲωϲ καὶ ϲυγκεφαλαιώϲαϲθαι τὸν τῶν κατατεταγμένων ἀπλανῶν ἀϲτέρων ἀριθμόν, μετὰ τούτων ϲυνηγμένων φάϲεων πρὸϲ ἔλεγχον τῶν ἐν ταῖϲ γραφικαῖϲ ἁμαρτίαιϲ παραλειφθηϲομένων, καὶ ἔτι τῶν τὰϲ περιϲτάϲειϲ ἐπιϲημαινομένων ἀνδρῶν, ἐν αἷϲ τε χώραιϲ ἕκαϲτοι τυγχάνουϲι τετηρηκότεϲ, ἵνα ταῖϲ περὶ τὸν αὐτὸν παράλληλον τὰϲ ὁμοίαϲ τῶν ἀφωριϲμένων οἰκειότερόν πωϲ ἐφαρμόζωμεν.

93 A εἰϲὶ δὲ τῶν ἀϲτέρων πρώτου μεγέθουϲ δέκα πέντε· ὁ καλούμενοϲ αἴξ, ὁ λαμπρὸϲ τῆϲ λύραϲ, ἀρκτοῦροϲ, ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ, ὁ ἐπὶ τῆϲ οὐρᾶϲ τοῦ λέοντοϲ, ὁ λαμπρὸϲ τῶν ὑάδων, προκύων, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνοϲ, ϲτάχυϲ, ὁ κοινὸϲ ποταμοῦ καὶ ποδὸϲ ὠρίωνοϲ, κύων, ὁ λαμπρὸϲ τοῦ νοτίου ἰχθύοϲ, ὁ ἔϲχατοϲ ποταμοῦ, ὁ καλούμενοϲ κάνωβοϲ, ὁ ἐν τῷ ἐμπροϲθίῳ βατραχίῳ
B τοῦ κενταύρου· δευτέρου μεγέθουϲ ἄλλοι ιε· ὁ λαμπρὸϲ τοῦ περϲέωϲ, ὁ ἐν τῷ ἑπομένῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου, ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὄρνιθοϲ, ὁ λαμπρὸϲ τοῦ βορείου ϲτεφάνου, ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἡγουμένου διδύμου, ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἑπομένου διδύμου, ὁ κοινὸϲ ἵππου καὶ ἀνδρομέδαϲ, ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ἀετοῦ, ὁ

v. 1 ante ἡ μὲν οὖν κτλ. *BS* add. τοῦ αὐτοῦ Πτολεμαίου || ἀναγραφὴ] ἀναϲτροφὴ *P* || v. 3 τὸν add. Hercher || v. 4 ἀριθμὸν coniectura add. Petav. || v. 6 ἔτι] sic corr. Petav., et probat *B* (*etiam*), ἔϲτι *P*, εἰϲι *S* || v. 8 ἕκαϲτα *P* || v. 9 ἀφωριϲμένων] ἀφοριϲμῶν *P* || v. 13 ὁ ἐπὶ τῆϲ καρδίαϲ τοῦ λέοντοϲ] addidi || v. 15 ὁ ante ϲτάχυϲ del. Hercher || v. 21 ὁ λαμπρὸϲ τοῦ ὄρνιθοϲ] add. *BS* || v. 23 ὁ ἐπὶ τῆϲ κεφαλῆϲ τοῦ ἑπομένου διδύμου] addidi ||

ι τῷ ἡγουμένῳ ὤμῳ τοῦ ὠρίωνος, ὁ λαμπρὸς τοῦ ὸρου, ὁ λαμπρὸς τῆς βορείου χηλῆς, ὁ μέσος τῆς ύνης τοῦ ὠρίωνος, ὁ λαμπρὸς τῆς νοτίου χηλῆς, καλούμενος ἀντάρης, ὁ κατὰ τὸ γόνυ τοῦ τοξότου.

τούτων δὲ ἑκάστου καθ' ἕνα τῶν παραλλήλων, ι οἷς ἀνατέλλουσι καὶ δύνουσιν, τέσσαρας φάσεις ιῦ ἔτους ποιουμένου, τὸν μὲν καλούμενον κάνωβον ιὶ τὸν ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ βατραχίῳ τοῦ κενταύρου ιμβέβηκεν ἐν μόνοις τρισὶ τοῖς πρώτοις ἀπὸ μὲν ῦν ἐκκειμένων ε' παραλλήλων ποιεῖσθαι δύσεις τε ιὶ ἀνατολάς, τὸν δὲ ἔσχατον τοῦ ποταμοῦ λαμπρὸν ι τέτρασι μόνοις τοῖς πρώτοις, τοὺς δὲ λοιποὺς : τὰς ἐν τοῖς ε' παραλλήλοις, ὡς συνάγεσθαι πλῆ-)ς φάσεων $\overline{\varphi\pi}$. καὶ τούτων ἀνέγραψα τὰς ἐπιση- D
ιcίας, καὶ κατέταξα κατά τε Αἰγυπτίους καὶ Δοσί-:ον, Φίλιππον, Κάλλιππον, Εὐκτήμονα, Μέτωνα, όνωνα, Μητρόδωρον, Εὔδοξον, Καίσαρα, Δημό-ιτον, Ἵππαρχον. τούτων δὲ Αἰγύπτιοι ἐτήρησαν ιρ' ἡμῖν, Δοσίθεος δὲ ἐν Κῷ, Φίλιππος ἐν Πελο-οννήσῳ καὶ Λοκρίδι καὶ Φωκίδι, Κάλλιππος ἐν Ἑλ-ιcπόντῳ, Μέτων καὶ Εὐκτήμων Ἀθήνησι καὶ ταῖς E
υκλάσι καὶ Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, Κόνων δὲ καὶ ιητρόδωρος ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ, Εὔδοξος ἐν Ἀσίᾳ, αῖσαρ ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, Ἵππαρχος ἐν Βιθυνίᾳ,

v. 4 ὁ καλούμενος addidi || v. 5 ἑκάστου] ἕκαστος *P* || 9 ἀπὸ μὲν] sic *S*, *ex B*, ἀπὸ $\overset{\Delta}{\mathrm{M}}$ *P*, ἀπ' ἰσημ. H. || v. 12 ιὺς δὲ λοιποὺς] om. *P*, τὰς δὲ φάσεις *R* || v. 14 ἀνέγραψε || v. 15 κατέταξα] sic etiam *R*, κατέταξε *P* || v. 19 Κῷ] ripsi ex *B*, qui *Co* vertit; ceteri Κολωνείᾳ cf. Boeckh s. p. 34 || v. 20 καὶ Φωκίδι] om. *P* || v. 21 καὶ Εὐκτήμων] a. *P* || v. 23 καὶ Σικελίᾳ] om. *P* || v. 24 Καῖσαρ ἐν] scripsi

Δημόκριτος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ. •διὸ δεῖ μάλι-
στα ἐφαρμόζειν τὰς μὲν τῶν Αἰγυπτίων ἐπισημασίας
ταῖς περὶ τοῦτον τὸν παράλληλον χώραις, τουτ'
ἔστι καθ' ὃν ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν
ιδ ἰσημερίνων· τὰς δὲ Δοσιθέου καὶ Φιλίππου, καθ'
92A ὅν ἐστιν ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ιδ S''· τὰς δὲ
Δημοκρίτου καὶ Καίσαρος καὶ Ἱππάρχου, καθ' ὃν
ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν ὡρῶν ἐστιν ἰσημερίνων ιε·
τὰς δὲ Καλλίππου καὶ Εὐδόξου καὶ Μέτωνος καὶ Εὐ-
κτήμονος καὶ Μητροδώρου καὶ Κόνωνος κοινῶς, καθ'
οὓς ἀπὸ ιδ S'' ὡρῶν ἰσημερίνων ἕως ιε διατείνει τὸ
μέγεθος τῶν μεγίστων ἡμερῶν.

pro καί, quod et Caesarem hic commemorari necessarium est neque Eudoxum in Sicilia Italiaque observasse credendum est. ||

v. 1 Δημόκριτος] Μητρόδωρος *P* || δεῖ μάλιστα ἐφαρμόζειν] sic coni. Petav. pro δὴ μάλιστα ἐφαρμόζει, *aliquis aptare poterit B* || v. 7 καὶ post ὃν del. Hercher || v. 12 post ἡμερῶν *S* add. quae non huius loci sunt: εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύκλοι ζ· ἰσημερινός, ζωδιακός, ὁ διὰ μέσον τῶν ζωδίων, ὁ διὰ τῶν πόλων, ὁ καθ' ἑκάστην οἴκησιν, ὁ μεσημβρινός, ὁ τοῦ γάλακτος.

I

# AETI AMIDENI
# HEMEROLOGIVM

[TETRABIBLI LIB. III CAP. CLXIIII]

II

# QVINTILIORVM
# CALENDARIVM ASTRONOMICVM

[IN GEOPON. GRAEC. LIBR. I CAP. VIIII]

III

# NOTATIONES QVAEDAM QVAE AD CALENDARIA
SPECTANT EXCERPTAE
# EX LYDIANO LIBRO DE MENSIBVS

IIII

# NOTATIONES QVAEDAM QVAE AD CALENDARIA
SPECTANT EXCERPTAE
# EX EVDOXI PAPYRO PARISINO

# I

# ΑΕΤΙΟΥ ΑΜΙΔΗΝΟΥ

## ΠΕΡΙ ΕΠΙϹΗΜΑϹΙΩΝ ΑϹΤΕΡΩΝ

(TETRABIBL. III c. 164)

Ἐπειδὴ καὶ οἱ κατ᾽ οὐρανὸν ἀϲτέρεϲ ἀνατέλλοντεϲ κατὰ τοὺϲ τεταγμένουϲ αὐτοῖϲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ καιροὺϲ καὶ δύνοντεϲ ὁμοίωϲ τὸν ἀέρα ἀλλοιοῦϲιν, ὡϲ ϲυμβαίνειν ἐκ τούτου καὶ ἀνέμουϲ ἄλλοτε ἄλλωϲ πνεῖν· ἀναγκαῖον ἐνόμιϲα ἐνταῦθα δηλῶϲαι καιρούϲ, ἐν οἷϲ αὐτῶν ϲαφῶϲ ἀλλοιούντων τὸν ἀέρα ἀνατολαὶ καὶ δύϲειϲ γίνονται. καὶ γὰρ τῶν ὑγιαινόντων τὰ ϲώματα καὶ πολλῷ μᾶλλον τῶν νοϲούντων ἀλλοιοῦται πρὸϲ τὴν τοῦ ἀέροϲ κατάϲταϲιν.

Μηνὶ Δύϲτρῳ, ὅ ἐϲτι Μαρτίῳ, ι̅θ̅ ὁ λεγόμενοϲ ἵπποϲ ἀνατέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̅γ̅ ἰϲημερία ἐαρινή· καί ἐϲτι μεγίϲτη ταραχὴ τοῦ ἀέροϲ.

μηνὶ Ξανθικῷ, τουτέϲτιν Ἀπριλίῳ, α̅ πληιάδεϲ ἀκρόνυχοι φαίνονται.[1])

μηνὶ τῷ αὐτῷ ι̅θ̅ πληιάδεϲ ἑϲπέριοι κρύπτονται.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̅α̅ πληιάδεϲ ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουϲι· καί ἐϲτι μεγίϲτη ἡ περὶ τὸν ἀέρα ταραχή.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κ̅ζ̅ Ὠρίων ἑϲπέριοϲ κρύπτεται.

μηνὶ Ἀρτεμιϲίῳ, ὅ ἐϲτι Μαΐῳ, α̅ ὑάδεϲ ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουϲι.

1) κρύπτονται coni. Pontedera p. 183, sed cf. Petav. auctar. p. 268.

μηνὶ τῷ αὐτῷ δ̄ λύρα ἑϲπέριοϲ ἐπιτέλλει, καὶ ἀλλοιοῦται ἀὴρ ἱκανῶϲ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ̄ αἲξ ἑῴα ἐπιτέλλει καὶ ϲφόδρα ἀλλοιοῦται ὁ ἀὴρ πρὸ μιᾶϲ ἢ δύο.

μηνὶ Μαΐῳ ζ̄ πληιάδεϲ ἑῷαι φαίνονται, καὶ ἄρχεται ὁ ἀὴρ καθίϲταϲθαι.

μηνὶ Μαΐῳ ιθ̄ ὑάδεϲ ἑῷαι φαίνονται καὶ ἀλλοιοῦται πάνυ ὁ ἀὴρ πρὸ μιᾶϲ ἢ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ̄ αἲξ ἑϲπέριοϲ κρύπτεται καὶ κινεῖται ὁ ἀὴρ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ Ἰουνίῳ β̄ ἀετὸϲ ἑϲπέριοϲ ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ̄ ἀρκτοῦροϲ ἑῷοϲ δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ θ̄ δελφὶϲ ἑϲπέριοϲ ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̄ Ὠρίων ἑῷοϲ ἄρχεται ἐπιτέλλειν· εἰϲὶ δὲ τροπαὶ θεριναί· καὶ ἀλλοιοῦται ϲφόδρα ὁ ἀὴρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

μηνὶ Ἰουλίῳ γ̄ Ὠρίων ὅλοϲ ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ̄ προκύων ἑῷοϲ ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ̄ κύων ἑῷοϲ ἐπιτέλλει καὶ γίνεται μεγίϲτη τοῦ ἀέροϲ ταραχή, ἐνίοτε καὶ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̄ ἀετὸϲ ἑῷοϲ δύνει· κινεῖται δὲ ὁ ἀὴρ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

μηνὶ Αὐγούϲτῳ ιε̄ λύρα ἑῷοϲ δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ̄ δελφὶϲ ἑῷοϲ δύνει· καί ἐϲτι τροπὴ τοῦ θέρουϲ ἐπὶ τὸ ψυχρόν.[2])

μηνὶ τῷ αὐτῷ κη̄ προτρυγητὴρ ἑῷοϲ ἐπιτέλλει καὶ οἰϲτὸϲ[3]) δύνει. ἔϲτι τότε τέλοϲ μετὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸϲ ἡμερῶν μʹ.

2) ψύχειν al. cod. 3) corr. Pontedera p. 186 pro ὁ ἱϲτὸϲ

μηνὶ Cεπτεμβρίῳ ζ̅ αἲξ ἑcπέριος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ̅[4]) ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει καὶ ἀλλοιοῖ[5]) τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ τὸν ἀέρα.[6])

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιθ̅ στάχυς ἑῷος ἐπιτέλλει· ἀλλοιοῦται δὲ ὁ ἀὴρ πρὸ δύο ἡμερῶν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̅ ἰcημερία φθινοπωρινή· καὶ γίνεται μεγίστη ταραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ τριῶν ἡμερῶν· διὸ παραφυλάττεcθαι χρὴ μηδὲ φλεβοτεμεῖν μηδὲ καθαίρειν μηδ' ἄλλως τὸ cῶμα κινεῖν cφοδρᾷ κινήcει ἀπὸ ιε̅ τοῦ Cεπτεμβρίου μέχρι κδ̅.

μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ϛ̅ cτέφανος ἑῷος ἐπιτέλλει καί ἐcτι cφοδρὰ μεταβολὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ̅ ἔριφοι ἑcπέριοι ἐπιτέλλουcι.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ̅ ὑάδες ἑcπέριοι ἐπιτέλλουcι καὶ ἱκανὴ ταραχὴ τοῦ ἀέρος γίνεται.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ̅ ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ πληιάδες δύνουcι· καί ἐcτι μεγίστη ταραχὴ τοῦ ἀέρος πρὸ μιᾶς ἡμέρας.

μηνὶ Νοεμβρίῳ ϛ̅ πληιάδες ἑῷαι δύνουcι καὶ ἄρχεται καθίcταcθαι ὁ ἀήρ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ̅[7]) λύρα ἑῷος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κα̅ ὑάδες ἑῷαι δύνουcι καὶ ταραχὴ περὶ τὸν ἀέρα γίνεται τῇ ἑξῆς.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ̅ Ὠρίων ἐπιτέλλει καὶ cτέφανος δύνει.

μηνὶ Δεκεμβρίῳ α̅ κύων ἑῷος δύνει. τετήρηται δὲ τοῖς πολλοῖς, ὡς εἴγε χειμάcει ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐπιμένει ὡς ἐπίπαν ἡ ταραχὴ τοῦ ἀέρος μέχρι ἡμερῶν λζ̅, εἰ δὲ εὐδιάcει, τὸ αὐτὸ cημαίνει.[8])

4) ιζ̅ al. cod. 5) καὶ ἀλλοιοῖ] ἄλλοι δὲ al. cod. 6) τὸν ἀέρα addidi. 7) ια̅ al. cod. 8) cυμβαίνει al. cod.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ι ἔριφοι ἑῷοι δύνουσι.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ια[9]) αἴξ ἑῴα δύνει· ταραχὴ δὲ γίνεται μετὰ μίαν ἡμέραν.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ[10]) τροπαὶ χειμεριναί.

μηνὶ Ἰανουαρίῳ δ δελφὶς ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ ε[11]) ὁ ἀετὸς ἑσπέριος δύνει· ταραχὴ δὲ σφοδρὰ γίνεται μετὰ δύο ἡμέρας.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ἐν τῷ λέοντι δύνει, κινεῖ τε πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸν ἀέρα.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κη δελφὶς ἑσπέριος δύνει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ λύρα ἑσπέριος δύνει.

μηνὶ Φεβρουαρίῳ ϛ[12]) ζέφυρος πνεῖ.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ οἰστὸς[13]) δύνει ἑσπέριος καί ἐστι ταραχὴ τοῦ ἀέρος.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει.

μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ χελιδόνες πέτονται καὶ φαίνονται.

9) κα al. cod. 10) κδ al. cod. 11) ιε al. cod. 12) ιζ al. cod. 13) corr. Pontedera p. 188 pro ὁ ἱστός.

II

# ΕΠΙΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΙΣ ΦΑΝΕΡΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

## ΤΩΝ ΚΥΝΤΙΛΙΩΝ

(GEOPON. GRAEC. I C. 9)

Ἐπειδὴ ἀναγκαῖόν ἐστιν εἰδέναι τοὺς γεωργοὺς φανερῶν ἀστέρων τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὰς δύσεις, οὕτω τὰ περὶ τούτων συνέγραψα, ὥστε καὶ τοὺς παντελῶς ἀγραμμάτους ἀκούοντας ῥᾳδίως νοεῖν τοὺς καιροὺς τῆς τούτων ἐπιτολῆς τε καὶ δύσεως. 2 τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς δελφὶς ἐπιτέλλει. 3 τῇ κ̅ς̅ τοῦ Φευρουαρίου ἀρκτοῦρος ἑσπέριος ἐπιτέλλει. 4 τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἀπριλίου πλειάδες ἀκρόνυχοι κρύπτονται.[1]) τῇ κ̅γ̅ τοῦ Ἀπριλίου πλειάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἐπιτέλλουσι. τῇ κ̅θ̅ τοῦ Ἀπριλίου ὠρίων ἑσπέριος κρύπτεται. τῇ λ̅ τοῦ Ἀπριλίου ὑάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ ἀνατέλλουσι. 5 τῇ ζ̅ τοῦ Μαΐου πλειάδες ἑωθιναὶ φαίνονται. 6 τῇ ἑβδόμῃ τοῦ Ἰουνίου ἀρκτοῦρος ἑῷος δύνει.[2]) τῇ κ̅γ̅ τοῦ Ἰουνίου ὠρίων ἄρχεται ἐπιτέλλειν. 7 τῇ δεκάτῃ τοῦ Ἰουλίου ὠρίων ὅλος[3]) ἐπιτέλλει. τῇ ι̅γ̅ τοῦ Ἰουλίου προκύων ἑῷος

1) edit. Basil. pro verbis τῇ νουμηνίᾳ τοῦ Ἀπριλ. — κρύπτονται scribit: τῇ ι̅ς̅ Ἀπριλλίου πλειάδες ἑσπέριοι κρύπτονται. eandem scripturae discrepantiam in codice quem ipse excussit Laurentiano optimo esse mihi significavit Hercher. ceterum in eodem semper Ἀπριλίου pro volgata Ἀπριλλίου exhibetur. 2) ἐπιτέλλει cod. Guelferbytan. 3) ὅλος corr. Pontedera p. 251 pro ἑῷος.

ἐπιτέλλει. τῇ κδ κύων ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κϛ τοῦ Ἰουλίου ἐτησίαι ἄρχονται πνέειν. τῇ λ τοῦ Ἰουλίου ὁ λαμπρὸς ἀστὴρ ὁ ἐν τῷ στήθει τοῦ λέοντος ἐπιτέλλει. 8 τῇ κε τοῦ Αὐγούστου οἰστὸς δύνει. 9 τῇ ιε τοῦ Σεπτεμβρίου ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλει. 10 τῇ τετάρτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου στέφανος ἑῷος ἐπιτέλλει. τῇ κδ τοῦ Ὀκτωβρίου[4]) πλειάδες ἅμα ἡλίου ἀνατολῇ δύνουσι. 11 τῇ ια[5]) τοῦ Νοεμβρίου πλειάδες ἑῷαι δύνουσι, καὶ ὠρίων ἄρχεται δύνειν τῇ κβ τοῦ Νοεμβρίου κύων ἑῷος δύνει.

6) τοῦ Ὀκτωβρίου] sic cod. Laurent.; volgo τούτου. 7) ια cod. F, Longolii et Bodleian.; πρώτῃ ceteri cum Laurentiano.

III

# EXCERPTA EX LYDIANO LIBRO DE MENSIBVS

## IANVARIVS

1 Lyd. de mensib. IIII c. 8 p. 62 ed. Schow. ἰϲτέον δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Καλενδῶν (Ἰανουαρίων) τὸν ἥλιον ἐφ' ὕψουϲ γίνεϲθαι, τὸν δὲ ϲτέφανον δύεϲθαι ὄρθρου.

2 id. c. 13 p. 64. τῇ πρὸ δέκα ὀκτὼ Καλενδῶν Φεβρουαρίων ἀνεμομαχίαν ὁ Βάρρων λέγει γίνεϲθαι, Δημόκριτοϲ δὲ τὸν λίβα μετὰ ὄμβρου φηϲὶ γίνεϲθαι.

3 id. c. 13 p. 65. ἰϲτέον δὲ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν (ad. XVIII Cal. Febr.) τοὺϲ ἐρίφουϲ δύεϲθαι καὶ τροπὴν γίνεϲθαι κατὰ Φίλιππον.

4 id. c. 14 p. 65. πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτοϲ λέγει δύεϲθαι τὸν δελφῖνα καὶ τροπὴν ὡϲ ἐπὶ πολὺ γίνεϲθαι.

5 id. l. s. πρὸ δεκατριῶν Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ μὲν Εὐκτήμων τὸν καρκίνον δύεϲθαι, ὁ δὲ Κάλλιπποϲ τὸν ὑδροχόον ἀνίϲχειν λέγει (ὃν Δευκαλίωνα Ἵππαρχοϲ καλεῖ) βήϲϲαιϲ καὶ χαράδραιϲ τῶν ὀρῶν.

6 id. l. s. πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Φεβρουαρίων Εὔδοξοϲ τὸν ὑδροχόον ἀνίϲχειν λέγει.

7 id. l. s. πρὸ δεκαμιᾶϲ Καλενδῶν Φεβρουαρίων τὸν ἥλιον ἐν ὑδροχόῳ γενέϲθαι ὁ Καῖϲαρ λέγει, ὁ δὲ Εὔδοξοϲ ἀνίϲχειν αὐτὸν καὶ βροχὰϲ ϲημαίνειν.

8 id. l. s. τῇ πρὸ δέκα Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτοϲ ἄνεμον λίβα πνεῦϲαι λέγει.

MARTIVS

9 id. c. 31 p. 77. τῇ πρὸ τεϲϲάρων Νωνῶν Μαρτίων ἄνεμον βιαιότερον ὡϲ ἐπίπαν πνεῖν προλέγει ὁ Εὔδοξοϲ.

10 id. c. 35 p. 79. Νώναιϲ Μαρτίαιϲ ὁ Βάρρων ὄρθρου τὸν ϲτέφανον δύεϲθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν βορρᾶν.

11 id. c. 36 p. 80. ταύτην τὴν ἡμέραν (id. Mart.) ὁ Μητρόδωροϲ κακὴν παραδίδωϲιν.

12 id. c. 37 p. 80. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ (a. d. XVII cal. April.) Εὔδοξοϲ τοὺϲ ἰχθύαϲ ἀνίϲχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν παραδίδωϲιν.

13 id. c. 38 p. 83. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βακχαναλίων (a. d. XVI cal. April.) Δημόκριτοϲ δύεϲθαι τοὺϲ ἰχθύαϲ λέγει, ὁ δὲ Βάρρων ἀνεμομαχίαν ἔϲεϲθαι παραδίδωϲιν.

14 id. c. 39 p. 84. πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Ἀπριλίων ὁ Εὐκτήμων ποικίλουϲ ἀνέμουϲ πνέειν λέγει.

15 id. c. 43 p. 86. ὁ Φίλιπποϲ δύεϲθαι τῇ πρὸ ἐννέα Καλενδῶν Ἀπριλίων τὰϲ ὑάδαϲ μετὰ νότου, ἀνίϲχειν λέγει ὁ Μητρόδωροϲ.

16 id. l. s. τῇ πρὸ ὀκτὼ Καλενδῶν ἰϲημερία ἐαρινή.

SEPTEMBER

17 id. c. 79 p. 122. τῇ νεομηνίᾳ ὁ Μητρόδωροϲ λέγει τὴν ἀνδρομέδαν ἀνίϲχειν, τῶν τε [1]) ἄλλων παυομένων ἀνέμων τὸν εὖρον ἐπικρατεῖν.

1) τε addidit Hase.

18 id. c. 80 p. 122. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ (a. d. IIII non. Septem.) ὁ Δημόκριτος λέγει ἐναλλαγὴν ἀνέμων cυμβαίνειν καὶ βροχῆc ἐπικράτειαν.

19 id. c. 82 p. 122. τῇ πρὸ ὀκτὼ Εἰδῶν Cεπτεμβρίων Εὔδοξοc τὸν ἵππον δύεcθαι καὶ Ζέφυρον ἢ ἀργέcτην πνεῖν cημειοῦται.

20 id. c. 83 p. 123. πρὸ δέκα ὀκτὼ Καλενδῶν Ὀκτωβρίων Δοcίθεοc[2]) τὸν ἀρκτοῦρον ἀνίcχειν cημειοῦται.

21 id. l. s. τῇ πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Ὀκτωβρίων Καῖcαρ τὰc χελιδόναc ἐκδημεῖν λέγει.

## OCTOBER

22 id. c. 84 p. 123. Καλένδαιc Ὀκτωβρίαιc φηcὶν ὁ Βάρρων τὰc πλειάδαc ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίcχειν.

23 id. c. 85 p. 123. τῇ πρὸ ἓξ Νωνῶν Ὀκτωβρίων Εὔδοξοc περὶ τὴν ἑcπέραν βροχὴν ἔcεcθαι ὑπολαμβάνει.

24 id. c. 87 p. 124. τῇ πρὸ μιᾶc Νωνῶν Ὀκτωβρίων ὁ Δημόκριτοc τοὺc[3]) ἐρίφουc ἀνίcχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν διιcχυρίζεται· ὁ δὲ Εὔδοξοc δύεcθαι τὸ μέcον τοῦ κριοῦ λέγει.

25 id. l. s. Νώναιc Ὀκτωβρίαιc ὁ Βάρρων ἐν ἑcπέρᾳ τὰc πλειάδαc ἀνίcχειν καὶ Ζέφυρον πνεῖν, εἶτα καὶ λίβα προλέγει.

26 id. c. 89 p. 124. τῇ πρὸ μιᾶc Εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ Εὐκτήμων τὸ μεcαίτατον τοῦ φθινοπώρου εἶναι νομίζει.

27 id l. s. τῇ πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Μητρόδωροc τὰc ὑάδαc ἐν ἑcπέρᾳ ἀνίcχειν λέγει καὶ ἄνεμον βίαιον.

2) Δυcίθεοc codex. 3) τοὺc corr. Roether pro τάc.

28 id. c. 91 p. 125. τῇ πρὸ μιᾶϲ Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Βάρρων τὴν λύραν ἅμα ἡλίῳ ἀνίϲχειν λέγει.

NOVEMBER

29 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 113 ed. Bekker. [κα]θ' ἣν ἑορτὴν (nomen festi intercidit, a. d. IIII vel III non. Novem.) ὁ Μητρόδωροϲ νό[τον] φυϲῆϲαι λέγει.

30 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 115 ed. Bekker. ἐκ ταύτηϲ τῆϲ ἡμέραϲ (a. d. VII id. Novem.) Εὔδοξοϲ χειμῶνα λέγει.

31 Lyd. de mens. IIII c. 93 p. 125 Schow. τῇ πρὸ ἑπτὰ Καλενδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δημόκριτοϲ λέγει τὸν ἥλιον ἐν[4]) τοξότῃ γίνεϲθαι.

DECEMBER

32 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 117 Bekker. κα[τὰ] ταύτην τὴν ἡμέραν (calend. Dec.) δύεϲθαι τοὺϲ ὑάδαϲ καὶ τὸ λοιπὸν χ[ειμῶ]να ὁ Βάρρων λέγει.

33 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 118 Bekker. κατὰ δὲ τὴν ἑξῆϲ (a. d. IIII non. Decemb.) Εὔδοξοϲ τὸν τοξότη[ν ἀνί]ϲχειν καὶ χειμῶνα προλέγει.

34 Lyd. de mens. fragm. Caseolin. p. 118 Bekker. τῇ πρὸ τριῶν Νωνῶν ..., καθ' ἣν ὁ Εὐκ[τή]μων τὸν κύνα δύεϲθαι καὶ [τὸν χειμῶ]να ἐνάρ[χεϲθαι] λ[έγε]ι.[5])

4) ἐν add. Boeckh *Ueber die vierjaehrigen Sonnenkreise* etc. p. 197. 5) cf. Boeckh l. s. p. 105.

IIII

# EXCERPTA EX PAPYRO EVDOXI

ìees et extraits des manuscrits etc. tom. XVIII part. 2 pag. 72 sequ.)

### COLVMNA XXI

Ἀνα[τολαὶ τοῦ] ἡλίου τροπικαὶ τρεῖϲ [καὶ δ]ύϲειϲ τρεῖϲ, ἐαρινή, ἰϲ[ημερι]νή, χειμερινή. ἀνατ[έλλει δὲ] ὁ ἥλιοϲ τὸ μὲν ἔαρ ἐ[κ τοῦ ἑ]λληϲποντίου, δύνει δὲ [ἐν τ]ῷ ἀργέϲτῃ· τὴν δὲ ἰϲημερίαν ἐκ τοῦ ἀπηλιώτου, δύ[νει] δὲ ἐκ τῶν ἐν τῷ ζ[εφύρ]ῳ· τὸν χειμῶνα ἐκ τῶν εὔ[ρ]ου, δύνει δὲ ἐν τῷ λι[βί.]

Πορεῖα[ι δὲ τοῦ] ἡλίου δύο· μία μὲν ἡ διορί[ζουϲα] τὸ θέροϲ καὶ τὸν χ[ειμῶνα], μία δὲ ἡ νύκτα καὶ ἡ[μέραν]. Ἄϲτρων διαϲτή[ματα.] ἀπὸ ὠρίωνοϲ εἰϲ κύνα ἡ[μέραι] . . . ἀπὸ κυνὸϲ

Omnia supplementa scito Letronni esse, nisi expressis verbis alii adsignantur. || v. 493 ἡμέραι legit Brunet le Presle.

εἰς ἀρ[κτούρο]υ ἐπιτολὴν
ἡμέ[ραι . . .]

COLVMNA XXII

ἀπὸ τρ[οπῶν χειμερινῶν εἰς] ἰσημε-
ρίαν [ἐαρινὴν] ἡμέραι *.
ἀπ[ὸ λέοντος εἰς ἀρ]κτούρου
ἐπι[τολὴν ἡμέραι] ΜΓ.
ἀπὸ πλ[ειάδος εἰς ὠ]ρίωνος δύσιν
ἡμέραι ΚΒ.
ἀπὸ ὠρίωνος εἰς κυνὸς δύσιν
ἡμέραι δύο.
ἀπὸ κυνὸς εἰς ἡλίου τροπὰς
ἡμέραι ΚΔ.
ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν εἰς
ζέφυρον ἡμέραι ΜΕ.
ἀπὸ ζεφύρου εἰς ἰσημερίαν
ἡμέραι ΜΔ.
ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς εἰς
πληιάδα ἡμέραι *.
ἀπὸ πληιάδος ἐπιτολῆς εἰς τρο-
πὰς θερινὰς ἡμέραι ΜΕ.
ἀπὸ τροπῶν θερινῶν [εἰς ἰση]-
μερίαν μετοπωρινὴν ἡμέραι ϞΑ.
Εὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ χειμε-
ριναὶ τροπαὶ ἀθὺρ ὁτὲ μὲν Κ

v. 495 ἡμέραι supplet Brunet || v. 498 ἀπὸ κυνὸς pro ἀπὸ λέοντος dubitanter proponit Boeckh *die vierjaehrigen Sonnenkreise* p. 221 || v. 504 ἐφ' ἡλίου legit Brunet || v. 507 ζεφυραν cod. || v. 508 εἰς om. cod. || v. 511 πληάδα cod. || v. 512 πληάδος cod. || v. 515 μεθοπορινὴν cod. || v. 516 Εὐτόξῳ cod. || Δημοτριτωι cod. ||

ὁτὲ δὲ ΙΘ.
Εὐδόξῳ, Δημοκρίτῳ ἀπὸ τ[ρο]-
πῶν θερινῶν εἰϲ ἰϲημ[ερί]αν με-
τοπωρινὴν ἡμέραι ϟΑ,

COLVMNA XXIII

Εὐκτήμονι ϟ,
Καλλίππῳ ϟΒ.
ἀπὸ ἰϲημερίαϲ μετοπωρινῆϲ
ἐπὶ χειμερινὰϲ τροπὰϲ Εὐ-
δόξῳ ἡμέραι ϟΒ,
Δημοκρίτῳ ἡμέραι ϟΑ,
Εὐκτήμονι ἡμέραι ϟ,
Καλλίππῳ ΠΘ.
ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν
εἰϲ ἰϲημερίαν ἐαρινὴν
Εὐδόξῳ καὶ Δημοκρίτῳ
ἡμέραι ϟΑ,
Εὐκτήμονι ϟΒ,
Καλλίππῳ ϟ.

**v. 519 Εεὐτόξῳ cod. || v. 520 μεθοπορινὴν cod. || v. 524 μεθοπορίνηϲ cod. || v. 525 Εὐτόξῳ cod. || v. 532 Εὐτόξῳ cod. ||**

# INDEX AVCTORVM
## AB IOANNE LAVRENTIO LYDO
### LAVDATORVM

# INDEX AVCTORVM
## IN CALENDARIIS GRAECIS
### LAVDATORVM

(G = anonymi calendarium Gemini isagoges libro in fine adnexum; P = Ptolemaei calendarium; L = excerpta ex Lydiano libro de mensibus; E = Eudoxi qui fertur papyrus).

---

## CORRIGENDA

p. 9 v. 8 post ὑμῖν male expressum est ῇ.

p. 19 adn. ad v. 2 pro „p. 20 v. 10—16“ lege „p. 20 v. 10 — p. 21 v. 1.“

p. 20 adn. ad v. 14 pro „ἀνάπαλιν (v. 17)“ lege „ἀνά-.παλιν (p. 21 v. 1).“

p. 21 adn. ad v. 11 pro „p. 22 v. 12“ lege „p. 22 v. 11.“

p. 22 adn. ad v. 12 pro „p. 24 v. 10“ lege „p. 24 v. 12.“

p. 24 adn. ad v. 13 pro „p. 22 v. 12“ lege „p. 32 v. 11.“

p. 153 adn. ad v. 12 pro „cum F, *tempestatibus* Leon.“ lege „cum Leon. (*tempestatibus*).“

p. 155 adn. ad v. 20—21 pro „p. 157 v. 1—4“ lege „p. 157 v. 1—3.“

p. 176 adn. ad v. 11 pro „ὅλος pro ἑῷος“ lege „ἑῷος pro ὅλος.“

---